τῇ κα΄ τοῦ πάσχα
κεφ. α΄ ἓναρχήν
ὁλόγος· τέλ. διαψυχῶν
ἐγένετο·
τῇ β΄ τῆς δ΄ ἑβδ. κε΄ τῇ
φ΄ νοεμβρίου εἰς τὸν
ἅγιον ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν·
τῇ γ΄ τῆς δ΄ ἑβδ. καλοῦμεν
[illegible]
ὁ πετρος ἀνάστας· τέλ.
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀρτου·
τῇ δ΄ τῆς δ΄ ἑβδ. κε΄ ις· τῶν κ
ἁγίων πατέρων ἡμῶν
ἐπισκόπων τοῦ ἀνω·
τῇ ε΄ τῆς δ΄ ἑβδ. κε΄ κβ· τῶν κ
ἀναστασίμων ἐκτῶν· τέλ.
ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου· τῇ

τῶν καὶ τῶν λοιπῶν
ἁγίων ἐν κ τῶν καὶ
πανσέπτου ἡμῶν τοῦ
ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
ὅτι ὁ θεὸς ἀληθῶς ἐστιν·
ἰς τοῦ αὐτοῦ ἰς ἐν τῷ
ὄρει σινᾶ· τέλ·
ἐν τῷ ὀνοματι αὐτοῦ·

τῇ β΄ τῆς ε΄ ἑβδ. κεφ. ιη·
τῶν καὶ γαμος ἐγένετο·
τέλ. εἰς αὐτὸν οἴμαλῶ
τῇ γ΄ τῆς ε΄ ἑβδ. κεφ. κδ·
εἰπεν ὁ κς [illegible]
οὕτως γεγραπται·
τέλ. ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν
εἰργασμενα·
τῇ δ΄ τῆς ε΄ ἑβδ. κεφ. λθ·
εἰπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἑλληνῶ
ὁπῆρ ἁμαρτίων· τέλ·
ἐκ τοῦ θανατου ζῆζωμεν·
τῇ ε΄ τῆς ε΄ ἑβδ. κεφ. μ·
εἰπεν ὁ κς περὶ τοῦ [illegible] ὧν
ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν·

BIBLIOTHEQUE ROYALE

ὁτιὸτονλογονμ. τέλ.
τὸνπεμ/φαντόσμεπρς:
Τῇπαρασκ. τ Ε ἓβ κε ΜΑ
ξ ἰπενόικεπροστοῦελπλῦ
τέλ. ἐπιτῶνἀσφενοῦνη·
Α Β κεφ Ν Τῶκλαιρ.
ἸΔΟΝΤΕΣΟΙΑΝΟΙ·τέλ.
ἐσφράγισενόθε:

Ις Γ τῶνἈΓ ΑΠΠ ΚΑΙ
ΤΩΝΜΥΡΟΦ ΚΑΜΑΡΙΚ.
ΚΕΦ CΚΖ: Τῶκλαιρ
ἐλθὼνἸωσὴφΟΑΠΟΑΡΗ,
τέλ. ἐφοβοῦντογὰρ:
ΤΗΕ Τ Γ ΕΒ ΚΕΦ
Τῶκλαιρ ΗΝΤΙΣΒΑΣΙΛΕΙΚΟΣ·
τέλ. ἐΙΣΤΗΣΙΟΥΔΑΙΑΣ
ἐΙΣΤΗΝΓΑΛΙΛΑΙΑΝ:
ΤΗΓ Τ Γ ΕΒ ΚΕΦ ΝΕ:
ξ ἰπενόικεπροστοῦελπλῦ
ἐργαζεσθεμηΤ. τέλ.
ΔΙΔΟΥΣΤΩΙΚΟΣΜΩ:
ΤΗΔ Τ Γ ΕΒ ΚΕΦ ΝS:
ξ ἰπενόικεπροστοῦσπεπε

ἐγωεἰμὶὁἈΡΤΟΣ τέλ.
ἐΝΤΗΕΣΧΑΤΗΗΜΕΡΑ:
ΤΗΕ Τ Γ ΚΕΦ ΝΗ:
ξ ἰπενόικεπροστοῦελπλῦ
τοῦτοέστινΤΟΦ τέλ.
ΤΗΠΑΡΑΣΚ Τ Γ ΕΒ ΚΕ ΞΓ:
ξ ἰπενόικεπροστοῦελπλῦ
ἐγωεἰμὶὁἈΡΤΟΣΤ. τέλ.
ἐΝΤΗΕΣΧΑΤΗΗΜΕΡΑ:
Α Γ ΚΕΦ ΡΑΗ ξ ἰπενόικε
τοὶςἙΑΥ ΤΑΥΤΑἐΝΤΕΛ,
τέλ. προσφέρειΝΤ.Φ̃Ω:

Ις Δ ΚΕΦ ΜΗ Τῶκλαιρ
ἈΝΕΒΗΟΙΣΕΙΣΙΕΡΟΣΟΛΥΜ.
τέλ. ὁΠΟΙΗΣΑΣΑΥΤΟΝ
ΥΓΙΗ:~
ΤΗΕ Τ Δ ΕΒ ΚΕΦ ΞΗ:
ξ ἰπενόικεπροστοῦσπεπε
ὁΤΡΩΓΩΝΜΟΥ·τέλ.
ὁΥΣΤΟΥΦΥΤΟΥΖΩΗ:
ΤΗΓ Τ Δ ΕΒ ΚΕΦ ΟΕ:
Τῶκλαιρῶἐκ περιεπάτει
τέλ. ΔΙΑΤΟΝΦΟΚΟΝΓ

ἸΟΥΔΑΙΩΝ: ~

ΤΗΔ ΤΜΕΣΟΝ ΚΕΦ ΟΕ:

ΤΗΣΕΟΡΤΗΣΜΕΣΟΥΣΗΣΑΝ

ΤΕΛΟ ΗΩΡΑΛΥΤΟΥ:

ΤΗΕΤΔ ΣΤ ΚΕΦ ΠΣ

ΕΙΠΕΝΟΙΚΕΠΡΟΣΤΟΥΣΕΛΗΛΥ

ΕΓΩΕΙΜΙΤΟΦΩΣ ΤΕΛΟ

ΗΩΡΑΑΥΤΟΥ:

ΤΗΠΑΡΑΣΚ ΤΔ ΕΒ ΚΕ ΠΘ

ΕΙΠΕΝΟΙΚΕΠΡΟΣΤΟΥΣΕΛΗΛΥ

ΕΓΩΥΠΑΓΩ· ΤΕΛΟ ΕΠΙ

ΣΤΕΥΣΑΝΕΙΣΑΥΤΟΝ:

Ⓐ Δ ΚΕΦ ΠΘ ΕΙΠΕΝΟΙΚΕ

ΠΡΟΣΤΟΥΣΕΠΕΙΣΤΕΥΚΟΤ

ΕΑΝΥΜΕΙΣ· ΤΕΛ ΕΞΗΛ

ΘΟΝΚΑΙΗΚΩ:

ΚΥ Ε ΚΕΦ ΛΓ ΤΩΙΚΑΙΡΩ

ΕΡΧΕΤΑΙΟΙΕΙΣΠΟΛΙΝΤ

ΤΕΛΟ ΟΣΗΡΤΟΥΚΟΣΜΟΥΟΧΕ

ΤΗΕΤΕΕΒ ΚΕΦ ΠΘ:

ΕΙΠΕΝΟΙΚΕΠΡΟΣΤΟΥΣΕΛΗΛΥ

ΕΙΟΦΟΣΠΗΡΥΜΩΝ ΤΕΛΟ

ΘΕΩΡΗΣΗΣΕΙΣΤΟΝΑΙΩΝΑ:

ΤΗΕΤΕΕΒ ΚΕΦ ΠΘ:

ΕΙΠΕΝΟΙΚΕΠΡΟΣΤΟΥΣΕΛΗΛΥ

ΔΙΑΤΟΥΤΟΒΗΡΜΟΥ

ΤΕΛΟ ΔΙΔΩΜΙΑΥΤΟΙΣ:

Ⓐ Ε ΚΕΦ ϘΒ ΕΙΠΕΝΟΙΚΕ

ΤΟΥΣΕΛΤΑΠΡΟΒΑΤΑ

ΤΕΛΟ ΚΑΓΩΕΝΑΥΤΩ:

ΚΥ S ΚΕΦ ΠΘ ΤΩΙΚΑΙΡΩ

ΠΑΡΑΓΩΝΟΙΣΕΙΔΕΝΑ

ΤΕΛΟ ΚΑΙΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΕΝΑ

ΤΗΕΤSΕΕ ΚΕΦ ϘΑ:

τῶ καὶρ· ὑπηγαρθμοιάρχ
τελ· μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ :
τῆ ϛ ἑβ. κεφ ρβ.
τῶ καὶρ· συμβουλὴ ἐποί
τελ· νιοὶ φωτὸς γένοε:
τῆ δ ϛ ἑβ κεφ ρη :
ἔπενόκε προστοῦ σέλήν
ἑως τοφῶς ἔχετ· τέλ·
ἀλλ ἵνα σωσω τὸν κόσμον:
τῆ ε ἀναλήψιμον ϛη ὁρ
κα λουκᾶν κεφ τμ :
τῶ καὶρ· ἀνας τασοῖς ἐκη
ἐστη ἑνι μέσω τὸν· τέλ·
καὶ ἐυλογοῦν τες τὸν ἀ
τῆ παρασκε ϛ ϛ ἑβ :
κα ἰωάν κεφ ρκζ :
ἔπενόκε τοῖς ἑαυτοῦ μ
μη ταρασσέσθω ὑμῶν
τέλ· καὶ ὀπῆρ ἑνεμοιεσ τ:
ϛ ϛ κεφ ρζ ἔπενόκε
τοῖς ἑαυ μ ταρηματα
ἀεὶ γὰρ λαλῶ ὑμῖν τέλ·
καὶ ἐμφανίσω ἑαυ μ ἀ:

ιϛ ϛ τῶ ἁγ πρω τῶν
ἐννικαία· κα ἰωάννη
κεφ ρνγ : τῶ καὶρῶ
ἐπάρασοῖς τοὺς ὀφθαλμ
ἀυτοὺ εἰς οὐνὸν εἶπεν·
πέρ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δο·
τέλ· πεπληρωμένην
ἑαυτῶ :
τῆ β τῆ ϛ ἑβ κεφ ρλβ :
ἔπενόκε τοῖς ἑαυ μαθ
μη ταρασσέσθω τέλ·
καὶ γενήσε ται ὑμῖν :
τῆ γ ϛ ἑβ κεφ ρμϛ :
ἔπενόκε τοῖς ἑαυ μα· ἐρ
χε ται ὥρα ἵνα πᾶς τέλ·
εἰς πάσαν τὴν ἀλήθειαν :
τῆ δ ϛ ἑβ κεφ ρμη :
ἔπενόκε τοῖς ἑαυ μᾶ·
πάντα ὅσα ἔχει ὁ πήρ
τέλ· δ, ὡς ὑμῖν :
τῆ ε ϛ ἑβ κεφ ρν :
ἔπενόκε τοῖς ἑαυ μᾶ·
ἀμὴν ἀμὴν λέ· τέλ·

εἰρήνην ἔχητε:

τὴ παρασκ ζ΄ τῆς β΄ ἑβδ κ ρήγ

τῶν καὶ ἐπάρασθε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
τὰ μάτια μου καθὼς καὶ πρὸ
τοῦ καὶ μετ᾽ ἐμοῦ αὐτοῖς:
Α τῆς ν΄ κεφ ϛ΄ κς:
τῶν καὶ ἐφανερώθη ἐν
ὄψει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθῆ
ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ
τοῦ ταγραφόμενα βι
βλία ἀμήν:~
Κ τῆς ν΄ εἰσοδ καὶ ὠκ ς΄ ιγ
Ὀψὲ σαββάτων τῇ μιᾷ
τοῦ ἐν τῷ ὀνόματί αὐ
Ε΄ εἰς λειτουργίαν καὶ ὠ κ΄ πα
τῆ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, τοῦ
τὸ φῶς τῆς ζωῆς:
τῆ ἑπαυρ ϛ΄ τῆ καμ κ΄ ρπα
ξένοις ὁρατεμνίκατα
φρονήσητε ἑνός,
τοῦ ἐν μέσῳ αὐτῶν:

Α΄ μὴν κεφ λθ:
ξένοις τῶν αἰτούντι σε
τοῦ τέλειός ἐστιν:
κ΄ τῶν ἀπ κε΄ πᾶν κ΄ ϛα
ξένοις τοῖς ἑαυτοῦ μ΄
πάσῃ τῇ ὁμολογήσῃ
ἐ΄ ἐμπροσθεν τοῦ πρ
μου τοῦ ἑνὸς υἱός:
καὶ΄ εἰσκεφ ϛ΄:
ὀφιλῶν πρὶ μρὶ υ΄
ἐ΄ ἡ θυγατέρα σου περὶ με
οὐκ ἔστιν μου ἄξιος:
καὶ΄ εἰσκεφ ρϛε:
τότε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος
εἶπεν· τοῦ καὶ οἱ ἔσχα
τοι πρῶτοι:
Α΄ β΄ κεφ ἀ΄ ν: ξένοις
μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κρί

τέλ. ἀνοίγησεται:
ιε̅ β̅ κεφ κ̅ τῷ καιρῷ
πεφίπατῶν οἵς, τέλ.
μαλακιανέντῶλαῶ:
ⓐ γ̅ κεφ ζ̅α̅ ξίπενόικε.
πάσοστιακουειν τέλ.
εἰσμαρτύριονἀυτοίς:
ιε̅ γ̅ κεφ μ̅ζ ξίπενόικε.
ὁλύχηοστουσώματος
τέλ. προστεθησεῦμιν:
ⓐ δ̅ κεφ ξ̅ζ τῷκαιρῷ
ἐλθῶνοῖς εἰστ τέλ.
ηκολούθησανἀυτοῖμ̅ᾶ̅ν:
ιε̅ ε̅ κεφ ξ̅α̅ τῷκαιρῷ
εἰσελθοντιτῶῖῦ τέλ.
ἐντῇῶραἐκεινη:
ⓐ ε̅ κεφ ο̅α̅ · τῷκαιρῷ
παραγωνοῖςειδεν τέλ.
ἀλλὰἁμαρτῶεισμ̅ε̅:
ιε̅ ε̅ κεφ ξ̅θ · τῷκαιρῷ
εἰσελθοντιτῶῖῦ εἰστιν
τέλ. εἰστηνἰδιανπόλ
ⓐ ς̅ κεφ ο̅α̅ · τῷκαιρῷ
ἀρχωντισπρος τέλ.

τηνγηνἐκείνην:
ιε̅ ς̅ κεφ ο̅ · τῷκαιρ
ἐμβασοῖςεἰςπλοιω τέλ.
τοιαύτηντοῖςἀνοῖς:
ⓐ ζ̅ κεφ ος̅ · ξίπενόικε.
ὁφιλωηπρᾶϊμ̅ρ̅α̅ τέλ.
ἐντοῖςπολεσινἀυτ:
ιε̅ ζ̅ κεφ ο̅ε · τῷκαιρ
παραγοντιτῶῖῦ τέλ.
μαλακιανέντῶλαῶ:
ⓐ η̅ κεφ ρ̅κ̅β · ξίπενόικε.
ὁμηῶνμετεμοῦ τέλ.
καταδικασθησεσθε:
ιε̅ η̅ κεφ ρ̅μ̅ς · τῷκαιρ
εἰδενοῖςπολυνοχ τέλ.
ἀπολύσητὸνσόχλους:
ⓐ θ̅ κεφ ρ̅ξ̅ · τῷκαιρῷ
προσκαλεσάμεν τέλ.
εἰστὰδριαμαγδαλά.
ιε̅ θ̅ κεφ ρ̅μ̅η · τῷκαιρ
ἠναγκασενοῖςτ τέλ.
εἰστὴνγὴνγεννησαρεθ:
ⓐ ι̅ κεφ ρ̅ο̅ζ τῷκαιρῷ
προσηλθονοῖτα τέλ.

ἐντῇ βασιλείᾳ τοῦ υ̱ῦ·
κ̅ῑ̅ ι̅ κεφ ρο̅δ̅· τῷ καὶ
ἀπὸ στίχ προσηλ τέλ·
ἡμέρα ἐγερθήσεται·
Ⓐ ῑ̅α̅ κεφ ρ̅π̅θ̅· τῷ καὶ ρ̅
προσήλθον οἱ φαρισαῖοι
τέλ· χωρεῖν χωρεῖτω·
ι̅ῡ̅ ῑ̅α̅ κεφ ρ̅π̅η̅· εἶπεν ὁ κ̅ς̅
τὴν παραβολ ὁμοίων
θη βασιλείαι τ· τέλ·
τα παραπτώμα αὐτῶ·
Ⓐ ῑ̅β̅ κεφ σ̅ε̅· τῷ καὶ ρ̅
ἐκπορευομένου· τέλ·
καὶ ἠκολούθησαν αὐτ·
ι̅ῡ̅ ῑ̅β̅ κεφ ρ̅σ̅γ̅· τῷ καὶ ρ̅
νεανίσκος τίς· τέλ·
πάντα δύναται εἶναι·
Ⓐ ῑ̅γ̅ κεφ σ̅κ̅γ̅· τῷ καὶ ρ̅
συμβούλιον ἔλαβ·
τέλ· αὐτὸν ἀπήλθον·
ι̅ῡ̅ ῑ̅γ̅ κεφ σ̅ι̅θ̅· εἶπεν ὁ
κ̅ς̅ τὴν παρ ἀ̅π̅ο̅σ̅τ̅ι̅ο̅ν̅
οἰκοδεσπότ· τέλ·
ἐνώφθαλμοῖς ἡμῶν·

Ⓐ ῑ̅δ̅ κεφ σ̅κ̅ζ̅ τῷ καὶ ρ̅
ἐλάλησεν οἷς τ· τέλ·
ἑαυτὸν ὑφώσησε τε·
κ̅ῡ̅ ῑ̅δ̅ κεφ σ̅κ̅α̅· εἶπε δὲ κ̅ς̅
τὴν παραβολ ὅμοιόν
τέλ· ὃν οὐδεὶς δέκεται·
Ⓐ ῑ̅ε̅ κεφ σ̅μ̅β̅ τῷ καὶ ρ̅
προσήλθον αὐτ̅ῷ τέλ·
οὕτως ἔσωθήσεται·
ι̅ῡ̅ ῑ̅ε̅ κεφ σ̅κ̅α̅· τῷ καὶ ρ̅
νομικός τις προσῆλθ τέλ·
ἐπερωτήσαι αὐτὸν ο̅ν̅·
Ⓐ ῑ̅ς̅ κεφ σ̅ν̅θ̅ εἶπεν ὁ κ̅ς̅·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ̅τ̅ι̅
τοῦ υ̱ῦ τοῦ ἀ̅ν̅ο̅υ̅ καὶ ν̅ῦ̅
εἰσελεύ σ̅ξ̅η̅· γρηγορεῖτε οὖ̅ν̅
ι̅ῡ̅ ῑ̅ς̅ κεφ σ̅ξ̅θ̅ εἶπεν ὁ κ̅ς̅
τὴν παραβολὴν ἄνθρωπος
ἀπό· τέλ· ἀκούσεται οὗ̅
Ⓐ ῑ̅ζ̅ κεφ σ̅ξ̅η̅ εἶπεν ὁ κ̅ς̅
τὴν παραβολὴν τ̅ῶ̅ν̅·
ὡμοίωσε γὰρ τέλ· ὃς
τοῦ ἀ̅ν̅ο̅υ̅ ἔρχεται·
ι̅ῡ̅ ῑ̅ζ̅ κεφ ρ̅ῆ̅ζ̅ τῷ καὶ ρ̅

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΕΙΣ ΤΑΜΕΡΗ ΤΟΥ
ΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΔΑΒΙΔ ΩΝΟΣ· ΤΕΛ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΕΚΕΙΝΗΣ:

ΣΥΝΑΞΑΡ ΤΟΥ ΛΟΥ
ΚΑΤ ΣΑΒΒΑΤΟΙΣ

ΑΡΤΙ ΝΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤ
ΚΕΦ ΚΓ: ΤΩ ΚΑΙΡΩ ΕΝ
ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝ ΤΕΛ
ΠΝΕΥΜΑ ΣΙ ΚΑΙ ΕΞΕΡΧΟΝΤΟ:
ΚΑ ΚΕΦ ΚΘ: ΤΩ ΚΑΙΡ
ΕΣΤΩΣΟΙΣ ΠΑΡΑΤΗΝ ΤΕΛ
ΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΑΥΤΩ:
ΒΚΕΦ ΛS ΤΩ ΚΑΙΡΩ
ΗΝ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΟΙΣ ΤΕΛ
ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΣΗΜΕΡΟΝ:
ΚΒ ΚΕΦ ΝΑ: ΕΙΠΕ ΝΟΣ
ΚΑΘΩΣ ΘΕΛΕΤΑΙ ΤΕΛ
ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ ΕΣΤΙΝ:
ΓΚΕΦ ΛΗ: ΤΩ ΚΑΙΡΩ
ΠΑΡΑΓΩΝΟΙΣ ΕΙΔ ΤΕΛ
ΑΛΛΑ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥΣ ΕΙΣ ΜΕ
ΤΑΝΟΙΑΝ:
ΙΓ ΚΕΦ ΞΖ ΤΩ ΚΑΙΡ

ΕΠΟΡΕΥΕΤΟ ΟΙΣ ΤΕΛ
Ο ΦΩΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ:
ΑΚΕΦ ΜΑ ΤΩ ΚΑΙΡΩ
ΕΠΟΡΕΥΕΤΟ ΟΙΣ ΤΟΙΣ ΤΕΛ
ΥΓΙΗΣ ΩΣ Η ΑΛΛΗ:
ΚΑ ΚΕΦ ΟS: ΕΙΠΕ ΝΟ
ΚΕ ΤΗΝ ΠΑΡ ΕΞΗΛΘΕΝ
ΟΣ ΠΕΙΡΟΝ ΤΟΝ ΤΕΛ
ΑΚΟΥΕΙΝ ΑΚΟΥΕΤΩ:
ΑΕΚΕΦ ΞΕ ΤΩ ΚΑΙΡΩ
ΕΙΣ ΗΛΘΕΝ ΟΙΣ ΕΙΣ ΚΑ ΤΕΛ
ΔΟΥΛΟΝ ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΑ:
ΚΕ ΕΚΕΦ ρGS: ΕΙΠΕ ΝΟΙΣ
ΑΝΟΣΤΙΣ ΗΝ ΠΛΟΥ ΤΕΛ
ΑΝΑΣΤΗΠΕΙΣ ΟΗΣΟΝΤΕ:
ΑSΚΕΦ ΟΘ: ΕΙΠΕ ΝΟΙΣ
ΟΥΔΕΙΣ ΛΥΧΝΟΝ Α ΤΕΛ
ΚΑΙ ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΛΥΤΟΝ:
ΚΕ SΚΕΦ ΠΓ· ΤΩ ΚΑΙΡ
ΕΛΘΟΝΤΙ ΤΩΙ ΥΕΙΣ ΤΕΛ
ΟΣ ΑΕ ΠΟΙΗΣΕ ΝΑΥΤΩ ΟΙΣ:
ΑΖΚΕΦ ΠS ΤΩ ΚΑΙΡΩ
ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕΝ ΤΕΛ
ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΕΣ ΠΑΝ
ΤΑ:

κ̅ ζ̅ κεφ πε̅: τῶ καιρῶ
ἀνοστισπροσηλ τέλ̣
μηδενι εἰπεῖν τὸ γεγον̄:
Ⓐ η̅ κεφ ϙθ̅: τῶ καιρῶ,
κατελθόντι τῶ ὕδατο
τέλ̣ ἐπὶ τὴ μεγαλειότη
τι τοῦ θ̅υ̅:
κ̅ η̅ κεφ ρκα̅: τῶ καιρῶ,
νομικὸς τις προσηλ· τέλ̣
πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοῖ,
Ⓐ θ̅ κεφ ρε̅: τῶ καιρῶ,
ἐγένετο πορευομ τέλ̣
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ̅υ̅:
κ̅ θ̅ κεφ ρμθ: ἐπενό
κει τὴν παραβολ ἄνθ
τινος πλουσ τέλ̣
ἀκουέτω ἀκουέτω:
Ⓐ ι̅ κεφ ριζ· ἐπενόκε̅τ̅
ἰδοὺ ἀναβαίνομ τέλ̣
εὐδοκία ἔμπροσθεν σου:
κ̅ ι̅ κεφ ρξα̅: τῶ καιρῶ
ἦν διδάσκων ἐν μιᾶ
τέλ̣ τοῖς γινομένοις σ̅π̅υ̅:
Ⓐ ια̅ κεφ ρνα̅ ἐπενόκε̅:

μὴ φοβοῦ τὸ μικ τέλ̣
ὀνίστου ἀνοῦ ἔρχετε:
κ̅ ια̅ κεφ ρπα̅: ἐπενόκε̅τ̅
ἀνάστις ἐποίησεν τέλ̣
ὀλίγοι δέ εἰσι κλεκτοί:
Ⓐ ιβ̅ κεφ ρξζ̅: ἐπενόκε̅
την· ὡμοιώθη ἡ βασιλ
τέλ̣ ἐντὶ βασιλείαν τ̅θ̅υ̅:
κ̅ ιβ̅ κεφ ρο̅α̅: τῶ καιρῶ,
εἰσερχομένου τοῦ τέλ̣
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε:
Ⓐ ιγ̅ κεφ ρος̅: τῶ καιρῶ
εἰς ἡλθεν οἷς εἰσοικ· τέλ̣
ἑαυτὸν ὑψώσει ται:
κ̅ ιγ̅ κεφ σιη̅: τῶ καιρῶ
ἀνοστισπροσηλ: τέλ̣
δυνατα ἔσπαρατῶθ̅ν̅:
Ⓐ ιδ̅ κεφ ρο̅ϛ̅: ἐπενόκε̅·
ὀπίσω σε ἐλαχ τέλ̣
ἐνόπιον αὐτοῦ ἐστιν:
κ̅ ιδ̅ κεφ σκα̅: τῶ καιρῶ·
ἐτένετο ἐν τῶ ἐγγίζειν,
τέλ̣ ἐδωκε ναίνον τῶ θ̅ω̅:
Ⓐ ιε̅ κεφ ρϙη̅: ἐπενόκε̅:

προσέχετε ἑαυτοῖς, τέλ·
ποιήσαι ἐποιήσαμεν:
ιϛ ιε κε φ cκε τῷ καιρῷ.
διήρχετο οἴκων, τέλ·
καὶ ἐσώσαι τὸ ἀπολωλός:
α ις κε φ cιδ ξύπνοικε
τοῖς ἑαυτοῦ μα προσεχε
τε ἀπὸ τῶν γρα τέλ·
ἀκούσεις ἀκούετω:
ιϛ τοῦ ασω τοῦ καλοῦ ιϛ ε cζ:
ξύπνοικε τὴν παραβολ
τέλ· καὶ ἀπολωλὸς
ἦν καὶ εὑρέθη:
α τῆς ἀποκρ καλοῦ
ιϛ ε cλθ: ξύπνοικε·
βλέπετε μήπως ἐν
ἀλλοκεν φ ἐωσ τέλος:

καὶ π εἰς ιϛ ε cνζ καὶ ἐς
ταῖς ημέραις ἐνιαυτῶν:
ἐν μεγαδυναμεωϛ
δόξης πολλ: καὶ π εἰς ιϛ ε
cνη: οὐ νος καὶ ἡ γη
παρελ· τέλ· καὶ στα
φὴ ναι ἐμ προσ θεν
τοῦ νυ τοῦ ανου:
ιϛ ς ἀποκρ καμ ιϛ ε cοτ
ξύπνοικε· ὅτ ἀνέλθη ὁ
νος τοῦ· τέλ· οἰδ ἐδι
καιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον:
α ς τυροφ καμ ιϛ ε μβ:
ξύπνοικε· προσεχετε
ἑλεη· τέλ· εἰς τοὺς αἰ
ῶνας αμήν:
ιϛ ς τυροφ καμ ιϛ ε μδ:
ξύπνοικε· ἐὰν ἁφῆτε
τέλ· καὶ ἡ καρδία ὑμ·

+ συναξαρ τοῦ
ιε καμάρκου·
+ εὐαγε +

τῶν ἁγίων κε΄ κγ΄:
Τῷ καιρῷ ἐπορεύετο οἱς
τέλ. ὑγιὴς ὡς ἀλλαλη:
ιε΄ α΄ τῶν ἁγ΄ καὶ ὧ ις΄ ιη΄:
Τῷ καιρῷ ἠφθέλησε νοῖς ἐξ
τέλ. ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
τῶς ἴδομεν:
Ⓐ β΄ τῶν ἁγίων κε΄ ιζ΄:
Τῷ καιρῷ ἀπηλθε νοῖς εἰς ἐ
τέλ. εἰς μαρτύριον αὐ:
ιε΄ β΄ τῶν ἁγ΄ κεφ κ΄:
Τῷ καιρῷ εἰς ἀπηλθε νοῖς εἰς
κα. τέλ. οὐδὲ ποτε οὐ
τῶς ἴδομεν:
Ⓐ γ΄ τῶν ἁγ΄ κεφ κα΄:
Τῷ καιρῷ παρ ἀγωνοῖς εἶ
δε ναι εὐ ἐν τέλ. ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετα
νοιαν:
ιε΄ γ΄ τῶν ἁγ΄ κεφ πε΄:
Εἰ πε νοῖς ὃς τις θέλει ὀπ
τέλ. ἐλήλυθυῖα νέη
δυνάμει:
Ⓐ δ΄ τῶν ἁγ΄ κεφ οδ΄:
Τῷ καιρῷ ἐξελ θώνοῖς εἰς

τέλ. καὶ τοὺς ἀλλάλους
λαλεῖν:
ιε΄ δ΄ τῶν ἁγ΄ κεφ ζα΄:
Τῷ καιρῷ ὡ ἄνος τις πρὸς
θ΄
ἡλ τῶν γονυπ. τέλ.
ἡμέρα ἀνα στήσε ται:
Ⓐ ε΄ τῶν ἁγ΄ κεφ πβ΄:
Τῷ καιρῷ ἐχ ηλθε νοῖς εἰς
τέλ. ἡμέρα σὰ ἀνα στῆ ναι:
ιε΄ ε΄ τῶν ἁγ΄ κεφ ρκβ΄:
Τῷ καιρῷ παραλαμβάνει
οἷς τοὺς ιβ΄ τέλ. λυ
τρωτὴ τῶν:
Ⓐ ς΄ τοῦ λαζάρου:
καὶ ὧ κεφ ζα΄:
Τῷ καιρῷ ἡ ντίσα θε νῶ:
τέλ. ἐπίστευσα νεἰς
αὐτόν:
ιε΄ ς΄ τῶν βαϊῶν εἰς τὸ ὄρ
θ΄ θ΄
κα μα κεφ ς΄:
Τῷ καιρῷ ὅτε ἐγγίζε νοῖς
ἐξ ἀπὸ ναζαρὲτ τὰ
καὶ υ΄ εἰς ιε΄ σὶ τ΄ ἴδοντες
ἀ. ἐοἰ ἀρχιε΄ τέλ. καὶ

ἡ υλισ θ ηεισει :

Ἐστὶν ἀλειτουργ κ̅α ἰω̅
κε φ̅ ϛ̅ ζ̅ προ ἐχ̅ ἡμερ ω̅
τοῦ πάσχα · τε̅λ̅ πεποι
ηκε ναι τοσημεῖον :

ἡ τάξ μ̅ε̅ ε̅ις λειτουργία
κ̅α̅ μ̅ κε̅ σ̅ο̅δ̅ : ξ̅ιπενοῖκ̅ς
τοῖς ἑαυτοῦ μ̅ο̅ δι̅α̅τε̅ῦ
τιμετ᾽ ἀδυ ο̅ ἐ̅ ἀνέκει
τομετ᾽ ὠνδ ὠδεκα ·
καὶ υ̅ εἰς ἰω̅ κε̅ ρ̅ι̅δ̅ : εἰ
δ ὡς δ ἐοῖς ὁ̅τ̅ι̅ πάντα δ ε
δωκεν : ε̅ ἐὰν ποιήτε
ἀυτα · καὶ στράφου ο̅π̅ῆ
εἰς μ̅ κεφ̅ σ̅ο̅θ̅ : καὶ ἐς
φιόντων ἀυτῶν · ε̅
οὐχ ὡς ἐγὼ φέλω ἀλλ ὡς
σ̅ὺ · καὶ υ̅ εἰς λουκ̅ α̅ κε̅ σ̅π̅γ̅ :
ὡ φ θ ηδ ἑαυτῶ ἄγγελος
ἀπ οὐρ ε̅ κατα βαίνον
τες ἐπὶ τὴν γὴν · καὶ στρά
φου παν εἰς μ̅ κε̅ σ̅ϛ̅σ̅ :
καὶ ἀνα στὰς ἀπο τῆς προ
σευχῆς ἐρ τε̅λ̅ ποντι
ω πιλάτω τῶ ἡγεμόνι :

Εὐαγγ ε̅ ι̅β̅ τῶν ἁγί
π̅α̅ καὶ ἰω̅ κε̅ ρ̅ι̅ε̅ :

ἡ τάξ μ̅ε̅ ε̅ις λειτουργία
κ̅α̅ μ̅ κε̅ σ̅ο̅δ̅ : ξ̅ιπενοῖκ̅ς
τοῖς ἑαυτοῦ μ̅ο̅ δι̅α̅τε̅ῦ
τιμετ᾽ ἀδυ ο̅ ἐ̅ ἀνέκει
τομετ᾽ ὠνδ ὠδεκα ·
καὶ υ̅ εἰς ἰω̅ κε̅ ρ̅ι̅δ̅ : εἰ
δ ὡς δ ἐοῖς ὁ̅τ̅ι̅ πάντα δ ε
δωκεν : ε̅ ἐὰν ποιήτε
ἀυτα · καὶ στράφου ο̅π̅ῆ
εἰς μ̅ κεφ̅ σ̅ο̅θ̅ : καὶ ἐς
φιόντων ἀυτῶν · ε̅
οὐχ ὡς ἐγὼ φέλω ἀλλ ὡς
σ̅ὺ · καὶ υ̅ εἰς λουκ̅ α̅ κε̅ σ̅π̅γ̅ :
ὡ φ θ ηδ ἑαυτῶ ἄγγελος
ἀπ οὐρ ε̅ κατα βαίνον
τες ἐπὶ τὴν γὴν · καὶ στρά
φου παν εἰς μ̅ κε̅ σ̅ϛ̅σ̅ :
καὶ ἀνα στὰς ἀπο τῆς προ
σευχῆς ἐρ τε̅λ̅ ποντι
ω πιλάτω τῶ ἡγεμόνι :

Για β̅ προ ϊ̅
ρω ἐκεῖ :
ρω ἐκεῖνος :-
κατ κ̅ς ι̅δ̅ :-
γ̅ προ ι̅ :
κατ κ̅ε̅ σ̅κ̅γ̅ :-
ω ἐκεῖνο̅ς̅ .
βουλιον :-
κ̅ς ι̅δ̅
τ — ε̅
ι̅ · καὶ ω̅ κ̅ρ̅ β̅
ω ἐκεῖνος :-
τηριο
ο ὁν μετα
ν :-

ἡ τάξ μ̅ ε̅ καὶ κεφ̅ σ̅μ̅γ̅ :
γ ὼν καιρ καθημένου τοῦ·
τε̅λ̅ ο υ̅ μ̅ ἡ παρέλ θ̅ σιν :
ἡ τ μεγ̅ γ̅ κ̅α̅ μ̅ κε̅ σ̅ζ̅ :
ξ̅ιπενοῖκ̅ς τοῖς περὶ τῆς
ἡμέρας τε̅λ̅ παραδι
δο ται εἰς τὸ σταυρῶ ναι :
ἡ τ μεγ̅ δ̅ κ̅α̅ μ̅ κε̅ σ̅ο̅ς̅ :
γ ὸν ὑ γενομένου ἐν ἑβρ θ̅
τε̅λ̅ ἵνα ἀυτῶν παρα δ̅ :

Εὐαγγ ε̅ τοῦ νηπτήρ̅ τη ε̅ ω̅
μ̅ ε̅ κ̅α̅ ἰω̅ κεφ̅ ρ̅ι̅δ̅ :
γ ὼν καιρ εἰδ ὡς οὐ ἔ ο τι πᾶν :
τε̅λ̅ ἀλλ οὐ χὶ πάντες :
μετα τονίψας κ̅α̅ ἰω̅ κε̅ ρ̅ι̅ε̅ :
γ ὼν καιρ ὅτε ἐνί σθενοῖς
τε̅λ̅ ε̅α̅ ν ποιῆτε ἀυτά :

Εὐαγγ ε̅ ι̅β̅ τῶν ἁγί
π̅α̅ καὶ ἰω̅ κε̅ ρ̅ι̅ε̅ :

α΄

Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
τελ. αὐτὸς καὶ δι' ἑαυτοῦ ἀν
ταῖς αὐτόν:

β΄ κα ιω κεφ ρνς:
Τῶ καὶ ῥ ἐξῆλθεν ἡ ἐξοδος αὐτῶν
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. τελ.
ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα:

γ΄ κα μα κεφ τς:
Τῶ καὶ ῥ οἱ στρατιῶται
κρατήσαντες τελ.
ἐκλαυσε πικρῶς:

δ΄ κα ιω κεφ ροζ:
Τῶ καὶ ῥ ἀγοῦσι τὸν Ἰησ
τελ. ἵνα σταυρωθῇ:

ε΄ κα μα κεφ τιθ:
Τῶ καὶ ῥ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
τηκατεκρίθη. τελ.
ἵνα ἀρῃ τὸν σῶμα αὐτοῦ:

ς΄ κα μαρκ ικ ςζ
Τῶ καὶ ῥ οἱ στρατιῶται
ἀπήγαγον τὸν τελ.
καὶ πιστεύσωμεν αὐ:

ζ΄ κα μα κεφ τλβ
Τῶ καὶ ῥ ἐλθόντες οἱ στρ

τελ. ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν:

η΄ κα λουκ κεφ τιζ:
Τῶ καὶ ῥ ἡγουμένων
τελ. ὁρῶσι ταῦτα:

θ΄ κα ιω κεφ cβ:
Τῶ καὶ ῥ ἐστήκει σὰν παρ
τελ. ὀφθῶσι εἰς ὀνειδι
κὸν θάνατον:

ι΄ κα μαρκ κεφ cκζ:
Τῶ καὶ ῥ ἐλθοῦσαι ἠγόρασαν
τελ. ἐθεώρουν πῶς
τεθῶσι:

ια΄ κα ιω κεφ cς:
Τῶ καὶ ῥ ἠρώτησε τὸν Πι
λάτον τελ. ἐθά
πτισαν τὸν:

ιβ΄ κα μ κεφ τνα:
Τῶ ἐν παραδείσῳ ἦν τις
τελ. μετάθεσις
τῶν δίας:

ἡ τῆς παρασκευῆς ᾠδὴ α΄

κα μ κεφ τιζ:
Τῶ καὶ ῥ προῆλθεν ὁ

τέλ◦ καὶ ἡμῖν τῶν
οἰκτιρμῶν σου τὸν
ὑπερευλογημένον:
ᾨ ΤΡ ΚΑΜΑΡ ΙΚΕ ΡΟΗ:
Τῶ καιρῷ ἐν ᾧ θελήσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ
πρωΐ συμβ τέλ◦ ἀν
τῶ εἰς ἱερουσαλήμ:
ᾨ ΣΤ ΚΑΛΟΥ ΙΚΕ ΣΟΕ:
Τῶ καιρῷ ὡς ἐγένετο ἡ μέ
ρα συνήχθη τέλ◦ ὁρᾶ
σαι ταῦτα:
ᾨ ΘΤ ΚΑ ΙΩ ΙΚΕ ΡΟΣ:
Τῶ καιρῷ ἀπουσιτωνίνα
τέλ◦ εἰσόνεζε κεντησά:

ΗΤΑΓ ΝΙ παρασι ΕΙΣ λει
τουργ ΚΑΜ ΙΚΕ ΤΙΖ
Τῶ καιρῷ συμβουλιον ἔλα
βον πάντες οἱ ἀρχιερ
εῖς καὶ εἶπεν ἔνωνυμῶ.
ΚΑΙ Υ ΕΙΣ ΛΟΥ ΚΕΦ ΤΙΚΕ:
εἶπεν δὲ τῶν κρεμασθέν
των κακούργων: εἷς
σήμερον μετ ἐμοῦ ἔσῃ
ἐν τῷ παραδείσω:

ΚΑΙ ΣΤΡΑΦΕΙΣ ΜΙΚΕ ΤΛΖ:
οἱ δὲ παραπορευόμενοι
ἐβ λασφήμουν αὐτὸν
όντος: ΚΑΙ Υ ΕΙΣ ΙΩ ΙΚΕ ΣΕ:
οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἵνα μὴ
ἐβ σταυρῶσιν ἐπὶ τοῦ
ξύλου ἐκέντησαν: ΚΑΙ ΣΤΡΑΦ
ΕΙΣ Μ ΙΚΕ ΤΜΖ: ἦσαν δὲ
ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί:
τέλ◦ καθημεναι ἀπέ
ναντι τοῦ τάφου:

ΤΑΓ Μ ΣΑΒΒ ΑΠΡΩΪ ΕΙΣ ΟΡ
ΚΑΜ ΙΚΕ ΤΝΑ: Τῇ ἐπαύ
ριον ἥτις ἐστὶν μετὰ
τὴν παρασκευὴν:
ΕΣΠΕΡ ΤΝ Α ΚΑΜ ΙΚΕ ΤΝΒ:
Ὀψὲ σαββάτων τῇ, τέλ◦
τοῦ αἰῶνος ἀμήν:

ΕΝΑΓΓΕ ΕΩ ΑΝΑΣΤΑΣΙ
Α ΚΑΜ ΙΚΕ ΤΝΖ: Τῶ ΙΣ ἐ
πορεύθησαν ἀπὸ τοῦ μνη
μείου τέλ◦ τοῦ αἰῶνος ἀμήν:
Β ΚΑΜΑΡ ΙΚΕ ΣΑ:

διαγενομένου τὸν
τέλ. ἐφοβοῦντο γάρ:
Γ κα μαρκ. κε. σλδ:
ἀναστὰς οἷς πρωῒ πρωτ.
τέλ. σημείωναμην:
Δ κα λουκ. κε. τλς: τῇ μι
ατῶν σαββατων· τέλ.
θαυμάζων τὸ γεγονός:
Ε κα λυ. κε. τλθ: τῷ καιρῷ
ὁ πέτρος ἀναστὰς· τέλ.
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου:
Ϛ κα λυ. κε. τμ: τῷ καιρῷ
ἀναστὰς οἷς ἐκ νεκρῶν ἐ
στι νέμες τέλ.
τὸν θν ἀμην:
Ζ κα ἰω κε. σθ: τῇ μιᾷ
τῶν σαββάτων· μαρί
α ἰωσ τέλ. πρὸς ἐαν
του οἷς μαθητ:
Η κα ἰω κε. σια: τῷ καιρῷ
μαρεία εἰς τὴν κε ἰησ
τέλ. καὶ πᾶν ἔπεναν τι:
Θ κα ἰω κε. σιτ: ὄψε
ὀψίας τῇ μιᾷ σαβ τέλ.

ἐν τῷ ὀνοματι αὐτου:
Ι κα ἰω κε. σιθ: τῷ καιρῷ
ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
ἰησ τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς
ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέλ.
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν:
ΙΑ κα ἰω κε. σκς: τῷ καιρῷ
ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
ἰησ τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει αὐ
τέλ. τὰ γεγραμμένα βι
βλία μην: —

ἀναγνώσματα εἰς
διαφόρους ἡμέρας
ἑορτὴν

† εἰσαγωμα καλῷ κε ρις:
ξένοις τοῖς ἑαυτου
δοξολογουμένῳ· τέλ.
εὐδοκίαν ἐμπροσθεν:
εἰς προφ καλῷ κε ιθ
τῷ καιρῷ ἐθαυμαζον ὁ ἰὸχ
τέλ. διαμένοντων
ἐπορεύετο:
εἰς ἱερα καὶ ἰω κε πθ

Ἐπενοήσε ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· τέλος εἰς ποιμήν·

+ εἰς ἁπλῆ κανὼν κε ἰθ ; +

Τῷ καιρῷ προσκαλεσάμενος τοὺς ἰβ μαθητὰς τέλος ἄφρεν ἄνδρες·

+ εἰς πλὴν καλῷ κε ϛ +

Ἐπενόησε τοῖς ἐν ἀγρῷ προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνίων· τέλος κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν·

+ εἰς θεῖα κανὼν κε κβ +

Τῷ καιρῷ ἠκολούθησαν τῷ ἰ̅ῳ τέλος πολυσθενοῖς υἱὸς·

+ εἰς γυναῖκας καλοῦ κε ὁδ· Τῷ καιρῷ ἡρώτησε τὸν φαρισαῖον τέλος πορεύου εἰς εἰρήνην·

+ εἰς θεὸς καὶ ἡμῶν κανὼν κε ρξς +

Τῷ καιρῷ ἐλθὼν ὁ ἰ̅ς εἰς τὰ μέρη τέλος οὐκ ἀπὸ

+ ΣΧΟΛΙΟΝ ΑΥΤΗΣ +

ζ ἡ εἰς κοίμησις καὶ εἴσοδος τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἐπὶ ζ πρεσβυτέρου καὶ εἰσμηνήμου φόβου καὶ εἰς ἐπινίκια εἰς τέλος τοῦ αὐγούστου μηνός

Ἀμμώνιος μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς πολ-
λὴν ὡς εἰκὸς φιλοπονίαν καὶ ἐπου-
δὴν εἰσπεπόηται τὸ διατεσσάρων
ἡμῖν κατὰ λέξιν εὐαγγέλιον
τὸ κατὰ Ματθαῖον, τὰς ὁμοφώ-
νους τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν
περικοπὰς παραθείς. ὡς ἐξ ἀνάγκης
συμβαίνειν τὸν τῆς ἀκολουθίας εἰρ-
μὸν τῶν τριῶν διαφθαρῆναι
ὅσον ἐπὶ τῷ ὑφεῖναι τῆς ἀναγνώσεως·
ἵνα δὲ σῳζομένου καὶ τούτων ἁπ-
πάντων διόλου σώματος τε καὶ εἱρμοῦ·
εἶδέναι ἔχοις τοὺς οἰκείους ἑκάστου
εὐαγγελίου τόπους· ἐν οἷς κατατε-
λοῦσιν ἔνεστιν ἁπλῶς ἀλλήλοις
ἐπεῖνεκτούποτε τοῦ

προειρημένου ἀνδρὸς εἰλη φὼς ἁ
φορμὰς· καθ' ἑτέραν μέθοδον κα
νόνας ΙΓ τὸν ἀριθμὸν ἐχαράξαμεν τοὺς
ὑποτεταγμένους· ὧν ὁ μὲν πρῶ
τος περιέχει ἀριθμοὺς ἐνῶν ΙΔ τὰ
παραπλήσια εἰρήκασιν· μλ ϡοβ
ἑνῶν ΙΓ· μλ ϡοδ· ἑνῶν ΙΒ· μλ ϡοδ
ἑνῶν ΙΑ· μλ ϡο ε· ἑνῶν Κ· μλ ϡο ς
ἑνῶν Θ· μλ ϡο ζ· ἑνῶν Η· μλ ϡο η
ἑνῶν Ζ· μλ ϡο θ· ἑνῶν Ε· μλ ϡ
οι· ἑνὸς ἑκάστου δὲ αὐτῶν περὶ τι
νων ἴδιως ἀναγραφὴν :~

+

Αὕτη μὲν οὖν ἡ τῶν ὑποτεταγμέ
νων κανόνων ὑποθεσις ἡδὲ σαφὴς
αὐτῶν διήγησις. ἔστιν ἥδε·
Ἑφεξῆς τῶν δ εὐαγγελίων· ἃ
ριθμοστὶς προκειται· κατὰ μέρος ἀῤχ
μενος ἀπὸ α εἶτα β καὶ γ καὶ καθεξῆς
προϊὼν διὰ ὅλου· μέχρι τοῦ τέλους τῶ̃
βιβλίων· Καθ̓ ἑκαστον δὲ ἀριθμὸν ὑπο
σημείωσις διαμέλανος ἔγκειται· δη
λοῦσα ἐν ποίῳ τῶν ι κανόνων κεῖται
νος ἀριθμὸς τυγχάνει· Οἷον· ἡ μὲν
ἐν τῷ αλφα· δηλονῶσ ἐν τῷ α εἶτα δὲ
βῆτα· δηλονῶσ ἐν τῷ β καὶ οὕτως
μέχρι τῶν ι· ἵν̓ οὖν ἀναπτύ
ξασ ἐν τὶ τῶν δ εὐαγγελίων

ὁποίονδ, ἤποτε βούληθείησε ἐπιστῆσαι Πι
νὶ ὢν βούλεται κεφαλαίω· καὶ γνῶναι τι
νες τὰ παραπλήσια εἰρήκασιν· καὶ τοὺς
οἰκείους ἑνὶ κάστω τόπους εὑρεῖν ἐνοῖς
κατὰ τὰ τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν· ἢ σε πε
χεῖς περικοπῆς· ἀναλαβὼν τὸν προκεί
μενον ἀριθμὸν· ἐπιζήτησας τεαὐτὸν ε̅
τῷ κανόνι· ὃν ἢ διὰ τοῦ μέλανος ὑποβὰ
λεὶν ποσημείωσις· εἰσὶ μὲν εὑρεῖν ἐν τῷ
ἐπιμετρῶ πρου γραφῶν· πόσοι τε καὶ τί
νες περιὼν ζητεῖς εἰρήκασιν· ἐπίσκησας
α· εἰ καὶ τοὺς τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν
ἀριθμούς· τοὺς ἐν τῷ κανόνι οὗ ἐπέχεις
ἀριθμοῦ παρακειμένους· ἐπιζήτησας
τεαὐτὸν σὲ ἢ δὸν· ἐν τοῖς οἰκείοις
ἑκάστου εὐαγγελίου τρόποις· παραπλήσια λέ
γοντα σὰν τοὺς εὑρήσεις:

+ ἔρρωσο ἑνίκῳ +

+

+

∴ ΚΑΝ Α

+ ϵΝΩΩ ΟΙ Α

Η ΙΑ ΙΑ ΙΑ	Β Δ Δ Δ	Ζ Ι Ι Ι	Ι Ι S ΙΒ
ΙΑ ΙΑ ΚΓ ΚΓ	ϵ ΚΖ ΚΖ Κ	Ι ΙΓ ΙΖ Μ	ΚΗ Ιϵ ΜS ΜS
ΚΓ Ο ϥΗ ϥϵ	ϥS ϥS ϥS ϥS	Μϵ ΛΖ ρΙS ρΙS	ΜS ΛΗ ρΚ ρΙΔ
ϥΗ ϥΗ ϥΗ ϥΗ	ϥS ϥS ΛΖ Ν	ρΙS ρΙS ρΙS ΟΖ	Μ ρΚΘ ρΛΑ ρΘ ρΛΑ
ρΛΓ ρΛΔ ρΜΑ ρΜΒ	ΝΑ ΖΔ ΠΒ ΠΒ	ΙΘ ΚΑ ϥΓ ϥΔ	ΝΘ Λϵ Ι·ϥ ΟΔ
ρΝΖ ρΜΖ ρΖS ϹΘ	ρΛΘ ρΚΑ ρΚΒ ρΚΒ	ϥΔ ϹΛΔ ϹΛΗ ϹΛΘ	ΙΖ Ρ ΚΑ Πϵ
ϹΙΑ ϹΚ ϹΚ ϹΚ	ρΚΒ ρΛΘ ρΛΘ ρΝS	ϹΜΒ ϹΖΑ ϹΝ ϹΖ	ΠΗ ΟΖ ρΜS ρΜΑ
ϹΜΔ ϹΜΔ ϹΟΔ ϹΟΔ	ρΝS ρΝS ρΝΗ ρΖΒ	ϹΖ ϹΖ ϹΟΔ ϹΖϵ	Κ ΜΗ ϥS ϥΗ
ϹΟΔ ϹΟS ϹΠ ϹΠΔ	ρΖϵ ρΖϵ ρΖ·ϵ ρΖϵ	ϹΖS ϹΖS ϹΖS ϹΖS	ρΙΚΒ Νϵ ΖΓ Ζϵ

СПД	ρο	Сое	ϡζ
СПД	ροв	Сое	ρκs
СПД	ροє	СПА	ρNS
СПӨ	ροS	СПВ	ρϡA
СҀA	ροS	СПВ	ροS
СІД	ρПА	Спє	ροζ
СҀє	ρПА	Спє	ροн
СҀє	ρПГ	СПζ	ρПВ
Т	ρПД	СПӨ	ροS
Т	ρПS	СҀ	ροζ
ТВ	ρПζ	СҀ	ροн
ТД	ρҀA	ССД	ρПВ
ТS	ρҀД	ССД	ρПГ
ТS	ρҀє	ССА	ρПS
ТІГ	ρҀS	ССА	ρПζ
ТІГ	ρҀӨ	ССВ	ροS
ТІД	С	Т	ροζ
ТІД	СА	ТВ	ροн
ТІН	Сє	ТГ	ρПД
	СS	ТІА	ρПS
ТК	СN	ТІГ	ρПζ
ТКє	СӨ	ТІД	ρПн
ТКS	СІ	ТІє	ρҀВ
ТКS	СІВ	ТІН	ρҀГ
ТКН	СІД	ТК	ρҀД
ТΛА	СІє	ТКА	ρҀS
ТΛВ	СІS	ТКВ	ρҀн
ТΛє	СІӨ	ТКГ	ρҀӨ
ТΛS	СІКА	ТΛВ	СД
ТΛζ	СІКГ	ТΛГ	СS
ТΛН	СІКє	ТΛД	СН
ТΜS	СІКS	ТΛє	СӨ
ТΜН	СІКН	ТΛS	СІ
ТΜӨ	СΛА	ТΛS	СІА
ТΝВ	СΛВ	ТΛН	СІВ
ТΝВ	СΛГ	ТΛН	СІє

ἑνῶ οἱ γ

Μ	Μ	Ο
ιϵ	S	ιϵ
ικα	ι ρβ	λβ
λα	λθ	ρπϵ
λβ	μα	ρλγ
λβ	ιγ	οθ
ν	ιη	νϑ
ϗβ	ιϵ	δ
ϗβ	μϗ	ικδ
ϗγ	ικα	λγ
ϗϛ	ικβ	ικϛ
ϗν	ικϛ	λη
ϗο	ικγ	λθ
οβ	κλθ	ρικϛ
οβ	νβ	μα
ογ	ικθ	πϵ
οϛ	λ	ρϗθ
οθ	νγ	πϛ
π	νγ	μδ
πβ	νδ	πϗ
πγ		π
		πη
πγ	νϵ	ριβ
πϵ	νϛ	ρια
πϵ	νϗ	ππ
πη	ρλα	ρλη
πθ	ρμα	ρνα
ϛβ	μ	π
ϛγ	πϛ	ϛϗ
ϛδ	πϛ	μϛ
ϛϵ	λ	ο
ργ	κδ	μα
ρια	κϵ	λβ
ριϛ	λβ	ρικϗ
ρικα	λγ	ρικθ
ρικβ	λδ	ρμϗ
ρικγ	λϵ	ππ
ρλ	λϛ	ππ

ЄNѠ ѺІ Г

СКS	ρΛZ	СМЄ
СКΘ	ρΛZ	СМД
СКΘ	ρΛH	СΛZ
СМВ	ρMГ	СМΘ
СМВ	ρMГ	СМZ
СМГ	ρMД	СМZ
СМН	ρMS	СМН
СМН	ρMH	СМѲ
СМΘ	ρN	СΘ
СNД	ρNД	СNЄ
СNН	ρΞ	СNZ
СΞД	ρΞГ	СNН
СΞΘ	ρΞS	СNS
СОД	ρOZ	СКН
СОН	ρOZ	СΛ
СПД	ρПВ	СΞГ
СПЄ	ρПΘ	СΞН
СПЄ	ρQГ	СΞЄ
СQS	ρQZ	СΞZ
СQS	ρQH	СП
ТД	СВ	СПД
ТН	СІН	СПS
ТІВ	СІΘ	ТЄ
ТІS	СК	СQЄ
ТІZ	СКВ	ССГ
ТІКВ	СКД	СQЄ
ТІКН	СКЄ	ТΘ
ТΛΘ	СКS	ТКВ
ТΛ	СКZ	ТКЄ
ТΛВ	СΛД	ТКZ
ТМД	СΛЄ	ТІСГ
ТМS	СΛВ	ТКН
ТNГ	СΛГ	ТΛZ
ТNД		

ἑνῶ οἱ τ

α	ιδ	α
α	ιδ	γ
α	ιδ	ϛ
ζ	ιδ	β
ζ	ϛ	ιϛ
νθ	ζ	ρις
ξα	ζ	λζ
ϛ	νη	ριη
ϛ	νη	ρλθ
ϛζ	ϲια	ρε
ρια	ριθ	ρκη
ρια	ριθ	λ
ρια	ριθ	ριδ
ριβ	ριθ	πζ
ριβ	ριθ	μη
ριβ	ριθ	ξα
ριβ	ριθ	π
ριβ	ριθ	ος
ριβ	ριθ	ϛ
ριβ	ριθ	ρνδ
ριβ	ριθ	ρμβ
ρκς	ϛβ	ρμζ
ζ	ζ	ζ

ΚΑΝ Α
ΘΝΩ ΟΙΓ

ΙΗ
ΡΙΖ
ΡΙΖ
ΡΝ

ΡΖΑ
ΡΖΑ
CΑ
CΑ

CIS
CIS
CIS
CIS

COZ
COΘ
COΘ
COZ

ΤΙΚΑ
ΤΙΚΑ
ΤΙΚΓ
ΤΙΚΕ

ΤΙΚΘ
ΤΛΓ
ΥΥ
ϛ

Η
ΚS
ΚS
ΚΖ

OZ
OZ
ΡΙΘ
ΡΙΘ

ΡΙΚΕ
ΡΙΚΕ
ΡΙΚΕ
ΡΙΚΕ

ΡΠΔ
ΡΠS
ΡΠΖ
ΡΠΗ

CΑ
CΓ
CΕ
CS

CΘ
CIΑ
ΥΥ
ϛ

ϚS
ϚΓ
ϚΔ
ϚΕ

ΝΑ
ΝΓ
ϚΑ
ΡΛΘ

ΡΝ
ΡΚΗ
ΡΛΓ
ΡΛΖ

ΡΠΔ
ΡΠΖ
ΡΠΗ
ΡΠΘ

ϚΓ
ϚΔ
ϚS
ϚΘ

CΓ
CΖ
ΥΥ
ϛ

Γ	Ε	ρΒ	ϺΘ
Ι	Ͱ	ρΔ	ϺΟΑ
ΙΒ	ΙΑ	ρS	ϺΓ
ΙS	ΙΓ	ρΖ	ϺΟΓ
ΚΕ	ΜS	ρΙ	ρΙΕ
ΚS	ΜΗ	ρΙS	ρΙΗ
ΚΗ	ΜΘ	ρΙS	ρϺΕ
ΛΑ	ΝΑ	ρΙΖ	ρΟΖ
ΛΔ	ρϾΔ	ρΙΘ	ρΚS
ΛS	ρϺΒ	ρΚΕ	ϺΒ
ΛΗ	ΝΓ	ρΚS	ρΚΗ
Μ	ΝΒ	ρΚΖ	ρΛΒ
ΜΑ	ΝΕ	ρΚΘ	ρΛ
ΜΓ	ρΙϾΓ	ρΛΒ	ρΛΓ
ΜΕ	ρΝΕ	ρΛΕ	ρΙϾ
ΜΘ	ρΛΔ	ρΛΗ	ρΙϾΗ
ΝΑ	ρΝS	ρΝS	ΝΖ
ΝΓ	ρΝΘ	ρΝΗ	CΚS
ΝΕ	ρΙϾΕ	ρϺΒ	ρϺΑ
ΝS	ΝΔ	ρΟΒ	C
ΝΖ	ρΟ	ρΠΒ	ρΠΖ
ΝΗ	ρϺΑ	ρΠΒ	ρΠΘ
ϺϺ	ρΟΑ	ρΠΓ	ρϾΗ
ϺΑ	ϺΒ	ρΠΖ	ρϾΘ
ϺΕ	ϺS	ρϾΖ	CΟΒ
ϺS	ρΕ	CΙΓ	CΟΖ
ϺΗ	ρΗ	CΙΚΑ	ρΟΑ
ϺΗ	Ο	CΙΚΗ	ρΛΘ
ΠΔ	ρΙΑ	CΛΑ	ρΟϵ
ΠΕ	ρΙΒ	CΛΑ	CΙϵ
ΠS	ρΙΔ	CΛΔ	ρϺΒ
ΠΖ	ρΙS	CΛS	ρΛS
ϾΓ	ρΙΖ	CΛΖ	ρΛΖ
ϾΕ	ρϺΑ	CΛΗ	ρΛΗ
ϾS	ρϺΒ	CϺ	ρϺΔ
ϾΖ	ρΟΓ	CϺΑ	ρϺΕ

κανὼν ε κανὼν ς

ἐνῴδαις ιβ ἐνῴδαι αι β

		θ	
		ιζ	γ
		κ	δ
		κβ	ε
			ια
		μα	
		ο	ρκς
		π	ϛγ
		ρ	ρλθ
			ϙη
		λη	με
		μη	ϛα
		μθ	ϛε
		ϛ	ϛη
		να	οα
		νζ	οβ
		νθ	ογ
		ϛ	οϛ
		ϛγ	οη
		ϛε	π
		ϛθ	πα
		ρογ	πθ
		ρπ	
		ρπθ	ρ
		ϲβ	ρα
		ϲιδ	ρι
			ρκ
		ϲιε	
		ϲικδ	ρκα
		ϲμϛ	ρλα
		ϲμζ	ρμ
			ρμβ
		ϲν	
		ϲνβ	ρμε
		ϲνδ	ρμϛ
		ϲϛ	ρμθ
			ρνβ
		ϲϛγ	
		ϲοε	ρνγ
		ϲπ	ρνζ
		ϲπϛ	ρϛα
		ϛ	ρϛζ
			ϛ

СПН	ϸθ	ϵ	ΠΓ
СϚ	ϸα	ιθ	ιθ
СϚΒ	ϸγ	ιθ	ΛΒ
СϚΗ	ϸϵ	ιθ	ΛΔ
Τϵ	ϸϚ	ϸκ	ΠΒ
Τθ	ϸϚΒ	ϸπϵ	ιϵ
ΤΙΑ	ϹΗ	ϹΖ	ϸα
ΤΑ	ϹΖ	ϛ	ϛ
ΤΛΖ	ϹΚΔ		
ΤΜΑ	ϹΚϛ		
ΤΜΖ	ϹΚθ		
ΤΝ	ϹΛ		

κανὼν ἡ κανὼν θ
ἐνῶ οἱ ἐνῶ οἱ

κγ	ιβ	λ	ϹΙθ
κε	ιδ	ʌ	ϹΙκγ
κϛ	ις	ϹϟΒ	ϸΙΙϛ
κϛ	κη	ϹϟΒ	ϸΙκδ
κη	ιϛ	ϹΟΔ	ϹΙκε
πδ	μη	Ϲ0Δ	ϹΙκϛ
πθ	νς	Ϲ0Δ	ϹΛδ
ϹΔ	ϟΔ	ΤΓ	ϸϹ
ϸΓ	ος	ΤϚ	ϸϹ
ϸϚ	ϹΖ	ΤΙΒ	ϸϹ
ϹΟϚ	ϹΙς	ΤΙΓ	ϸΠς
		ΤΖ	ϸΠς
Τ	ϹΛ	ΤΙΒ	ϸΠς
ΛΘ	ϛ	ΤΓ	ϸΠΒ
ϛ		ΤΖ	ϸΠΒ
		ΤΙΒ	ϸΝΒ
		ΤΜ	ϹΙΓ
		ΤΜ	ϹΙϚ
		ΤΜΔ	ϹΙκδ
		ΤΜδ	ϹΙκΓ
		ΤΜΔ	ϹΙκε
		Τ	ϹΙκϚ
		ϛ	ϛ

ΡΛ	Ρ	ΡΜ	ΡΝ
Β	ΡΛS	ιθ	ϛΒ
Δ	ΡΜ	ΛΑ	ϛΔ
S	ΡΝΑ	ΜΓ	ϱΑ
ΙΓ	ΡΝϵ		
ΙϚΔ	ΡΖΖ	ΜS	ϱΔ
ΙϚΖ	ΡΟΑ	ΝΗ	ϱΙϚΓ
ΙϚθ	ΡΟΖ	ΞΒ	ϱΛΒ
ΛΑ	ΡΠΑ	Ο	ϱΠS
ΛΓ	ΡΠΔ	ΟΔ	ϹΙΓ
ΛS	ΡΠS	ΠΑ	
Λθ	ΡΠΗ	ΠΗ	
ΜΒ	ΡϚΑ		
Μϵ	C		
ΝΒ	CΙ		
NS	CΙΒ		
Οϵ	CΙΗ		
ΠΑ	CΙϚΒ		
ΠΘ	CΙϚΖ		
ϚΑ	CΛ		
ϚΘ	CΛΓ		
ϱΑ	CΛθ		
ϱS	CΜϵ		
ϱθ	CΞΗ		
ϱΙΓ	CΟΓ		
ϱΙϵ	ΤΙθ		
ϱΙΗ	CΠΓ		
ϱΙϚΔ	CϚ		
ϱΙϚS	ΤΙϚΑ		
	ΤΜϵ		
	ΤΝΑ		
	ΤΝϵ		

ΠΡΟΣΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΦΑΛΑΙΑ

ΚΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

ΚΒ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΚΓ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΣ ΗΡΩΔΗΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝΟΥΝΤΩΝ

ΚΔ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

ΚΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

ΚΖ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ

ΚΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΡΑΣ ΠΕΤΡΟΥ

ΚΘ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΜΝΗΣΤΕΥΟΜΕΝΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ

Λ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ

ΛΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ΛΒ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΥΣΔΑΙΜΟΝΗΣΑΝΤΩΝ

ΛΓ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ

ΛΔ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ

ΛΕ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΑΓΩΓΟΥ

ΛΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΜΟΡΡΟΟΥΣΗΣ

ΛΖ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΥΤΟΥ ΦΑΛΛΗ

ΛΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΟΥΜΕΝΟΥ ΚΩΦΟΥ

ΛΘ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΩΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΤΑΓΗΝ

ΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΝ

ΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΞΗΡΑΝ ΕΧΟΝΤΟΣ ΧΕΙΡΑ

ΜΒ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΩΜΕΝΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΚΑΙ ΚΩΦΟΥ

ωνκαὶτοὺντωνσημείων·

ιεε Πτῶνπαραβολῶν·

ιεϛ Πτοῦἰωαννουκαὶἡρῴδου·

ιεζ Πτῶνἑξἄρτωνκαὶτῶνδύοἰχθύων·

ιεη Πτοῦἐνθαλάσσηπεριπάτου·

ιθ Πτῆςπαραβάσεωςτῆςἐντολῆςτοῦθῦ·

κ Πτῆςχαναναίας·

κα Πτῶνθεραπευθέντωνὀχλων·

κβ Πτῶνἑπτἄρτων·

κγ Πτῆςζύμηςτῶνφαρισαίων·

κδ Πτῆςσυκῆςκαὶτῆςἐρωτήσεως·

κε Πτῆςμεταμορφώσεωςτοῦκῦ·

κϛ Πτοῦσεληνιαζομένου·

κζ Πτῶνἀετῶντῶντὶςμείζων·

κη Πτῶνδύοπροβάτωνπαραβολή·

κθ Πτοῦὀφείλοντοςμυριάτάλαντα·

λ Πτῶνἐπερωτησάντωνεἰἔξεστινἀπολῦσαιτὴνγυναῖκα·

λα Πτοῦἐπερωτήσαντοςπλουσίουτὸνκῦ·

λβ Πτῶνμισουμένωνἐργατῶν·

λγ Πτῶνδύοὐἱῶνζεβεδαίου·

λδ Πτῶνδύοτυφλῶν·

λε Πτῆςὀνουκαὶτοῦπώλου·

λϛ Πτῆς[illegible]φῶνκαὶχωλῶν·

ιζ΄ ε Π τῆς ἀναθείσης συκῆς·

ιη΄ ε Π τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κῦν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρ.

ιθ΄ ε Π τῶν δύο υἱῶν παραβολή·

κ΄ ε Π τοῦ ἀμπελῶνος·

κα΄ ε Π τῶν καλουμένων εἰς τὸν γάμον·

κβ΄ ε Π τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον·

κγ΄ ε Π τῶν σαδδουκαίων

κδ΄ ε Π τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ·

κε΄ ε Π τῆς τοῦ κῦ ἐπερωτήσεως·

κς΄ ε Π τοῦ ταλανισμοῦ τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων·

κζ΄ ε Π συντελείας·

κη΄ ε Π τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας·

κθ΄ ε Π τῶν ι΄ παρθένων·

λ΄ ε Π τῶν τάλαντα λαβόντων·

λα΄ ε Π τῆς ἐλεύσεως τοῦ χῦ·

λβ΄ ε Π τῆς ἀληθινῆς τῶν ἁγίων μύρων·

λγ΄ ε Π τοῦ πάσχα·

λδ΄ ε Π τυπουμυστικοῦ·

λε΄ ε Π τῆς παραδόσεως τοῦ υἱοῦ·

λς΄ Ἀρνησις πέτρου·

λζ΄ ε Π τῆς τοῦ Ἰούδα μεταμελείας·

λη΄ ε Π τῆς ἀπτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κῦ·

+ Ἱππολύτου ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ βιβλίου διδασκα +

λήα

Ἀπὸ τῆς ἐναν̄θρωπήσεως τοῦ κ̄ῡ ἡμῶν ῑησ̄ χ̄ῡ μέχρι
τῆς τῶν μάγων παρουσίας, εἰσὶν ἔτη β̄· πρὸ γὰρ τοῦ
γεννηθῆναι αὐτὸν ἐφάνη ὁ ἀστὴρ τοῖς μάγοις·
καὶ ἐκτῆσε εἰς Αἴγυπτον ἀναχωρήσεως, μέχρι τῆς
τελευτῆσ ἡρῴδου τοῦ τ̄ῡ ἀντιπάτρου, ἔτη γ̄· καὶ πα
ρώκησεν εἰς Αἴγυπτον ἐνιαυτὸν πολείτη κατὰ τὸ πεμ
φθὲν· ὅτε ἤωσὴφ καὶ ἡ κυρα μαρία σὺν τῷ π̄ω̄, ἔτος ἑν·
μετὰ δὲ τὴν ἔπανοδον τῆς οἰκήσεως αὐτῶν εἰς
τὴν γαλιλαίαν μέχρι τῆς τελευτῆς ἀρχελάου, ἔ
τη κ̄δ· σὺν τῷ ἀρχελάῳ δὲ τελευτᾷ καὶ αὔγου
στος· ἔζησεν γὰρ ἔτη π̄η̄· καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ν̄ς·
καὶ ἀπὸ τῆς τελευτῆς ἀρχελάου· μέχρι τοῦ ἐνιαυ
τοῦ ἡγεμονίας τοῦ τ̄ῡ ἀντιπάτρου τοῦ τελευτῆς
τῆς τοῦ πρώτου ἡρῴδου τοῦ τ̄ῡ ἀρχελάου, ἔτος ἓν ἥμισυ·
Ἀπὸ δὲ τῆς τελευτῆς ἰωάννου μέχρι τοῦ σ̄ρ̄ιου πάθους,

μηνας ϛ· τριακονταγαρ και ρ ετη ζησεν ο ιωαννης·
α μεν· υποχωρων εν ταις ερημοις· και τα αλλα ρ ετη,
βαπτιζων εν ιορδανη και κηρυσσων μετανοιαν·
ουτω και ο κς ημων ις χς. ετη. εν τοις παιδαριοις
διηξεν· μετα δε το βαπτισμα, επελεξατο τους ιβ
μαθητας. κηρυσσων αυτοις την εαυτου βασιλειαν
και διδασκαλιαν· ω εχρι δε του σταυρου αυτου παθους,
ετη γ· διο και οι εννικαιακανωνες των τιη πρων
παρακελευονται, πρωτων λ ετων. μη χειροτονειν
πρεσβυτερον· αρκετον γαρ τω μαθητη φησιν. ως ο
διδασκαλος αυτου· και τω δουλω, ως ο κς αυτου·
λ πολλω δε του σταυρου αυτου παθους και της αναληψεως,
μεχρι της ηλιοβολιας του πρωτομαρτυρος στεφανου. ετη ζ·
απο δε της μαρτυριας αυτου· μεχρι του φανεντος
αυλου φωτος. μηνας ι· και απο του φανεντος αυτω
φωτος και βαπτισματος αυτου και του κηρυγ-
ματος. μεχρι της αναληψεως της αγιας παρθενου μα-
ριας, ετη ιγ ηλικοι· ομου ετη μδ· εζησεν γαρ την αν
θρωποτητι η αγιαθεος· ετη νθ· ουτως εν τω υναω.
ετη ιδ· και εν τω οικω του ιωσηφ. μηνας ιβ· και
ευθεως ευηγγελισθη εκτου αγγελου γαβριηλ· και συλ
λαβουσα εκ της εκ του κν ημων ιν χν των δεκεμβριω
μηνι· ως εινα ι. ετη ιε· και εζησεν μετα τον γεννη
σαι αυτην. ετη λγ και μετα του παθους και την ανα

ληψιντοῦκυἡμῶν, ἐζηεενσυντοῖσμαθηταῖσεἰπὼν
οἰκωϊωάννουτοὺεὐαγγελιστοῦ· μετὰτοδιασπαρῆ
ναιτοὺσμαθητὰσεἰστὰκλήματατοῦκόσμου, ἔτηιᾱ·
ὡσεἶναιτὰπάντααὐτῆσἔτη, ὁμοῦηῆθ· οὗτοσδέἐστὶ
ϊωάννης, ὁνἠγάπαὁἰσοῦκαὶπαρθένος, ὁτὸκαθέαυτὸν
εὐαγγέλιονσυγγραψάμενος· ὅστισέμενενὲνϊεροσο
λύμοιςεἰστὴνἁγίανσιὼντὴντῶνἐκκλησιῶνμᾱρᾱ·
ἐκεῖῆὴνοἰκίααὐτοῦ· καὶἐκεῖἐκρύβησανοἱἀπόστολοι
διὰτὸνφόβοντῶνϊουδαίων· καὶἐκείαὐτοῖςἐφά
νηὁἰσμετὰτὸἀναστῆναιαὐτὸνἐκνεκρῶντῶν
οὐρῶνκαὶκλεισμένων· καὶἐδόκειαὐτοῖςπῆἁγί
ον· ἐκεῖτῇὁγδόῃἡμέραἐπληροφόρησεντὸνοωμὰν.
δεῖξαςαὐτῶτοντύποντῶνἥλων· ἐκεῖἐφαγεν
τονδεῖπνοντῇἁγίᾳἑ καὶἐκείθρηνύμνησαντεςἐξῆλ
θονεἰςτὸὄροςτῶνἐλαιῶν, εἰςχωρίονγεθσημανεί·
ἐκεῖγὰρκαὶπαρεδόθη· καὶλοιπὸνεἰςτὴνπόλινἹερο
σολύμωνπροπάντων· καὶπρωτοῦἐξελθῆναιαὐ
τοὺσεἰςτὸνκόσμον, ἐχειροτόνησενἐπίσκοπονϊά
κωβον· οὗτὸνὠνζεβεδαίουτὸνἀδελφὸνϊωαν
νουτοῦεὐαγγελιστοῦ, ἀλλὰτὸνἀδελφὸντοῦκυ
ἡμῶνϊυχυ· οὐχεἷςτῆςμαρίας, ἀλλαὐῆτοὐτε
κτονοσϊωσηφ· ὁγὰρἄλλοςϊάκωβος· ὑσμενῆτοὐζε
βεδαίου, καὶἀδελφὸςϊωάννουτοῦεὐαγγελιστοῦ·
ὁγὰρπῆρἀυτοῦναὐκληροσῆν, τῶνἐντῇγαλιλαί

ΑΕΠΙCΗΜΩΝΥΠΑΡΧΩΝΠΡΩΤΟC· ΟΓΑΡΪΩΑΝΝΗCΕΝΤΩ
ΚΑΤΑΥΤΟΝΕΥΑΓΓΕΛΙΩ·ΠΕΡΙΑΥΤΟΥΛΕΓΕΙ·ΟΤΙΟΜΑΘΗ
ΤΗCΕΚΕΙΝΟC·ΗΝΓΝΩCΤΟCΤΩΑΡΧΙΕΡΕΙ· ΟΥΤΟCΟΪΩΑΝ
ΝΗCΜΕΤΑΤΗΝΤΕΛΕΥΤΗΝΖΕΒΕΔΑΙΟΥΤΟΥΠΡCΑΥΤΟΥ·
ΑΠΕΔΩΤΟΤΗΝΚΑΤΑΤΗΝΓΑΛΙΛΑΙΑΝΙCΤΙCΙΝ·ΤΟΥΥ
ΠΟΛΑΧΟΝΤΟCΑΥΤΩΥΠΟΖΕΒΕΔΕΟΥΜΕΡΟC·ΚΑΙΕΚΤΙCΑ
ΤΟΕΝΪΕΡΟCΟΛΥΜΟΙCΕΤΕΡΟΝΙCΤΗΜΑ·ΟΘΕΝΚΑΙΓΝΩCΤΟC
ΥΠΗΡΧΕΝΤΩΑΡΧΙΕΡΕΙ·ΕΙCΤΟΥΜΕΝΕΙΝΑΥΤΟΝΕΙCΤΗΝ
ΠΟΛΙΝ· Ο ΥΤΟCΟΜΑΘΗΤΗC·ΕΔΕΞΑΤΟΤΗΝΑΓΙΑΝΜΑ
ΡΙΑΝΕΝΤΩΟΙΚΩΑΥΤΟΥΕΝCΙΩΝΑΠΟΤΟΥCΤΡΟΥΜΕ
ΧΡΙΤΗCΑΝΑΛΗΨΕΩCΑΥΤΗC, ΤΟΥΤΕCΤΙΝΤΗCΚΟΙΜΗ
CΕΩCΑΥΤΗC· ΙΚ ΑΙΟΑΥΤΟCΪΩΑΝΝΗCΚΗΡΥΞΑCΤΟΝΛΟ
ΓΟΝΕΝΤΗΑCΙΑΙCΕΙCΟΙΜΗΤΕ· ΚΑΙΟΥΧΕΥΡΕΘΗΤΟCΩΜΑ
ΑΥΤΟΥΕΝΤΩΤΑΦΩ· ΕΖΗCΕΝΔΕΕΤΗ

Ϊ ΑΚΩΒΟCΔΕΓΕΓΟΝΩCΠΡΩΤΟCΕΠΙCΚΟΠΟC, ΥΪCΔΕΚΑΙΟΥ
ΤΟCΤΟΥΪΩCΗΦΤΟΥΤΕΚΤΟΝΟCΥΠΑΡΧΗ· ΕΚΤΗC
ΕΙΩΤΗΤΙΚΗCΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΟC· ΟΥΤΟCΓΑΡΟΪΩCΗΦ
Α ΑΥΤΟΥCΕΕΧΕΝ. ΚΑΙΒ ΘΥΓΑΤΕΡΑC· ΪΑΚΩΒΟΝΤΟΝΕΠΙCΚΟ
ΠΟΝ CΙΜΩΝΑ· ΪΟΥΔΑΝΟΥΤΟΝΠΡΟΔΟΤΗΝ. ΚΑΙΪΩCΗ·
ΕCΘΗΡ· ΚΑΙΤΗΝΜΑΡΟΑΝΕΚΤΗCCΑΛΩΜΗCΤΗCΑΥ
ΤΟΥΓΥΝΑΙΚΟC· ΑΥΤΗΓΑΡΗCΑΛΩΜΗ, ΘΥΓΑΤΕΡΥ
ΠΗΡΧΟΝΑΡΓΑΙΩΝ· ΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΖΑΧΑΡΙΟΥΤΟΥΠΡC
ΪΩΑΝΝΟΥΤΟΥΒΑΠΤΙCΤΟΥ, ΥΥΒΑΡΑΧΙΟΥ, ΥΥΑΒΙΑ
ΤΟΥΪΕΡΕΩC· ΚΑΙΛΟΙΠΟΝ. ΕΧΗΡΕΥCΕΝΟΪΩCΗΦ· ΩCΕΪΝΑΙ

τὴν σαλωμὴν καὶ τὸν βαπτιστὴν ἰωάννην. ἀδελ
φότεκνα ἀρρενικῶν ἀδελφῶν· ὁ γὰρ ἀγγαῖος υ̅ς̅ βα
ραχίου· τοῦ δὲ τῆς σαλώμης, τῆς γυναικὸς ἰωσὴφ
τοῦ τέκτονος· σαλώμην δέ φημι· οὐ τὴν μαΐαν.
καὶ αὐτὴ δὲ ἦν σαλώμη ἡ καὶ μαΐα, ἀπὸ βηθλεέμ ἣν·
ἀνεψιὰ δὲ καὶ αὐτὴ οὖσα τῆς ἐλισάβετ· καὶ τῆς κυρᾶς
μαρίας τῆς θεοτόκου· τοῦτ' ἔστιν ἐξάδελφοι· ἀπὸ θηλυ
κῶν ἀδελφῶν γεννηθέντες· Α κουέγαρ τοῦ ἑνὸς εὐαγ
γελιστοῦ λουκᾶ λέγοντος, ὅτι τρεῖς ἀδελφαὶ ἦσαν ἀπὸ
βηθλεέμ· θυγατέρες μὲν οὖσαι· ματθὰν τοῦ ἱερέ
ως· καὶ μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναικὸς· ἐπὶ τῆς βασιλεί
ας κλεοπάτρας· καὶ ἰωπάτρου περσῶν· βασιλείας ἡ
ρῴδου· υ̅ν̅ ἀντιπάτρου· ὀνοματὶ πρώτη· μαρία·
καὶ ὀνοματὶ δευτέρα σομβὴ· καὶ ὀνοματὶ τρίτη ἄννα·
ἐγημέντε δὲ πρώτῃ βηθλεέμ· καὶ ἔτεκεν σαλώμη
τὴν μαΐαν· ἐγημέντε καὶ δευτέρᾳ βηθλεέμ·
καὶ ἔτεκεν τὴν ἐλισάβετ· ἐγημέντε καὶ τρίτῃ εἰς
τὴν γαλιλαίαν· καὶ ἔγεννησεν μαρίαν τὴν θεόκον·
ὡσεῖ ναὶ τὴν τε σαλώμην καὶ τὴν ἐλισάβετ· καὶ τὴν
ἁγίαν μαρίαν τὴν θεόκον· ἀπὸ τριῶν ἀδελφῶν θηλυκῶν
γεννηθῆσαι ἐξάδελφοι· ἐντεῦθεν οὖν ὁ βαπτιστὴς
ἰωάννης· καὶ ὁ κύριημῶν ἰ̅ς̅ χ̅ς̅· ἀνεψιοὶ λέγονται εἶναι·
καὶ οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ὁμώνυμοι ἦσαν· ἐπειδὴ τῶν υἱῶν
τοῦτων ἡ πρώτη γυναικὸς· ἀδελφὸς ἐνομίζετο:

δε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝΚΑ
ΤΑΜΑΤΘΑΙΟΝ+
ΒΙΒΛΟΣΓΕΝΕΣΕΩΣ·ΙΥΧΥ·
ΥΥΔΑΔ·ΥΥΑΒΡΑΑΜ+
ΑΒΡΑΑΜ·ΕΓΕΝΝΗ
ΣΕΤΟΝΙΣΑΑΚ+
ΙΣΑΑΚΔΕ·ΕΓΕΝ
ΝΗΣΕΤΟΝΙΑΚΩΒ+
ΙΑΚΩΒΔΕ·ΕΓΕΝΝΗ
ΣΕΤΟΝΙΟΥΔΑΝΚΑΙ
ΤΟΥΣΑΔΕΛΦΟΥΣΑΥ
ΤΟΥ+ΙΟΥΔΑΣΔΕ·Ε
ΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΦΑΡΕΣ
ΚΑΙΤΟΝΖΑΡΑΕΚΤΗΣ
ΘΑΜΑΡ+ΦΑΡΕΣΔΕ·
ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΕΣΡΩΜ+
ΕΣΡΩΜΔΕ·ΕΓΕΝΝΗΣΕ

ΤΟΝΑΡΑΜ+ΑΡΑΜΔΕ·
ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΑΜΙΝΑ
ΔΑΒ+ΑΜΙΝΑΔΑΒΔΕ·
ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΝΑΑΣ
ΣΩΝ+ΝΑΑΣΣΩΝΔΕ·
ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΣΑΛΜΩΝ+
ΣΑΛΜΩΝΔΕ·ΕΓΕΝΝΗ
ΣΕΤΟΝΒΟΟΖΕΚΤΗΣΕΚ
ΧΑΒ+ΒΟΟΖΔΕ·ΕΓΕΝ
ΝΗΣΕΤΟΝΩΒΗΔΕΚΤΗΣ
ΡΟΥΘ+ΩΒΗΔΔΕ·Ε
ΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΙΕΣΣΑΙ+
ΙΕΣΣΑΙΔΕ·ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟ
ΔΑΔΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑ+
ΔΑΔΔΕΟΒΑΣΙΛΕΥΣ·
ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΣΟΛΟΜΩ
ΝΑΕΚΤΗΣΕΤΟΥΟΥΡΙΟΥ+
ΣΟΛΟΜΩΝΔΕ·ΕΓΕΝΝΗ
ΣΕΤΟΝΡΟΒΟΑΜ+ΡΟΒΟ
ΑΜΔΕ·ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟ
ΑΒΙΑ+ΑΒΙΑΔΕ·ΕΓΕΝ
ΝΗΣΕΤΟΝΑΣΑ+ΑΣΑΔΕ·
ΕΓΕΝΝΗΣΕΤΟΝΙΩΣΑ
ΦΑΤ+ΙΩΣΑΦΑΤΔΕ·

ΙΕ ΠΡΟΣΧΥ
ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΑΡΒΙΒΛΟΣΓΕ
ΝΕΣΕΩΣΙΥ

ιω

ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννη
σε τὸν Ὀζίαν· Ὀζίας
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐ
γέννησε τὸν Ἐζεκί
αν· Ἐζεκίας δὲ ἐ
γέννησε τὸν Μανασ
σῆ· Μανασσῆς δὲ ἐ
γέννησε τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσί
ας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωακείμ· Ἰωακείμ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεχονίαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς μετοικε
σίας Βαβυλῶνος· Με
τὰ δὲ τὴν μετοι
κεσίαν Βαβυλῶνος·
Ἰεχονίας ἐγέννη

σε τὸν Σαλαθιήλ·
Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέν
νησε τὸν Ζοροβάβελ·
Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννη
σε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβι
ούδ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιά
κειμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀζώρ· Ἀζὼρ
δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ·
Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐ
λεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ματ
θάν· Ματθὰν δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰα
κώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω
σὴφ τὸν ἄνδρα Μα
ρίας· ἐξ ἧς ἐγεννή
θη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χ

ΑΣΑΙΟΥ ΝΑΙΓΕΝΕΑΙ· Α
ΠΟΑΒΡΑΑΜΕΩΣΔΑΔ·
ΓΕΝΕΑΙΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΚΑΙΑΠΟΔΑΔ· ΕΩΣΤΗΣ
ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΣΒΑΒΥ
ΛΩΝΟΣ· ΓΕΝΕΑΙΔΕΚΑ
ΤΕΣΣΑΡΕΣ· ΚΑΙΑΠΟΤΗΣ
ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΣΒΑΒΥ
ΛΩΝΟΣ· ΕΩΣΤΟΥΧΥ·
ΓΕΝΕΑΙΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΟΥΔΕΙΥΧΥΗΓΕΝΝΗ
ΣΙΣ· ΟΥΤΩΣΗΝ· ΜΗΝ
ΣΤΕΥΘΕΙΣΗΣΓΑΡΤΗΣ
ΜΡΣΑΥΤΟΥ· ΜΑΡΙΑΣ
ΤΩΙΩΣΗΦ· ΠΡΙΝΗ
ΛΘΕΙΝΑΥΤΟΥΣ·
ΕΥΡΕΘΗΕΝΓΑΣΤΡΙΕ
ΧΟΥΣΑ· ΕΚΠΝΣΑΓΙΟΥ
ΙΩΣΗΦΔΕΟΑΝΗΡΑΥ
ΤΗΣ· ΔΙΚΑΙΟΣΩΝ·
ΚΑΙΜΗΘΕΛΩΝΑΥ
ΤΗΝΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ
ΤΙΣΑΙ· ΕΒΟΥΛΗΘΗ
ΛΑΘΡΑΑΠΟΛΥΣΑΙΑΥ

ΤΗΝ· ΤΑΥΤΑΔΕΑΥ
ΤΟΥΕΝΟΥΜΗΝΕΝ
ΤΟΣ· ΙΔΟΥΑΓΓΕΛΟΣΚΥ
ΚΑΤΟΝΑΡ· ΕΦΑΝΗΑΥ
ΤΩΛΕΓΩΝ· ΙΩΣΗΦ
ΥΙΔΑΔ· ΜΗΦΟΒΗΘΗΣ
ΠΑΡΑΛΑΒΕΙΝ· ΜΑΡΙ
ΑΜΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΟΥ· ΤΟΓΑΡΕΝΑΥΤΗ
ΓΕΝΝΗΘΕΝ· ΕΚΠΝΣ
ΕΣΤΙΝΑΓΙΟΥ· ΤΕΞΕ
ΤΑΙΔΕ· ΥΝ· ΚΑΙΚΑ
ΛΕΣΕΙΣΤΟΟΝΟΜΑΑΥ
ΤΟΥΙΝ· ΑΥΤΟΣΓΑΡ
ΣΩΣΕΙΤΟΝΛΑΟΝΑΥ
ΤΟΥΑΠΟΤΩΝΑΜΑΡ
ΤΙΩΝΑΥΤΩΝ·
ΤΟΥΤΟΔΕΟΛΟΝΓΕΓΟΝΕΝ·
ΙΝΑΠΛΗΡΩΘΗΤΟ
ΡΗΘΕΝΥΠΟΤΟΥΚΥ
ΔΙΑΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ·
ΛΕΓΟΝΤΟΣ· ΙΔΟΥΗΠΑΡ
ΘΕΝΟΣ· ΕΝΓΑΣΤΡΙΕ
ΞΕΙ· ΚΑΙΤΕΞΕΤΑΙΥΝ·

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΙΑΣ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΟΥΤΩΣ

ΗΣΑΙΟΥ

ΟΜ ΛΟ
Β Β
Γ

ΚΑΙΚΑΛΕΣΟΥΣΙΤΟΟΝΟ
ΜΑΑΥΤΟΥΛΑΟΝ
ΝΟΥΝΑ· ΟΕΣΤΙΝ· ΜΕ
ΘΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΝ·
ΜΕΘ· ΗΜΩΝΟΘΣ
Δ ΙΕΓΕΡΘΕΙΣΔΕΟΙΩΣΗΦ
ΑΠΟΤΟΥΥΠΝΟΥ· Ε
ΠΟΙΗΣΕΝ· ΩΣΠΡΟΣΕ
ΤΑΧΘΝΑΥΤΩ· ΑΓ
ΓΕΛΟΙΣΚΥ· ΚΑΙΠΑ
ΡΕΛΑΒΕΤΗΝΓΥΝΑΙ
ΚΑΑΥΤΟΥ· ΚΑΙΟΥΚΕ
ΓΙΝΩΣΚΕΝΑΥΤΗΝ·
ΕΩΣΟΥΕΤΕΚΕΝΤΟΝ
ΥΝΑΥΤΗΣΤΟΝΠΡΩ
ΤΟΤΟΚΟΝ· ΚΑΙΕΚΑ
ΛΕΣΕΤΟΟΝΟΜΑΑΥ
ΤΟΥΙΝ

Δε

ΟΥΙΟΥΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ·
ΕΝΒΗΘΛΕΕΜΤΗΣΙ
ΟΥΔΑΙΑΣ· ΕΝΗΜΕ
ΡΑΙΣΗΡΩΔΟΥΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ· ΙΔΟΥΜΑ
ΓΟΙΑΠΟΑΝΑΤΟΛΩΝ·

ΠΑΡΕΓΕΝΟΝΤΟΣΟΙΣΙΕ
ΡΟΣΟΛΥΜΑ+ΛΕΓΟΝΤΕΣ·
ΠΟΥΕΣΤΙΝ· ΟΤΕΧΘΕΙΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΩΝΙΟΥ
ΔΑΙΩΝ+ ΙΔΟΜΕΝ
ΓΑΡΑΥΤΟΥΤΟΝΑΣΤΕ
ΡΑ· ΕΝΤΗΑΝΑΤΟΛΗ·
ΚΑΙΗΛΘΟΜΕΝΠΡΟΣ
ΚΥΝΗΣΑΙΑΥΤΩ+

Δ ΚΟΥΣΑΣΔΕΗΡΩΔΗΣ
ΟΒΑΣΙΛΕΥΣ· ΕΤΑΡΑΧ
ΘΗΚΑΙΠΑΣΑΙΕΡΟ
ΣΟΛΥΜΑΜΕΤΑΥΤΟΥ+
ΚΑΙΣΥΝΑΓΑΓΩΝ
ΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΑΡΧΙ
ΕΡΕΙΣΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤ
ΤΕΙΣΤΟΥΛΑΟΥ· ΕΠΥ
ΘΑΝΕΤΟΠΑΡΑΥΤΩΝ·
ΠΟΥΟΧΣΤΕΝΝΑΤΑΙ
Ο ΙΔΕ· ΕΙΠΟΝΑΥΤΩΝ
ΕΙΘΛΕΕΜΤΗΣΙΟΥΔΑΙ
ΑΣ· ΟΥΤΩΣΓΑΡΓΕ
ΓΡΑΠΤΑΙΔΙΑΤΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΟΥ· ΚΑΙΣΥ

βηθλεεμ· γηϊου
δα· ουδαμωσελα
χιστηει· εντοισιν
γεμοσιν ιουδα +
εικουγαρ· εξελευσε
ται ηγουμενος· ος
τις ποιμανει· τον
λαον μου τον ιηλ +
τοτε ηρωδης· λαθρα
καλεσας τους μαγους·
ηκριβωσε παρ αυ
των· τον χρονον
του φαινομενου α
στερος + και πεμψας
αυτους εις βηθλεεμ
ειπεν + πορευθεν
τες· ακριβως εξετα
σατε περι του παιδι
ου + επαν δε ευρητε·
απαγγειλατε μοι·
οπως καγω ελθων
προσκυνησω αυτω +
οι δε ακουσαντες του
βασιλεως· επορευθη

μ δ
ε πγ

σαν· και ιδου αστηρ·
ον ειδον εν τη ανα
τολη· προηγεν αυ
τους· εως ελθων ε
στη επανω· ου ην
το παιδιον + ιδον
τες δε τον αστερα· ε
χαρησαν· χαραν με
γαλην σφοδρα +
και ελθοντες εις την
οικιαν· ειδον το παι
διον· μετα μαριας
της μρος αυτου + και
πεσοντες· προσεκυ
νησαν αυτω + και
ανοιξαντες τους θη
σαυρους αυτων· προ
σηνεγκαν αυτω
δωρα + χρυσον· και
λιβανον και σμυρνα +
και χρηματισθεντες
κατ ονα
μηνα και δι αλλης
ηρωδην· διαλλησο

45

Μ
ΔΕΚΕΜΒΡ
ΤΗΕΠΑΡΙ
ϹΥΤΕΝΝΗ
ΑΧΩΡΙϹΑ
ΤΩΝΤΩΝ
ΜΑΤΩΝ·

ΔΟΥΑΝΕΧΩΡΗϹΑΝ· ΕΙϹΤΗΝΧΩΡΑΝ· ΑΥΤΩΝ· ΝΑΧΩΡΗϹΑΝΤΩΝ ΔΕΑΥΤΩΝ ΙΔΟΥΑΓ ΓΕΛΟϹΚΥ· ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΟΝΑΡΤΩΪΩϹΗΦ· ΛΕΓΩΝ+ ΕΓΕΡΘΕΙϹ· ΠΑΡΑΛΑΒΕΤΟΠΑΙΔΙ ΟΝ· ΚΑΙΤΗΝΜΡΑΥ ΤΟΥ· ΚΑΙΦΕΥΓΕΕΙϹ ΑΙΓΥΠΤΟΝ+ ΚΑΙΪϹ ΘΙΕΙΚΕΙ· ΕΩϹΑΝΕΙΠΩ ϹΟΙ+ ΜΕΛΛΕΙΓΑΡΗΡΩ ΔΗϹ· ΖΗΤΕΙΝΤΟΠΑΙ ΔΙΟΝ· ΤΟΥΑΠΟΛΕϹΑΙ ΑΥΤΟ+ ΟΔΕΕΓΕΡΘΕΙϹ· ΠΑΡΕΛΑΒΕΤΟΠΑΙΔΙ ΟΝ· ΚΑΙΤΗΝΜΡΑΥ ΤΟΥΝΥΚΤΟϹ· ΚΑΙΑ ΝΕΧΩΡΗϹΕΝΕΙϹΑΙΓΥ ΠΤΟΝ+ ΚΑΙΗΝΕΚΕΙ· ΕΩϹΤΗϹΤΕΛΕΥΤΗϹ ΗΡΩΔΟΥ+ ΪΝΑΠΛΗ

ΡΩΘΗΤΟΡΗΘΕΝΥ ΠΟΤΟΥΚΥΔΙΑΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ· ΛΕΓΟΝ ΤΟϹ+ ΕΞΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΙϹΑΛΕϹΑΤΟΝΥΝΜΘ+ ΠΑΤΕΡΑΜΩΔΗϹ· ΪΔΩΝ· ΟΤΙΕΝΕΠΑΙΧΘΗΝΥ ΠΟΤΩΝΜΑΓΩΝ· Ε ΘΥΜΩΘΗΝΙΑΝ+ ΚΑΙΑΠΟϹΤΕΙΛΑϹ· Α ΝΕΙΛΕΝΠΑΝΤΑϹΤΟΥϹ ΠΑΙΔΑϹΤΟΥϹΕΝΒΗ ΘΛΕΕΜ· ΚΑΙΕΝΠΑϹΙ ΤΟΙϹΟΡΙΟΙϹΑΥΤΗϹ· Α ΠΟΔΙΕΤΟΥϹΚΑΙΚΑ ΤΩΤΕΡΩ· ΚΑΤΑ ΤΟΝΧΡΟΝΟΝ· ΟΝΗ ΚΡΙΒΩϹΕΠΑΡΑΤΩΝ ΜΑΓΩΝ+ ΤΟΤΕΕΠΛΗ ΡΩΘΗΤΟΡΗΘΕΝ· Ϋ ΠΟΪΕΡΕΜΙΟΥΤΟΥΠΡΟ ΦΗΤΟΥ+ ΛΕΓΟΝΤΟϹ· ΦΩΝΗΕΝΡΑΜΑΗ ΚΟΥϹΘΗ+ ΘΡΗΝΟϹ·

ΙΕΡΕ ΜΙΟ ΥΥ

· ικαι κλαυθμος και
· ὀδυρμος πολυς ρα
· χηλικλαιουσα τα
· τεκνα αὐτης και
· οὐκ ἠθελε παρακλη
· θηναι ὅτι οὐκ εἰσιν +
τελευτησαντος δε
τοῦ ηρῳδου ἰδου
ἀγγελος κυ κατ᾽ ὀ
ναρ φαινεται τῶ
ἰωσηφ αἰγυπτῳ
λεγων + ἐγερθεις
παραλαβε το παιδι
ον και την μρα
αὐτου και πορευ
ου εις γην ισρ + τε
θνηκασι γαρ οἱ
ζητουντες την
ψυχην του παιδι
ου + ὁ δε ἐγερθεις
παρελαβε το παιδι
ον και την μραν
του και ἠλθεν εις
γην ισρ + ἀκουσας

δε ὁτι ἀρχελαος βα
σιλευει ἐπι της ἰου
δαιας ἀντι ηρῳ
δου τοῦ πρ αὐτου
ἐφοβηθη ἐκει ἀπελ
θειν + χρηματις
θεις δε κατ᾽ ὀναρ ἀ
νεχωρησεν εις τα με
ρη της γαλιλαιας +
και ἐλθων κατῳ
κησεν εις πολιν λε
γομενην ναζαρεθ +
ὁπως πληρω θη το
ρηθεν διατων
προφητων ὁτι ναζω
ραιος κληθησεται
ταις ἡμεραις ἐκει
ναις παραγινεται
ἰωαννης ὁ βαπτις
της κηρυσσων ἐν
τη ἐρημω της ἰου
δαιας και λεγων +
μετανοειτε ἠγγι
κεν γαρ ἡ βασιλει

ΑΤΩΝΟΥΝΩΝΗ +
ΟΥΤΟΣΓΑΡΕΣΤΙΝΟΡΗ
ΘΕΙΣ·ΥΠΟΗΣΑΪΟΥΤΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΟΥ+ΛΕΓΟΝ
ΤΟΣ·ΦΩΝΗΒΟΩΝ
ΤΟΣΕΝΤΗΕΡΗΜΩ+
ΕΤΟΙΜΑΣΑΤΕ·ΤΗΝ
ΟΔΟΝΚΥ·ΕΥΘΕΙΑΣ
ΠΟΙΕΙΤΕ·ΤΑΣΤΡΙΒΟΥΣ
ΑΥΤΟΥ· ΑΥΤΟΣΔΕΟ
Ι ΩΑΝΝΗΣ·ΕΙΧΕΝΤΟ
ΕΝΔΥΜΑΑΥΤΟΥ·Α
ΠΟΤΡΙΧΩΝΚΑΜΗ
ΛΟΥ·ΚΑΙΖΩΝΗΝΔΕΡ
ΜΑΤΙΝΗΝΠΕΡΙΤΗΝ
ΟΣΦΥΝΑΥΤΟΥ+ΗΔΕ
ΤΡΟΦΗΑΥΤΟΥΗΝ·
ΑΚΡΙΔΕΣΚΑΙΜΕΛΙ
ΓΡΙΟΝ+ΤΟΤΕΕΖΕΠΟ
ΡΕΥΕΤΟΠΡΟΣΑΥΤΟΝ·
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ·ΚΑΙΠΑ
ΣΑΪΟΥΔΑΪΑ·ΚΑΙΠΑ
ΣΑΗΠΕΡΙΧΩΡΟΣΤΟΥ
ΪΟΡΔΑΝΟΥ+ΚΑΙΕ

ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΟΕΝΤΩ
ΪΟΡΔΑΝΗΠΟΤΑΜΩ
ΥΠΑΥΤΟΥ ΕΞΟΜΟΛΟ
ΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΑΣΑΜΑΡ
ΤΙΑΣΑΥΤΩΝ +
Ι ΔΩΝΔΕΠΟΛΛΟΥΣΤΩ
ΦΑΡΙΣΑΙΩΝΚΑΙΣΑΔ
ΔΟΥΚΑΙΩΝ·ΕΡΧΟΜΕ
ΝΟΥΣΕΠΙΤΟΒΑΠΤΙΣ
ΜΑΑΥΤΟΥ·ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΟΙΣ+ΓΕΝΝΗΜΑ
ΤΑΕΧΙΔΝΩΝ·ΤΙΣΥ
ΠΕΔΕΙΞΕΝΥΜΙΝΦΥ
ΓΕΙΝ·ΑΠΟΤΗΣΜΕΛ
ΛΟΥΣΗΣΟΡΓΗΣ+ΠΟΙΗ
ΣΑΤΕΟΥΝ·ΚΑΡΠΟΝΑ
ΞΙΟΝΤΗΣΜΕΤΑΝΟΙ
ΑΣ·ΚΑΙΜΗΔΟΞΗΤΕ
ΛΕΓΕΙΝΕΝΕΑΥΤΟΙΣ·
ΠΡΑΕΧΟΜΕΝΤΟΝΑ
ΒΡΑΑΜ+ΛΕΓΩΓΑΡ
ΥΜΙΝ+ΟΤΙΔΥΝΑ
ΤΑΙΘΕΟΣΕΚΤΩΝΛΙ
ΘΩΝΤΟΥΤΩΝ·Ε

γεῖρε τ ϵ ἰκνατ ὡ ἀβρα
ἀμ + ἢ δ ηδ ϵ ἢ ἀ ζ ιν ἢ ·
πρὸς τ ην ρ ἰ ζ αντ ὼ
δ ϵ νδρ ω νικ ϵ ἶται +
πᾶν οὖν δ ϵ νδρον ·
μ ὴ ποι οὖν καρπὸν
καλὸν · ἐκκ ό πτ ϵ ται ·
καὶ ϵ ἰς πῦρ βάλλ ϵ ται +
ἐγ ὼ μ ϵν · βαπτίζω
ὑμ ᾶς ϵ ν ὕδατι ϵ ἰς
μ ϵτ άνοιαν + ὁ δ ὲ ὀ
πίσω μου ἐ ρχόμ ϵ
νος · ἰ σχυρ ότ ερός μ ου
ἐστ ιν · οὗ οὐκ ϵ ἰμ ὶ
ἱκανὸς · τὰ ὑ ποδ ή
ματ α βαστ άσαι +
αὐτ ὸς ὑ μ ᾶς βαπτ ι
σ ϵι · ἐ ν πν ι ἁγ ί ῳ
καὶ πυρ ί · οὗ τ ο π τ ὺ
ὃ ν ϵ ἰ ν τ ὴ χ ϵ ιρ ὶ αὐτ οῦ
καὶ διακαθ αριεῖ τ ὴν
ἅλ ω να αὐτ οῦ · καὶ
συν άξ ϵ ι τ ὸν σ ῖτ ον
αὐτ οῦ ϵ ἰς τ ὴν ἀπ ὸ

φ ὴ κην · τ ὸ δ ὲ ἄχυ
ρον κατ άκαυσ ϵ ι πυ
ρὶ ἀσβ έστ ῳ
ὅτ ϵ παραγ ίν ϵ ται ὁ
ἰ ς · ἀπ ὸ τ ῆς γαλιλαί ας
ἐπὶ τ ὸν ἸΙορδ άνην ·
πρὸς τ ὸν ἸΙωάνην ·
τ οῦ βαπτισθ ῆναι
ὑπ ὸ αὐτ οῦ · ὁ δ ὲ ἸΙω
άννης · διεκ ώλυ ϵ ν
αὐτ όν · λ ϵ γων ·
ἐ γ ὼ χρ ϵ ίαν ἔ χ ω · ὑ
π ὸ σοῦ βαπτισθ ῆναι
καὶ σ ὺ ϵ ρχ ῃ πρὸς μ ϵ
ἀποκρ ιθ ϵ ὶς δ ὲ ὁ ἸΙ ς
ϵ ἶπ ϵ ν πρὸς αὐτ όν · ἄ
φ ϵ ς ἄρτ ι · οὕτ ω γὰρ
πρ ϵ πόν ἐ στ ιν ἡ μ ῖν ·
πληρ ῶσαι πᾶσαν
δικαιοσ ύνην ·
τ ότ ϵ ἀφ ίησιν αὐτ όν ·
καὶ βαπτισθ ϵ ὶς ὁ ἸΙ ς ·
ἀν ϵβ η ἐ ν θ ὺς ἀπὸ
τ οῦ ὕδατος · καὶ ἸΙ

ΜΤΙΑΝΚΟΥΑΡ Ϛ
ΡΙΣΑΒΙΤΩΝΡΤΙ
ΑΝΤΩΝΦΩΝΙ ·
ΑΡΤΙΩΚΑΙΡ ·
ΠΑΡΑΓΙΝΗΤΑΙ
ΟΙΣΑΠΟΤΗΣΓΑ
ΛΙΛΑΙΑΣ ·

ΜΤ ΜΓ ΔΟ ΙΒ ΜΤ
ΙΑ Δ Ι ΙΒ ΙΒ
ΙΔ ΙΓ
ΙΚΗ

ΛΟ ΜΤ ΜΓ ΔΟ ΙΒ
ΙΑ ΙΔ Ε ΙΓ ΙΕ

δοὺν ἀνεώχθησαν
αὐτῶ οἱ οὐρανοὶ καὶ
εἶδεν τὸ πνᾶ τοῦ θυ
καταβαῖνον ὡσεὶ
περιστερὰν καὶ ἐρ
χόμενον ἐπ᾽ αὐτόν
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶ
οὐρανῶν λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός· ἐν ὧ·
εὐδόκησα·
ὁ τε ἰσ ἀνὴρ χθη
εἰς τὴν ἔρημον ὑ
πὸ τοῦ πνς· πειρασ
θῆναι ὑπὸ τοῦ διά
βολου· καὶ ἦν μετὰ
σατὰν ἡμέρας τεσσαρά
κοντα· καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα· ὕ
στερον ἐπείνασεν
καὶ προσελθὼν αὐ
τῶ ὁ πειράζων εἶπεν
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ εἰπὲ·
ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι

ἄρτοι γένωνται·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
γέγραπται· οὐκ ἐ
πὶ ἄρτῳ μόνῳ ζή
σεται ἄνθρωπος· ἀλλ᾽ ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκ
πορευομένῳ· διὰ
στόματος θυ· τό
τε παραλαμβάνει
αὐτὸν ὁ διάβολος·
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν·
καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτέρυγιον
τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει
αὐτῶ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θυ· βάλε σεαυτὸν
κάτω· γέγραπται
γὰρ· ὅτι τοῖς ἀγγέ
λοις αὐτοῦ ἐντελεῖ
ται περὶ σοῦ· καὶ ἐπὶ
χειρῶν ἀροῦσίν σε·
μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν
δάκτυλόν σου· ἔφη αὐτῶ

οὐκ ἐκπειράσεις κν̄ν
τὸν θ̄ν̄ σου πάλιν
παραλαμβάνειαν
τὸν διάβολος· εἰς
ὄρος ὑψηλὸν λίαν·
καὶ δείκνυσιν αὐ
τῷ πάσας τὰς βασι
λείας τοῦ κόσμου·
καὶ τὴν δόξαν αὐ
τῶν· καὶ λέγει αὐ
τῷ ταῦτά σοι πάν
τα δώσω· ἐὰν
πεσὼν προσκυνή
σῃς μοι· τότε λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰ̄ς· ὑπά
γε ὀπίσω μου σατα
νᾶ· γέγραπται γάρ·
κν̄ τὸν θ̄ν̄ σου προ
σκυνήσεις· καὶ αὐ
τῷ μόνῳ λατρεύ
σεις· τότε ἀφίη
σιν αὐτὸν ὁ διάβο
λος καὶ ἰδοὺ ἄγγε

λοι προσῆλθον· καὶ
διηκόνουν αὐτῷ·
κούσας δὲ ὁ ἰ̄ς ὅτι
Ἰωάννης παρεδόθη·
ἀνεχώρησεν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν·
καὶ καταλείπων τὴν
Ναζαρὲθ ἐλθὼν
κατῴκησεν εἰς Κα
περναοὺμ τὴν πα
ραθαλασσίαν· ἐν
ὁρίοις Ζαβουλὼν
καὶ Νεφθαλείμ·
ἵνα πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου
λέγοντος· γῆ Ζα
βουλὼν· καὶ γῆ
Νεφθαλείμ· ὁδὸν
θαλάσσης· πέραν
τοῦ Ἰορδάνου· Γα
λιλαία τῶν ἐθνῶν·
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει· εἶδεν

ιη δ
κ ιθ ζ
ιζ μεταφ· ἀρτι καὶ ἀκούσασ δὲ ὅτι Ἰωαννη
ιζ s

φῶς μέγα· καὶ τοῖς
καθημένοις ἐν χώ
ρᾳ· καὶ σκιᾷ θανά
του φῶς ἀνέτει
λεν αὐτοῖς·
κβ ἀπότε ἤρξατο ὁ Ἰς·
κηρύσσειν καὶ λέγειν·
μετανοεῖτε· ἤγ
γικεν γὰρ· ἡ βασιλεί
α τῶν οὐρανῶν·
περιπατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας· εἶδεν
δύο ἀδελφοὺς· τὸ
μωνὰ τὸν λεγό
μενον πέτρον·
καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ·
βάλλοντας ἀμφι
βληστρον εἰς τὴν
θάλασσαν· ἦσαν
γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· δεῦτε ὀ
πίσω μου· καὶ ποι

ἡμῶν μᾶς· ἁλιεῖς
ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέ
ως ἀφέντες τὰ
δίκτυα· ἠκολού
θησαν αὐτῷ·
καὶ προβὰς ἐκεῖθεν·
εἶδεν ἄλλους δύο
ἀδελφοὺς· Ἰάκω
βον τὸν τοῦ Ζεβε
δαίου· καὶ Ἰωάν
νην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἐν τῷ πλοί
ῳ· μετὰ Ζεβεδαί
ου τοῦ πρὸ αὐτῶν·
καταρτίζοντας
τὰ δίκτυα αὐτῶν·
καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς·
οἱ δὲ εὐθέως ἀφέν
τες τὸ πλοῖον· καὶ
τὸν πρὸ αὐτῶν·
ἠκολούθησαν αὐτῷ·
καὶ περιῆγεν ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν· ἐν
διδάσκων ἐν τα

συναγωγαῖς αὐτῶν +
καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας· καὶ θεραπεύ
ων πᾶσαν νόσον·
καὶ πᾶσαν μαλα
κίαν· ἐν τῷ λαῷ· +
καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ
αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν
συρίαν· καὶ προσή
νεγκαν αὐτῷ πάν
τας τοὺς κακῶς ἐ
χοντας ποικίλαις
νόσοις καὶ βασάνοις
συνεχομένους·
καὶ δαιμονιζομέ
νους· καὶ σελαν
τικοὺς· καὶ θερα
πεύσεν αὐτούς·
καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολ
λοὶ + ἀπὸ τῆς γαλι
λαίας· καὶ δεκαπό
λεως· καὶ ἱεροσολύ
μων· καὶ ἰουδαίας
καὶ πέραν τοῦ ἰορδά
νου + ἰδὼν δὲ τοὺς
ὄχλους· ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος· καὶ καθι
σαντος αὐτοῦ· προσ
ῆλθον αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ
ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ· ἐδίδασκεν
αὐτοὺς λέγων +

κϐ ϐ΄ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν
ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν +

κγ ϐ΄ Μακάριοι οἱ πενθοῦν
τες· ὅτι αὐτοὶ παρα
κληθήσονται +

κδ ϐ΄ Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι
αὐτοὶ κληρονομή
σουσι τὴν γῆν +

κε ϐ΄ Μακάριοι οἱ πεινῶν
τες καὶ διψῶντες
τὴν δικαιοσύνην·

τῇ τρίτῃ τῆς ἁγίας
ἡμέρας μνήμη τοῦ ἁγίου
προφήτου βασιλέως καὶ
ἀρχιερέως ἰωσεδὲκ τοῦ
ὁσιομάρτυρος

μ	ο
κϝ	μς
κς	μη
κζ	μς
κη	
κθ	

ὅτι ἀντοὶ χορτασθή
σονται + μακάριοι
οἱ ελεήμονες· ὅτι αὐ
τοὶ ἐλεηθήσονται +
μακάριοι· οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐ
τοὶ τὸν θεὸν ὄψονται +
μακάριοι οἱ εἰρηνοποι
οὶ· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ
κληθήσονται +
μακάριοι οἱ δεδιωγ
μένοι· ἕνεκεν δι
καιοσύνης· ὅτι αὐ
τῶν ἐστὶν ἡ βασι
λεία τῶν οὐρανῶν +
μακάριοί ἐστε ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς
καὶ διώξωσι· καὶ
εἴπωσι πᾶν πονη
ρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνε
κεν ἐμοῦ· χαίρετε
καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅ
τι ὁ μισθὸς ὑμῶν

πολὺς ἐν τοῖς οὐρα
οὕτως γὰρ ἐδίωξαν
τοὺς προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν ὑμεῖς
ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς
ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μω
ρανθῇ ἐν τίνι ἁ
λισθήσεται· εἰς οὐ
δὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ
βληθῆναι ἔξω
καὶ καταπατεῖσ
θαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
μεῖς ἐστε τὸ φῶς
τοῦ κόσμου + οὐ δὲ
κατὰ πόλις κρυβῆ
ναι ἐπάνω ὄρους
κειμένη + οὐδὲ
καίουσι λύχνον
καὶ τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον +
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνι
αν· καὶ λάμπει πᾶ
σι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ +
οὕτως λαμψάτω

τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ
προσφέντων ἀνῶν +
ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα καὶ
δοξάσωσι τὸν πρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς + μὴ νο
μίσητε ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι τὸν νο
μον ἢ τοὺς προ
φήτας + οὐκ ἦλ
θον καταλῦσαι +
ἀλλὰ πληρῶσαι ·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑ
μῖν + ἕως ἂν πα
ρέλθῃ ὁ οὐ νὸς καὶ
ἡ γῆ ἰῶτα ἓν ἢ
μία κεραία οὐ μὴ
παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ
νόμου ἕως ἂν πά
ντα γένηται +
ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μί
αν τῶν ἐντολῶν
τούτων τῶν ἐλα

χίστων καὶ διδά
ξῃ οὕτως τοὺς ἀν
θρ
ἐλάχιστος κλη θή
σε ται ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ τῶν οὐ ρα νῶν ὃς δ' ἂν ποι
ήσῃ καὶ διδάξῃ
οὗτος μέγας κληθή
σεται ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ τῶν οὐ ρα νῶν λέγω
γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν
μὴ περισσεύσῃ
ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη
πλείον τῶν γραμ
ματέων καὶ φαρι
σαίων οὐ μὴ εἰσέλ
θητε εἰς τὴν βα
σιλείαν τῶν οὐ ρα νῶν +
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις οὐ φο
νεύσεις + ὃς δ' ἂν φο
νεύσῃ ἔνοχος ἔσται
τῇ κρίσει + ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν + ὅτι πᾶς
ὁ ὀργιζόμενος τῷ

ρνα

ἀδελφῶ αὐτοῦ εἰ
κῆ· ἔνοχος ἔσται τῆ
κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ·
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ῥακᾶ· ἔνοχός ἐστι
τῷ συνεδρίῳ· ὃς
δ' ἂν εἴπῃ μωρέ· ἔ
νοχος ἔσται εἰς τὴν
γέενναν τοῦ πυρός·
ἐὰν οὖν προσφέρῃς
τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον·
κἀκεῖ μνησθῇς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔ
χει τί κατά σοῦ· ἄ
φες ἐκεῖ τὸ δῶρόν
σου ἔμπροσθεν τοῦ
θυσιαστηρίου·
καὶ ὕπαγε πρῶτον
διάλλαγηθι τῷ
ἀδελφῷ σου· καὶ
τότε ἐλθὼν προ
σφερε τὸ δῶρόν
σου

τῷ ἀντιδίκῳ σου·
ταχὺ ἕως ὅτου εἶ
μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ μήπ
τέ σε παρα
δῷ ὁ ἀντίδικος·
τῷ κριτῇ· καὶ ὁ
κριτής σε παραδῷ·
τῷ ὑπηρέτῃ· καὶ
εἰς φυλακὴν βλη
θήσῃ· ἀμὴν λέγω
σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν· ἕως ἂν
ἀποδῷς· τὸν ἔσ
χατον κοδράντην·

ιζ
ι

Ἠκούσατε· ὅτι ἐρρέ
θη τοῖς ἀρχαίοις
οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ βλέπων
γυναῖκα· πρὸς τὸ
ἐπιθυμῆσαι αὐ
τῆς· ἤδη ἐμοίχευ
σεν αὐτὴν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

μ λ
ας ρξβ
ιζ

εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλί
ζει σε· ἔξελε αὐτὸν·
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ +
συμφέρει γάρ σοι·
ἵνα ἀπόληται ἓν
τῶν μελῶν σου·
καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶ
μά σου· βλη θῇ εἰς
γέενναν + καὶ εἰ
ἡ δεξιά σου χεὶρ σκαν
δαλίζει σε· ἔκκοψο
αὐτὴν· καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ + συμφέρει
γάρ σοι· ἵνα ἀπόλη
ται ἓν τῶν μελῶν
σου· καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου· βλη θῇ
εἰς γέενναν
ἐρρέθη δὲ· ὅτι ὃς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ· δό
τω αὐτῇ ἀπόστα
σιον + ἐγὼ δὲ λέγω

ὑμῖν + ὅτι πᾶς ὁ ἀπο
λύων τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ· παρεκτὸς
λόγου πορνείας· ποι
εῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι +
καὶ ὃς ἐὰν· ἀπολε λυ
μένην γαμήσῃ μοι
χᾶται + πάλιν ἠκού
σατε· ὅτι ἐρρέθη τοῖς
ἀρχαίοις + οὐκ ἐπιο
ρκήσεις· ἀποδώ
σεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς
ὁρκούς σου + ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν + μὴ ὀ
μόσαι ὅλως + μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅτι θρό
νος ἐστὶ τοῦ θεοῦ +
μήτε ἐν τῇ γῇ· ὅτι
ὑποπόδιόν ἐστι τῶν
ποδῶν αὐτοῦ + μή
τε εἰς Ἱεροσόλυμα·
ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ
μεγάλου βασιλέως +
μήτε ἐν τῇ κεφα

Μ
η τε μβ τῆν η
θ ἰπβνοῖς σ τοῖς
ἑαυτοῦ μα ἢ
κούσατε· ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρ
χαίοις· ὃς ἀνα

χαρ

λω

λησουόμοσης· ὅτι
οὐ δύνασαι μίαν
τρίχα λευκὴν ἢ
μέλαιναν ποιῆσαι
ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν
ναὶ ναί· οὒ οὔ· τὸ
δὲ περισσὸν τούτων
ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν· εἰκὼν
κατεόπτι ἐρρέθη· ὀ
φθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ· καὶ ὀ
δόντα ἀντὶ ὀδόν
τος· ἐγὼ δὲ λέγω
ὑμῖν· μὴ ἀντι
στῆναι τῷ πονη
ρῷ· ἀλλ ὅστις σε ρα
πίσει· ἐπὶ τὴν δεξι
ὰν σου σιαγόνα· στρέ
ψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην· καὶ τῷ
θέλοντι σοι κρι θῆ
ναι· καὶ τὸν χιτῶ
να σου λαβεῖν· ἄ

φες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμά
τιον· ✠ καὶ ὅστις
σε ἀγγαρεύσει μίλι
ον ἕν· ὕπαγε μετ᾽ αὐ
τοῦ δύο·
τῷ αἰτοῦντί σε δίδου·
καὶ τὸν θέλοντα
ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι·
μὴ ἀποστραφῇς ✠
ἐκ σοῦ κατεόπτι ἐρρή
θη ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου· καὶ
μισήσεις τὸν ἐχθρόν
σου· ✠ ἐγὼ δὲ λέγω
ὑμῖν· ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν ✠
εὐλογεῖτε· τοὺς κα
τα ρωμένους ὑμᾶς·
καλῶς ποιεῖτε τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς·
καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεα
ζόντων ὑμᾶς·
καὶ διωκόντων

μ λ
λθ μγ

ὑμᾶς· ὅπως τενης
θεὶς οἱ τοὺ πρεσ
μῶν τοὺ ἐνοὺ νοις·
ὅ τι τὸν ἥλιον ἂν
τοὺ ἀνατέλλει· ἐ
πὶ πονηροὺς καὶ ἀγα
θοὺς· καὶ βρέχει ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδι
κους + ἐὰν γὰρ ἀ
γαπήσητε· τοὺς ἀ
γαπῶντας ὑμᾶς·
τίνα μισθὸν ἔχε
τε + οὐχὶ καὶ οἱ τε
λῶναι· τὸ αὐτὸ
ποιοῦσιν· καὶ ἐὰν
ἀσπάσησθε· τοὺς
φίλους ὑμῶν μό
νον· τί περισσὸν
ποιεῖτε + οὐχὶ καὶ
οἱ τελῶναι· τὸ αὐ
τὸ ποιοῦσιν· ἔσες
θε οὖν ὑμεῖς τέλει
οι· ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐ νοις·

τέλειος ἐστιν +

προσέχετε τὴν ἐλε
ημοσύνην ὑμῶν·
μὴ ποιεῖν ἔμπρος
θεν τῶν ἀνῶν·
πρὸς τὸ θεαθῆναι
αὐτοῖς + εἰ δὲ μήγε·
μισθὸν οὐκ ἔχετε
παρὰ τῷ πρὶ ὑμῶν
τῷ ἐν τοῖς οὐ νοις +
ὅταν οὖν ποιῆσε ἐλε
ημοσύνην· μὴ
σαλπίσῃς ἔμπρος
θέν σου· ὡς περ οἱ ὑ
ποκριταὶ ποιοῦσιν·
ἐν ταῖς συναγω
γαῖς· καὶ ἐν ταῖς ῥυ
μαῖς· ὅπως δοξα
θῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀνῶν + ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ἀπέχου
σι τὸν μισθὸν ἀὐ
τῶν + σὺ δὲ ποιοῦν
τος ἐλεημοσύνην·

ΚΑ ΣΤΡΥΦΑΓΥ.
ΧΡ Εἶπε τοῖς πρὸς
ἐξέτετηκέλε
ημοσύνην

ΜΑ
ε

ΜΒ
ι

μὴ γνῶτω ἡ ἀριστε-
ρὰ σου τί ποιεῖ ἡ δε-
ξιά σου· ὅπως ἡ σου
ἡ ἐλεημοσύνη ἐν
τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ· ἀπο-
δώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ· καὶ
ὅταν προσεύχῃ·
οὐκ ἔσῃ ὡς οἱ ὑ-
ποκριταί· ὅτι φι-
λοῦσιν ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς· καὶ
ἐν ταῖς γωνίαις
τῶν πλατειῶν
ἑστῶτες· προσευ-
χεσθαι· ὅπως ἂν
φανῶσι τοῖς ἀνθ-
ρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν ἀπὸ τῶν·
σὺ δὲ ὅταν προσευ-
χῇ· εἴσελθε εἰς τὸ

τὰμιεῖόν σου· καὶ
κλείσας τὴν θύραν
σου· πρόσευξαι τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ πα-
τήρ σου· ὁ βλέπων ἐν
τῷ κρυπτῷ· ἀπο-
δώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ· προσευχό-
μενοι δὲ· μὴ βατ-
τολογήσητε· ὡς
οἱ ἐθνικοί· δο-
κοῦσι γὰρ· ὅτι ἐν τῇ
πολυλογίᾳ αὐτῶν
εἰσακουσθήσονται·
μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε
αὐτοῖς· οἶδε γὰρ
ὁ πατὴρ ὑμῶν· ὧν
χρείαν ἔχετε· πρὸ
τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
αὐτόν· οὕτως οὖν
προσεύχεσθε ὑμεῖς·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἁγιασθή

τωτὸὄνομαςου +
ἐλθέτωἡβασιλεί
ασου· γενηθήτω
τὸθέλημάσου ὡς
ἐνοὐνῶικαὶἐπὶτῆς
γῆς + τὸνἄρτονἡ
μῶντὸνἐπιούσι
ον· δὸςἡμῖνσήμε
ρον + καὶἄφεςἡμῖν·
τὰὀφειλήματαἡ
μῶν· ὡςκαὶἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς
φειλέταιςἡμῶν +
καὶμὴεἰσενέγκῃς
ἡμᾶςεἰςπειρασμό·
ἀλλὰῥῦσαιἡμᾶςἀ
πὸτοῦπονηροῦ +
ὅτιςοὐεστινἡβασι
λεία· καὶἡδύνα
μιςκαὶἡδόξα· εἰς
τοὺςαἰῶναςἀμήν·
ἀνγὰραφῆτετοῖς
ἀνθρώποις· τὰπαραπτώ
ματααὐτῶν· ἀ

φήσειὑμῖνὁ
πατὴρὑμῶνὁοὐρά
νιοςἀφήσει·
τὰπαραπτώματα
ὑμῶν + ὅτανδὲ
νηστεύητε· μὴγί
νεσθε· ὡςοἱὑπο
κριταὶσκυθρω
ποί + ἀφανίζουσι
γὰρ· τὰπρόσωπα
αὐτῶν· ὅπωςφα
νῶσιτοῖςἀνθρώποις
νηστεύοντες + ἀμὴν
λέγωὑμῖν· ὅτιἀ
πέχουσιτὸνμισθὸν
αὐτῶν + σὺδὲνη
στεύων· ἄλειψαι
σοὐτὴνκεφαλήν·
καὶτὸπρόσωπόν
σουνίψαι· ὅπωςμὴ

Μ
Ἰ(ωάννου) τ(οῦ) τ(αυροφάγου)
ἀρ(χιεπισκόπου) κ(ωνσταντινουπόλεως) +
ὁμιλία περὶ τοῦ
μὴ ἀφιέναι
τοῖς ἀνθρώποις.

φανῆς τοῖς ἀνοίκτοις
στεγνῶν· ἀλλὰ τῶν
πρὶ σοὺ τῶν ἐντῶν
κρυπτῶν· καὶ ὁ πρὸ
σοὺ· ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ ἀποδώσει
σοι· μὴ φῆς αὐρίζε
τε ἡμῖν· φῆς αὐ
ρον σε πιτῆς γῆς· ὁ
που σῆς· καὶ βρῶσις
ἀφανίζει· καὶ ὁ
που κλέπται· διο
ρύσσουσιν καὶ κλέ
πτουσιν· φῆς αὐ
ριζε τε δὲ ἡμῖν· φῆ
σαυρὸν σεαυτοῦ νῦν
ὅπου· οὔτε σὴς· οὐ
τε βρῶσις ἀφανίζει
καὶ ὅπου κλέπται·
οὐδὲ ὀρύσσουσιν οὐ
δὲ κλέπτουσιν· ὅ
που γάρ ἐστιν ὁ θη
σαυρός σου· ἐκεῖ
ἔσται· καὶ ἡ καρδία
σου:

λύχνος τοῦ σώμα
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλ
μός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλ
μός σου ἁπλοῦς ᾖ·
ὅλον τὸ σῶμά σου·
φωτεινὸν ἔσται·
ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρὸς ᾖ· ὅλον
τὸ σῶμά σου· σκοτει
νὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ
φῶς τὸ ἐν σοί· σκότος
ἐστίν· τὸ σκότος πό
σον· οὐδεὶς δύνα
ται δυσὶ κυρίοις δου
λεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει· καὶ τὸ
ἕτερον ἀγαπήσει·
ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται·
καὶ τοῦ ἑτέρου κα
ταφρονήσει· οὐ δύ
νασθε θεῷ δουλεύ
ειν καὶ μαμωνᾷ·
διὰ τοῦτο λέγω ὑ
μῖν· μὴ μεριμνᾶ

Μ	δ
μς	ρνγ
μχ	ρνγ
μη	

Μ	δ
μθ	ρνδ
	ρϛα

τετηϟψυχηϋμων·
τιφαγητε·καιτι
πιητε·μηδετων
σωματιϋμων·
τιενδυσησθε·ου
χιηϟψυχηπλειον
εστιτηστροφης·
καιτοσωματουεν
δυματος·εμβλε
ϟατεειστηπετεινα
τουουνου·οτιουν
σπειρουσιν·ουδε
θεριζουσιν·ουδε
συναγουσινειςαπο
θηκας·καιοπηρ
ϋμωνοουνιος·τρε
φειαυτα·ουχυ
μειςμαλλον·δια
φερετεαυτων·τις
δεεξϋμων·μερι
μνων·δυναται
προσθειναιεπιτην
ηλικιαναυτου·
πηχυνενα·καιπε

ριενδυματος·τι
μεριμνατε·κα
ταμαθετετακρι
νατουαγρου·πως
αυξανει·ουκοπια·
ουδενηθει·λεγω
δευμιν·οτιουδε
σολομωνεννπαση
τηδοξηαυτου·
περιεβαλετο·ωσεν
τουτων·ειδετο
χορτοντουαγρου·
σημερονοντα·και
αυριονειςκλιβανο
βαλλομενον·θεοσ
τωσαμφιεννυσιν·
ουπολλωμαλλον·
ϋμας·ολιγοπιστοι·
μηουνμεριμνησητε
τελεγοντες·τι
φαγωμεν·ητι
πιωμεν·ητιπε
ριβαλωμεθα·
πανταγαρταυτα

ταῦτα μὴ ἐπιζητεῖ
οἶδεν γὰρ ὁ πήρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζε
τε τούτων ἁπάν
των· ζητεῖτε δὲ
πρῶτον τὴν βα
σιλείαν τοῦ θυ καὶ
τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ· καὶ ταῦτα
πάντα προστεθή
σεται ὑμῖν·
Μὴ οὖν μεριμνήσητε
εἰς τὴν αὔριον·
ἡ γὰρ αὔριον μερι
μνήσει ἑαυτῆς·
ἀρκετὸν τῇ ἡμέ
ρᾳ ἡ κακία αὐτῆς·
κρίνετε εἰ μὴ
κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ
κρίματι κρίνετε
κριθήσεσθε· καὶ
ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖ
τε μετρηθήσε
ται ὑμῖν· τί δε

βλέπεις τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ δοκὸν
οὐ κατανοεῖς· ἢ
πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελ
φῷ σου· ἄφες ἐκβά
λω τὸ κάρφος ἀπὸ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ σου·
ὑποκριτά· ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δο
κὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ σου· καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀ
δελφοῦ σου· μὴ
δότε τὸ ἅγιον τοῖς κυ
σὶ· μηδὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας ὑ
μῶν ἔμπροσθεν

τῶν χοίρων + μὴ
ποτε κατάπατή
σωσιν αὐτοὺς, ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῶν,
καὶ στραφέντες
ῥήξωσιν ὑμᾶς +
αἰτεῖτε, καὶ δοθή
σεται ὑμῖν + ζή
τεῖτε καὶ εὑρήσε
τε· κρούετε καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν +
πᾶς γὰρ, ὁ αἰτῶν
λαμβάνει, καὶ ὁ
ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι·
ἀνοιγήσεται
Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρ, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον,
μὴ λίθον ἐπιδώ
σει αὐτῷ ἢ καὶ ἐὰν
ἰχθῦν αἰτήσῃ·
μὴ ὄφιν ἐπιδώσει
αὐτῷ εἰ οὖν

εἰς πονηροὶ ὄντες,
οἴδατε δόματα ἀγα
θὰ διδόναι, τοῖς
τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος, δώ
σει ἀγαθὰ τοῖς αἰ
τοῦσιν αὐτόν +
πάντα οὖν ὅσα ἂν θέ
λητε, ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρ, οὕ
τως καὶ ὑμεῖς, ποι
εῖτε αὐτοῖς + οὗτος
γάρ ἐστιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται +
εἰσέλθετε διὰ τῆς
στενῆς πύλης + ὅ
τι πλατεῖα ἡ πύλη·
καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁ
δός, ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ἀπώλειαν
καὶ πολλοί εἰσιν, οἱ
εἰσερχόμενοι διὰ αὐ
τῆς + τί στενὴ

Μ
Μ, οἰκτοβρ ιγ
πρώναρ. καρπου
καὶ παπύλου·
ἀρ εἰρηνοίκε +
παντάοσα·
ἀνοβλητ.

η παρασις
μετὰ τὴν ὑ
εἰρηνοίκε +
τί ἐστιν
ἐξ ὑμῶν
ἄνθρ

Μ ΝΓ ΝΔ ΝΕ ΝS
Ο κϛ ΝΔ ρι ζα ζζ

5

πόλη· καὶ τεθλιμ
μένη πόδος· ἀπα
γουσα εἰς τὴν ζωὴν·
καὶ ὀλίγοι εἰσὶν· οἳ εὑ
ρίσκοντες αὐτὴν
Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν
οἵτινες ἔρχονται
πρὸς ὑμᾶς· ἐν ἐνδύ
μασι προβάτων· ἔσ
ωθεν δέ εἰσι λύ
κοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν
καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς·
Μὴ τρυγῶσιν ἀ
πὸ ἀκανθῶν σῦκα
ἢ ἀπὸ τριβόλων σταφυλήν· οὕτω
πᾶν δένδρον
ἀγαθὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖ· τὸ
δὲ σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ· οὐ δύναται

δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖν· οὐδὲ δένδρο
σαπρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν
Πᾶν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν κα
λὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται·
ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρ
πῶν αὐτῶν ἐπι
γνώσεσθε αὐτούς·
Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι
Κύριε Κύριε· εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· ἀλλ
ὁ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς
Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
Κύριε Κύριε· οὐ τῷ σῷ ὀνό
ματι προεφητεύ
σαμεν· καὶ τῷ σῷ ὀ

ΝΟΜΑΤΙ· ΔΑΙΜΟΝΙΑ
ἘΞΕΒΑΛΟΜΕΝ· ΚΑΙ
ΤΩΙ ϹΩΙ ΟΝΟΜΑΤΙ· ΔΥ
ΝΑΜΕΙϹ ΠΟΛΛΑϹ ἘΠΟΙ
ΗϹΑΜΕΝ· ΚΑΙ ΤΟΤΕ
ΟΜΟΛΟΓΗϹΩ ΑΥΤΟΙϹ
ΟΤΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ἜΓΝΩ
ΥΜΑϹ + ΑΠΟΧΩΡΕΙ
ΤΕ ΑΠ' ἘΜΟΥ· ΟΙ ἘΡΓΑ
ΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΝΟ
ΜΙΑΝ·

ΤΕΤΡΤΒ

ΑϹΟΥΝΟϹΤΙϹ ΑΚΟΥΕΙ
ΜΟΥ ΤΟΥϹ ΛΟΓΟΥϹ ΤΟΥ
ΤΟΥϹ ΚΑΙ ΠΟΙΕΙ ΑΥΤΟΥϹ·
ΟΜΟΙΩϹΩ ΑΥΤΟΝ·
ΑΝΔΡΙ ΦΡΟΝΙΜΩ·
ΟΣΤΙϹ ΩΚΟΔΟΜΗϹΕ
ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΑΥΤΟΥ
ἘΠΙ ΤΗΝ ΠΕΤΡΑΝ +
ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΗΒΡΟΧΗ·
ΚΑΙ ΗΛΦΟΝΟΙ ΠΟΤΑ
ΜΟΙ· ΚΑΙ ἘΠΝΕΥϹΑΝ
ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟϹΕ
ΠΕϹΟΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ἘΚΕΙ

ΚΒ

ΝΗ ΚΑΙ Ο ΥΚΕ ΠΕϹΕ ΤΕ
ΦΕΜΕΛΙΩ ΤΟ ΓΑΡ ἘΠΙ
ΤΗΝ ΠΕΤΡΑΝ + ΚΑΙ
ΠΑϹ Ο ΑΚΟΥΩΝ ΜΟΥ
ΤΟΥϹ ΛΟΓΟΥϹ ΤΟΥΤΟϹ
ΚΑΙ ΜΗ ΠΟΙΩΝ ΑΥ
ΤΟΥϹ· ΟΜΟΙΩΘΗϹΕ
ΤΑΙ· ΑΝΔΡΙ ΜΩΡΩ,
ΟΣΤΙϹ ΩΚΟΔΟΜΗϹΕ
ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΑΥΤΟΥ
ἘΠΙ ΤΗΝ ΑΜΜΟΝ +
ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΗΒΡΟΧΗ,
ΚΑΙ ΗΛΦΟΝΟΙ ΠΟΤΑ
ΜΟΙ· ΚΑΙ ἘΠΝΕΥϹΑΝ
ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ· ΚΑΙ ΠΡΟϹΕ
ΡΗΞΑΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ἘΚΕΙ
ΝΗ ΚΑΙ ἘΠΕϹΕΝ· ΚΑΙ
Η ΝΗΠΤΩϹΙ ΑΥΤΗϹ
ΜΕΓΑΛΗ + ΚΑΙ ἘΓΕΝΕ
ΤΟ· ΟΤΕ ϹΥΝΕΤΕΛΕϹΕΝ
ΟΙϹ· ΠΑΝΤΑϹ ΤΟΥϹ
ΛΟΓΟΥϹ ΤΟΥΤΟΥϹ· Ἐ
ΖΕΠΛΗΣϹΟΝΤΟ ΟΙ ΟΧΛΟΙ
ἘΠΙ ΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΑΥ
ΤΟΥ +

ΚΓ ΚΔ Λ
ΚΑ ΚΓ ΚΔ
ΚΒ ΚΗ ΚΔ
ΚΓ ΛΓ

ΑΓ
ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΚΕ
ΠΑΣΟΣΤΙΣΑ
ΚΟΥΘΙΜΟΥ
ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

ΗΝΓΑΡΔΙΔΑCΚΩΝ
ΑΥΤΟΥC· ΩCΕΞΟΥCΙ
ΑΝΕΧΩΝΚΑΙΟΥΧΩC
ΟΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙC
ΚΑΤΑΒΑΝΤΙΔΕΑΥΤΩ
ΑΠΟΤΟΥΟΡΟΥC· ΗΚΟ
ΛΟΥΘΗCΑΝΑΥΤΩ·
ΟΧΛΟΙΠΟΛΛΟΙ+ΚΑΙ
ΔΟΥΛΕΠΡΟCΠΡΟCΕΛΘΩ
ΠΡΟCΕΚΥΝΕΙΑΥΤΩ
ΛΕΓΩΝ+ΚΕ· ΕΑΝΘΕ
ΛΗC· ΔΥΝΑCΑΙΜΕ
ΚΑΘΑΡΙCΑΙ+ΚΑΙΕ
ΚΤΕΙΝΑCΤΗΝΧΕΙΡΑ·
ΗΨΑΤΟΑΥΤΟΥΟΙC+
ΛΕΓΩΝ· ΘΕΛΩΚΑΘΑ
ΡΙCΘΗΤΙ+ΚΑΙΕΥΘΕ
ΩC· ΕΙΚΑΘΑΡΙCΘΗΤΑΥ
ΤΟΥΗΛΕΠΡΑ+ΚΑΙΛΕ
ΓΕΙΑΥΤΩΟΙC· ΟΡΑ·
ΜΗΔΕΝΙΕΙΠΗC+ΑΛΛ
ΥΠΑΓΕ· CΕΑΥΤΟΝΔΕΙ
ΞΟΝΤΩΙΕΡΕΙ· ΚΑΙ
ΠΡΟCΕΝΕΓΚΕΤΟΔΩ
ΡΟΝ· ΟΠΡΟCΕΤΑΞΕΜΩ
CΗC· ΕΙCΜΑΡΤΥΡΙΟΝ
ΑΥΤΟΙC
ΙCΕΛΘΟΝΤΙΔΕΑΥΤΩ
ΕΙCΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ·
ΠΡΟCΗΛΘΕΝΑΥΤΩ
ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟC· ΠΑ
ΡΑΚΑΛΩΝΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΛΕΓΩΝ+ΚΕ· Ο
ΠΑΙCΜΟΥΒΕΒΛΗΤΑΙ
ΕΝΤΗΟΙΚΙΑΠΑΡΑΛΥ
ΤΙΚΟC· ΔΕΙΝΩCΒΑ
CΑΝΙΖΟΜΕΝΟC+ΚΑΙ
ΛΕΓΕΙΑΥΤΩΟΙC+ΕΓΩ
ΕΛΘΩΝ· Θ΄ΕΡΑΠΕΥ
CΩΑΥΤΟΝ+ΚΑΙΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΙCΟΕΚΑΤΟΝ
ΤΑΡΧΟCΕΦΗ+ΚΕ· ΟΥ
ΚΕΙΜΙΙΚΑΝΟC· ΙΝΑ
ΜΟΥΥΠΟΤΗΝΣΤΕ
ΓΗΝΕΙCΕΛΘΗC· ΑΛ
ΛΑΜΟΝΟΝ· ΕΙΠΕΛΟΓΩ·
ΚΑΙΙΑΘΗCΕΤΑΙΟΠΑΙC
ΜΟΥ· ΚΑΙΓΑΡΕΓΩ·

ΑΝΟΣΕΙΜΙΥΠΟΈΧΟΥ
ΣΙΑΝ· ἜΧΩΝ ΥΠΈ
ΜΑΥΤΟΝΣΤΡΑΤΙΩ
ΤΑΣ + ΚΑΙΛΕΓΩΤΟΥ
ΤΩΠΟΡΕΥΘΗΤΙ· ΚΑΙ
ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ· ΚΑΙΑΛ
ΛΩΕΡΧΟΥ· ΚΑΙΕΡΧΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙΤΩΔΟΥΛΩ
ΜΟΥ· ΠΟΙΗΣΟΝΤΟΥ
ΤΟΙΚΑΙΠΟΙΕΙ + ΑΚΟΥ
ΣΑΣΑΥΤΟΙΣ· ΕΦΑΥΛΙΣ
ΣΕΝ· ΚΑΙΕΙΠΕΝΤΟΙΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΙΝ +
ΑΜΗΝΛΕΓΩΥΜΙΝ·
ΟΥΔΕΕΝΤΩΙΗΛΙΩ
ΣΑΥΤΗΝΠΙΣΤΙΝΕΥ
ΡΟΝΛΕΓΩΔΕΥΜΙΝ +
ΟΤΙΠΟΛΛΟΙΑΠΟΑΝΑ
ΤΟΛΩΝΚΑΙΔΥΣΜΩΝ·
ΗΞΟΥΣΙΝ· ΚΑΙΑΝΑ
ΚΛΙΘΗΣΟΝΤΑΙΜΕ
ΤΑΑΒΡΑΑΜΚΑΙΙΣΑ
ΑΚΚΑΙΙΑΚΩΒ· ΕΝ
ΤΗΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝ

ΟΥΝΩΝ + ΟΙΔΕΥΙΟΙ
ΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣ· ΕΚ
ΒΛΗΘΗΣΟΝΤΑΙΕΙΣ
ΤΟΣΚΟΤΟΣΤΟΕΞΩΤΕ
ΡΟΝ + ΕΚΕΙΕΣΤΑΙΟΚΛΑΥ
ΘΜΟΣ· ΚΑΙΟΒΡΥΓΜΟΣ
ΤΩΝΟΔΟΝΤΩΝ +
ΚΑΙΕΙΠΕΝΟΙΣΤΩΕΚΑ
ΤΟΝΤΑΡΧΗ + ΥΠΑΓΕ·
ΚΑΙΩΣΕΠΙΣΤΕΥΣΑΣ
ΓΕΝΗΘΗΤΩΣΟΙ +
ΚΑΙΙΑΘΗΣΟΠΑΙΣΑΥ
ΤΟΥ· ΕΝΤΗΩΡΑ· Ε
ΚΕΙΝΗ: ΚΑΙΥΠΟΣ
ΤΡΕΦΑΣΟΕΚΑΤΟΝ
ΤΑΡΧΟΣ· ΕΙΣΤΟΝΟΙΚΟ
ΑΥΤΟΥΕΝΑΥΤΗΤΗ
ΩΡΑ. ΕΥΡΕΝΤΟΝΠΑΙ
ΔΑΑΥΤΟΥΥΓΙΑΙΝΟΝΤΑ
ΑΙΕΛΘΩΝΟΙΣ· ΕΙΣΤΗΝ
ΟΙΚΙΑΝΠΕΤΡΟΥ· ΕΙ
ΔΕΝΤΗΝΠΕΝΘΕΡΑΝ
ΑΥΤΟΥ· ΕΒΕΒΛΗΜΕ
ΝΗΝΚΑΙΠΥΡΕΣΣΟΥΣΑΝ·

ΑΡΤΩΙΣΑΙΒ
ΕΛΘΩΝΟΙΣ
ΕΙΣΤΗΝΟΙ
ΚΙΑΝΠΕΤΡ.

Μ	ΙΔ	ΟΔ
ΖΕ	ΙΕ	ΡΟΒ
ΖΣ		ΖΣ
ΖΖ		ΚΣ

ιβ πτ τῶν ἸΑθέντων ἀπὸ τοῦ κιάωννήσων ✣ ιγ πτ τοῦ μὴ ἐπιτρέπομεν ἀκωλύθφ ιν
ιδ πτ ἧς ἐπὶ τριμήσεως τῶν ὑδάτων

καὶ ἡ ἅφατος τοῦ ἰσχέι
ρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφὴ
κε νὰ ὐτὴν ὁ πυρε
τός· καὶ ἠγέρθη
καὶ διηκόνει αὐτοῖς
Ὀψίας δὲ γενομένης·
προσήνεγκαν αὐ
τῷ· δαιμονιζομέ
νους πολλούς· καὶ
ἐξέβαλε τὰ πνεύμα
τα λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἐχοντας ἐ
θεράπευσεν· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προ
φήτου λέγοντος·
Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν ἔλαβε·
καὶ τὰς νόσους ἐβά
στασεν· Ἰδὼν δὲ
ὁ Ἰς περὶ αὐτὸν· ἐκέλευ
σε νὰπέλθειν εἰς
τὸ πέραν· καὶ προς

ἐλθὼν εἷς γραμμα
τεὺς· εἶπε νὰ αὐτῷ·
διδάσκαλε· ἀκολού
θήσω σοι ὅπου ἐὰν
ἀπέρχῃ· καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰς· αἱ ἀλώ
πεκες· φωλεοὺς ἔ
χουσι· καὶ τὰ πετει
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κα
τασκηνώσεις· ὁ δὲ
υἱὸς τοῦ ἀνου· οὐκ ἔ
χει ποῦ τὴν κεφα
λὴν κλίνει· ἕτερος
δὲ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· εἶπε νὰ αὐτ
κε· ἐπίτρεψόν μοι
πρῶτον ἀπελθεῖν·
καὶ θάψαι τὸν πρα
μόν· ὁ δὲ Ἰς· εἶπε νὰ
τῷ· ἀκολούθει
μοι· καὶ ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς
ἑαυτῶν νεκρούς·
καὶ ἐμβὰς τὸ πλοῖον

μ
πτ φβ ἐβ
ιε
κλοιστοῦ ρκ
τοῦ ἁγ δημη
τρίου·
ἀρ τῷ καιρῷ
ἐμβάντι τῷ
ἰν εἰς πλοῖον·

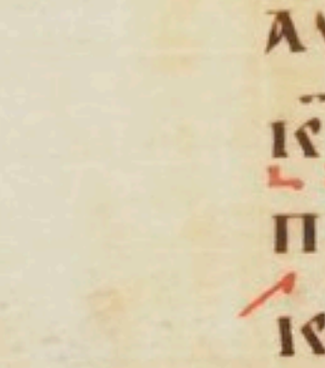

ΕΙCΤΩΠΛΟΙΟΝ·ΗΚΟ
ΛΟΥΘΗCΑΝΑΥΤΩ
ΘΙΜΑΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥ+
ΚΑΙΪΔΟΥCΕΙCΜΟCΜΕ
ΓΑC·ΕΓΕΝΕΤΟΦΟΡΤΗ
ΦΑΛΑCCΗ·ΩCΤΕΤΟ
ΠΛΟΙΟΝ·ΚΑΛΥΠΤΕ
CΘΑΙΥΠΟΤΩΝΚΥΜΑ
ΤΩΝ+ΑΥΤΟCΔΕΕ
ΚΑΘΕΥΔΕΝ+ΚΑΙ
ΠΡΟCΕΛΘΟΝΤΕCΟΙΜΑ
ΘΗΤΑΙ·ΗΓΕΙΡΑΝΑΥ
ΤΟΝ+ΛΕΓΟΝΤΕC·ΚΕ·
CΩCΟΝΗΜΑCΑΠΟΛ
ΛΥΜΕΘΑ+ΚΑΙΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΟΙC+ΤΙΔΕΙΛΟΙ
ΕCΤΕΟΛΙΓΟΠΙCΤΟΙ+
ΤΟΤΕΔΙΕΓΕΡΘΕΙC·ΕΠΕ
ΤΙΜΗCΕΝΤΟΙCΑΝΕ
ΜΟΙCΚΑΙΤΗΦΑΛΑC
CΗ·ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟ
ΓΑΛΗΝΗΜΕΓΑΛΗ+
ΟΙΔΕΑΝΟΙ·ΕΘΑΥΜΑ
CΑΝΛΕΓΟΝΤΕC+ΠΟ

ΤΑΠΟCΕCΤΙΝΟΥΤΟC
ΟΤΙΚΑΙΟΙΑΝΕΜΟΙ
ΚΑΙΗΘΑΛΑCCΑ·Υ
ΠΑΚΟΥΟΥCΙΝΑΥΤΩ
ΑΙΕΛΘΟΝΤΙΑΥΤΩ
ΕΙCΤΟΠΕΡΑΝ·ΕΙCΤΗΝ
ΧΩΡΑΝΤΩΝΓΑΔΑ
ΡΗΝΩΝ·ΥΠΗΝΤΗ
CΑΝΑΥΤΩ·ΔΥΟΔΑΙ
ΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ·ΕΚ
ΤΩΝΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΙ·ΧΑΛΕ
ΠΟΙΛΙΑΝ·ΩCΤΕΜΗ
ΙCΧΥΕΙΝΤΙΝΑΠΑ
ΡΕΛΘΕΙΝ·ΔΙΑΤΗC
ΟΔΟΥΕΚΕΙΝΗC+ΚΑΙ
ΙΔΟΥΕΚΡΑΞΑΝ+ΛΕ
ΓΟΝΤΕC·ΤΙΗΜΙΝ
ΚΑΙCΟΙΥ·ΝΥΝΤΟΥ
ΘΥ+ΗΛΘΕCΩΔΕ·
ΠΡΟΙΚΑΙΡΟΥ ΒΑCΑΝΙ
CΑΙΗΜΑC+ΗΝΔΕΜΑ
ΚΡΑΝΑΠΑΥΤΩΝ·
ΑΓΕΛΗΧΟΙΡΩΝ·

ΙΚ

ΜΒ
ΙΓ
ΑΡΤΩΝΚΑΙΡ
ΒΙCΕΛΘΟΝΤΙ
ΤΩΝΥ·ΕΙCΚΑ
ΧΩΡΑΝΤΩΝ

λσ

ΠΟΛΛΩΝΕΒΟΣΙΚΟΜΕ
ΝΗ ΟΙΔΕΔΑΙΜΟΝΕΣ·
ΠΑΡΕΚΑΛΟΥΝΑΥΤΟΝ
ΛΕΓΟΝΤΕΣ· ΕΙΕΚΒΑΛ
ΛΕΙΣΗΜΑΣ· ΕΠΙΤΡΕ
ΨΟΝΗΜΙΝΑΠΕΛ
ΘΕΙΝ· ΕΙΣΤΗΝΑΓΕ
ΛΗΝΤΩΝΧΟΙΡΩΝ
ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΥΠΑΓΕΤΕ· ΟΙΔΕΕΞΕΛ
ΘΟΝΤΕΣ· ΑΠΗΛΘΟΝ
ΕΙΣΤΗΝΑΓΕΛΗΝΤΩΝ
ΧΟΙΡΩΝ ΚΑΙΙΔΟΥ
ΩΡΜΗΣΕ· ΠΑΣΑΗΑ
ΓΕΛΗ· ΚΑΤΑΤΟΥ
ΚΡΗΜΝΟΥΕΙΣΤΗΝ
ΘΑΛΑΣΣΑΝ· ΚΑΙΑΠΕ
ΘΑΝΟΝΕΝΤΟΙΣΥΔΑ
ΣΙΝ ΟΙΔΕΒΟΣΚΟΝ
ΤΕΣ· ΕΦΥΓΟΝ· ΚΑΙ
ΑΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΙΣΤΗ
ΠΟΛΙΝ· ΑΠΗΓΓΕΙΛΑ
ΠΑΝΤΑΚΑΙΤΑΤΩΝ
ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΩΝ

ΚΑΙΙΔΟΥΠΑΣΑΗΠΟ
ΛΙΣ· ΕΞΗΛΘΕΝ· ΕΙΣΣΥ
ΝΑΝΤΗΣΙΝΤΩΙΝ
ΚΑΙΙΔΟΝΤΕΣΑΥΤΟΝ
ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΝ· ΟΠΩΣ
ΜΕΤΑΒΗ· ΑΠΟΤΩΝ
ΟΡΙΩΝΑΥΤΩΝ
ΑΙΕΜΒΑΣΕΙΣΤΟΠΛΟΙ
ΟΝ· ΔΙΕΠΕΡΑΣΕΚΑΙ
ΗΛΘΕΝ· ΕΙΣΤΗΝΙ
ΔΙΑΝΠΟΛΙΝ ΚΑΙΙ
ΔΟΥΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝΑΥ
ΤΩΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΝ·
ΕΠΙΚΛΙΝΗΣΕΒΕΒΛΗ
ΜΕΝΟΝ ΚΑΙΙΔΩΝ
ΟΙΣ· ΤΗΝΠΙΣΤΙΝ
ΑΥΤΩΝ· ΕΙΠΕΝΤΩ
ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΩ
ΘΑΡΣΕΙΤΕΚΝΟΝ
ΑΦΕΩΝΤΑΙΣΟΥΑΙ
ΑΜΑΡΤΙΑΙΣΟΥ ΚΑΙ
ΙΔΟΥΤΙΝΕΣΤΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ· ΕΙ
ΠΟΝΕΝΕΑΥΤΟΙΣ

Μ ις
τῳ σαββατῳ
ἐμβάσεις
εἰς πλοῖον
διεπέρασε

ΟΥΤΟΣ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙ
ΚΑΙ ΪΔΩΣΟΪΣ ΤΑΣ
ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ
ΕΙΠΕΝ ΪΝΑ ΤΙ ΥΜΕΙΣ
ΕΝΘΥΜΕΙΣΘΕ ΠΟΝΗ
ΡΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ
ΥΜΩΝ ΤΙ ΕΣΤΙΝ
ΕΥΚΟΠΩΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙ
ΠΕΙΝ ΑΦΕΩΝΤΑΙ ΣΟΙ
ΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΕΙΠΕΙΝ
ΕΓΕΙΡΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΑ
ΤΕΙ ΪΝΑ ΔΕ ΕΙΔΗΤΕ
ΟΤΙ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΕΧΕΙ
ΟΥΣΤΟΣ ΑΝΟΥ ΕΠΙ
ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΦΙΕΝΑΙ
ΜΑΡΤΙΑΣ ΛΕΓΕΙ ΤΩ
ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΩ
ΕΓΕΡΘΕΙΣ ΑΡΟΝ ΣΟΥ
ΤΗΝ ΚΛΙΝΗΝ ΚΑΙ
ΥΠΑΓΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ
ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΓΕΡΘΕΙΣ
ΑΠΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΟΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ ΪΔΟΝ
ΤΕΣ ΔΕ ΟΙ ΟΧΛΟΙ ΕΦΟΒ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΔΟΞΑ
ΣΑΝ ΤΟΝ ΘΝ ΤΟΝ
ΔΟΝΤΑ ΕΞΟΥΣΙΑΝ
ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡ
ΑΙ ΠΑΡΑΓΩΝ ΟΙΣ ΕΙΚΕΙ
ΘΕΝ ΕΙΔΕ ΝΑΝ ΩΝ
ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ ΕΠΙ
ΤΟ ΤΕΛΩΝΙΟΝ ΜΑ
ΤΘΑΙΟΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟ
ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ
ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΟΙ
ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣ ΗΚΟ
ΛΟΥΘΗΣΕ ΝΑΥΤΩ
ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΥΤΟΥ
ΑΝΑΚΕΙΜΕΝΟΥ ΕΝ
ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΚΑΙ ΪΔΟΥ
ΠΟΛΛΟΙ ΤΕΛΩΝΑΙ
ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΕΛ
ΘΟΝΤΕΣ ΣΥΝΗΝΑ
ΚΕΙΝΤΟ ΤΩΙ ΪΥ ΚΑΙ
ΤΟΙΣ ΜΑΘΗΤΑΙΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΪΔΟΝΤΕΣ
ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΕΙΠΟΝ
ΤΟΙΣ ΜΑΘΗΤΑΙΣ ΑΥ
ΤΟΥ

ΑΡΓΩ ΚΑΙ Ρ ΠΑΡΑΓΩΝΙ ΙΓ ΕΙΔΕΝ ΑΝΘΝΚΑΘ

ΔΙΑΤΙΜΕΤΑΤΩΝ
ΤΕΛΩΝΩΝΚΑΙΑ
ΜΑΡΤΩΛΩΝΕΣΦΙ
ΕΙΚΑΙΠΙΝΕΙ· ΟΔΙΔΑ
ΣΚΑΛΟΣΥΜΩΝ +
ΟΔΕΙΣΑΚΟΥΣΑΣ· ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΟΙΣ + ΟΥΧΡΕΙΑΝ
ΕΧΟΥΣΙΝΟΙΙΣΧΥΟΝ
ΤΕΣ· ΙΑΤΡΟΥ· ΑΛΛ
ΟΙΚΑΚΩΣΕΧΟΝΤΕΣ +
ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣΔΕ·
ΜΑΘΕΤΕΤΙΕΣΤΙΝ·
ΕΛΕΟΝΘΕΛΩΚΑΙΟΥ
ΘΥΣΙΑΝ + ΟΥΓΑΡ
ΗΛΘΟΝΚΑΛΕΣΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΥΣ· ΑΛΛΑΑ
ΜΑΡΤΩΛΟΥΣ· ΕΙΣ
ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ:
ΤΟΤΕΠΡΟΣΕΡΧΟΝΤΑΙ
ΑΥΤΩΙΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
ΙΩΑΝΝΟΥΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ + ΔΙΑΤΙΗΜΕΙΣ
ΚΑΙΟΙΦΑΡΙΣΑΙΟΙΝΗ
ΣΤΕΥΟΜΕΝΠΟΛΛΑ

ΟΙΔΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
ΟΥΝΗΣΤΕΥΟΥΣΙΝ +
ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΜΗΔΥΝΑΝΤΑΙΟΙ
ΥΙΟΙΤΟΥΝΥΜΦΩ
ΝΟΣΠΕΝΘΕΙΝ· ΕΦΟ
ΣΟΝΜΕΤΑΥΤΩΝΕΣ
ΤΙΝΟΝΥΜΦΙΟΣ· Ε
ΛΕΥΣΟΝΤΑΙΔΕΗΜΕ
ΡΑΙ· ΟΤΑΝΑΠΑΡΘΗ
ΑΠΑΥΤΩΝΟΝΥΜ
ΦΙΟΣ· ΚΑΙΤΟΤΕΝΗ
ΣΤΕΥΣΟΥΣΙΝ + ΟΥ
ΔΕΙΣΔΕΕΠΙΒΑΛΛΕΙ
ΕΠΙΒΛΗΜΑΡΑΚΟΥΣ
ΑΓΝΑΦΟΥ· ΕΠΙΪΜΑ
ΤΙΩΠΑΛΑΙΩ + ΑΙΡΕΙ
ΓΑΡΤΟΠΛΗΡΩΜΑ
ΑΥΤΟΥ· ΑΠΟΤΟΥΪΜΑ
ΤΙΟΥ· ΚΑΙΧΕΙΡΟΝ
ΣΧΙΣΜΑΓΙΝΕΤΑΙ +
ΟΥΔΕΒΑΛΛΟΥΣΙΝΟΪ
ΝΟΝΝΕΟΝ· ΕΙΣΑΣΚΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΥΣ + ΕΙΔΕΜΗ

ΜΗΔ ΤΒ ΕΒ
ΤΩΙΣΑΙΡΩ
ΠΡΟΣΕΡΧΟΝ
ΤΑΙΤΩΙΥ·

γε ρηγνυνται οι
ασκοι· και ουδεινος εκ
χειται· και οι ασκοι
απολουνται + αλλα
βαλλουσι νεον οινον
νεον· εις ασκους και
νους· και αμφοτε
ροι συντηρουνται +
αυτα αυτου λαλουν
τος τοις οχλοις· ι ιτοις·
δου αρχων εις ελ
θων· προσεκυνει
αυτω λεγων·
κε· η θυγατηρ μου
αρτι ετελευτησεν +
αλλα ελθων· επι
θες την χειρα σου·
επ αυτην και ζη
σεται + και εγερθεις
ις· ηκολουθησαν
αυτω οι μαθηται
αυτου + και ιδου
γυνη αιμορροουσα·
δωδεκα ετη· προ

σελθουσα οπισθεν·
ηψατο του κρασπε
δου· του ιματιου
αυτου + ελεγεν γαρ
εν εαυτη + εαν μο
νον απτωμαι του
ιματιου αυτου·
σωθησομαι· ο δε ις
επιστραφεις και ι
δων αυτην· ειπεν·
θαρσει θυγατερ +
η πιστις σου σεσω
κεν σε + και εσωθη
η γυνη· απο της
ωρας εκεινης + και
ελθων εις· εις την
οικιαν του αρχον
τος· και ιδων τους
αυλητας· και τον
οχλον θορυβουμε
νον· λεγει αυτοις +
αναχωρειτε· ου γαρ
απεθανεν το κορα
σιον αλλα καθευδει +

ϡε

καὶ κατεγέλων αὐ
τοῦ + ὁ δὲ δεξάμενος βλη
θεὶς ὁ ὄχλος εἰσελθὼν
ἐκράτησε τῆς χει
ρὸς αὐτῆς· καὶ ἡ
γέρθη τὸ κοράσιον +
καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην
τὴν γῆν ἐκείνην
αἱ παράγοντι ἐκεῖ
θεντῶν ἡκο
λούθησαν αὐτῷ
δύο τυφλοὶ κρα
ζοντες καὶ λεγον
τες + ἐλέησον ἡμᾶς
υἱὲ Δαυὶδ + ἐλθόντι
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν
προσῆλθον αὐτῷ
οἱ τυφλοὶ + καὶ λέ
γει αὐτοῖς οἷς + πιστεύ
ετε ὅτι δύναμαι
τοῦτο ποιῆσαι λέ
γουσιν αὐτῷ + ναὶ
κε + τότε ἥψατο

τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν λέγων +
κατὰ τὴν πίστιν ὑ
μῶν γενηθήτω
ὑμῖν + καὶ ἀνεῴχθη
σαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ
μοί + καὶ ἐνεβρίμη
σατο αὐτοῖς οἷς + λέ
γων· ὁρᾶτε μὴ
δεὶς γινώσκετω +
οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμησαν αὐ
τὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ
ἐκείνῃ + αὐτῶν
δὲ ἐξερχομένων ἰ
δοὺ προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κω
φὸν δαιμονιζόμε
νον + καὶ ἐκβληθέν
τος τοῦ δαιμονίου
ἐλάλησε ὁ κωφός +
καὶ ἐθαύμασαν οἱ
ὄχλοι + λέγοντες· οὐ
δέποτε ἐφάνη

ιε
ιγ
ιζ
ιη

ιε ιζ
ἀρτῶν καὶ ιβ
παραγόντι
τῶν· ἡκο
λούθησαν
αὐτῷ

τωνεντωιιηλ
οἱδεφαρισαῖοιἐλε
γον·ἐντῷἄρχον
τιτῶνδαιμονι
ων·ἐκβάλλειτα
δαιμόνια·καὶπε
ρὶηγενοῖς·τασπο
λεῖςπασκαὶτας
κῶμας·διδάσκω
ἐνταῖςσυναγω
γαῖςαὐτῶν·καὶ
κηρύσσωντὸεὐαγ
γέλιοντῆςβασιλει
ας·καὶθεραπεύω
πᾶσανννόσον·καὶ
πᾶσαν·ιμαλακι
αν·ἐντῷλαῷ
δὼνδετῷσώχλῳ
οἳς·ἐσπλαγχνίσθη
περὶαὐτῶν·ὅτι
ἦσανἐσκυλμένοι·
καὶἐρριγμένοι·
ὡςπρόβαταμὴἔχον
ταποιμένα·τό

τελέγειτοῖςμαθη
ταῖςαὐτοῦ·ὁμὲν
θερισμὸςπολύς·οἱ
δὲἐργάταιὀλίγοι·
δεήθητεοὖντοῦ
κυρίουτοῦθερισμοῦ
ὅπωςἐκβάλῃἐργά
τὰςεἰςτὸνθερισμὸναὐτοῦ·
καὶπροσκαλεσάμε
νοςτοὺςδώδεκα
μαθητὰςαὐτοῦ·
ἔδωκεναὐτοῖςἐ
ξουσίαν·πνευμά
τωνἀκαθάρτων·
ὥστεἐκβάλλειν
αὐτὰ·καὶθεραπεύ
ειν·πᾶσανννόσον·
καὶπᾶσανμαλακίαν·

τῶνδὲδώδεκα
πόστολωνταὐνο
ματά·ἐστὶπρῶτα·
πρῶτος·σίμων·ὁ
λεγόμενοςπέτρος·
καὶἀνδρέας·ὁἀδελ

ιη ϛ̈ιϛ̈ ζ

ψω

φοσαυτου ιακω
βοσοτουζεβεδαι
ου· καιϊωαννηςο
αδελφοσαυτου +
φιλιππος· καιβαρ
θολομαιος· ιακω
βοστουαλφεου·
καιλεββαιος οεπι
κλη θεις θαδδαι
ος + σιμωνοκανα
νιτης· καιϊουδας
οϊσκαριωτηςοκαι
παραδουσαυτον +

τουτουστουςδω
δεκααπεστειλεν
οις· παραγγειλας
αυτοις + λεγων·
εισοδονεθνων
μηαπελθητε·
καιεισπολινσαμα
ρειτωνμηεισελ
θητε + πορευεσθε
δεμαλλον· προς
ταπροβατατατα

πολωλοτα· οικου
ιηλ + πορευομενοι
δε· κηρυσσετελε
γοντες οτιηγγι
κενηβασιλειατω
ουνων + ασθενουν
τασθεραπευετε·
λεπρουσκαθαριζε
τε· δαιμονιαεκ
βαλλετε + δωρεαν
ελαβετε· δωρεαν
δοτε

μηκτησησθεχρυ
σον· μηδεαργυρον·
μηδεχαλκονεις
τασζωναςυμων +
μηπηραν εισοδον +
μηδεδυοχιτω
νας· μηδευποδη
ματα· μηδεραβ
δους + αξιοσγαρ οερ
γατηστουμισθου
αυτουεστιν + εις
ηνδαναπολιν· ηκω

μηνεἰσελθητε·
ἐξετασατετισεν
αὐτῇ ἀξιοεστιν·
καιεἰμεινατε ε
ωσανεξελθητε +
πα ε ἐισερχομενοιδεεἰς
τηνοἰκιαν· ἀσπα
σασθε αὐτην + και
ἐανμενῇηοἰκια
ἐκεινηἀξια· ἐλθε
τωεἰρηνηυμω
ἐπαυτην + ἐανδε
μηῇἀξια ηεἰρηνη
ὑμων· προσυμας
πε ἐπιστραφητω +
Καιοσεανμηδεξη
ταιυμας· μηδεἀ
κουσητουςλογους
ὑμων· ἐξερχομε
νοιτηςοἰκιας· ἢ
τηςπολεοςεκεινης·
ἐκτινάξατετον
κονιορτοντων
ποδωνὑμων + ἀ

πδ ε

μὴν λέγω ὑμῖν +
ἀνεκτότερον ἔσται
γῆ Σοδόμων καὶ Γο
μόρρας ἐν ἡμέρα
κρίσεως ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ

πς ε ἀρ

ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ
λω ὑμᾶς ὡς πρόβα
τα ἐν μέσῳ λύκων +
γίνεσθε οὖν φρόνι
μοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ
ἀκέραιοι ὡς αἱ περι
στεραί + προσέχετε
δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων +
παραδώσουσιν γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια
καὶ ἐν ταῖς συναγω
γαῖς αὐτῶν μα
στιγώσουσιν ὑμᾶς +
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθή
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ
εἰς μαρτύριον αὐ
τοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν +

τῇ παρασκευ

ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ
λω ὑμᾶς ὡς πρόβα
τα ἐν μέσῳ λύκων +
γίνεσθε οὖν φρόνι
μοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ
ἀκέραιοι ὡς αἱ περι
στεραί + προσέχετε
δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων +
παραδώσουσιν γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια
καὶ ἐν ταῖς συναγω
γαῖς αὐτῶν μα
στιγώσουσιν ὑμᾶς +
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθή
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ
εἰς μαρτύριον αὐ
τοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν +

μη μαΐου κε
του ἁγίου
βασιλίσκου
ἀρ ἐπισκόπου
τοῦ θαυ
μα τουργοῦ

ἀ ἀπὸ ἀρχῆς κατὰ ματθαῖον

ἀ ἀρχὴ τοῦ κατὰ ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου

ἀ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου

ἀ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου

ἀ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου

ὁ τὰν δ ἐπαραδίδωσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν δαρήσεσθε· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων δὲ καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· οὐ γάρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται

ὁ τὰν δ ἐδιώκασιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐπεκάλεσαν πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς·

ἐν τῇ ἁγίᾳ

ὁ ὑδὲ νῦν γὰρ ἑστι καὶ καὶ κα
λυμμένον· οὐ γὰρ οὐ κα
ποκαλυφθήσεται,
καὶ κρυπτὸν οὐ
γνωσθήσεται +
ὁ λέγων μὴ ἐν τῇ
σκοτίᾳ εἰπατε ἐν
τῷ φωτὶ + καὶ ὃ
πρὸς τοῦς οὐσ ἀκούετε,
κηρύξατε ἐπὶ τῶν
δωμάτων + καὶ
μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ
τῶν ἀποκτενόν
των τὸ σῶμα· τὴν
δὲ ψυχὴν μὴ δυ
νάμενα ἀποκτεῖ
ναι + φοβήθητε
δὲ μᾶλλον τὸν
δυνάμενον καὶ
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα ἀπολέσαι ἐν
γεέννῃ + οὐχὶ δύο
στρουθία ἀσσαρίου
πωλεῖται καὶ ἓν

ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται
ἐπὶ τὴν γῆν· ἄνευ
τοῦ πρς ὑμῶν + ὑ
μῶν δὲ καὶ αἱ τρί
χες τῆς κε φαλῆς
πᾶσαι ἠρι θμημέ
ναι εἰσιν + μὴ οὖν
φοβηθῆτε + αὐτούς·
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς
ἀσοὺν ὁστισομολο
γήσει ἐμοὶ ἔμ
προσθεν τῶν ἀνῶν·
ὁμολογήσω κἀγω
ἐν αὐτῷ· ἔμπροσθε
τοῦ πρς μου τοῦ ἐν
οὐ νοις + ὅστις δ ἂν
ἀρνήσηταί με· ἔμ
προσθεν τῶν ἀνῶν·
ἀρνήσομαι αὐτὸν
κἀγω· ἔμπροσθεν
τοῦ πρς μου τοῦ ἐν
οὐ νοις + μὴ νομί
σητε ὅτι ἦλθον βα

ΛΕΙΝΕΙΡΗΝΗΝΕΠΙ
ΤΗΝΓΗΝ·ΟΥΚΕΤΙ
ΦΟΝΟΣΟΥΔΕΠΟΛΕΜΟΣ
ΕΤΙΟΥΚΕΤΙΚΑΚΟΠΑΘΕΙΑ
ΟΥΔΕΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ·ΟΤΙ
ΤΑΠΡΩΤΑΑΠΗΛΘΑΝ·
ΚΑΙΕΙΠΕΝΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ
ΕΠΙΤΟΘΡΟΝΟΥ·ΚΑΙΙΔΟΥ
ΚΑΙΝΑΠΟΙΩΤΑΠΑΝΤΑ·
ΚΑΙΛΕΓΕΙΜΟΙ·ΓΡΑΨΟΝ
ΟΤΙΟΥΤΟΙΟΙΛΟΓΟΙ
ΠΙΣΤΟΙΚΑΙΑΛΗΘΕΙΣ
ΕΙΠΕΝΟΚΑΙ
ΕΛΕΓΕΝΜΟΙ·ΓΕΓΟΝΑΝ
ΤΑΙΤΑΡΗΜΑΤΑΤΑΥΤΑ·
ΕΓΩΤΟΑΛΦΑΚΑΙΤΟΩ
ΜΕΓΑ·ΕΓΩΤΗΝΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΤΟΤΕΛΟΣ·ΕΓΩΤΟ
ΔΙΨΩΝΔΩΣΩΤΗΠΗΓΗΣ
ΤΟΥΥΔΑΤΟΣΤΗΣΖΩΗΣ
ΔΩΡΕΑΝ·Ο·ΝΙΚΩΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕΙΤΑΥΤΑ
ΚΑΙΕΣΟΜΑΙΑΥΤΩΘΕΟΣ
ΚΑΙΑΥΤΟΣΜΟΙΕΣΤΑΙΥΙΟΣ
ΟΔΕΝΙΚΩΝΚΑΙΤΟΙΣ
ΔΕΙΛΟΙΣΤΟΙΣΑΠΙΣΤΟΙΣ
ΤΟΙΣΕΚΤΕΤΥΦΛΩΜΕΝΟΙΣ
ΚΑΙΦΟΝΕΥΣΙΝ
ΚΑΙΠΟΡΝΟΙΣ
ΚΑΙΦΑΡΜΑΚΟΙΣ
ΚΑΙΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙΣ
ΚΑΙΠΑΣΙΤΟΙΣΦΙΛΟΥΣΙ
ΚΑΙΠΟΙΟΥΣΙΨΕΥΔΟΣ
ΜΕΡΟΣΑΥΤΩΝΕΣΤΑΙ
ΕΝΤΗΛΙΜΝΗΤΗΤΗΚΑΙΘΕΙΩ
ΠΥΡΙΚΑΙΘΕΙΩΚΑΙΜΕΓΑΛΩ
ΟΣΤΙΣΕΣΤΙΝΟΜΟΙΟΣ
ΤΟΙΣΘΗΡΙΟΙΣΤΟΙΣΤΕΤΡΑΠΟΔΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΟΦΕΣΙΝΤΟΙΣΕΡΠΕΤΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΠΟΤΑΜΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΑΕΡΟΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΟΡΕΣΙΝ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΠΕΔΙΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΑΣΤΡΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΟΙΚΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΝΟΣΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΔΕΣΜΟΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΝΤΟΙΣΚΑΤΑΚΡΙΣΕΙ

ἐγένετο ὀργῆς καὶ
τελευτῆς διατάς
σωνται οἷς δώδεκα
μαθηταῖς αὐτοῦ·
μετέβη ἐκεῖθεν
τοῦ διδάσκειν καὶ
κηρύσσειν ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν
Καὶ ἰδοὺ Ἰωάννης ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ
ἀκούσας
τοῦ Χυ πέμψας
δύο τῶν μα θη
τῶν αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς συνερχό
μενος ἕτερον
προσδοκῶμεν
Καὶ ἀποκριθεὶς οἷς
εἶπεν αὐτοῖς πο
ρευθέντες ἀπαγ
γείλατε Ἰωάννῃ
ἃ ἀκούετε καὶ βλέ
πετε τυφλοὶ ἀ
ναβλέπουσι καὶ

χωλοὶ περιπατοῦσιν
λεπροὶ καθαρίζον
ται καὶ κωφοὶ ἀ
κούουσι νεκροὶ ἐ
γείρονται καὶ
πτωχοὶ εὐαγγελί
ζονται καὶ μα
κάριός ἐστιν ὃς ἐ
ὰν μὴ σκανδαλι
σθῇ ἐν ἐμοί τῶν
δὲ πορευομέ
νων ἤρξατο οἷς
λέγειν τοῖς ὄχλοις
περὶ Ἰωάννου τί
ἐξήλθατε εἰς τὴν
ἔρημον θεάσασθε
κάλαμον ὑπὸ ἀ
νεμουσαλευόμε
νον ἀλλὰ τί ἐξῆλ
θατε ἰδεῖν ἄνθρω
πον ἐν μαλακοῖς ἱμα
τίοις ἐν τοῖς οἴκοις
περὶ Ἰωάννου τί
ἐξήλθατε ἰδεῖν εἰς τὴν
ἔρημον θεάσασθε
κάλαμον ὑπὸ ἀ
νεμουσαλευόμε
νον ἀλλὰ τί ἐξῆλ
θατε ἰδεῖν ἄνθρω
πον ἐν μαλακοῖς ἱμα
τίοις ἐν τοῖς οἴκοις

Μ

Τῇ αὐτῇ ϛ΄ καὶ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου· καὶ τῶν καιρῶν ἀκούσασαι Ἰωάννης τῶν δεσμῶν.

ϟϛ

ἐντοῖς οἴκοις τῶν
βασιλέων εἰσίν +
λ ἀλλὰ τί ἐξῆλθες ἰδεῖν
δεῖν + προφήτην;
ναί λέγω ὑμῖν, καὶ
περισσοτέρον προφή
του + οὗτος γάρ ἐσ
τι περὶ οὗ γέγρα
πται + ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὸν ἄγ
γελόν μου πρὸ προ
σώπου σου, ὃς κατα
σκευάσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν σου +
μ ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
οὐκ ἐγήγερται ἐν
γεννητοῖς γυναι
κῶν μείζων Ἰω
άννου τοῦ βαπτι
στοῦ + ὁ δὲ μικρότε
ρος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν μεί
ζων αὐτοῦ ἐστιν +
ν ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν

Ἰωάννου τοῦ βα
πτιστοῦ ἕως ἄρτι
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν βιάζεται καὶ
βιασταὶ ἁρπάζου
σιν αὐτήν + πάν
ρσα τες γὰρ οἱ προφῆται
καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰω
άννου προεφήτευ
σαν + καὶ εἰ θέλετε
δέξασθαι αὐτός
ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλ
λων ἔρχεσθαι + ὁ ἔ
χων ὦτα ἀκού
ρζ ειν ἀκουέτω
τίνι δὲ ὁμοιώσω
τὴν γενεὰν ταύ
την + ὁμοία ἐστὶ
παιδίοις καθημέ
νοις ἐν ἀγοραῖς καὶ
προσφωνοῦσιν
τοῖς ἑτέροις αὐτῶν
καὶ λέγουσι + ἠυλή
σαμεν ὑμῖν καὶ

ουκωρχησασθε· ε· ϛ·
θρηνησαμεν υμιν·
και ουκεκοψασθε·
ηλθεν γαρ ιωαν
νης· μητε εσθιων·
μητε πινων· και
λεγουσι δαιμονι
ον εχει· ηλθεν ο υς
του ανου· εσθιων
και πινων· και λε
γουσιν· ιδου ανος
φαγος και οινοπο
της· τελωνων
φιλος και αμαρτω
λων· και εδικαι
ωθη η σοφια· απο
των τεκνων αυ
ρκε της· τοτε ηρξα
το· ονειδιζειν τας
πολεις· εν αις εγε
νοντο αι πλειις
ται δυναμεις αυ
του· οτι ου μετε
νοησαν· ουαι σοι

χοραζειν· ουαι σοι
βηθσαϊδαν· οτι ει
εν τυρω και σιδω
νι· εγενοντο αι
ναι δυναμεις αι
γενομεναι εν σοι·
παλαι
αν· εν σακκω και
σποδω μετενοησαν·
πλην· λεγω υμιν·
τυρω και σιδωνι·
ανεκτοτερον εσται·
εν ημερα κρισεως·
υμιν· και συ καπ
ερναουμ· η εως
του ουρανου υψωθει
σα· εως αδου κατα
ρκθ βιβασθηση· οτι ει
εν σοδομοις εγενον
το αι δυναμεις αι
γενομεναι εν σοι·
εμενον αν μεχρι
της σημερον· πλην
λεγω υμιν· οτι
γη σοδομων· ανε

ρμη ρκθ

κτοτερονεσταιεν
ημερακρισεωςηκοι
ξηνεκεινωτωκαιρω·
αποκριθειςδεειπεν+
εξομολογουμαισοι
περ·κεσουγουνου
καιτησγησ+ότιά
πεκρυψαστάυτά·
άποσοφωνκαισυ
νετων·καιάπε
κάλυψασάυτάάν
πίοις+ναίόπηρ·ό
τιούτωσεγένετο
εύδοκία·εμπροσ
θένσου·

παντάμοιπαρεδό
θηύποτούπρσμο+
καιούδειςεπιγινω
σκειτονύν·είμη
όπηρ·ούδετονπρά
τιςεπιγινώσκει
είμηόυς·καιώε
άνβούληταί·ούς
άποκαλύψαι+

ητοπαρασις
ις
μϊιανηουαρ ις
τουσυνουμι
χρσιπενοις
φραυτημα
πανταμ

μ
ητκτά
ις
μϊιανηουαρ
κτουάτϊε
ρωθηκαιμεν
τοσάγκυρ
αρτωικαιρ
επορευθηό
ϊςτοϊσσαβ
βαριαιατ

ρια
ε

ριβ
ϛ

τêτβ

ρια
ζ

ρίδ
ϛ

ρίγ
η

ρίδ
θ

ρίε
ι

ρίϛ
ια

ρίζ
ιβ

ρίη
ιγ

ρίθ
ιδ

κ
κα
ρια
ριβ
ριγ
ριδ

κβ
κδ

ο
ριη
ριθ
ριθ
λα

ρκγ
ο

ντμîν+
δεύτεπροσμεπάντες
οικοπιώντεςκαι
πεφορτισμένοι·
κάγωάναπαύσω
ύμâς+άράτετον
ζυγόνμουέφύμάς+
καιμάθετεάπεμού·
ότιπράόςείμι·καί
ταπεινοστηκαρ
δία·καιεύρήσετε
άνάπαυσινταίςψυ
χαίςύμών+όγάρ
ζυγόςμουχρηστός·
καιτοφορτίονμου·
έλαφρόνέστιν:

τêδπαρ

νέκεινωτώκαι
ρώ·έπορεύθησαν
τοίςσαββασιμα
τώνσπορίμων+
οίδεμαθηταίαύ
τούέπίνασαν·καί
ήρξαντοτίλλειν
στάχυαςκαίέσθί
ειν+οίδέφαρισαί

οἱ Ἰδόντες εἶπον
αὐτῷ· Ἰδοὺ οἷμα
φοινικαῖον ποιοῦσιν·
οὐκ ἔξεστι ποιεῖν
ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· οὐκ α
νέγνωτε τί ἐποίη
σε Δαὰδ ὅτε ἐπείνα
σε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
πῶς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θῦ
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν
οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν
τῷ φαγεῖν· οὐδὲ
τοῖς μετ' αὐτοῦ·
εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι
μόνοις· ἢ οὐκ ἀν
έγνωτε ἐν τῷ νό
μῳ, ὅτι τοῖς σάββα
σιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ
ἱερῷ· τὸ σάββατον
βεβηλοῦσι καὶ ἀ
ναίτιοί εἰσι· λέγω

δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ
ἱεροῦ μείζων ἐστιν
ὧδε· εἰ δὲ ἔγνω
κεν τί ἐστιν· ἔ
λεον θέλω καὶ οὐ
θυσίαν· οὐκ ἂν
κατεδίκασατε
τοὺς ἀναιτίους·
κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαβ ιε
βάτου· ὁ υἱὸς τοῦ ἀν· ε τοῦ ἀτ
θρώπου· καὶ μετὰ βάσας ἐκεῖθε·
ἦλθεν εἰς τὴν συ
ναγωγὴν αὐτῶν·
καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος
ἐκεῖ· τὴν χεῖρα ἔ
χων ξηράν· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐ
τὸν λέγοντες· εἰ
ἔξεστι τοῖς σάβ βα
σι θεραπεύειν· ἵ
να κατηγορήσω
σιν αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· τίς ἔσ
ται ἐξ ὑμῶν ἄνθρω

ριε οι μ ρκ ιϛ ε ρις ρκε

ὃς ἐξεῖπροβατον ἐν· καὶ ἐὰν ἐμπεσῇ τὸ τοῖς σαββασιν εἰς βόθυνον οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ· πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου· ὥστε ἔξεστι τοῖς σαββασι καλῶς ποιεῖν· τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἔξετεινεν· καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· οἱ δὲ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες· ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ὁ δὲ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ ἄχλοι πολλοί·

καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου· εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν· καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει· καὶ

λιμοντυφλιμέ
νοιουσβέσει εως
ανεκβαλητεισηι
κοστηνκρίσιν·
καιτωὀνοματιαυ
τοῦ· εφ· ηι ελπιοῦσιν
ρκβ ρκ ρκα ρκβ ρκγ ρκδ
τοτεπροσηνεχθηαυ
τῶδαιμονιζόμε
νος· τυφλοςκαικω
φὸς· καιεθεραπευ
σεναυτόν· ὥστε·
τοντυφλονκαι
κωφὸν· καιλαλεῖν
καιβλέπειν· καὶ
ἔλεγον πάντες
μητιοῦτόςἐστιν·
ὁυὸςδαδ· οὐδὲφα
ρισαιοιἀκουσαντες·
εἶπον· οὗτοςοὐκεκ
βαλλειτὰδαιμόνια·
εἰμὴεντῷβεελζε
βοὺλ· ἀρχοντιτῶν
δαιμονίων· εἰ

ρκβ Δωσδεοῖς· τασεν· φυ
μησεισαυτῶν· εἰ
πεναὐτοῖς· πᾶσαβα
σιλεία· μερισθεῖσα
καθ· ἑαυτῆς· ἐρη
μοῦται· καιπᾶσα
πόλισηοικία· μερισ
θεῖσακαθ· ἑαυτῆς·
οὐσταθ· ησεται· καὶ
εἰὸσατανᾶςτὸνσα
τανᾶνεκβάλλει·
ἐφ' ἑαυτὸνεμερισ
θη· πῶςοὖνστα
θ· ησεται· ηβασιλεί
αὐτοῦ· καὶεἰἐγὼ
ἐνβεελζεβοὺλεικ
βάλλωτὰδαιμο
νια· οἱυἱοἱὑμῶν·
ἐντινιεκβάλλου
σιν· διατοῦτοαὐ
τοὶὑμῶνἔσονται
κριταί· εἰδὲἐνπνι
θ· ἐκβάλλωτὰ
δαιμόνια· ἄραθ

τ ρ τ φ λ ε β
τῷ καιρῷ
προσηνεχθη
τῷ δαιμο
νιζομενος·

ρκ	νη	ϛα
ρκα	λβ	ρκζ
ρκδ	λγ	ρκζ

φφασενέφυμας·
ΗΒΑΣΙΛΕΙΑΤΟΥΘΥ+
ΗΠΩΣΔΥΝΑΤΑΙΤΙΣ
ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ·ΕΙΣΤΗΝ
ΟΙΚΙΑΝΤΟΥΪΣΧΥΡΟΥ
ΚΑΙΤΑΣΚΕΥΗΑΥΤΟΥ
ΔΙΑΡΠΑΣΑΙ+ΕΑΝΜΗ
ΠΡΩΤΟΝΔΗΣΗΤΟΝ
ΪΣΧΥΡΟΝ·ΚΑΙΤΟΤΕ
ΤΗΝΟΙΚΙΑΝΑΥΤΟΥ
ΔΙΑΡΠΑΣΕΙ·
ΜΗΩΝΜΕΤΕΜΟΥ
ΚΑΤΕΜΟΥΕΣΤΙΝ·
ΚΑΙΟΜΗΣΥΝΑΓΩ
ΜΕΤΕΜΟΥΣΚΟΡΠΙΖΕΙ+
ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΩΥ
ΜΙΝ+ΠΑΣΑΑΜΑΡΤΙ
ΑΙΚΑΙΒΛΑΣΦΗΜΙΑ·
ΑΦΕΘΗΣΕΤΑΙΤΟΙΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ+ΗΔΕΤΟΥΠΝΣ
ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ·ΟΥΚΑ
ΦΕΘΗΣΕΤΑΙΤΟΙΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ+ΚΑΙΟΣΕΑΝΕΙ
ΠΗΛΟΓΟΝ·ΚΑΤΑ

ΤΟΥΥΥΤΟΥΑΙΩΝΟΥ·
ΑΦΕΘΗΣΕΤΑΙΑΥΤΩ+
ΟΣΔΑΝΕΙΠΗ·ΚΑΤΑ
ΤΟΥΠΝΣΤΟΥΑΓΙΟΥ·
ΟΥΚΑΦΕΘΗΣΕΤΑΙΑΥ
ΤΩ·ΟΥΤΕΕΝΤΩΝΥ
ΑΙΩΝΙ·ΟΥΤΕΕΝΤΩ
ρκα ΜΕΛΛΟΝΤΙ+ΗΠΟΙ
ΗΣΑΤΕΤΟΔΕΝΔΡΟΝ
ΚΑΛΟΝ·ΚΑΙΤΟΝΚΑΡ
ΠΟΝΑΥΤΟΥΚΑΛΟΝ+
ΗΠΟΙΗΣΑΤΕΤΟΔΕΝ
ΔΡΟΝΣΑΠΡΟΝ·ΚΑΙ
ΤΟΝΚΑΡΠΟΝΑΥΤΟΥ
ΣΑΠΡΟΝ+ΕΙΚΑΡΤΟΥ
ΚΑΡΠΟΥ·ΤΟΔΕΝ
ΔΡΟΝΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ+
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΕΧΙΔΝΩ·
ΠΩΣΔΥΝΑΣΘΕΑΓΑ
ΘΑΛΑΛΕΙΝ·ΠΟΝΗ
ΡΟΙΟΝΤΕΣ+ΕΚΓΑΡΤΟΥ
ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΟΣΤΗΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ·ΤΟΣΤΟΜΑ
ΛΑΛΕΙ+ΘΑΓΑΘΟΣ

ρικγ
β

ρικε
δ

ΑΝΟϹ ΕΙϹΤΟΥ ΑΓΑΘΟΥ
ΦΗϹΑΥΡΟΥ ΕΙϹΒΑΛ
ΛΕΙΑΓΑΦΑ ΚΑΙΟΠΟ
ΝΗΡΟϹΑΝΟϹ ΕΙϹΤΟΥ
ΠΟΝΗΡΟΥ ΦΗϹΑΥ
ΡΟΥ ΕΙϹΒΑΛΛΕΙΠΟΝΗ
ΡΑ ΛΕΓΩ ΔΕΥΜΙΝ
ΟΤΙΠΑΝΡΗΜΑΑΡ
ΓΟΝ ΟΕΑΝΛΑΛΗϹΩ
ϹΙΝΟΙΑΝΟΙ ΑΠΟΔΩ
ϹΟΥϹΙΠΕΡΙΑΥΤΟΥΛΟ
ΓΟΝ ΕΝΗΜΕΡΑΙΚΡΙ
ϹΕΩϹ ΕΚΓΑΡΤΩΝ
ΛΟΓΟΝϹΟΥΔΙΚΑΙΩ
ΦΗϹΗ ΚΑΙΕΙΚΤΩΝ
ΛΟΓΟΝϹΟΥ ΚΑΤΑΔΙ
ΚΑϹΦΗϹΗ ΤΟΤΕ
ΛΠΕΚΡΙΘΗϹΑΝΑΥΤΩ
ΤΙΝΕϹΤΩΝΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΩΝΚΑΙΦΑΡΙ
ϹΑΙΩΝΛΕΓΟΝΤΕϹ
ΔΙΔΑϹΚΑΛΕ ΦΕΛΟ
ΜΕΝΑΠΟϹΟΥϹΗΜΕΙ
ΟΝΙΔΕΙΝ ΟΔΕΑΠΟ

ΚΡΙΘΕΙϹ ΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΟΙϹ ΓΕΝΕΑΠΟΝΗ
ΡΑΙΚΑΙΜΟΙΧΑΛΙϹ ΟΥ
ΜΕΙΟΝΕΠΙΖΗΤΕΙ
ΚΑΙϹΗΜΕΙΟΝΟΥΔΟ
ΘΗϹΕΤΑΙΑΥΤΗ
ΕΙΜΗΤΟϹΗΜΕΙΟΝ
ΙΩΝΑΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΩϹΠΕΡΓΑΡΗΝΙΩΝΑϹ
ΕΝΤΗΚΟΙΛΙΑΤΟΥ
ΚΗΤΟΥϹ ΤΡΕΙϹΗΜΕ
ΡΑϹ ΚΑΙΤΡΕΙϹΝΥΚ
ΤΑϹ ΟΥΤΩϹΕϹΤΑΙΟ
ΥΟΤΟΥΑΝΟΥ ΕΝΤΗ
ΚΑΡΔΙΑΤΗϹΓΗϹ
ΤΡΕΙϹΗΜΕΡΑϹ ΚΑΙ
ΤΡΕΙϹΝΥΚΤΑϹ ΑΝ
ΔΡΕϹΝΙΝΕΥΙΤΑΙ Α
ΝΑϹΤΗϹΟΝΤΑΙΕΝΤΗ
ΚΡΙϹΕΙ ΜΕΤΑΤΗϹΓΕ
ΝΕΑϹΤΑΥΤΗϹ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΚΡΙΝΟΥϹΙΝΑΥ
ΤΗΝ ΟΤΙΜΕΤΕΝΟ
ΗϹΑΝΕΙϹΤΟΚΗΡΥΓ

ΚΑΙ ΙΕΡ ΡΙΚΖ

ΚΑΙ ΙΕΡ ΡΙΚΖ ΡΙΚΗ ΡΙΚΘ

ΡΙΚΗ ΡΛΚ ΡΛ

ΚΑΙ ΙΕΡ ΡΙΚΖ

ΚΑΙ ΙΕΡ ΡΙΚΗ

ΚΑΙ ΙΕΡ ΡΙΚΗ

ΚΑΙ ΙΕΡ ΡΙΚΗ

μαϊωνὰ· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον Ἰωνὰ ὧδε +
βασίλισσα νότου ἐγερ
θήσεται ἐν τῇ κρι
σει μετὰ τῆς γενε
ᾶς ταύτης καὶ κα
τακρινεῖ αὐτήν +
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σο φί
αν σολομῶνος· καὶ
ἰδοὺ πλεῖον σολομῶ
νος ὧδε + ὅταν δὲ
τὸ ἀκάθαρτον πνᾶ·
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθ +
διέρχεται δι᾽ ἀν
ύδρων τόπων ζη
τοῦν ἀνάπαυσιν·
καὶ οὐχ εὑρίσκει +
τότε λέγει ἐπιστρέ
ψω εἰς τὸν οἶκόν μου·
ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ
ἐλθὸν εὑρίσκει σχο
λάζοντα σεσαρωμέ

νον καὶ κεκοσμη
μένον + τότε πορεύ
εται· καὶ παραλαμ
βάνει μεθ᾽ ἑαυτοῦ·
ἑπτὰ ἕτερα πνα τα·
πονηρότερα ἑαυ
τοῦ· καὶ εἰσελθόν
τα κατοικεῖ ἐκεῖ +
καὶ γίνεται τὰ ἔσχα
τα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί
νου· χείρονα τῶν
πρώτων + οὕτως
ἔσται καὶ τῇ γενε
ᾷ ταύτῃ πονη
ρᾷ + ἔτι δὲ αὐτοῦ·
λαλοῦντος τοῖς ὄ
χλοις· ἰδοὺ ἡ μήρ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ
τοῦ· εἱστήκεισαν
ἔξω ζητοῦντες
αὐτῷ λαλῆσαι +
εἶπε δέ τις αὐτῷ +
ἰδοὺ ἡ μήρ σου καὶ
οἱ ἀδελφοί σου· ἔ

ζωέστηκασί· ζη
τοῦντεσσοιλαλη
σαι· ὁδὲἀποκριθεὶς
εἶπενἑτέρῳεἰπόντι
αὐτῷ· τίςἐστιν
ἡμῶνμήτηρμου· καὶτί
νεςεἰσινοἱἀδελφοί
μου· καὶἐκτείνας
τὴνχεῖρααὐτοῦ
ἐπὶτοὺςμαθητὰς
αὐτοῦεἶπεν· ἴ
δὲοὗἡμῶνμήτηρμου καὶ
οἱἀδελφοίμου· ὃς
ἂνποιήσῃ·
τὸθέληματοῦπρς
μουτοῦἐνοὐνοἷς
αὐτὸςμουἀδελ
φὸς· καὶἀδελφὴ·
καὶμήτηρἐστίν·
ἐνδετῇἡμέραἐκεί
νῃ· ἐξελθὼνὁἸς
ἀπὸτῆςοἰκίας· ἐκά
θητοπαρὰτὴνθά
λασσαν· καὶσυνή

χθησανπρὸςαὐτὸ
ὄχλοιπολλοί· ὥστε
αὐτὸνεἰςτὸπλοῖον
ἐμβάντακαθῆ
σθαι· καὶπᾶςὁὄχλος·
ἐπὶτὸναἰγιαλὸν
εἱστήκει· καὶἐλά
λησεναὐτοῖςπολ
λὰἐνπαραβολαῖς
λέγων· ἴδ, ὁὐἐξῆλ
θενὁσπείρωντοῦ
σπεῖραι· καὶἐντῷ
σπείρειναὐτὸν, ἃ
μὲνἔπεσεπαρατὴν
ὁδὸν· καὶἦλθετὰ
πετεινὰτοῦοὐρανοῦ·
καὶκατέφαγεναὐ
τά· ἄλλαδὲἔπεσεν
ἐπὶτὰπετρώδη·
ὅπουοὐκεἶχενγῆν
πολλήν· καὶἐξέθ
ωςἐξανέτειλεν·
διὰτὸμὴἔχεινβά
θοςγῆς· ἡλίουδὲ

ἀνατείλαντος· ἐ
καυματίσθη· καί
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥι × ρλβ
ζανθὲν ξηρανθῆ· ἢ ἄλ
λαδὲ ἐπέσεν ἐπὶ τὰς
ἀκάνθας· καὶ ἀνέ
βησαν αἱ ἄκανθαι· ς ιηδ ἔχει· σ ρλγ
καὶ ἀπέπνιξαν αὐ
τά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν·
ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν· καὶ ἐδίδου
καρπὸν· ὃ μὲν ἑκα
τόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα·
ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· καὶ προσ
ελθόντες οἱ μαθη
ταὶ· εἶπον αὐτῷ·
διατί ἐν παραβολαῖς
λαλεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς· εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμῖν δέ
δοται γνῶναι·
τὰ μυστήρια τῆς

βασιλείας τῶν οὐ
ρανῶν· ἐκείνοις δὲ
οὐ δέδοται· ὅστις
γὰρ ἔχει· δοθήσεται
αὐτῷ καὶ περισσεύ
θήσεται· ὅστις δὲ
οὐκ ἔχει· ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· διὰ τοῦ
το ἐν παραβολαῖς
τοῖς λαλῶ· ὅτι βλέ
ποντες οὐ βλέπου
σι· καὶ ἀκούοντες
οὐκ ἀκούουσιν οὐ
δὲ συνιοῦσιν· καὶ
ἀναπληροῦται ἐ
πὰ αὐτοῖς ἡ προφη
τεία Ἡσαΐου λέγου
σα· ἀκοῇ ἀκούσητε·
καὶ οὐ μὴ συνῆτε·
καὶ βλέποντες βλέ
ψητε· καὶ οὐ μὴ
ἴδητε· ἐπαχύνθη
γὰρ ἡ καρδία·

τοῦ λαοῦ τούτου

καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως
ἤκουσαν· καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐκάμμυσαν· μή
ποτε ἴδωσι τοῖς ὀ
φθαλμοῖς· καὶ τοῖς
ὠσὶν ἀκούσωσι·
καὶ τῇ καρδίᾳ συ
νῶσι· καὶ ἐπιστρέ
ψωσι· καὶ ἰάσομαι
αὐτοὺς· ὑμῶν
δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλ οἱ
μοὶ ὅτι βλέπουσι·
καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν
ὅτι ἀκούουσιν· ἀ
μὴν γὰρ λέγω ὑ
μῖν· ὅτι πολλοὶ προ
φῆται καὶ δίκαι
οι ἐπεθύμησαν
ἰδεῖν· ἃ βλέπετε
καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·

τὴν παραβολὴν
τοῦ σπείροντος·
παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς
βα
σιλείας· καὶ μὴ συ
ιέντος· ἔρχεται
ὁ πονηρὸς· καὶ ἁρπά
ζει τὸ ἐσπαρμένον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν· ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς·
ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρείς· οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκού
ων· καὶ εὐθὺς με
τὰ χαρᾶς λαμβά
νων αὐτόν· οὐκ ἔ
χει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυ
τῷ· ἀλλὰ πρόσκαι
ρός ἐστιν· γενομέ
νης δὲ θλίψεως·
ἢ διωγμοῦ διὰ
τὸν λόγον εὐθὺς
σκανδαλίζεται·

ϙ ὉΔΕΕΙϹΤΑϹΑΙΚΑΝΘΑϹ
ϹΠΑΡΕΙϹ·ΟΥΤΟϹΕϹΤΙΝ·
ΟΤΟΝΛΟΓΟΝΑΚΟΥ
ΩΝ·ΚΑΙΗΜΕΡΙΜΝΑ
ΤΟΥΑΙΩΝΟϹΤΟΥΤΟΥ·
ΚΑΙΗΑΠΑΤΗΤΟΥ
ΠΛΟΥΤΟΥ·ϹΥΜΠΝΙ
ΓΕΙΤΟΝΛΟΓΟΝ·ΚΑΙ
ΑΙΚΑΡΠΟϹΓΙΝΕΤΑΙ+
Ὁ ΔΕΕΠΙΤΗΝΓΗΝΤΗΝ
ΚΑΛΗΝϹΠΑΡΕΙϹ·ΟΥ
ΤΟΕϹΤΙΝΟΤΟΝΛΟ
ΓΟΝΑΙΚΟΥΩΝΚΑΙϹΥ
ΝΙΩΝΟϹΔΗΚΑΡ
ΠΟΦΟΡΕΙΚΑΙΠΟΙΕΙ+
ΟΜΕΝΕΚΑΤΟΝ·ΟΔΕ
ΕΞΗΚΟΝΤΑΟΔΕΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑ+ΑΛΛΗΝΠΑ
ΡΑΒΟΛΗΝΠΑΡΕΦΗ
ΚΕΝΑΥΤΟΙϹΛΕΓΩΝ
ΩΜΟΙΩΦΗΝΗΒΑϹΙΛΕΙ
ΑΤΩΝΟΥΝΩΝ·ΑΝΩ
ϹΠΕΙΡΑΝΤΙΚΑΛΟΝ
ϹΠΕΡΜΑΕΝΤΩΑΓΡΩ

ΩΝΩΤΑ·Α
ΡΕΙΝ·ΑΚΟΥ
ΕΤΩϛ
Η ΤΠΑΡΑϹΚΕ
ΥΗ ΔΕΒ
ΕΙΠΕΝΟΙϹϹ
ΤΗΝΠΑΡΑ
ΩΜΟΙΩΘΗ
ΗΒΑϹΙΛ

ρλϛ
ι

ΡΑΒΟΛΗΝΠΑΡΕΦΗ
ΚΕΝΑΥΤΟΙϹΛΕΓΩΝ
ΩΜΟΙΩΦΗΝΗΒΑϹΙΛΕΙ
ΑΤΩΝΟΥΝΩΝ·ΑΝΩ
ϹΠΕΙΡΑΝΤΙΚΑΛΟΝ
ϹΠΕΡΜΑΕΝΤΩΑΓΡΩ

ΑΥΤΟΥϛ·ΕΝΑΔΕΤΩΝ
ΚΑΦΕΥΔΕΙΝΤΟΥϹ
ΑΝΟΥϹ·ΗΛΦΕΝΑΥ
ΤΟΥΟΕΧΘΡΟϹ·ΚΑΙΕ
ϹΠΕΙΡΕΝΖΙΖΑΝΙΑ·Α
ΝΑΜΕϹΟΝΤΟΥϹΙΤΟ
ΚΑΙΑΠΗΛΘΕΝ·ΟΤΕ
ΔΕΕΒΛΑϹΤΗϹΕΝΟΧΟΡ
ΤΟϹ·ΚΑΙΚΑΡΠΟΝΕ
ΠΟΙΗϹΕΝ·ΤΟΤΕΕΦΑ
ΝΗΚΑΙΤΑΖΙΖΑΝΙΑ+
ΠΡΟϹΕΛΘΟΝΤΕϹΔΕΟΙ
ΔΟΥΛΟΙΤΟΥΟΙΚΟΔΕ
ΠΟΤΟΥ·ΕΙΠΟΝΑΥ
ΤΩΙΚΕ·ΟΥΧΙΚΑΛΟΝ
ϹΠΕΡΜΑ·ΕϹΠΕΙΡΑ
ΜΕΝΕΝΤΩϹΩΑΓΡΩ
ΠΟΦΕΝΟΥΝΕΧΕΙΖΙ
ΖΑΝΙΑ+ΟΔΕ·ΕΦΗΝ
ΤΟΙϹ+ΕΧΘΡΟϹΑΝΟϹ·
ΤΟΥΤΟΕΠΟΙΗϹΕΝ+ΟΙ
ΔΕΔΟΥΛΟΙΕΙΠΟΝΑΥ
ΤΩ+ΦΕΛΕΙϹΟΥΝΗ
ΠΕΛΘΟΝΤΕϹϹΥΛΛΕ

ζομενα υτα ὁδε ε
φη ου· μηποτε συλ
λεγοντες· ταζιζα
νια· εκριζωσητε α
μα αυτοις τον σιτον +
αφετε συναυξανε
σθε αμφοτερα· με
χριτου θερισμου +
και εν καιρω τον
θερισμον· ερωτοις
θερισταις + συλλε
ξατε πρωτον τα
ζιζανια και δη
σατε αυτα εις δε σ
μας· προς τον κα
υσιν αυτα + τον
δε σιτον συναγαγε
τε εις την αποθη
κην μου + αλλην
παραβολην παρεθη
κεν αυτοις + λεγων·
ομοια εστιν η βα
σιλεια των ουρανων
ζυμη + ην λαβουσα
γυνη ενεκρυψε
εις αλευρου· σατα
τρια· εως ου ε ζυ
μωθη ολον +

ρλη ὁ η λαβων ανος· εσπει
ρεν εν τω αγρω αυ
του + ὁ μικροτερον
μεν εστι + παντων
των σπερματων +
ὁταν δε αυξηθη·
μειζον των λαχα
νων εστι + και γινε
ται δενδρον + ως
τε ελθειν τα πετεινα του
ουνου· κατασκη
νουν εν τοις κλα
δοις αυτου· αλλην
ρλθ παραβολην ελαλη
σεν αυτοις λεγων·
ρμ ομοια εστιν η βα
σιλεια των ουρανων
ανθρωπω σπειρα
ντι καλα σπερμα
τα εν τω αγρω αυ
του· ρλ ε ὁ μικροτερον
μεν εστι παντων
των σπερματων·
ὁταν δε αυξηθη
μειζον των λαχα
νων εστι και γι
νεται δενδρον·
ωστε ελθειν τα
πετεινα του ου
ρανου και κατα
σκηνουν εν τοις
κλαδοις αυτου·
ρλ ζ ἁλλην παρα
βολην ελαλησεν
αυτοις· ομοια
εστιν η βασι
λεια των ουρα
νων ζυμη ἡ λα
βουσα γυνη ε
κρυψεν εις
αλευρου σατα
τρια εως ου
ζυμωθη ολον +
ρλ ζ ταυτα παντα ελα
λησεν ὁ ιησους εν παρα

ρλ ε
ρλ ζ
ρλ η
ρλ θ
ρμ
ρμ α
ρμ γ
ρμ η

βολλίστοῖς ὀχλοις + καὶ χωρὶς παραβολὴς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς + ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου + λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου + τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν + καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ + λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ + ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς + ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα· ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου +

ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος + τὸ δὲ καλὸν σπέρμα· οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας + τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν· υἱοὶ τοῦ πονηροῦ + ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος + ὁ δὲ θερισμὸς· συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν + οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν + ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια· καὶ πυρὶ καίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τοῦ + ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ· πάντα τὰ

σκάνδαλα· καὶ τοὺς
ποιοῦντας τὴν ἀ
νομίαν + καὶ βάλου
σιν αὐτοὺς· εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυ
ρός + ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ
θμὸς· καὶ ὁ βρυγ
μὸς τῶν ὀδόντων + τοῦτο εἰδὴ καὶ οἱ ἐκ
λάμψουσιν ὡς ὁ ἥ
λιος ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ τοῦ πρὸς αὐτῶν + ὁ ἔχων ὦτα ἀκού
ειν ἀκουέτω + τρέφε:

Χ ΑΡ Παλίνομοί ἐστιν
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν· φησὶ σαυρῷ
κεκρυμμένῳ ἐν
τῷ ἀγρῷ + ὃν εὑρὼν
ἄνος· ἐκρυψεν·
καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς
αὐτοῦ ὑπάγει· ὃς
πάντα ὅσα ἔχει πω
λεῖ· καὶ ἀγοράζει

τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον +
Χ ΑΡ πάλιν ὅμοιόν ἐστιν·
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν· ἀνθρώπῳ
ζητοῦντι καλοὺς
μαργαρίτας + ὃς εὑ
ρὼν ἕνα πολύτι
μον μαργαρίτην·
ἀπελθὼν πέπρα
κεν πάντα ὅσα εἶχε·
καὶ ἠγόρασεν αὐτὸν +
πάλιν ὅμοιόν ἐστιν·
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν· σαγήνῃ βλη
θείσῃ εἰς τὴν θάλασ
σαν· καὶ ἐκ παντὸς
γένους συναγαγού
σῃ + ἣν ὅτε ἐπλη
ρώθη· ἀναβιβά
σαντες ἐπὶ τὸν αἰ
γιαλὸν· καὶ καθί
σαντες συνέλεξαν
τὰ καλὰ εἰς ἄγγη ἃ
τὰ δὲ σαπρὰ· ἔξω ἔ

Ιω
Θεοτοκ. ἕ
τοῦ αὐτ. ἀ
σίου τοῦ
Χ ΑΡ Θεοῦ ἱερο
παραβολ. ἐ
στιν ἡ κε
ατῶν οὐρανῶν·
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ·
ζητοῦντι
ε

Μ
Μτ τ τβ
Θεοῦ ἱερο
τὴν παρ.
ὅμοιόν ἐστ

βαλον ὁυτωσ ἐσται
ἑιν τησυντελειασ
τουαιωνοσ ἐξελευ
σονται οι ἀγγελοι
και ἀφοριουσιν τουσ
πονηρουσ ἐκ μεσου
τῶν δικαιων
και βαλουσιν αὐτουσ
εἰσ την καμινον
του πυροσ ἐκει ἐσ
ται ὁ κλαυθμοσ
και ὁ βρυγμοσ τῶν
ὁδοντων λεγει
αὐτοισ οἰσ συνη
κατε πάντα ταῦ
τα λεγουσιν αὐτῶ
ναι κε ὁδε εἰπεν
αὐτοισ διατουτο
πᾶσ γραμματευσ
μαθητευθεισ
ἑν τη βασιλειατῶ
ουνῶν ὁμοιοσε
τιν ἀνθρωῖκοδε
σποτη ὁστισ ἐκβαλ

λει ἐκ τουτου ησαυ
ρουσ αὐτου καινα
και παλαια και ἐ
γενετο ὁτε ἐτελε
λεσενοισ τασ παρα
βολασ ταυτασ με
τηρεν ἐκειθεν
και ἐλθων εισ την
πατριδα αὐτου
ἐδιδασκεν αὐτουσ
ἑν τη συναγωγη
αὐτῶν ὡστε ἐκ
πλησσεσθαι αὐ
τουσ και λεγειν
ποθεν τουτῶ η
σοφια αὐτη και αι
δυναμεισ οὐχ οὐ
τοσ ἐστιν ὁ του
τεκτονοσ υἱοσ οὐ
χι μητηρ αὐτου λεγε
ται μαριαμ και
οι ἀδελφοι αὐτου
ἰακωβοσ και ἰωαν
νησ και σιμωνησ

ρμα
α

Ἰούδας· καὶ ἀδελ
φὰς αὐτοῦ· οὐχὶ πᾶ
σαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι
πόθεν τοῦτο·
ταῦτα πάντα
καὶ ἐσκανδαλίζοντο
τοὐναντίον· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· οὐ
κ ἔστι προφήτης
ἄτιμος· εἰμὴ ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ
τοῦ· καὶ οὐκ ἐποί
ησεν ἐκεῖ δύνα
μεις πολλὰς· διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
καὶ περιῆγεν τὰς κώ
μας κύκλῳ διδάσκων·
καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα·
καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν
δύο δύο· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων
τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν
εἰ μὴ ῥάβδον μόνον·
μὴ πήραν· μὴ ἄρτον·
μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·
ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια·
καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε
εἰς οἰκίαν· ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε
ἐκεῖθεν· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς
μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν· ἐκπορευόμενοι
ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑπο
κάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον
ἔσται Σοδόμοις καὶ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·
καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα
μετανοήσωσιν· καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀρρώστους· καὶ ἐθεραπεύοντο·
καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης·
φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· καὶ διὰ
τοῦτο ἐνεργοῦσιν
αἱ δυνάμεις ἐν
αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι
Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον
ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν·
ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης εἶπεν·
ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην
οὗτος ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν· καὶ διὰ
τοῦτο ἐνεργοῦσιν
αἱ δυνάμεις ἐν
αὐτῷ· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης
κρατήσας τοῦ Ἰω
άννου ἔδησεν
αὐτὸν· καὶ ἐφύλαξεν ἐν
φυλακῇ διὰ
ῥωδιάδα τὴν γυ
ναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐ
τοῦ· ὅτι αὐτὴν ἔγημεν
τοῦ Ἰωάννης γὰρ
τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔ
χειν αὐτὴν· καὶ
θέλων αὐτὸν ἀπο
κτεῖναι ἐφοβή
θη τὸν ὄχλον· ὅτι
εἰς προφήτην
αὐτὸν εἶχον· καὶ γε
νεσίοις δὲ ἀγομένοις
τοῦ Ἡρῴδου· ὠρ
χήσατο ἡ θυγάτηρ

τὴς πρωδιάδος
ἐντῶμέσῳ καὶ ἡ
ρεσεντῶν πρωδη +
σ᾽ ενὶ μεθ ὁρκου
ὡμολογησενᾶν
τὴ δ ὧν αἰ ὁεαν
αἰτήσηται + ἣ δὲ
προβιβασθεῖσα ὑ
πὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς
δός μοι φησὶν ὧδε
δεῦπὶ πὶ νακι τὴν
κεφαλὴν ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ +
καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι
λεύς + διὰ δὲ τοὺς
ὁρκους καὶ τοὺς συν
ανακειμένους
ἐκέλευσεν δοθῆναι +
καὶ πέμψας ἀπε
κεφάλισεν τὸν ἰω
άννην τὸν βαπτιστήν
καὶ ἐνήνεγκεν τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι + καὶ ἐ

δόθη τῇ κορασίῳ
καὶ ἤνεγκεν τῇ
μητρὶ αὐτῆς +
καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦραν τὸ σῶμα καὶ
ἔθαψαν αὐτὸ + καὶ
ἐλθόντες ἀπήγ
γειλαν τῷ ιῷ +
καὶ ἀκούσας ὁ ἰς ἀνε
χώρησεν ἐκεῖθεν
ἐν πλοίῳ εἰς ἔρη
μον τόπον κατ ἰ
δίαν + καὶ ἀκούσα
τες οἱ ὄχλοι ἠκολ
ούθησαν αὐτῷ πεζῇ
ἀπὸ τῶν πόλεων : καὶ
ἐξελθὼν εἶ
δεν πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ αὐτοῖς καὶ ἐθε
ράπευσε τοὺς ἀρ
ρώστους αὐτῶν +
ὀψίας δὲ γενομένης

τῷ καιρῷ
χ· εἰδενοις·
πολυνοχλον·
καὶ ἐσπλαγ

προσκαλοῦνται αὐτῶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ +
λέγοντες· ἔρημος
ἐστὶν ὁ τόπος καὶ
ἤδη ὥρα ἐστίν· ἀπόλυσον
τοὺς ὄχλους· ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὰς
κώμας ἀγοράσω
σιν ἑαυτοῖς βρώ
ματα + ὁ δὲ εἶπεν· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν +
οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῶ +
οὐκ ἔχομεν ὧδε·
εἰ μὴ πέντε ἄρτους
καὶ δύο ἰχθύας +
ὁ δὲ εἶπεν + φέρετε
μοι αὐτοὺς ὧδε +
καὶ κελεύσας τοὺς ὄ
χλους ἀνακλιθῆ
ναι ἐπὶ τοὺς χόρτους.

λαβὼν τοὺς πέν
τε ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας ἀνα
βλέψας εἰς τὸν οὐ
ρανὸν εὐλόγησεν +
καὶ κλάσας ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς τοὺς
ἄρτους + οἱ δὲ μα
θηταὶ τοῖς ὄχλοις +
καὶ ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦραν τὸ περισ
σεῦον τῶν κλα
σμάτων δώδε
κα κόφινους πλή
ρεις + οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ
εἰ πεντακισχίλι
οι χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων +

ρμη
s

καὶ εὐθέως ἠνάγκα
σεν τοὺς μαθη
τὰς ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον καὶ προ

μ
ιε θ
ἄρτων καὶ ἰ
χθύων ἐνάγκασεν
οἱ μαθητὰς αὐ
τοῦ ἐμβῆναι εἰ

λε

ἀγειναὐτονεἰστο
περαν· ἑωσοὗἀπο
λυσῇτουσόχλους
ἀπολυσαστοὺσό
χλους· ἀνεβηεἰστο
ὄρος· κατιδιανπρο
σευξασθαι· ὀψιας
δεγενομενης· μο
νοςἦνεκεῖ· τοδε
πλοῖον· ἤδημεσον
τησθαλασσησῆν
βασανιζομενον
ὑποτῶνκυματῶν·
ἦνγαρ· ἐναντιος
ὁἄνεμος· τετάρ
τηδεφυλακῇτῆς
νυκτὸς· ἀπῆλθε
προσαὐτοὺσοῖς· πε
ριπατῶνἐπὶτῆς
θαλασσηκαὶἤδον
τεσαὐτονοἱμαθη
ταὶ· ἐπὶτὴνθα
λασσανπεριπατοῦν
τα· ἐταράχθησαν·

λεγοντες· ὁτιφαν
τασμάἐστι· καὶἀ
πὸτοῦφόβουἐκρα
ξαν· εὐθέωσδὲ
ἐλαλησεναὐτοῖσοῖς·
λεγων· θαρσεῖτε·
ἐγωειμιμὴφοβεῖσ
θε· ἀποκριθεισδὲ
αὐτῶοπέτρος· εἰ
πεν· κε· εἰσὺεἰ· κε
λευσόνμεπροσσελ
θεινεπὶτὰὑδατα·
ὁδὲεἶπεν· ἐλθε· καὶ
καταβὰςἀποτοῦ
πλοίουὁπέτρος· πε
ριεπατησενεπὶτα
ὕδατα· ἐλθεῖνπρος
τὸνἸν· βλεπων
δὲτὸνἄνεμονἰσχυ
ρὸν· ἐφοβηθη· καὶ
ἀρξαμενοςκατα
ποντίζεσθαι· ἔκρα
ξελέγων· κε σῶ
σόνμε· εὐθέωσδὲ

ὃς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἐπελάβετο
αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτῷ ὀλιγόπιστε
εἰς τί ἐδίστασας
καὶ ἐμβάντων αὐ
τῶν εἰς τὸ πλοῖον
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες προσεκύ
νησαν αὐτῷ λέ
γοντες ἀληθῶς
θεοῦ υἱὸς εἶ καὶ διαπε
ράσαντες ἦλθον
εἰς τὴν γῆν γεν
νησαρέθ τετ κυ
καὶ ἐπιγνόντες αὐ
τὸν οἱ ἄνδρες τοῦ
τοπου ἐκείνου ἀπ
έστειλαν εἰς ὅλην
τὴν περίχωρον ἐκ
είνην καὶ προσ
ήνεγκαν αὐτῷ
πάντας τοὺς κα

κῶς ἔχοντας καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα μόνον ἅπτ ὦν
ται τοῦ κρασπέδ
του τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
καὶ ὅσοι ἥπτοντο διε
σώθησαν τότε
προσέρχονται αὐτῷ
οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων
γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι λέγοντες
διατί οἱ μαθηταί
σου παραβαίνουσιν
τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων οὐ
γὰρ νίπτονται τὰς
χεῖρας αὐτῶν ὅ
ταν ἄρτον ἐσθίω
σιν ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς διὰ
τί καὶ ὑμεῖς παρα
βαίνετε τὴν ἐντο
λὴν τοῦ θυ διὰ
τὴν παράδοσιν ὑ

μ
τετρακις
τῶν καιρῶν
ἐπιγνον
τες τὸν ἀρ

ιη ιθ κ
ρνα ξθ λς
οα

μῶν γὸ γὰρ πᾶς ἐξ ἐνε
τείλατο λέγων τὴν τιμᾶ ἡ δὲ καρδία
Δευτε ρονομι ον ιβ τίματον πρᾶσον καὶ αὐτῶν· πόρρω δὲ
τὴν μῆρα καὶ οἰκα πέχει ἀπ' ἐμοῦ μᾶ
κολογῶν πρᾶ· ἡμῆρα· τὴν δὲ σέβονται
φανάτω τελευτα με· διδάσκοντες
τω ὑμεῖς δὲ λέγε διδασκαλίας· ἐν
τε· ὡς ἀνεῖπη τῶν ταλματαλαίων
πρὶν ἡμῆρι· δῶ καὶ προσκαλεσάμενος
ρον· θέλη ἐξ ἐμοῦ τὸν ὄχλον· εἶπεν
φελη φ· ἧς· καὶ οὐ αὐτοῖς· ἀκούετε
μὴ τιμήσῃ τὸν πρᾶ καὶ συνίετε· οὕτω
αὐτοῦ ἢ τὴν μῆρα εἰσερχόμενον εἰς
αὐτοῦ· καὶ ἡ κυρω τὸ στόμα· κοινοῖ
σατε τὴν ἐντολὴν τὸν ἀνθ· ἄλλα τὸ
τοῦ φ· ν· διὰ τὴν ἐκπορευόμενον
παράδοσιν ὑμῶν· ἐκ τοῦ στόματος·
ὑποκριταί· καλῶς τοῦτο κοινοῖ τὸν
προεφήτευσεν περὶ ἀνθ· τότε προσ
ρὶν ὑμῶν ἡσαΐας· ελθόντες οἱ μα φ· η
λέγων· ἐγγίζει πλὴν αὐτοῦ· εἶπον
μοι ὁ λαὸς οὗτος· τῷ αὐτῷ· οἶδας· ὅτι
στόματι αὐτῶν· οἱ φαρισαῖοι ἀκού
καὶ τοῖς χείλεσι με σαντες τὸν λόγον ἐ
σκανδαλίσθησαν·

ησαΐ ου ιβ

ρηε α

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε +
πᾶσα φυτεία ἣν
οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πήρ
μου οὐράνιος ἐκριζω
θήσεται ἄφετε
αὐτοὺς ὁδηγοί εἰ
σὶ τυφλοὶ τυφλῶν +
τυφλὸς δὲ τυφλὸν
ἐὰν ὁδηγῇ ἀμφο
τεροι εἰς βόθυνον
πεσοῦνται + ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ πέτρος
εἶπεν αὐτῷ + φρά
σον ἡμῖν τὴν πα
ραβολὴν ταύτην +
ὁ δὲ εἶπεν + ἀκ
μὴν καὶ ὑμεῖς ἀ
σύνετοί ἐστε οὐ
πω νοεῖτε ὅτι πᾶν
τὸ εἰς τὸ στόμα εἰς
τὴν κοιλίαν χω
ρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶ
να ἐκβάλλεται

τὰ δὲ ἐκπορευόμε
να ἐκ τοῦ στόματος
ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρ
χονται διαλο
γισμοὶ πονηροί +
φόνοι μοιχεῖαι
πορνεῖαι κλοπαί
ψευδομαρτυρίαι
βλασφημίαι τὰ
δὲ τὲ βεβηλοῖ κοινοῦν
τα τὸν ἄνιπτοις χερσὶ φα
γεῖν οὐ κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον +

ιθ

καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ ις ἀνεχώρησεν
εἰς τὰ μέρη τύρου
καὶ σιδῶνος καὶ ἰδοὺ
γυνὴ χαναναία
ἀπὸ τῶν ὁρίων
ἐκείνων ἐξελθοῦσα

κρ ιγ
κρ ιζ
ἄρτων καὶ ιχ
πλήθη οἱ
εἰσὶ τὰ με
ρη τύρου
τετ ε
ε

ἐκράυγαζεναὐτῶ
λέγουσα· ἐλέησον
με κε· υἱὲ δαὰδ ἡμῶν
γατηρμοῦ· κακῶς
δαιμονίζεται ὁ
δὲ οὐκαπεκρίθη
αὐτηλόγον καὶ
προσελθόντεσοίμα
θηταὶαὐτοῦ· ἤρω
τοναὐτὸν λέγον
τες ἀπόλυσοναὐ
τὴν· ὅτικράζει ὀ
πισθενἡμῶν
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
οὐκαπεστάλην εἰ
μὴεἰςτὰπροβατα
τὰἀπολωλοτα οἴ
κουϊηλ ἦλθεν
σα· προσεκυνηαὐ
τῶ λέγουσα· κε βο
ήθει μοι ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν οὐ
κεστικαλονλαβεῖ
τονἄρτοντῶντε
κνῶν· καὶβαλεῖν
τοῖςκυναρίοις ἡ
δὲ εἶπεν ναὶκε
καὶγὰρτακοινά
ρια· ἐσθιεἀπὸτῶν
ψιχίωντῶνπτ
πτωντῶν· ἀπὸτῆς
τραπέζηςτῶνκυ
ρίωναὐτῶν τό
τε ἀποκριθεὶς ὁ ις
εἶπεναὐτῇ ὦγυ
ναι μεγάλησου
ἡπίστις γενηθη
τωσοιὡς θέλης
καὶἰάθη ἡθυγά
τηραὐτῆς ἀπὸ
τῆςὥρας ἐκείνης
καὶμεταβὰς ἐκεῖ
θενὁ ις ἦλθενπα
ρατὴν θάλασσαν
τῆςγαλιλαίας καὶ
ἀναβὰς εἰςτὸὄρος
ἐκάθητοἐκεῖ καὶ
προσῆλθοναὐτῶ

ρνη ρνθ ρξ ρξα
ος οτ ςκς ος

ὁ χλοι πολλοὶ· ἔχον
τες μεθ' ἑαυτῶν
κωφούς· χωλούς·
τυφλούς κυλλούς
καὶ ἑτέρους πολλούς+
καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς
παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰυ· καὶ ἐθερά
πευσεν αὐτοὺς+
ὥστε τὸν τοὺς ὄχλους
θαυμάσαι βλέποντας
τας. κωφοὺς λα
λοῦντας· κυλλοὺς
ὑγιεῖς καὶ χωλοὺς
περιπατοῦντας
καὶ τυφλοὺς βλε
πόντας+ καὶ ἐδόξασα·
τὸν θν ισηλ

ΛΑ

δεῖς προσκαλεσαμε
νος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· εἶπεν· σπλαγ
χνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμ
έραι τρεῖς· προσμέ
νουσί μοι· καὶ οὐκ
ἔχουσι τί φάγωσιν+
καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς
νήστεις οὐθέλω
μήποτε ἐκλυθῶ
σιν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ
λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ+
πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρη
μίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι·
ὥστε χορτάσαι ὄχλο
τοσοῦτον+ καὶ λέ
γει αὐτοῖς ὁ ἰς+ πόσους
ἄρτους ἔχετε+ οἱ δὲ
εἶπον+ ἑπτά· καὶ
ὀλίγα ἰχθύδια+
καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις·
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν
γῆν+ καὶ λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους·
καὶ τοὺς ἰχθύας·
εὐχαριστήσας ἔκλα
σεν καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ+

τῷ καιρῷ προσκαλε
σάμενος τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ· ε
πὶ σπλαγχνί
ζομαι

οἰδὲμαθ·ητὰἰτοῖς
ὄχλοις+καὶἐφαγον
πάντεςκαὶἐχορτάς
θ·ησαν·ϊ̈καὶἦραν
τοπερισσεύοντῶ̅
κλασμάτων̈·ἓ
πτὰσπυρίδαςπλή
ρεις+οἱδὲἐσθ·ίοντες·
ἦσαν·τετρακισχί
λιοιἄνδρες·χωρὶς
γυναικῶνκαὶπαι
δίων+καὶἀπολύ
σαστοὺςὄχλους·
ἀνέβηεἰςτὸπλοῖ
ον·καὶἦλθεν·εἰς
ταβϊ̈ριὰμαγδαλάν
καὶπροσελθόντες
οἱφαρισαῖοικαὶσαδ
δουκαῖοι·πειρά
ζοντες·ἐπηρώτη
σανἀυτὸνσημεῖ
ονἐκτοῦὀυρανοῦ·
ἐπιδεῖξαιἀυτοῖς+
ὁδὲἀποκρι·θεὶς·εἶ
πενἀυτοῖς+ὀψίας
γενομένης·λέγε
τεεὐδία+πυρά̓ζει
ὁὀυρανὸς+καὶπρωϊ̈ ας
σήμερονχειμὼν+
πυρρά̓ζειγὰρστυ
γνάζωνὁὀυρανός+
ὑποκριταί·τὸμὲ̓
πρόσωποντοῦὀυ
ρανοῦγινώσκετεδι
ακρίνειν·τὰδὲ
σημεῖατῶνκαὶ
ρῶνοὐδυνασθ·ε
δοκιμάζειν·γε
νεὰπονηρὰκαὶμοι
χαλὶς·σημεῖονἐ
πιζητεῖ+καὶσὴ
μεῖονοὐδοθ·ήσε
ταιαὐτῇ·εἰμὴ
τοσημεῖονἸωνὰ
τοῦπροφήτου+
καὶκαταλιπὼν
ἀυτοὺςἀπῆλθεν
καὶἐλθ·όντεςοἱμα

Μ τηβτς εβ τῶνκαιρῶν προσελθόν τεςοἱφαρι σαῖοιπει ρά ζοντες καὶοἱσαδ δουκαῖοι

ρξα ε

ρξγ s

ρξβ θ

χ ἀρ

τ τοῦ α

Μ ηϛ ο ρξγ ρξα ρξε

Μ ηϛ ο οη ρκβα θθ πι

ΦΗΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ
ΤΟ ΠΕΡΑΝ· ΕΠΕΛΑ
ΦΟΝΤΟ ΑΡΤΟΥ ΣΛΑΒΕΙ·
ΟΔΕΙΣ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ·
ΟΡΑΤΕ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕ
ΤΕ ΑΠΟ ΤΗΣ ΖΥΜΗΣ
ΤΩΝ ΦΑΡΙΣΑΙΩΝ ΚΑΙ
ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΩΝ· ΟΙ ΔΕ ΔΙΕΛΟΓΙΖΟΝΤΟ
ΕΝ ΕΑΥΤΟΙΣ ΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ· ΟΤΙ ΑΡΤΟΥΣ ΟΥ
ΚΕΛΑΒΟΜΕΝ· ΓΝΟΥΣ
ΔΕ ΕΙΠΕΝ· ΤΙ ΔΙ
ΑΛΟΓΙΖΕΣΘΕ ΕΝ ΕΑΥ
ΤΟΙΣ· ΟΛΙΓΟΠΙΣΤΟΙ·
ΟΤΙ ΑΡΤΟΥΣ ΟΥΚ ΕΧΕΤΕ
ΒΕΤΕ· ΟΥΔΕ ΝΟΕΙΤΕ·
ΟΥΔΕ ΜΝΗΜΟΝΕΥΕ
ΤΕ· ΤΟΥΣ ΠΕΝΤΕ ΑΡ
ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑ
ΚΙΣ ΧΙΛΙΩΝ· ΚΑΙ ΠΟ
ΣΟΥΣ ΚΩΦΙΝΟΥΣ ΕΛΑ
ΒΕΤΕ· ΟΥΔΕ ΤΟΥΣ ΕΠ
ΤΑ ΑΡΤΟΥΣ ΤΩΝ

ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΧΙΛΙΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΣΑΣ ΣΠΥΡΙΔΑΣ
ΕΛΑΒΕΤΕ· ΠΩΣ ΟΥ ΝΟ
ΕΙΤΕ ΕΙΠΟΝ ΥΜΙΝ ΠΕΡΙ ΑΡ
ΤΩΝ ΕΙΠΟΝ ΥΜΙΝ.
ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΖΥΜΗΣ ΤΩΝ ΦΑΡΙ
ΣΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΑΔΔΟΥ
ΚΑΙΩΝ· ΤΟΤΕ ΣΥΝΗ
ΚΑΝ· ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙΠΕΝ
ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΖΥΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ
ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑ
ΧΗΣ ΤΩΝ ΦΑΡΙΣΑΙΩ
ΚΑΙ ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΩΝ·
ΑΦΩΝ ΔΕ ΟΙΣ· ΕΙΣ ΤΑ
ΜΕΡΗ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ· ΗΡΩΤΑ
ΤΟΥΣ ΜΑ ΘΗΤΑΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΛΕΓΩΝ· ΤΙΝΑ
ΜΕ ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΕΙΝΑΙ· ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ· ΟΙ ΔΕ ΕΙΠΟΝ·
ΣΙΜΩΝ· ΙΩΑΝΝΗΝ

Μ
ΤΗΝ ΒΤΣΕΒ
ΕΙΠΕ ΝΟΙΣ
ΤΟΙΣ ΘΑΥΜΑ
ΖΟΥΣΙ
ΟΡΑΤΕ

ΑΛΛΑ

Μ
ΜΙΟΥ ΝΙΩΙ ΚΘ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥ
ΛΟΥ ΤΩΝ ΚΑΙ ΡΩ
ΕΛΘΟΥΣΗΣ ΕΙΣ
ΤΑΜΕΙΟΝ.

ΛΒ ΡΞΔ Β

ΧΑΡ

ΡΞΕ S

ΤΕ ΤΚ S

ΛΓ ΡΞS Α

ΧΑΡ

ΛΒ ΡΞΖ Β

ΡΞΖ
ΡΞΗ

τὸν βαπτιστὴν +
ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἕτε
ροι δὲ, Ἰερεμίαν· ἢ
ἕνα τῶν προφητῶν +
λέγει αὐτοῖς + ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγε
τε εἶναι + ἀποκριθεὶς
δὲ σίμων πέτρος
εἶπεν + σὺ εἶ ὁ χς· ὁ υἱὸς
τοῦ θυ τοῦ ζῶν
τος + καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ις· εἶπεν αὐτῷ +
μακάριος εἶ σίμων
βαριωνᾶ + ὅτι σὰρξ
καὶ αἷμα· οὐ κἀπε
κάλυψέν σοι· ἀλλ
ὁ πήρ μου ὁ ἐν τοῖς
οὐ νοις + κἀγὼ δέ σοι
λέγω + ὅτι σὺ εἶ πε
τρος· καὶ ἐπὶ ταύ
τῃ τῇ πέτρᾳ· οἰκο
δομήσω μου τὴν
ἐκκλησίαν· καὶ πύ
λαι ᾅδου οὐ κατι

σχύσουσιν αὐτῆς +
καὶ δώσω σοι τὰς
κλεῖς· τῆς βασιλεί
ας τῶν οὐ νῶν + +
καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ
τῆς γῆς· ἔσται δε
δεμένον ἐν τοῖς
οὐ νοις + καὶ ὃ ἐὰν λύ
σῃς ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσ
ται λελυμένον ἐν
τοῖς οὐ νοις + τότε δι ἐστείλατο
τοῖς μα θηταῖς αὐ
τοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπω
σιν ὅτι αὐτός ἐστιν
ἰσοχς + ἀπὸ τότε ἤρ
ξατο ὁ ἰς δεικνύ
ειν τοῖς μα θηταῖς
αὐτοῦ· ὅτι δεῖ αὐ
τὸν ἀπελθεῖν εἰς ἹΕ
ροσόλυμα· καὶ πολ
λὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ
ἀρχιερέων· καὶ

Μ
Πᾶς δὲ
τῶν καιρῶν
διεστείλα
ὅτι τοῖς μα
αὐτοῦ.
ζ

γραμματέων καὶ
ἀποκταν θ ῆναι
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ
ρᾳ ἐγερθ ῆναι καὶ
προσλαβόμενος αὐτὸ
ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπ
ιτιμᾶν αὐτῷ
λέγων ἵλεώς σοι κε
οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦ
το ὁ δὲ στραφεὶς
εἶπεν τῷ πέτρῳ
ὕπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ σκάνδα
λον μου εἶ ὅτι οὐ
φρονεῖς τὰ τοῦ θ ῦ.
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων
τότε οἱς εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
εἴ τις θ έλει ὀπίσω
μου ἐλθ εῖν ἀπαρ
νησάσθ ω ἑαυτὸν
καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθ είτω μοι

ὃς γὰρ ἂν θ έλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶ
σαι ἀπολέσει αὐτήν
ὃς δ ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνε
κεν ἐμοῦ εὑρήσει
αὐτήν τί γὰρ ὠ
φελεῖται ἄνος ἐὰν
τὸν κόσμον ὅλον
κερδήσῃ τὴν δὲ
ψυχὴν αὐτοῦ ζη
μιωθ ῇ ἢ τί δῶ
σει ἄνος ἀντάλλαγ
μα τῆς ψυχῆς αὐ
τοῦ μέλλει γάρ ὁ υἱ
τοῦ ἀνου ἔρχεσθ αι
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πρ
αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ
καὶ τότε ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτοῦ
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
εἰσίν τινες τῶν ὧ

Μ
τετ ς κβ
εἶπεν οἱς
εἰπισθλει

ΔΕΕΣΤΗΚΟΤΩΝ. ΟΙ
ΤΙΝΕΣ· ΟΥΜΗΓΕΥ
ΣΩΝΤΑΙΘΑΝΑΤΟΥ·
ΕΩΣΑΝΪΔΩΣΙΤΟΝ
ΥΙΟΝΤΟΥΑΝΟΥΕΡΧΟ
ΜΕΝΟΝ·ΕΝΤΗΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΑΥΤΟΥ· ΔΤΕΤΗΕΤΣ
ΑΙΜΕΘΗΜΕΡΑΣΕΞ·
ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙΟΪΣ
ΤΟΝΠΕΤΡΟΝ·ΙΚΑΪ
ΑΚΩΒΟΝ·ΚΑΪΪΩΑΝ
ΗΝΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΑΥΤΟΥ·ΙΚΑΙΑΝΑΦΕ
ΡΕΙΑΥΤΟΥΣΕΙΣΟΡΟΣΥ
ΦΗΛΟΝΚΑΤΙΔΙΑΝ·
ΚΑΙΜΕΤΕΜΟΡΦΩ
ΘΗΕΜΠΡΟΣΘΕΝΑΥ
ΤΩΝ·ΚΑΙΕΛΑΜ
ΨΕΝΤΟΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΑΥΤΟΥ·ΩΣΟΗΛΙΟΣ
ΤΑΔΕΪΜΑΤΙΑΑΥ
ΤΟΥ·ΕΓΕΝΕΤΟΛΕΥ
ΚΑΩΣΤΟΦΩΣ·ΚΑΙ
ΪΔΟΥ·ΩΦΘΗΣΑΝ

ΑΥΤΟΙΣΜΩΣΗΣΚΑΙ
ΗΛΙΑΣ·ΜΕΤΑΥΤΟΥ
ΣΥΛΛΑΛΟΥΝΤΕΣ·Α
ΠΟΚΡΙΘΕΙΣΔΕΠΕ
ΤΡΟΣ·ΕΙΠΕΝΤΩΙΥ·
ΚΕ·ΚΑΛΟΝΕΣΤΙΝΗ
ΜΑΣ·ΩΔΕΕΙΝΑΙ·
ΕΙΘΕΛΕΙΣ·ΠΟΙΗΣΩ
ΜΕΝΩΔΕ·ΤΡΕΙΣΣΚΗ
ΝΑΣ·ΣΟΙΜΙΑΝ·ΚΑΙ
ΜΩΣΗΜΙΑΝ·ΚΑΙ
ΜΙΑΝΗΛΙΑ·ΕΤΙΑΥ
ΤΟΥΛΑΛΟΥΝΤΟΣ·
ΪΔΟΥΝΕΦΕΛΗΦΩ
ΤΕΙΝΗ·ΕΠΕΣΚΙΑΣΕ
ΑΥΤΟΥΣ·ΚΑΪΪΔΟΥ
ΦΩΝΗΕΚΤΗΣΝΕΦΕ
ΛΗΣ·ΛΕΓΟΥΣΑ·ΟΥΤΟΣ
ΕΣΤΙΝΟΥΣΜΟΥΟΑ
ΓΑΠΗΤΟΣ·ΕΝΩΕΥ
ΔΟΚΗΣΑ·ΑΥΤΟΥΑ
ΚΟΥΕΤΕ·ΚΑΙΑΚΟΥ
ΣΑΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙ·
ΕΠΕΣΟΝΕΠΙΠΡΟΣΩ

ΜΑΥΤΟΥΣ S
ΕΙΣΛΕΙΤΟΥΡΓ·
ΤΗΝΜΕΤΑ
ΜΟΡΦΩΣΙΝ·
ΤΩΝΚΑΙΡ
ΠΑΡΑΛΑΜ
ΒΑΝΕΙΟΪΣΤ·
ΑΡ
ΑΡ
ΛΔ

πονάυτῶν· καιὲ
φοβη·θ·ησανσφόδρα+
καὶπροσελ·θ·ὼνοἱ̈ς·ἡ
ϝατοαὐτῶνκαι
εἶπεν+ἐγέρ·θ·ητε
καὶμὴφοβεῖσ·θ·ε+
ἐπάραντεσδὲτοὺς
ὀφ·θ·αλμοὺσαὐτῶ̄
οὐδένα εἶδοσεἰ
μὴτὸνἸ̈ΗΝΟΝ+
καὶκαταβαίνον
τωναὐτῶνεἰκ
τοῦὄρους·ἐνετεῖ
λατοαὐτοῖςοἷ̈ς+
λέγων·μηδενὶ
εἴπητὸὅραμα·
ἐω̄ςοὗὑ̄ςτοῦἀνο̄ῡ·
ἐκνεκρῶνἀνασ̄ῇ·

ΡΟΓ S

καὶεπηρώτησανα̅υ̅ς
τὸνοἰμα·φ·ητὰι
ἀυτὸν+λέγοντες·
τί οὖνοἰγραμμα
τεῖςλέγουσιν ὅτι
ἨΛΙΑΝΔΕΙΕΛ·θ·ΕΙΝ

ΑΡ

πρῶτον+ὸΔ·εἶπεν
κρι·θ·εἰςεἶπενα̅υ̅
τοῖς+ἩΛΙΑΣΜΕΝΕ̄Ρ̄
χε̄ταιπρῶτον·
καὶἀποκαταστη
σειπάντα+λέγωδὲ
ὑμῖν+ὅτιηλιασ̄ῇ
δηλ·θ·εν+καὶοὐ
κἐπέγνωσανα̅υ̅
τὸν·ἀλλὰἐποίησαν
ἐναὐτῶ̄·ὅσαἠ·θ·ε
λησαν+οὕτωσκαὶ
ὁῡ̱ςτοῦἀνο̄ῡ·μέλ
λειπάσχεινὑπα̅υ̅
τῶν+τοτεσυνη
κανοίμα·φ·ητὰι·
ὅτιπερὶἸ̈ωάννου
τοῦβαπτιστοῦ·
εἶπενα̅υ̅τοῖς·

ΡΟΔ

ΑΡ

ΚΑ

ΤΕΤΑΡΑΣΙΕ S

ἀιελ·θ·όντωναὐτῶ̄
προστὸνὄχλον·προς
ἦλ·θ·εναὐτῶἄνος
γονυπετῶναὐτῶ̄
καὶλέγων+κ̄ε̄·ἐλέ

ΡΟΔ ϛΑ ϛΘ

ΤΩ ΠΑΡΑΣΚΕΥ
Τ S ΕΒ
ΠΡΩΙ ΚΑΙΡΩ
ΕΠΙΠΡΩΙΝΗ
ΣΑΒΒΑΤΩΙ
ΚΑΙΑΥΤ

ΚΑ

ΙΩ Ι

S ΠΡΩΙ ΚΑΙΡΩ
ΑΝΟΣΤΙΕ·
ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΝ
ΤΩΙΝ
ΝΑΡΠΕΤΩΝ
ΑΥΤΟΥΛΕΓΟΝ

ΗCΟΝΜΟΥΤΟΝΫΝ· ὁ
ΤΙCΕΛΗΝΙΑΖΕΤΑΙ·
ΚΑΙΚΑΚΩCΠΑCΧΕΙ +
ΠΟΛΛΑΚΙCΓΑΡΠΙΠΤΕΙ
ΕΙCΤΟΠΫΡ· ΚΑΙΠΟΛΛΑ
ΚΙCΕΙCΤΟΫΔΩΡ+ΚΑΙ
ΠΡΟCΗΝΕΓΚΑΑΥΤΟΝ
ΤΟΙCΜΑΘΗΤΑΙCΟΫ·
ΚΑΙΟΫΚΗΔΥΝΗΘΗ
CΑΝΑΥΤΟΝ·Θ·ΕΡΑΠΕΥ
CΑΙ+ΑΠΟΚΡΙΘΕΙCΔΕΟ
ΙC· ΕΙΠΕΝ· ΩΓΕΝΕΑΑ
ΠΙCΤΟCΚΑΙΔΙΕCΤΡΑΜ
ΜΕΝΗ+ΕΩCΠΟΤΕ·Ε
CΟΜΑΙΜΕΘ·ΥΜΩΝ+
ΕΩCΠΟΤΕΑΝΕΞΟΜΑΙ
ΥΜΩΝ+ΦΕΡΕΤΕΜΟΙ
ΑΥΤΟΝΩΔΕ+ΚΑΙΕ
ΠΕΤΙΜΗCΕΝΑΥΤΩ
ΟΙC ΙΚΑΙΕΞΗΛΘΕΝΑ
ΠΑΥΤΟΥΤΟΔΑΙΜΟΝΙ
ΟΝ· ΚΑΙΕΘΕΡΑΠΕΥΘΗ
ΟΠΑΙC·ΑΠΟΤΗCΩΡΑC
ΕΚΕΙΝΗC+ΤΟΤΕΠΡΟC

ΕΛΘΟΝΤΕCΟΙΜΑΘΗ
ΤΑΙΤΩΙΫΚΑΤΙΔΙ
ΑΝ·ΕΙΠΟΝ·ΔΙΑΤΙΗ
ΜΕΙC·ΟΫΚΗΔΥΝΗ
ΘΗΜΕΝΕΚΒΑΛΕΙΝ
ΑΥΤΟ+ΟΔΕΙC·ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΟΙC+ΔΙΑΤΗΝΑ
ΠΙCΤΙΑΝΫΜΩΝ+
Α ΜΗΝΓΑΡ·ΛΕΓΩΫ
ΜΙΝ+ΕΑΝΕΧΗΤΕΠΙ
CΤΙΝ·ΩCΚΟΚΚΟΝCΙ
ΝΑΠΕΩC·ΕΡΕΙΤΕΤΩ
ΟΡΕΙΤΟΫΤΩ·ΜΕΤΑ
ΒΗΘΙΕΝΤΕΫΘΕΝ
ΕΚΕΙΚΑΙΜΕΤΑΒΗCΕ
ΤΑΙ·ΚΑΙΟΫΔΕΝΑΔΥ
ΝΑΤΗCΕΙΫΜΙΝ+
ΤΟΫΤΟΔΕΤΟΓΕΝΟC·
ΟΫΚΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ·
ΕΙΜΗΕΝΠΡΟCΕΥΧΗ
ΚΑΙΝΗCΤΕΙΑ+ΑΝΑ
CΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝΔΕ
ΑΥΤΩΝΕΝΤΗΓΑΛΙ
ΛΑΙΑ·ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙC

ρος
ε

ρος

ρος

ρος

ΟΙΣ + ΜΕΛΛΕΙ ΟΥΣΤΟΥ
ΑΝΟΥ · ΠΑΡΑΔΙΔΟΣ
ΘΑΙ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΑΝΩΝ +
ΚΑΙ ΑΠΟΚΤΕΝΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΟΝ · ΚΑΙ ΤΗ ΤΡΙ
ΤΗΗΜΕΡΑ · ΕΓΕΡΘΗ
ΣΕΤΑΙ : ΚΑΙ ΕΛΥΠΗ
ΘΗΣΑΝ ΣΦΟΔΡΑ
ΛΥΠΟΥΜΕΝΟΙ ΔΕ ΑΥ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑ
ΟΥΜ. ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ ΟΙ
ΤΑ ΔΙΔΡΑΧΜΑ ΛΑΜ
ΒΑΝΟΝΤΕΣ ΤΩΠΕ
ΤΡΩ ΚΑΙ ΕΙΠΟΝ + ΔΙ
ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΥΜΩΝ ·
ΟΥΤΕΛΕΙ ΤΑ ΔΙΔΡΑΧ
ΜΑ ΛΕΓΕΙ · ΝΑΙ · ΚΑΙ
ΟΤΕ ΕΙΣ ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΟΙΚΙΑΝ · ΠΡΟΕΦΘΑ
ΣΕΝ ΑΥΤΟΝ ΟΙΣ + ΛΕ
ΓΩΝ · ΤΙ ΣΟΙ ΔΟΚΕΙ ΣΙ
ΜΩΝ + Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΗΣ ΓΗΣ · ΑΠΟ ΤΙΝΩΝ
ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ ΤΕΛΗ ·

ΗΚΗΝ ΣΟΝ + ΑΠΟ ΤΩΝ
ΥΙΩΝ ΑΥΤΩΝ · ΗΤΟ
ΠΟΤΩΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ +
ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ Ο ΠΕΤΡΟΣ +
ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΛΛΟΤΡΙ
ΩΝ · ΕΦΗ ΑΥΤΩ ΟΙΣ +
ΑΡΑ ΓΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΙ
ΣΙΝ ΟΙ ΥΙΟΙ · ΙΝΑ ΜΗ
ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΩ
ΜΕΝ ΑΥΤΟΥΣ · ΠΟΡΕΥ
ΘΕΙΣ ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ·
ΒΑΛΕ ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ +
ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΑΒΑΝΤΑ
ΠΡΩΤΟΝ ΙΧΘΥΝ ΑΡ
ΟΝ + ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΑΣ ΤΟ
ΣΤΟΜΑ ΑΥΤΟΥ · ΕΥ
ΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑΤΗΡΑ + Ε
ΚΕΙΝΟΝ ΛΑΒΩΝ · ΔΟΣ
ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΙ ΕΜΟΥ
ΚΑΙ ΣΟΥ + ΕΝΕΚΕΙΝΗ
Δ ΕΤΗ ΩΡΑ · ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ
ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΩΙ ΙΥ +
ΛΕΓΟΝΤΕΣ · ΤΙ ΑΡΑ
ΜΕΙΖΩΝ ΕΣΤΙΝ · ΕΝ

ΩΙΣ ΚΑΙ ΡΩ ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ ΟΙ ΤΑ ΔΙΔΡΑ ΧΜΑ ΛΑΜΒ

τὴν βασιλείαν τῶν
οὐνῶν + καὶ πρὸς
καλεσάμενος οἴεσθαι
δίον· ἔστιν ἐὰν
τὸ ἓν μεσῶ αὐτῶν
καὶ εἶπεν + ἀμὴν·
λέγω ὑμῖν + ἐὰν
μὴ στραφῆτε καὶ
γένησθε ὡς τὰ παι
δία· οὐ μὴ εἰσέλθη
τε· εἰς τὴν βασιλεί
αν τῶν οὐνῶν +

Ὅστις οὖν ταπεινώ
σει ἑαυτὸν· ὡς τὸ
παιδίον τοῦτο·
οὗτός ἐστιν ὁ μεί
ζων· ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ τῶν οὐνῶν + τὴν
καὶ ὃς ἐὰν δέξηται·
παιδίον τοιοῦτο
ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόμα
τί μου· ἐμὲ δέχε
ται + ὃς δ' ἂν σκαν
δαλίσῃ ἕνα τῶν

μικρῶν τούτων
τῶν πιστευόντων
εἰς ἐμέ· συμφέρει
αὐτῷ· ἵνα κρεμα
σθῇ μύλος ὀνικὸς·
εἰς τὸν τράχηλον
αὐτοῦ· καὶ κατα
πον τισθῇ ἐν τῷ
πελάγει τῆς θαλάς
σης + οὐαὶ τῷ κόσμῳ
ἀπὸ τῶν σκαν δά
λων + ἀνάγκη γάρ
ἐστιν ἐλθεῖν τὰ
σκάνδαλα + πλὴν·
οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί
νῳ· δι' οὗ σκάν
δαλον ἔρχεται +

Εἰ δὲ ἡ χείρ σου· ἢ ὁ πούς
σου σκανδαλίζει σε·
ἔκκοψον αὐτὰ· καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ + κα
λόν σοί ἐστιν· εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν·
χωλὸν ἢ κυλλὸν·

ρπς

ρος
κ

ΗΔΥΟΧΕΙΡΑΣ ΗΔΥ
ΟΠΟΔΑΣΕΧΟΝΤΑ·
ΒΛΗΘΗΝΑΙΕΙΣΤΟ
ΠΥΡΤΟΑΙΩΝΙΟΝ
ΚΑΙΕΙΟΦΘΑΛΜΟΣ
ΣΟΥΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΙΣΕ·
ΕΞΕΛΕΑΥΤΟΝ· ΚΑΙ
ΒΑΛΕΑΠΟΣΟΥ·ΚΑΛΟΝ
ΣΟΙΕΣΤΙ·ΜΟΝΟΦΘΑΛ
ΜΟΝ·ΕΙΣΤΗΝΖΩΗΝ
ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ·ΗΔΥΟ
ΟΦΘΑΛΜΟΥΣΕΧΟΝ
ΤΑΒΛΗΘΗΝΑΙΕΙΣ
ΤΗΝΓΕΕΝΝΑΝΤΟΥ
ΠΥΡΟΣ
ΡΑΤΕ·ΜΗΚΑΤΑΦΡΟ
ΝΗΣΗΤΕΕΝΟΣΤΩΝ
ΜΙΚΡΩΝΤΟΥΤΩΝ
ΛΕΓΩΓΑΡΥΜΙΝ·Ο
ΤΙΟΙΑΓΓΕΛΟΙΑΥΤΩΝ
ΕΝΟΥΝΟΙΣ·ΔΙΑΠΑΝ
ΤΟΣΒΛΕΠΟΥΣΙΤΟΠΡΟ
ΣΩΠΟΝΤΟΥΠΡΣΜΟΥ
ΤΟΥΕΝΟΥΝΟΙΣΗΛ

ΦΕΝΓΑΡΟΥΣΤΟΥΑΝΟ
ΣΩΣΑΙΤΟΑΠΟΛΩΛΟΣ
ΤΙΥΜΙΝΔΟΚΕΙ·ΕΑΝ
ΓΕΝΗΤΑΙΤΙΝΙΑΝΩ
ΕΙΚΑΤΟΝΠΡΟΒΑΤΑ·
ΚΑΙΠΛΑΝΗΘΕΝΕ
ΞΑΥΤΩΝ· ΟΥΧΙΑ
ΦΕΙΣΤΑΕΝΕΝΗΚΟΝ
ΤΑΕΝΝΕΑ·ΕΠΙΤΑΟ
ΡΗΠΟΡΕΥΘΕΙΣΖΗ
ΤΕΙΤΟΠΛΑΝΩΜΕ
ΝΟΝ· ΚΑΙΕΑΝΤΕΥΗ
ΤΕΕΥΡΕΙΝΑΥΤΟ·Α
ΜΗΝΛΕΓΩΥΜΙΝ·
ΟΤΙΧΑΙΡΕΙ·ΕΠΑΥ
ΤΩΜΑΛΛΟΝ·ΗΕΠΙ
ΤΟΙΣΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ
ΕΝΝΕΑΤΟΙΣΜΗΠΕ
ΠΛΑΝΗΜΕΝΟΙΣ·ΟΥ
ΤΙΝΕΣΟΥΚΕΣΤΙΦΕΛΗ
ΜΑΕΜΠΡΟΣΘΕΝΤΟΥ
ΠΡΣΥΜΩΝΤΟΥΕΝ
ΟΥΝΟΙΣ·ΙΝΑΑΠΟΛΗ
ΤΑΙΕΙΣΤΩΝΜΙΚΡΩΝ
ΕΝ

Μ
ΕΠΑΥΡΙΟΝ
ΑΡΞΕΙΠΕΝΟΙΣ
ΟΡΑΤΕ·ΜΗΠΣ
ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΗ

ΚΑ ΡΠΒ
ΡΠΓ
ΡΠΔ
Ο ΡΠΖ
ΡϚΘ

τούτων ἐὰν δεᾶ
μαρτήσηι σε ὁ ἀδελ
φός σου ὑπαγε· καὶ
ἔλεγξον αὐτὸν με
ταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ
μόνου ἐὰν σοῦ ἀκού
σηι ἐκέρδησας τὸν
ἀδελφόν σου ἐὰν
δὲ μὴ ἀκούσηι παρα
λάβε μετὰ σεαυ
τοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύ
ο ἵνα ἐπὶ στόματος
δύο μαρτύρων ἢ
τριῶν σταθήσε
ται πᾶν ῥῆμα ἐ
ὰν δὲ παρακούσηι
αὐτῶν εἰπὲ τῆ
ἐκκλησίᾳ ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσηι ἔστω
σοι ὡς ὁ ἐθνικὸς
καὶ ὁ τελώνης ✣
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅσα ἐὰν δή

σητε ἐπὶ τῆς γῆς
ἔσται δεδεμένα ἐν
τῷ οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐ
ὰν λύσητε ἐπὶ τῆς
γῆς ἔσται λελυμέ
να ἐν τοῖς οὐρανοῖς ✣
πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν ✣
ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν
συμφωνήσωσιν
ἐπὶ τῆς γῆς περὶ
παντὸς πράγματος
οὗ ἐὰν αἰτήσωνται
γενήσεται αὐτοῖς
παρὰ τοῦ πατρός
τοῦ ἐν οὐρανοῖς ✣ οὗ
γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐ
κεῖ εἰμι ἐν μέσῳ
αὐτῶν τότε προσ
ἐλθὼν αὐτῷ ὁ πε
τρος εἶπεν κ̄ῑ̄ ποσ
άκις ἁμαρτήσει εἰς
ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου

ιθ
κ
ριπς
ριπζ
ριπη

καὶ ἀφὲς αὐτῷ ἑ
ως ἑπτάκις, λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰς· οὐ λέγω σοι ἑ
ως ἑπτάκις, ἀλλ' ἑως ἑβ
δομηκοντάκις ἑπτά·
διὰ τοῦτο ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐ
ρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ·
ὃς ἠθέλησε συνᾶραι
λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ· ἀρ
ξαμένου δὲ αὐτοῦ
συναίρειν προσή
νέχθη αὐτῷ εἷς ὀ
φειλέτης μυρίων
ταλάντων· μὴ ἐ
χοντος δὲ αὐτοῦ ἀ
ποδοῦναι ἐκέλευ
σεν αὐτοῦ ὁ κύριος αὐτοῦ
πραθῆναι καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
τὰ τέκνα καὶ πάν
τα ὅσα εἶχεν καὶ ἀπο
δοθῆναι· πεσὼν

ὁ οὖν δοῦλος προσέκυ
νει αὐτῷ λέγων·
κε μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα
σοι ἀποδώσω· σπλαγ
χνισθεὶς δὲ ὁ κύ
τοῦ δούλου ἐκείνου
ἀπέλυσεν αὐτὸν
καὶ τὸ δάνειον ἀ
φῆκεν αὐτῷ·
ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα
τῶν συνδούλων
αὐτοῦ ὃς ὤφειλεν
αὐτῷ ἑκατὸν δη
νάρια· καὶ κρατή
σας αὐτὸν ἔπνιγεν
λέγων· ἀπόδος μοι
εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν
οὖν ὁ σύνδουλος αὐ
τοῦ εἰς τοὺς πόδας
αὐτοῦ παρεκάλει
αὐτὸν λέγων· μακρο
θύμησον ἐπ' ἐμοὶ κ

ιβ ια
Εἰπὲ οὖν τὴν παραβ
ολὴν ταύτην· ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία

ἀποδώσω σοι ὀδεύ
κη· θ· ελεη ἀλλὰ ἀ
πελθ· ὼη· ἐκάλεη
αὐτὸν εἰς φυλακὴν·
ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀ
φειλόμενον ἰδοὴ
τες δὲ οἱς συνδοῦλοι
αὐτοῦ ταγενόμε
να· ἐλυπήθησαν
σφόδρα καὶ ἐλθὸη
τες διεσάφησαν
τῷ κῷ ἑαυτῶν·
πάντα τὰ γενόμε
να τότε προσκα
λεσάμενος αὐτὸν·
ὁ κς αὐτοῦ· λέγει αὐ
τῷ δοῦλε πονηρέ·
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴ
ἐκείνην ἀφῆκά σοι·
ἐπεὶ παρεκάλεσάς
με οὐκ ἔδει καὶ σὲ
ἐλεῆσαι τὸν σὺν
δοῦλόν σου· ὡς κἀγὼ
ἐμακροθύμησα καὶ

ὀργισθεὶς ὁ κς παρέ
δωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς· ἕ
ως οὗ ἀποδῶ πᾶν
τὸ ὀφειλόμενον
τῷ· οὕτως καὶ ὁ πὴρ
μου ὁ ἐπουράνιος·
ποιήσει ὑμῖν· ἐὰν
μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν· τὰ πα
ρα πτώματα αὐτῶν·

ριθ S

ιτ ιγ

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτε
λεσεν ὁ ἰς τοὺς λόγους
τούτους· μετῆ
ρεν ἀπὸ τῆς γαλιλαί
ας· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ
ὅρια τῆς ἰουδαίας·
πέραν τοῦ ἰορδάνου·
καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς ἐκεῖ·

Μ

ΚΑΙΠΡΟΣΗΛΘΟΝΑΥΤΩ
ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΠΕΙΡΑΖΟΝ
ΤΕΣΑΥΤΟΝΚΑΙΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ ΕΙΕΞΕΣΤΙΝΑΝΘΩ
ΑΠΟΛΥΣΑΙΤΗΝΓΥ
ΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥ·ΚΑ
ΤΑΠΑΣΑΝΑΙΤΙΑΝ
Ο ΔΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ·ΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΟΙΣ+ΟΥΚΑΝ
ΕΓΝΩΤΕ·ΟΤΙΟΠΟΙ
ΗΣΑΣΑΠΑΡΧΗΣ·ΑΡ
ΣΕΝΙΚΑΙΘΗΛΥ·ΕΠΟΙ
ΗΣΕΝΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΙΠΕΝ·ΕΝΕΚΕΝΤΟΥ
ΤΟΥ·ΚΑΤΑΛΗΨΕΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΝΠΡΑΚΑΙ
ΤΗΝΗΜΕΡΑ·ΚΑΙΠΡΟΣ
ΚΟΛΛΗΘΗΣΕΤΑΙΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥ·
ΚΑΙΕΣΟΝΤΑΙΟΙΔΥΟ·
ΕΙΣΣΑΡΚΑΜΙΑΝ+ΩΣ
ΤΕΟΥΚΕΤΙΕΙΣΙΝΔΥ
Ο ΑΛΛΑΣΑΡΞΜΙΑ+
Ο ΟΥΝΘΣΕΣΥΝΕΖΕΥ

ΖΕΝ·ΑΝΘΡΩΠΟΣΜΗΧΩΡΙ
ΖΕΤΩ+ΛΕΓΟΥΣΙΝΑΥ
ΤΩ+ΤΙΟΥΝΗΜΩΝ
ΣΗΣΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟΔΟΥ
ΝΑΙΒΙΒΛΙΟΝΑΠΟΣΤΑ
ΣΙΟΥ·ΚΑΙΑΠΟΛΥΣΑΙ
ΑΥΤΗΝ+ΛΕΓΕΙΑΥ
ΤΟΙΣΟΙΣ+ΟΤΙΜΩΥ
ΣΗΣ·ΠΡΟΣΤΗΝΣΚΑΗ
ΡΟΚΑΡΔΙΑΝΥΜΩΝ·
ΕΠΕΤΡΕΨΕΝΥΜΙΝ·
ΑΠΟΛΥΣΑΙΤΑΣΓΥΝΑΙ
ΚΑΣΥΜΩΝ+ΑΠΑΡ
ΧΗΣΔΕ·ΟΥΓΕΓΟΝΕΝ
ΟΥΤΩΣ+ΛΕΓΩΔΕΥ
ΜΙΝ+ΟΤΙΟΣΕΑΝΑΠΟ
ΛΥΣΗΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΥΤΟΥ·ΚΜΗΕΠΙΠΟΡ
ΝΕΙΑ·ΚΑΙΓΑΜΗΣΕΙ
ΑΛΛΗΝ·ΜΟΙΧΑΤΑΙ
ΚΑΙΟΑΠΟΛΕΛΥΜΕΝΗΝ
ΓΑΜΗΣΑΣΜΟΙΧΑΤΑΙ+
ΛΕΓΟΥΣΙΝΑΥΤΩΟΤΙΜΑ
ΗΤΑΙΑΥΤΟΥ+ΕΙ

ΚΑ ΙΑ
ΤΩΙΚΑΙΡΩ
ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ
ΟΙΦΑΡΙΣΑΙΟΙ
ΤΩΙΥ ΠΕΙ
ΡΑΖΟΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΝ

ΚΑ ΚΗ ΛΗ
ΡΟΘ ΡΤ

ΚΑ ΚΗ ΛΗ
ΡΟ ΡΕ ΡΚΕ
ΡΟΑ

ΟΥΤΩΣΕΣΤΙΝΗΑΙΤΙ
ΑΤΟΥΑΝΟΥΜΕΤΑΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣ·ΟΥΣΥΜ
ΦΕΡΕΙΓΑΜΗΣΑΙ+ΟΔΕ
ΙΣ·ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ+ΟΥ
ΠΑΝΤΕΣΧΩΡΟΥΣΙΤΟ
ΛΟΓΟΝΤΟΥΤΟΝ·ΑΛΛ
ΟΙΣΔΕΔΟΤΑΙ+ΕΙΣΙΓΑΡ
ΕΥΝΟΥΧΟΙ·ΟΙΤΙΝΕΣ
ΕΚΚΟΙΛΙΑΣΜΡΣ·ΕΓΕΝ
ΝΗΘΗΣΑΝΟΥΤΩΣ+
ΚΑΙΕΙΣΙΝΕΥΝΟΥΧΟΙ
ΤΙΝΕΣΕΥΝΟΥΧΙΣΘΗ
ΣΑΝΥΠΟΤΩΝΑΝΩΝ+
ΚΑΙΕΙΣΙΝΕΥΝΟΥΧΟΙ
ΟΙΤΙΝΕΣΕΥΝΟΥΧΙΣΑ
ΕΑΥΤΟΥΣ·ΔΙΑΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΝΤΩΝΟΥ
ΝΩΝ+ΟΔΥΝΑΜΕ
ΝΟΣΧΩΡΕΙΝ·ΧΩΡΕΙ
ΤΩ ΤΕΤΕΠΡΟΣΗ
ΝΕΧΘΗΝΑΥΤΩΠΑΙ
ΔΙΑ·ΙΝΑΤΑΣΧΕΙΡΑΣ
ΕΠΙΘΗΝΑΥΤΟΙΣ,ΚΑΙ

ΠΡΟΣΕΥΞΗΤΑΙ·ΟΙΔΕ
ΜΑΘΗΤΑΙΕΠΕΤΙ
ΜΗΣΑΝΑΥΤΟΙΣ·ΟΔΕ
ΙΣ.ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ·Α
ΦΕΤΕΤΑΠΑΙΔΙΑ.ΚΑΙ
ΜΗΚΩΛΥΕΤΕΑΥΤΑ
ΕΛΘΕΙΝΠΡΟΣΜΕ.ΤΩ
ΓΑΡΤΟΙΟΥΤΩΝΕΣΤΙΝ
ΗΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥ
ΝΩΝ·ΚΑΙΕΠΙΘΕΙΣ
ΑΥΤΟΙΣΤΑΣΧΕΙΡΑΣ.
ΕΠΟΡΕΥΘΗΕΚΕΙΘΕΝ
ΑΠΔ,ΟΥΕΙΣΠΡΟΣΕΛ
ΘΩΝ.ΕΙΠΕΝΑΥΤΩ
Δ,ΙΔΑΣΚΑΛΕΑΓΑΘΕ.
ΤΙΑΓΑΘΟΝΠΟΙΗΣΩ
ΙΝΑΕΧΩΖΩΗΝΑΙ
ΩΝΙΟΝ+ΟΔ,ΕΙΣ·ΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΩ+ΤΙΜΕ
ΛΕΓΕΙΣΑΓΑΘΟΝ+
ΟΥΔ,ΕΙΣΑΓΑΘΟΣ·ΕΙ
ΜΗΕΙΣΟΘΣ+ΕΙΔ,ΕΟΣ
ΛΕΙΣΕΙΣΕΛΘΕΙΝΕΙΣ
ΤΗΝΖΩΗΝ·ΤΗΡΗ

Μ
ΙΒ
ΤΩΙΚΑΙΡΩΕ
ΑΝΙΣΤΗΣΤΙΣ·
ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ
ΤΩΙΥ·ΤΟΝΥ
ΠΕΤΩΝΑΥ
ΚΑΙΛΕΓΩΝ+
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ.

ΜΑ
ΡΣΓ
Β
ΧΑΡ

ΡΣΓ Β
ΡΣΚ ΡΣΓ ΡΣΔ
ΡΣ ΡΖ
CIS ΡΙΚΑ CIH

συντασσεντολας λε
γειαυτω ποιας
ὁδειξειπεν οὐφονευ
σεις οὐμοιχευσεις
οὐκλεψεις οὐψευδο
μαρτυρησεις τι
ματονπρα καιτη
μρα καιαγαπησεις
τονπλησιονσουως
σεαυτον λεγειαυ
τωνεανισκος
ταυταπαντα ε
φυλαξαμηνεικνε
οτητοσμου τιετι
ὑστερω εφηαυ
τωοις ειθελεισ τε
λειειναι ὑπαγε.
πωλησονσουταὐ
παρχοντα καιδος
πτωχοις καιεξεις
θησαυρονενουνω
καιδευροακολουθει
μοι ακουσασδεον ε
ανισκοστονλογον
απηλθενλοιπον
μενος ηνγαρεχω
κτηματαπολλα
δδεις ειπεντοισμα
θηταισαυτου
αμηνλεγωυμιν
οτιδυσκολωσπλου
σιοσειςβασιλειαν
ουρανων παλινδε
λεγωυμιν οτιευ
κοπωτερονεστι
καμηλον διατρυ
μαλιαραφιδοσει
σελθειν ηπλουσιον
ειστηνβασιλειαν
του θυσελθειν
κουσαντεσδεοιμα
θηταιαυτου τ
ζεπλησσοντοσφο
δρα λεγοντες τις
αρα δυναταισω
θηναι εμβλεψας
δεοις ειπεναυτοις

ΠΑΡΑΛΑΪΟΙΣ·ΤΟΥΤΟ·
ΑΔΥΝΑΤΟΝΕΣΤΙΝ +
ΠΑΡΑΔΕΤΩΦ·Ω·Ω·
ΠΑΝΤΑ·ΔΥΝΑΤΑ
ΕΣΤΙ· ΑΡΤΩΝΑΡ ΠΑΝΤΩΝ·
ΤΟΤΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΟΠΕ
ΤΡΟΣ·ΕΙΠΕΝΑΥΤΩ +
ΚΕ·ΙΔΟΥΗΜΕΙΣ·ΑΦΗ
ΚΑΜΕΝΠΑΝΤΑ·ΚΑΙ
ΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΜΕΝ
ΣΟΙ+ΤΙΑΡΑ·ΕΣΤΑΙΗ
ΜΙΝ+ΟΔΕΙΣ·ΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΟΙΣ+ΑΜΗΝ·ΛΕΓΩ
ΥΜΙΝ+ΟΤΙΥΜΕΙΣΟΙ
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝΤΕΣ
ΜΟΙ·ΕΝΤΗΠΑΛΙΓΓΕ
ΝΕΣΙΑ·ΟΤΑΝΚΑΘΙΣΗ
ΟΥΣΤΟΥΑΝΟΥ·ΕΠΙ
ΘΡΟΝΟΥΔΟΞΗΣΑΥ
ΤΟΥ,ΚΑΘΗΣΕΣΘΕ
ΚΑΙΥΜΕΙΣ·ΕΠΙΔΩ
ΔΕΚΑΘΡΟΝΟΥΣ·ΚΡΙ
ΝΟΝΤΕΣΤΑΣΔΩΔΕ
ΚΑΦΥΛΑΣΤΟΥΣΙΝΛ+

ΚΑΙΠΑΣΟΣΑΦΗΚΕΝΟΙ
ΚΙΑΣ·ΗΑΔΕΛΦΟΥΣ·
ΗΑΔΕΛΦΑΣ·ΗΠΑΡ·Η
ΜΡΑ·ΗΓΥΝΑΙΚΑ·Η
ΤΕΚΝΑ·ΗΑΓΡΟΥΣ·Ε
ΝΕΚΕΝΤΟΥΟΝΟΜΑ
ΤΟΣΜΟΥ·ΕΚΑΤΟΝΤΑ
ΠΛΑΣΙΟΝΑΛΗΨΕΤΑΙ·
ΚΑΙΖΩΗΝΑΙΩΝΙΟΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕΙ+ΠΟΛ
ΛΟΙΔΕΕΣΟΝΤΑΙΠΡΩ
ΤΟΙΕΣΧΑΤΟΙ·ΚΑΙΟΙ
ΕΣΧΑΤΟΙΠΡΩΤΟΙ·
ΜΟΙΦ·ΑΓΑΡΕΣΤΙΝΗ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥΡΑΝΩΝ·
ΑΝΩΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ·
ΟΣΤΙΣΕΧΗΛ·Θ·ΕΝΑΛΛΑ
ΠΡΩΙΜΙΣ·Φ·ΩΣΑΣΘΑΙ
ΕΡΓΑΤΑΣ·ΕΙΣΤΟΝΑΜ
ΠΕΛΩΝΑΛΥΤΟΥ +
ΚΑΙΣΥΜΦΩΝΗΣΑΣ
ΜΕΤΑΤΩΝΕΡΓΑΤΩΝ·
ΕΙΚΑΔΗΝΑΡΙΟΥΤΗΝ
ΗΜΕΡΑΝ·ΑΠΕΣΤΕΙ

ΜΒ ΠΡΩΤΩΝΜΙΣΟΥΜΕΝΩΝΠΕΡΙΤΩΝ
ΜΑ ΕΙΠΕΝΔΕΚΑΙΤΗΝΠΑ
ΡΑΒΟΛΗΝΤΑΥ
ΤΗΝΟΜΟΙΑ
ΕΣΤΙΝΗΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΤΩΝΟΥ
ΡΑΝΩΝ

λεηαὐτοὺς· εἰςτὸν η
ἀμπελῶναἀὐτοῦ +
καὶεἔξελθὼνπερὶ
τρίτηνὥραν· εἶ
δενἄλλουςεἑστῶ
τασἐντῇἀγορᾷἀρ
γοὺς· καὶἐκείνοις
εἶπεν + ὑπάγετε
καὶὑμεῖςεἰςτὸν
ἀμπελῶνα + καὶὸ
ἐὰν· ᾖδίκαιον· δώ
σωὑμῖν + οἱδὲἀπῆλ
θον + πάλινἐξῆλ
θὼν· περὶἕκτην
καὶἐνάτηνὥραν·
ἐποίησενὡσαὐτως +
Περὶδὲτὴνἑνδεκά
τηνὥρανἐξῆλθὼν·
εὗρενἄλλουςἑστῶ
τας ἀργοὺς· καὶλέ
γειαὐτοῖς + τίὧδε
δεῦτεκατ᾽ὁλην
τὴνἡμέρανἀρ
γοί + λέγουσινἀὐ

τῶ + ὁτιὀνδεὶς η
μᾶςἐμισθώσατο +
λέγειαὐτοῖς + ὑπα
γετεκαὶὑμεῖςεἰς
τὸνἀμπελῶνα +
καὶὃἐὰν· ᾖδίκαι
ονλήψεσθε + ὅτι
ἀςδὲγενομένης·
λέγειὁκύριοςτοῦἀμπε
λῶνος· τῷἐπίτρο
πωαὐτοῦ + καλέσον
τοὺςἐργάτας· καὶ
ἀπόδοςαὐτοῖςτὸν
μισθὸν· ἀρξά με
νοςἀπὸτῶνἐσχά
των· ἑωςτῶνπρῶ
των + καὶἐλθὸν
τεςοἱπερὶτὴνἑν
δεκάτηνὥραν·
ἔλαβονἀνὰδηνά
ριον + ἐλθόντεςδὲ
οἱπρῶτοι· ἐνόμι
σαν· ὅτιπλείονα
λήψονται + καὶἐ

λαβονκαὶαὐτοιὰ
ναδηναριονηδα
βοντεςδὲ·ἐγογγυ
ζονκατὰτοῦοἰκο
δεσπότουδεγον
τες·ὅτιοὗτοιοἱἔσχα
τοι·μιανὥρανἐ
ποίησαν·καὶἡμεῖς
ἡμῖναὐτοὺςἐποί
ησας·τοῖςβαστάσα
σιτὸβάροστῆσήμε
ραςκαὶτὸνκαύσω
νας· ὁδὲἀποκριθεὶς·
εἶπενἑνὶαὐτῶν·ἑ
ταῖρε·οὐκἀδικῶ
σε·οὐχὶδηναρίου
συνεφώνησάςμοι·
ἆροντὸσὸνκαὶὕπα
γε·θέλωδὲτούτῳ
τῷἐσχάτῳ·δοῦ
ναιὡσκαὶσοί·ἢοὐ
κἔξεστίμοιποιῆσαι·
ὁθέλωἐντοῖςἐμοῖς·
ἢὁὀφθαλμόςσουπο
ηπροσέστιν·ὅτιἐγὼ
ἀγαθόςεἰμι·οὕτως
ἔσονταιοἱἔσχατοι
πρῶτοι·καὶοἱπρῶ
τοιἔσχατοι· πολλοὶ
γάρεἰσικλητοί·ὀλί
γοιδὲἐκλεκτοί·
κ καὶἀναβαίνωνὁἰς
εἰςἹεροσόλυμα·παρε
λαβὼντοὺςδώδε
καμαθητὰςκατ'
ἰδίανἐντῇὁδῷ·
καὶεἶπεναὐτοῖς·
ἰδοὺ·ἀναβαίνομεν
εἰςἹεροσόλυμα·καὶ
ὁυἱὸςτοῦἀνθρώπου·παρα
δοθήσεταιτοῖςἀρ
χιερεῦσινκαὶγραμ
ματεῦσι·καὶκατα
κρινοῦσινἀυτὸν
θανάτῳ·καὶπα
ραδώσουσινἀυτὸν
τοῖςἐθνεσιν·εἰς
τὸἐμπαίξαι·καὶ

ηπ δτ ζεβ
τῶνσαιρῶ
παρελαβη
σὸς·τοὺςιβ
μαθητὰς
κατὰ
δίαν

κα ρκβ

μαστηγωσαὶ· ϗ καὶ
σταυρωσαι ϗ καὶτη
τριτηημεραἀνα
στησεται + τοτε
προσηλθεναὐτῶ· ἡ
μητωνὑιωνζε
βεδαιοὺ μετατωὐιω
αὐτης· ϗ προσκυνοὺ
σα· ϗ καὶαἰτοὺσατι
παραὐτοὺ + ὁδε· εἰ
πεναὐτη + τι φε
λεις + ἡδελεγειαν
τῶ + εἰπε· ἵνακαθι
σωσινοὺτοιοἱδυο
ὑιοιμου· εἷσεκδε
ξιῶνσου· καιεἷσε
ξεὐωνὑμωνσου
ἐντηβασιλειασου +
ἀποκριθεισδεοἷσεἶ
πεν + οὐκοἴδατε
τίαἰτεισθε + δυ
νασθεπιεῖντοπο
τηριον· ϗ ὀφγωμελ
λωπινειν· ϗ ἢτὸκα

πτισμα· ϗ ὀφγωβα
πτίζομαι βαπτις
θῆναι· ϗ λεγουσινα
τῶ + δὐναμεθα·
καὶλεγειαὐτοῖς +
τὸμὲνποτηριον
μου· πιεσθε· καιτο
βαπτισμα· ὀφγω
βαπτίζομαιβαπτι
σθησεσθε· τοδεκα
θησαιεκδεξιῶνμ·
καιεξεὐωνὑμῶν·
οὐκεστινεμοὶδοὐ
ναι· ἀλλοἷσἡτοιμα
σταιὑποτοὺπρσμου +
Καὶἀκουσαντεσοἱδε
κα· ἠγανακτησαν·
περὶτῶνδυοἀδελ
φῶν + ὁδεἷσπροσκα
λεσαμενοσαὐτοὺς·
εἶπεν· οἶδατε· ὅτι
οἱἀρχοντεστῶνε
θνῶνκατακυρι
ευουσιναὐτῶν +

καὶ ὁ μεγαλοκαρδ-
ζωσιάζου σὺ καὶ ὑπηρέτει σοι·
ὁ ὑψῶν σε δοξασθήσεται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὁ ἐὰν
θέλῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι πρῶτος
γενέσθω ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὁ ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος
ἔσται πάντων δοῦ-
λος· ὥσπερ οὗτος
οὐκ ἦλθεν
διακονηθῆναι·
ἀλλὰ διακονῆσαι·
καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύ-
τρον ἀντὶ πολλῶν
καὶ ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Ἰερειχὼ
ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ ὄχλος πολύς·
καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ
τὴν ὁδὸν ἀκούσα-

τες ὅτι Ἰησοῦς παράγει·
ἔκραξαν λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς κύ·
δαυὶδ· καὶ ὁ ὄχλος ἐπι-
τίμησεν αὐτοῖς·
ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μείζονες ἔκραζον
λέγοντες· ἐλέησον
ἡμᾶς κύ· υἱὸς δαυὶδ·
καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνη-
σεν αὐτοὺς καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω
ὑμῖν· λέγουσιν
αὐτῷ· κύ· ἵνα ἀνοι-
χθῶσιν ἡμῶν οἱ
ὀφθαλμοί· σπλαγ-
χνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἡ
ψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν
καὶ εὐθέως ἀνέβλε-
ψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί· καὶ ἠκολού-
θησαν αὐτῷ
αἰ ὀτενεργισανεις

Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦλ-
θον εἰς Βηθφαγὴ
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-
ῶν· τότε ἀπέστει-
λεν δύο μαθητὰς
λέγων αὐτοῖς· πο-
ρεύεσθε εἰς τὴν
κώμην τὴν ἀπέ-
ναντι ὑμῶν· καὶ
εὐθέως εὑρήσετε
ὄνον δεδεμένην·
καὶ πῶλον μετ᾽ αὐ-
τῆς· λύσαντες ἀ-
γάγετέ μοι· καὶ ἐ-
άν τις ὑμῖν εἴπη
τι· ἐρεῖτε· ὅτι ὁ κς
αὐτῶν· χρείαν ἔ-
χει· εὐθέως δὲ ἀ-
ποστελεῖ αὐτούς·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν·
ἵνα πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τοῦ προ-
φήτου λέγοντος·
εἰπατε τῇ θυγα-

τρὶ σιὼν· ἰδοὺ ὁ βα-
σιλεύς σου ἔρχεταί
σοι πραΰς· καὶ ἐπιβε-
βηκὼς ἐπὶ ὄνον·
καὶ πῶλον ὑπ᾽ ὑ-
ποζυγίου· πορευ-
θέντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ· καὶ ποιήσαντες
καθὼς προσέταξεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· ἤγαγον
τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον· καὶ ἐπέθη-
καν ἐπάνω αὐτῶν·
τὰ ἱμάτια αὐτῶν·
καὶ ἐπεκάθισεν
ἐπάνω αὐτῶν·
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν
τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁ-
δῷ· ἄλλοι δὲ ἔκο-
πτον κλάδους ἀπὸ
τῶν δένδρων·
καὶ ἔστρωννυον
οἱ ὄχλοι· οἱ δὲ

ΧΛΟΙ· ΟΙΠΡΟΑΓΟΝΤΕΣ
ΚΑΙΟΙΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ
ΤΕΣ· ΕΚΡΑΖΟΝΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ + ΩΣΑΝΝΑΤΩ
ΥΩΔΑΔ + ΕΥΛΟΓΗ
ΜΕΝΟΣΟΕΡΧΟΜΕΝΟΣ·
ΕΝΟΝΟΜΑΤΙΚΥ· ΩΣ
ΑΝΝΑΕΝΤΟΙΣΥΦΙ
ΣΤΟΙΣ + ΚΑΙΕΙΣΕΛΘΟΝ
ΤΟΣΑΥΤΟΥΕΙΣΙΕΡΟΣΟ
ΛΥΜΑ· ΕΣΕΙΣΘΗΠΑ
ΣΑΗΠΟΛΙΣ + ΛΕΓΟΥΣΑ·
ΤΙΣΕΣΤΙΝΟΥΤΟΣ +
ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΝΟΔΕΟΧΛΟΙΕΛΕΓΟΝ +
ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΝΙΣΟΠΡΟ
ΦΗΤΗΣ· ΟΑΠΟΝΑΖΑ
ΡΕΤΗΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣ +
ΚΑΙΕΙΣΗΛΘΕΝΙΣΕΙΣΤΟ
ΙΕΡΟΝΤΟΥΘΥ + ΚΑΙ
ΕΞΕΚΑΛΕΝΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣΠΩΛΟΥΝΤΑΣ·
ΚΑΙΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ
ΕΝΤΩΙΕΡΩ + ΚΑΙ
ΤΑΣΤΡΑΠΕΖΑΣΤΩΝ

ΚΟΛΛΥΒΙΣΤΩΝΚΑ
ΤΕΣΤΡΕΦΕΝ· ΚΑΙ
ΤΑΣΚΑΘΕΔΡΑΣΤΩΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΩΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ + ΚΑΙΛΕ
ΓΕΙΑΥΤΟΙΣ + ΓΕΓΡΑ
ΠΤΑΙ· ΟΟΙΚΟΣΜΟΥ·
ΟΙΚΟΣΠΡΟΣΕΥΧΗΣΚΛΗ
ΘΗΣΕΤΑΙ + ΥΜΕΙΣ
ΔΕΑΥΤΟΝΕΠΟΙΗΣΑ
ΤΕΣΠΗΛΑΙΟΝΛΗΣΤΩΝ +
ΚΑΙΠΡΟΣΗΛΘΟΝΑΥΤΩ·
ΧΩΛΟΙ· ΚΑΙΤΥΦΛΟΙ
ΕΝΤΩΙΕΡΩ· ΚΑΙΕΘΕ
ΡΑΠΕΥΣΕΝΑΥΤΟΥΣ
Ι ΔΟΝΤΕΣΔΕΟΙΑΡΧΙΕ
ΡΕΙΣΚΑΙΟΙΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΙΣ· ΤΑΘΑΥΜΑΣΙ
ΑΑΕΠΟΙΗΣΕΝ· ΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΑΙΔΑΣΙΣΡΑ
ΖΟΝΤΑΣΕΝΤΩΙΕΡΩ
ΚΑΙΛΕΓΟΝΤΑΣ· ΩΣ
ΑΝΝΑΤΩΥΥΩΔΑΔ·
ΗΓΑΝΑΚΤΗΣΑΝ·

ΚΑ ΡΚΑ ΛΗ ΙΚΑ
ΚΒ ΡΚΒ
ΚΓ ΡΚΓ
ΚΔ ΡΚΔ

καὶ εἰπὸν αὐτῶ +
ἀκούεις· τί οὗτοι
λέγουσιν· ὁ δὲ εἶς·
λέγει αὐτοῖς + ναι·
οὐδέποτε ἀνέγνω
τε· ὅτι ἐκ στόμα
τος νηπίων καὶ θη
λαζόντων· κα
τηρτίσω αἶνον·
καὶ κατα λείπων αὐ
τοὺς· ἐξῆλθεν ἔξω
της πόλεως εἰς βη
θανίαν· καὶ ηὐ
λίσθη ἐκεῖ·
Γα Πρωΐας δὲ ἐπανα γῶν
εἰς τὴν πόλιν·
ἐπείνασεν· καὶ ἰ
δὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· ἦλ
θεν ἐπ' αὐτήν·
καὶ οὐδὲν εὗρεν
ἐν αὐτῇ· εἰ μὴ φύλ
λα μόνον + καὶ λέ
γει αὐτῇ + μηκέ

τι ἐκ σοῦ· καρπὸς γέ
νηται εἰς τὸν αἰῶ
να + καὶ ἐξηράνθη ἡ
συκῆ παραχρή
μα + καὶ ἰδόντες
οἱ μα + θηταὶ ἐθαύ
μασαν λέγοντες
πῶς παραχρῆμα
ἐξηράνθη συκῆ +
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶ
πεν αὐτοῖς + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν + ἐὰν ἔ
χητε πίστιν καὶ
μὴ διακριθῆτε·
οὐ μόνον τὸ τῆς συ
κῆς ποιήσετε· ἀλ
λὰ καὶ τῷ ὄρει τού
τῳ εἴπητε· ἄρθη
τι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν·
γενήσεται + καὶ
πάντα ὅσα ἐὰν αἰτῆ
σητε ἐν τῇ προσευ
χῇ· πιστεύοντες·

Μ
Παρασκε
υὴ τῆς ζ ἑβ
δομάδος
ἐπανάγω
ν εἰς τὴν
πόλιν
ζη·
τιμε
β· ἐσ

μ κα λ
ρις ρικδ. μ ρικη
ρικς ρικς ρη
ριζ ρικζ ραγ
ραζ.

ο

ΑΝΤΙΘΕΣΙΝ ΕΙΧΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΘΟΡΥΒΟΝ ΤΙΑΥΤΩ ΕΙΣΤΗΞΑΙ ΙΕΡΟΝ· ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ ΔΕ ΑΥΤΩ· ΔΙΔΑΣΚΟΝ ΤΙΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΛΕΓΟΝΤΕΣ· ΕΝ ΠΟΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΕΙΣ· ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΟΙ ΕΔΩΚΕ· ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΔΕ ΟΙΣ· ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ· ΕΡΩΤΗΣΩ ΥΜΑΣ ΚΑΓΩ ΛΟΓΟΝ ΕΝΑ· ΟΝ ΕΑΝ ΕΙΠΗΤΕ ΜΟΙ· ΚΑΓΩ ΥΜΙΝ ΕΡΩ ΕΝ ΠΟΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ· ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΩ· ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ· ΠΟΘΕΝ ΗΝ· ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ· Η ΕΞ ΑΝΘΡΩΠΩΝ· ΟΙ ΔΕ ΔΙΕΛΟΓΙΖΟΝΤΟ ΠΑΡ ΕΑΥΤΟΙΣ·

ΜΑ
ΠΡΒ ΤΗ ΕΒ
ΕΙΠΕΝ ΟΥΝ ΤΟΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΧΕ ΤΕΚΝΑ ΔΥΟ·

ΛΕΓΟΝΤΕΣ· ΕΑΝ ΕΙΠΩ ΜΕΝ ΕΞΟΥΘΕΝΟΥΝ· ΕΡΕΙ ΗΜΙΝ· ΔΙΑ ΤΙ ΟΥΝ ΟΥ ΚΕ ΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΑΥΤΩ· ΤΩ ΔΕ ΕΑΝ ΔΕ ΕΙΠΩ ΜΕΝ ΕΞ ΑΝΘΡΩΠΩΝ· ΦΟΒΟΥΜΕΘΑ ΤΟΝ ΟΧΛΟΝ· ΠΑΝΤΕΣ ΓΑΡ ΕΧΟΥΣΙ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΩΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ· ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΝΤΕΣ ΤΩ ΙΥ ΕΙΠΟΝ· ΟΥΚ ΟΙΔΑΜΕΝ· ΕΦΗ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ· ΟΥΔΕ ΕΓΩ ΥΜΙΝ ΛΕΓΩ· ΕΝ ΠΟΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΩ·

ΑΠΟ ΣΙΝ Ι ΩΤΡΙΤΗ ΕΒ

ΤΙ ΔΕ ΥΜΙΝ ΔΟΚΕΙ· ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΧΕ ΤΕΚΝΑ ΔΥΟ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ΤΩ ΠΡΩΤΩ ΕΙΠΕΝ· ΤΕΚΝΟΝ· ΥΠΑΓΕ ΣΗΜΕΡΟΝ· ΕΡΓΑΖΟΥ ΕΝ ΤΩ ΑΜΠΕ

ΛΕΓΩ ΔΕ ΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙΣ ΕΙΠΕΝ ΟΥΘΕΛΩ
ΥΣΤΕΡΟΝ ΔΕ ΜΕΤΑ
ΜΕΛΗΘΕΙΣ ΑΠΗΛ
ΘΕΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΛΘΩ
ΤΩΝ ΔΕΥΤΕΡΩ ΕΙ
ΠΕΝ ΩΣΑΥΤΩΣ Ο
Δ ΕΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΕΙΠΕ
ΕΓΩ ΚΥΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΠ
ΗΛΘΕΝ ΤΙΣ ΕΚ
ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΣ
ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΑΥΤΩ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΛΕΓΕΙ ΑΥ
ΤΟΙΣ ΟΙΣ ΑΜΗΝ ΛΕ
ΓΩ ΥΜΙΝ ΟΤΙ ΟΙ ΤΕ
ΛΩΝΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΠΟΡ
ΝΑΙ ΠΡΟΑΓΟΥΣΙΝ
ΥΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑ
ΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ Θ Υ
ΗΛΘΕΝ ΓΑΡ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΝ ΟΔΩ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ
ΟΥΚ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ

ΑΥΤΩ ΟΙ ΔΕ ΤΕΛΩ
ΝΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΠΟΡΝΑΙ Ε
ΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΑΥΤΩ
ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΙΔΟΝΤΕΣ
ΟΥ ΜΕΤΕΜΕΛΗΘΗΤΕ
ΥΣΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΙ
ΣΤΕΥΣΑΙ ΑΥΤΩ
ΛΛΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ
ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΗΝ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ
ΟΣ ΤΙΣ ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ
ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΚΑΙ
ΦΡΑΓΜΟΝ ΑΥΤΩ
ΠΕΡΙΕΘΗΚΕ ΚΑΙ Ω
ΡΥΞΕΝ ΕΝ ΑΥΤΩ
ΛΗΝΟΝ ΚΑΙ ΩΚΟ
ΔΟΜΗΣΕ ΠΥΡΓΟΝ
ΚΑΙ ΕΞΕΔΟΤΟ ΑΥΤΟΝ
ΓΕΩΡΓΟΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕ
ΔΗΜΗΣΕΝ ΟΤΕ ΔΕ
ΗΓΓΙΣΕΝ Ο ΚΑΙΡΟΣ Τ
ΚΑΡΠΩΝ ΑΠΕΣΤΕΙ
ΛΕ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ
ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

γεωργοὺς λαβεῖν
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ +
καὶ λαβόντες οἱ γεωρ
γοὶ τοὺς δούλους
αὐτοῦ ὃν μὲν δεῖρα
ντες ὃν δὲ ἀπέκτει
ναν ὃν δὲ ἐλιθοβό
λησαν + πάλιν ἀπέ
στειλεν ἄλλους δού
λους πλείονας τῶν
πρώτων καὶ ἐποί
ησαν αὐτοῖς ὡσαύ
τως + ὑστερον δὲ
ἀπέστειλεν πρὸς
αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐ
τοῦ τὸν + ἀγαπητὸν ἐν
τραπήσονται τὸν
υἱόν μου + οἱ δὲ γεωρ
γοὶ ἰδόντες τὸν
υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυ
τοῖς + οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονόμος + δεῦ
τε ἀποκτείνω
μεν αὐτὸν καὶ

κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν
τοῦ + καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἐξέβαλον
ἐξω τοῦ ἀμπελῶ
νος καὶ ἀπέκτει
νεν + ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύρ
ιος τοῦ ἀμπελῶνος
τί ποιήσει τοῖς γε
ωργοῖς ἐκείνοις +
λέγουσιν αὐτῷ +
κακοὺς κακῶς ἀπο
λέσει αὐτοὺς + καὶ
τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσεται ἄλλοις
γεωργοῖς οἵτινες
ἀποδώσουσιν
τῶν καρπῶν
ἐν τοῖς καιροῖς
τῶν + ἀγαθῶν αὐτοῖς
οἷς + οὐδέποτε ἀνέ
γνωτε ἐν ταῖς γρα
φαῖς λίθον ὃν ἀπε
δοκίμασαν οἱ οἰκο

ΝΑ ΠΤΩΝΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝΕΙΣΓΑΜΟΝ ΝΑ ΝΑ

ΔΟΜΟΥΝΤΕΣ ΟΥΤΟΣ
ΕΓΕΝΗΘΗΕΙΣΚΕΦΑ
ΛΗΝΓΩΝΙΑΣ ΠΑΡΑ
ΚΥ ΕΓΕΝΕΤΟΑΥΤΗ
ΚΑΙΕΣΤΙΝ ΘΑΥΜΑ
ΣΤΗ ΕΝΟΦΘΑΛΜΟΙΣ
ΗΜΩΝ ΡΤΚ
ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΩΥ
ΜΙΝ ΟΤΙΑΡΘΗΣΕ
ΤΑΙΑΦΥΜΩΝ Η
ΒΑΣΙΛΕΙΑΤΟΥΘΥ
ΚΑΙΔΟΘΗΣΕΤΑΙΕ
ΘΝΕΙ ΠΟΙΟΥΝΤΙ
ΤΟΥΣΚΑΡΠΟΥΣΑΥ
ΤΗΣ ΚΑΙΟΠΕΣΩΝ
ΕΠΙΤΟΝΛΙΘΟΝΤΟΥ
ΤΟΝ ΣΥΝΘΛΑΣΘΗ
ΣΕΤΑΙ ΕΦΟΝΔΑΝ
ΠΕΣΗ ΛΙΚΜΗΣΕΙΑΥ
ΤΟΝ ΚΑΙΑΙΚΟΥΣΑΝ
ΤΕΣΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙΣΚΑΙ
ΟΙΦΑΡΙΣΑΙΟΙΤΑΣΠΑ
ΡΑΒΟΛΑΣΑΥΤΟΥΣΕ
ΓΝΩΣΑΝ ΟΤΙΠΕΡΙ

ΣΚΑ Ε

ΧΑΡ

ΣΚ Α

ΑΥΤΩΝΛΕΓΕΙ ΚΑΙ
ΖΗΤΟΥΝΤΕΣΑΥΤΟΝ
ΚΡΑΤΗΣΑΙ ΕΦΟΒΗ
ΘΗΣΑΝΤΟΥΣΟΧΛΟΥΣ
ΕΠΕΙΔΗΩΣΠΡΟΦΗ
ΤΗΝ
ΑΥΤΟΝΕΙΧΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΟΥΣΠΑ
ΛΙΝ ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΕΝΠΑΡΑΒΟΛΑΙΣΛΕ
ΓΩΝ ΩΜΟΙΩΘΗ
ΗΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥ
ΝΩΝ ΑΝΘΡΩΒΑΣΙΛΕΙ
ΟΣΤΙΣΕΠΟΙΗΣΕΓΑΜΟΣ
ΤΩΥΙΩΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΤΟΥΣΔΟΥ
ΛΟΥΣΑΥΤΟΥ ΚΑΛΕ
ΣΑΙΤΟΥΣΚΕΚΛΗΜΕ
ΝΟΥΣΕΙΣΤΟΥΣΓΑΜΟΥΣ
ΚΑΙΟΥΚΗΘΕΛΟΝΕΛ
ΘΕΙΝ ΠΑΛΙΝΑΠΕ
ΣΤΕΙΛΕΝΑΛΛΟΥΣ
ΔΟΥΛΟΥΣΛΕΓΩΝ
ΕΙΠΑΤΕΤΟΙΣΚΕΚΛΗ
ΜΕΝΟΙΣ ΙΔΟΥΤΟΥ

ΚΓ ΙΔ
ΕΙΠΕΝΟΙΣΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΒΟΛΗΝΤΑΥ
ΤΗΝΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ
ΤΗΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥ
ΝΩΝΑΝΘΡΩΒΑΣΙΛΕΙ

ρις τον νομον ἢ τοι
μασα· οἱ τα υρο πω
καὶ τας ις τι στα· τε
θυμενα· καὶ πα ν
τα ἑ τοι μα· δ ε ν
τες εἰς τους γα μους +
οἱ δε ἀ με λη σαν τες·
ἀ πη λθον· ὁ μεν
εἰς τον ἴδιον ἀ γρον·
ὁ δε εἰς τη ν ἐ μπο
ρει αν αὐ τοῦ + οἱ
δε λοι ποι· κρα τη
σαν τες τους δου
λους αὐ τοῦ· ὕ βρι
σαν καὶ ἀ πε κτει
ναν + καὶ ἀ κου σας
ὁ βα σι λευς ἐ κεῖ νος·
ὠρ γι σθ η· καὶ
πεμ ψας τα στρα
τευ μα τα αὐ τοῦ·
ἀ πω λε σεν τους
φο νεῖς ἐ κεί νους·
καὶ τη ν πο λι ν
τῶν ἐ νε πρη σεν +

τοτε λε γει τοῖς δού
λοις αὐ τοῦ + ὁ μεν
γα μος· ἕ τοι μος ἐ σ
τιν + οἱ δε κε κλη
μέ νοι· οὐ κ ἦ σαν
ἄ ξι οι + πο ρευ θη τε
οὖν· ἐ πι τας δι ε ξό
δους τῶν ὁ δῶν·
καὶ ὅ σους ἐ ὰν εὕ ρη
τε καλ ε σα τε εἰς
τους γα μους + καὶ
ἐ ξελ θον τες οἱ δοῦ
λοι ἐ κεῖ νοι εἰς τας
ὁ δους· συ νη γα γον
πάν τας· ὅ σους εὗ
ρον· πο νη ρους τε
καὶ ἀ γα θους· καὶ
ἐ πλη σθ η ὁ γά μος
ἀ νά κει μέ νων +
εἰ σελ θ ὼν δὲ ὁ βα σι
λεὺς θε ά σα σθ αι
τοὺς ἀ νά κει μέ
νους· εἶ δε νέ κε
κον δυ δε

ΣΚΒ
1

ΝΒ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ Μ ΜΑ ΟΑ
ΝΚ ΛΖ, ΟΑ

ΑΥΜΕΝΟΝΕΝΔΥΜΑ
ΓΑΜΟΥ + ΚΑΙΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΩ + ΕΤΑΙΡΕ ΠΩΣ
ΕΙΣΗΛΘΕΣΩΔΕ ΜΗ
ΕΧΩΝΕΝΔΥΜΑΓΑ
ΜΟΥ + ΟΔΕΕΦΙΜΩ
ΦΗ + ΤΟΤΕΕΙΠΕΝΟ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΙΣ ΔΙΑ
ΚΟΝΟΙΣ + ΔΗΣΑΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΥ · ΧΕΙΡΑΣΚΑΙ
ΠΟΔΑΣ · ΑΡΑΤΕΑΥ
ΤΟΝ · ΚΑΙΕΚΒΑΛΕ
ΤΕΙΣΤΟΣΚΟΤΟΣΤΟ
ΕΞΩΤΕΡΟΝ + ΕΚΕΙΕΣ
ΤΑΙΟΙΚΛΑΥΘΜΟΣ
ΚΑΙΟΒΡΥΓΜΟΣΤΩΝ
ΟΔΟΝΤΩΝ + ΠΟΛΛΟΙ
ΓΑΡΕΙΣΙΚΛΗΤΟΙ · Ο
ΛΙΓΟΙΔΕΕΙΣΚΛΕΚΤΟΙ
ΟΤΕΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ
ΟΙΦΑΡΙΣΑΙΟΙ + ΣΥΜ
ΒΟΥΛΙΟΝΕΛΑΒΟΝ
ΚΑΤΑΤΟΥΤΟΥΟΠΩΣ
ΑΥΤΟΝΠΑΓΙΔΕΥ

ΣΩΣΙΝΕΝΛΟΓΩ
ΚΑΙΑΠΟΣΤΕΛΛΟΥΣΙ
ΑΥΤΩΤΟΥΣΜΑΘΗ
ΤΑΣΑΥΤΩΝ · ΜΕΤΑ
ΤΩΝΗΡΩΔΙΑΝΩΝ
ΛΕΓΟΝΤΕΣ + ΔΙΔΑΣ
ΚΑΛΕ · ΟΙΔΑΜΕΝ ·
ΟΤΙΑΛΗΘΗΣΕΙ · ΚΑΙ
ΤΗΝΟΔΟΝΤΟΥΘΥ ·
ΕΝΑΛΗΘΕΙΑΔΙΔΑ
ΣΚΕΙΣ + ΚΑΙΟΥΜΕΛ
ΛΕΙΣΟΙΠΕΡΙΟΥΔΕΝΟΣ ·
ΟΥΓΑΡΒΛΕΠΕΙΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΩΠΟΝΑΝΘΡΩ
ΕΙΠΕΟΥΝΗΜΙΝ · ΤΙ
ΣΟΙΔΟΚΕΙ + ΕΞΕΣΤΙ
ΔΟΥΝΑΙΚΗΝΣΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΙΝΗΟΥ +
ΓΝΟΥΣΔΕΟΙΣ · ΤΗΝΠΟ
ΝΗΡΙΑΝΑΥΤΩΝ ·
ΕΙΠΕΝ · ΤΙΜΕΠΕΙΡΑ
ΖΕΤΕΥΠΟΚΡΙΤΑΙ +
ΕΠΙΔΕΙΞΑΤΕΜΟΙΤΟ
ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΥΚΗΝ

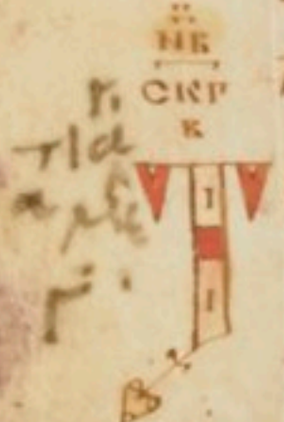

ΤΙΓ
ΑΡ

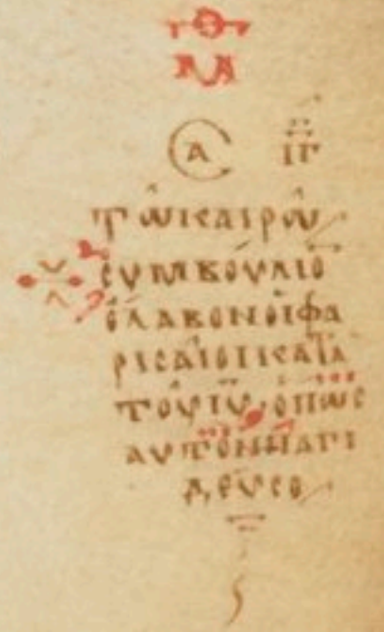

ΤΩΝΚΑΙΡΩΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΕΛΑΒΟΝΟΙΦΑ
ΡΙΣΑΙΟΙΚΑΤΑ
ΤΟΥΤΟΥΟΠΩΣ
ΑΥΤΟΝΠΑΓΙΔΕΥ
ΣΩΣΙΝ

ΝΒ ΣΚΡ ΡΑ ΥΓ

συνοίδ, επροσηνεγ
κανάυτῷδ, ηνα
ριον+καιλεγειάυ
τοῖς+τινοσηεικῶ
άυτηκαιηεπιγρα
φη+λεγουσινάυ
τῶ+καισαρος· το
τελεγειάυτοῖς+ά
ποδοτεοῦν· τὰ
καισαροςκαισαρι·
καιτὰτοῦ θ̈υτῶ
θ̈ῶ+καιἀκούσαν
τεσεθ̈αυμασαν·
καιἀφέντες· ἀῦ
τὸν ἀπηλθον
νέκειννηστηνημε
ρα· προσηλθονάυ
τῶσαδδουκαιοι·
λεγοντες μηεἶναι
ἀναστασιν+καιε
πηρωτησανάυ
τον+λεγοντες δι
δασκαλε· μωυ
σῆςεἶπεν+ἐαντις

ἀποθανη· μηέχῶ
τεκνα· ἐπιγαμ
βρεύσειὁἀδελφὸς
ἀυτοῦ· τὴνγυναῖ
καἀυτοῦ· καιἐξά
ναστήσει σπέρμα
τῶἀδελφῶἀυτοῦ+
ἦσανδεπαρ᾽ημῖν·
ἑπτὰἀδελφοί· καὶ
ὁπρῶτοςγαμησας·
ἐτελεύτησεν+καὶ
μηέχωνσπέρμα·
ἀφῆκεντὴνγυ
ναῖκαἀυτοῦτῷἀ
δελφῷἀυτοῦ· ὁ
μοίωςκαὶὁδεύτε
ρος· καὶὁτρίτος· ἕως
ἑωςτῶνἑπτά+ οὐ
στερονδεπαντῶν·
ἀπεθανενκαὶηγυ
νὴ+ἐντῇἀναστά
σει· τίνοςτῶν
ἑπτάἔσταιγυνή+
πάντεςγὰρ ἔσχον

ΓΥΝΑΪΚΑ+

ΑΥΤΗΝ ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΔΕ ΟΙΣ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ + ΠΛΑΝΑΣΘΕ ΜΗΕΙΔΟΤΕΣ ΓΑΡ ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥΘΥ ΕΝΟΥΝΩΣΙΝ + ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΟΥΚ ΑΝΕΓΝΩΤΕ ΤΟ ΡΗΘΕΝ ΥΜΙΝ ΥΠΟ ΤΟΥΘΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΘΑΒΡΑ ΑΜ · ΚΑΙ Θ ΙΣΑΑΚ · ΚΑΙ Θ ΙΑΚΩΒ + ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ Θ Σ · Θ ΝΕ ΚΡΩΝ ΑΛΛΑ ΖΩΝΤΩΝ + ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΟΙ ΟΧΛΟΙ ΕΞΕΠΛΗΣΣΟΝΤΟ ΕΠΙ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑ

ΣΚΔ S

ΛΙΑΥΤΟΥ + ΟΙΔΕ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΟΤΙ ΕΦΙΜΩΣΕΝ ΤΟΥΣ ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΟΥΣ · ΣΥΝΗΧΘΗΣΑΝ · ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ · ΤΕΤΡΑ Η

ΚΑΙ ΕΠΗΡΩΤΗΣΕΝ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΝΟΜΙΚΟΣ, ΠΕΙΡΑΖΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ + ΔΙΔΑ ΣΚΑΛΕ · ΠΟΙΑ ΕΝΤΟΛΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΝΤΩΝΟ ΜΩ + ΟΔΕΙΣ · ΕΦΗ ΑΥ ΤΩ + ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ ΚΥΝ ΤΟΝ Θ ΝΟΝ ΕΝΟΛΗ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΟΛΗ ΤΗ ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑ ΝΟΙΑ ΣΟΥ + ΑΥΤΗ ΕΣ ΤΙΝ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΜΕ ΓΑΛΗ ΕΝΤΟΛΗ + Δ ΕΥ ΤΕΡΑ Δ Ε · ΟΜΟΙΑ ΑΥ ΤΗ + ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ ΩΣ ΣΕ

ΧΑΡ

ΝΔ

ΙΔ ΙΒ

ΓΩΝΙΑΚΑΙΡ ΝΟΜΙΚΟΣ ΤΙΣ ΠΡΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΠΕΙΡΑΖΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ

αὐτοῖ· ἐντ αὐταῖς
διὰ σινέντολαῖς· ὁ
λόσὸνόμοσκαὶοἱπρο
φῆταικρεμᾶντε
συνηγμένωνδὲ
τῶνφαρισαίων·
ἐπηρώτησενα
τὸνσοῦ λέγων·
τί ὑμῖνδοκεῖπε
ρὶτοῦχν· τινος
ἐστὶν λέγου
σινἀὐτῷ· τοῦ
δαὰδ λέγειαὐτοῖς·
πῶσοῦνδαὰδἐνπνί·
κηαὐτὸνκαλεῖ·
λέγων· εἶπενὁκς
τῷκῷμοῦ· κάθου
ἐκδεξ ιῶνμου ἕ
ωσἂνθῶτοὺσἐχ
θρούσσου· ὑποπο
διὸντῶνποδῶ
σου· εἰοὖνδαὰδἐν
πνικαλεῖαὐτὸν
κν· πῶσἐσαὐτοῦ

ἐστιν· καὶοὐδεὶς
ἐδύνατοαὐτῷ· ἀ
ποκριθῆναιλόγον·
οὐδὲἐτόλμησέντις
ἀπ᾽ἐκείνηςτῆς
ἡμέρας· ἐπερωτῆσαι·
αὐτοὐκέτι· ὀφθαλμοῖς ἐλάλησενοῖς
ὄχλοις καὶτοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦλέ
γων· ἐπὶτῆς μω
σέως καθέδρας· ἐ
καθισανοἱγραμμα
τεῖς καὶοἱφαρισαῖ
οι· πάντα οὖν· ὅσα
ἐὰνεἴπωσινὑμῖν
τηρεῖν· τηρεῖτε
καὶποιεῖτε· κατὰ
δὲτὰἔργααὐτῶν
μὴποιεῖτε· λέγου
σιγὰρκαὶοὐ ποιοῦσι·
δ, εσμὰνουσιδ, ε· φορ
τίαβαρέακαὶδυσ
βάστακτα· καὶἐ

ΠΙΤΙΦΑΣΙΝΕΠΙΤΟΥΣ
ΩΜΟΥΣΤΩΝΑΝΑΝΩΝ +
ΤΩΔΕΔΑΚΤΥΛΩ
ΑΥΤΩΝ· ΟΥΦΕΛΟΥ
CIC ΣΙΚΙΝΗΣΑΙΑΥΤΑ +
ΠΑΝΤΑΔΕΤΑΕΡΓΑΑΥ
ΤΩΝ· ΠΟΙΟΥΣΙ· ΠΡΟΣ
ΤΟΘΕΑΘΗΝΑΙΤΟΙΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ + ΠΛΑΤΥΝΟΥΣΙ
ΔΕ· ΤΑΦΥΛΑΚΤΗ
ΡΙΑΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΥΝΟΥΣΙΤΑ
ΚΡΑΣΠΕΔΑ· ΤΩΝΗΙ
ΜΑΤΙΩΝΑΥΤΩΝ +
ΦΙΛΟΥΣΙΝΔΕΤΗΝΠΡΩ
ΤΟΚΛΙΣΙΑΝΕΝΤΟΙΣ
ΔΕΙΠΝΟΙΣ· ΚΑΙΤΑΣ
ΠΡΩΤΟΚΑΘΕΔΡΙΑΣ
ΕΝΤΑΙΣΣΥΝΑΓΩΓΑΙΣ
ΚΑΙΤΟΥΣΑΣΠΑΣΜΟΥΣ
ΕΝΤΑΙΣΑΓΟΡΑΙΣ· ΙΣ
ΚΑΛΕΙΣΘΑΙΥΠΟΤΩ
ΑΝΘΩΝ· ΡΑΒΒΙΡΑΒ
ΒΙ + ΥΜΕΙΣΔΕ· ΜΗ

ΚΛΗΘΗΤΕΡΑΒΒΙ +
ΕΙΣΓΑΡΕΣΤΙΝΥΜΩΝ
ΟΚΑΘΗΓΗΤΗΣΟΧΣ +
ΠΑΝΤΕΣΔΕΥΜΕΙΣΑ
ΔΕΛΦΟΙΕΣΤΕ + ΚΑΙ
ΠΑΤΕΡΑΜΗΚΑΛΕΣΗΤΕΥ
ΜΩΝΕΠΙΤΗΣΓΗΣ +
ΕΙΣΓΑΡΕΣΤΙΝ· ΟΠΗΡ
ΥΜΩΝΟΕΝΤΟΙΣΟΥ
ΝΟΙΣ + ΜΗΔΕΚΛΗ
ΘΗΤΕΚΑΘΗΓΗΤΑΙ +
ΕΙΣΓΑΡΥΜΩΝΕΣΤΙΝ·
ΟΚΑΘΗΓΗΤΗΣΟΧΣ +
ΟΔΕΜΕΙΖΩΝΥΜΩΝ
ΕΣΤΑΙΥΜΩΝΔΙΑ
ΚΟΝΟΣ + ΟΣΤΙΣΔΕΥ
ΨΩΣΕΙΕΑΥΤΟΝΤΑ
ΠΕΙΝΩΘΗΣΕΤΑΙ·
ΚΑΙΟΣΤΙΣΤΑΠΕΙΝΩ
ΣΕΙΑΥΤΟΥΥΨΩΘΗΣΕΤΑΙ·
ΟΥΑΙΔΕΥΜΙΝΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΙΣΚΑΙΦΑΡΙΣΑΙ
ΟΙΥΠΟΚΡΙΤΑΙ· ΟΤΙ
ΚΑΤΕΣΘΙΕΤΕΤΑΣ

Μ
ΠΕΤΗΝΘΒ
ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ
ΟΥΑΙΥΜΙΝ
ΓΡΑΜΜΑΤ

οἰκιας τῶν χηρῶν
καὶ προφασει μακρὰ
προσευχόμενοι +
διὰ τοῦτο λήμψεσθε
περισσότερον κρί
μα + οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖ
οἱ ὑποκριταί ὅτι
κλείετε τὴν βασι
λείαν τῶν οὐρανῶν
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων + ὑμεῖς γὰρ
οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ
τοὺς εἰσερχομένους
ἀφίετε εἰσελθεῖν +
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί ὅτι περι
άγετε τὴν θάλασ
σαν καὶ τὴν ξηρὰν
ποιῆσαι ἕνα προσή
λυτον + καὶ ὅταν
γένηται ποιεῖτε
αὐτὸν υἱὸν γεέννης

διπλότερον ὑμῶν +
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυ
φλοὶ + οἱ λέγοντες
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ οὐδέν ἐστιν
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀ
φείλει μωροὶ καὶ τυ
φλοί τίς γὰρ μείζων
ἐστὶν + ὁ χρυσὸς ἢ ὁ
ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸ
χρυσόν + καὶ ὅς ἐὰν
ὀμόσῃ ἐν τῷ + θυ
σιαστηρίῳ οὐδέν
ἐστιν ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ δώρῳ τῷ
ἐπάνω αὐτοῦ ὀφεί
λει μωροὶ καὶ τυ
φλοί τίς γὰρ μείζον +
τὸ δῶρον ἢ τὸ + θυ
σιαστήριον τὸ ἁγι
άζον τὸ δῶρον +
ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ
+ θυσιαστηρίῳ ὀ

μνησθῆναι αὐτῶν καὶ
ἐν πάσῃ τοῖς ἐπάνω
τὸν καὶ ὁμοίως ἐν
τῶν ἀνω· ὁμνύειν
αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ κα
τοικήσαντι αὐτόν +
καὶ ὁμοίως ἐν τῷ
οὐνῳ· ὁμνύειν τῷ
θρονῳ τοῦ θυ· καὶ
ἐν τῷ καθημένῳ
ἐπάνω αὐτοῦ πτε ἐ :

ϛλα ϛλ ἀρ ὀ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου + τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεον καὶ τὴν πίστιν + ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι + ὁδηγοὶ τυφλοί· οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα· τὴν δὲ κάμηλον

ϛλδ ϛλε ἀπαντῶντες + οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου· καὶ τῆς παροψίδος τοῦτο πίνακος· ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ πλεονεξίας + φαρισαῖε τυφλέ· καθάρισον πρῶτον τὸ ἔσωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν + οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι παρομοιάζετε τάφοις

ϛλε ϛλς ϛλζ ρλε ρλη

ϙλ
ἡ παραβολὴ τῆς ἐκ πενίας + οὐαὶ ὑμῖν γραμματ

κοπιαμένοις· οἱ
τινες ἐξ ὧν ἐνμέν·
φαίνονται ὡραῖοι,
ἔξω θεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν·
καὶ πᾶσα σὰρξ ὑποκριτικὸν καὶ ἀνομίας·
ὑμεῖς ἐστε γράμματα
ὑποκριταί· οἵτινες
κοσμεῖτε τοὺς
τάφους τῶν προ
φητῶν· καὶ κος
μεῖτε τὰ μνήματα
τῶν δικαίων καὶ λέγετε· εἰ ἦμε
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πρώτων ἡμῶν· οὐκ
ἂν ἦμεν κοινω
νοὶ αὐτῶν· εἰ δὲ
αἵματι τῶν προ
φητῶν· ὥστε
μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς,
ὅτι υἱοί ἐστε τῶν
φονευσάντων
τοὺς προφήτας·
καὶ ὑμεῖς πληρώ
σατε τὸ μέτρον
τῶν πατέρων ὑμῶν·
ὄφεις γεννήματα
ἐχιδνῶν· πῶς φύ
γητε ἀπὸ τῆς κρί
σεως τῆς γεέννης·
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω πρὸς ὑ
μᾶς προφήτας
καὶ σοφοὺς καὶ
γραμματεῖς ἐξ ὧν
τῶν ἀποκτενεῖ
τε καὶ σταυρώσε
τε καὶ ἐξ ὑμῶν
μαστιγώσετε ἐν
ταῖς συναγωγαῖς

ὑμῶν καὶ διώχ-
τεα πὸ πολεως εἰς
πολιν· ὅπως ἐλθη ἀν
ἐφ ὑμας πᾶν αἷμα
δικαιον ἐκχυνο
μενον ἐπι τῆς γῆς
ἀπο τοῦ αἵματος
ἀβελ τοῦ δικαιου
ἕως τοῦ αἵματος
ζαχαριου ϋ βαρα
χιου· ὃν ἐφονευσα
τε μεταξυ τοῦ
ναοῦ καὶ τοῦ θυ
σιαστηριου· ἀμην
λεγω ὑμιν· ὅτι
ἥξει ταῦτα πάν
τα ἐπι τὴν γενε
ὰν ταύτην·
Ἰερουσαλημ Ἰερουσαλημ ἡ ἀπο
κτεινουσα τους
προφητας καὶ
λιθοβολοῦσα τους
ἀπεσταλμενους
πρὸς αὐτην πο

σάκις ἠθέλησα ἐπι
συναγαγειν τὰ τε
κνα σου· ὃν τρόπον
ἐπισυναγει ὄρνις
τὰ νοσσια αὐτης ὑ
πο τας πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελησατε·
ἰδου ἀφιεται ὑμιν
ὁ οἶκος ὑμων ἔρη
μος· λεγω γαρ ὑ
μιν· οὐ μη με ἴδητε ἀ
παρτι ἕως
ἂν εἴπητε· εὐλογη
μενος ὁ ἐρχομενος
ἐν ὀνοματι κυ
καὶ ἐξελθων ὁ ἰη
σους ἀπο τοῦ ἱε
ροῦ· καὶ προσηλθον
οἱ μα θη ται αὐτοῦ
ἐπιδειξαι αὐτῷ
πασας τὰς οἰκοδομας τοῦ
ἱεροῦ· ὁ δε εἶπεν
αὐτοις· οὐ βλεπε
τε πάντα ταῦτα;

Σλβ κ Αρ

Καὶ ἐξελθων ὁ ἰη
σους ἀπο τοῦ ἱε
ροῦ· καὶ προσηλθον
οἱ μα θη ται αὐτοῦ
ἐπιδειξαι αὐτῷ
πασας τὰς οἰκοδομας τοῦ
ἱεροῦ· ὁ δε εἶπεν
αὐτοις· οὐ βλεπε
τε πάντα ταῦτα;

Μ

Τῷ καιρῷ προσηλθον οἱ μα θη ται αὐτοῦ ἐπιδειξαι αὐτῷ τας οἰ

πλ ρλ λο ιδ

σκα ρλζ, ροε
σκκ ρλη σλζ, ρμ
σκλ σλθ ρμλ
σκμ σλιη

ΑΜΗΝΑΓΕΤΩΥΜΙΝ·
ΘΥΜΗΔΗΦΕΤΗΝΔΕ
ΑΠΟΣΕΠΙΛΙΠΟΝΤΟΣ
ΟΥΚΑΤΑΛΥΘΗΣΕΤΑΙ
ΑΦΗΜΕΝΟΥΔΕΑΥ
ΤΟΥ·ΕΠΙΤΟΥΟΡΟΥΣ
ΤΩΝΕΛΑΙΩΝ·ΠΡΟΣ
ΗΛΘΟΝΑΥΤΩΟΙΜΑ
ΘΗΤΑΙΚΑΤΙΔΙΑΝ
ΛΕΓΟΝΤΕΣ·ΕΙΠΕΝ
ΜΗΠΟΤΕΤΑΥΤΑ
ΕΣΤΑΙ·ΚΑΙΤΙΤΟΣΗ
ΜΕΙΟΝΤΗΣΣΗΣΠΑ
ΡΟΥΣΙΑΣ·ΚΑΙΤΗΣ
ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣΤΟΥ
ΑΙΩΝΟΣ·ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙΣΟΙΣ·ΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΟΙΣ·ΒΛΕΠΕΤΕΜΗ
ΤΙΣΥΜΑΣΠΛΑΝΗΣΗ·

ΠΟΛΛΟΙΓΑΡΕΛΕΥΣΟΝ
ΤΑΙΕΠΙΤΩΟΝΟΜΑ
ΤΙΜΟΥΛΕΓΟΝΤΕΣ·
ΕΓΩΕΙΜΙΟΧΣ·ΚΑΙ
ΠΟΛΛΟΥΣΠΛΑΝΗΣΟΥ

ΣΙΝ·ΜΕΛΛΗΣΕΤΕΔΕ
ΑΚΟΥΕΙΝΠΟΛΕΜΟΥΣ·
ΚΑΤΑΚΟΛΟΠΟΛΕΜΩ·
ΟΡΑΤΕ·ΜΗΘΡΟΕΙΣΘΕ·
ΔΕΙΓΑΡΠΑΝΤΑΓΕ
ΝΕΣΘΑΙ·ΑΛΛΟΥΠΩ
ΕΣΤΙΝΤΟΤΕΛΟΣ·ΕΓΕΡ
ΘΗΣΕΤΑΙΓΑΡ·ΕΘΝΟΣ
ΕΠΙΕΘΝΟΣ·ΚΑΙΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΕΠΙΒΑΣΙΛΕΙΑΝ·
ΚΑΙΕΣΟΝΤΑΙΛΙΜΟΙ·
ΚΑΙΛΟΙΜΟΙ·ΚΑΙΣΕΙ
ΣΜΟΙΚΑΤΑΤΟΠΟΥΣ·
ΠΑΝΤΑΔΕΤΑΥΤΑ·
ΑΡΧΗΩΔΙΝΩΝ·
ΤΟΤΕΠΑΡΑΔΩΣΟΥΣΙΝ
ΥΜΑΣΕΙΣΘΛΙΨΙΝ·
ΚΑΙΑΠΟΚΤΕΝΟΥΣΙΝ
ΥΜΑΣ·ΚΑΙΕΣΕΣΘΕ
ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΙ·ΥΠΟ
ΠΑΝΤΩΝΤΩΝΕ
ΘΝΩΝ·ΔΙΑΤΟΟΝΟ
ΜΑΜΟΥ·ΚΑΙΤΟΤΕ
ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΘΗΣΟΝ
ΟΔΕΥΠΟΜΕΙΝΑΣΕΙΣΤΕΛΟΣ·
ΟΥΤΟΣ·ΣΩΘΗΣΕΤΑΙ·

ΣΠΛΑ ρλθ ΣΗ
ΣΤΛΕ

ταιπολλοί· καὶἄλλη
λουσπαραδώσουσι
καὶμισησουσινἀλ
λήλους+καὶπολλοὶ
ψευδοπροφῆταιἐ
γερθήσονται· καὶ
πλανήσουσιπολλούς+
καὶδιὰτὸπληθυν
θῆναιτὴνἀνομί
αν· ψυγήσεταιἡ
γάπητῶνπολλῶν+
ὁδὲὑπομείνασεἰς
τέλος· οὗτοσσωθή
σεται+καὶκηρυ
χθήσεται· τοῦτο
τὸεὐαγγέλιοντῆς
βασιλείας· ἐνὅλητῇ
οἰκουμένῃ· εἰςμαρ
τύριον πᾶσιτοῖςἔ
θνεσι· καὶτότε ἥ
ξειτὸτέλος+ὅταν
ὑνίδητε· τότε
λυγματῆςἐρημώ
σεως· τὸρηθὲνδι

ἀδανιὴλτοῦπρο
φήτου ἑστῶσεν
τοπῳἁγίῳ· ὁἀνα
γινώσκωννοείτω·
τότεοἱἐντῇἸουδαίᾳ
φευγέτωσανἐπὶ
τὰὄρη+ὁἐπὶτοῦδώ
ματος· μὴκατα
βαινέτωἀραῖτα
ἐκτῆσοἰκίαςαὐτοῦ+
καὶὁἐντῷἀγρῷ·
μὴἐπιστρεψάτω
ὀπίσω· ἀραιταῖμα
τίααὐτοῦ+οὐαὶδὲ
ταῖςἐνγαστρὶἐχού
σαις· καὶταῖς+θη
λαζούσαις· ἐνἐκείναις
ταῖςἡμέραις+πρὸς
εὐχεσθε δὲ· ἵναμὴ
γένηταιφυγὴ
ὑμῶν· χειμῶνος
μηδὲσαββάτου+
ἔσταιγὰρτότε+θλῖ
ψις μεγάλη· οἵαου

ϛ	κδ	ο
ϛκ	κ	ο
ϛκα	κα	ο
ϛκβ	κβ	ο
ϛκγ	κγ	ο
ϛκδ	κδ	ο
ϛκε	κε	ο
ϛκϛ	κϛ	ο
ϛκζ	κζ	ο
ϛκη	κη	ο
ϛκθ	κθ	ο
ϛλ	λ	ο
ϛλα	λα	ο
ϛλβ	λβ	ο
ϛλγ	λγ	ο
ϛλδ	λδ	ο
ϛλε	λε	ο
ϛλϛ	λϛ	ο
ϛλζ	λζ	ο
ϛλη	λη	ο
ϛλθ	λθ	ο
ϛμ	μ	ο
ϛμα	μα	ο
ϛμβ	μβ	ο
ϛμγ	μγ	ο
ϛμδ	μδ	ο
ϛμε	με	ο
ϛμϛ	μϛ	ο
ϛμζ	μζ	ο
ϛμη	μη	ο
ϛμθ	μθ	ο
ϛν	ν	ο
ϛνα	να	ο
ϛνβ	νβ	ο
ϛνγ	νγ	ο
ϛνδ	νδ	ο
ϛνε	νε	ο
ϛνϛ	νϛ	ο
ϛνζ	νζ	ο
ϛνη	νη	ο
ϛνθ	νθ	ο
ϛξ	ξ	ο
ϛξα	ξα	ο
ϛξβ	ξβ	ο
ϛξγ	ξγ	ο
ϛξδ	ξδ	ο
ϛξε	ξε	ο
ϛξϛ	ξϛ	ο
ϛξζ	ξζ	ο
ϛξη	ξη	ο
ϛξθ	ξθ	ο
ϛο	ο	ο
ϛοα	οα	ο
ϛοβ	οβ	ο
ϛογ	ογ	ο
ϛοδ	οδ	ο
ϛοε	οε	ο
ϛοϛ	οϛ	ο
ϛοζ	οζ	ο
ϛοη	οη	ο
ϛοθ	οθ	ο
ϛπ	π	ο
ϛπα	πα	ο
ϛπβ	πβ	ο
ϛπγ	πγ	ο
ϛπδ	πδ	ο
ϛπε	πε	ο
ϛπϛ	πϛ	ο
ϛπζ	πζ	ο
ϛπη	πη	ο
ϛπθ	πθ	ο
ϛϟ	ϟ	ο
ϛϟα	ϟα	ο
ϛϟβ	ϟβ	ο
ϛϟγ	ϟγ	ο
ϛϟδ	ϟδ	ο
ϛϟε	ϟε	ο
ϛϟϛ	ϟϛ	ο
ϛϟζ	ϟζ	ο
ϛϟη	ϟη	ο
ϛϟθ	ϟθ	ο
ϛρ	ρ	ο
ϛρα	ρα	ο
ϛρβ	ρβ	ο
ϛργ	ργ	ο
ϛρδ	ρδ	ο
ϛρε	ρε	ο
ϛρϛ	ρϛ	ο
ϛρζ	ρζ	ο
ϛρη	ρη	ο
ϛρθ	ρθ	ο
ϛσ	σ	ο
ϛσα	σα	ο
ϛσβ	σβ	ο
ϛσγ	σγ	ο
ϛσδ	σδ	ο
ϛσε	σε	ο
ϛσϛ	σϛ	ο
ϛσζ	σζ	ο
ϛση	ση	ο
ϛσθ	σθ	ο
ϛτ	τ	ο
ϛτα	τα	ο
ϛτβ	τβ	ο
ϛτγ	τγ	ο
ϛτδ	τδ	ο
ϛτε	τε	ο
ϛτϛ	τϛ	ο
ϛτζ	τζ	ο
ϛτη	τη	ο
ϛτθ	τθ	ο
ϛυ	υ	ο
ϛυα	υα	ο
ϛυβ	υβ	ο
ϛυγ	υγ	ο
ϛυδ	υδ	ο
ϛυε	υε	ο
ϛυϛ	υϛ	ο
ϛυζ	υζ	ο
ϛυη	υη	ο
ϛυθ	υθ	ο
ϛφ	φ	ο
ϛφα	φα	ο
ϛφβ	φβ	ο
ϛφγ	φγ	ο
ϛφδ	φδ	ο
ϛφε	φε	ο
ϛφϛ	φϛ	ο
ϛφζ	φζ	ο
ϛφη	φη	ο
ϛφθ	φθ	ο
ϛχ	χ	ο
ϛχα	χα	ο
ϛχβ	χβ	ο
ϛχγ	χγ	ο
ϛχδ	χδ	ο
ϛχε	χε	ο
ϛχϛ	χϛ	ο
ϛχζ	χζ	ο
ϛχη	χη	ο
ϛχθ	χθ	ο
ϛψ	ψ	ο
ϛψα	ψα	ο
ϛψβ	ψβ	ο
ϛψγ	ψγ	ο
ϛψδ	ψδ	ο
ϛψε	ψε	ο
ϛψϛ	ψϛ	ο
ϛψζ	ψζ	ο
ϛψη	ψη	ο
ϛψθ	ψθ	ο
ϛω	ω	ο
ϛωα	ωα	ο
ϛωβ	ωβ	ο
ϛωγ	ωγ	ο
ϛωδ	ωδ	ο
ϛωε	ωε	ο
ϛωϛ	ωϛ	ο
ϛωζ	ωζ	ο
ϛωη	ωη	ο
ϛωθ	ωθ	ο
ϛϡ	ϡ	ο
ϛϡα	ϡα	ο
ϛϡβ	ϡβ	ο
ϛϡγ	ϡγ	ο
ϛϡδ	ϡδ	ο
ϛϡε	ϡε	ο
ϛϡϛ	ϡϛ	ο
ϛϡζ	ϡζ	ο
ϛϡη	ϡη	ο
ϛϡθ	ϡθ	ο

γεγονεν ἀπαρχης
κοσμου· ἐως τοῦ
νυν· οὐδ οὐ μη γε
νηται + ἰσα ἐιμη
ἐκολοβωθησαν αι
ἡμεραι ἐκειναι· οὐ
κ ἂν ἐσωθη πασα
σαρξ + διὰ δε τους
ἐκλεκτους· κολο
βωθησονται αἱ ἡ
μεραι ἐκειναι + τό
τε ἐαν τις ὑμιν ει
πη· ἰδου ὧδε ὁχς·
ἢ ὧδε· μη πιστευ
σητε· ἐγερθησον
ται γαρ· ψευδοχρι
στοι καὶ ψευδοπρο
φηται· καὶ δοσου
σι σημεια μεγαλα
καὶ τερατα· ὡστε
πλανησαι· εἰ δυνα
τον καὶ τους ἐκλε
κτους + ἰδου προεῖ
ρηκα ὑμιν + ἐαν

οὖν εἰπωσιν ὑμιν·
ἰδου ἐν τῃ ἐρημῳ
ἐστιν· μη ἐξέλθη
τε· ἰδου ἐν τοις τα
μειοις· μη πιστευ
σητε· ὡς γαρ ἡ
ἀστραπη· ἐξερχεται
ἀπο ἀνατολων· καὶ
φαινεται ἑως δυ
σμων· οὕτως ἐσται
καὶ ἡ παρουσια· του
υ του ἀνου + ὁπου
γαρ ἐαν ἡ το πτω
μα· ἐκει συναχθη
σονται + ἐυθε
ως δε μετα την θλι
ψιν των ἡμερων
ἐκεινων· ὁ ἡλιος
σκοτισθησεται·
καὶ ἡ σελην η· οὐ δω
σει το φεγγος αὐτης +
καὶ οἱ ἀστερες πε
σουνται ἀπο του
οὐνου· καὶ αἱ δυ

ΝΑΚΛΕΙΣΤΩΝΟΥΝΩΝ·
ΣΑΛΕΥΘΗΣΟΜΕΤΑΪ·
ΚΑΙΤΟΤΕΦΑΝΗΣΕΤΑΙΤΟΣΗΜΕΙΟΝΤΟΥ
ΥΙΟΥΤΟΥΑΝΘΡΩΠΟΥ·ΕΝΤΩ
ΟΥΝΩ ΚΑΙΤΟΤΡΕΙΣΟ
ΦΟΝΤΑΙΠΑΣΑΙΑΙΦΥ
ΛΑΙΤΗΣΓΗΣ ΚΑΙΟ
ΨΟΝΤΑΙΤΟΝΥΝΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΝΕΡΧΟΜΕΝΟΝΕ
ΠΙΤΩΝΝΕΦΕΛΩΝ·
ΤΟΥΟΥΝΟΥΣ·ΜΕΤΑΔΥ
ΝΑΜΕΩΣΚΑΙΔΟΞΗΣ
ΠΟΛΛΗΣ ΚΑΙΑΠΟΣΤΕ
ΛΕΙΤΟΥΣΑΓΓΕΛΟΥΣ
ΑΥΤΟΥ·ΜΕΤΑΣΑΛΠΙΓ
ΓΟΣΦΩΝΗΣΜΕΓΑΛΗΣ
ΚΑΙΕΠΙΣΥΝΑΞΟΥΣΙ
ΤΟΥΣΕΚΛΕΚΤΟΥΣΑΥ
ΤΟΥ·ΕΚΤΩΝΤΕΣΣΑ
ΡΩΝΑΝΕΜΩΝ·ΑΠΑ
ΚΡΩΝΟΥΝΩΝΕΩΣ
ΑΚΡΩΝΑΥΤΩΝ
ΠΟΔΕΤΗΣΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ

ΦΕΤΕΤΗΝΠΑΡΑΚΟΛΗ
ΟΤΑΝΗΔΗΟΚΛΑΔΟΣ
ΑΥΤΗΣ·ΓΕΝΗΤΑΙΑ
ΠΑΛΟΣ·ΚΑΙΤΑΦΥΛ
ΛΑΙΚΦΥΗ·ΓΙΝΗΣΚΕ
ΤΕ·ΟΤΙΕΓΓΥΣΤΟΦΕ
ΡΟΣ·ΟΥΤΩΣΚΑΙΥΜΕΙΣ
ΟΤΑΝΙΔΗΤΕ·ΠΑΝ
ΤΑΤΑΥΤΑ·ΓΙΝΩ
ΣΚΕΤΕ·ΟΤΙΕΓΓΥΣΕΣΤΙΝ
ΕΠΙΘΥΡΑΙΣ·ΑΜΗΝ
ΛΕΓΩΥΜΙΝ·ΟΥΜΗ
ΠΑΡΕΛΘΗΗΓΕΝΕΑΝ
ΤΗΝ·ΕΩΣΑΝΠΑΝΤΑ
ΤΑΥΤΑΓΕΝΗΤΑΙ
ΟΥΝΟΣΚΑΙΗΓΗΠΑΡΕ
ΛΕΥΣΟΝΤΑΙΕΙΔΕΛΟ
ΓΟΙΛΟΥΟΥΜΗΠΑ
ΡΕΛΘΩΣΙΝ·
ΕΡΙΔΕΤΗΣΗΜΕΡΑΣΕ
ΚΕΙΝΗΣΚΑΙΩΡΑΣ·ΟΥ
ΔΕΙΣΟΙΔΕΝ·ΟΥΔΕΟΙ
ΑΓΓΕΛΟΙΤΩΝΟΥΝΩΝ
ΕΙΜΗΟΠΑΤΗΡΜΟΥΜΟΝΟΣ

ὡσπερ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
νῶε οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὥσπερ
γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ τρώ
γοντες καὶ πίνον
τες γαμοῦντες καὶ
ἐκγαμίζοντες ἄ
χρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλ
θεν νῶε εἰς τὴν κι
βωτὸν καὶ οὐκ ἔγνω
σαν ἕως ἦλθεν ὁ κα
τακλυσμὸς καὶ ἦρεν
ἅπαντας οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
ἀγρῷ εἷς παρα
λαμβάνεται καὶ ὁ
εἷς ἀφίεται δύο ἀλή
θουσαι ἐν τῷ μύλῳ
μία παραλαμβά

νεται καὶ μία ἀφί
εται
γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ
οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ
κύριος ὑμῶν ἔρχεται
κεῖνο δὲ γινώσκετε
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδε
σπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέ
πτης ἔρχεται ἐγρη
γόρησεν ἂν καὶ οὐκ
ἂν εἴασεν διορυχῆ
ναι τὸν οἶκον αὐτοῦ διὰ τοῦτο καὶ
ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοι
μοι ὅτι ἣν ὥρᾳ οὐ δο
κεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που ἔρχεται
τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
δοῦλος καὶ φρόνιμος
ὃν κατέστησεν ὁ κύ
ριος ἐπὶ τῆς θερα
πείας αὐτοῦ τοῦ δι
δόναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν καιρῷ

ΜΑΚΑΡΙΟΣΟΔΟΥΛΟΣΕΚΕΙ
ΝΟΣ·ΟΝΕΛΘΩΝΟΚΣ
ΑΥΤΟΥ·ΕΥΡΗΣΕΙΠΟΙΟΥΣ
ΤΑΥΤΑΣ ΑΜΗΝ
ΛΕΓΩΥΜΙΝ ΟΤΙΕΠΙ
ΠΑΣΙΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΟΥ·ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ
ΑΥΤΟΝ ΕΑΝΔΕΕΙ
ΠΗΟΚΑΚΟΣΔΟΥΛΟΣΕ
ΚΕΙΝΟΣ·ΕΝΤΗΚΑΡΔΙ
ΑΑΥΤΟΥ·ΧΡΟΝΙΖΕΙΟ
ΚΣΜΟΥΕΛΘΕΙΝ·ΚΑΙ
ΑΡΞΗΤΑΙΤΥΠΤΕΙΝ
ΤΟΥΣΣΥΝΔΟΥΛΟΥΣ·
ΕΣΘΙΝΔΕΚΑΙΠΙΝΕΙ
ΜΕΤΑΤΩΝΜΕΘΥΟΝ
ΤΩΝ·ΗΧΕΙΟΚΣ·ΤΟΥ
ΔΟΥΛΟΥΕΚΕΙΝΟΥ·ΕΝΗ
ΗΜΕΡΑΗΟΥΠΡΟΣΔΟ
ΚΑ ΙΚΑΙΕΝΩΡΑΙ Η
ΟΥΓΙΝΩΣΚΕΙ ΚΑΙΔΙ
ΧΟΤΟΜΗΣΕΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΤΟΜΕΡΟΣΑΥΤΟΥ
ΜΕΤΑΤΩΝΥΠΟΚΡΙ

ΤΩΝΦΗΣΗ ΕΚΕΙΣ
ΣΤΑΙΟΚΛΑΥΘΜΟΣ
ΚΑΙΟΒΡΥΓΜΟΣΤΩΝ
ΟΔΟΝΤΩΝ
ΟΤΕΟΜΟΙΩΘΗΣΕΤΑΙ
Η ΒΑΣΙΛΕΙΑΤΩΝΟΥ
ΝΩΝ·ΔΕΚΑΠΑΡΘΕ
ΝΟΙΣ ΑΙΤΙΝΕΣΛΑΒΟΥ
ΣΑΙΤΑΣΛΑΜΠΑΔΑΣ
ΑΥΤΩΝ·ΕΞΗΛΘΟΝ
ΕΙΣΑΠΑΝΤΗΣΙΝΤΟΥ
ΝΥΜΦΙΟΥ ΠΕΝΤΕ
ΔΕΗΣΑΝΕΞΑΥΤΩΝ
ΦΡΟΝΙΜΟΙ·ΚΑΙΑΙΠΕ
ΤΕΜΦΘΗΣΑΙ ΑΙΤΙΝΕΣ
ΜΩΡΑΙ·ΛΑΒΟΥΣΑΙΤΑΣ
ΛΑΜΠΑΔΑΣΑΥΤΩΝ·
ΟΥΚΕΛΑΒΟΝΜΕΘ ΕΑΥ
ΤΟΝΕΛΑΙΟΝ ΑΙΔΕ
ΦΡΟΝΙΜΟΙ·ΕΛΑΒΟΝΕ
ΛΑΙΟΝΕΝΤΟΙΣΑΓΓΕΙ
ΟΙΣΑΥΤΩΝ·Μ ΕΤΑ
ΤΩΝΛΑΜΠΑΔΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΧΡΟΝΙΖΟΝ

ΕΙΠΕΝΟΙΚΣΤΗΝ
ΠΑΡΑ ΩΝΗΣΕΙ
ΩΝΕΔΕΔΑΡΕΙΑ
ΤΩΝΟΥΡ

τος δὲ τὸν νυμφί
ον ἐὰν στα χανπᾶ
σαι καὶ εἰκά σ ευδον
Μέσης δὲ νυκτὸς κρα
γὴ γέγονεν ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ἔρχεται
ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάν
τησιν αὐτοῦ τό
τε ἠγέρθησαν πᾶ
σαι αἱ παρθένοι ἐκεῖ
ναι καὶ ἐκόσμησαν
τὰς λαμπάδας αὐ
τῶν αἵτινες μωραὶ
ταῖς φρονίμοις εἶ
πον δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν
ὅτι αἱ λαμπάδες ἡ
μῶν σβέννυνται
Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ
φρόνιμοι λέγουσαι
μήποτε οὐ μὴ ἀρ
κέσῃ ἡμῖν καὶ ὑ
μῖν πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον πρὸς

τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγόρασατε ἑαυ
ταῖς ἀπερχομέ
δὲ αὐτῶν ἀγορᾶσαι
ἦλθεν ὁ νυμφίος
καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλ
θον μετ αὐτοῦ εἰς
τοὺς γάμους καὶ
κλεῖσθη ἡ θύρα ὕ
στερον δὲ ἔρχονται
καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέ
νοι λέγουσαι κύρι
ε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν ὁ δὲ
ἀποκρι θεὶς εἶπεν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
οὐ οἶδα ὑμᾶς γρη
γορεῖτε οὖν ὅτι οὐ
κ οἶδατε τὴν ἡμέ
ραν οὐδὲ τὴν ὥραν
ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ
ἔρχεται ὅτε ὡ παραιτ
σπέρ γὰρ ἀνοστὶ
σασα ἡ
ποδήμων ἐκά λε
σε τοὺς ἰδίους δού

κη ρμα δ
ςξθ ρηα ςικθ
ςθ

λους· καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ
ὧι μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα· ὧι δὲ δύο· ὧι δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν· εὐθέως πορευθεὶς ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν· εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ·

Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον· καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἤνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκερδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπεν· κύριε δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο

ταλαντα· εκερδησα
επ αυτοις + εφη αυτ·
ο κς αυτου + ευ δουλε
αγα + εκαι πιστε + επι
ολιγα ης πιστος· επι
πολλων σε καταστη
σω + εισελ + εις την
χαραν του κυ + προσελ + ων δε· και ο
το εν ταλαντον ει
λη φως· ειπεν· κε·
εγνων σε· οτι σκλη
ρος ει ανος· θερι ζων
οπου ουκ εσπειρας·
και συναγων οθεν
ουδιεσκορπισας + και
φοβη + εις· απελθων·
εκρυψα το ταλαν
τον σου εν τη γη·
ιδε εχεις το σον + απο
κρι + εις δε ο κς αυτου·
ειπεν αυτω + πονη
ρε δουλε και οκνηρε·
ηδεις οτι θερι ζω·

οπου ουκ εσπειρα· και
συναγω οθεν ουδι
εσκορπισα + εδει ουν
σε βαλειν· τοις αργυρι
ονμου τοις τραπεζι
ταις + και ελθων εγ
ω· εκομισαμην αν·
το εμον συν τοκω +
αρατειν απ αυτου
το ταλαντον· και
δοτε τω εχοντι·
τα δεκα ταλαντα +
τω γαρ εχοντι· παν
τι δοθησεται και περι
ρισευθησεται· απο
δε του μη εχοντος·
και ο εχει· αρθησεται
απ αυτου + και τον αχρειον δουλον
εκβαλετε· εις το
σκοτος το εξωτερον +
εκει εσται ο κλαυθμος·
και ο βρυγμος των
οδοντων +

σοα κ

σοκ ε

και

τα δεκα ταλαντα

τω εχοντι δεκα

τ

κα ηλ λ
σοα με ca
σοβ cμ
σογ

τὰν δὲ ἐλθὼν οὗτος τὰν
ἀνῶν· ἐν τᾷ δοξᾷ τὰν
τῶν καὶ πάντες οἱ ἅ
γιοι ἀγγέλοι μετὰν
τῶν· τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνω δόξας αὐ
τοῦ· καὶ συναχθή
σεται ἔμπροσθεν αὐ
τοῦ· πάντα τὰ ἔθνη
καὶ ἀφορίει αὐτὸνς
ἀπ᾽ ἀλλάλων· ὥσπερ
ὁ ποιμὴν ἀφορίζει
τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν
ἐρίφων· καὶ στήσει
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ
δεξίων αὐτοῦ· τὰ
δὲ ἐρίφια ἐξ ἐνω
μων· τότε ἐρεῖ ὁ βα
σιλεὺς τοῖς ἐκ δεξίω
αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐ
λογημένοι τοῦ πρὸ
μου· κληρονομήσα
τε τὴν ἡτοιμασμέ
νην ὑμῖν βασιλείαν·

ἀπὸ καταβολῆς κόσμ·
ἐπείνασα γὰρ· καὶ ἐδω
κατέμοι φαγεῖν· ἐ
δίψησα· καὶ ἐποτίσα
τέμε· ξένος ἤμην·
καὶ συνηγάγετέμε·
γυμνός· καὶ περιέβα
λετέμε· ἠσθένησα·
καὶ ἐπεσκέψασθέμε·
ἐν φυλακῇ ἤμην·
καὶ ἦλθετε πρός με·
τότε ἀποκρι θήσον
ται αὐτῷ οἱ δίκαιοι
λέγοντες· κε· πότε
σε εἴδομεν πεινῶντα
καὶ ἐθρέψαμεν· ἢ δι
ψῶντα καὶ ἐποτίσα
μεν· πότε δέ σε εἴδο
μεν ξένον καὶ συνη
γάγομεν· ἢ γυμνὸν
καὶ περιέβαλομεν·
πότε δέ σε εἴδομεν ἀ
σθενῆ· ἢ ἐν φυλακῇ·
καὶ ἦλθομεν πρὸς σε

καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν καὶ
εἶπεν εὐθέως αὐτοῖς +
ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ἐφ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν
ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐ
ποιήσατε + τότε ἐρεῖ
καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύ
μων + πορεύεσθε ἀ
πʼ ἐμοῦ οἱ κατηρα
μένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοι
μασμένον τῷ διά
βολῳ καὶ τοῖς ἀγγε
λοις αὐτοῦ + ἐπείνα
σα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώ
κατέ μοι φαγεῖν +
ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐ
ποτίσατέ με + ξένος
ἤμην καὶ οὐ συνη
γάγετέ με + γυμνὸς
καὶ οὐ περιεβάλετε
με + ἀσθενὴς καὶ ἐν
φυλακῇ καὶ οὐκ ἐ
πεσκέψασθέ με + τό
τε ἀποκριθήσον
ται αὐτοῖς λέ
γων + ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν + ἐφ ὅσον
οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν ἐλα
χίστων οὐδὲ ἐμοὶ
ἐποιήσατε + καὶ ἀπε
λεύσονται οὗτοι
εἰς κόλασιν αἰώνιον
οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζω
ὴν αἰώνιον + τῷ ἁγίῳ
καὶ ἐνδόξῳ
καὶ ὑπερευλογητῷ
σὺν τῷ
πανσέπτῳ

τοὺς λοιποὺς τούτους·
εἶπεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἴδατε ὅτι μετὰ δύο
ἡμέρας τὸ πάσχα
γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται
εἰς τὸ σταυρωθῆναι·
τότε συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ πρε
σβύτεροι τοῦ λαοῦ
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως τοῦ λε
γομένου Καϊάφα·
καὶ συνεβουλεύσαν
το ἵνα τὸν Ἰησοῦν δό
λῳ κρατήσωσι καὶ
ἀποκτείνωσιν· ἔ
λεγον δὲ μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ μήπως θό
ρυβος γένηται ἐν
τῷ λαῷ·

ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν· καὶ ἐμβριμώμενος αὐτῇ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτήν· καὶ λέγει αὐτῇ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὴν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐξελθοῦσα ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἀλλ' ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ ἦν ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς περιχώρου πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς· καὶ ἐζήτουν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐλάλουν μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ· τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν· ἔδωκαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ ὅπως πιάσωσιν αὐτόν· καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ ῥαββεί ῥαββεί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτοῖς καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον· τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν· τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι καὶ πᾶν τὸ συνέδριον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν· καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπαν· οὗτος ἔφη δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν τι οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· ἔνοχος θανάτου ἐστίν· τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν χριστὲ τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ μετὰ Ἰησοῦ ἦσθα τοῦ Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπαν τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς·

ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν· καὶ ἐμβριμώμενος αὐτῇ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτήν· καὶ λέγει αὐτῇ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὴν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐξελθοῦσα ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἀλλ' ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ ἦν ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς περιχώρου πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς· καὶ ἐζήτουν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐλάλουν μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ· τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν· ἔδωκαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ ὅπως πιάσωσιν αὐτόν· καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ ῥαββεί ῥαββεί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτοῖς καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον· τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν· τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι καὶ πᾶν τὸ συνέδριον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν· καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπαν· οὗτος ἔφη δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν τι οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· ἔνοχος θανάτου ἐστίν· τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν χριστὲ τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ μετὰ Ἰησοῦ ἦσθα τοῦ Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπαν τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς·

Μ	Κ	Δ	Ι
σοδ	ρνς	ρξ	ιε
σοε	ρνζ	οδ	ιαη
σος	ρνη		ες
σοζ	ρνθ		εη
	ρνο		π

τότε· ἐζήτει εὐκαι
ρίαν· ἵνααὐτὸὑπα
ρά δῳ + τετνλ ā.
ξγ Τῇ δὲ πρώτῃ τῶνἀ
ζύμων· προσῆλθον
οἱμα θηταὶ λέγον
τεσαὐτῷ + ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμέν
σοι· φαγεῖν τὸπάσχα +
ὁ δὲ ἔϊς· εἶπεναὐτοῖς +
ὑπάγετεεἰςτὴνπό
λιν πρὸς τὸν δεῖνα·
καὶ εἶπατεαὐτῷ + ὁ
διδάσκαλόςλέγει· ὁ
καιρόςμουἐγγύςἐστι·
πρὸς σὲ ποιῶτὸπάσχα
μετατῶνμα + η
τῶνμου + καὶ ἐποί
ησανὡμα + θηταί·
ὡς προσετάξεναὐτοῖς
ὁἵς· καὶ ἡτοίμασαν
τὸπάσχα + ὀψίας δὲ
γενομένης· ἀνέκει
τομετατῶνδώ

μ νλ δ ϋ
σοη ρξ σξγ οβ
σοθ ρξα ρκα

ΑΡ ΔΕΙΚΑΠΛΑΦΗΤΩΝ ΥΜΕΙΣΤΙΩΑΝ ΙΟΥΔΑΙΑ ΕΙΑΩΣ ΔΕΙΞΕΙ ΟΤΙΠΑ
ΚΑΙΕΣΘΙΟΝΤΩΝΑΥΤΟΥ ΑΥΤΟΝΗΕΙΠΕΝΜΗ
ΕΙΠΕΝΗΑΜΗΝΛΕΓΩ ΤΙΕΓΩΕΙΜΙΡΑΒΒΙ
ΥΜΙΝΟΤΙΕΙΣΕΞΥΜΩΝ ΛΕΓΕΙΑΥΤΩΣΥΕΙΠΑΣ
ΠΑΡΑΔΩΣΕΙΜΕΚΑΙ ΕΣΘΙΟΝΤΩΝΔΕΑΥΤΟΥ
ΣΠΑ ΛΥΠΟΥΜΕΝΟΙΣΦΙΔΡΑ ΛΑΒΩΝΙΣΤΟΝΑΡΤΟΝ
ΗΡΞΑΝΤΟΛΕΓΕΙΝΑΥ ΚΑΙΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΣ
ΤΩΝΕΙΣΕΚΑΣΤΟΣΑΥ ΕΔΙΚΛΑΣΕΝ ΚΑΙΕΔΙΔΟΥ
ΤΩΝΜΗΤΙΕΓΩ ΤΟΙΣΜΑΘΗΤΑΙΣΚΑΙ
ΕΙΜΙΚΕ ΟΔΕΑΠΟΚΡΙ ΕΙΠΕΝΛΑΒΕΤΕΦΑΓΕ
ΘΕΙΣΕΙΠΕΝΟΕΜΒΑ ΤΟΥΤΟΕΣΤΙΤΟ
ΣΠΕ ΑΣΜΕΤΕΜΟΥΕΝΤΩ ΣΩΜΑΜΟΥ ΚΑΙΛΑ
ΤΡΥΒΛΙΩΤΗΝΧΕΙΡΑ ΚΩΝΤΟΠΟΤΗΡΙΟΝΕΙΣ
ΟΥΤΟΣΜΕΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΣ ΕΔΩ
ΟΜΕΝΥΣΤΟΥΑΝΟΥ ΚΕΝΑΥΤΟΙΣ ΛΕΓΩΝ
ΥΠΑΓΕΙΚΑΘΩΣΓΕ ΠΙΕΤΕΞΑΥΤΟΥΠΑΝ
ΓΡΑΠΤΑΙΠΕΡΙΑΥΤΟΥ ΤΕΣ ΤΟΥΤΟΓΑΡΕΣΤΙ
ΟΥΑΙΔΕΤΩΑΝΘΡΩ ΤΟΑΙΜΑΜΟΥ ΤΟΤΗΣ
ΗΩΔΙΟΥΔΑΣΤΟΥΑΝ ΚΑΙΝΗΣΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΟΥΠΑΡΑΔΙΔΟΤΑΙ ΤΟΠΕΡΙΠΟΛΛΩΝΕΚ
ΣΠΚ ΚΑΛΟΝΗΝΑΥΤΩΕΙΟΥ ΧΥΝΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣΑΦΕ
ΚΕΓΕΝΝΗΘΗΟΑΝΟΣΕ ΣΙΝΑΜΑΡΤΙΩΝ ΛΕ
ΣΠΓ ΚΕΙΝΟΣ ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΓΩΔΕΥΜΙΝ ΟΤΙΟΥ
ΔΕΙΟΥΔΑΣΟΠΑΡΑΔΙΔΟΥΣ ΜΗΠΙΩΑΠΑΡΤΙΕΙΣ
ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΓΕΝΗ

ΧΤ	ΡΞΑ	ϛ	Ϊ.
ΣΠ	ΡΞΒ	ϹΞΘ	ΡΙΚΒ
Σπα	ΡΞΓ	ϹΞΗ	Νϵ
Σπκ	ΡΞΔ	ϹΞΙ	ΞΓ
Σπγ	ΡΞϵ	ϹΞϵ	Ξϵ
Σπδ	ΡΞϛ		Ξϛ
Σπϵ			

ΜΑΤΟΣΤΗΣΑΜΠΕ
ΛΟΥ· ἘΩΣΤΗΣΗΜΕΡΑΣ
ἘΚΕΙΝΗΣ· ὅΤΑΝΑΥ
ΤΟΜΙΝΩΜΕΦ'ΥΜΩΝ
ΚΑΙΝΟΝ· ἘΝΤΗΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΤΟΥΠΡΟΣΜΟΥ +
ΚΑΙΥΜΝΗΣΑΝΤΕΣ· ΕΞΕ
ΧΗΛΘΟΝ ΕΙΣΤΟΟΡΟΣ
ΤΩΝΕΛΑΙΩΝ + ΤΟ
ΤΕΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙΣΟΙΣ +
ΠΑΝΤΕΣΥΜΕΙΣΣΚΑΝ
ΔΑΛΙΣΘΗΣΕΣΘΕΕΝ
ΕΜΟΙ· ἘΝΤΗΝΥΚΤΙ
ΠΑΝΤΕΣ + ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΓΑΡ· ΠΑΤΑΞΩΤΟΝ
ΠΟΙΜΕΝΑ· ΚΑΙΔΙΑΣΚΟΡ
ΠΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙΤΑΠΡΟ
ΚΑΤΑΤΗΣΠΟΙΜΝΗΣ +
ΜΕΤΑΔΕΤΟΕΓΕΡΘΗ
ΝΑΙΜΕ ΠΡΟΑΞΩ Ὑ
ΜΑΣΕΙΣΤΗΝΓΑΛΙΛΑΙ
ΑΝ + ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΔΕ
ΠΕΤΡΟΣ· ΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΩ + ΕΙΠΑΝΤΕΣΣΚΑΝ

ΔΑΛΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙΕΝ
ΣΟΙ ΕΓΩΔΕ· ΟΥΔΕΠΟ
ΤΕΣΚΑΝΔΑΛΙΣΘΗΣΟ
ΜΑΙ + ΕΦ' ΗΑΥΤΩΙΙΣ +
ΑΜΗΝΛΕΓΩΣΟΙ ΟΤΙ
ΕΝΤΑΥΤΗΤΗΝΥΚΤΙ
ΠΡΙΝΑΛΕΚΤΟΡΑΦΩ
ΝΗΣΑΙ· ΤΡΙΣΑΠΑΡΝΗ
ΣΗΜΕ + ΛΕΓΕΙΑΥΤΩ
Ο ΠΕΤΡΟΣ + ΚΑΝΔΕΝ
ΜΕΣΥΝΣΟΙΑΠΟ + ΑΝΕΙΝ
ΟΥΜΗΣΕΑΠΑΡΝΗΣΟ
ΜΑΙ + ΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙ
ΠΑΝΤΕΣΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
ΕΙΠΟΝ + ΤΟΤΕΕΡΧΕΤΑΙ
ΜΕΤΑΥΤΩΝΙΗΣΟΥΣ· ΕΙΣ
ΧΩΡΙΟΝΛΕΓΟΜΕΝΟΝ
ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ· ΚΑΙΛΕ
ΓΕΙΤΟΙΣΜΑΘΗΤΑΙΣ +
ΚΑΘΙΣΑΤΕΑΥΤΟΥ
ΕΩΣΑΠΕΛΘΩΝΠΡΟΣ
ΕΥΞΩΜΑΙΕΚΕΙ + ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΑΒΩΝΤΟΝΠΕ
ΤΡΟΝ· ΚΑΙΤΟΥΣΔΥΟ

Μ	Ν	Δ	Ι
CHS	ρξγ	coθ	ρηκ
Cηγ	ρξη	coθ	ρηκs
cηη	ρξθ		ρης
Cηθ	ρο		
Cq	ροα		
	ροκ		

Μ	Ν	Δ	Ι
CqA	ρογ	CHA	ρχ
CqB	ροδ	CHB	ρξα
CqГ	ροε	CП	
CqД	ρος	CHД	
CqE	ροζ		
CqS	ρον		
	ροθ		

υἱοὺς Ζεβεδαίου· καὶ ἤρ-
ξατο λυπεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν· τότε
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· περί-
λυπός ἐστιν ἡ ψ
μέχρι θανάτου· μείνατε ὧδε
καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ
καὶ προσελ-
θὼν μικρὸν ἔπε-
σεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ προσευχό-
μενος καὶ λέγων·
Πάτερ μου, εἰ δυνατόν
ἐστι, παρελθέτω
ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτή-
ριον τοῦτο· πλὴν
οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω·
ἀλλ' ὡς σύ. Ἕωθεν κε σπ: ὥφθη ἀβάν.
καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ εὑ-
ρίσκει αὐτοὺς καθεύ-
δοντας καὶ λέγει
αὐτοῖς· οὕτως

ἐν κῇ χν σατεμπαν
ὡραὴ γρηγορήσαι
μετ' ἐμοῦ· γρηγο-
ρεῖτε· καὶ προσεύχε-
σθε, ἵνα μὴ εἰσέλθη
τε εἰς πειρασμόν·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμόν
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής·
πάλιν ἐκ δευτέρου
ἀπελθὼν προσ-
ηύξατο λέ-
γων· πάτερ
μου· εἰ οὐ δύναται
τοῦτο τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ
ἐὰν μὴ αὐτὸ πιῶ·
γενηθήτω τὸ θέ-
λημά σου· καὶ ἐλθὼν
εὑρίσκει αὐτοὺς πά-
λιν καθεύδοντας
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ
ὀφθαλμοὶ βεβαρη-
μένοι· καὶ ἀφέντας
τοὺς ἀπελθὼν
πάλιν προσηύξατο

καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς εὐ

κα	μ	ξ	ϡ
cqη	ρπ	cπε	cϙ
cqθ	ρπα	cλς	ρηη
τ	ρπβ		
τα			

εἰς τρίτον· τὸν ἀν-
δρα ὃν ἐκ τῶν νεκρῶν +
ἤγειρεν· τοὺς ἀδελφούς
μου τοὺς πέντε· καὶ λέγει
αὐτοῖς + καθεύδετε
τὸ λοιπὸν καὶ ἀνα-
παύεσθε· ἴδού· ἤγ-
γικεν ἡ ὥρα + καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου· παραδί-
δεται εἰς χεῖρας
ἁμαρτωλῶν + ἐγεί-
ρεσθε + ἄγωμεν + ἴ
δού· ἤγγικεν ὁ παρα
διδούς με + καὶ ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος·
ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα ἦλθεν·
καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος
πολὺς· μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων· ἀ
πὸ τῶν ἀρχιερέων·
καὶ πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ + ἰδὲ παρα
διδοὺς αὐτὸν· ἔδω

κεν αὐτοῖς σημεῖον +
λέγων· ὃν ἐὰν φιλή
σω· αὐτός ἐστιν· κρά
τησατε αὐτὸν + καὶ
εὐθέως προσελθὼν
τῷ ἰησοῦ· εἶπεν· χαῖρε
ῥαββεῖ + καὶ κατεφί
λησεν αὐτόν + ὁ δὲ ἰη̄ς·
εἶπεν αὐτῷ + ἑταῖρε·
ἐφ' ὃ πάρει + τότε προσελ
θόντες· ἐπέβαλον
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰη̄ν·
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν +
καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ
ἰησοῦ· ἐκτείνας τὴν χεῖ
ρα· ἀπέσπασε τὴν μά
χαιραν αὐτοῦ + καὶ
παταξας τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως· ἀφεί
λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον + τότε
λέγει αὐτῷ ὁ ἰη̄ς + ἀπόστρε
ψον σου τὴν μάχαι
ραν· εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς + πάντες γὰρ·

Μ	Λ	Δ	Ω
τκ	ρπγ	σπζ	ρξ
τκγ	ρπδ	σπθ	ρο
τκδ	ρπε		
τκε			

οἱ λαβόντες μάχαι
ραν· ἐνίκησαχαίραἀπο
φανοῦνται· ἢ δ,ο
κεῖς· ὅτι ἰνδ,ύναμαι
ἀρτιπαρακαλέσαι τὸ
πρᾶμόν· καὶ παράστη
σεῖμοι πλείους· ἢ δ,ω
δ,εκα λεγεῶνας ἀγγέ
λων· πῶς οὖν πλη
ρωθῶσιν αἱ γραφαὶ·
ὅτι οὕτως δ,εῖ γενέσθαι·
νὲ κεῖνη τῇ ὥρᾳ· εἶ
πεν ὁ ἰς τοῖς ὄχλοις·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξῆλ
θετε· μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων συλ
λαβεῖν με· καθ· ἡμέ
ραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθε
ζόμην δ,ιδ,άσκων
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐκ ἐ
κρατήσατέ με· τοῦ
το δ,ὲ ὅλον γέγονεν·
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
γραφαὶ τῶν προφη

τῶν· τότε οἱ μα
ταὶ πάντες· ἀφέντες
αὐτὸν ἔφυγον·
ἰδ,ὲ κρατήσαντες τὸ
ἓν ἀπήγαγον πρὸς
καϊάφαν τὸν ἀρχιε
ρέα· ὅπου οἱ γραμμα
τεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε
ροι συνήχθησαν·
ὁ δ,ὲ πέτρος νικολάου εἰ
αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν·
ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρ
χιερέως· καὶ εἰσελθὼν
ἔσω· ἐκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν· ἵ
δ,ε τὸ τέλος· οἱ δ,ὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι· καὶ τὸ συνέδρι
ον ὅλον· ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν·
κατὰ τοῦ ἰυ· ὅπως θα
νατώσωσιν αὐτόν·
καὶ οὐχ ηὗρον· καὶ
πολλῶν ψευδομαρ

τ̈ωννπα
γ̈ωκαιβ
οἱστρατι
ωταικρα
τησαντ̈

τυρωη προσελθων
τωη· οὐχ εὑρων· ν
στερον δ̄ε· προσελθων
πεσδ̄ νοτευδ̄ομαρ
τυρεσεῖπον· οὐτοσ
φη· δ̄υναμαι· κα
ταλυσαι τον ναον τ̄ου
θ̄υ· καὶ διατριων
ημερων· τ̄ι κοδομη
σαι αὐτον· καὶ ἀναστ
τασ ὰρχιερεὶς· εἶ
πεν αὐτω· οὐδεν
ἀποκρινη· τί οὖν τοι
σὺν κατα μαρτυρόν
σιν σ̄ου· εἶ σεσιωπα·
καὶ ἀποκρι· θεὶς ὰρχι
ερεὶς· εἶπεν αὐτω·
ἐξορκιζω σε· κατα
τ̄ου θ̄υ τ̄ου ζωντος·
ἵνα ἡμῖν εἴπης· εἰ σὺ
εἶ ὁ χ̄ς· ὁ ῡς τ̄ου θ̄υ·
λεγει αὐτω ὁ ἰ̄ς· σὺ
εἶπας· πλην· λεγω
ὑμῖν· ἀπ' ἀρτι· ὁ

τ̄ῃ θ̄ῃ ἐπὶ τὸν νῦν τ̄ὸν ἀη
ὸν· κα· θ̄ημενον ἐκ
δ̄εξιῶν τ̄ης δ̄υνα
μεως· καὶ ἐρχομενο
ἐπι τ̄ων νεφελων
τ̄ου οὐνου· τοτε δ̄ια
χιερεὺς δ̄ιερρηξε
τὰ ἱματια αὐτ̄ου·
λεγων· ὁτι ἐβλασφη
μησεν· τί ἐτι χρει
αν ἐχομεν μαρτυ
ρων· ἰδ̄ε νυν ἠκου
σατε· τ̄ην βλασφη
μιαν αὐτ̄ου· τί ὑ
μιν δ̄οκει· οἱ δ̄ε ἀ
ποκριθεντες εἶπον·
ἔνοχος θ̄ανατου ἐ
στιν· τοτε ἐνεπτυ
σαν· εἰς τὸ προσωπον
αὐτ̄ου· καὶ ἐκολα
φισαν αὐτον· οἱ δ̄ε
ἐρραπισαν λεγον
τες· προφητευσον
ἡμιν χ̄ε· τίς ἐστιν

ὁπαίσασσε + ἰδὲ πέτρος
ἐξω ἐκλαυσεν πικρως
τὴν αὐλὴν + καὶ προσηλ
θεν αὐτῷ μία παι
δίσκη λέγουσα + καὶ
σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ
γαλιλαίου + ὁ δὲ ἠρ
νήσατο ἐμπροσθεν
αὐτῶν πάντων
λέγων οὐκ οἶδα τί
λέγεις + ἐξελθόντα
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυ
λῶνα εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη καὶ λέγει αὐ
τοῖς + ἐκ τῶν καὶ οὗτος
ἦν μετὰ ἰησοῦ τοῦ να
ζωραίου + καὶ πάλιν
ἠρνήσατο μεθ ὅρ
κου οὐκ οἶδα τὸν
ἄνθρωπον + μετὰ μικρὸν
δὲ προσελθόντες οἱ
ἑστῶτες εἶπον τῷ
πέτρῳ + ἀληθῶς καὶ
σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ + καὶ

γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν καὶ
ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει
+ τότε ἤρξατο
κατα + θεματίζειν
καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον +
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν + καὶ ἐ
μνήσθη πέτρος τοῦ
ῥήματος τοῦ ἰυ ὃ εἶ
πεν αὐτῷ ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φω
νῆσαι τρὶς ἀπαρνή
σῃ με καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς +
ῥωϊας δὲ γενομένης
συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
ἰυ ὥστε θανατῶ
σαι αὐτόν + καὶ δή
σαντες αὐτὸν ἤγα
γον καὶ παρέδω
καν αὐτὸν ποντί

εἰς λειτουργ
μ γ κλ παρεις
τῷ ἰκαρῳ
συμβούλιον
ἔλαβον πλ

μ	ϡ	λ	ϊ
ρις	ϱϛζ	ϲϱγ	ϱος
ριζ	ϱϛη	ϲϱϵ	
ριη	ϱϛη	τ	
ριθ	ϱϛθ		

63

πιλάτῳ· τῷ ἡγεμό-
νι· τέτρωται
ὀφείλων Ἰούδας ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν ὁτὲ
κατεκρίθη· μετα-
μεληθεὶς ἀπέστρε-
ψεν τριάκοντα
ἀργύρια τοῖς ἀρχιε-
ρεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυ-
τέροις λέγων· ἥ-
μαρτον παραδοὺς
αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ
εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς·
σὺ ὄψῃ· καὶ ῥίψασα
ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ·
ἀνεχώρησε· καὶ ἀ-
πελθὼν ἀπήγξα-
το· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς·
λαβόντες τὰ ἀργυ-
ρία· εἶπον· οὐκ ἔξε-
στι βαλεῖν αὐτὰ·
εἰς τὸν κορβανᾶν·
ἐπεὶ τιμὴ αἵματός
ἐστι· συμβούλιον

τελαβόντες· ἠγόρα-
σαν ἐξ αὐτῶν· τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως·
εἰς ταφὴν τοῖς ξέ-
νοις· διὸ ἐκλήθη·
ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος· ἀγρὸς
αἵματος· ἑωσταῦρι
μερον· τοῦ τε πλη-
ρωθῆναι· τὸ
διὰ Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου· λέγον-
τος· καὶ ἔλαβον τὰ
τριάκοντα ἀργύρια
τὴν τιμὴν τοῦ τε-
τιμημένου· ὃν ἐτί-
μησαντο· ἀπὸ υἱῶν
Ἰσρ· καὶ ἔδωκαν αὐ-
τὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως· καθὰς συ-
νέταξέ μοι κς ✣
δεῖς· ἐστὶ μὲν προσθεν
τοῦ ἡγεμόνος· καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ ἡγεμών· λέγων·

ϲγϵ ϊϊ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων ὁ δϵ ϊϲ ϵ
φη αὐτῷ συ λϵγϵις
κ ϊϵ ἐν τῷ κατηγορϵῖ
σθ αι αὐτὸν ὑπο τῶν
ἀρχιϵρϵων καὶ τῶν
πρϵσβυτϵρων οὐ
δϵν ἀπϵκρινατο
τοτϵ λϵγϵι αὐτῷ ὁ πι
λατος οὐκ ἀκουϵις
πως σου κατα μαρ
τυρουσιν καὶ οὐκ ἀ
πϵκρι θη αὐτῷ πρὸς
οὐδϵ ἑνὶ ῥήμα ὥστϵ
θαυμαζϵιν τὸν
ἡγϵμονα λιαν κα
τὰ δϵ ἑορτὴν ϵἰω
θϵι ὁ ἡγϵμὼν ἀπο
λυϵιν ὄχλῳ ἕνα
δϵσμιον ὃν ἤθϵλον
ϵἶχον δϵ τοτϵ δϵσμι
ον ἐπίσημον λϵγο
μϵνον βαραββᾶν
συνηγμϵνων οὖν

ΜΜ ΜΡ ΜΔ ΜΔ
ϡκϐ ϲϐ τϑ ρπ
ϡκγ ϲγ τι ρπγ
ϡκδ ϲδ τι ρπδ
ϡκϵ
ϡκϛ

αὐτῶν εἶπϵ ναὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος τίνα θϵ
λϵτϵ ἀπολύσω ὑμῖν
βαραββᾶν ἢ ϊν τὸν
λϵγόμϵνον χν ϡ ἦ
δϵι γὰρ ὁτι διαφθο
νον παρϵδωκαν
τὸν κα θημϵνου
δϵ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βη
ματος ἀπϵστϵιλϵν
πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ
αὐτοῦ λϵγουσα μη
δϵν σοὶ καὶ τῷ δικαί
ῳ ἐκϵίνῳ πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμϵρον
κατ ὄναρ δι αὐτον
οἱ δϵ ἀρχιϵρϵῖς καὶ οἱ
πρϵσβύτϵροι ἔπϵισαν
τοὺς ὄχλους ἵνα αἰ
τησωνται τὸν βα
ραββᾶν τὸν δϵ ἸΗ
πολϵσωσιν ἀποκρι
θϵὶς δϵ ὁ ἡγϵμὼν
ϵἶπϵ ναὐτοῖς τίνα

ΘΕΛΕΤΕΑΠΟΤΩΝΔΥ
Ο ΑΠΟΛΥΣΩΥΜΙΝΤΟΝ
ΔΕΒΕΙΠΟΝΤΟΝΒΑΡΑΒΒΑΝ·
ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙΣΟΠΙΛΑΤΟΣ
ΤΙΟΥΝΠΟΙΗΣΩΤΟΝ
ΤΟΝΛΕΓΟΜΕΝΟΝΧΝ
ΛΕΓΟΥΣΙΝΑΥΤΩΠΑΝ
ΤΕΣ ΣΤΑΥΡΩΘΗΤΩ
ΟΔΕΒΕΓΕΜΩΝΕΦΗ
ΤΙΓΑΡΚΑΚΟΝΕΠΟΙΗ
ΣΕΝ ΟΙΔΕΠΕΡΙΣΣΩΣ
ΕΚΡΑΖΟΝΤΕΣ ΛΕΓΟΝΤΕΣ·
ΣΤΑΥΡΩΘΗΤΩ· Ι
ΔΩΝΔΕΟΠΙΛΑΤΟΣ
ΟΤΙΟΥΔΕΝΩΦΕΛΕΙ
ΑΛΛΑΜΑΛΛΟΝΘΟΡΥ
ΒΟΣΓΙΝΕΤΑΙ· ΛΑΒΩΝ
ΥΔΩΡ· ΑΠΕΝΙΨΑΤΟ
ΤΑΣΧΕΙΡΑΣ· ΑΠΕΝΑΝ
ΤΙΤΟΥΟΧΛΟΥ ΛΕΓΩΝ·
Α ΘΩΟΣΕΙΜΙ· ΑΠΟΤΟΥ
ΑΙΜΑΤΟΣΤΟΥΔΙΚΑΙ
ΟΥΤΟΥΤΟΥ ΥΜΕΙΣ
ΟΨΕΣΘΕ ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ

ΘΕΙΣΠΑΣΟΛΑΟΣΕΙΠΕΝ
ΤΟΑΙΜΑΑΥΤΟΥΕΦΗ
ΜΑΣ ΚΑΙΕΠΙΤΑΤΕ
ΚΝΑΥΤΩΝ ΤΟΤΕΑ
ΠΕΛΥΣΕΝΑΥΤΟΙΣΤΟΝ
ΒΑΡΑΒΒΑΝ ΤΟΝΔΕ
ΙΗΣΟΥΦΡΑΓΕΛΛΩΣΑΣ ΠΑ
ΡΕΔΩΚΕΝΙΝΑΣΤΑΥ
ΡΩΘΗ·
ΟΙΤΟΥΗΓΕΜΟΝΟΣ ΠΑΡΑ
ΛΑΒΟΝΤΕΣΤΟΝΙΗΣΟΥ
ΤΟΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ ΣΥ
ΝΗΓΑΓΟΝΕΠΑΥΤΟΝ
ΟΛΗΝΤΗΝΣΠΕΙΡΑΝ
ΚΑΙΕΚΔΥΣΑΝΤΕΣΑΥ
ΤΟΝ ΠΕΡΙΕΘΗΚΑΝ
ΑΥΤΩ ΧΛΑΜΥΔΑ
ΚΟΚΚΙΝΗΝ ΚΑΙΠΛΕ
ΞΑΝΤΕΣΣΤΕΦΑΝΟΝ
ΕΞΑΚΑΝΘΩΝ ΕΠΕ
ΘΗΚΑΝΕΠΙΤΗΝΚΕ
ΦΑΛΗΝΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΛΑΜΟΝΕΠΙΤΗΝ

δεξιανἀυτοῦ + καὶ
γονυπετησαντες·
ἐμπροσθενἀυτοῦ·
ἐνεπαιζονἀυτῷ +
λεγοντες· χαιρεὁκα
σιλεὐστωνἸουδαί
ων + καὶἐμπτυ
σαντεσεἰσἀυτὸν·
ἐλαβοντὸνκαλαμὸ
καὶἐτυπτονεἰστὴν
κεφαλὴνἀυτοῦ +
καὶὁτεἐνεπαιξαν
ἀυτῷ· ἐξεδυσαν
ἀυτὸντὴνχλαμὺ
δα· καὶἐνεδυσαν
ἀυτὸντὰἱματια
πλα ἀυτοῦ· καὶἀπηγα
γονἀυτὸνεἰστοσταυ
ρῶσαι + ἐξερχόμενοι
δε· εὗρονἀνὸνκυ
ρηναῖον· ὀνὁματι
σίμωνα + τοὺτον
ἠγγαρευσαν· ἵναἀ
ρῇτὸνσταυρὸνἀυτοῦ·

αἰεζελθόντεσεἰστο
πὸνλεγόμενονγολ
γο + θᾶ· ὅἐστιπλε + ερ
μηνευόμενος· κρα
νίουτόπος· ἐδωκαν
ἀυτῷ· πιεῖνὄξος
μεταχολῆσμεμι
γλένον + καὶγευσα
μενος· οὐκἠθελεν
πιεῖν σταυρῶ
σαντεσδεἀυτὸν·
διεμερισαντοταϊ
ματἰαἀυτοῦ· βαλ
λὸντεσκλῆρον καὶ
καθημενοι· ἐτη
ρουνἀυτὸνἐκεῖ +
καὶἐπε + θηκανἐπάνω
τῆσκεφαλῆσἀυτοῦ
τὴναἰτίανἀυτοῦ
γεγραμμενην +
οὗτοσἐστινἸς· ὄκα
σιλεὐστωνἸουδαί
ων + τότεσταυ
ρουνταισὺνἀυτῷ

πλα
α

τα	ση	τιε	ϙγ.
ταα	σθ	τιη	ϙγ.
ταβ	σι	τκα	ϙγ
ταγ	σια	τκα.	ϛα
ταδ.	σιβ	τκδ.	ϙθ
ταθ	σιδ.		ϙθ
ταϛ	σιε		
ταζ	σις		

δυολησται εἰσεικδε
ζιὼν· καὶεἰσεξενω
νυμων· τνεικ τκξ εἰσδετω κρε
ιδεπαραπορευομενοι·
εκλασφημουνἀυτὸν·
κινοῦντεσταςκεφα
λὰςἀυτῶνκαιλεγον
τες οὐὰ ὁκαταλυ
ωντονναὸν· καιεν
τρισὶνἡμεραισοικο
δομῶν· σῶσονσεαυ
τὸν εἰυἱὸσεἰτοῦθυ·
καταβηθιἀπὸτοῦ
στρου ὁμοίωςδὲ
καὶοἱἀρχιερεῖς· εμ
παίζοντες· μετὰ
τῶνγραμματέων·
καὶπρεσβυτερων·
καὶφαρισαίωνέλε
γον ἄλλουσἐσωσεν·
ἑαυτὸνοὐδυναται
σῶσαι εἰβασιλευς
ἰηλἐστιν· καταβά
τωνυνἀπὸτοῦστῦ·
καὶπιστεύσωμεν
ἐπ᾽ αὐτῷ πέποιθεν
ἐπὶτὸνθν· ῥυσάσθω
νυνἀυτὸν· εἰθέλει
ἀυτὸν εἶπενγὰρ
ὁτιθυἱὸςειμιϋς τοῦ
θ καὶοἱλῃσται· οἱσυ
σταυρωθέντεσαυ
τῷ· ὠνείδιζονἀυ
τὸν ιδ̄ τὸν ἀποδέκτης
ὥρας· σκότοσἐγένε
το· ἐπὶπᾶσαντὴν
γὴν· ἑωσὥρασἐνά
τὴς περίδετὴνὲ
νατὴνὥραν· ἀνε
βόησενὁφ̄ς· φωνῇ
μεγάλῃ λέγων·
ἠλὶ· ἠλὶ λεμᾶσα
βαχθανί τοῦτέ
στιν· θεέμου· θεέ
μου· ἵνατίμεἐγκα
τέλειπες τίνεςδὲ
τῶνἑκεῖἑστώτων
ἀκούσαντες· ἔλεγον

κ	λ	ν
ταη	σιη	τκβ
ταθ	σιθ	τκε
τλ	σκ	τκζ
τλα	σκα	τκτ
τλβ		

ὁτιηλίανφωνεῖὁν
τος καὶεὐφεώςδρα
μώνεἰςεξαὐτῶν·
καὶλαβὼνςπόγγον·
πλήσαςτεόξους·καὶ
περιφεὶςκαλάμῳ·
ἐπότιζεναὐτόν
οἱδὲλοιπὸιἔλεγον
ἄφεςἴδωμεν·εἰέρ
χεταιἨλίας·σῶσων
αὐτόν ὁδεῖςπᾶ
λιν·κράξαςφωνὴ
μεγάλη·ἀφῆκεν
τὸπνᾶ καὶἴδου
τοκαταπέτασμα
τοῦναοῦ·ἐσχίσφη
εἰςδύο· ἀπὸἄνωθεν
ἕωςκάτω καὶἡ
γῆἐσείσφη·καὶαἱ
πέτραιἐσχίσφησαν
καὶτὰμνημεῖαἀ
νεῴχθησαν καὶ
πολλὰσώματατῶν
κεκοιμημένων

ἁγίωνἠγέρθη καὶ
ἐξελθόντεσεκτῶν
μνημείων·μετὰ
τὴνἔγερσινἀὐτοῦ·
εἰσῆλθονεἰςτὴνἁ
γίανπόλιν·καὶἐνε
φανίσθησανπολλοῖς
δὲεἑκατόνταρχοςκαὶ
οἱμετ᾽ αὐτοῦ·τη
ροῦντεςτὸνἸν·ἰδὸν
τεςτὸνσεισμὸνκαὶ
τὰγενόμενα·ἐφο
βήθησανσφόδρα
λέγοντες·ἀληθῶς
υἱὸςἦνοὗτος·θεοῦ
ἦσανδὲἐκεῖγυναῖκες
πολλαὶ·ἀπὸμακρό
θενθεωροῦσαι·αἵ
τινεςἠκολούθησαν
τῷἸῃ ἀπὸτῆςγαλι
λαίας·διακονοῦσαι
αὐτῷ·ἐναὶςἦν
μαρίαἡμαγδαλη
νὴ·καὶμαρίαἡτοῦ

Μ Ν Ξ

τμγ σκγ τκο ςχ
τμα σκδ τκη
τμε σκε ωλ
τμς σκς
τμζ

ϊακωβον· καϊωσή
μήρ· καὶ ἡ μήρτων
υἱῶν ζεβεδαίου
φ ἡ ἐγενήθη ἡ
ἡ λφενὰ ἀνόσπλούσι
ος ἀπὸ ἁρίμα θ αίας·
τὸν ὀνομαϊωσηφ
ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθη
τευσε τῷ ἰῷ ὗτος
προσελθὼν τῷ πι
λάτῳ· ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰοῦ τότε
ὁ πιλᾶτος· ἐκέλευσεν
ἀποδοθῆναι τὸ σῶ
μα καὶ λαβὼν τὸ
σῶμα ὁ ϊωσὴφ· ἐνε
τύλιξεν αὐτὸ· σὶν
δόνι καθαρᾷ· καὶ ἔ
θηκεν αὐτὸ ἐν τῷ
καινῷ αὐτοῦ μνη
μείῳ· ὃ ἐλατόμησεν
ἐν τῇ πέτρᾳ καὶ
προσκυλίσας λίθον
μέγα· τῇ θύρᾳ τοῦ

μν ἡ μαγδαληνὴ μαρία
ἡ δὲ ἄλλη μαρία· κα θη
μεναι· ἀπέναντι
τοῦ τάφου· τῇ δὲ ἐπαύριον· ἥτις
ἐστὶ μετὰ τὴν παρα
σκευήν· συνήχθη
σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι πρὸς πιλᾶ
τον λέγοντες· κύρι
ε ἐμνήσθημεν ὅτι
ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν·
ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἐγείρομαι·
κέλευσον οὖν ἀσφα
λισθῆναι τὸν τά
φον· ἕως τῆς τρίτης
ἡμέρας· μήποτε ἐλ
θόντες οἱ μα θη
ταὶ αὐτοῦ νυκτὸς· κλέ
ψωσιν αὐτὸν· καὶ
εἴπωσι τῷ λαῷ·

τουλυχλινου

γερ ✣ ηαποτων νεκρω ✣
ικαιεσται · ηεσχατη
πλανη · χειρων τηις
πρωτης ✣ εφηαν
τοις οπιλατος ✣ εχε
τε κουστωδιαν ✣ υ
παγετε · ασφαλισασ
✣ εως οιδατε ✣ οιδε
πορευ ✣ εντες · ησφα
λισαντο τον ταφον
σφραγισαντες τον
λιθον · μετα των
κουστωδιας
ψηφ εσαββατων ·
τη επιφωσκουση ·
εις μιαν σαββατων ·
ηλθε μαριαμ η μαγδα
ληνη · και η αλλη μα
ρια · θεωρησαι τον
ταφον ✣ και ιδου σεισ
μος εγενετο μεγας ✣
αγγελος γαρ κυ · κα
τα βας εξ ουνου · προ
σελθων · απεκυλι

ψηβ α

σεται ✣ ο ναποτης
✣ υραις · ✣ και εκα ✣ η
το επανω αυτου ✣
ην δε η ειδεα αυτου
ως αστραπη · και το
ενδυμα αυτου · λευ
κον ως εριχιων ✣ απο
δε του φοβου αυτου ·
εσεισ ✣ ησαν οι τηρουν
τες · και εγενοντο ω
σει νεκροι ✣ αποκρι
θεις δε ο αγγελος · ει
πεν ταις γυναιξιν ✣
μη φοβεισθε υμεις ✣
οιδα γαρ οτι ιν
εσταυρωμενον ζη
τειτε ✣ ουκ εστιν
ωδε ✣ γερ ✣ ηγερ
κα ✣ ως ειπεν ✣ δευ
τε ιδετε τον τοπον
οπου εκειτο ο κς ✣ και
ταχυ πορευ ✣ εισαι ·
επατε τοις μαθη
ταις αυτου · οτι η

ψηβ γ

μ
τη α σαββατω
τη επιφωσκουση
εις μιαν

ψηβ δ

μ ιδ ◠ ⚓
τηβ ςαα τας ςο
τηγ ςαγ τλη ςια

περὶ τῆς ἀποτάξεως τῶν νηῶν
κρῶν· καὶ ἰδοὺ προά
γειν μὲν εἰς τὴν γαλι
λαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε· ἴδε· εἶπον
ὑμῖν· καὶ ἐξελθὼν
ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· μετὰ φόβου
καὶ χαρᾶς μεγάλης·
ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· ὡς δὲ ἐπορεύοντο
τοῦ ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
καὶ ἰδοὺ ἀπήντη
σεν αὐταῖς λέγων
χαίρετε· αἱ δὲ προσε
λθοῦσαι ἐκράτησαν
αὐτοῦ τοὺς πόδας·
καὶ προσεκύνησαν
αὐτῷ· τότε λέγει αὐ
ταῖς ὁ ἰς· μὴ φοβεῖσθε·
ὑπάγετε ἀπάγ
γειλατε τοῖς ἀδελ

φοῖς μου· ἵνα ἀπέλθω
σιν εἰς τὴν γαλιλαίαν
ἀν· κἀκεῖ με ὀψονται·
Πορευομένων δὲ αὐ
τῶν· ἰδοὺ τινες τῆς
κουστωδίας· ἦλθον
τες εἰς τὴν πόλιν· ἃ
πήγγειλαν τοῖς ἀρ
χιερεῦσιν· ἅπαντα
τὰ γενόμενα· καὶ συ
νάχθεντες μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων·
συμβούλιόν τε λάβον
τες· ἀργύρια ἱκανὰ·
ἔδωκαν τοῖς στρα
τιώταις λέγοντες·
εἴπατε· ὅτι οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς
ἐλθόντες· ἔκλεψαν
αὐτὸν· ἡμῶν κοιμω
μένων· καὶ ἐὰν
κουσθῇ τοῦτο ἐπὶ
τοῦ ἡγεμόνος· ἡμεῖς
πείσομεν αὐτὸν·

ΚΑΙ ΥΜΑΣ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ
ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ ΟΙΔΕΛΛ
ΚΟΝΤΕΣΤΑΑΡΓΥΡΙΑ Ε
ΠΟΙΗΣΑΝΩΣΕΔΙΔΑ
ΧΘΗΣΑΝ ΚΑΙΔΙΕΦΗ
ΜΙΣΘΗΣΑΝΟΛΟΓΟΣΟΥΤΟΣ
ΠΑΡΑΪΟΥΔΑΙΟΙΣ ΜΕ
ΧΡΙΤΗΣΣΗΜΕΡΟΝ
ΙΔΕΕΝΔΕΚΑΜΑΘΗΤΑΙ
ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝΕΙΣΤΗΝ
ΓΑΛΙΛΑΙΑΝ ΕΙΣΤΟΟ
ΡΟΣ ΟΥΕΤΑΞΑΤΟΑΥΤΟΙΣ
ΟΙΣ ΚΑΙΙΔΟΝΤΕΣΑΥ
ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΟΙΔΕΕΔΙΣΤΑ
ΣΑΝ ΚΑΙΠΡΟΣΕΛΘΩΝ
ΩΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΛΕΓΩΝ ΕΔΟΘΗΜΟΙ
ΠΑΣΑΕΞΟΥΣΙΑ ΕΝΟΥΝΩ
ΚΑΙΕΠΙΓΗΣ ΠΟΡΕΥ
ΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΥ
ΣΑΤΕΠΑΝΤΑΤΑΕΘΝΗ
ΚΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣΑΥ
ΤΟΥΣ ΕΙΣΤΟΟΝΟΜΑ

ΤΟΥΠΡΣ ΚΑΙΤΟΥΥΥ
ΚΑΙΤΟΥΑΓΙΟΥΠΝΣ
ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣΑΥ
ΤΟΥΣΤΗΡΕΙΝ ΠΑΝ
ΤΑΟΣΑΕΝΕΤΕΙΛΑΜΗΝ
ΥΜΙΝ ΚΑΙΙΔΟΥΕ
ΓΩΜΕΘΥΜΩΝΕΙΜΙ
ΠΑΣΑΣΤΑΣΗΜΕΡΑΣ
ΕΩΣΤΗΣΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ
ΤΟΥΑΙΩΝΟΣ
ΑΜΗΝ

Μ
ΕΩ
ΤΩΝΚΑΤΑ ΕΤΟ
ΡΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΙΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝΚΑΤΑΜΑΡΚΟΝ

+ ΘΥΜΙΑΜΑ

ΠΟΙΗΣΑΙ

ΤΑΔΕ ΦΕΡΕΙ

α Περὶ τοῦ ἀπὸ ἑσπέρας

β Περὶ τοῦ ἀπὸ ἑωθινοῦ

γ Περὶ τοῦ ἀπὸ μεσημβρίας

ποικίλων ὀνήσεων

δ Περὶ τοῦ νεφῶν

ε Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ

ϛ Περὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ τὴν

χεῖρα

ζ Περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων

ἐκλογῆς

η Περὶ τοῦ πόρου παρακολ-

θ Περὶ τῆς ἐπὶ τιμήσεως τῶν

ὑδάτων

ια Περὶ τοῦ λεπρῶν

ιβ Περὶ τῆς τοῦ πατρὸς τοῦ ἀρ-

χισυναγώγου

ιγ Περὶ τῆς αἱμορροούσης

ιδ Περὶ τῆς τῶν ἀπροσταλῶν

διατάξεως

ιε Περὶ τῶν ἀπροσταλῶν

ιϛ Περὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ περι-

πτώσεως

ιζ Περὶ τῆς παρακλήσεως τῶν

ἐντολιστῶν

ιη Περὶ τῆς φοινικίσσης

ιθ Περὶ τοῦ μοσχιλλίου

κ Περὶ τῶν ἐπταλάρτων

κα Περὶ τῆς ζωνιστῶν φα-

βιαίων

κβ Περὶ τοῦ γυφλοῦ

κγ Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ πε-

ρωτήσεως

κδ Περὶ τῆς μεταμορφώσε-

τοῦ Ἰῦ

κε Περὶ τοῦ σεληνιαζομένου

κϛ Περὶ τῶν διαλογιζομέ-

νων ἐν τῇ καρδίᾳ

κζ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντ

διὲξεστινἀπολυσαιτὴν
γυναῖκα·
κθ Περὶτοῦἐπερωτήσαντος
πλουσίουτὸνιν·
λ Περὶτῶνψιῶνζεβεδαίου·
λα Περὶβαρτιμαίου·
λβ Περὶτοῦπωλου·
λγ Περὶτῆςζηρανθείσηςσυ
κῆς·
λδ Περὶμνησικακίας·
λε Περὶτῶνἐπερωτησαν
τῶντὸνκ̄ναρχιερέων
καὶπρεσβυτέρων·
λς Περὶτοῦλαμπελῶνος·
λζ Περὶτῶνἐπερωτησαν
τῶνδιατὸνικὴνσον·
λη Περὶτωνσαδδουκαίων·
λθ Περὶτοῦγραμματέως·
μ Περὶτῆςτοῦκ̄ῦἐπερω
τήσεως·
μα Περὶτῆςτὰδυολεπτά·
μβ Περὶσυντελείας·
μγ Περὶτῆςἡμέραςκαὶὥρας·
μδ Περὶτῆςἀλειψάσηςτὸν
κ̄ν μύρω·
με Περὶτοῦπασχα·
μς Περὶπαραδώσεωςπροφη
τεία·
μζ Ἀρνησεὶςπέτρου·
μη Περὶτῆςαἰτήσεωςτοῦ
σωματοςτοῦκ̄ῦ·

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΛΛΑΡΙΚΟΝ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΙΥ ΧΥ ΥΥ ΘΥ ΩΣ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ + ΙΔΟΥ
ΕΓΩ ΑΠΟΣΤΕΛΛΩ ΤΟ
ΑΓΓΕΛΟΝ ΜΟΥ ΠΡΟ ΠΡΟ
ΣΩΠΟΥ ΣΟΥ ΟΣ ΚΑΤΑ
ΣΚΕΥΑΣΕΙ ΤΗΝ ΟΔΟΝ
ΣΟΥ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΣΟΥ +
ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ
ΕΡΗΜΩ + ΕΤΟΙΜΑΣΑ
ΤΕ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΚΥ
ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΟΙΕΙΤΕ
ΤΑΣ ΤΡΙΒΟΥΣ ΑΥΤΟΥ +
ΕΓΕΝΕΤΟ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΚΗΡΥΣΣΩΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ
ΤΑΝΟΙΑΣ ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ
ΑΜΑΡΤΙΩΝ + ΚΑΙ ΕΞΕ
ΠΟΡΕΥΕΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ
ΠΑΣΑ Η ΙΟΥΔΑΙΑ ΧΩΡΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΑΙ
ΚΑΙ ΕΒΑΠΤΙΖΟΝΤΟ
ΠΑΝΤΕΣ ΕΝ ΤΩ ΙΟΡΔΑ
ΝΗ ΠΟΤΑΜΩ ΥΠΑΥ
ΤΟΥ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕ
ΝΟΙ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ
ΑΥΤΩΝ + Η ΝΗΔΕΟΙΩ
ΑΝΝΗΣ ΕΝΔΕΔΥΜΕ
ΝΟΣ ΤΡΙΧΑΣ ΚΑΜΗΛΟΥ
ΚΑΙ ΖΩΝΗ ΝΗΔΕΡΜΑ
ΤΙΝΗ ΝΠΕΡΙΤΗΝΟ
ΣΦΥΝΑΥΤΟΥ + ΚΑΙ Ε
ΣΘΙΩΝ ΑΚΡΙΔΑΣ
ΚΑΙ ΜΕΛΙ ΑΓΡΙΟΝ +
ΚΑΙ Ε ΚΗΡΥΣΣΕΛΕΓΩΝ +
ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΙΣΧΥΡΟΤΕ
ΡΟΣ ΜΟΥ ΟΠΙΣΩ ΜΟΥ

ΚΕ προ[illegible] ΦΙ
ΑΡΧΙΤΡΥΦΩΝ
ΑΓΓΕΛΙΩΝ
ΧΥ

ὃν ὁ υἱὸς εἰμὶ ἐγὼ κανὼν
κυρίας λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ +
ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ
καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην + καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον + καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν + σὺ

ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός σου ἐν σοὶ εὐδόκησα + καὶ εὐθὺς ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ ὕδατος + εἰς τὴν ἔρημον ἐκβάλλει αὐτὸν τὸ πνεῦμα καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ + καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ + μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐκήρυσσεν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ λέγων + ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ + μετανοεῖτε καὶ

πιστευσεντων εν
αγγελιω · ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
Περιπατων δε παρα
την θαλασσαν της
γαλιλαιας · ειδεν
μωνα · και ανδρε
αν τον αδελφον
μωνος · και λαλουντας
αμφιβληστρον εν
την θαλασσαν · ησαν
γαρ αλιεις · και ει
πεν αυτοις ο ις · δευ
τε οπισω μου · και
ποιησω υμας γενε
σθαι αλιεις ανθρω
και ευθεως αφεν
τες τα δικτυα αυ
των ηκολουθησαν
αυτω · και προ
βας εκειθεν ολιγον ·
ειδεν ιακωβον · τον
του ζεβεδαιου · και
ιωαννην τον αδελ
φον αυτου · και αυ

τους εν τω πλοιω ·
καταρτιζοντας τα
δικτυα αυτων
και εν θεως εκαλεσεν
αυτους · και αφεν
τες τον πρα αυτων
ζεβεδαιον εν τω
πλοιω μετα των
μισθωτων · απη
λθον οπισω αυτου ·
και εισπορευονται εις
καπερναουμ · και
ευθεως τοις σαββα
σιν · εισελθων εις
συναγωγην · εδι
δασκεν · και εξε
πλησσοντο επι τη δι
δαχη αυτου · ην γαρ
διδασκων αυτους ·
ως εξουσιαν εχων ·
και ουχ ως οι γραμ
ματεις αυτων · και
ευθεως ην εν τη

Α	ΛΒ	ΚΑ
ΙΑ	ΛΓ	ΚΒ
ΙΒ	Λ Δ	ΚΓ
ΙΓ	ΛΔ	
ΙΔ		

Κ Πτ ησποδοξάσπετρον μ δ ωδ
κ θ η
ς τ Ππτ ιαθέν τ ἀποστολικῶν ωδ δ ωδ
τ ι ο

ἀκαθάρτων καὶ ἀνε
κραξε λέγων τί
ἡμῖν καὶ σοί υἱὲ θυ ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς ἔστι δὲ
καὶ ἀγέλη χοίρων πολλῶν βο
σκομένη πολλοὶ δὲ δαίμονες
παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες
ἐὰν ἐκβάλλῃς ἡμᾶς ἀπόστειλον
ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπάγετε καὶ
ἐξῆλθον καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν
ἀγέλην καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα
ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον
πάντες καὶ ἐφάνη
κησαν πάντες
ὥστε συζητεῖν πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες
τί ἐστι τοῦτο τὸ
διδαχὴ καινὴ
αὕτη ὅτι καὶ ἐν
σιν καὶ τοῖς πνεύ
μασι πακτοῖς ἀκαθάρτοις
ἐπιτάσσει καὶ ὑπα

κούουσιν αὐτῷ καὶ
ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐ
τοῦ εἰς ὅλην
τὴν περίχωρον τῆς
Γαλιλαίας καὶ ἐν
ἐλθόντες δὲ πρὸς τὸν Ἰη
γένηται ὧ
δὲ ἐκ τῆς συναγω
γῆς ἐλθόντες ἦλ
θον εἰς τὴν οἰκίαν
Σίμωνος καὶ ἀνδρέ
ου μετὰ Ἰακώβου
καὶ Ἰωάννου ἰδὲ
πενθερὰ τοῦ Σίμω
νος κατέκειτο πυρέσ
σουσα καὶ εὐθέως
λέγουσιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς καὶ προσελθὼν
ἤγειρεν αὐτὴν κρα
τήσας τῆς χειρὸς αὐ
τῆς καὶ ἀφῆκεν αὐ
τὴν ὁ πυρετὸς εὐθέ
ως καὶ διηκόνει αὐ
τοῖς ὀψίας δὲ γενο
μένης ὅτε ἔδυ ἥλιος
ἔφερον πρὸς αὐτόν

πάντας τοὺς καὶ τοὺς
ἐχοντας καὶ τοὺς δαι
μονιζομένους καὶ
ἠπόλισόλη επισυνηγ
μένην πρὸς τὴν
θύραν· καὶ ἐθεράπευ
σε πολλοὺς κακῶς ἐ
χοντας ποικίλαις
νόσοις καὶ δαίμονι
α πολλὰ ἐξέβαλεν
καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν
τὰ δαιμόνια ὅτι ἤ
δεισαν αὐτὸν τὸν
χν εἶναι
καὶ πρωῒ ἔννυχα λί
αν ἀναστὰς ἐξῆλθεν
κατὰ πόλ ἐπορεύ
ετο εἰς ἔρημον τόπον κἀκεῖ
προσηύχετο καὶ
κατεδίωξεν αὐτὸν
ὁ σίμων καὶ οἱ μετ' αὐ
τοῦ καὶ εὗρον αὐτὸν
καὶ ἔλεγον αὐτῷ ὅτι πάντες σε

ζητοῦσιν καὶ λέγει
αὐτοῖς ἀγωμεν εἰς
τὰς ἐχομένας κω μο
πόλεις ἵνα καὶ ἐκεῖ κη
ρύξω εἰς τοῦτο γὰρ
ἐξελήλυθα καὶ κη
ρύσσων ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς αὐτῶν
εἰς ὅλην τὴν γαλιλαί
αν καὶ τὰ δαιμό νι
α ἐκβάλλων καὶ
ἤρχετο πρὸς παρακαλῶν αὐ
τὸν καὶ γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων
αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς
δύνασαί με καθα ρί
σαι καὶ ὁ δὲ ἰησοῦς πλαγχνι
σθεὶς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτῷ θέ
λω καθαρίσθητι καὶ
ἐμβριμησάμενος
αὐτῷ εὐθέως ἐξε

κ̄ς τῆς
τρίτης καὶ
πηλθεν εἰς
ἐρημ
καὶ ἐκαθ
ἐν τῷ ὄρει ἀπε
ἀπ' αὐτοῦ ἡλθεν
καὶ ἐκα
ρίσ

καὶ ἐν αὐτῷ· καὶ
λέγει αὐτῷ· ὁρᾶις μὴ
δενὶ μηδὲν εἴπῃς·
ἀλλ' ὑπαγε· σεαυτὸν
δεῖξον τῷ ἱερεῖ·
καὶ προσένεγκε περὶ
τοῦ καθαρισμοῦ
σου· ἃ προσέταξεν μω
σῆς· εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐξελ
θὼν· ἤρξατο κη
ρύσσειν πολλὰ· καὶ
διαφημίζειν τὸν
λόγον· ὥστε μηκε
τι αὐτὸν δύνασθε
φανερῶς εἰς πόλιν
εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τό
ποις ἦν· καὶ ἤρχον
το πρὸς αὐτὸν πάν
το θεν

καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς
καπερναοὺμ δι' ἡ
μερῶν· καὶ ἠκού

ς· ἡ δὲ τις εἰς οἰκον ἐ
στὶν· καὶ εὐθέως·
συνήχθησαν πολ
λοί· ὥστε μηκέτι
χωρεῖν μηδὲ τὰ
πρὸς τὴν θύραν·
καὶ ἐλάλει αὐτοῖς
τὸν λόγον· καὶ ἔρχο
νται προς αὐτὸν· πα
ραλυτικὸν φερόν
τες· αἰρόμενον ὑπὸ
τεσσάρων· καὶ μὴ
δυναμενοι προσέγ
γισαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον· ἀπεστέγασαν
τὴν στέγην· ὅπου
ἦν· καὶ ἐξορύξαν
τες· χαλῶσι τὸν κρά
βαττον· ἐφ' ᾧ ὁ πα
ραλυτικὸς κατέκει
το· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰ
τὴν πίστιν αὐτῶν·
λέγει τῷ παραλυ
τικῷ· τέκνον

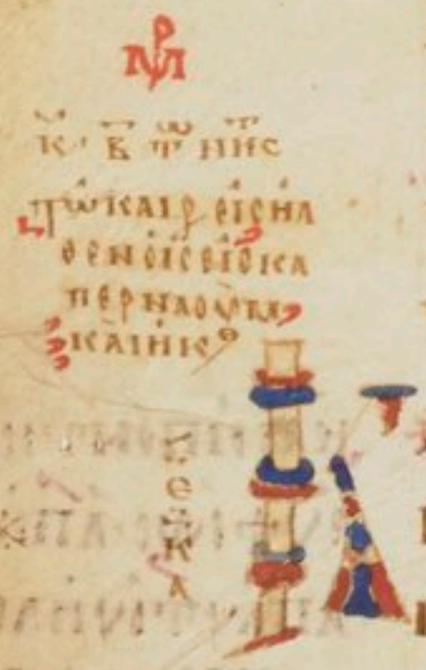

ἀφέωνται σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου + ἢ σαν
δὲ τίνες τῶν γραμ-
ματέων ἐκεῖ· ἵνα
+ ἡμεῖς καὶ διαλο-
γιζόμενοι ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν + τί οὗτος οὕτως λα-
λεῖ βλασφημίας + τίς
δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ
θς + καὶ ἐν θεὸς ἐπι-
γνοὺς τὴν πίστιν
τοῦ· ὅτι οὕτως σὰν
τοὶ διαλογίζονται
ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐ
τοῖς + τί ταῦτα δι
αλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν + τί
ἐστιν εὐκοπώτε
ρων + εἰπεῖν τῷ πα
ραλυτικῷ· ἀφέων
ται σου αἱ ἁμαρτίαι·
ἢ εἰπεῖν· ἆρον τὸν
κράβαττόν σου καὶ
περιπάτει + ἵνα δὲ
εἰδῆτε· ὅτι ἐξουσί
αν ἔχει· ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου·
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι
ἁμαρτίας· λέγει τῷ
παραλυτικῷ + σοὶ
λέγω + ἔγειρε· καὶ ἆ-
ρον τὸν κράβαττόν
σου· καὶ ὑπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου + καὶ ἠγέρ
θη + εὐθὺς + καὶ ἆρας
τὸν κράβαττον ἐξ
ἦλθεν ἔμπροσθεν
πάντων + ὥστε ἐ
ξίστασθαι πάντας·
καὶ δοξάζειν τὸν θν
λέγοντας· ὅτι οὕτως
οὐδέποτε· οὕτως εἴδομεν

ΙΣΙΑ
Κ

ΙΑ ἐθεώρησα + ἐπάλιν πα
ρὰ τὴν + θάλασσαν
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχε
το πρὸς αὐτόν, καὶ
ἐδίδασκεν αὐτούς·

ΚΑ ΛΗ ΟΛ
ΚΒ ΛΘ ΟΚ
ΚΓ ρΠΣ ΟΓ
ΛΑ

ΑΠΑΡΑΓΩΝ. ΙΔΕΗ
ΛΕΥΕΙΝΤΟΝΤΟΥΑΛ
ΦΑΙΟΥ· ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ
ΕΠΙΤΟΤΕΛΩΝΙΟΝ+
ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΩ+ Α
ΚΟΛΟΥΘΕΙΜΟΙ· ΚΑΙΑ
ΝΑΣΤΑΣ· ΗΚΟΛΟΥΘΗ
CΕΝΑΥΤΩ+ ΚΑΙΕΓΕ
ΝΕΤΟ· ΕΝΤΩΚΑΤΑ
ΚΕΙCΘΑΙΑΥΤΟΝΕΝ
ΤΗΟΙΚΙΑΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ
ΠΟΛΛΟΙΤΕΛΩΝΑΙΚΑΙ
ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ· CΥΝΑ
ΝΕΚΕΙΝΤΟΤΩΙΥ ΚΑΙ
ΤΟΙCΜΑΘΗΤΑΙCΑΥ
ΤΟΥ+ ΗCΑΝΓΑΡΠΟΛ
ΛΟΙ· ΚΑΙΗΚΟΛΟΥΘΗ
CΑΝΑΥΤΩ+ ΚΑΙΟΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙCΚΑΙΟΙ
ΦΑΡΙCΑΙΟΙ· ΙΔΟΝΤΕC
ΑΥΤΟΝ· ΕCΘΙΟΝΤΑΜΕ
ΤΑΤΩΝΤΕΛΩΝΩΝ
ΚΑΙΑΜΑΡΤΩΛΩΝ
ΕΛΕΓΟΝΤΟΙCΜΑΘΗ

ΚΓ Κ

ΤΑΙCΑΥΤΟΥ+ ΤΙΟΤΙ
ΜΕΤΑΤΩΝΤΕΛΩΝΩ
ΚΑΙΑΜΑΡΤΩΛΩΝ+
ΕCΘΙΕΙΚΑΙΠΙΝΕΙ+
ΚΑΙΑΚΟΥCΑCΟΙC· ΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΟΙC+ ΟΥΧΡΕΙΑΝΕ
ΧΟΥCΙΝΟΙΙCΧΥΟΝΤΕC·
ΙΑΤΡΟΥ· ΑΛΛΟΙΚΑΚΩC·
ΕΧΟΝΤΕC+ ΟΥΚΗΛΘΟΝ
ΚΑΛΕCΑΙΔΙΚΑΙΟΥC·
ΑΛΛΑΑΜΑΡΤΩΛΟΥC·
ΕΙCΜΕΤΑΝΟΙΑΝ

ΚΑ ΙΗ ΑΙΗCΑΝΟΙΜΑΦΗΤΑΙ
ΙΩΑΝΝΟΥ· ΚΑΙΟΙΦΑ
ΡΙCΑΙΟΙΝΗCΤΕΥΟΝΤΕC+
ΚΑΙΕΡΧΟΝΤΑΙ· ΚΑΙΛΕ
ΓΟΥCΙΝΑΥΤΩ+ ΔΙΑ
ΤΙΟΤΙΜΑΦΗΤΑΙΙΩΑΝ
ΝΟΥ· ΚΑΙΟΙΤΩΝΦΑ
ΡΙCΑΙΩΝ· ΝΗCΤΕΥ
ΟΥCΙΝ ΟΙΔΕCΟΙΜΑΘΗ
ΤΑΙΟΥΝΗCΤΕΥΟΥCΙΝ+
ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙCΟΙC+
ΜΗΔΥΝΑΝΤΑΙΟΙΥΙΟΙ

τὸν νυμφῶνος· ἐν
ᾧ ὁ νυμφίος μετ' ἀν
τῶν ἐστιν· ἵνα στέν
ωμεν ὅσον χρόνον με
θ' ἑαυτῶν ἔχουσι
τὸν νυμφίον· οὐ
δύνανται νηστεύ
ειν· ἐλεύσονται δὲ
ἡμέραι· ὅταν ἀπάρ
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμ
φίος· καὶ τότε νη
στεύσουσιν· ἐν ἐκεί
ναις ταῖς ἡμέραις·
οὐδεὶς ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγνάφου
ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱμά
τιον παλαιόν· εἰ δὲ
μήγε αἴρει τὸ πλήρω
μα αὐτοῦ τὸ καινὸν
τοῦ παλαιοῦ· καὶ
χεῖρον σχίσμα γί
νεται· καὶ οὐδεὶς
βάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·

εἰ δὲ μήγε ῥήσσει ὁ οἶνος
ὁ νέος τοὺς ἀσκούς·
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦν
ται· ἀλλὰ οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
βλητέον· τέτραρτῃ

κδ. κ

αἱ γενετο παραπορεύ
εσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς
σάββασι διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ὡδὸν ποιεῖν
τίλλοντες τοὺς στα
χυας· καὶ οἱ φαρισαῖ
οι ἔλεγον αὐτῷ·
ἴδε τί ποιοῦσιν τοῖς
σάββασι ὃ οὐκ ἔξεστιν·
καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ
τοῖς· οὐδέποτε ἀνέ
γνωτε τί ἐποίησε
δαυὶδ ὅτε χρείαν ἔσχε
καὶ ἐπείνασεν αὐ

κε. λ. ιθ.

κδ. μα. ρια.

Ἀπόστολος ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου πρὸς κορινθίους

τὸ καὶ ὁ ἱμετ ἀυτὸν·
πῶς εἰς ἁλφ εν εἰς τὸν η
ἴκοντόν φ̄ ς̄· ἐπὶ ἀ
βιάφ ἀρ ἀρχιερέως·
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν·
οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖ·
εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς
σὺν αὐτῷ οὖσιν +
καὶ εἶπεν αὐτοῖς +
τὸ σάββατον διὰ
τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο +
οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σαβ
βατον + ὥστε κύριός ἐ
στιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοῦ σαββάτου +
καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς
τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρ ε
ξηραμμένην ἔχων
τὴν χεῖρα + καὶ πα
ρετήρουν αὐτὸν·
εἰ ἐν τοῖς σάββασι θε

ραπεύσει αὐτὸν ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐ
τοῦ + καὶ λέγει τῷ
ἀνθ· τῷ ἐξηραμμέ
νην ἔχοντι τὴν χεῖ
ρα + ἔγειρε εἰς τὸ μέ
σον + καὶ λέγει αὐτοῖς +
ἔξεστι τοῖς σάββασιν·
ἀγαθοποιῆσαι ἢ κα
κοποιῆσαι + ψυχὴν
σῶσαι ἢ ἀποκτεῖ
ναι + οἱ δὲ ἐσίωπων +
καὶ περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ ὀργῆς·
συλλυπούμενος ἐπὶ
τῇ πωρώσει τῆς καρ
δίας αὐτῶν λέγει τῷ
ἀνθρ· ἔκτει
νον τὴν χεῖρα + καὶ
ἔξέτεινε· καὶ ἀπε
κατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ· ὑγιὴς ὡς
ἡ ἄλλη· καὶ ἐξελ
θόντες οἱ φαρισαῖοι
εὐθέως μετὰ τῶν

νδ λδ ϡϊ
κϛ χλβ ρις
ρξθ
ροζ

ΙΡΩΔΙΑΝΩΝ·ΟΥΤΩ
ΚΟΥΛΙΟΝΕΠΟΙΟΥΝΤΟ
ΤΑΥΤΟΥ ΟΠΩΣΑΝ
ΤΟΝΑΠΟΛΕΣΩΣΙΝ +
ΚΑΙΟΥΚ ΕΞΑΝΕΧΩΡΗ
ΣΕΝ ΜΕΤΑΤΩΝΜΑ
ΘΗΤΩΝΑΥΤΟΥΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ +
ιζ. ΚΑΙΠΟΛΥΠΛΗΘΟΣ ΑΠΟ
ΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣ ΗΚΟ
ΛΟΥΘΗΣΕΝΑΥΤΩ +
ΚΑΙΑΠΟΤΗΣΙΟΥΔΑΙ
ΑΣ ΚΑΙΑΠΟΙΕΡΟΣΟΛΥ
ΜΩΝ ΚΑΙΑΠΟΤΗΣ
ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ ΚΑΙΠΕ
ΡΑΝΤΟΥΙΟΡΔΑΝΟΥ +
ΚΑΙΟΙΠΕΡΙΤΥΡΟΝΙΚΗ
ΣΙΔΩΝΑ ΠΛΗΘΟΣ ΠΟ
ΛΥ ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΟΣΑ
ΕΠΟΙΕΙ ΗΛΘΟΝ ΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝ ΚΑΙΕΙΠΕΝ
ΤΟΙΣΜΑΘΗΤΑΙΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΙΝΑ ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ
ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΗ ΑΥΤΩ

ΔΙΑΤΟΝΟΧΛΟΝ ΙΝΑ
ΜΗ ΘΛΙΒΩΣΙΝ ΑΥΤΟΝ +
ΠΟΛΛΟΥΣ ΓΑΡ ΕΘΕΡΑ
ΠΕΥΣΕΝ + ΩΣΤΕ ΕΠΙΠΙ
ΠΤΕΙΝ ΑΥΤΩ ΙΝΑ ΑΥ
ΤΟΥ ΑΨΩΝΤΑΙ ΟΣΟΙ ΕΙ
ΧΟΝ ΜΑΣΤΙΓΑΣ + ΚΑΙ
ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΑ Α
ΚΑΘΑΡΤΑ ΟΤΑΝ ΑΥ
ΤΟΝ ΕΘΕΩΡΕΙ ΠΡΟΣΕ
ΠΙΠΤΟΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ
ΕΚΡΑΖΕΝ ΛΕΓΟΝΤΑ +
ΟΤΙ ΣΥ ΕΙ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ
ΘΥ + ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΕΠΕ
ΤΙΜΑ ΑΥΤΟΙΣ ΙΝΑ
ΜΗ ΦΑΝΕΡΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΠΟΙΗΣΩΣΙΝ ·

ιη κο β

ΚΑΙ ΑΝΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟ
ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ
ΤΑΙ ΟΥΣ Η ΘΕΛΕΝ ΑΥ
ΤΟΣ + ΚΑΙ ΑΠΗΛΘΟΝ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ + ΚΑΙ ΕΠΟΙ
ΗΣΕΝ ΔΩΔΕΚΑ ΙΝΑ
ΩΣΙΝ ΜΕΤ ΑΥΤΟΥ ·

ἀρ

ιη ιζ ἀ

ἀρ

ιθ κα β

ἀρ

ιθ κβ β

ἀρ

ιθ κγ β

ἀρ

ιθ κδ β

ἀρ

ιθ κε β

ἀρ

ιθ κς β

ἀρ

ιθ κζ β

ἀρ

ιθ κη β

ἀρ

ιθ κθ β

ἀρ

ιθ λ β

ἀρ

ιθ λα β

ἀρ

ιθ λβ β

ἀρ

ιθ λγ β

ἀρ

ιθ λδ β

ἀρ

ιθ λε β

ἀρ

ιθ λς β

ἀρ

ιθ λζ β

ἀρ

ιθ λη β

ἀρ

ιθ λθ β

ἀρ

ιθ μ β

ἀρ

ιθ μα β

ἀρ

ιθ μβ β

ἀρ

ιθ μγ β

ἀρ

ιθ μδ β

ἀρ

ιθ με β

ἀρ

ιθ μς β

ἀρ

ιθ μζ β

ἀρ

ιθ μη β

ἀρ

ιθ μθ β

ἀρ

ιθ ν β

ἀρ

ιθ να β

ἀρ

ιθ νβ β

ἀρ

ιθ νγ β

ἀρ

ιθ νδ β

ἀρ

ιθ νε β

ἀρ

ιθ νς β

ἀρ

ιθ νζ β

ἀρ

ιθ νη β

ἀρ

ιθ νθ β

ἀρ

ιθ ξ β

ἀρ

ιθ ξα β

ἀρ

ιθ ξβ β

ἀρ

ιθ ξγ β

ἀρ

ιθ ξδ β

ἀρ

ιθ ξε β

ἀρ

ιθ ξς β

ἀρ

ιθ ξζ β

ἀρ

ιθ ξη β

ἀρ

ιθ ξθ β

ἀρ

ιθ ο β

ἀρ

ιθ οα β

ἀρ

ιθ οβ β

ἀρ

ιθ ογ β

ἀρ

ιθ οδ β

ἀρ

ιθ οε β

ἀρ

ιθ ος β

ἀρ

ιθ οζ β

ἀρ

ιθ οη β

ἀρ

ιθ οθ β

ἀρ

ιθ π β

ἀρ

ιθ πα β

ἀρ

ιθ πβ β

ἀρ

ιθ πγ β

ἀρ

ιθ πδ β

ἀρ

ιθ πε β

ἀρ

ιθ πς β

ἀρ

ιθ πζ β

ἀρ

ιθ πη β

ἀρ

ιθ πθ β

ἀρ

ιθ ρ β

ἀρ

ιθ ρα β

ἀρ

ιθ ρβ β

ἀρ

ιθ ργ β

ἀρ

ιθ ρδ β

ἀρ

ιθ ρε β

ἀρ

ιθ ρς β

ἀρ

ιθ ρζ β

ἀρ

ιθ ρη β

ἀρ

ιθ ρθ β

ἀρ

ιθ σ β

ἀρ

ιθ σα β

ἀρ

ιθ σβ β

ἀρ

ιθ σγ β

ἀρ

ιθ σδ β

ἀρ

ιθ σε β

ἀρ

ιθ σς β

ἀρ

ιθ σζ β

ἀρ

ιθ ση β

ἀρ

ιθ σθ β

ἀρ

ιθ τ β

ἀρ

ιθ τα β

ἀρ

ιθ τβ β

ἀρ

ιθ τγ β

ἀρ

ιθ τδ β

ἀρ

ιθ τε β

ἀρ

ιθ τς β

ἀρ

ιθ τζ β

ἀρ

ιθ τη β

ἀρ

ιθ τθ β

ἀρ

ιθ υ β

ἀρ

ιθ υα β

ἀρ

ιθ υβ β

ἀρ

ιθ υγ β

ἀρ

ιθ υδ β

ἀρ

ιθ υε β

ἀρ

ιθ υς β

ἀρ

ιθ υζ β

ἀρ

ιθ υη β

ἀρ

ιθ υθ β

ἀρ

ιθ φ β

ἀρ

ιθ φα β

ἀρ

ιθ φβ β

ἀρ

ιθ φγ β

ἀρ

ιθ φδ β

ἀρ

ιθ φε β

ἀρ

ιθ φς β

ἀρ

ιθ φζ β

ἀρ

ιθ φη β

ἀρ

ιθ φθ β

ἀρ

ιθ χ β

ἀρ

ιθ χα β

ἀρ

ιθ χβ β

ἀρ

ιθ χγ β

ἀρ

ιθ χδ β

ἀρ

ιθ χε β

ἀρ

ιθ χς β

ἀρ

ιθ χζ β

ἀρ

ιθ χη β

ἀρ

ιθ χθ β

ἀρ

ιθ ψ β

ἀρ

ιθ ψα β

ἀρ

ιθ ψβ β

ἀρ

ιθ ψγ β

ἀρ

ιθ ψδ β

ἀρ

ιθ ψε β

ἀρ

ιθ ψς β

ἀρ

ιθ ψζ β

ἀρ

ιθ ψη β

ἀρ

ιθ ψθ β

ἀρ

ιθ ω β

ἀρ

ιθ ωα β

ἀρ

ιθ ωβ β

ἀρ

ιθ ωγ β

ἀρ

ιθ ωδ β

ἀρ

ιθ ωε β

ἀρ

ιθ ως β

ἀρ

ιθ ωζ β

ἀρ

ιθ ωη β

ἀρ

ιθ ωθ β

ἀρ

κ β

ἀρ

κ α β

ἀρ

κ β β

ἀρ

κ γ β

ἀρ

κ δ β

ἀρ

κ ε β

ἀρ

κ ς β

ἀρ

κ ζ β

ἀρ

κ η β

ἀρ

κ θ β

ἀρ

κ α

ἀρ

κ α α

ἀρ

κ α β

ἀρ

κ α γ

ἀρ

κ α δ

ἀρ

κ α ε

ἀρ

κ α ς

ἀρ

κ α ζ

ἀρ

κ α η

ἀρ

κ α θ

ἀρ

κ α ι

ἀρ

κ α ια

ἀρ

κ α ιβ

ἀρ

κ α ιγ

ἀρ

κ α ιδ

ἀρ

κ α ιε

ἀρ

κ α ις

ἀρ

κ α ιζ

ἀρ

κ α ιη

ἀρ

κ α ιθ

ἀρ

κ α κ

ἀρ

κ α κα

ἀρ

κ α κβ

ἀρ

κ α κγ

ἀρ

κ α κδ

ἀρ

κ α κε

ἀρ

κ α κς

ἀρ

κ α κζ

ἀρ

κ α κη

ἀρ

κ α κθ

ἀρ

κ α λ

ἀρ

κ α λα

ἀρ

κ α λβ

ἀρ

κ α λγ

ἀρ

κ α λδ

ἀρ

κ α λε

ἀρ

κ α λς

ἀρ

κ α λζ

ἀρ

κ α λη

ἀρ

κ α λθ

ἀρ

κ α μ

ἀρ

κ α μα

ἀρ

κ α μβ

ἀρ

κ α μγ

ἀρ

κ α μδ

ἀρ

κ α με

ἀρ

κ α μς

ἀρ

κ α μζ

ἀρ

κ α μη

ἀρ

κ α μθ

ἀρ

κ α ν

ἀρ

κ α να

ἀρ

κ α νβ

ἀρ

κ α νγ

ἀρ

κ α νδ

ἀρ

κ α νε

ἀρ

κ α νς

ἀρ

κ α νζ

ἀρ

κ α νη

ἀρ

κ α νθ

ἀρ

κ α ξ

ἀρ

κ α ξα

ἀρ

κ α ξβ

ἀρ

κ α ξγ

ἀρ

κ α ξδ

ἀρ

κ α ξε

ἀρ

κ α ξς

ἀρ

κ α ξζ

ἀρ

κ α ξη

ἀρ

κ α ξθ

ἀρ

κ α ο

ἀρ

κ α οα

ἀρ

κ α οβ

ἀρ

κ α ογ

ἀρ

κ α οδ

ἀρ

κ α οε

ἀρ

κ α ος

ἀρ

κ α οζ

ἀρ

κ α οη

ἀρ

κ α οθ

ἀρ

κ α π

ἀρ

κ α πα

ἀρ

κ α πβ

ἀρ

κ α πγ

ἀρ

κ α πδ

ἀρ

κ α πε

ἀρ

κ α πς

ἀρ

κ α πζ

ἀρ

κ α πη

ἀρ

κ α πθ

ἀρ

κ α ρ

ἀρ

κ α ρα

ἀρ

κ α ρβ

ἀρ

κ α ργ

ἀρ

κ α ρδ

ἀρ

κ α ρε

ἀρ

κ α ρς

ἀρ

κ α ρζ

ἀρ

κ α ρη

ἀρ

κ α ρθ

ἀρ

κ α σ

ἀρ

κ α σα

ἀρ

κ α σβ

ἀρ

κ α σγ

ἀρ

κ α σδ

ἀρ

κ α σε

ἀρ

κ α σς

ἀρ

κ α σζ

ἀρ

κ α ση

ἀρ

κ α σθ

ἀρ

κ α τ

ἀρ

κ α τα

ἀρ

κ α τβ

ἀρ

κ α τγ

ἀρ

κ α τδ

ἀρ

κ α τε

ἀρ

κ α τς

ἀρ

κ α τζ

ἀρ

κ α τη

ἀρ

κ α τθ

ἀρ

κ α υ

ἀρ

κ α υα

ἀρ

κ α υβ

ἀρ

κ α υγ

ἀρ

κ α υδ

ἀρ

κ α υε

ἀρ

κ α υς

ἀρ

κ α υζ

ἀρ

κ α υη

ἀρ

κ α υθ

ἀρ

κ α φ

ἀρ

κ α φα

ἀρ

κ α φβ

ἀρ

κ α φγ

ἀρ

κ α φδ

ἀρ

κ α φε

ἀρ

κ α φς

ἀρ

κ α φζ

ἀρ

κ α φη

ἀρ

κ α φθ

ἀρ

κ α χ

ἀρ

κ α χα

ἀρ

κ α χβ

ἀρ

κ α χγ

ἀρ

κ α χδ

ἀρ

κ α χε

ἀρ

κ α χς

ἀρ

κ α χζ

ἀρ

κ α χη

ἀρ

κ α χθ

ἀρ

κ α ψ

ἀρ

κ α ψα

ἀρ

κ α ψβ

ἀρ

κ α ψγ

ἀρ

κ α ψδ

ἀρ

κ α ψε

ἀρ

κ α ψς

ἀρ

κ α ψζ

ἀρ

κ α ψη

ἀρ

κ α ψθ

ἀρ

κ α ω

ἀρ

κ α ωα

ἀρ

κ α ωβ

ἀρ

κ α ωγ

ἀρ

κ α ωδ

ἀρ

κ α ωε

ἀρ

κ α ως

ἀρ

κ α ωζ

ἀρ

κ α ωη

ἀρ

κ α ωθ

ἀρ

κ β

ἀρ

κ β α

ἀρ

κ β β

ἀρ

κ β γ

ἀρ

κ β δ

ἀρ

κ β ε

ἀρ

κ β ς

ἀρ

κ β ζ

ἀρ

κ β η

ἀρ

κ β θ

ἀρ

κ β ι

ἀρ

κ β ια

ἀρ

κ β ιβ

ἀρ

κ β ιγ

ἀρ

κ β ιδ

ἀρ

κ β ιε

ἀρ

κ β ις

ἀρ

κ β ιζ

ἀρ

κ β ιη

ἀρ

κ β ιθ

ἀρ

κ β κ

ἀρ

κ β κα

ἀρ

κ β κβ

ἀρ

κ β κγ

ἀρ

κ β κδ

ἀρ

κ β κε

ἀρ

κ β κς

ἀρ

κ β κζ

ἀρ

κ β κη

ἀρ

κ β κθ

ἀρ

κ β λ

ἀρ

κ β λα

ἀρ

κ β λβ

ἀρ

κ β λγ

ἀρ

κ β λδ

ἀρ

κ β λε

ἀρ

κ β λς

ἀρ

κ β λζ

ἀρ

κ β λη

ἀρ

κ β λθ

ἀρ

κ β μ

ἀρ

κ β μα

ἀρ

κ β μβ

ἀρ

κ β μγ

ἀρ

κ β μδ

ἀρ

κ β με

ἀρ

κ β μς

ἀρ

κ β μζ

ἀρ

κ β μη

ἀρ

κ β μθ

ἀρ

κ β ν

ἀρ

κ β να

ἀρ

κ β νβ

ἀρ

κ β νγ

ἀρ

κ β νδ

ἀρ

κ β νε

ἀρ

κ β νς

ἀρ

κ β νζ

ἀρ

κ β νη

ἀρ

κ β νθ

ἀρ

κ β ξ

ἀρ

κ β ξα

ἀρ

κ β ξβ

ἀρ

κ β ξγ

ἀρ

κ β ξδ

ἀρ

κ β ξε

ἀρ

κ β ξς

ἀρ

κ β ξζ

ἀρ

κ β ξη

ἀρ

κ β ξθ

ἀρ

κ β ο

ἀρ

κ β οα

ἀρ

κ β οβ

ἀρ

κ β ογ

ἀρ

κ β οδ

ἀρ

κ β οε

ἀρ

κ β ος

ἀρ

κ β οζ

ἀρ

κ β οη

ἀρ

κ β οθ

ἀρ

κ β π

ἀρ

κ β πα

ἀρ

κ β πβ

ἀρ

κ β πγ

ἀρ

κ β πδ

ἀρ

κ β πε

ἀρ

κ β πς

ἀρ

κ β πζ

ἀρ

κ β πη

ἀρ

κ β πθ

ἀρ

κ β ρ

ἀρ

κ β ρα

ἀρ

κ β ρβ

ἀρ

κ β ργ

ἀρ

κ β ρδ

ἀρ

κ β ρε

ἀρ

κ β ρς

ἀρ

κ β ρζ

ἀρ

κ β ρη

ἀρ

κ β ρθ

ἀρ

κ β σ

ἀρ

κ β σα

ἀρ

κ β σβ

ἀρ

κ β σγ

ἀρ

κ β σδ

ἀρ

κ β σε

ἀρ

κ β σς

ἀρ

κ β σζ

ἀρ

κ β ση

ἀρ

κ β σθ

ἀρ

κ β τ

ἀρ

κ β τα

ἀρ

κ β τβ

ἀρ

κ β τγ

ἀρ

κ β τδ

ἀρ

κ β τε

ἀρ

κ β τς

ἀρ

κ β τζ

ἀρ

κ β τη

ἀρ

κ β τθ

ἀρ

κ β υ

ἀρ

κ β υα

ἀρ

κ β υβ

ἀρ

κ β υγ

ἀρ

κ β υδ

ἀρ

κ β υε

ἀρ

κ β υς

ἀρ

κ β υζ

ἀρ

κ β υη

ἀρ

κ β υθ

ἀρ

κ β φ

ἀρ

κ β φα

ἀρ

κ β φβ

ἀρ

κ β φγ

ἀρ

κ β φδ

ἀρ

κ β φε

ἀρ

κ β φς

ἀρ

κ β φζ

ἀρ

κ β φη

ἀρ

κ β φθ

ἀρ

κ β χ

ἀρ

κ β χα

ἀρ

κ β χβ

ἀρ

κ β χγ

ἀρ

κ β χδ

ἀρ

κ β χε

ἀρ

κ β χς

ἀρ

κ β χζ

ἀρ

κ β χη

ἀρ

κ β χθ

ἀρ

κ β ψ

ἀρ

κ β ψα

ἀρ

κ β ψβ

ἀρ

κ β ψγ

ἀρ

κ β ψδ

ἀρ

κ β ψε

ἀρ

κ β ψς

ἀρ

κ β ψζ

ἀρ

κ β ψη

ἀρ

κ β ψθ

ἀρ

κ β ω

ἀρ

κ β ωα

ἀρ

κ β ωβ

ἀρ

κ β ωγ

ἀρ

κ β ωδ

ἀρ

κ β ωε

ἀρ

κ β ως

ἀρ

κ β ωζ

ἀρ

κ β ωη

ἀρ

κ β ωθ

ἀρ

κ γ

ἀρ

κ γ α

ἀρ

κ γ β

ἀρ

κ γ γ

ἀρ

κ γ δ

ἀρ

κ γ ε

ἀρ

κ γ ς

ἀρ

κ γ ζ

ἀρ

κ γ η

ἀρ

κ γ θ

ἀρ

κ γ ι

ἀρ

κ γ ια

ἀρ

κ γ ιβ

ἀρ

κ γ ιγ

ἀρ

κ γ ιδ

ἀρ

κ γ ιε

ἀρ

κ γ ις

ἀρ

κ γ ιζ

ἀρ

κ γ ιη

ἀρ

κ γ ιθ

ἀρ

κ γ κ

ἀρ

κ γ κα

ἀρ

κ γ κβ

ἀρ

κ γ κγ

ἀρ

κ γ κδ

ἀρ

κ γ κε

ἀρ

κ γ κς

ἀρ

κ γ κζ

ἀρ

κ γ κη

ἀρ

κ γ κθ

ἀρ

κ γ λ

ἀρ

κ γ λα

ἀρ

κ γ λβ

ἀρ

κ γ λγ

ἀρ

κ γ λδ

ἀρ

κ γ λε

ἀρ

κ γ λς

ἀρ

κ γ λζ

ἀρ

κ γ λη

ἀρ

κ γ λθ

ἀρ

κ γ μ

ἀρ

κ γ μα

ἀρ

κ γ μβ

ἀρ

κ γ μγ

ἀρ

κ γ μδ

ἀρ

κ γ με

ἀρ

κ γ μς

ἀρ

κ γ μζ

ἀρ

κ γ μη

ἀρ

κ γ μθ

ἀρ

κ γ ν

ἀρ

κ γ να

ἀρ

κ γ νβ

ἀρ

κ γ νγ

ἀρ

κ γ νδ

ἀρ

κ γ νε

ἀρ

κ γ νς

ἀρ

κ γ νζ

ἀρ

κ γ νη

ἀρ

κ γ νθ

ἀρ

κ γ ξ

ἀρ

κ γ ξα

ἀρ

κ γ ξβ

ἀρ

κ γ ξγ

ἀρ

κ γ ξδ

ἀρ

κ γ ξε

ἀρ

κ γ ξς

ἀρ

κ γ ξζ

ἀρ

κ γ ξη

ἀρ

κ γ ξθ

ἀρ

κ γ ο

ἀρ

κ γ οα

ἀρ

κ γ οβ

ἀρ

κ γ ογ

ἀρ

κ γ οδ

ἀρ

κ γ οε

ἀρ

κ γ ος

ἀρ

κ γ οζ

ἀρ

κ γ οη

ἀρ

κ γ οθ

ἀρ

κ γ π

ἀρ

κ γ πα

ἀρ

κ γ πβ

ἀρ

κ γ πγ

ἀρ

κ γ πδ

ἀρ

κ γ πε

ἀρ

κ γ πς

ἀρ

κ γ πζ

ἀρ

κ γ πη

ἀρ

κ γ πθ

ἀρ

κ γ ρ

ἀρ

κ γ ρα

ἀρ

κ γ ρβ

ἀρ

κ γ ργ

ἀρ

κ γ ρδ

ἀρ

κ γ ρε

ἀρ

κ γ ρς

ἀρ

κ γ ρζ

ἀρ

κ γ ρη

ἀρ

κ γ ρθ

ἀρ

κ γ σ

ἀρ

κ γ σα

ἀρ

κ γ σβ

ἀρ

κ γ σγ

ἀρ

κ γ σδ

ἀρ

κ γ σε

ἀρ

κ γ σς

ἀρ

κ γ σζ

ἀρ

κ γ ση

ἀρ

κ γ σθ

ἀρ

κ γ τ

ἀρ

κ γ τα

ἀρ

κ γ τβ

ἀρ

κ γ τγ

ἀρ

κ γ τδ

ἀρ

κ γ τε

ἀρ

κ γ τς

ἀρ

κ γ τζ

ἀρ

κ γ τη

ἀρ

κ γ τθ

ἀρ

κ γ υ

ἀρ

κ γ υα

ἀρ

κ γ υβ

ἀρ

κ γ υγ

ἀρ

κ γ υδ

ἀρ

κ γ υε

ἀρ

κ γ υς

ἀρ

κ γ υζ

ἀρ

κ γ υη

ἀρ

κ γ υθ

ἀρ

κ γ φ

ἀρ

κ γ φα

ἀρ

κ γ φβ

ἀρ

κ γ φγ

ἀρ

κ γ φδ

ἀρ

κ γ φε

ἀρ

κ γ φς

ἀρ

κ γ φζ

ἀρ

κ γ φη

ἀρ

κ γ φθ

ἀρ

κ γ χ

ἀρ

κ γ χα

ἀρ

κ γ χβ

ἀρ

κ γ χγ

ἀρ

κ γ χδ

ἀρ

κ γ χε

ἀρ

κ γ χς

ἀρ

κ γ χζ

ἀρ

κ γ χη

ἀρ

κ γ χθ

ἀρ

κ γ ψ

ἀρ

κ γ ψα

ἀρ

κ γ ψβ

ἀρ

κ γ ψγ

ἀρ

κ γ ψδ

ἀρ

κ γ ψε

ἀρ

κ γ ψς

ἀρ

κ γ ψζ

ἀρ

κ γ ψη

ἀρ

κ γ ψθ

ἀρ

κ γ ω

ἀρ

κ γ ωα

ἀρ

κ γ ωβ

ἀρ

κ γ ωγ

ἀρ

κ γ ωδ

ἀρ

κ γ ωε

ἀρ

κ γ ως

ἀρ

κ γ ωζ

ἀρ

κ γ ωη

ἀρ

κ γ ωθ

ἀρ

κ δ

ἀρ

κ δ α

ἀρ

κ δ β

ἀρ

κ δ γ

ἀρ

κ δ δ

ἀρ

κ δ ε

ἀρ

κ δ ς

ἀρ

κ δ ζ

ἀρ

κ δ η

ἀρ

κ δ θ

ἀρ

κ δ ι

ἀρ

κ δ ια

ἀρ

κ δ ιβ

ἀρ

κ δ ιγ

ἀρ

κ δ ιδ

ἀρ

κ δ ιε

ἀρ

κ δ ις

ἀρ

κ δ ιζ

ἀρ

κ δ ιη

ἀρ

κ δ ιθ

ἀρ

κ δ κ

ἀρ

κ δ κα

ἀρ

κ δ κβ

ἀρ

κ δ κγ

ἀρ

κ δ κδ

ἀρ

κ δ κε

ἀρ

κ δ κς

ἀρ

κ δ κζ

ἀρ

κ δ κη

ἀρ

κ δ κθ

ἀρ

κ δ λ

ἀρ

κ δ λα

ἀρ

κ δ λβ

ἀρ

κ δ λγ

ἀρ

κ δ λδ

ἀρ

κ δ λε

ἀρ

κ δ λς

ἀρ

κ δ λζ

ἀρ

κ δ λη

ἀρ

κ δ λθ

ἀρ

κ δ μ

ἀρ

κ δ μα

ἀρ

κ δ μβ

ἀρ

κ δ μγ

ἀρ

κ δ μδ

ἀρ

κ δ με

ἀρ

κ δ μς

ἀρ

κ δ μζ

ἀρ

κ δ μη

ἀρ

κ δ μθ

ἀρ

κ δ ν

ἀρ

κ δ να

ἀρ

κ δ νβ

ἀρ

κ δ νγ

ἀρ

κ δ νδ

ἀρ

κ δ νε

ἀρ

κ δ νς

ἀρ

κ δ νζ

ἀρ

κ δ νη

ἀρ

κ δ νθ

ἀρ

κ δ ξ

ἀρ

κ δ ξα

ἀρ

κ δ ξβ

ἀρ

κ δ ξγ

ἀρ

κ δ ξδ

ἀρ

κ δ ξε

ἀρ

κ δ ξς

ἀρ

κ δ ξζ

ἀρ

κ δ ξη

ἀρ

κ δ ξθ

ἀρ

κ δ ο

ἀρ

κ δ οα

ἀρ

κ δ οβ

ἀρ

κ δ ογ

ἀρ

κ δ οδ

ἀρ

κ δ οε

ἀρ

κ δ ος

ἀρ

κ δ οζ

ἀρ

κ δ οη

ἀρ

κ δ οθ

ἀρ

κ δ π

ἀρ

κ δ πα

ἀρ

κ δ πβ

ἀρ

κ δ πγ

ἀρ

κ δ πδ

ἀρ

κ δ πε

ἀρ

κ δ πς

ἀρ

κ δ πζ

ἀρ

κ δ πη

ἀρ

κ δ πθ

ἀρ

κ δ ρ

ἀρ

κ δ ρα

ἀρ

κ δ ρβ

ἀρ

κ δ ργ

ἀρ

κ δ ρδ

ἀρ

κ δ ρε

ἀρ

κ δ ρς

ἀρ

κ δ ρζ

ἀρ

κ δ ρη

ἀρ

κ δ ρθ

ἀρ

κ δ σ

ἀρ

κ δ σα

ἀρ

κ δ σβ

ἀρ

κ δ σγ

ἀρ

κ δ σδ

ἀρ

κ δ σε

ἀρ

κ δ σς

ἀρ

κ δ σζ

ἀρ

κ δ ση

ἀρ

κ δ σθ

ἀρ

κ δ τ

ἀρ

κ δ τα

ἀρ

κ δ τβ

ἀρ

κ δ τγ

ἀρ

κ δ τδ

ἀρ

κ δ τε

ἀρ

κ δ τς

ἀρ

κ δ τζ

ἀρ

κ δ τη

ἀρ

κ δ τθ

ἀρ

κ δ υ

ἀρ

κ δ υα

ἀρ

κ δ υβ

ἀρ

κ δ υγ

ἀρ

κ δ υδ

ἀρ

κ δ υε

ἀρ

κ δ υς

ἀρ

κ δ υζ

ἀρ

κ δ υη

ἀρ

κ δ υθ

ἀρ

κ δ φ

ἀρ

κ δ φα

ἀρ

κ δ φβ

ἀρ

κ δ φγ

ἀρ

κ δ φδ

ἀρ

κ δ φε

ἀρ

κ δ φς

ἀρ

κ δ φζ

ἀρ

κ δ φη

ἀρ

κ δ φθ

ἀρ

κ δ χ

ἀρ

κ δ χα

ἀρ

κ δ χβ

ἀρ

κ δ χγ

ἀρ

κ δ χδ

ἀρ

κ δ χε

ἀρ

κ δ χς

ἀρ

κ δ χζ

ἀρ

κ δ χη

ἀρ

κ δ χθ

ἀρ

κ δ ψ

ἀρ

κ δ ψα

ἀρ

κ δ ψβ

ἀρ

κ δ ψγ

ἀρ

κ δ ψδ

ἀρ

κ δ ψε

ἀρ

κ δ ψς

ἀρ

κ δ ψζ

ἀρ

κ δ ψη

ἀρ

κ δ ψθ

ἀρ

κ δ ω

ἀρ

κ δ ωα

ἀρ

κ δ ωβ

ἀρ

κ δ ωγ

ἀρ

κ δ ωδ

ἀρ

κ δ ωε

ἀρ

κ δ ως

ἀρ

κ δ ωζ

ἀρ

κ δ ωη

ἀρ

κ δ ωθ

ἀρ

κ ε

ἀρ

κ ε α

ἀρ

κ ε β

ἀρ

κ ε γ

ἀρ

κ ε δ

ἀρ

κ ε ε

ἀρ

κ ε ς

ἀρ

κ ε ζ

ἀρ

κ ε η

ἀρ

κ ε θ

ἀρ

κ ε ι

ἀρ

κ ε ια

ἀρ

κ ε ιβ

ἀρ

κ ε ιγ

ἀρ

κ ε ιδ

ἀρ

κ ε ιε

ἀρ

κ ε ις

ἀρ

κ ε ιζ

ἀρ

κ ε ιη

ἀρ

κ ε ιθ

ἀρ

κ ε κ

ἀρ

κ ε κα

ἀρ

κ ε κβ

ἀρ

κ ε κγ

ἀρ

κ ε κδ

ἀρ

κ ε κε

ἀρ

κ ε κς

ἀρ

κ ε κζ

ἀρ

κ ε κη

ἀρ

κ ε κθ

ἀρ

κ ε λ

ἀρ

κ ε λα

ἀρ

κ ε λβ

ἀρ

κ ε λγ

ἀρ

κ ε λδ

ἀρ

κ ε λε

ἀρ

κ ε λς

ἀρ

κ ε λζ

ἀρ

κ ε λη

ἀρ

κ ε λθ

ἀρ

κ ε μ

ἀρ

κ ε μα

ἀρ

κ ε μβ

ἀρ

κ ε μγ

ἀρ

κ ε μδ

ἀρ

κ ε με

ἀρ

κ ε μς

ἀρ

κ ε μζ

ἀρ

κ ε μη

ἀρ

κ ε μθ

ἀρ

κ ε ν

ἀρ

κ ε να

ἀρ

κ ε νβ

ἀρ

κ ε νγ

ἀρ

κ ε νδ

ἀρ

κ ε νε

ἀρ

κ ε νς

ἀρ

κ ε νζ

ἀρ

κ ε νη

ἀρ

κ ε νθ

ἀρ

κ ε ξ

ἀρ

κ ε ξα

ἀρ

κ ε ξβ

ἀρ

κ ε ξγ

ἀρ

κ ε ξδ

ἀρ

κ ε ξε

ἀρ

κ ε ξς

ἀρ

κ ε ξζ

ἀρ

κ ε ξη

ἀρ

κ ε ξθ

ἀρ

κ ε ο

ἀρ

κ ε οα

ἀρ

κ ε οβ

ἀρ

κ ε ογ

ἀρ

κ ε οδ

ἀρ

κ ε οε

ἀρ

κ ε ος

ἀρ

κ ε οζ

ἀρ

κ ε οη

ἀρ

κ ε οθ

ἀρ

κ ε π

ἀρ

κ ε πα

ἀρ

κ ε πβ

ἀρ

κ ε πγ

ἀρ

κ ε πδ

ἀρ

κ ε πε

ἀρ

κ ε πς

ἀρ

κ ε πζ

ἀρ

κ ε πη

ἀρ

κ ε πθ

ἀρ

κ ε ρ

ἀρ

κ ε ρα

ἀρ

κ ε ρβ

ἀρ

κ ε ργ

ἀρ

κ ε ρδ

ἀρ

κ ε ρε

ἀρ

κ ε ρς

ἀρ

κ ε ρζ

ἀρ

κ ε ρη

ἀρ

κ ε ρθ

ἀρ

κ ε σ

ἀρ

κ ε σα

ἀρ

κ ε σβ

ἀρ

κ ε σγ

ἀρ

κ ε σδ

ἀρ

κ ε σε

ἀρ

κ ε σς

ἀρ

κ ε σζ

ἀρ

κ ε ση

ἀρ

κ ε σθ

ἀρ

κ ε τ

ἀρ

κ ε τα

ἀρ

κ ε τβ

ἀρ

κ ε τγ

ἀρ

κ ε τδ

ἀρ

κ ε τε

ἀρ

κ ε τς

ἀρ

κ ε τζ

ἀρ

κ ε τη

ἀρ

κ ε τθ

ἀρ

κ ε υ

ἀρ

κ ε υα

ἀρ

κ ε υβ

ἀρ

κ ε υγ

ἀρ

κ ε υδ

ἀρ

κ ε υε

ἀρ

κ ε υς

ἀρ

κ ε υζ

ἀρ

κ ε υη

ἀρ

κ ε υθ

ἀρ

κ ε φ

ἀρ

κ ε φα

ἀρ

κ ε φβ

ἀρ

κ ε φγ

ἀρ

κ ε φδ

ἀρ

κ ε φε

ἀρ

κ ε φς

ἀρ

κ ε φζ

ἀρ

κ ε φη

ἀρ

κ ε φθ

ἀρ

κ ε χ

ἀρ

κ ε χα

ἀρ

κ ε χβ

ἀρ

κ ε χγ

ἀρ

κ ε χδ

ἀρ

κ ε χε

ἀρ

κ ε χς

ἀρ

κ ε χζ

ἀρ

κ ε χη

ἀρ

κ ε χθ

ἀρ

κ ε ψ

ἀρ

κ ε ψα

ἀρ

κ ε ψβ

ἀρ

κ ε ψγ

ἀρ

κ ε ψδ

ἀρ

κ ε ψε

ἀρ

κ ε ψς

ἀρ

κ ε ψζ

ἀρ

κ ε ψη

ἀρ

κ ε ψθ

ἀρ

κ ε ω

ἀρ

κ ε ωα

ἀρ

κ ε ωβ

ἀρ

κ ε ωγ

ἀρ

κ ε ωδ

ἀρ

κ ε ωε

ἀρ

κ ε ως

ἀρ

κ ε ωζ

ἀρ

κ ε ωη

ἀρ

κ ε ωθ

ἀρ

κ ς

ἀρ

κ ς α

ἀρ

κ ς β

ἀρ

κ ς γ

ἀρ

κ ς δ

ἀρ

κ ς ε

ἀρ

κ ς ς

ἀρ

κ ς ζ

ἀρ

κ ς η

ἀρ

κ ς θ

ἀρ

κ ς ι

ἀρ

κ ς ια

ἀρ

κ ς ιβ

ἀρ

κ ς ιγ

ἀρ

κ ς ιδ

ἀρ

κ ς ιε

ἀρ

κ ς ις

ἀρ

κ ς ιζ

ἀρ

κ ς ιη

ἀρ

κ ς ιθ

ἀρ

κ ς κ

ἀρ

κ ς κα

ἀρ

κ ς κβ

ἀρ

κ ς κγ

ἀρ

κ ς κδ

ἀρ

κ ς κε

ἀρ

κ ς κς

ἀρ

κ ς κζ

ἀρ

κ ς κη

ἀρ

κ ς κθ

ἀρ

κ ς λ

ἀρ

κ ς λα

ἀρ

κ ς λβ

ἀρ

κ ς λγ

ἀρ

κ ς λδ

ἀρ

κ ς λε

ἀρ

κ ς λς

ἀρ

κ ς λζ

ἀρ

κ ς λη

ἀρ

κ ς λθ

ἀρ

κ ς μ

ἀρ

κ ς μα

ἀρ

κ ς μβ

ἀρ

κ ς μγ

ἀρ

κ ς μδ

ἀρ

κ ς με

ἀρ

κ ς μς

ἀρ

κ ς μζ

ἀρ

κ ς μη

ἀρ

κ ς μθ

ἀρ

ΚΑΙΪΝΑΑΠΟΣΤΕΛΛΗ
ΑΥΤΟΥΣΚΗΡΥΣΣΕΙΝ
ΚΑΙΕΧΕΙΝΕΞΟΥΣΙΑΝ·
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙΝΤΑΣΝΟ
ΣΟΥΣ·ΚΑΙΕΚΒΑΛΛΕΙΝ
ΤΑΔΑΙΜΟΝΙΑ·ΚΑΙ
ΕΠΕΘΗΚΕΝΤΩΣΙΜΩ
ΝΙΟΝΟΜΑΠΕΤΡΟΝ·ΚΑΙ
ΪΑΚΩΒΟΝΤΟΝΤΟΥΖΕ
ΒΕΔΑΙΟΥ·ΚΑΙΪΩΑΝ
ΝΗΝΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΤΟΥΪΑΚΩΒΟΥ·ΚΑΙΕ
ΠΕΘΗΚΕΝΑΥΤΟΙΣ·ΟΝΟ
ΜΑΤΑΒΟΑΝΗΡΓΕΣ·ΟΕ
ΣΤΙΝΥΙΟΙΒΡΟΝΤΗΣ·
ΚΑΙΑΝΔΡΕΑΝ·ΚΑΙΦΙ
ΛΙΠΠΟΝ·ΚΑΙΒΑΡΘΟ
ΛΟΜΑΙΟΝ·ΚΑΙΜΑΤ
ΘΑΙΟΝ·ΚΑΙΘΩΜΑΝ·
ΚΑΙΪΑΚΩΒΟΝΤΟΝΤΟΥ
ΑΛΦΑΙΟΥ·ΚΑΙΘΑΔ
ΔΑΙΟΝ·ΚΑΙΣΙΜΩΝΑ
ΤΟΝΚΑΝΑΝΙΤΗΝ·ΚΑΙ
ΪΟΥΔΑΝΪΣΚΑΡΙΩΤΗΝ·

ΟΣΠΑΡΕΔΩΚΕΝΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙΕΡΧΟΝΤΑΙΕΙΣΟΪΚΟΝ
ΚΑΙΕΡΧΕΤΑΙΠΑΛΙΝΟ
ΧΛΟΣΩΣΤΕΜΗΔΥ
ΝΑΣΘΑΙΑΥΤΟΥΣ·ΜΗ
ΤΕΑΡΤΟΝΦΑΓΕΙΝ·
ΚΑΙΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣΟΙΠΑ
ΡΑΥΤΟΥΕΞΗΛΘΟΝ·
ΚΡΑΤΗΣΑΙΑΥΤΟΝ·Ε
ΛΕΓΟΝΓΑΡΟΤΙΕΞΕΣΤΗ·
ΚΑΙΟΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ·ΟΙΑ
ΠΪΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝΚΑ
ΤΑΒΑΝΤΕΣ·ΕΛΕΓΟΝ·
ΟΤΙΒΕΕΛΖΕΒΟΥΛΕΧΕΙ·
ΚΑΙΟΤΙΕΝΤΩΑΡΧΟΝ
ΤΙΤΩΝΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΕΚΒΑΛΛΕΙΤΑΔΑΙΜΟ
ΝΙΑ·ΚΑΙΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑ
ΜΕΝΟΣΑΥΤΟΥΣ·ΕΝΠΑ
ΡΑΒΟΛΑΙΣ·ΕΛΕΓΕΝΑΥ
ΤΟΙΣ·ΠΩΣΔΥΝΑΤΑΙ
ΣΑΤΑΝΑΣΣΑΤΑΝΑΝ
ΕΚΒΑΛΛΕΙΝ·ΚΑΤΕΑΥ
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΙΑ·ΕΦΕΑΥΤΗΝ

ΛΗ	Λο	ΠΛ
Λ	κλδ	Π
ΛΑ	ρκζ	ϛκ
ΛΒ	ρκο	ρκα
		ρκε

ΠΗ	Λο	ΠΛ
ΛΓ	ρμζ	ρκϛ
ΛΔ	πε	ρλ
ΛΕ		

μερις θη· ου δυνα
ται στα θηναι· ηβα
σιλειαι κεινη· και ε
ανοικια· εφ εαυτην
μερις θη· ου δυνα
ται στα θηναι· ηοι
κια εκεινη· και ειο
σατανας· ανεστη ε
φ εαυτον και με με
ριστα ι· ου δυνατα ι
στα θηναι· αλλα τε
λος εχει· ου δεις δυ
νατα ι τα σκευη του
ισχυρου· εισελθων
εις την οικιαν αυ
του· εαν μη πρω τον τον
ισχυρον δηση· και
τοτε την οικιαν·
αυτου διαρπασει·
μην λεγω υμιν·
οτι παντα αφεθη
σεται τα αμαρτη
ματα τοις υιοις των

αν ων· και βλασφη
μιαι· οσας αν βλασφη
μησωσιν· οσ δ αν
βλασφημησει· εις το
πνα το αγιον· ουκ ε
χει αφεσιν εις τον αι
ωνα· αλλ ενοχος ε
στιν· αιωνιου κρισε
ως· οτι ελεγον· πνα
ακα θαρτον εχει·
ερχονται ουν οι αδελ
φοι αυτου· και η μη
τηρ
και οι αδελφοι αυ
του· και εξω στη
τε· απεστειλαν
προς αυτον· φω
νουντες αυτον·
και εκαθητο περι αυ
τον οχλος· ειπον δε
αυτω· ιδου η μη
τηρ σου και οι αδελ
φοι σου· και οι αδελφοι σου·
εξω ζητουσιν σε·
και απεκριθη αυτοις
λεγων· τις εστιν η

ωδη ε
πατρια ιβ
επενοκο
λπιση

μὴ ἁρμοῦ ἡ ὁδὸς ἐλ
φοίτου· καὶ περι
βλεψάμενος κύκλῳ,
τοὺς περὶ αὐτὸν λέγει·
ἴδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου· ὃς
γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ·
οὗτος ἀδελφός μου
καὶ ἀδελφὴ καὶ
μήτηρ ἐστίν

καὶ πάλιν ἤρξατο δι
δάσκειν παρὰ τὴν
θάλασσαν· καὶ συ
νήχθη πρὸς αὐτὸν
ὄχλος πολύς, ὥστε
αὐτὸν, ἐμβάντα
εἰς πλοῖον, κα θῆ
σθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς
τὴν θάλασσαν ἐν
πίτης ἦσαν· καὶ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς

ἐν παραβολαῖς πολ
λά· καὶ ἔλεγεν αὐ
τοῖς ἐν τῇ διδα
χῇ αὐτοῦ· ἀκούε
τε· ἴδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπεί
ραι· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν·
καὶ ἦλθε τὰ πετει
νὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
κατέφαγεν αὐτό·
ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες, ὅπου οὐκ
εἶχε γῆν πολλήν·
καὶ ἐξανέ
τειλεν διὰ τὸ μὴ
ἔχειν βάθος γῆς·
ἡλίου δὲ ἀνατείλαν
τος, ἐκαυματίσθη·
καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ῥίζαν ἐξηράνθη·
καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὰς ἀκάνθας· καὶ

ἀνέβησαν ἀϊ καὶ
φάϊ καὶ συνέπνι
ξαν αὐτὸ καὶ καρ
πὸν ἐδωκεν +
καὶ ἄλλο πεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλὴν καὶ
ἔδιδου καρπὸν ἀ
ναβαίνοντα καὶ αὐ
ξάνοντα + καὶ ἔφε
ρεν ἑνὸ τριάκοντα
καὶ ἑνὸ ἑξήκοντα
καὶ ἑνὸ ἑκατόν + καὶ
ἔλεγεν ὁ ἔχων ὦ
τα ἀκούειν ἀκου
έτω ὁ δὲ ἐγένε
τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν μό
νας ἠ
ρώτησαν αὐτὸν οἱ
περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς
δώδεκα τὴν πα
ραβολήν καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς + ὑμῖν
δέδοται γνῶναι
τὸ μυστήριον τῆς
βασιλείας τοῦ θυ +

ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω.
τὰ πάντα ἐν παρα
βολαῖς γίνεται +
ἵνα βλέποντες βλέ
πωσι καὶ μὴ ἴδωσι
καὶ ἀκούοντες
ἀκούσωσι καὶ μὴ
συνιῶσι + μήποτε
ἐπιστρέψωσι καὶ
ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα + ιζ
καὶ λέγει αὐτοῖς + οὐ
κ οἴδατε τὴν παρα
βολὴν ταύτην +
καὶ πῶς πάσας τὰς
παραβολὰς γνώσε
σθε + ὁ σπείρων τὸν
λόγον σπείρει + οὗτοι
δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν
ὁδόν ὅπου σπείρε
ται ὁ λόγος + καὶ ὅ
ταν ἀκούσωσιν
εὐθέως ἔρχεται
ὁ σατανᾶς καὶ αἴ

παρ τῆς κ
Guide ϗ
τῶν καίρων
προσηλθαν
αὐτοῦ τὴν
παραβολὴν
ταύτην +
καὶ λέγει
κβ

ρειτονλογονγονηε
σπαρμενονεν ταις
καρδιαιςαυτων +
καιουτοιειςινοιμοι
ωςοιεπιταπετρω
δηεσπειρομενοιλο
γοι· οιοταναακουσω
σιτονλογον· ενυφε
ωσιλεταχαρας· δαμ
βανουσιναυτον·
καιουκεχουσιριζαν
ενεαυτοις+αλλα
προσκαιροειστιν+ει
τα· γενομενηςθλι
ψεωςηδιωγμου
διατονλογον· ευ
θεωςσκανδαλιζον
ται+καιουτοιεισιν·
οιειστασακανθας
σπειρομενοι+ουτον
λογονακουσαντες·
καιαιμεριμναιτου
αιωνοςτουτου· και
ηαπατη
τουπλουτου·

+ υμειςδεεισπορευομε
ναι· συμπνιγουσι
τονλογον· καιακαρ
ποςγινεται+καιων
τοιειςιν· οιεπιτην
γηντηνκαλην·οπα
ρεντες· οιτινεςακου
ουσιτονλογον· και
παραδεχονται+και
καρποφορουσινεν
τριακοντα· καιενε
ξηκοντακαιενεκα
τον+καιεκατονταν
τοις+μητιολυχνοι
ερχεται· ινανποτον
μοδιοντεθη· ηυ
ποτηνκλινην·
ουχ ιναεπιτηνλυ
χνιανεπιτεθη
λβ ου γαρεστινκρυπτον·
ουδενμηφανερωθη·
ουδεεγενετοαπο
κρυφον· αλλ ιναεις
φανερονελθη+ ει

ιλ	ο	ιλ
ιλ	π	ςκ
ιλα	ρλε	ςτ
ιλκ	ης	ν
ιλτ	πα	ρλκ
ιλδ	σα	σοα
	ρξ	ρλζ

τις ἐχει ὦτα ἀκούειν.

μα κ ἄκουε τι ὦ παρασ ια

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· κλ

βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν

ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε

μετρηθήσεται ὑμῖν

καὶ προστεθήσεται

ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν·

μβ κ ὃς γὰρ ἔχει, δοθή

σεται αὐτῷ· καὶ ὃς

οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει,

ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·

μγ ι Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐ

στὶν ἡ βασιλεία τοῦ

θυ ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βα

λῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς

γῆς, καὶ καθεύδῃ

καὶ ἐγείρηται νύκτα

καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ

σπόρος βλαστᾷ καὶ

μηκύνηται,

ὡς οὐκ οἶδεν αὐτὸς

αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ

καρποφορεῖ πρῶτον

χόρτον εἶτα στάχυν

εἶτα πλήρη σῖτον ἐν

τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ

παραδῷ ὁ καρπός, εὐ

θέως ἀποστέλλει

τὸ δρέπανον, ὅτι πα

ρέστηκεν ὁ θερισμός·

μδ κ Καὶ ἔλεγεν· τίνι ὁμοι

ώσωμεν τὴν βασι

λείαν τοῦ θυ ἢ ἐν

ποίᾳ παραβολῇ παρα

βάλωμεν αὐτήν·

ὡς κόκκῳ σινάπε

ως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ

τῆς γῆς, μικροτε

ρον πάντων τῶν

σπερμάτων ἐστὶν

τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀνα

βαίνει καὶ γίνεται

πάντων τῶν λαχά

νων μείζων καὶ ποι

εῖ κλάδους μεγάλους,

ὥστε δύνασθαι ὑπὸ

ἔστιν·

Ἡ κτ τῆς ιε

ϛ

Σπορὸς καρπεσθω

ἀκουε

ποτηνσκιὰναὐτοῦ·
τὰπετρεινὰτοῦοὖ
νῦνκατασκηνοῦν +
λαὶτοῖαὐτοῖςπαραβο
λαῖςπολλαῖςἐλάλει
αὐτοῖςτονλογον·
καθὼςἐδύναντο
ἀκούειν + χωρὶςδὲ
παραβολῆςοὐκἐλά
λειαὐτοῖς + τῇ τῇ ιβ
κατὶδιανδὲτοῖςμα
θηταῖςαὐτοῦἐπε
λυενπαντα καὶλε
γειαὐτοῖςἐνἐκεί νη
τῇἡμέρᾳ ὀψίαςγε
νομένης διέλθω
μενεἰςτὸπέραν καὶ
ἀφέντεςτὸνὄχλον·
παραλαμβάνουσιν
αὐτὸνὡςἦνἐντῷ
πλοίῳ + καὶἄλλαδὲ
πλοῖαἦνμετ᾽αὐτοῦ
καὶγίνεταιλαῖλαψ
ἀνέμουμεγάλη +

τὰδέκυματὰἐπε
βαλνεἰςτὸπλοῖον,
ὥστεἤδηγε
μίζεσθαικαὶνῆ
τοςἐπιτῇπρύμνῃ·
ἐπὶτὸπροσκεφάλαι
ονκαθεῦδων καὶ
διεγείρουσιναὐτὸν·
καὶλέγουσιναὐτῷ +
διδάσκαλεοὐμέλει
σοίστιἀπολλύμεθα
καὶδιεγερθεὶς ἐπετί
μησετῷἀνέμῳ·
καὶεἶπενπτὶφαλάς
σι + σιὼπᾶπεφίμω
σο + καὶἐκόπασενὁἄ
νεμος καὶἐγένετο
γαλήνημεγάλη +
καὶεἶπεναὐτοῖς + τί
δειλοίἐστεοὕτως +
πῶςοὐκἔχετεπίστι +
καὶἐφοβήθησαν
φόβονμέγαν καὶ
ἔλεγονπρὸςἀλλήλους +

ΤΙΣΑΡΑ·ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΝ
ΟΤΙΚΑΙΘΑΝΕΙΤΟΣΚΑΙ
Η ΘΑΛΑΣΣΑΥΤΗΣΚΟΥ
ΟΥΣΙΝΑΥΤΩ ΙΑ ΤΤ ΙΒ
ΚΑΙΗΛΘΕΝΕΙΣΤΟΠΕΡΑΝ
ΤΗΣΘΑΛΑΣΣΗΣ·ΕΙΣΤΗΝ
ΧΩΡΑΝΤΩΝΓΑΔΑ
ΡΗΝΩΝΚΑΙΕΞΕΛΘΟΝ
ΤΙΑΥΤΩΕΚΤΟΥΠΛΟΙ
ΟΥ·ΕΥΘΕΩΣΑΠΗΝΤΗ
ΣΕΝΑΥΤΩΕΚΤΩΝ
ΜΝΗΜΕΙΩΝΑΝΘΡ
ΕΝΠΝΙΑΚΑΘΑΡΤΩ
ΟΣΤΗΝΙΚΑΤΟΙΚΗΣΙΝ
ΕΙΧΕΝΕΝΤΟΙΣΜΝΗ
ΜΑΣΙΝ·ΚΑΙΟΥΤΕΑ
ΛΥΣΕΣΙΝΟΥΔΕΙΣΕΤΟΛ
ΜΑΑΥΤΟΝΔΗΣΑΙ
ΔΙΑΤΟΑΥΤΟΝΠΟΛΛΑ
ΚΙΣΠΕΔΑΙΣΚΑΙΑΛΥ
ΣΕΣΙΔΕΔΕΣΘΑΙ·ΚΑΙ
ΔΙΕΣΠΑΣΘΑΙΥΠΑΥ
ΤΟΥΤΑΣΑΛΥΣΕΙΣ·ΚΑΙ
ΤΑΣΠΕΔΑΣΣΥΝΤΕ

ΤΡΙΦΘΑΙΚΑΙΟΥΔΕΙΣ
ΙΣΧΥΕΝΑΥΤΟΝΔΑΜΑ
ΣΑΙΚΑΙΔΙΑΠΑΝΤΟΣ
ΝΥΚΤΟΣΚΑΙΗΜΕΡΑΣ·
ΕΝΤΟΙΣΜΝΗΜΑΣΙΚΑΙ
ΕΝΤΟΙΣΟΡΕΣΙΝΗΝ·ΚΡΑ
ΖΩΝΚΑΙΚΑΤΑΚΟΠΤΩΝ
ΕΑΥΤΟΝΛΙΘΟΙΣΙΔΩΝ
ΔΕΤΟΝΗΜΑΙΚΡΟΘΕΝ·
ΕΔΡΑΜΕΝ·ΚΑΙΠΡΟΣΕ
ΚΥΝΗΣΕΝΑΥΤΩ
ΚΑΙΚΡΑΖΑΣΦΩΝΗΣΕ
ΓΑΛΗΛΕΓΕΙ·ΤΙΕΜΟΙ
ΚΑΙΣΟΙΟΥ·ΝΕΤΟΥΦΥ
ΤΟΝΝΥΦΙΣΤΟΥ·ΟΡΚΙ
ΖΩΣΕΤΟΝ·ΟΝ·ΜΗ
ΜΕΒΑΣΑΝΙΣΗΣ·ΕΛΕ
ΓΕΝΓΑΡΑΥΤΩ·ΕΞΕΛ
ΘΕΤΟΠΝΑΤΟΛΙΚΑΘΑΡ
ΤΟΝΕΚΤΟΥΑΝΟΥ
ΚΑΙΕΠΗΡΩΤΑΑΥΤΟΝ
ΤΙΟΝΟΜΑΣΟΙ·ΚΑΙΛΕ
ΓΕΙΑΥΤΩ·ΛΕΓΕΩΝ
ΟΝΟΜΑΜΟΙ·ΟΤΙΠΟΛ

ΤΑ ΤΡΙΒΟΣ
Φωνη Τ
των καθω
ΝΕΚΦΗΝΟΥ
ΠΕΡΑΝΤΗΣ
ΤΗΣΘΑΛΑΣΣΗΣ

λοιέσμεν· καὶ παρεκα
λειἑαυτὸν πολλὰ· ἵνα
μὴ ἀποστείλῃ αὐτὸς
ἐξ ὧν τῆς χώρας ἡμῶν
δ εἰς εἰς ἀγέλην χοίρων
κοσκομένην μεγάλην
πρὸς τὸ ὄρει· καὶ παρε
κάλουν αὐτὸν ἵνα
μονὴς ἐξέλθοντος·
πνεύματα ἀκάθαρτα
χοίρους· ἵνα εἰσέλ
θωμεν εἰς
καὶ ἐπετράπη αὐ
τοῖς εὐθέως οἱ δὲ καὶ
ἐξελθόντα τὰ πνεύ
ματα τὰ ἀκάθαρτα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοί
ρους· καὶ ὥρμησεν
ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν θά
λασσαν· ἦσαν δὲ ὡς
δισχίλιοι· καὶ ἐπνί
γοντο ἐν τῇ θαλάσ
σῃ· καὶ οἱ βόσκοντες

τοὺς χοίρους ἔφυγον·
καὶ ἀπήγγειλαν εἰς
τὴν πόλιν καὶ εἰς
τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλ
θον ἰδεῖν τί ἐστι
τὸ γεγονός· καὶ ἔρχον
ται πρὸς τὸν Ἰν· καὶ
θεωροῦσι τὸν δαιμο
νιζόμενον· καθή
μενον καὶ σωφρο
νοῦντα· τὸν ἐσχη
κότα τὸν λεγεῶνα
καὶ ἐφοβήθησαν·
καὶ διηγήσαντο αὐ
τοῖς οἱ ἰδόντες· πῶς
ἐγένετο τῷ δαιμο
νιζομένῳ· καὶ πε
ρὶ τῶν χοίρων· καὶ
ἤρξαντο παρακαλεῖν
αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀ
πὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν·

καὶ ἐμβαίνοντος αὐ
τοῦ εἰς τὸ πλοῖον· πα
ρεκάλει αὐτὸν ὁ δαι

κ ἐν μιᾷ τῶν σαββάτων

μονισθεὶς ἵνα μετὰ
τοῦ ἱκανοῦ καθ-
κενὰ αὐτὸν ἀλλὰ λέ
γειαὐτῷ ὑπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου πρὸς
τοὺς σούς· καὶ ἀνάγ
γειλον αὐτοῖς ὅσα
σοι ὁ κς πεποίηκεν·
καὶ ἐλεήσεν σε· καὶ
ἀπῆλθεν· καὶ ἤρξα
το κηρύσσειν ἐν τῇ
δεκαπόλει ὅσα ἐποί
ησεν αὐτῷ ὁ ις· καὶ
πάντες ἐθαύμα
ζον· καὶ διαπερά
σαντος τοῦ ἰησοῦ
πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ
πέραν· συνήχθη ὄ
χλος πολὺς ἐπ᾽ αὐτόν·
καὶ ἦν παρὰ τὴν θά
λασσαν· καὶ ἷς ἔρ
χεται εἷς τῶν ἀρχι
συναγώγων ὀνό
ματι ἰάειρος· καὶ ἰδὼν

αὐτὸν πίπτει
πρὸς τοὺς πόδας
τοῦ· καὶ παρακαλεῖ
αὐτὸν πολλὰ λέγων
ὅτι ἡ θυγάτριόν μου
ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν
ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖ
ρας· ὅπως σωθῇ καὶ
ζήσεται· καὶ ἀπῆλ
θεν μετ᾽ αὐτοῦ
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολὺς· καὶ συνε
θλίβον αὐτόν· καὶ
γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος· ἔτη δώ
δεκα καὶ πολλὰ πα
θοῦσα· ὑπὸ πολλῶν
ἰατρῶν· καὶ δαπα
νήσασα τὰ παρ᾽ αὐτῆς
πάντα· καὶ μηδὲν
ὠφεληθεῖσα· ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα· ἀκούσασα
περὶ τοῦ ἰησοῦ· ἐλθοῦσα

ιε κς ιε

ιε κς ιε

ιε κς ιε

ἐντῶ ὀχλῶ ὀπισθεν
ἡψατο τοῦ κρασπέ
δου τοῦ ἱματίου αὐ
τοῦ + ἔλεγεν γὰρ + ὅτι
ἐὰν τῶν ἱματίων
αὐτοῦ ἅψωμαι σω
θήσομαι + καὶ εὐθέ
ως ἐξηράνθη ἡ πη
γὴ τοῦ αἵματος αὐ
τῆς + καὶ ἔγνω τῶ
σώματι ὅτι ἴαται
ἀπὸ τῆς μάστιγος +
Καὶ εὐθέως ὁ ἰς ἐπι
γνοὺς ἐν ἑαυτῶ
τὴν ἐξ αὐτοῦ δύ
ναμιν ἐξελθοῦσαν
ἐπιστραφεὶς ἐν τῶ
ὀχλῶ ἔλεγεν + τίς
μου ἥψατο τῶν ἱ
ματίων + καὶ ἔλεγο
αὐτῶ οἱ μα θηταὶ
αὐτοῦ + βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβον
τά σε· καὶ λέγεις τίς

μου ἥψατο καὶ περι
έβλεπε τοῦ ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσα
σαν + ἡ δὲ γυνὴ φο
βηθεῖσα καὶ τρέμου
σα εἰδυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῆ + ἦλθεν
καὶ προσέπεσεν αὐτῶ
καὶ εἶπεν αὐτῶ πά
σαν τὴν ἀλήθειαν +
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ + θυ
γάτερ ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε ὕπαγε
εἰς εἰρήνην καὶ ἴ
σθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου τοῦ ἐπι
ἀὐτοῦ λαλοῦντος
ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρ
χισυναγώγου δέ
γοντες + ὅτι ἡ θυγά
τηρ σου ἀπέθανεν +
τί ἔτι σκύλλεις τὸν
διδάσκαλον + ὁ δὲ
ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας

ἁγίας

τὸν λόγον λαλοῦντε
νοις· λέγει τῷ ἀρχι
συναγώγῳ μὴ φο
βοῦ· μόνον πίστευ
ε καὶ σωθήσεται
αὐτῆς συνακολουθή
σαι· εἰς μὴ πέτρον καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν
νην τὸν ἀδελφὸν
Ἰακώβου καὶ ἔρχε
ται εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ἀρχισυναγώγου·
καὶ θεωρεῖ θόρυβον
καὶ κλαίοντας καὶ
ἀλαλάζοντας πολλά
καὶ εἰσελθὼν λέγει
τοῖς τὶ θορυβεῖσθε
καὶ κλαίετε τὸ παι
δίον οὐκ ἀπέθανεν
ἀλλὰ καθεύδει καὶ
κατεγέλων αὐτοῦ
ὁ δὲ εἰς ἐκβαλὼν πάν
τας παραλαμβάνει
τὸν πατέρα τοῦ παιδί

ου καὶ τὴν μητέρα καὶ
τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ
εἰσπορεύονται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνά
κείμενον καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς τοῦ
παιδίου λέγει αὐτῇ
ταλιθὰ κοὺμ ὅ ἐ
στιμεθερμηνευό
μενον τὸ κοράσιον
σοὶ λέγω ἔγειρε καὶ
εὐθέως ἀνέστη τὸ
κοράσιον καὶ περι
επάτει ἦν γὰρ ἐτῶν
δώδεκα καὶ ἐξέστη
σαν ἐκστάσει μεγά
λῃ καὶ διεστείλα
το αὐτοῖς πολλὰ ἵνα
μηδεὶς γνῷ τοῦτο
τὸ καὶ εἰπεῖν δοθῇ
ναι αὐτῇ φαγεῖν
καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ·

24

ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΩΩΙΜΑΘΗΤΑΙ
ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ· ΗΡ
ΞΑΤΟ ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΑΓΩ
ΓΗ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΛΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ
ΕΞΕΠΛΗΣΣΟΝΤΟ ΛΕ
ΓΟΝΤΕΣ· ΠΟΘΕΝ ΤΟΥ
ΤΩΝΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΗΣΟΦΙΑ ΗΔΟΘΕΙΣΑ ΑΥ
ΤΩ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΤΟΙΑΥΤΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ
ΧΕΙΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΓΙ
ΝΟΝΤΑΙ ΟΥΧΟΥΤΟΣ
ΕΣΤΙΝ Ο ΤΕΚΤΩΝ· Ο
ΥΣ ΜΑΡΙΑΣ· ΑΔΕΛΦΟΣ
ΔΕ ΙΑΚΩΒΟΥ· ΚΑΙ ΙΩ
ΣΗ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ· ΚΑΙ ΣΙ
ΜΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΟΥΚΕΙΣΙΝ
ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΑΥΤΟΥ
ΠΡΟΣΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΣΚΑΝ
ΔΑΛΙΖΟΝΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ
ΛΕΓΕΝΔ ΕΑΥΤΟΙΣ ΟΤΙ

ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΠΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΑΤΙΜΟΣ· ΕΙ ΜΗ
ΕΝΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΥΓΓΕΝΕ
ΣΙ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΑΥ
ΤΟΥ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΔΥΝΑ
ΤΟ ΕΚΕΙ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΔΥ
ΝΑΜΙΝ ΠΟΙΗΣΑΙ· ΕΙ
ΜΗ ΟΛΙΓΟΙΣ ΑΡΡΩΣΤΟΙΣ
ΕΠΙΘΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ Ε
ΘΕΡΑΠΕΥΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΘΑ
ΜΑΖΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΙ
ΣΤΙΑΝ ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ
ΠΕΡΙΗΓΕΝ ΤΑΣΚΩΜΑΣ
ΚΥΚΛΩ ΔΙΔΑΣΚΩΝ·
ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΩΔΕΚΑ· ΚΑΙ ΗΡΞΑ
ΤΟ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΕΛ
ΛΕΙΝ ΔΥΟ ΔΥΟ· ΚΑΙ Ε
ΔΙΔΟΥ ΑΥΤΟΙΣ Ε ΞΟΥΣΙ
ΑΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩ
ΤΩΝ ΑΚΑΘΑΡΤΩΝ·
ΚΑΙ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕΝ
ΑΥΤΟΙΣ· ΙΝΑ ΜΗΝ ΔΩΣΙΝ

ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΙΝ· ΑΥΤΩ ΩΙΜΑΘΗΤΑΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ· ΗΡΞΑΤΟ ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ· ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΕΞΕΠΛΗΣΣΟΝΤΟ ΛΕΓΟΝΤΕΣ· ΠΟΘΕΝ ΤΟΥΤΩΝ ΤΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΤΙΣ ΗΣΟΦΙΑ ΗΔΟΘΕΙΣΑ ΑΥΤΩ· ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΙΑΥΤΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ· ΟΥΧΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΤΕΚΤΩΝ· Ο ΥΣ ΜΑΡΙΑΣ· ΑΔΕΛΦΟΣ ΔΕ ΙΑΚΩΒΟΥ· ΚΑΙ ΙΩΣΗ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ· ΚΑΙ ΣΙΜΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΟΥΚΕΙΣΙΝ ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΑΥΤΟΥ ΩΔΕ ΠΡΟΣΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΣΚΑΝΔΑΛΙΖΟΝΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΑΤΙΜΟΣ· ΕΙ ΜΗ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΥΓΓΕΝΕΣΙ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΔΥΝΑΤΟ ΕΚΕΙ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΠΟΙΗΣΑΙ· ΕΙ ΜΗ ΟΛΙΓΟΙΣ ΑΡΡΩΣΤΟΙΣ ΕΠΙΘΕΙΣ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΘΑΜΑΖΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΙΣΤΙΑΝ ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΕΝ ΤΑΣ ΚΩΜΑΣ ΚΥΚΛΩ ΔΙΔΑΣΚΩΝ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ· ΚΑΙ ΗΡΞΑΤΟ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙΝ ΔΥΟ ΔΥΟ· ΚΑΙ ΕΔΙΔΟΥ ΑΥΤΟΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΚΑΘΑΡΤΩΝ· ΚΑΙ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕΝ ΑΥΤΟΙΣ· ΙΝΑ ΜΗΝ ΔΩΣΙΝ

ΝΑ ΚΑ ΛΘ ΡΠΚΔ
ΝΒ ΡΞΘ ΟΣ
ΝΓ ΠΣ ΠΕ
ΝΔ ΡΙ

ἀἱρωσινεἰσοδον εἰ
μηραβδονμονον
μηπήραν· μηἄρτον·
μηεἰστὴνζώνην
χαλκὸνἀλλὰὑποδεδε
μένουςσανδάλια
καὶμὴἐνδύσησθε
δύοχιτῶνας καὶἐ
ἀνεἰσέλθητεεἰσοἰ
κίαν· ἐκεῖμένετε
ἕωςἂνἐξέλθητε
κεῖθεν καὶὁσοιἂν·
μὴδέξωνταιὑμᾶς·
μηδὲἀκούσωσινὑ
μῶν· ἐκπορευόμε
νοιἐκεῖθεν· ἐκτι
νάξατετὸνχοῦν
τὸνὑποκάτωτῶν
ποδῶνὑμῶν· εἰς
μαρτύριονἀὐτοῖς
ἀμὴνλέγωὑμῖν
ἀνεκτότερονἔσται
σοδόμοιςἐνἡμέρᾳ
κρίσεωςἢ
τῇπόλειἐκείνῃ
ιϛ ἀἰξελθόντες· ἐκή
ρυσσον· ἵναμετανο
ήσωσιν· καὶδιαπο
νιαπολλὰἐξέκαλον
καὶεἴλιφονέλαίῳ·
πολλοὺς· ἀρρώστους·
καὶἐθεράπευον
αὐτούς
καὶἔλεγεν· ὅτιὶωάν
νηςὁβαπτίζων·
ἐκνεκρῶνἠγέρθη
καὶδιατοῦτοἐνερ
γοῦσιν· αἱδυνάμεις
ἐναὐτῷ· ἀλλοιἐλέ
γον· ὅτιἨλίαςἐστίν·
ἄλλοιδεἔλεγον· ὅτι
προφήτηςἐστὶν·
ὡςεἷςτῶνπροφητῶν·

μαυτὸνκὸ
πάποστολὴν
τοῦπρο.ρ
τῶκαὶῶνκὶ
τὴνἡρῳα-ης
ὁβασιλῆα
κωνὶνφα

ἈκούσασδὲὁἩρῴδης
εἶπεν· ὅτιὃνἐγὼἀ
πεκεφάλισαἸωάν
νην· οὗτόςἐστιν
αὐτὸςἠγέρθηἐκνε
κρῶν· καὶαὐτὸςτοῦ
Ἡρῴδουἀποστεί
λαςἐκράτησεντὸν
Ἰωάννηνκαὶἔδη
σεναὐτὸνἐνφυλα
κῇ· διὰἩρῳδιάδα
τὴνγυναῖκαΦιλιπ
που τοῦἀδελφοῦ
αὐτοῦ· ὅτιαὐτὴν
ἐγάμησεν· ἔλεγεν
γὰρ· ὁἸωάννηςτῷ
Ἡρῴδῃ· ὅτιοὐκἐ
ξέστινσοιἔχειντὴνγυ
ναῖκατοῦἀδελφοῦ
σου· ὁδὲἩρῳδιὰς
ἐνεῖχεναὐτῷ· καὶ
ἠθέλεναὐτὸνἀπο
κτεῖναικαὶοὐκη
δύνατο· ἐφοβεῖτοτὸν
Ἰωάννην· εἰδὼς
αὐτὸνἄνδραδι
καιονκαὶἅγιον· καὶ
συνετήρειαὐτόν·
καὶἀκούσαςαὐτοῦ
πολλὰἐποίει· καὶἡ
δέωςαὐτοῦἤκου
εν· καὶγενομένης
ἡμέρας εὐκαίρου· ὅτε
τῇἩρῳδηςτοῖςγε
νεσίοιςαὐτοῦδεῖ
πνονἐποίει· τοῖςμε
γιστᾶσιναὐτοῦ· καὶ
τοῖςχιλιάρχοις· καὶ
τοῖςπρώτοιςτῆς
Γαλιλαίας· καὶεἰσελ
θούσηςτῆςθυγα
τρὸς· αὐτῆςτῆςὨ
ρῳδιάδος· καὶὀρχη
σαμένης· καὶἀρέσα
σηςτῷἩρῳδηκαὶ
τοῖςσυνανακειμέ
νοις· εἶπενὁβασιλεὺς

τῶν κοράσιων αὐτῆ
σοι μὲ δέλη φε λης
καὶ δῶ σω σοι καὶ ὧ
ν ὲ σε ναν τὴ ὁ τι ὲὰ
ν μὲ αἰτήσης δῶ
σω σοι ἕως ἡμίσους
τῆς βασιλείας μου
καὶ ἀδελφοῦσα εἶπεν
τὴ μήτηρ αὐτῆς τί αἰ
τήσωμαι καὶ δὲ εἶπεν
τὴν κεφαλὴν Ἰωάν
νου τοῦ βαπτιστοῦ
καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὲ
ως μετὰ σπουδῆς
πρὸς τὸν βασιλέα
ἠτήσατο λέγουσα
θέλω ἵνα μοι δῶς ἐ
ξαυτῆς ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάν
νου τοῦ βαπτιστοῦ
καὶ περίλυπος γενόμε
νος ὁ βασιλεὺς διὰ
τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς
συνανακειμένους

οὐκ ἠθέλησε ναὐτὴν
ἀθετῆσαι καὶ ἐν ὀ
ὠς ἀποστείλας ὁ βασι
λεὺς σπεκουλάτορα
ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ὁ δὲ ἀπελθὼν
ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν
ἐν τῇ φυλακῇ καὶ
ἤνεγκεν τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνα
κι καὶ ἔδωκεν αὐ
τὴν τῷ κορασίῳ
καὶ τὸ κοράσιον ἔδω
κεν αὐτὴν τῇ μή
τρι αὐτῆς καὶ ἀκού σαν
τες οἱ μα θη ταὶ αὐτοῦ
ἦλθον καὶ ἦραν τὸ
πτῶμα αὐτοῦ καὶ
ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνη
μείῳ καὶ ἐλθόντες
τὰ ἰδιαπόστολοι πρὸς
τὸν Ἰν καὶ ἀπήγγει
λαν αὐτῷ πάντα ὅσα

ὅσα ἐποίησαν· καὶ ὁσα
ἐδίδαξαν καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· δεῦτε
ὑμεῖς αὐτοὶ κατ ἰδί
αν· εἰς ἔρημον τόπον·
καὶ ἀναπαύσασθε εὐ
λίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρ
χόμενοι καὶ ὑπάγον
τες πολλοί· καὶ οὐδὲ
φαγεῖν εὐκαίρουν
καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρη
μον τόπον τῷ πλοί
ῳ κατ ἰδίαν· καὶ εἶ
δον αὐτοὺς ὑπάγον
τας· καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτοὺς πολλοί· καὶ
πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν
πόλεων συνέδραμον
ἐκεῖ· καὶ προῆλθον
αὐτοὺς· καὶ συνῆλ
θον πρὸς αὐτὸν καὶ
ἔξελθὼν εἶδεν ὁ
πολὺν ὄχλον καὶ ἐ
σπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐ

τοῖς· ὅτι ἦσαν ὡς πρό
βατα· μὴ ἔχοντα
ποιμένα· καὶ ἤρξα
το διδάσκειν αὐ
τοὺς πολλά· καὶ
ἤδη ὥρας πολλῆς γε
νομένης προσελθόν
τες αὐτῷ οἱ μα θη
ταὶ αὐτοῦ λέγουσιν·
ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τό
πος· καὶ ἤδη ὥρα
πολλή· ἀπόλυσον αὐ
τοὺς· ἵνα ἀπελθόν
τες εἰς τοὺς κύκλῳ
ἀγροὺς καὶ κώμας·
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
ἄρτους· τί γὰρ φα
γωσιν οὐκ ἔχουσιν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς· δότε αὐ
τοῖς ὑμεῖς φαγεῖν·
καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
ἀπελθόντες ἀγορά
σωμεν δηναρίων

δηναρίων ἀρτους
καὶ δῶμεν αὐτοῖς
φαγεῖν· ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς· πόσους ἄρτους
ἔχετε· ὑπάγετε καὶ
ἴδετε· καὶ γνόντες
λέγουσιν πέντε· καὶ
δύο ἰχθύας· καὶ ἐπέ
ταξεν αὐτοῖς· ἀνα
κλῖναι πάντας συμ
πόσια συμπόσια· ἐπὶ
τῷ χλωρῷ χόρτῳ·
καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ
πρασιαί· ἀνὰ ἑκατὸν
καὶ ἀνὰ πεντήκοντα
τας· καὶ λαβὼν τοὺς
πέντε ἄρτους· καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας· ἀ
νέβλεψεν εἰς τὸν οὐ
νὸν εὐλόγησεν· καὶ
κατέκλασεν τοὺς ἄρ
τους· καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἵνα παρατι θῶσιν

τῶν ὄχλων· καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας· ἐμέρι
σεν πᾶσιν· καὶ ἔφα
γον πάντες καὶ ἐχορ
τάσθησαν· καὶ ἦραν
κλάσματων ἃ δώδε
κα κοφίνους πλή
ρεις· καὶ ἀπὸ τῶν ἰ
χθύων· καὶ ὀψαρίου
τεσσεράκοντα ἄρτους·
πεντακισχίλιοι ἄνδρες
καὶ ἐνώπιον ἠνάγκα
σεν τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ· ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ προά
γειν εἰς τὸ πέραν· πρὸς
Βηθσαϊδάν· ἕως αὐ
τὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄ
χλον· καὶ ἀποταξά
μενος αὐτοῖς· ἀπῆλ
θεν εἰς τὸ ὄρος προσεύ
ξασθαι· καὶ ὀψίας γε
νομένης· ἦν τὸ πλοῖ
ον· ἐν μέσῳ τῆς θα

λασσης· καὶ αὐτὸς μο
νος ἐπὶ τῆς γῆς ἦν·
καὶ ἰδὼν αὐτοὺς κακα
νιζομένους ἐν τῷ
ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄ
νεμος ἐναντίος αὐ
τοῖς· καὶ περὶ τετάρ
την φυλακὴν τῆς
νυκτὸς· ἔρχεται πρὸς ἀγγελου
αὐτοὺς περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης·
καὶ ἤθελεν παρέλ
θεῖν αὐτούς· οἱ δὲ
ἰδόντες αὐτὸν περι
πατοῦντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης ἔδοξαν
φάντασμα εἶναι·
καὶ ἀνέκραξαν πάν
τες· εἶδον γὰρ αὐτὸν ἰδ
καὶ ἐταράχθησαν·
καὶ εὐθέως ἐλάλησεν
μετ' αὐτῶν· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· θαρσεῖ
τε· ἐγώ εἰμι· μὴ φο

βεῖσθε· καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ ἐκόπα
σεν ὁ ἄνεμος· καὶ λί
ἀν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑ
αὐτοῖς ἐξίσταντο·
καὶ ἐφ' ἅλμασιν οὐ
γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις· ἦν γὰρ αὐτῶν
ἡ καρδία πεπωρω
μένη· καὶ διαπερά
σαντες· ἦλθον ἐπὶ
τὴν γῆν· γεννησα
ρετ καὶ προσωρμίσθησα
καὶ ἐξελθόντων αὐ
τῶν ἐκ τοῦ πλοίου·
εὐθέως ἐπιγνόντες
αὐτὸν· περιδραμον
τες ὅλην τὴν περι
χωρον ἐκείνην· ἤρ
ξαντο ἐπὶ τοῖς κρα
βάττοις τοὺς κακῶς
ἔχοντας φέρειν ὅπου
ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστιν·

ΚΑΙ ὅπου ἂν εἰσέλθῃ εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ ἅψωνται καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο
τοῦτου ἐσώζοντο
ΚΑΙ συνάγονται πρὸς
αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι
καί τινες τῶν γραμ
ματέων ἐλθόντες
ἀπὸ ἱεροσολύμων
καὶ ἰδόντες τινὰς
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερ
σὶ τουτέστιν ἀνι
πτοις ἐσθίοντας ἄρ
τους ἐμέμψαντο·
οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

ἐὰν μὴ πυγμῇ
νιψωνται τὰς χεῖρας·
οὐκ ἐσθίουσιν κρα
τοῦντες τὴν παρά
δοσιν τῶν πρεσβυ
τέρων· καὶ ἀπὸ ἀγο
ρᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσω
νται οὐκ ἐσθίουσιν
καὶ ἄλλα πολλά
ἐστιν ἃ παρέλαβον
κρατεῖν βαπτι
σμοὺς ποτηρίων·
καὶ ξεστῶν καὶ χαλ
κίων καὶ κλινῶν
εἶτα ἐπερωτῶσιν
αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι
καὶ οἱ γραμματεῖς
διατί οὐ περιπατοῦσιν·
κατὰ τὴν παράδο
σιν τῶν πρεσβυ
τέρων ἀλλὰ ἀνίπτοις
χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν
ἄρτον ὁ δὲ ἀποκρι

φησὶν εἰς ἑαυτούς +
ὅτι καλῶς προεφή
τευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑ
μῶν τῶν ὑποκρι
τῶν + ὡς γέγραπται
ὅτι οὗτος ὁ λαὸς τοῖς
χείλεσί με τιμᾷ ἡ
δὲ καρδία αὐτῶν
πόρρω ἀπέχει ἀπ ἐμοῦ +
μάτην δέ σέβονται
με διδάσκοντες
διδασκαλίας ἐν
τάλματα ἀνθρώ + ἃ
φέντες γὰρ τὴν ἐν
τολὴν τοῦ θυ κρα
τεῖτε τὴν παρα
δο σιν τῶν ἀνθρώ πων βα
πτισμοὺς ξέστων
καὶ ποτηρίων καὶ
ἄλλα παρόμοια τοι
ἄττα πολλὰ ποιεῖτε + τοιαῦτα
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς + κα
λῶς ἀθετεῖτε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θυ

ἵνα τὴν παράδοσιν
ὑμῶν τηρήσητε +
Μωυσῆς γὰρ εἶπεν +
τίμα τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα + καί
ὁ κακολογῶν πατέ
ρα ἢ μητέρα
θανάτῳ τελευτά
τω + ὑμεῖς δὲ λέγε
τε ἐὰν εἴπῃ ἄνθρω
πος τῷ
πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ κορβᾶν
ὅ ἐστι δῶρον ὃ ἐὰν ἐ
ξ ἐμοῦ ὠφε λη θῇς
καὶ οὐκέτι ἀφίετε
αὐτὸν οὐδὲν ποιῆ
σαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ
τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἀκυ
ροῦντες τὸν λόγον
τοῦ θυ τῇ παρα δό
σει ὑμῶν ἣν παρε δώ
κατε καὶ παρόμοι
α πολλὰ τοιαῦτα
ποιεῖτε + καὶ προσκα
λεσάμενος πάντα
τὸν ὄχλον ἔλεγεν

αὐτοῖς + ἀκούετε μου
πάντες καὶ συνίετε +
οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν
τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευ-
μενον εἰς αὐτον ὃ
δύναται αὐτὸν κοι-
νῶσαι + ἀλλὰ τὰ ἐκ
πορευόμενα ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐκεῖνά ἐστι
τὰ κοινοῦντα τὸν
ἄνθρωπον + ἔνδοθεν γὰρ ἐκ τῆς καρ-
δίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ
ἐκπορεύονται + μοιχεῖαι πορνεῖαι φόνοι
κλοπαὶ πλεονεξίαι κακίαι δόλος
ἀσέλγεια ὀφθαλμὸς πονηρός βλασφημία
ὑπερηφανία ἀφροσύνη πάντα
ταῦτα τὰ πονηρὰ
ἔνδοθεν ἐκπορεύεται.

κοινῶσαι· ὅτι οὐκ εἰ
σπορεύεται αὐτοῦ εἰς
τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰ
στὴν κοιλίαν καὶ εἰ
στὸν ἀφεδρῶνα ἐκ
πορεύεται καθαρί
ζον πάντα τὰ βρώ
ματα λέγει δὲ ὅ
τι τοῦ κτὸς ἄνθρωπος
πορευόμενον ἔξωθεν
οὐ κοινοῖ αὐτὸν ἄνθρωπον +
ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρ
διας τοῦ ἀνθρώπου οἱ διά
λογισμοὶ οἱ κακοὶ
ἐκπορεύονται μοι
χεῖαι πορνεῖαι φό
νοι κλοπαὶ πλεονε
ξίαι πονηρίαι δόλος
ἀσέλγεια ὀφθαλμὸς
πονηρός βλασφημί
α ὑπερηφανία ἀ
φροσύνη πάντα
ταῦτα τὰ πονηρὰ
ἔσωθεν ἐκπορεύεται.

ἀκούειν ἀκουέτω

καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν φενὲ εἰς
οἰκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου
καὶ ἐπηρώτων αὐ
τὸν τὴν παραβολὴν
τοῦ περὶ τῆς βο
λῆς καὶ λέγει αὐ
τοῖς οὕτω καὶ ὑμεῖς
ἀσύνετοί ἐστε οὐ
νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔ
ξωθεν εἰσπορευό
μενον εἰς τὸν ἄνθρω
πον οὐ δύναται αὐτὸν

καὶ κοινοῦ τὸν ἀνδρα
καὶ ἐκεῖ ἐνανάστας
ἦλθεν εἰς τὰ μέθορ
ρια Τύρου καὶ Σιδῶ
νος καὶ εἰσελθὼν
εἰς οἰκίαν οὐδένα
ἤθελεν γνῶναι·
καὶ οὐκ ἠδυνήθη
λαθεῖν ἀκούσασα
γὰρ ἡ γυνὴ περὶ αὐ
τοῦ ἧς εἶχεν τὸ θυ
γάτριον αὐτῆς πνεῦ
μα ἀκάθαρτον ἐλ
θοῦσα προσέπεσεν
πρὸς τοὺς πόδας αὐ
τοῦ ἦν δὲ γυνὴ
Ἑλληνὶς Συρα φοι
νίκισσα τῷ γένει
καὶ ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα τὸ δαιμόνιον
ἐκβάλλει ἐκ τῆς θυ
γατρὸς αὐτῆς
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ
ἄφες πρῶτον χορ

τασθῆναι τὰ τε
κνα· οὐ γάρ καλόν
ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρ
τον τῶν τέκνων
καὶ βαλεῖν τοῖς κυ
ναρίοις· ἡ δὲ ἀπε
κρίθη καὶ λέγει αὐ
τῷ ναὶ κύριε· καὶ γὰρ
τὰ κυνάρια ὑποκά
τω τῆς τραπέζης
ἔσθιει ἀπὸ τῶν ψι
χίων τῶν παιδί
ων· καὶ εἶπεν αὐτῇ
διὰ τοῦτον τὸν λό
γον ὕπαγε ἐξελή
λυθεν τὸ δαιμόνι
ον ἐκ τῆς θυγατρός
σου· καὶ ἀπελθοῦσα
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς
εὗρεν τὸ δαιμόνιον
ἐξελήλυθος· καὶ
τὴν θυγατέρα βε
βλημένην ἐπὶ
τὴν κλίνην· τῇ τῆς β΄ ια.

ἀ ἦχ. πλ. δ.

ΑΠΑΛΙΝ ἐξῆλθεν ὡν
εἰς τὸ ὄρος μονος αὐτος
καὶ εἰς δ ὼν ἦλθεν
πρὸς τὴν θαλασσαν
τῆς γαλιλαίας· ἀνα
βὰς δὲ εἰς τὸ ὄρος
ἐκαθητο μετ' ὀλίγων
δεκαπολεως· καὶ
φερουσιν αὐτῷ κω
φὸν μογιλάλον· καὶ
παρακαλοῦσιν αὐ
τὸν· ἵνα ἐπιθῃ αὐ
τῷ τὴν χεῖρα· καὶ
ἀπολαβόμενος αὐ
τὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου
κατ' ἰδίαν· ἐβαλεν
τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ· εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ· καὶ πτυσας
ἥψατο τῆς γλωσσης
αὐτοῦ· καὶ ἀναβλε
ψας εἰς τὸν οὐ
ρανὸν· ἐστε
ναξεν· καὶ λε
γει αὐτῷ· ἐφφαθά·
ὅ ἐστι διανοίχθητι·

καὶ ἐν υ ἑως· δι ἡμῶν
χθ ησαν αὐτοῦ αἱ ἀ
κοαὶ· καὶ ἐλύθη ὁ δε
μὸς τῆς γλώσσης
τοῦ· καὶ ἐλάλει ὀρθῶς·
καὶ διεστείλατο αὐ
τοῖς· ἵνα μηδενὶ εἴ
πωσιν· ὅσον δὲ αὐ
τοῖς διεστέλ
λετο· μᾶλλον περισ
σοτερον ἐκήρυσσον·
καὶ ὑπερπερισσῶς ἐ
ξεπλήσσοντο λέγον
τες· καλῶς πάντα
πεποίηκεν· καὶ τοὺς
κω φοὺς ποιεῖ ἀκού
ειν· καὶ τοὺς ἀλάλους
λαλεῖν· ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις πάλιν
πολλοῦ ὄχλου ὄντος·
καὶ μὴ ἐχόντων
τί φαγωσιν· προσ
καλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ·

ἀ ἄπτωτος
τῷ καὶ ρῳ
πολλοῦ
ὄχλου
ὄντος

λεγειαὐτοῖς· σπλαγ
χνίζομαιἐπὶτὸνὄ
χλον· ὅτιἤδηἡμέ
ραιτρεῖς προσμένουσί
νμοι· καὶοὐκἔχου
σιτίφαγωσιν· καὶ
ἐὰνἀπολύσωαὐτοὺς
νηστεῖςεἰςτὸνοἶκονἀὐ
τῶν· ἐκλυθήσον
ταιἐντῇὁδῷ· τι
νεςγὰραὐτῶν· μα
κρόθενἥκουσι·
Καὶἀπεκρίθησανἀὐ
τῷοἱμαθηταὶαὐ
τοῦ· πόθεντούτους
δύνήσεταίτις· ὧδε
χορτάσαιἄρτων
ἐπερημίας· καὶἐπη
ρώτησεναὐτοὺς πό
σουςἔχετεἄρτους·
οἱδὲεἶπον· ἑπτά·
καὶπαρήγγειλεν
τῷὄχλῳ· ἀναπεσεῖν
ἐπὶτῆςγῆς· καὶλα

βὼντοὺςἑπτὰἄρ
τους· εὐχαριστήσας·
ἔκλασενκαὶἐδίδου
τοῖςμαθηταῖςαὐτοῦ·
ἵναπαρατιθῶσιν·
καὶπαρέθηκαντῷ
ὄχλῳ· καὶεἶχονἰχθύ
διαὀλίγα· καὶταῦτα
εὐλογήσας· εἶπενπα
ρατιθέναι
ραθηναὐτοῖς·
ρα· εἶναικαὶταῦτα·
ἔφαγονδὲκαὶἐχορ
τάσθησανπάντες
καὶἦρανπερίσσευμα
τακλασμάτωνἑ
πτὰσπυρίδας· ἦσαν
δὲοἱφαγόντεςὡσεὶ
τετρακισχίλιοι· καὶ
ἀπέλυσεναὐτούς·
καὶἐμβὰςεἰς τὸπλοῖονμετὰτῶν
μαθητῶναὐτοῦ
ἦλθενεἰςτὰμέρη·
Δαλμανουθά· τιτ ιδ
καὶἐξῆλθονοἱφαρισαῖ
οι·

ιλ

Καὶ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινὰ ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπισυναχθέντων τῶν ὄχλων μυριάδων πολλῶν, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ βλασφημήσαντι εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ ὅταν εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

ιλ

Ἡ πρὸ τριῶν εἰδῶν τῶν καιρῶν ἐν ᾗ ἀνθομολογεῖται ἡ φαρισαίου προσευχὴ καὶ ἡ τελώνου

Ζύμης δὲ πρῶτον καὶ διαλογιζόντων πρὸς ἀλλήλους λεγόντων· ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν καὶ γνοὺς εἶπεν αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε καὶ οὐ μνημονεύετε; ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσους σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἑπτά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς οὐ συνίετε; καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν. καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτόν· εἴ τι βλέπει. καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἔθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ διέβλεψεν καὶ ἀπεκατεστάθη καὶ ἐνέβλεπεν τηλαυγῶς ἅπαντας. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς μηδὲ εἴπῃς τινὶ τῶν ἐν τῇ κώμῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ καὶ λέγει· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. καὶ μετὰ ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιὼν οἵα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι. καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ, ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἃ εἶδον διηγήσωνται εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάνει πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

πτραν εἰς τὸν στερεὸν
κις χιλίους· πόσων
σπυρίδων πλήρω
ματα κλασμάτων
ἤραται δώδεκα πλήρεις
επτά· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· πῶς οὔπω
συνίετε· καὶ ἔρχεται εἰς βηθσα
ἴδαν· καὶ φέρουσιν
αὐτῷ τυφλὸν· καὶ
παρακαλοῦσιν αὐ
τὸν· ἵνα αὐτοῦ ἅ
ψηται· καὶ ἐπιλαβό
μενος τῆς χειρὸς τοῦ
τυφλοῦ· ἐξήγαγεν
αὐτὸν· ἔξω τῆς κω
μης· καὶ πτύσας εἰς
τὰ ὄμματα αὐτοῦ·
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας
τῶν· ἐπηρώτα αὐ
τὸν· εἴ τι βλέπει·
καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε·
βλέπω τοὺς ἀνθρώ

ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ
περιπατοῦντας· εἶ
τα πάλιν ἐπέθηκεν
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ·
καὶ ἐποίησεν αὐτὸν
ἀναβλέψαι· καὶ ἀπε
κατέστη· καὶ ἐνέ
βλεψεν· τηλαυγῶς
ἅπαντας· καὶ ἀπε
στειλεν αὐτὸν· εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ·
λέγων· μηδὲ εἰς τὴν
κώμην εἰσέλθῃς·
μηδενὶ εἴπῃς· τινὶ
ἐν τῇ κώμῃ· καὶ ἐξῆλθεν οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ·
εἰς τὰς κώμας καισα
ρείας τῆς φιλίππου·
καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπη
ρώτα τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ· λέγων
αὐτοῖς· τίνα με λέ

γουσινοιανοιεῖναι
ἰδὲἀποκρι⸗θεὶσανη
ἸΩΑΝΝΗΝτὸνβα
πτιστην καὶἄλλοι
ἡλιαν ἄλλοιδὲ
ναττῶνπροφητῶν
καιαὐτὸς λεγειαὐ
τοῖς ὑμεῖς δὲ τι
ναμελεγετεεἶναι
ἀποκρι⸗θεὶς δὲ πέτρος
λεγειαὐτῷ σὺεἶ ὁ
χς καὶεἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵναμηδε
νὶλεγωσιπερὶαὐ
τοῦ καὶἤρξατο
διδασκειναὐτοὺς
ὅτιδεῖτὸνυἱὸν
ἀνου πολλὰπα⸗θεῖν
καὶἀποδοκιμασθῆ
ναιἀπὸτῶνπρεσβυ
τερῶν καὶτῶναρ
χιερεῶνκαὶτῶν
γραμματέωνκαὶ
ἀποκταν⸗θῆναι

καὶμετατρεῖς ἡμε
ρᾶςἀναστῆναι
καὶπαρρησιατὸνλόγο
ἐλάλει καὶπροσλαβό
μενοςαὐτὸνὁπέτρος
ἤρξατοἐπιτιμᾶν
αὐτῷ ὁδὲἐπιστρα
φεὶςκαὶἰδὼντοὺς
μα⸗θητὰςαὐτοῦἐ
πετίμησενπέ
τρῳλέγων ὕπαγε
ὀπίσωμουσατανᾶ
ὅτιοὐφρονεῖςτὰ
τοῦ⸗θ᷽ ἀλλὰτὰ
τῶνἀνῶν καὶ
προσκαλεσάμενος
τὸνὄχλονσὺντοῖς
μα⸗θηταῖςαὐτοῦ
εἶπεναὐτοῖς
ὅστις⸗θελεῖ ὀπίσωμ
ἀκολου⸗θεῖν ἀπαρ
νησάσ⸗θωἑαυτὸν
καὶἀράτωτὸνσταυρὸν
αὐτοῦκαὶἀκολου

ΖΗΤΟΥΝΤΡΟΣΑΥΤΟΥ·
ΜΕΤΑΤΩΝΑΓΓΕΛΩΝ
ΤΩΝΑΓΙΩΝ+ΚΑΙΕΛΕ
ΓΕΝΑΥΤΟΙΣ+ΑΜΗΝ·
ΛΕΓΩΥΜΙΝ+ΟΤΙΕΙΣΙΝ
ΤΙΝΕΣ·ΤΩΝΩΔΕΕ
ΣΤΗΚΟΤΩΝ·ΟΙΤΙΝΕΣ·
ΟΥΜΗΓΕΥΣΩΝΤΑΙ
+ΘΑΝΑΤΟΥ·ΕΩΣΑΝΪ
ΔΩΣΙΝ·ΤΗΝΒΑΣΙΛΕΙ
ΑΝΤΟΥ+Υ·ΕΛΗΛΥ
+ΘΥΙΑΪ·ΕΝΔΥΝΑΜΕΙ
ΚΑΙΜΕΘ+ΗΜΕΡΑΣΕΞΗ
ΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙΟΪΣΤΟΝ
ΠΕΤΡΟΝΙΚΑΙΤΟΝΪΑ
ΚΩΒΟΝ·ΚΑΙΪΩΑΝ
ΝΗΝ·ΚΑΙΑΝΑΦΕΡΕΙ
ΑΥΤΟΥΣΕΙΣΟΡΟΣΥΨΗ
ΛΟΝΙΚΑΤΙΔΙΑΝΙΜΟ
ΝΟΥΣ·ΚΑΙΜΕΤΕΜΟΡ
+ΘΩΘ+ΗΕΜΠΡΟΣΘΕΝ
ΑΥΤΩΝ·ΚΑΙΤΡΑΪ
ΜΑΤΙΑΑΥΤΟΥ·ΕΓΕ
ΝΕΤΟΣΤΙΛΒΟΝΤΑΛΕΥ

ΟΥΤΕΣ·

ΘΕΙΤΩΜΟΙ+ΟΣΓΑΡΕ
ΑΝ+Θ+ΕΛΗ·ΤΗΝΨΥ
ΧΗΝΑΥΤΟΥΣΩΣΑΙ·
ΑΠΟΛΕΣΕΙΑΥΤΗΝ+ΟΣ
ΔΑΝΑΠΟΛΕΣΗ·ΤΗΝ
ΕΑΥΤΟΥΨΥΧΗΝ·ΕΝΕ
ΚΕΝΕΜΟΥΚΑΙΤΟΥΕΥ
ΑΓΓΕΛΙΟΥ·ΣΩΣΕΙΑΥ
ΤΗΝ+ΤΙΓΑΡΩΦΕΛΗ
ΣΕΙΑΝΟΣ·ΕΑΝΚΕΡΔΗ
ΣΗΤΟΝΚΟΣΜΟΝΟΛΟΝ·
ΚΑΙΖΗΜΙΩΘ+ΗΤΗΝ
ΨΥΧΗΝΑΥΤΟΥ+Η·
ΤΙΔΙΩΣΕΙΑΝΟΣ·ΑΝΤΑΛ
ΛΑΓΜΑΤΗΣΨΥΧΗΣ
ΑΥΤΟΥ+ΟΣΓΑΡΕΑΝΕ
ΠΑΙΣΧΥΝΘ+ΗΜΕ·ΚΑΙ
ΤΟΥΣΕΜΟΥΣΛΟΓΟΥΣ·
ΕΝΤΗΓΕΝΕΑΤΑΥΤΗ·
ΤΗΜΟΙΧΑΛΛΙΔΙΚΑΙ
ΑΜΑΡΤΩΛΩ·ΚΑΙΟ
ΥΙΟΥΤΙΝΑΝΟΥ·ΕΠΑΙΣΧΥ
ΘΗΣΕΤΑΙΑΥΤΟΝ·Ο
ΤΑΝΕΛΘΗΕΝΤΗΔΟ

καὶ ἀνὼ σχιῶν· οἱ
ἀγναφεὺς ἐπὶ τῆς
γῆς· οὐδὲ γνάτα ἴλεψ
κάναι· καὶ ὡφθη
ἀνανὰν τοῖς ἡλίας
σὺν μωσεῖ· καὶ ἦσαν
συλλαλοῦντες τῷ
ἰῇ· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ πέτρος· λέγει τῷ
ἰῇ· ῥαββεί· καλόν ἐ
στὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
καὶ ποιήσωμεν σκη
νὰς τρεῖς· σοὶ μίαν·
καὶ μωυσεῖ μίαν·
καὶ ἡλίᾳ μίαν· οὐ
γὰρ ἤδει τί λαλήσει·
ἦσαν γὰρ ἐκφοβοι·
καὶ ἐγένετο νεφέλη
ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς·
καὶ ἦλθε φωνὴ
ἐκ τῆς νεφέλης· οὗ
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς· αὐτοῦ
ἀκούετε· καὶ ἐξάπι

ναπεριβλεψάμενοι·
οὐκέτι οὐδένα εἶδον·
ἀλλὰ τὸν ἸΗΣ μόνον
μεθ' ἑαυτῶν· κα
τα βαινόντων δὲ
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους·
διεστείλατο αὐτοῖς·
ἵνα μηδενὶ διήγη
σωνται εἰ δὲν ὃ εἶδον εἰ
μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ·
καὶ τὸν λόγον ἐκράτη
σαν πρὸς ἑαυτούς·
συζητοῦντες τί
ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀ
ναστῆναι· καὶ ἐπη
ρώτων αὐτὸν λέγον
τες· ὅτι λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς· ὅτι
ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ἡλίας μὲν ἐλθὼν
πρῶτον ἀποκατα

217

πάντα καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτὸν ἵνα ποιήσῃ πάσῃ καὶ ἐξουδενωμένη ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι ἦλθεν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐλθὼν προσπτύσματα αὐτὸν ἵνα ἐν πολυνόχλῳ περὶ αὐτοῦ σ καὶ γραμματεῖς σὺν ἡμῖν καὶ μετὰ πάσης ὄχλου ἵνα αὐτὸν ἐξέ-

καὶ ἀμὴν δὲ καὶ προ-

σαν ἐπὶ τὸν ξύλον ἵνα σταυρωθῇ καὶ ἀπὸ τῆς ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων ἐλωὶ ἐλωὶ λεμὰ σαβαχθανί ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον ὁ θεός μου ὁ θεός μου εἰς τί με ἐγκατέλιπες καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ἴδε Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος καὶ εἷς δραμὼν καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω καὶ ἰδὼν ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν εἶπεν ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς ἦν θεοῦ καὶ ἦσαν γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη αἳ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἰερουσαλήμ καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης ἐπεὶ ἦν παρασκευή ὅ ἐστιν προσάββατον ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτὴς ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ ὁ δὲ ἀγοράσας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆτος ἐθεώρουν ποῦ τεθῇ

τέλος παρασκευῆς ιδ.

Καὶ διαπορευόμενοι εἰς εἰς τὸν ὄχλον εἶπεν διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει ὦ γενεὰ ἄπιστος ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν φέρετε αὐτὸν πρός με καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως

ϕ ἑωσ τοῦ πῆξαι ἐσπα
ραξεν αὐτον· καὶ
πεσων ἐπὶ τησ γησ·
ἐκυλιετο ἀφριζων·
καὶ ἐπηρωτησε τὸν
πατερα αὐτοῦ· πόσος χρο
νος ἐστὶν· ὡσ τοῦ
τογεγονεν αὐτῷ·
ὁ δὲ εἶπεν· παιδιοθεν·
καὶ πολλακισ αὐτὸν·
καὶ εἰσ πυρ ἔβαλεν·
καὶ εἰσ ὕδατα· ἵνα
ἀπολεσῃ αὐτόν·
ἀλλ εἴτι δύνασαι
βοηθησον ἡμῖν
σπλαγχνισθεισ ἐπ
φησὰσ δὲ ἰσ· εἶπεν
αὐτῷ· τὸ εἰ δύνα
σαι πιστεῦσαι· πάν
τα δυνατά τῷ πι
στεύοντι· καὶ εὐθέ
ωσ κράξασ· ὁ πατὴρ τοῦ
παιδίου· μετὰ δακ
ρύων ἔλεγεν· πι
στεύω κε βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ· ἰ
δὼν δὲ ὁ ἰσ· ὅτι ἐπι
συντρέχει ὄχλος·
ἐπετίμησε τῷ πνι
τῷ ἀκαθάρτῳ λέ
γων αὐτῷ· τὸ πνα
τὸ ἄλαλον καὶ κω
φὸν· ἐγὼ σοι ἐπιτάσ
σω· ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ μηκέτι εἰσέλ
θῃσ εἰσ αὐτόν· καὶ
κραξασα· καὶ πολλὰ
σπαράξαν αὐτόν·
ἐξῆλθεν· καὶ ἐγέ
νετο ὡσεὶ νεκρός·
ὥστε· πολλοὺσ λέγειν·
ὅτι ἀπέθανεν· ὁ δὲ
ἰσ· κρατήσασ αὐτὸν
τῆσ χειρὸσ· ἤγειρεν
αὐτὸν καὶ ἀνέστη·
καὶ εἰσελθόντα αὐ
τὸν εἰσ οἶκον·
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

ϛκ	ρα	ροσ
ϛτ	ρκ	ρον
ϛα	σιξ	
ϛε		

ἐπηρώτων αὐτὸν
κατ ἰδίαν ὅτι ἡ
μεῖς οὐκ ἠδυνήθη
μεν ἐκβαλεῖν αὐτό
καὶ εἶπεν αὐτοῖς
τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδε
νὶ δύναται ἐξελ
θεῖν εἰμὴ ἐν προ
σευχῇ καὶ νηστείᾳ
καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόν
τες παρεπορεύοντο
διὰ τῆς γαλιλαίας
καὶ οὐκ ἤθελεν
ἵνα τις γνῷ ἐδίδα
σκεν γὰρ τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων καὶ ἀποκτε
νοῦσιν αὐτὸν καὶ
ἀποκτανθεὶς τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα

στήσεται οἱ δὲ
ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
καὶ ἐφοβοῦντο αὐ
τὸν ἐπερωτῆσαι
καὶ ἦλθεν εἰς καπερ
ναοὺμ καὶ ἐν τῇ οἰ
κίᾳ γενόμενος ἐπη
ρώτα αὐτούς τί ἐν
τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς
διελογίζεσθε οἱ δὲ
σιώπων πρὸς ἀλλή
λους γὰρ διελέχθη
σαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς
μείζων καὶ καθί
σας ἐφώνησε τοὺς
δώδεκα καὶ λέγει
αὐτοῖς εἴ τις θέλει
πρῶτος εἶναι ἔσται
πάντων ἔσχατος
καὶ πάντων διάκο
νος καὶ λαβὼν παι
δίον ἔστησεν αὐ
τὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν
καὶ ἐναγκαλισάμε

ΝΟΣΑΥΤΟ·ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΟΣΕΑΝΕΝ·ΤΩΝΤΟΙ
ΟΥΤΩΝΤΩΝΠΑΙΔΙΩΝ·
ΔΕΞΗΤΕΕΠΙΤΩΝΟΝΟ
ΜΑΤΙΜΟΥ·ΕΜΕΔΕ
ΜΕΤΑΙ·ΚΑΙΟΣΕΑΝ·Ε
ΜΕΔΕΞΗΤΑΙ·ΟΥΚΕ
ΜΕΔΕΧΕΤΑΙ·ΑΛΛΑ
ΤΟΝΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΑ
ΜΕ·ΑΠΕΚΡΙΘΗΔΕ
ΑΥΤΩΙΩΙΩΑΝΝΗΣΛΕ
ΓΩΝ·ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ·
ΕΙΔΟΜΕΝΤΙΝΑΤΩ
ΝΟΝΟΜΑΤΙΣΟΥ·ΕΚΒΑΛ
ΛΟΝΤΑΔΑΙΜΟΝΙΑ·
ΟΣΟΥΚΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ
ΗΜΙΝ·ΚΑΙΕΚΩΛΥΣΑ
ΜΕΝΑΥΤΟΝΟΤΙΟΥ
ΚΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝΗΜΙΝ·
ΟΔΕΙΣΕΙΠΕΝ·ΜΗΚΩ
ΛΥΕΤΕΑΥΤΟΝ·ΟΥ
ΔΕΙΣΓΑΡΕΣΤΙΝ·ΟΣΟΙ
ΗΣΕΙΔΥΝΑΜΙΝΕΠΙ
ΤΩΟΝΟΜΑΤΙΜΟΥ·

ΚΑΙΔΥΝΗΣΕΤΑΙΤΑ
ΧΥΚΑΚΟΛΟΓΗΣΑΙΜΕ·
ΟΣΓΑΡΟΥΚΕΣΤΙΝΚΑ
ΘΥΜΩΝ·ΥΠΕΡΥΜΩ
ΕΣΤΙΝ·ΟΣΓΑΡΑΝΠΟΤΙ
ΣΗΥΜΑΣ·ΠΟΤΗΡΙΟΝ
ΥΔΑΤΟΣ·ΕΝΤΩΝΟΝΟ
ΜΑΤΙΜΟΥΟΤΙΧΥΕΣΤΕ·
ΑΜΗΝΛΕΓΩΥΜΙΝ·
ΟΥΜΗΑΠΟΛΕΣΗΤΟΝ
ΜΙΣΘΟΝΑΥΤΟΥ·
ΚΑΙΟΣΕΑΝΣΚΑΝΔΑΛΙΣΗ·
ΕΝΑΤΩΝΜΙΚΡΩΝ
ΤΩΝΠΙΣΤΕΥΟΝΤΩΝ
ΕΙΣΕΜΕ·ΚΑΛΟΝΕΣΤΙΝ
ΑΥΤΩΜΑΛΛΟΝ·ΕΙΠΕ
ΡΙΚΕΙΤΑΙΛΙΘΟΣΜΥ
ΛΙΚΟΣΠΕΡΙΤΟΝΤΡΑ
ΧΗΛΟΝΑΥΤΟΥ·ΚΑΙ
ΒΕΒΛΗΤΑΙΕΙΣΤΗΝ
ΘΑΛΑΣΣΑΝ·ΚΑΙΕΑΝ
ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΗΣΕΙ
ΧΕΙΡΟΣΥ·ΑΠΟΚΟΨΟΝ
ΑΥΤΗΝ·ΚΑΛΟΝΣΟΙΕ

ΚΑΙ ΟΣΕΑΝ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΗ ΕΝΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

στικὸν ἀλλὸ ἐστὶν εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν,
ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔ-
χοντα ἀπελθεῖν εἰς
τὴν γέενναν,
εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον +
ὅπου ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν οὐ τελευτᾷ,
καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν-
νυται + καὶ ἐὰν ὁ
πούς σου σκανδαλί-
ζῃ σε, ἀπόκοψον
αὐτὸν + καλόν ἐστί σοι
εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν ἢ
τοὺς δύο πόδας ἔχο-
ντα βληθῆναι εἰς
γέενναν, εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον + ὅπου
ὁ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ
πῦρ οὐ σβέννυται +
καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός
σου σκανδαλίζῃ σε·

ἐκβαλε αὐτὸν + καλόν
ἐστί σοι μονόφθαλ-
μον εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ,
ἢ δύο ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρος + ὅπου ὁ σκω-
ληξ αὐτῶν οὐ τε
λευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ
σβέννυται + πᾶς
γὰρ πυρὶ ἁλισθή-
σεται, καὶ πᾶσα θυ-
σία ἁλὶ ἁλισθήσεται +
καλὸν τὸ ἅλας + ἐὰν δὲ
τὸ ἅλας ἄναλον γέ-
νηται, ἐν τίνι ἀρ-
τύσετε + ἔχετε ἐν
ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰ-
ρηνεύετε ἐν ἀλλή-
λοις + καὶ ἐγείρεται ἐκεῖ-
θεν καὶ
ἔρχεται εἰς τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας
διὰ τοῦ πέραν τοῦ

Ἰορδάνου καὶ ἰσχὺν
πορεύονται πάλιν
ὄχλοι πρὸς αὐτὸν
καὶ ὡς εἰώθει πάλι
ἐδίδασκεν αὐτούς
καὶ προσελθόντες φα
ρισαῖοι ἐπηρώτων
αὐτὸν εἰ ἔξεστιν
ἀνδρὶ γυναῖκα ἀ
πολῦσαι πειράζον
τες αὐτὸν ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς τί ὑμῖν ἐνε
τείλατο μωϋσῆς
οἱ δὲ εἶπον μωϋ
σῆς ἐπέτρεψεν βι
βλίον ἀποστασίου
γράψαι καὶ ἀπολῦσαι
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς πρὸς
τὴν σκληροκαρδί
αν ὑμῶν ἔγραψεν
ὑμῖν τὴν ἐντολὴν
ταύτην ἀπὸ δὲ

ἀρχῆς κτίσεως ἄρ
σεν καὶ θῆλυ ἐποί
ησεν αὐτοὺς ὁ θς
ἕνεκεν τούτου κα
ταλείψει ἄνθρωπος
πρὸ τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ προσκολ
ληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἔσονται οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν ὥστε
τὸ μηκέτι εἶναι δύο
ἀλλὰ μία σάρξ ὃ οὖν
ὁ θς συνέζευξεν
ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τούτου ἐπη
ρώτησαν καὶ λέ
γει αὐτοῖς ὃς ἐὰν ἀπο
λύσῃ τὴν γυναῖκα
καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοι
χᾶται ἐπ' αὐτήν

ὅτι ἐξ
ἡ
πρὸ δ τοῦ ἔτους
τῶν καιρ. προ
ελθόντες
τῷ υἱῷ φαρι
σαίου ἐπη
ρώτησαν
αὐτον
※

213

ψυχικὸς ἐκπο
ρευόμενος
αὐτοῦ εἰς ὁδ
ὸν ἁρπάσῃ
τὸν λόγον
σπαρέντα
ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ

καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύ
σῃ τὸν ἄνδρα αὐ
τῆς καὶ γαμήσῃ ἄλ
λῳ μοιχᾶται
κ(αὶ) προσέφερον αὐτῷ
παιδία ἵνα ἅψηται
αὐτῶν οἱ δὲ μαθη
ταὶ ἐπετίμων τοῖς
προσφέρουσιν οἱ δὲ ὁ
δὲ ἰς ἰδὼν ἠγανάκτη
σεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἄφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός με
μὴ κωλύετε αὐτά
τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θυ ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὃς ἐὰν μὴ δέξῃ
ται τὴν βασιλείαν
τοῦ θυ ὡς παιδίον
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐ
τὴν καὶ ἐναγκαλι
σάμενος αὐτὰ τι
θεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐ

κ(αὶ) τὰ εὐλογεῖα ὑτά
κ(αὶ) ἐκπορευομένου
αὐτοῦ εἰς ὁδὸν ἰδοὺ
πλούσιος προσδρα
μὼν καὶ γονυ
πετήσας αὐτὸν ἐπη
ρώτα αὐτὸν διδα
σκαλε ἀγα θε τί ποι
ήσω ἵνα ζωὴν αἰ
ώνιον κληρονομή
σω ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐ
τῷ τί με λέγεις ἀ
γαθόν οὐδεὶς ἀγα
θὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θς
τὰς ἐντολὰς οἶδας
μὴ μοιχεύσῃς μὴ
φονεύσῃς μὴ κλέ
ψῃς μὴ ψευδομαρ
τυρήσῃς μὴ ἀποστε
ρήσῃς τίμα τὸν
πρα ὺ καὶ τὴν μρα
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτῷ διδάσκα
λε ταῦτα πάντα

ἐφυλάξαμην ἐκ νε
οτι τοσοῦτο ⸗ τι ἐστι
ὑστέρων ὁδεῖσεμ
βλέψασε υτῷ· ἵνα
πεισθῶ αὐτὸν ⸗ καὶ εἰ
πεν αὐτῷ ⸗ εἰ ⸗ θελεις
τέλειος εἶναι· ἕνς ε
ὑστερεῖ ⸗ ὑπαγε· ὅσα
ἔχεις πώλησον· καὶ
δὸς πτωχοῖς· καὶ ε
ξεις ⸗ θησαυρὸν ἐν οὐ
νῷ· καὶ δεῦρο ἀκο
λούθει μοι· ἄρας τὸν
στρον ⸗ ὁδ ἐστυγνα
σας ἐπὶ τῷ λογῳ· ἀ
πηλθ ⸗ ελυπούμενος
ἦν γὰρ ἔχων· κτη
ματα πολλά ⸗ καὶ πε
ριβλεψάμενος ὁ ις·
λέγει τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ ⸗ πῶς
δυσκόλως οἱ τὰ χρη
ματα ἔχοντες· εἰ
σπορεύονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

πλούσιοι εἰσελεύσονται ⸗
ὀδεμα θήσεται ἐνθα
βούνητος ἐπὶ τοῖς λο
γοις αὐτοῦ ⸗ ὁδ ἐις·
πάλιν ἀποκρι θεὶς λέ
γει αὐτοῖς τέκνα
πῶς δύσκολόν ἐστιν·
τοὺς πεποι θότας
πὶ χρήμασιν· εἴσ τὴν
βασιλείαν τοῦ θ̄υ
εἰσελ θεῖν ⸗ εὐκοπω
τερόν ἐστι· κάμη
λον διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος εἰσελ θεῖν·
ἢ πλούσιον· εἰσ τὴν
βασιλείαν τοῦ θ̄υ
εἰσελ θεῖν ⸗ ὁδ ἐπε
ριςσῶς ἐξεπλήσσον
το λέγοντες πρὸς ἑαυτούς
λήλους· καὶ τίς δύ
ναται σωθῆναι ⸗
ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
ὁ ις· λέγει· παρὰ ἀνθρώ
ποις· ἀδύνατον· ἀλλὰ

ρη ρηκ ρϙδ
ρθ ϲιθ ρκε
ϲκ

παραφῶ· πάντα γὰρ
δύναται ἐστὶ παρα
τῶ φῶ ἤρξατο πε
τροσλέγειν αὐτῶν
δοὺς μὲν σάφηκα
μὲν πάντα· καὶ ἡ
κολουθήσαμέν σοι
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφή
κεν οἰκίαν· ἢ ἀδελ
φοὺς· ἢ ἀδελφὰς·
ἢ πρᾶ· ἢ μῆρᾶ· ἢ γυ
ναῖκα· ἢ τέκνα· ἢ
ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ·
καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐ
αγγελίου ἐὰν μὴ
λάβῃ ἑκατονταπλα
σίονα νῦν· ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ οἰ
κίας· καὶ ἀδελφοὺς
καὶ πρᾶ καὶ μῆρᾶ·
καὶ τέκνα· καὶ ἀ
γροὺς μετὰ διω

μῶν· καὶ ἐν τῷ αἰ
ῶνι τῷ ἐρχομένῳ·
ζωὴν αἰώνιον·
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶ
τοι ἔσχατοι· καὶ ἔ
σχατοι πρῶτοι· ἦ
σαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀ
ναβαίνοντες εἰς
ροσόλυμα· καὶ ἦν
προάγων αὐτοὺς
ὁ Ἰς· καὶ ἐθαμβοῦν
το· καὶ ἀκολουθοῦν
τες ἐφοβοῦντο·
καὶ παραλαβὼν πά
λιν τοὺς δώδεκα·
ἤρξατο αὐτοῖς λέ
γειν τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συμβαίνειν·
ὅτι ἰδοὺ· ἀναβαί
νομεν εἰς ἱεροσόλυ
μα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ
ρπου· παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
γραμματεῦσι· καὶ

ΚΑΤΑΚΡΙΝΟΥΣΙΝΑΥ
ΤΟΝ ΦΑΝΑΤΩ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΔΩΣΟΥΣΙΝΑΥ
ΤΟΝΤΟΙΣΕΘΝΕΣΙ ΚΑΙ
ΕΜΠΑΙΞΟΥΣΙΝΑΥΤΩ
ΚΑΙΜΑΣΤΙΓΩΣΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΟΝ ΚΑΙΕΜΠΤΥ
ΣΟΥΣΙΝΑΥΤΩ ΚΑΙΑ
ΠΟΚΤΕΝΟΥΣΙΝΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΤΗΤΡΙΤΗΗΜΕ
ΡΑΑΝΑΣΤΗΣΕΤΑΙ
ΚΑΙΠΡΟΣΠΟΡΕΥΟΝΤΑΙ
ΑΥΤΩ ΙΑΚΩΒΟΣΚΑΙ
ΙΩΑΝΝΗΣΥΙΟΙΖΕΒΕ
ΔΑΙΟΥΔΕΓΟΝΤΕΣΔΑΙ
ΔΑΣΚΑΛΕΘΕΛΟΜΕΝ
ΙΝΑΟΕΑΝΑΙΤΗΣΩ
ΜΕΝ ΠΟΙΗΣΗΣΗΜΙΝ
ΟΔΕΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΤΙΘΕΛΕΤΕ ΠΟΙΗΣΑΙ
ΜΕΥΜΙΝ ΟΙΔΕΕΙΠΟΝ
ΑΥΤΩΔΟΣΗΜΙΝ
ΙΝΑΕΙΣΕΚΔΕΞΙΩΝΣΟΥ
ΚΑΙΕΙΣΕΞΕΥΩΝΥΜΩ

ΣΟΥ ΚΑΘΙΣΩΜΕΝ
ΕΝΤΗΔΟΞΗΣΟΥΟΔΕ
ΙΣ ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣΟΥ
ΚΟΙΔΑΤΕΤΙΑΙΤΕΙ
ΣΘΕΔΥΝΑΣΘΕΠΙΕΙΝ
ΤΟΠΟΤΗΡΙΟΝ ΟΕΓΩ
ΠΙΝΩ ΚΑΙΤΟΒΑΠΤΙ
ΣΜΑ ΟΕΓΩΒΑΠΤΙ
ΖΟΜΑΙΒΑΠΤΙΣΘΗ
ΝΑΙΟΙΔΕ ΕΙΠΟΝΑΥ
ΤΩΔΥΝΑΜΕΘΑ
ΟΔΕΙΣ ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΤΟΜΕΝΠΟΤΗΡΙΟΝ
ΟΕΓΩΠΙΝΩ ΠΙΕΣΘΕ
ΚΑΙΤΟΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΟΕΓΩΒΑΠΤΙΖΟΜΑΙ
ΒΑΠΤΙΣΘΗΣΕΣΘΕ
ΤΟΔΕΔΟΣΑΙΕΚΑΔΕ
ΞΙΩΝΜΟΥ ΚΑΙΕΞΕΥ
ΩΝΥΜΩΝ ΟΥΚΕ
ΣΤΙΝΕΜΟΝΕΜΟΙΔΥ
ΝΑΙΣΑΛΛΟΙΣΗΤΟΙΜΑ
ΣΤΑΙ ΚΑΙΑΚΟΥΣΑΝ
ΤΕΣΟΙΔΕΙΚΑ ΗΡΞΑΝ

ναιτηνψυχηνἀν
τοὐ·ἀὐτροῆ·ἀντι
πολλῶν
καὶεἰσερχονταιεἰσιεριχὼ·
καὶεἰκπορευομενον
ἀὐτὸναπὸιεριχὼ·
καὶτῶνμαθητῶν.
ἀὐτοὐ·καὶὀχλουἱκα
νοὐψτιμαιοὐ·βαρ
τιμαῖοςὁτυφλὸς·ἐ
καθητοπαρατην
ὁδὸνπροσαιτῶν
καὶἀκοὐσας·ὁτιἸΣὁνα
ζωραιοςἐστιν·ἠρξα
τοκραζεινκαὶλεγειν
ἰὐΣΔΑΔἐλεησον
μεκαὶἐπετιμων
ἀὐτῶπολλοὶ·ἵναςι
ωπησηψὁδεπολλῶ
μᾶλλονἐκραζεν
ὐΒΔΑΔ·ἐλεησονμε
καὶστασοὶΣ·εἶπενἀὐ
τὸνφωνηθ·ἤναι
καὶφωνοὐσιτὸν

τοὰγανακτεῖν·πε
ρὶτοὐακωβοὐκαὶἸω
άννου·ὁδοῖςπρο
σκαλεσαμενοςἀὐ
τοὺς·λεγειαὐτοῖς
οἴδατε·ὁτιοἱδοκοὐν
τεςἄρχειντῶνἐ
θνῶν·κατακυρι
ευουσινἀὐτῶν
καὶοἱμεγάλοιἀὐτῶ
κατεξουσιάζουσιν
ἀὐτῶν·οὐχὁὐτως
δεστιἐνὑμῖν·
ἀλλὁςἐὰνθελη·γε
νεσθαιμέγαςἐνὐ
μῖν·ἔσταιὑμῶν
διακονος·καὶὁςἐὰν
θελη·ὑμῶνγενε
σθαιπρῶτος·ἔσται
παντωνδοὐλος
καὶγὰρὁΥΣτοὐἀνθ
ὁὐκἦλθενδιακο
νηθῆναιἀλλὰδι
ακονῆσαι·καὶδοὐ

ΤΥΦΛΟΝ, ΛΕΓΟΝΤΕΣ
ΑΥΤΩΙ ΑΡΣΕΙ ΕΓΕΙΡΕ
ΦΩΝΗΕΙΣΕ ΔΕ ΒΑΠΟΚΑ
ΝΙ, ΙΝΑ ΑΝΑΒΛΕΨΩ
ΟΔΕΙΣ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩΝ
ΠΑΓΕ ΗΠΙΣΤΙΣΕΣΟΥΣΕ
ΣΩΚΕΝΣΕ ΚΑΙ ΕΥΘΕ
ΩΣ ΑΝΕΚΛΕΨΕΝ ΚΑΙ
ΗΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΩΙ ΤΥ
ΕΝΤΗΟΔΩ
ΚΑΙ ΟΤΕ ΗΓΓΙΣΑΝ ΕΙΣ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ ΕΙΣ
ΚΑΙ ΚΗΦΑΝΙΑΝ ΠΡΟ
ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ
ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ ΔΥΟ ΤΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΟΙΣ

ΠΑΓΕΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩ
ΜΗΝ ΤΗΝ ΑΠΕΝΑΝ
ΤΙΟΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΕΥΘΕ
ΩΣ ΕΙΣΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙ
ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ, ΕΥΡΗΣΕΤΕ
ΠΩΛΟΝ ΔΕΔΕΜΕΝΟΝ,
ΕΦ ΟΝ ΟΥΔΕΙΣ ΑΝΘΡΩ
ΚΕΙΣΑΦΗΚΕΝ· ΛΥΣΑΝ
ΤΕΣ ΑΥΤΟΝ, ΑΓΑΓΕΤΕ
ΚΑΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΥΜΙΝ ΕΙ
ΠΗ, ΤΙ ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟΥ
ΤΟ, ΕΙΠΑΤΕ· ΟΤΙ Ο ΚΣ
ΑΥΤΟΥ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΕΙ.
ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ ΑΥΤΟΝ ΑΠ
ΟΣΤΕΛΛΕΙ ΩΔΕ, Ε' ΑΠΗΛ
ΘΟΝ ΔΕ ΚΑΙ ΕΥΡΟΝ ΠΩ
ΛΟΝ ΔΕΔΕΜΕΝΟΝ ΠΡΟ
ΣΤΗΝ ΘΥΡΑΝ, ΕΞΩ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΜΦΟΔΟΥ·
ΚΑΙ ΛΥΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΕΚΕΙ
ΕΣΤΩΤΩΝ ΕΛΕΓΟΝ
ΑΥΤΟΙΣ, ΤΙ ΠΟΙΕΙΤΕ
ΛΥΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΠΩΛΟΝ·

ΟΙΔΕΕΙΠΟΝΑΥΤΩΙΣΑ
ΦΩΣΕΝΕΓΕΙΛΑΤΟΑΥ
ΤΟΙΣΟΙΣ·ΚΑΙΑΦΗΚΑΝ
ΑΥΤΟΥΣ·ΚΑΙΗΓΑΓΟΝ
ΤΟΝΠΩΛΟΝ·ΠΡΟΣΤΟ
ΙΝ·ΚΑΙΕΠΕΒΑΛΟΝΑΥ
ΤΩΝΤΑΪΜΑΤΙΑΑΥΤΩ.
ΚΑΙΕΚΑΘΙΣΕΝΕΠΑΝ
ΤΩΝ·ΠΟΛΛΟΙΔΕΤΑΪ
ΜΑΤΙΑΑΥΤΩΝΕΣΤΡΩ
ΣΑΝΕΝΤΗΟΔΩ·ΑΛ
ΛΟΙΔΕ·ΣΤΙΚΑΔΑΣΕΙΚΟ
ΠΤΟΝΕΚΤΩΝΔΕΝ
ΔΡΩΝ·ΚΑΙΕΣΤΡΩΝ
ΝΥΟΝΕΝΤΗΟΔΩ·

ριθ
Α ΚΑΙΟΙΠΡΟΑΓΟΝΤΕΣΚΑΙ
ΟΙΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ
ΕΚΡΑΖΟΝΛΕΓΟΝΤΕΣ·
ΩΣΑΝΝΑ·ΕΥΛΟΓΗ·
ΜΕΝΟΣΟΕΡΧΟΜΕΝΟΣ
ΕΝΟΝΟΜΑΤΙΚΥ·ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗΗΕΡΧΟ
ΜΕΝΗΒΑΣΙΛΕΙΑΕΝΟ
ΝΟΜΑΤΙΚΥΤΟΥΠΡΣ

ΗΜΩΝΔΑΔ·ΩΣΑΝ
ΝΑΕΝΤΟΙΣΥΨΙΣΤΟΙΣ
ριε Β ΧΑΡ Ϛ ΑΙΕΙΣΗΛΘΕΝΕΙΣΙΕΡΟΣΟ
ΛΥΜΑΪΤΣ·ΕΙΣΤΟΪΕΡΟΝ
ΚΑΙΠΕΡΙΒΛΕΨΑΜΕ
ΝΟΣΠΑΝΤΑ·ΟΨΙΑΣΗ
ΔΗΟΥΣΗΣΤΗΣΩΡΑΣ.
ΕΞΗΛΘΕΝΕΙΣΒΗΘΑ
ΝΙΑΝΜΕΤΑΤΩΝΔΩ
ΔΕΚΑ·ΚΑΙΤΗΕΠΑΥ
ριη ΡΙΟΝΕΞΕΛΘΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΩΝΑΠΟΒΙΦΑΝΙ
ΑΣ·ΕΠΕΙΝΑΣΕΝ·ΚΑΙ
ΙΔΩΝΣΥΚΗΝΗΝΜΙΑΝ
ΑΠΟΜΑΚΡΟΘΕΝ·Ε
ΧΟΥΣΑΝΦΥΛΛΑ·ΗΝ
ΘΕΝΔΕΪΑΡΑΦΟΡΗΣΕΙ
ΤΙΕΝΑΥΤΗ·ΚΑΙΕΛ
ΘΩΝΕΠΑΥΤΗΝ·ΟΥ
ΔΕΝΕΥΡΕΝΕΙΜΗΦΥΛ
ΛΑ·ΟΥΓΑΡΗΝΙΚΑΤΡΣ
ΣΥΚΩΝ·ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙΣΕΙΠΕΝΑΥΤΗ·
ΜΗΚΕΤΙΕΚΣΟΥΣΚΑΡ

πονηρὸν τὸν ἀϊδῶνα
μηδὲ εἰς φάγοι καὶ
ἡκουνοήσατε
αὐτὸν καὶ ἐρχον
ται εἰς ἱεροσόλυμα
καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ
τὸ ἱερὸν ἤρξατο
ἐκβάλλειν τοὺς πω
λοῦντας καὶ τοὺς
ἀγοράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ τὰς τρα
πέζας τῶν κολλυ
βιστῶν καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πω
λούντων τὰς περι
στερὰς κατέστρε
ψεν καὶ οὐκ ἤφιεν
ἵνα τις διενέγκῃ
σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ
καὶ ἐδίδασκεν λέ
γων αὐτοῖς οὐ γέ
γραπται ὁ οἶκός
μου οἶκος προσευ
χῆς κληθήσεται

πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε
αὐτὸν σπήλαιον λη
στῶν καὶ ἐνίκων
οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζή
τουν πῶς αὐτὸν ἀ
πολέσωσιν ἐφο
βοῦντο γὰρ αὐτὸν
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξε
πλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ
καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο
ἐξεπορεύοντο ἔξω
τῆς πόλεως καὶ πρω
ἰ παραπορευόμενοι
ἴδοντες τὴν συκῆν
ξηραμμένην ἐκ
ῥιζῶν καὶ ἀνα
μνησθεὶς ὁ πέτρος
λέγει αὐτῷ ῥαββί
ἴδε συκῆ ἣν κα
τηράσω ξηρὰ ἐστίν
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς λέ

κϐ	ϡ	ϊ	ϙ
ριϛ	σλθ	πε	σκ
ριζ	σξα	οϛ	σιϵ
ρικα		ρικη	σις
ρικϵ		ραγ	μα
ρικϛ		ραϛ	
		ρη	

ΓΕΓΑΥΤΟΙΣ
ΧΕΤΕΠΕΣΤΙΝ ΤΟΥΑ
ΜΗΝΓΑΡ ΛΕΓΩΥΜΙΝ
ΟΤΙΟΣΑΝΕΙΠΗΤΩΦΡΕΙ
ΤΑΥΤΑΦΑΡΥΓΗΤΙΚΑΙ
ΒΑΠΤΙΣΘΗΤΙΕΙΣΤΗΝ
ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΚΑΙΜΗ
ΔΙΑΚΡΙΘΗΕΝΤΗΚΑΡ
ΔΙΑΥΤΟΥ ΑΛΛΑΠΙ
ΣΤΕΥΣΗ ΟΤΙΑΛΕΓΕΙ
ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΣΤΑΙΑΥ
ΤΩ ΟΦΑΝΕΙΠΗ
ΔΙΑΤΟΥΤΟ ΛΕΓΩΥ
ΜΙΝ ΠΑΝΤΑΟΣΑΝ
ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙΑΙΤΕΙ
ΣΘΕ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕΟΤΙ
ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΚΑΙΕ
ΣΤΑΙΥΜΙΝ ΚΑΙΟΤΑΝ
ΣΤΗΚΗΤΕΠΡΟΣΕΥΧΟ
ΜΕΝΟΙ ΑΦΙΕΤΕ ΕΙΤΙ
ΕΧΕΤΕΚΑΤΑΤΙΝΟΣ
ΙΝΑΚΑΙΟΠΗΡΥΜΩΝ
ΟΝΤΟΙΣΟΥΝΟΙΣΑΦΗ
ΥΜΙΝ ΤΑΠΑΡΑΠΤΩ

ΜΑΤΑΥΜΩΝ ΕΙΔΕ
ΥΜΕΙΣΟΥΚΑΦΙΕΤΕ
ΟΥΔΕΟΠΗΡΥΜΩΝΟ
ΕΝΟΥΝΟΙΣΑΦΗΣΕΙ
ΤΑΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ
ΥΜΩΝ ΛΕΓΩΔΕΥ
ΜΙΝ ΑΙΤΕΙΤΕ ΚΑΙ
ΔΟΘΗΣΕΤΑΙΥΜΙΝ
ΖΗΤΕΙΤΕΚΑΙΕΥΡΗ
ΣΕΤΕ ΚΡΟΥΣΑΤΕΚΑΙ
ΑΝΟΙΓΗΣΕΤΑΙΥΜΙΝ
ΠΑΣΓΑΡ ΟΑΙΤΩΝΛΑΜ
ΒΑΝΕΙ ΚΑΙΟΖΗΤΩΝ
ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΚΑΙΤΩ
ΚΡΟΥΟΝΤΙ ΑΝΟΙΓΗ
ΣΕΤΑΙ ΚΑΙΕΡΧΟΝ
ΤΑΙΠΑΛΙΝΕΙΣΙΕΡΟΣΟΛΥ
ΜΑ ΚΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩ
ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΟΣΑΥ
ΤΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙΣ
ΚΑΙΟΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΚΑΙΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ
ΚΑΙΛΕΓΟΥΣΙΝΑΥΤΩ

ἐΝΠΟΙΑΙΣΧΥΣΙΑ·ΤΑΥ
ΤΑΠΟΙΕΙC+ΚΑΙΤΙCCΟΙ
ΤΗΝΙΣΧΥCΙΑΝΤΑΥ
ΤΗΝΙΔΩΚΕΝ·ΙΝΑ
ΤΑΥΤΑΠΟΙΗC+ΟΔΕΙC
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙC·ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΟΙC+ΕΠΕΡΩΤΗ
CΩΥΜΑCΚΑΓΩΕΝΑ
ΛΟΓΟΝ·ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ
ΘΗΤΕΜΟΙ+ΚΑΙΕΡΩ
ΥΜΙΝ·ΕΝΠΟΙΑΙΣΧΥ
CΙΑΤΑΥΤΑΠΟΙΩ+ΤΟ
ΒΑΠΤΙCΜΑΙΩΑΝΝΟ
ΕΞΟΥΝΟΥΝ·ΗΕΞΑΝ
ΩΝ+ΑΠΟΚΡΙΘΗΤΕ
ΜΟΙ+ΚΑΙΔΙΕΛΟΓΙΖΟΝ
ΤΟΠΡΟCΕΑΥΤΟΥC+ΛΕ
ΓΟΝΤΕC·ΕΑΝΕΙΠΩ
ΜΕΝΕΞΟΥΝΟΥ·ΕΡΕΙ
ΗΜΙΝ·ΔΙΑΤΙΟΥΚΕ
ΠΙCΤΕΥCΑΤΕΑΥΤΩ+
ΛΛΕΙΠΩΜΕΝΕΞΑΝΩΝ·
ΕΦΟΒΟΥΝΤΟΤΟΝΛΑ
ΟΝ·ΑΠΑΝΤΕCΓΑΡΕΙ

ΧΟΝΤΟΝΙΩΑΝΝΗΝ·
ΟΤΙΩΝΤΩCΠΡΟΦΗ
ΤΗCΗΝ+ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΝΤΕC·ΛΕΓΟΥCΙΤΩ
ΙΥ+ΟΥΚΟΙΔΑΜΕΝ·
ΚΑΙΑΠΟΚΡΙΘΕΙCΟΙC·
ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙC+ΟΥΔΕ
ΓΩΛΕΓΩΥΜΙΝ·ΕΝ
ΠΟΙΑΕΞΟΥCΙΑ·ΤΑΥ
ΤΑΠΟΙΩ· ΤΕΤΕ IS
ΑΙΗΡΞΑΤΟΑΥΤΟΙCΕΝ
ΠΑΡΑΒΟΛΑΙCΛΕΓΕΙΝ
ΑΜΠΕΛΩΝΑΝΘΡΩΠΟΝ
CΕΝΑΝΟC+ΚΑΙΠΕΡΙΘΗ
ΚΕΦΡΑΓΜΟΝ·ΚΑΙΩ
ΡΥΞΕΝΥΠΟΛΗΝΙΟΝ·
ΚΑΙΩΚΟΔΟΜΗCΕΠΥΡ
ΓΟΝ·ΚΑΙΕΞΕΔΟΤΟΑΥ
ΤΟΝΓΕΩΡΓΟΙCΚΑΙΑ
ΠΕΔΗΜΗCΕΝ+ΚΑΙΑ
ΠΕCΤΕΙΛΕΝΠΡΟCΤΟΥC
ΓΕΩΡΓΟΥC·ΤΩΩΚΑΙ
ΡΩΔΟΥΛΟΝ·ΙΝΑΛΑ
ΒΗΤΩΝΚΑΡΠΩΝΤΗC

ΑS ΡΙΚΗ Β

ΚΑΡ

ΠΛΑΥΤΟΥC Κ
ΩΔΗ ΙΖ
Ν
ΤΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΙΘ ΕΒ
ΘΕΙΝΟΙΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

ΡΙΚΗ ΣΜΑ ΣΙΘ

ϛ ιων

ΛΑΚΗΝ ΑΠΟΤΟΥ ΚΑΡ
ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ +
ΙΔΕ ΛΑΒΟΝ ΤΕΣΑΥΤΟΝ
ΕΔΕΙΡΑΝ ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΕΙ
ΛΑΝ ΚΑΙΝΟΝ + ΚΑΙ ΠΑ
ΛΙΝ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΥΣ ΑΛΛΟΝ ΔΟΥ
ΛΟΝ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΝ ΛΙΘΟ
ΚΟΛΗΣΑΝΤΕΣ ΕΚΕΦΑ
ΛΑΙΩΣΑΝ ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΕΙ
ΛΑΝ ΗΤΙΜΩΜΕΝΟΝ +
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΛΛΟΝ ΑΠΕ
ΣΤΕΙΛΕΝ ΚΑΚΕΙΝΟΝ
ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ +
ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΔΕΡΟΝΤΕΣ
ΤΟΥΣ ΔΕ ΑΠΟΚΤΑΙΝΟΝ
ΤΕΣ + ΕΤΙΟΥΝ · ΕΝΑ ΥΝ
ΕΧΩΝ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΑΥ ψαλ
ΤΟΥ · ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΝΙΚΑΙ ρτζ
ΑΥΤΟΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΕΣΧΑΤΟΝ + ΕΓΩΝ ·
ΟΤΙ ΕΝΤΡΑΠΗΣΟΝΤΑΙ
ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΜΟΥ + ΕΚΕΙΝΟΙ

ΔΕ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΕΙΠΟΝ
ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΥΣ + ΟΥΤΟΣ
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΛΗΡΟΝΟ
ΜΟΣ + ΔΕΥΤΕ ΑΠΟΚΤΕΙ
ΝΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ · ΚΑΙ
ΗΜΩΝ ΕΣΤΑΙ Η ΚΛΗ
ΡΟΝΟΜΙΑ + ΚΑΙ ΛΑΒΟΝ
ΤΕΣ ΑΥΤΟ ΑΠΕΚΤΕΙ
ΝΑΝ · ΚΑΙ ΕΞΕΒΑΛΟΝ
ΑΥΤΟΝ · ΕΞΩ ΤΟΥ ΑΜ
ΠΕΛΩΝΟΣ + ΤΙ ΟΥΝ ΠΟΙ
ΗΣΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΜΠΕ
ΛΩΝΟΣ + ΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ·
ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΣΕΙ ΤΟΥΣ ΓΕ
ΩΡΓΟΥΣ · ΚΑΙ ΔΩΣΕΙ
ΤΟ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΑΛ
ΛΟΙΣ + ΟΥΔΕ ΤΗΝ ΓΡΑ
ΦΗΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΕ
ΓΝΩΤΕ · ΛΙΘΟΝ ΟΝ Α
ΠΕΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΟΙ ΟΙ
ΚΟΔΟΜΟΥΝΤΕΣ · ΟΥ
ΤΟΣ ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΙΣ ΚΕ
ΦΑΛΗΝ ΓΩΝΙΑΣ ·
ΠΑΡΑ ΚΥ · ΕΓΕΝΕΤΟ Υ

ΤΗΝ ΚΑΙΕΣΤΙΝ ΦΟΡΟΝ
ΜΑΣΤΗΝΗΝ ΟΦΟΡΑΛ
ΜΟΙΣΗΜΩΝ ΚΑΙΕΖΗ
ΤΟΥΝΑΥΤΟΝ ΚΡΑΤΗΣΑΙ·
ΚΑΙΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ
ΤΟΝΟΧΛΟΝ· ΕΓΝΩΣΑΝ
ΓΑΡΟΤΙΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣ
ΤΗΝΠΑΡΑΒΟΛΗΝΕΙ
ΠΕΝ ΚΑΙΑΦΕΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΝ, ΑΠΗΛΘΟΝ·
ΚΑΙΑΠΟΣΤΕΛΛΟΥΣΙΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝΤΙΝΑΣΤΩΝ
ΦΑΡΙΣΑΙΩΝ, ΚΑΙ
ΤΩΝΗΡΩΔΙΑΝΩΝ,
ΙΝΑΑΥΤΟΝΑΓΡΕΥ
ΣΩΣΙΛΟΓΩ ΟΙΔΑΜΕΝ
ΟΤΙΑΛΗ
ΘΗΣΕΙ, ΚΑΙΟΥΜΕΛΕΙ
ΣΟΙΠΕΡΙΟΥΔΕΝΟΣ ΟΥ,
ΓΑΡΒΛΕΠΕΙΣΕΙΣΠΡΟ
ΣΩΠΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΑΛΛΕ
ΠΑΛΗΘΕΙΑΣΤΗΝΟΔΟΝ

ΔΟΝΤΟΥΝΗΜΑΣ ΕΞΕΣΤΙ ΔΟΥΝΑΙ
ΚΕΙΣΑΡΙΟΡΟΝΗ
ΜΙΝ, ΕΞΕΣΤΙΝΗΜΙΝ
ΚΑΙΣΑΡΙΔΟΥΝΑΒΟΥΝ
ΔΩΜΕΝ, ΗΜΩΝΔΕ
ΜΗΔΟΤΕΟΥΝΕΙΔΩΣΑΝ
ΤΩΝΤΗΝΥΠΟΚΡΙ
ΣΙΝ, ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΤΙΜΕΠΕΙΡΑΖΕΤΕ
ΦΕΡΕΤΕΜΟΙΔΗΝΑΡΙ
ΟΝ, ΙΝΑΙΔΩΟΙΔΕΝ
ΕΧΕΙΚΑΝ ΚΑΙΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΟΙΣΤΙΝΟΣΗΕΙ
ΚΩΝΑΥΤΗΚΑΙΗ
ΠΙΓΡΑΦΗ ΟΙΔΑΜΕΝ
ΑΥΤΩ ΚΑΙΣΑΡΟΣ·
ΚΑΙΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΟΙΣ,
ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ ΑΠΟ
ΔΟΤΕΤΟΥΝΤΑΙΣΑΙΣΑ
ΡΟΣΚΑΙΣΑΡΙ· ΚΑΙΤΑ
ΤΟΥΘΥΤΩΘΩ
ΚΑΙΕΘΑΥΜΑΣΑΝΕ
ΠΑΥΤΩΣ ΚΑΙΕΡΧΟΝ
ΤΑΙΣΑΔΔΟΥΚΑΙΟΙΠΡΟΣ

ΡΚΘ ΣΚΛΒ ΠΗ ΣΚ
ΡΑ ΣΚΛΡ ΣΚΓ

ἀυτὸν· οἱ δὲ τινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ
εἶναι, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν
ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ
καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ
ἀφῇ ἵνα λάβῃ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀ-
δελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος ἔλαβεν γυ-
ναῖκα καὶ ἀπο θνῄ-
σκων οὐκ ἀφῆκεν
σπέρμα· καὶ ὁ δεύτε-
ρος ἔλαβεν αὐτὴν
καὶ ἀπέθανεν καὶ
οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκεν

σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος
ὡσαύτως· καὶ ὁ ἕβδο-
μος καὶ οὐ κατέλιπεν
σπέρμα καὶ ἔσχατη πάν-
των ἀπέθανεν καὶ
ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀ-
ναστάσει, ὅταν ἀνα-
στῶσιν, τίνος αὐ-
τῶν ἔσται γυνή· οἱ
γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐ-
τὴν γυναῖκα· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὁ υἱ-
τοῦ τοῦ πλανᾶσθε·
μὴ εἰδότες τὰς γρα-
φὰς μηδὲ τὴν δυ-
ναμιν τοῦ θυ· οἱ
γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῶσιν, οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε γα-
μίσκονται, ἀλλ' εἰ
σιν ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς
οὐρανοῖς περὶ δὲ τῶν
νεκρῶν ὅτι ἐγείρον
ται·

ὁ γὰρ ἀνέγνω τὴν ἐν
τῇ κλίμακί σου
ὡς ἐπὶ τῆς καρδίας,
ἵνα ἐπιτελέσῃ πάντας
λέγων, ἐγώ εἰμι ὁ
θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς
Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ·
οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς σου ἐνε
κρῶν, ἀλλὰ θεὸς ζώντων
τῶν ὑμεῖς οὖν
πολλῷ πλανᾶσθε.
Καὶ προσελθὼν εἷς
τῶν γραμματέων
ἀκούσας αὐτῶν τῶν
ζητούντων εἰ
καλῶς ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ἐπη
ρωτῆσαι αὐτόν·
ποία ἐστὶ πρώτη
πασῶν ἐντολή· ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐ
τῷ ὅτι πρώτη πά
σων ἐντολή· ἄκου
ε Ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·

ἐστὶν καὶ ἀγα
πήσεις κύριον τὸν θεόν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύ
ος σου· αὕτη πρώ
τη ἐντολή· καὶ δευτέ
ρα, ὁμοία αὐτῇ·
ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν·
μείζων τούτων
ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔ
στιν· καὶ εἶπεν αὐ
τῷ ὁ γραμματεύς·
καλῶς διδάσκαλε,
ἐπ᾽ ἀληθείας εἶπας
ὅτι εἷς ἐστιν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς συνέσεως

ΡΛΑ ΣΚΑ

ΡΛΒ ΣΜΑ ΣΚΣ
ΡΛΓ ΣΜΒ ΣΚΕ
ΡΛΔ

2w3

καὶ ἐξ ὁλης τῆς τῆ φωνῆς ἐκ δεξιῶν μου.
χῆς καὶ ἐξ ὁλης τῆς ἐσχύσας τοῦ χοροῦ
ἰσχύος καὶ τοῦ ἁγ̅α σοῦ ὑποποδίου τῶν
παντὸν πλησίον πολῶν σου αὐτὸς
οὗ ἐστιν πλεῖον ὃν δὲ λέγει αὐτὸν
ἐστι πάντων τῶν κη̅ καὶ πῶς σὺ αὐ
ὁλοκαυτωμάτων τὸ ἐστιν καὶ ὁ πο
καὶ τῶν θυσιῶν λυσόχλος· ἡ κοινὴ
καὶ οἷς ἤδεως αὐτοῦ ἤδεως ϕ̅ ϖ̅ ἁ̅
ὁ τὴν οὐρανὸν ρλε̅ καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς ἐν
χρι θη εἰπεν αὐτῷ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ
οὗτος ἀκρανεῖ· ἀπὸ κλέπτε ἀπὸ τῶν
τῆς βασιλείας τοῦ θ̅υ̅ γραμματέων· τῶν
καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐ ϕόντων μένετο
τολμᾷ αὐτὸν ἐπε λαὶς περιπατεῖν
ρωτῆσαι· καὶ ἀπο καὶ ἀσπασμοὺς ἐν
κρι θεὶς οἷς ἔλεγεν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ
διδάσκων ἐντῷ ϊ πρωτοκαθεδρίας
ἐρῶ· πῶς λέγουσιν ἐντοῖς συναγωγαῖς
οἱ γραμματεῖς· ὅτι καὶ πρωτοκλισίας
ὁ χ̅ς̅ υ̅ς̅ ἐστι δ̅α̅δ̅ ἂν ἐντοῖς δείπνοις
τοῦτο γὰρ δ̅α̅δ̅ εἶπεν ἵκατες ϕιόντες τὰς
ἐν πνι̅ἁ̅γ̅ι̅ῳ λέγει οἰκίας τῶν χήρων
οἰκέτων κώμου· κα ζ καὶ προφάσει μακρὰ

κθ λ κγ
ραρ καζ ckθ
ρας cκε
ckη

προσευχόμενοι ὃν
τοιλήφονται περὶς
σοτέρον ἱκρίμα· καὶ
κα Κατέσασόν σε κατέναν
τι τὴν γαζοφυλακεί
ου· ζέφευρε πῶς σοῦ ρλζ κ
χλοσβάλλει χαλκὸν ×ρ
εἰς τὸ γαζοφυλακεῖ
ον· καὶ πολοὶ πλού
σιοι ἔβαλον πολλά·
καὶ ἐλθοῦσα μία χή
ρα πτωχὴ ἔβαλεν
λεπτὰ δύο· ὅ ἐστι
κοδράντης· καὶ
προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ· λέγει αὐτοῖς
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ
πτωχὴ πλεῖον
πάντων τῶν βαλ
λόντων εἰς τὸ γαζο
φυλάκειον· πάν
τες γὰρ ἐκ τοῦ περι

σεύοντος αὐτοῖς ἐκ
λον· αὐτὴ δὲ ἐκ τῆς
ὑστερήσεως αὐτῆς
πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα
λεν ὅλον τὸν βίον
αὐτῆς· καὶ ἐκπορευ
ομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ
ἱεροῦ· λέγει αὐτῷ
εἷς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· διδάσκαλε
ἴδε ποταποὶ λίθοι
καὶ ποταπαὶ οἰκοδο
μαί· καὶ ὁ ἰησοῦς ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐτῷ·
βλέπεις ταύτας τὰς
μεγάλας οἰκοδομάς·
οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος
ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ
καταλυθῇ καὶ κα
θημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
κατέναντι τοῦ ἱε
ροῦ· ἐπηρώτων αὐ
τὸν κατ ἰδίαν πέτρος·

ρλζ σλζ σμβ
ρλη σμη σμγ
σμθ

καὶ Ἰακωβος καὶ Ἰω
άννης καὶ ἀνδρέας
εἶπὲ ἡμῖν πότε ταῦ
τα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
ταῦτα πάντα συντε
λεῖσθαι ὃ δὲ εἶπεν ἀπο
κρινόμενος αὐτοῖς· ἤρ
ξατο λέγειν· βλέπε
τε μή τις ὑμᾶς πλα
νήσῃ πολλοὶ γὰρ ἐ
λεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγον
τες· ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ πολλοὺς πλανή
σουσι· ὅταν δὲ ἀκού
σητε πολέμους καὶ
ἀκοὰς πολέμων·
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
γενέσθαι ἀλλ' οὐπω
τὸ τέλος· ἐγερθήσε
ται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔ
θνος· καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔ
σονται σεισμοὶ κατὰ τό
που·

ἔσονται λιμοὶ καὶ τα
ραχαί· ἀρχαὶ ὠδί
νων ταῦτα· ϛ τ παρασις ιζ
ρλθ α Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυ
τούς· παραδώσου
σιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέ
δρια· καὶ εἰς συνα
γωγὰς δαρήσεσθε·
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων
καὶ βασιλέων στα
θήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ· εἰς μαρτύρι
ρμ ς ον αὐτοῖς· καὶ εἰς
πάντα τὰ ἔθνη δεῖ
πρῶτον κηρυχθῆ
ναι τὸ εὐαγγέλιον·
ρμα κ ὅταν δὲ ἄγωσιν ὑ
μᾶς παραδιδόντες·
μὴ μεριμνᾶτε τί
λαλήσητε· μηδὲ
μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν
δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑ

ρλθ	ση	ρμδ	πζ
ρλη	ρμη	ρμλ	σμα
ρμα	σης		σμδ
			ιη

μὴ ἐστὶ θεὸς ἀλλὰ σὺ
τὲς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τὸ
ἅγιον· παραδώσει
ἀδελφὸς ἀδελ
φὸν· εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον·
καὶ ἐπαναστήσον
ται τέκνα ἐπὶ γονεῖς
καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάν
των· διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὁ δὲ ὑπομείνας
εἰς τέλος· οὗτος σω
θήσεται ὅταν δὲ
ἴδητε τὸ βδέλυ
γμα τῆς ἐρημώσε
ως· τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
Δανιὴλ τοῦ προφή
του· ἑστὼς ὅπου οὐ
δεῖ· ὁ ἀναγινώσκω
νοεῖτω· τότε οἱ ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ· φευγέ
τωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ

ῥμβ S

ῥμγ Β

δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος·
μὴ καταβαινέτω
εἰς τὴν οἰκίαν· μη
δὲ εἰσελθέτω ἆραί τι
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν
μὴ ἐπιστρεψάτω ὲ
πὶ τὰ ὀπίσω· ἆραι τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ·

ῥμδ Κ

οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις· καὶ ταῖς θη
λαζούσαις· ἐν ἐκείναις

ῥμε S

ταῖς ἡμέραις· προσευ
χεσθε δὲ ἵνα μὴ γέ
νηται φυγὴ ὑμῶν

ῥμς Β

χειμῶνος· ἔσονται
γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
θλῖψις οἵα οὐ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς
κτίσεως· ἣν ἔκτισεν
ὁ θς· ἕως τοῦ νῦν·

ῥμζ Β

καὶ οὐ μὴ γένηται·
καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβω
σεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας

A C.

ῥμβ	ϲθ	ϲμζ
ῥμγ	ϲκ	ϲμη
ῥμδ	ϲκδ	ϲμθ
ῥμε	ϲκε	ϲν
ῥμς	ϲκ	ϲνδ
ῥμζ	ϲδ	ϲνη
ῥμη		ϲμγ

ΟΥΚΑΝΕΣΩΘΗΠΑΣΑ
ΣΑΡΞ· ΑΛΛΑΔΙΑΤΟΥΣ
ΕΚΛΕΚΤΟΥΣΟΥΣΕΞΕΛΕ
ΞΑΤΟ ΕΚΟΛΟΒΩΣΕΝ
ΤΑΣΗΜΕΡΑΣ· ΚΑΙΤΟ
ρμη Κ ΠΝΕΥΜΑΝΤΙΣΥΜΙΝΕΙ
ΠΗ· ΪΔΟΥΝΩΔΕΟΧΣ·
ΗΪΔΟΥΕΚΕΙ· ΜΗΠΙ
ρμθ Θ ΣΤΕΥΣΗΤΕ· ΕΓΕΡΘΗ
ΣΟΝΤΑΙΓΑΡΨΕΥΔΟ
ΧΡΙΣΤΟΙ· ΚΑΙΨΕΥΔΟ
ΠΡΟΦΗΤΑΙ· ΚΑΙΔΩ
ΣΟΥΣΙΣΗΜΕΙΑΚΑΙΤΕ
ΡΑΤΑΠΡΟΣΤΟΑΠΟΠΛΑ
ΝΗΣΑΙΕΙΔΥΝΑΤΟΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΕΚΛΕΚΤΟΥΣ·
ΥΜΕΙΣΔΕ· ΒΛΕΠΕΤΕ·
ΪΔΟΥΠΡΟΕΙΡΗΚΑΥ
ΜΙΝΑΠΑΝΤΑ·
ρμθ Κ Α ΛΗΘΩΣΕΚΕΙΝΑΙΣΤΑΙΣ
ΗΜΕΡΑΙΣ· ΜΕΤΑΤΗΝ
ΘΛΙΨΙΝΕΚΕΙΝΗΝ·
ΟΗΛΙΟΣΣΚΟΤΙΣΘΗΣΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙΗΣΕΛΗΝΗΝΟΥ

ΔΩΣΕΙΤΟΦΕΓΓΟΣΑΥ
ΤΗΣ· ΚΑΙΟΙΑΣΤΕΡΕΣ
ΤΟΥΟΥΡΑΝΟΥ· ΕΣΟΝΤΑΙ
ΕΚΠΙΠΤΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ
ΑΙΔΥΝΑΜΕΙΣΑΙΕΝ
ΤΟΙΣΟΥΡΑΝΟΙΣ· ΣΑΛΕΥ
ρμη Θ ΘΗΣΟΝΤΑΙ· ΚΑΙΤΟ
ρμη Β ΤΕΟΦΘΟΝΤΑΙΤΟΝΥΠ
ΤΟΥΑΝΟΥΕΡΧΟΜΕΝΟΝ
ΕΝΝΕΦΕΛΑΙΣ· ΜΕΤΑ
ΔΥΝΑΜΕΩΣΚΑΙΔΟ
ΞΗΣΠΟΛΛΗΣ· ΚΑΙΤΟ
ΤΕΑΠΟΣΤΕΛΕΙΤΟΥΣ
ΑΓΓΕΛΟΥΣΑΥΤΟΥ·
ΚΑΙΕΠΙΣΥΝΑΞΟΥΣΙ
ΤΟΥΣΕΚΛΕΚΤΟΥΣΑΥ
ΤΟΥΕΚΤΩΝΤΕΣΣΑ
ΡΩΝΑΝΕΜΩΝ· ΑΠ
ΑΚΡΟΥΡΑΝΗΣ· ΕΩΣΑΚΡΟΥ
ΟΥΡΑΝΟΥ· ΑΠΟΔΕΤΗΣ
ΣΥΚΗΣ· ΜΑΘΕΤΕΤΗΝ
ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ· ΟΤΑΝ
ΗΔΗΑΥΤΗΣΟΚΛΑ
ΔΟΣΑΠΑΛΟΣΓΕΝΗΤΑΙ·

ϡλθ	ϡλζ	ϡλδ
ρμθ	ρνζ	ρνδ
ρν	ρνη	ρνι
ρνα		ρνε

ΚΑΙΕΚΦΥΝΗΤΑΦΩΝΑ
ΛΑ·ΓΙΝΩΣΚΕΤΕ·ΟΤΙ
ΕΓΓΥΣΤΟ·Φ·ΕΡΟΣΕΣΤΙΝ·
ΟΥΤΩΚΑΙΥΜΕΙΣ·Ο
ΤΑΝΤΑΥΤΑΪΔΗΤΕ
ΓΙΝΟΜΕΝΑ·ΓΙΝΩ
ΣΚΕΤΕ·ΟΤΙΕΓΓΥΣΕ
ΣΤΙΝΕΠΙΘΥΡΑΙΣ·Α
ΜΗΝΛΕΓΩΥΜΙΝ·Ο
ΤΙΟΥΜΗΠΑΡΕΛΘΗ
ΗΓΕΝΕΑΑΥΤΗ·ΜΕ
ΧΡΙΣΟΥΠΑΝΤΑΤΑΝ
ΤΑΓΕΝΗΤΑΙ·ΟΟΥΝΟΣ
ΚΑΙΗΓΗΠΑΡΕΛΕΥΣΕ
ΤΑΙ·ΟΙΔΕΛΟΓΟΙΜΟΝ
ΟΥΜΗΠΑΡΕΛΘΩΣΙΝ

ΜΑΡ ΡΝΚ S
Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκ
είνης ἢ τῆς ὥρας·
οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρα
ΓΗΡ S
νῷ· οὐδὲ ὁ υἱός· εἰ μὴ ὁ πὴρ·
Βλέπετε ἀγρυπνεῖ
τε καὶ προσεύχεσθε
οὐκ οἴδατε γὰρ πό

ΡΝΔ ΡΝΒ ΡΝΓ ΡΝΔ ΡΝΕ ΡΝS
ΟΙΣΗ ΡΝS ΣΖ
ΙΣ ΧΝΗ ΣS
ΣΖ ΣΖΓ ΣΖΘ ΣΖΔ ΣΟΔ

ΡΝΑ Κ
Τε θὶ καιρός ἐστιν +
Ὡς ἀπὸ ἀποδημος ἄ
φεις τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ· καὶ δοὺς τοῖς
δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν· καὶ ἑκά
στῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνε
τείλατο· ἵνα γρη
γορῇ + γρηγορεῖτε
οὖν οὐκ οἴδατε γὰρ·
πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἔρχεται + ὀψὲ· ἢ με
σονυκτίου· ἢ ἀλε
κτοροφωνίας· ἢ
πρωΐ + ΖΜΗ ἐλθὼν
ἐξαίφνης ΖΕΥΡΗΝ
μᾶς κα θεύδοντας +
ἃ δὲ ὑμῖν λέγω· πᾶ
σιν λέγω + γρηγορεῖτε

ΡΝS Α
Ἡ δὲ τοῦ πάσχα καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύ
ο ἡμέρας· καὶ ἐζή
τουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ

ΡΝΖ S

ΡΝΖ ΟΔ ΖΗ ΠΟΕ ΟΣ ΟΖ
ΡΝΗ
ΡΝΘ

ΑΠΟΣΤΟΚΥ ΙΑ
ΤΑΡΤΖΗΝΑΪΑ
ΕΙΠΕΝΟΙΣΣ +
ΒΛΕΠΕΤΕΑ
ΓΡΥΠΝΕΙΤ

243

ΟΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ·ΟΠΩΣ
ΑΥΤΟΝΕΝΔΟΛΩΙΚΡΑ
ΤΗΣΑΝΤΕΣΑΠΟΚΤΕΙ
ΝΩΣΙΝ·ΕΛΕΓΟΝΔΕ·
ΜΗΕΝΤΗΕΟΡΤΗ·ΜΗ
ΠΟΤΕΘΟΡΥΒΟΣΓΕΝΗ
ΤΑΙΤΟΥΛΑΟΥ·
ΚΑΙΟΥΤΟΣΑΥΤΟΥΕΝΒΗ
ΘΑΝΙΑ·ΕΝΤΗΟΙΚΙΑ
ΣΙΜΩΝΟΣΤΟΥΛΕΠΡΟΥ·
ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΥΑΥ
ΤΟΥ·ΗΛΘΕΝΓΥΝΗ·
ΕΧΟΥΣΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ
ΜΥΡΟΥ·ΝΑΡΔΟΥΠΙ
ΣΤΙΚΗΣΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ·
ΚΑΙΣΥΝΤΡΙΨΑΣΑ
ΤΟΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ·ΚΑ
ΤΕΧΕΕΝΑΥΤΟΥΚΑ
ΤΑΤΗΣΚΕΦΑΛΗΣ
ΗΣΑΝΔΕΤΙΝΕΣΑΓΑ
ΝΑΚΤΟΥΝΤΕΣΠΡΟΣ
ΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ·ΕΙΣΤΙΗΑΠΩΛΕΙ
ΑΥΤΗ·ΤΟΥΤΟΜΥΡΟΝ

ΓΕΓΟΝΕΝ·ΗΔΥΝΑΤΟ
ΓΑΡΤΟΥΤΟ·ΠΡΑΘΗ
ΝΑΙΕΠΑΝΩΤΡΙΑΚΟΣΙ
ΩΝΔΗΝΑΡΙΩΝ·ΚΑΙ
ΔΟΘΗΝΑΙΤΟΙΣΠΤΩ
ΧΟΙΣ·ΚΑΙΕΝΕΒΡΙΜΩ
ΤΟΑΥΤΗ·ΟΔΕΙΣΕΙ
ΠΕΝ·ΑΦΕΤΕΑΥΤΗΝ·
ΤΙΑΥΤΗΚΟΠΟΥΣΠΑ
ΡΕΧΕΤΕ·ΚΑΛΟΝΕΡΓΟΝ·
ΕΙΡΓΑΣΑΤΟΕΝΕΜΟΙ·
ΠΑΝΤΟΤΕΓΑΡ·ΤΟΥΣ
ΠΤΩΧΟΥΣΕΧΕΤΕΜΕ
ΘΕΑΥΤΩΝ·ΖΚΑΙ
ΟΤΑΝΘΕΛΗΤΕΖΔΥ
ΝΑΣΘΕΑΥΤΟΥΣΕΥ
ΠΟΙΗΣΑΙ·ΖΕΜΕΔΕΖΟΥ
ΠΑΝΤΟΤΕΕΧΕΤΕ·
ΟΕΣΧΕΝΑΥΤΗΕΠΟΙΗΣΕΝ·
ΠΡΟΕΛΑΒΕΝΜΥΡΙΣΑΙ·
ΜΟΥΤΟΣΩΜΑΕΙΣΤΟΝ
ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΝ·Α
ΜΗΝΛΕΓΩΥΜΙΝ·Ο
ΠΟΥΕΑΝΚΗΡΥΧΘΗ

ΜΑ ΡΝΗ Α

ΤΙΜ

ΜΑ ΡΝΘ Δ

τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
γ· θεσσαλονικεῖς
μον· καὶ ὁ ἐποίησεν
αὐτῇ λαλῆσαι·
εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς· καὶ Ἰούδας
ὁ Ἰσκαριώτης εἷς
τῶν δώδεκα· ἀ
πῆλθεν πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς· ἵνα παρα
δῷ αὐτὸν αὐτοῖς·
οἱ δὲ ἀκούσαντες·
ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγ
γείλαντο αὐτῷ·
ἀργύριον δοῦναι·
καὶ ἐζήτει πῶς αὐ
τὸν εὐκαίρως παρα
δῷ· καὶ τῇ πρώ
τῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀ
ζύμων· ὅτε τὸ πά
σχα ἔθυον· λέγουν
σιν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέ
λεις ἀπελθόντες·

ἑτοιμάσωμεν· ἵνα
φάγῃς τὸ πάσχα·
καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑ
πάγετε εἰς τὴν πό
λιν· καὶ ἀπαντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος· κεράμι
ον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐ
τῷ· καὶ ὅπου ἐὰν
εἰσέλθῃ· εἴπατε τῷ
οἰκοδεσπότῃ· ὅτι ὁ
διδάσκαλος λέγει·
ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυ
μα· ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθη
τῶν μου φάγω·
καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεί
ξει ἀνώγαιον μέγα
ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε ἡμῖν·
καὶ ἐξῆλθον οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ

ΗΛΘΟΝΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝ·
ΚΑΙΕΥΡΟΝΚΑΘΩΣΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΟΙΣ·ΚΑΙΗΤΟΙ
ΜΑΣΑΝΤΟΠΑΣΧΑ
ΚΑΙΟΥΤΙΑΣΓΕΝΟΜΕΝΗΣ·
ΕΡΧΕΤΑΙΜΕΤΑΤΩΝ
ΔΩΔΕΚΑ·ΚΑΙΑΝΑ
ΚΕΙΜΕΝΩΝΑΥΤΩΝ
ΚΑΙΕΣΘΙΟΝΤΩΝ·ΕΙ
ΠΕΝΟΥΝ·ΑΜΗΝΛΕΓΩ
ΥΜΙΝ·ΟΤΙΕΙΣΕΞΥ
ΜΩΝΠΑΡΑΔΩΣΕΙΜΕ.
ΟΥΕΣΘΙΩΝΜΕΤΕΜΟΥ·
ΟΙΔΕΗΡΞΑΝΤΟΛΥΠΕΙ
ΣΘΕΚΑΙΛΕΓΕΙΝΑΥ
ΤΩ·ΕΙΣΙΚΑΘΕΙΣ·ΜΗ
ΤΙΕΓΩ·ΚΑΙΑΛΛΟΣ·
ΜΗΤΙΕΓΩ,ΟΔΕΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΙΣΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΟΙΣ·ΟΤΙΜΕΚΑΠΤΟΜΕ
ΝΟΣΜΕΤΕΜΟΥΕΙΣΤΟ
ΤΡΥΒΛΙΟΝ·ΟΜΕΝ
ΥΙΟΥΑΝΟΥΥΠΑΓΕΙ·
ΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

ΠΕΡΙΑΥΤΟΥ·ΟΥΑΙΔΕ
ΤΩΑΝΩΕΚΕΙΝΩ.
ΔΙΟΥΟΥΣΤΟΥΑΝΟΥ
ΠΑΡΑΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑ
ΛΟΝΗΝΑΥΤΩΕΙΟΥ
ΚΕΓΕΝΝΗΘΗΟΑΝΟΣ
ΕΚΕΙΝΟΣ· ΚΑΙΕΣΟΙ
ΟΝΤΩΝΑΥΤΩΝ·
ΛΑΒΩΝΟΙΣΤΟΝΑΡ
ΤΟΝ·ΕΥΛΟΓΗΣΑΣ·Ε
ΚΛΑΣΕΝ·ΚΑΙΕΔΩ
ΚΕΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΙΠΕΝ·
ΛΑΒΕΤΕΦΑΓΕ·ΤΟΥΤΟΕΣΤΙ
ΤΟΣΩΜΑΜΟΥ ΚΑΙ
ΛΑΒΩΝΤΟΠΟΤΗΡΙΟΝ·
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΣ·ΕΔΩ
ΚΕΝΑΥΤΟΙΣ·ΚΑΙΕΠΙ
ΟΝΕΞΑΥΤΟΥΠΑΝΤΕΣ·
ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ·
ΤΟΥΤΟΕΣΤΙΤΟΑΙΜΑ
ΜΟΥ·ΤΟΤΗΣΚΑΙΝΗΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ·ΤΟΠΕ
ΡΙΠΟΛΛΩΝΕΚΧΥΝΟ
ΜΕΝΟΝ·ΑΜΗΝΛΕ

ρξα	ρξθ	οκ	σοθ
ρξβ	ρξι	ρκα	σπ
ρξγ	ρξς	ρκβ	σπα
ρξδ	ρξι	κβ	σπβ
ρξε	ρξζ	κγ	σπγ
ρξς		κδ	σπδ
		κε	σπε
		κζ	

γὼ ὑμῖν. ὅτι ὁ νικῶ-
τιὸν μὴ πιὼ ἐκ τοῦ
γενήματος τῆς ἀμ-
πέλου. ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης. ὅταν
αὐτὸ πίνω καινὸν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
φ̄ν̄ ς καὶ ὑμνήσαν-
τες ἐξῆλθον εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
ρξη Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ῑ̄ς.
ὅτι πάντες σκανδα-
λισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
τῃ. ὅτι γέγραπται.
ρξο Πατάξω τὸν ποιμέ-
να. καὶ διασκορπι-
σθήσεται τὰ πρόβα-
τα τῆς ποίμνης.
ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερ-
θῆναί με. προάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλι-
ραν. ὁ δὲ πέτρος.
ἔφη αὐτῷ. καὶ εἰ

πάντες σκανδαλι-
σθήσονται. ἀλλ᾽
ἐγὼ οὐκέτι. καὶ εἰ
δέον ἔχει με συν-
αποθανεῖν σοι. οὐ μή
σε ἀπαρνήσωμαι.
ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον.
ρος Καὶ ἔρχονται εἰς χω-
ρίον. οὗ τὸ ὄνομα
γεθσημανεί. καὶ
ρος Λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. καθίσατε
ὧδε. ἕως ἀπελθὼν
προσεύξωμαι. καὶ
παραλαμβάνει τὸν

ΑΒΓ	ΟΟ	ΡΗΚ	ΤΙΘ
ΡΞΖ	ΟΟ	ΡΗΣ	ΤΚ
ΡΞΗ			ΤΚΑ
ΡΞΘ			ΤΚΒ
Ρ			ΤΚΓ
ΡΟΑ			ΤΚΔ
ΡΟΒ			ΤΚΗ

ΑΒΓ	ΤΚΑ	ΡΞ	ΣΓ
ΡΟΓ	ΤΚΒ	ΡΞΑ	ΣΔ
ΡΟΔ	ΤΚΓ	ΛΜΒ	ΣΕ
ΡΟΕ	ΤΚΔ	ΜΖ	ΣΣ
ΡΟΣ		Ο	ΣΖ
ΡΟΖ			ΣΗ
ΡΟΗ			
ΡΟΘ			

πέτρον· καὶ Ἰάκωβον·
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο
ἐκφοβεῖσθαι καὶ ἀ-
δημονεῖν· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· περίλυ-
πός ἐστιν ἡ ψυχή
μου· ἕως θανάτου·
μείνατε ὧδε καὶ
γρηγορεῖτε· καὶ προ-
ελθὼν μικρόν· ἔ-
πεσεν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ προσηύχετο· ἵ-
να εἰ δυνατόν ἐστι·
παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ
ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν·
Ἀββᾶ ὁ πήρ· πάντα
δυνατά σοι· παρέ-
νεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο·
ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω·
ἀλλὰ τί σύ· καὶ ἔρχε-
ται· καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κα-

φεύδοντας· καὶ λέ-
γει τῷ Πέτρῳ· Σίμων·
καθεύδεις· οὐκ ἴσχυ-
σας μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι· γρηγορεῖ-
τε καὶ προσεύχεσθε·
ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν· τὸ
μὲν πνεῦμα· πρόθυμον·
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής·
καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο· τὸν
αὐτὸν λόγον εἰπών·
καὶ ὑποστρέψας· εὗ-
ρεν αὐτοὺς πάλιν
καθεύδοντας· ἦ-
σαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν βαρυνόμε-
νοι· καὶ οὐκ ἤ-
δεισαν τί αὐτῷ ἀ-
ποκριθῶσιν· καὶ
ἔρχεται τὸ τρίτον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· κα-
θεύδετε τὸ λοιπὸν

καὶ ἀναπαύεσθε· ἀ
πέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα·
ἰδοὺ παραδίδοται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
χεῖρας τῶν ἁμαρ
τωλῶν· ἐγείρεσθε
ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ
ραδιδούς με ἤγγι
κεν· καὶ ἐν ὑφ ἑνὸς
ἐτι αὐτοῦ λαλοῦν
τος· παραγίνεται
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης·
εἷς ὢν τῶν δώδε
κα· καὶ μετ αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετα
μαχαιρῶν καὶ ξύ
λων· παρα τῶν ἀρ
χιερέων καὶ γραμ
ματέων· καὶ τῶν
πρεσβυτέρων
δεδώκει δὲ ὁ παρα
διδοὺς αὐτὸν σύσ
σημον αὐτοῖς· λέγων·
ὃν ἂν φιλήσω· αὐ

τός ἐστι· κράτησα
τε αὐτὸν· καὶ ἀπα
γάγετε ἀσφαλῶς·
καὶ ἐλθὼν εὐθέως
προσελθὼν αὐτῷ·
λέγει ῥαββί· καὶ κα
τεφίλησεν αὐτόν·
οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ αὐ
τὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν·
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν·
εἷς δέ τῶν παρεστη
κότων σπασάμενος
τὴν μάχαιραν· ἔπαι
σε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ
χιερέως· καὶ ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶ
πεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλθετε·
μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων συλλα
βεῖν με· καθ ἡμέ
ραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων·

καὶ οὐκ ἐκράτησα
ρπε S τεῖλε· ἀλλ' ἵνα πλη
ρωθῶσιν αἱ γρα
φαί· καὶ ἀφέντες
αὐτὸν πάντες, ἔ
ρπς I φυγον· καὶ εἷς τίς
νεανίσκος ἠκολού
θησεν αὐτῷ· πε
ριβεβλημένος σιν
δόνα ἐπὶ γυμνοῦ·
καὶ κρατοῦσιν αὐ
τὸν οἱ νεανίσκοι·
ὁ δὲ καταλιπὼν
τὴν σινδόνα, γυ
μνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐ
ρπζ A τῶν· καὶ ἀπήγα
γον τὸν ἸΗΝ· πρὸς
τὸν ἀρχιερέα καὶ συ
φαν· καὶ συνέρχον
ται αὐτῷ πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ
πρεσβύτεροι· καὶ
οἱ γραμματεῖς·
ρπη A καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μα

κρόθεν ἠκολού
θησεν αὐτῷ
ἕως ἔσω τῆς αὐ
λῆς τοῦ ἀρχιε
ρέως· καὶ ἦν
συγκαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρε
τῶν· καὶ θερμαι
νόμενος πρὸς τὸ φῶς·
ρπθ K οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅ
λον τὸ συνέδριον·
ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν· εἰ
ς τὸ θανατῶσαι αὐ
τόν· καὶ οὐχ ηὕρι
σκον· πολλοὶ γὰρ
ἐψευδομαρτύρουν
κατ' αὐτοῦ· καὶ αἱ
μαρτυρίαι οὐκ
ἦσαν S καὶ τινες
ἀναστάντες ἔψευ
δομαρτύρουν κα
τ' αὐτοῦ λέγοντες·
ὅτι ἡμεῖς ἠκούσα
μεν αὐτοῦ λέγον

ρς	ϲϙ	ξθ	τθ
ρϛα	ϲϛθ		τι
ρϛβ			τια
ρϛγ			τιβ

τος· ὅτι ἐγὼ κατα
λύσω τὸν ναὸν τοῦ
τον τὸν χειροποίη
τον· καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν· ἄλλον ἀ
χειροποίητον οἰκο
δομήσω· καὶ οὐδὲ
οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρ
τυρία αὐτῶν· καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς τὸ μέσον· ἐπη
ρώτησε τὸν Ἰη̄ν λέ
γων· οὐκ ἀποκρί
νη οὐδέν· τί οὗτοί
σου κατα μαρτυ
ροῦσιν· ὁ δὲ ἐσίωπα·
καὶ οὐδὲν ἀπεκρί
νατο· πάλιν ὁ ἀρχι
ερεὺς ἐπηρώτα αὐ
τὸν· καὶ λέγει αὐ
τῷ· σὺ εἶ ὁ Χ̄ς· ὁ υἱ̄ς
τοῦ εὐλογητοῦ·
ὁ δὲ Ἰ̄ς εἶπεν· ἐγώ
εἰμι· καὶ ὄψεσθε

τὸν υἱ̄ν τοῦ ἀν̄ου·
ἐκ δεξιῶν καθη
μένον τῆς δυνά
μεως· καὶ ἐρχόμε
νον μετὰ τῶν νε
φελῶν τοῦ οὐ̄ρ̄ου·
ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρή
ξας τοὺς χιτῶνας
αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρ
τύρων· ἠκούσατε
τῆς βλασφημίας·
τί ὑμῖν φαίνεται·
οἱ δὲ πάντες κατέ
κρινα αὐτὸν εἶναι
ἔνοχον θανάτου·
καί τινες ἤρξαντο τινες
ἐμπτύειν αὐτῷ·
καὶ περικαλύπτειν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ·
καὶ κολαφίζειν αὐ
τὸν· καὶ λέγειν αὐ
τῷ· προφήτευσον·
καὶ οἱ ὑπηρέται·

ῥαπίσμασινἀὐτὸν
ἔβαλον· καὶὁντος
ὑπετροὐἐντηἀὐ
λῆκάτω. ἔρχεται
μίατῶνπαιδίσκω
τοὐἀρχιερέως· καὶ
ἰδοὐσατὸνπέτρον
θερμαινόμενον.
ἐμβλέψασαὐτῷ.
λέγει· καὶσὐμετὰ
τοὐναζαρηνοὐ
ἦσθα· ὁδὲἠρνήσα
τοἀὐτὸνλέγων·
οὐκοἶδα,οὐδὲἐπί
στααιτίσὐλέγεις·
Κ καὶἐξῆλθενἔξω εἰ
στοπροαὔλιον· καὶ
ἀλέκτωρἐφώνη
σεν· καὶἡπαιδί
σκηἰδοὐσααὐτὸν·
ἤρξατολέγειντοῖς
παρεστηκόσιν· ὅ
τιοὗτοςἐξ αὐτῶν
ἐστιν· ὁδὲ πάλιν

ἠρνήσατο· καὶμε
τὰμικρὸνπαλινοὶ
παρεστῶτεςἔλεγον
τῷπέτρῳ· ἀληθῶς
καὶσὐἐξ αὐτῶνεἶ·
καὶγὰρ γαλιλαῖοςεἶ·
καὶἡλαλιάσουὁμοι
άζει· ὁδὲἤρξατοἀ
ναθεματίζειν
καὶὀμνύειν· ὃντιόν
κοἶδατὸνἄνθρωπον
τοῦτον· ὃνλέγετε·
καὶἐκδεὐτέρουἀλε
κτωρἐφώνησεν·
Κ καὶἀνεμνήσθηὁπέ
τροςτοῦῥήματος,
ὃὐεἶπενἀὐτῷὁἸς· ὅ
τιπρὶνἀλέκτορα
φωνῆσαιδὶς,ἀπαρ
νήσημετρὶς· καὶἐπὶ
Κ καὶἐνθέωςἐπὶτὸπρω
Ἰ· συμβούλιονποιή
σαντεςοἱἀρχιερεῖς·

ΡΜ			Μ
ΡϚΑ	ϹϚΑ	ΡΟΚ	ΤΙΓ
ΡϚϐ	ϹϚΛ	ΡΞS	ΤΙΑ
ΡϚS	ϹϚΚ	ΡΞΗ	ΤΙϐ
		ΡΟϐ	

ΡϚΖ	ϹϚΓ	ΡΟS	ΤΙS
ΡϚΗ	ϹϚϐ	ΡΟΗ	ΤΙΖ
ΡϚΘ	Τ	ΡΠ	ΤΙΗ
ϹΑ	ΤΚ	ΡϚΚ	ΤΙΚ
ϹΚ	ΤΘ		ΤΙΚΑ
ϹΛ			ΤΙΚϐ

μετα των πρεσβυ
τερων και γραμμα
τεων· και ολον τον
συν εδριον· δησαντες
τον ιν απηνεγκαν·
και παρεδωκαν τω
πιλατω· και επη
ρωτησεν αυτον ο πι
λατος· συ ει ο βα σι
λευς των ιουδαιων·
ο δε αποκριθεις ει
πεν αυτω· συ λεγεις·
και κατηγορουν αυ
του οι αρχιερεις πολ
λα· ο δε πιλατος πα
λιν επηρωτησεν
αυτον λεγων· ου
κ αποκρινη ουδεν·
ιδε ποσα σου κατα
μαρτυρουσιν· ο δε
ις· ουκετι ουδεν α
πεκριθη· ωστε θαυ
μαζειν τον πιλατον·
Κατα δε εορτην α με

ν ανεναυτοις· ενα δε
σιμον· ον επηραν τον
τον ινα δε ολεγομε
νος βαραββας· μετα
των συστασιαστων
δεδεμενος· οιτινες
εν τη στασει· φονον
πεποιηκεισαν· και
αναβοησασ ο οχλος·
ηρξατο αιτεισθαι· α·
καθως αει εποιει αυ
τοις· ο δε πιλατος·
απεκριθη αυτοις·
θελετε απολυσω υ
μιν· τον βασιλεα
των ιουδαιων· εγι
νωσκεν γαρ· οτι δι
αφθονον παρα δε
δωκεισαν αυτον οι
αρχιερεις· οι δε αρχι
ερεις· ανεσεισαν τον
οχλον· ινα μαλλον
τον βαραββαν απο
λυσ αυτοις· ο δε πι

λαὸς ἀποκριθεὶς
πάλιν εἶπεν αὐτοῖς
τί οὖν θέλετε ποιήσω
σὺν ὃν λέγετε βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων
οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν
λέγοντες σταύρωσον
σον αὐτόν ὁ δὲ πιλᾶτος
ἔλεγεν αὐτοῖς
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν
σήν οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραζον σταύρωσον
σον αὐτόν ὁ δὲ πιλᾶτος
βουλόμενος
τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραβ
βᾶν καὶ παρέδωκε
τὸν Ἰησοῦν φραγέλ
λωσας ἵνα σταυρωθῇ
οἱ στρατιῶται
ἀπήγαγον αὐτὸν
ἔσω τῆς αὐλῆς ὅ ἐστιν
καϊάφα ἔστιπραι

τώριον καὶ συγκα
λοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖ
ραν καὶ ἐνδύσαν
σιν αὐτὸν πορφύ
ραν καὶ περιτιθέ
ασιν αὐτῷ πλέξα
ντες ἀκάνθινον
στέφανον καὶ ἤρ
ξαντο ἀσπάζεσθαι
αὐτὸν λέγοντες
χαῖρε βασιλεῦ τῶν
Ἰουδαίων καὶ ἔτυ
πτον αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν κάλαμῳ
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ
καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα προσεκύ
νουν αὐτῷ καὶ ὅ
τε ἐνέπαιξαν αὐ
τῷ ἐξέδυσαν αὐ
τὸν τὴν πορφύραν
καὶ ἐνέδυσαν αὐ
τὸν τὰ ἱμάτια τὰ
ἴδια καὶ ἐξάγουσιν

αὐτὸν· ἵνα σταυρῶ
σωσιν αὐτὸν + καὶ
ἀγγαρεύουσι· παρὰ
γοντά τινα σιμω
να κυρηναῖον, ἐρ
χόμενον ἀπ' ἀγροῦ,
τὸν πρα ἀλεξάνδρου
καὶ ῥοῦφον· καὶ φέ
ρουσιν αὐτὸν· ἐπὶ
γολγοθᾶν τόπον,
ὅ ἐστιμε + ρμηνευ
όμενον· κρανίου
τόπος + καὶ ἐδίδ, ουν
αὐτῷ πιεῖν· ἐσμυρ
νισμένον οἶνον +
ὃ δ, οὐκ ἔλαβεν +
καὶ σταυρώσαντες
αὐτὸν· διαμερί
ζονται τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ· βάλοντες
κλῆρον ἐπ' αὐτά·
τίστιάρη + ἦν δ, ὥ
ρα τρίτη· καὶ ἐστα
ρωσαν αὐτὸν + καὶ

ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς
αἰτίας αὐτοῦ ἐπι
γεγραμμένη· ὁ βα
σιλεὺς τῶν ἰουδαί
ων + καὶ σὺν αὐτῷ
σταυροῦσι δύο λη
στὰς + ἕνα ἐκ δεξι
ῶν· καὶ ἕνα ἐξ ε
ὐωνύμων αὐτοῦ + *
καὶ ἐπλήρω + ἡ γρα
φὴ ἡ λέγουσα· καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλο
γίσθη + καὶ οἱ παρα
πορευόμενοι ἐβλα
σφήμουν αὐτὸν·
κινοῦντες τὰς κε
φαλὰς αὐτῶν καὶ
λέγοντες + οὐὰ ὁ κα
ταλύων τὸν ναὸν·
καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ
ραις οἰκοδομῶν·
σῶσον σεαυτόν·
καὶ κατάβα ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ + ὁμοί

ὡς καὶ ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες πρὸς
ἀλλήλους μετὰ τῶν
γραμματέων ἔλε
γον ἄλλους ἔσωσεν·
ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι ὁ χς ὁ βασιλεὺς
τοῦ ἰηλ κατα βά
τω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ
ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμεν ἐπ αὐτῷ
καὶ οἱ συνεσταυρω μέ
νοι αὐτῷ ὠνείδι
ζον αὐτὸν καὶ γε
νομένης ὥρας ἕκτης
σκότος ἐγένετο ἐ
φ ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης
καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην
ἀνέβοησεν ὁ ἰς φω
νῇ μεγάλῃ λέγων
ἐλωΐ ἐλωΐ λιμὰ σα
βαχθανί ὅ ἐστι με
θερμηνευόμενον

ὁ θς μου ὁ θς μου εἰς
τί με ἐγκατέλιπες
καί τινες τῶν παρε
στηκότων ἀκού
σαντες ἔλεγον ἴδε
ἠλίαν φωνεῖ
δράμων δέ εἷς καὶ γε
μίσας σπόγγον ὄξους
περιθεὶς τε καλάμῳ
ἐπότιζεν αὐτὸν
λέγων ἄφετε ἴδω
μεν εἰ ἔρχεται ἠλί
ας καθελεῖν αὐτόν
ὁ δὲ ἰς ἀφεὶς φωνὴν
μεγάλην ἐξέπνευ
σεν καὶ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ ἐ
σχίσθη εἰς δύο ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω
ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρί
ων ὁ παρεστηκὼς
ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ
ὅτι οὕτως κράξας ἐ
ξέπνευσεν εἶπεν

ϛ	ϡ	ϊ	ϻ
ϛκ	ϡζ	ϛκδ	ϡμ
ϛκα	ϡκρ		ϡμα
ϛκβ	ϡκθ		ϡμε
ϛκγ	ϡλη		ϡμϛ
ϛκδ	ϡλη		ϡμζ
ϛκε	ϡ λ		ϡμη
ϛκϛ			ϡμθ
ϛκζ			ϡν

ΜΗΝ Π ΤΡΙΤΗ ΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΙΓ ΚΘ Φ ΡΛ

ΜΗΝ ΠΚ ΙΗ ΖΗ

ΑΛΗΘΩΣ ΟΥΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΥΙΟΣ ΗΝ ΘΥ ΑΝΔΡ
ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΟΜΑ
ΚΡΟΘΕΝ ΘΕΩΡΟΥΣΑΙ
ΕΝ ΑΙΣΗΝ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ
Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΚΑΙ
ΜΑΡΙΑ ΗΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩ
ΣΗ ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΣΑΛΩΜΗ
ΑΙΤΙΝΕΣ ΟΤΕ ΗΝ ΕΝ ΤΗ
ΓΑΛΙΛΑΙΑ ΗΚΟΛΟΥ
ΘΟΥΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΔΙ
ΗΚΟΝΟΥΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ
ΑΛΛΑΙ ΠΟΛΛΑΙ ΑΙ ΣΥΝ
ΑΝΑΒΑΣΑΙ ΑΥΤΩ ΕΙΣ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΑΙΝΔΗΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΜΕ
ΝΟΣ ΕΠΕΙ ΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥ
Η ΟΕΣΤΙ ΠΡΟΣΑΒΒΑ
ΤΟΝ ΕΛΘΩΝ ΙΩΣΗΦ
ΟΑΠΟ ΑΡΙΜΑΘΑΙΑΣ
ΕΥΣΧΗΜΩΝ ΒΟΥΛΕΥ
ΤΗΣ ΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΗΝ
ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΤΗΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ
ΤΟΛΜΗΣΑΣ ΕΙΣΕΛΘΕ
ΠΡΟΣ ΠΙΛΑΤΟΝ ΚΑΙ
ΗΤΗΣΑΤΟ ΤΟ ΣΩΜΑ
ΤΟΥ ΙΥ ΟΔ ΕΠΙΛΑΤΟΣ
ΕΦΟΒΗΘΗ ΕΙΠΩΝ ΤΑΧΑ
ΤΕΘΝΗΚΕΝ ΚΑΙ ΠΡΟ
ΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ ΤΟΝ
ΚΕΝΤΥΡΙΩΝΑ ΕΠΗ
ΡΩΤΗΣΕ ΑΥΤΟΝ ΕΙ
ΠΑΛΑΙ ΑΠΕΘΑΝΕ ΚΑΙ
ΓΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΕΝ
ΤΥΡΙΩΝΟΣ ΕΔΩΡΗ
ΣΑΤΟ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΙ ΙΩ
ΣΗΦ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΑΣ
ΣΙΝΔΟΝΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ
ΛΩΝ ΑΥΤΟ ΕΝΕΙΛΗ
ΣΕΤΗΣΙΝΔΟΝΙ ΚΑΙ
ΚΑΤΕΘΗΚΕ ΑΥΤΟ
ΕΝ ΜΝΗΜΕΙΩ ΟΝ
ΕΛΑΤΟΜΗΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕ
ΚΥΛΙΣΕ ΛΙΘΟΝ ΕΠΙ ΤΗΝ
ΘΥΡΑΝ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ

ΚΑΙ

Τῇ πάτρῳ ἀνδρέου καὶ ιγ τοῦ βαπτιστοῦ τῇ πασχα τῷ καιρεδ ὠφθη ὁ ἀρχιστρ

ϛ ιδ

σκϑ
ϛ

Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδα
λινὴ καὶ Μαρία ἡ ΤΟῦ
σὺν ἐν θεωροῦσιν ποῦ
τίθεται ἰδὲ τὴν

σλ
ϛ

Καὶ διαγενόμενου
τοῦ σαββάτου Μα
ρία ἡ Μαγδαληνὴ
καὶ Μαρία ἡ Ἰακώ
βου καὶ Σαλώμη
ἠγόρασαν ἀρώμα
τα ἵνα ἐλθοῦσαι
ἀλείψωσιν αὐτόν ✣

σλα
ϛ

Καὶ λίαν πρωΐ τῆς
μιᾶς σαββάτων
ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνα
τείλαντος τοῦ ἡ
λίου καὶ ἔλεγον
πρὸς ἑαυτάς ✣ τίς ἀ
ποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς
θύρας τοῦ μνη
μείου ✣ καὶ ἀναβλέ
ψασαι θεωροῦσιν

ὅτι ἀπεκεκύλισται
ὁ λίθος γὰρ
μέγας σφόδρα ✣ καὶ
εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον εἶδον
νεανίσκον καθη
μένον ἐν τοῖς δε
ξιοῖς περιβεβλημέ
νον στολὴν λευκὴν ✣
καὶ ἐξεθαμβήθη

σλβ
ϛ

σαν δὲ λέγει αὐ
ταῖς ✣ μὴ ἐκθαμβεῖ
σθε ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
ναζαρηνὸν τὸν ἐ
σταυρωμένον ἠ
γέρθη οὐκ ἔστιν ὧ
δε ✣ ἴδε ὁ τόπος ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν ✣
ἀλλ᾽ ὑπάγετε εἰπά
τε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ καὶ τῷ πε
τρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλι
λαίαν ✣ ἐκεῖ αὐτὸν

ὅτι ἐκ τῶν ἐμῶν λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμᾶς διεβίβασε, νικητήρια ἄσμασι βοῶντας.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἄμωμον, τὸν ἁγίων νομοθέτην, τὸν ἐκ τοῦ σταυροῦ ἡμᾶς λυτρωσάμενον, προσκυνήσωμεν ὡς θεὸν ἀληθινόν· μόνος γὰρ ἔγνωμεν ἄλλον παρ' αὐτόν· τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς ἅγιον· ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἄμωμον, τὸν ἁγίων νομοθέτην, τὸν ἐκ τοῦ σταυροῦ ἡμᾶς λυτρωσάμενον, προσκυνήσωμεν ὡς θεὸν ἀληθινόν· μόνος γὰρ ἔγνωμεν ἄλλον παρ' αὐτόν· τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς ἅγιον· ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἄμωμον, τὸν ἁγίων νομοθέτην, τὸν ἐκ τοῦ σταυροῦ ἡμᾶς λυτρωσάμενον, προσκυνήσωμεν ὡς θεὸν ἀληθινόν· μόνος γὰρ ἔγνωμεν ἄλλον παρ' αὐτόν· τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς ἅγιον·

ϟϚε

κατα[illegible]ιθησεται +
σημεια δε τοις πιστευ
σασι ταυτα παρακο
λουθησει εν τω ονο
ματι μου δαιμονι
α εκβαλουσι γλω
σσαις λαλησουσι καιναις +
οφεις αρουσιν καν
θανασιμον τι πιω
σιν ου μη αυτους
βλαψη επι αρρωστους
χειρας επιθησουσιν
και καλως εξουσιν +
ὁ μεν ουν κς μετα
τολαλησαι αυτοις α
νελημφθη εις τον
ουρανον και εκαθισεν
εκ δεξιων του θυ +
εκεινοι δε εξελθον
τες εκηρυξαν παν
ταχου του κυ συνερ
γουντος και τον λο
γον βεβαιουντος
δια των επακολου

τουντων σημει
ων αμην :

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

α΄ Περὶ τῶν μαθητῶν.
β΄ Περὶ τῆς ἀποταγῆς.
γ΄ Περὶ τῶν πατραλοιούντων ποιμένων.
δ΄ Περὶ υμένος.
ε΄ Περὶ ἀννης τῆς προφήτιδος.
ϛ΄ Περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰωάννην.
ζ΄ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰωάννην.
η΄ Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ κυρίου.
θ΄ Περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου.
ι΄ Περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου.
ια΄ Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικιλῶν νοσημάτων.
ιβ΄ Περὶ τῆς ἁγίας τῶν ἰχθύων.
ιγ΄ Περὶ τοῦ λεπροῦ.
ιδ΄ Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ.
ιε΄ Περὶ Λευὶ τελώνου.
ιϛ΄ Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα.
ιζ΄ Περὶ τῶν μαθητῶν.
ιη΄ Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου.
ιθ΄ Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας.
κ΄ Περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰωάννου.
κα΄ Περὶ τῆς ἁλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ.
κβ΄ Περὶ τῆς παρακολουθούσης πειρόντος.
κγ΄ Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων.
κδ΄ Περὶ τοῦ λεπροῦ.
κε΄ Περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀρχισυναγώγου.
κϛ΄ Περὶ τῆς αἱμορροούσης.
κζ΄ Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα.
κη΄ Περὶ τῶν ε΄ ἀρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων.
κθ΄ Περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως.
λ΄ Περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου.
λα΄ Περὶ τοῦ σελήνιαζομένου.
λβ΄ Περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων.

ἐκλογῆς.

κγ΄ Περὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου
ἀκολουθεῖν.
κδ΄ Περὶ τῶν ἀναβριχωθέντ ὁ:
κε΄ Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος
νομικοῦ.
κς΄ Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς
λῃστάς.
κζ΄ Περὶ μαρθακὶ καὶ μαρίας.
κη΄ Περὶ προσευχῆς.
κθ΄ Περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον:
λ΄ Περὶ τῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς πα-
ρρησίας.
λα΄ Περὶ τῶν σημείων: α
λβ΄ Περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τε-
λώνου.
λγ΄ Περὶ τοῦ ταλαντισθέντος
νομικοῦ.
λδ΄ Περὶ τῶν ζητησάντων φα-
ρισαίων:
λε΄ Περὶ τοῦ θέλοντος μερίσα-
σθαι τὴν κληρονομίαν:
λς΄ Περὶ τοῦ πλουσίου.
μζ΄ Περὶ τῶν γαλιλαίων καὶ
τῶν ἐν τῷ σιλωάμ:
μη΄ Περὶ τῆς ἐχούσης δαιμόνιον:
μθ΄ Περὶ τῶν παραβολῶν:
ν΄ Περὶ τοῦ ἐρωτήσαντος
εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι:
να΄ Περὶ τῶν ἐπόντων τῷ
Ἰουδαίᾳ ὡδήν:
νβ΄ Περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ:
νγ΄ Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς
πρωτοκλισίας:
νδ΄ Περὶ τῶν καλουμένων
ἐν τῷ δείπνῳ:
νε΄ Παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς
πύργου:
νς΄ Παραβολὴ περὶ τῶν ἑκα-
τὸν προβάτων:
νζ΄ Περὶ τοῦ ἀποδημήσαν-
τος εἰς χώραν μακράν
νη΄ Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀ-
δικίας:
νθ΄ Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ
Λαζάρου:

ξε Περὶ τῶν πειρῶν :

ξς Περὶ τῆς κρίτου τῆς γαλιλαίας :

ξζ Περὶ τῶν φαρισαίων καὶ τῶν τελωνῶν :

ξη Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν ἰησοῦν :

ξθ Περὶ τοῦ τυφλοῦ :

ο Περὶ τοῦ ζακχαίου :

οα Περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν :

οβ Περὶ τῶν δέκα τῶν παρὰ μνᾶς :

ογ Περὶ τῆς πώλου :

οδ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν ἱερέα καὶ γραμματεῖς :

οε Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος :

οϛ Περὶ τῶν ἐγκαθέτων διάτομον κῆνσον :

οζ Περὶ τῶν σαδδουκαίων :

οη Περὶ τοῦ ἐρωτήσαντος τὸν χν πῶς χριστὸν φαρισαίους :

οθ Περὶ τῆς σαδδουκαίας :

π Περὶ τῆς συνεταιρίας :

ος Περὶ τοῦ πάσχα :

ος Περὶ τῶν φιλονεικησάντων τῶν τιμβιζήλων :

οη Περὶ τῆς ἐξαιτησαμένου τὸν σατανᾶ :

οθ Ἐξουσιαστικὸν ἱερατεῖον :

π Περὶ τῶν κοπτομένων ἡμῶν ναικῶν :

πα Περὶ τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ :

πβ Περὶ τῆς αἰτησαμένης τὸν ματθαῖον τοῦ ἰῦ :

πγ Περὶ κλεόπα :

2 1/3

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

περὶ ἡμέρας κατηχήσεως

τὰ ἰουνίου κδ
τροπαρίου
ἀντίφωνα
ἐπιφ
τόμ

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἰε
ρατεύειν αὐτὸν ἐν
τῇ τάξει τῆς ἐφη με
ρίας αὐτοῦ ἔναντι
ον τοῦ θυ κατὰ τὸ
ἔθος τῆς ἱερατείας
ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι
εἰσελθὼν εἰς τὸν
ναὸν τοῦ κυ καὶ
πᾶν τὸ πλῆθος ἦν
τοῦ λαοῦ προσευχό
μενον ἔξω τῇ ὥρᾳ
τοῦ θυμιάματος
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγ
γελος κυ ἑστὼς ἐκ
δεξιῶν τοῦ θυσια
στηρίου τοῦ θυμι
άματος καὶ ἐταρά
χθη ζαχαρίας ἰδὼν
καὶ φόβος ἐπέπεσεν
ἐπ' αὐτόν ἐπέπεσε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος
Μὴ φοβοῦ ζαχαρία διό
τι εἰσηκούσθη ἡ

δέησίς σου καὶ ἡ γυ
νὴ σου ἐλισάβετ τέξε
ται σοι υἱόν καὶ κα
λέσεις τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ ἰωάννην καὶ
ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλ
λίασις καὶ πολλοὶ ἐπὶ
τῇ γενέσει αὐτοῦ χα
ρήσονται ἔσται γὰρ
μέγας ἐνώπιον τοῦ
κυ καὶ οἶνον καὶ σί
κερα οὐ μὴ πίῃ καὶ
πνεύματος ἁγίου πλη
σθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτοῦ καὶ πολ
λοὺς τῶν υἱῶν ἰσ
ἐπιστρέψει ἐπὶ κν
τὸν θν αὐτῶν καὶ
αὐτὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
πνι καὶ δυνάμει
λιοὺ ἐπιστρέψαι καρ
δίας πρὸς υἱοὺς καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρο

ΗΗΣΕΙΔΙΚΑΙΩΝ ΘΕΟΤ
ΜΑΣΑΙΚΩ· ΛΑΟΝΚΑ
ΤΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟΝ
ΚΑΙΕΙΠΕΝΖΑΧΑΡΙΑΣΠΡΟΣ
ΤΟΝΑΓΓΕΛΟΝ ΚΑ
ΤΑΤΙΓΝΩΣΟΜΑΙΤΟΥ
ΤΟ ΕΓΩΓΑΡΕΙΜΙ
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ· ΚΑΙΗΓΥ
ΝΗΜΟΥΠΡΟΒΕΒΗΚΥ
ΙΑ· ΕΝΤΑΙΣΗΜΕΡΑΙΣ
ΑΥΤΗΣ ΚΑΙΑΠΟΚΡΙ
ΘΕΙΣΟΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΩ ΕΓΩΕΙΜΙΓΑ
ΒΡΙΗΛ· ΟΠΑΡΕΣΤΗΚΩΣ
ΕΝΩΠΙΟΝΤΟΥΘΥ
ΚΑΙΑΠΕΣΤΑΛΗΝ ΔΑ
ΛΗΣΑΙΠΡΟΣΣΕ· ΚΑΙΕΥ
ΑΓΓΕΛΙΣΑΣΘΑΙΣΟΙΤΑΥ
ΤΑ ΚΑΙΙΔΟΥ ΕΣΗΣΙ
ΩΠΩΝ ΚΑΙΜΗΔΥ
ΝΑΜΕΝΟΣΛΑΛΗΣΑΙΑ
ΧΡΙΣΗΜΕΡΑΣΓΕΝΗ
ΤΑΙΤΑΥΤΑΖΑΝΘΩΝ
ΟΥΚΕΠΙΣΤΕΥΣΑΣΤΟΙΣ
ΛΟΓΟΙΣΜΟΥ· ΟΙΤΙΝΕΣ
ΠΛΗΡΩΘΗΣΟΝΤΑΙ
ΕΙΣΤΟΝΚΑΙΡΟΝΑΥ
ΤΩΝ ΚΑΙΗΝΟΛΑΟΣ·
ΠΡΟΣΔΟΚΩΝΤΟΝΖΑ
ΧΑΡΙΑΝ ΚΑΙΕΘΑΥ
ΜΑΖΟΝΕΝΤΩΧΡΟ
ΝΙΖΕΙΝΑΥΤΟΝΕΝΤΩ
ΝΑΩ ΕΞΕΛΘΩΝΔΕ
ΟΥΚΗΔΥΝΑΤΟΛΑΛΗ
ΣΑΙΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙΕΠΕ
ΓΝΩΣΑΝΟΤΙΟΠΤΑ
ΣΙΑΝΕΩΡΑΚΕΝΕΝΤΩ
ΝΑΩ ΚΑΙΑΥΤΟΣ ΗΝ
ΔΙΑΝΕΥΩΝΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΙΔΙΕΜΕΝΕΚΩΦΟΣ
ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟ ΩΣΕΠΛΗ
ΣΘΗΣΑΝΑΙΗΜΕΡΑΙ
ΤΗΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣΑΥ
ΤΟΥ ΑΠΗΛΘΕΝΕΙΣΤΟ
ΟΙΚΟΝΑΥΤΟΥ
ΜΕΤΑΔΕΤΑΥΤΑΣΤΑΣ
ΗΜΕΡΑΣ ΣΥΝΕΛΑΒΕΝ
ΕΛΙΣΑΒΕΤΗΓΥΝΗΑΥ
ΤΟΥ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΘΕΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ Η ΓΥΝΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

καὶ περιέκρυβεν ἐν
τῇ μνήμῃ σπέντε
λέγουσα· ὅτι οὕτως
μοι πεποίηκεν ὁ κς,
ἐν ἡμέραις αἷς εἶδέ μοι
ἀφελεῖν τὸ
ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις
ἐκτῷ· ἀπέστειλέ μοι
ἄγγελος γαβριὴλ
πρὸ ἑνὸς μηνὸς εἰς πολιν
τῆς γαλιλαίας ἧ
ὄνομα ναζαρὲθ πρὸς
παρθένον μεμνη
στευμένην ἀνδρὶ
ᾧ ὄνομα ἰωσὴφ ἐξ
οἴκου δαὰδ καὶ τὸ
ὄνομα τῆς παρθένου
νουμαριάμ καὶ εἰ
σελθὼν ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτὴν εἶπεν·
χαῖρε καὶ χαριτωμέ
νη· ὁ κς μετὰ σοῦ ἐν
λογημένη σὺ ἐν

ναὶ ξὶν ἡδεήδων
σα· διεταράχθη ἐπι
τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ
διελογίζετο· ποτα
πὸς εἶη· ὃς πασμὸς οὗ
τος καὶ εἰπεν ἄγγε
λος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ
μαριαμ εὗρες γὰρ
χάριν παρὰ τῷ θῷ
καὶ ἰδοὺ συλλήψη
ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ
υἱν καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἰῆν οὗ
τος ἔσται μέγας καὶ
υἱὸς ὑψίστου κλη θή
σεται καὶ δώσει αὐ
τῷ κς ὁ θς τὸν θρο
νον δαὰδ πατρὸς αὐ
τοῦ· καὶ βασιλεύσει
ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακωβ
εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ
οὐκ ἔσται τέλος· εἶ
πεν δὲ μαριὰμ πρὸς

τὸν ἄγγελον πῶς
σται μοι τοῦτο ἐπεὶ
ἄνδρα οὐ γινώσκω
καὶ ἀποκρι θεὶς ὁ ἄγγε
λος εἶπεν αὐτῇ πνα
γιον ἐπελεύσεται
ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιάσει
σοι διὸ καὶ τὸ γεννώ
μενον ἅγιον κλη
θήσεται υἱὸς θυ καὶ
ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγ
γενίς σου καὶ αὐτὴ
συνείληφε υἱὸν
ἐν γήρει αὐτῆς καὶ
οὗτος μὴν ἕκτος
ἐστὶν αὐτῇ τῇ κα
λουμένῃ στείρᾳ
ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει
παρὰ τοῦ θυ πᾶν
ῥῆμα εἶπεν δὲ μα
ριάμ ἰδοὺ ἡ δού
λη κυ γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου

καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐ
τῆς ὁ ἄγγελος
ἀναστᾶσα δὲ μα
ριὰμ ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταύ
ταις ἐπορεύθη εἰ
ς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς εἰς πόλιν
ἸΟΥΔΑ καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον ζαχαρί
ου καὶ ἠσπάσατο τὴν
ἐλισάβετ καὶ ἐγέ
νετο ὡς ἤκουσεν τὸν
ἐλισάβετ τὸν ἀσπα
σμὸν μαρίας
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς
καὶ ἐπλήσθη πνα
γίου ἡ ἐλισάβετ
καὶ ἀνεφώνησε φω
νῇ μεγάλῃ καὶ εἶπε
εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξὶν καὶ εὐλο
γημένος ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου καὶ πό

φ ΕΝΜΟΙΤΟΥΤΟ ΪΝΑ
ΕΛΘΗ ΗΜΙΝ ΤΗΝ ΚΥ
ΜΟΥ ΠΡΟΣΜΕ ΪΔΟΝ
ΓΑΡ ΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ Η
ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΣΠΑΣΜΟΥ
ΣΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΩΤΑ ΜΟΥ
ΕΞΙΚΡΗΤΗΣΕ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ
ΕΝ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΙ ΕΝ ΤΗ
ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΙ ΚΑΙ ΜΑ
ΚΑΡΙΑ Η ΠΙΣΤΕΥΣΑΣΑ
ΟΤΙ ΕΣΤΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ
ΤΟΙΣ ΛΕΛΑΛΗΜΕΝΟΙΣ ΑΥ
ΤΗ ΠΑΡΑ ΚΥ ΚΑΙ ΕΙ
ΠΕΝ ΜΑΡΙΑΜ ΜΕΓΑ
ΛΥΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ
ΤΟΝ ΚΝ ΚΑΙ Η ΓΑΛ
ΛΙΑΣΕ ΤΟ ΠΝΑ ΜΟΥ
ΕΠΙ ΤΩ Φ ΩΤΙ ΩΤΩΣΕΝ
ΜΟΥ ΟΤΙ ΕΠΕΒΛΕΨΕΝ
ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΩ
ΣΙΝ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΑΥ
ΤΟΥ ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΑΠΟ
ΤΟΥ ΝΥΝ ΜΑΚΑΡΙ
ΟΥΣΙΝ ΜΕ ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΓΕ

ΝΕΑΙ ΟΤΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΜΟΙ ΜΕΓΑΛΕΙΑ Ο Δ Υ
ΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΝ ΤΟ
ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΓΕΝΕΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΕ
ΑΣ ΤΟΙΣ ΦΟΒΟΥΜΕ
ΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΕΠΟΙΗΣΕ
ΚΡΑΤΟΣ ΕΝ ΒΡΑΧΙΟΝΙ
ΑΥΤΟΥ ΔΙΕΣΚΟΡΠΙ
ΣΕΝ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΑΝΟΙΑ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΥ
ΤΩΝ ΚΑΘΕΙΛΕ Δ Υ
ΝΑΣΤΑΣ ΑΠΟ ΘΡΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΥΨΩΣΕ ΤΑΠΕΙ
ΝΟΥΣ ΠΕΙΝΩΝΤΑΣ
ΕΝΕΠΛΗΣΕ ΝΑΓΑΘΩΝ
ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ
ΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΚΕΝΟΥΣ
ΑΝΤΕΛΑΒΕΤΟ ΙΣΡΑΗΛ
Δ ΟΣ ΑΥΤΟΥ ΜΝΗΣΘΗ
ΝΑΙ ΕΛΕΟΥΣ ΚΑΘΩΣ
ΕΛΑΛΗΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΗΜΩΝ ΤΩ Α

βραὰμ καὶ τῶν σπέρ
ματι αὐτοῦ εἰς αἰῶ
νας· ἔμεινε δὲ μαρι
αμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ
μῆνας τρεῖς· καὶ ὑ
πέστρεψεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς· τῇ δὲ ἐλισάβετ ἐπλη
σθη ὁ χρόνος τοῦ τε
κεῖν αὐτὴν· καὶ ἐ
γέννησεν υἱὸν· καὶ
ἤκουσαν οἱ περίοικοι·
καὶ οἱ συγγενεῖς αὐ
τῆς· ὅτι ἐμεγάλυ
νεν κς· τὸ ἔλεος αὐτοῦ
μετ αὐτῆς· καὶ συν
ἔχαιρον αὐτῇ· καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδό
ῃ ἡμέρᾳ· ἦλθον πε
ριτεμεῖν τὸ παιδί
ον· καὶ ἐκάλουν αὐ
τὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ζαχα
ρίαν· καὶ ἀποκριθεὶ

σα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν·
οὐχί· ἀλλὰ κληθή
σεται ἰωάννης· καὶ εἶ
πον πρὸς αὐτὴν· ὅτι
οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ
συγγενείᾳ σου· ὃς κα
λεῖται τῷ ὀνόματι
τούτῳ· ἐνένευον
δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· τί
θέλει καλεῖ
σθαι αὐτόν· καὶ αἰ
τήσας πινακίδιον·
ἔγραψε λέγων· ἰω
άννης ἐστὶν τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύ
μασαν πάντες· ἀνε
ῴχθη δὲ τὸ στόμα
αὐτοῦ παραχρῆμα·
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ·
καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θν· καὶ ἐγένε
το ἐπὶ πάντας φόβος·
τοὺς περιοικοῦντας
αὐτούς· καὶ διελήλυ

τῆ ὀρεινῆ εἰς πόλιν Ἰούδα
ας· διελάλει πᾶσαν
τὰ ῥήματα ταῦτα
τα· καὶ ἐφοβήθη πᾶν
τες· οἱ ἀκούσαντες·
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν·
λέγοντες· τί ἄρα τὸ
παιδίον τοῦτο ἔσται·
καὶ χεὶρ κυρίου μετ᾽ αὐ
τοῦ· καὶ Ζαχαρίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου· καὶ προ
φήτευσε λέγων· εὐ
λογητὸς κς ὁ θς τοῦ
ἰηλ· ὅτι ἐπεσκέψατο
καὶ ἐποίησε λύτρω
σιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
καὶ ἤγειρε κέρας σωτ
ἡμῖν· ἐν οἴκῳ δαδ
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ
καθὼς ἐλάλησε διὰ
στόματος τῶν ἁ
γίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶ
νος προφητῶν αὐ

τοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μι
σούντων ἡμᾶς·
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ
τῶν πρώην ἡμῶν·
καὶ μνησθῆναι διαθ
κης ἁγίας αὐ
τοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε
πρὸς ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦ
ναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν ῥυσθέντας·
λατρεύειν αὐτῷ ἐν
ὁσιότητι καὶ δικαι
οσύνῃ ἐνώπιον αὐ
τοῦ· πάσας τὰς ἡμέ
ρας τῆς ζωῆς ἡμῶν
καὶ σὺ παιδίον· προ
φήτης ὑψίστου κλη
θήσῃ· προπορεύσῃ
γὰρ πρὸ προσώπου
κυ ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ

τῶν προφ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν
σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ·
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν
ἡμῶν· διὰ σπλάγ
χνα ἐλέους θ(εο)ῦ ἡμῶν·
ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς
ἀνατολὴ ἐξ ὕψους
φῶσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θα
νάτου καθημένοις·
τοῦ κατευθῦναι
τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης

Τοῦ δὲ παιδίου ηὐξανε·
καὶ ἐκραταιοῦτο πνι·
καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις
ἕως ἡμέρας ἀναδεί
ξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσ(ρα)ήλ

γένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλ
θεν δόγμα παρὰ καί
σαρος αὐγούστου
ἀπογράφεσθαι πᾶ

σαν τὴν οἰκου
μένην αὕτη ἀπο
γραφὴ πρώτη ἐγέ
νετο ἡγεμονεύον
τος τῆς συρίας κυρη
νίου καὶ ἐπορεύον
το πάντες ἀπογρά
φεσθαι ἕκαστος εἰς
τὴν ἰδίαν πόλιν
ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἐκ πόλεως ναζαρὲθ
εἰς τὴν ἰουδαίαν
εἰς πόλιν δαυὶδ ἥτις
καλεῖται βηθλεέμ
διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν
ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς
δαυὶδ ἀπογράψασθαι
σὺν μαριὰμ τῇ μνη
στευμένῃ αὐ
τῷ γυναικὶ οὔσῃ
ἐγκύῳ ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς
ἐκεῖ ἐπλήσθησαν

τὰ δὲ εἰσερ
χόμενα παρὰ
τὴν ὑγρὰν
ἐν ταῖς πηγαῖς
ἐξ ἀλθέας
γ΄ ἀπαρά

αἱ ἡμέραι τοῦτο
κεῖνα αὐτὴν + καὶ
ἐτέκεν τὸν υἱὸν αὐ
τῆς τὸν πρωτότο
κον· καὶ ἐσπαργά-ω
σεν αὐτὸν καὶ ἀνέ
κλινεν αὐτὸν ἐν
τῇ φάτνῃ διότι
οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος
ἐν τῷ καταλύματι +

Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν
τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ·
ἀγραυλοῦντες·
καὶ φυλάσσοντες
φυλακὰς τῆς νυ
κτός· ἐπὶ τὴν ποί
μνην αὐτῶν +
καὶ ἄγγελος κυ·
ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ
δόξα κυ περιέλαμ
ψεν αὐτούς + καὶ ἐ
φοβήθησαν φόβον
μέγαν + καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς ὁ ἄγγελος + μὴ

φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ·
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν·
χαρὰν μεγάλην ἣ
τις ἔσται παντὶ τῷ
λαῷ + ὅτι ἐτέχθη ὑ
μῖν σήμερον· σω
τὴρ ὅς ἐστι χς κς ἐν πόλει
Δαυ + καὶ τοῦτο ὑ
μῖν τὸ σημεῖον + εὑ
ρήσετε βρέφος ἐσπαρ
γανωμένον· καὶ κεί
μενον ἐν φάτνῃ + ·
καὶ ἐξαίφνης ἐγέ
νετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ
πλῆθος στρατιᾶς
οὐρανίου· αἰνούντων
τὸν θν καὶ λεγόν
των δόξα ἐν ὑψί
στοις θῳ· καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη ἐν ἀν
θρώποις εὐδοκία + καὶ ἐγέ
νετο· ὡς ἀπῆλθον
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν
οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι +

καὶ οἱ λοιποὶ ὑποπτεύοντες
ἐπὶ πονηρίᾳ προσάλλοις
διὰ τὸ ὠμὸν δὲ
ὡς κηδεμόνα καὶ
δοκιμωτάτου
τοῦ τοιούτου ὄγκου
ἐγνωρίσθημεν
καὶ ἀλόγως πτοῆσαι
τοὺς καὶ ἀνεύρον
τὴν τε Μαριὰμ καὶ
τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ
βρέφος κείμενον
ἐν τῇ φάτνῃ ἰδόν
τες δὲ διεγνώρι
σαν περὶ τούρημα
τος τοῦ λαληθέν
τος αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου
καὶ πάντες οἱ ἀκού
σαντες ἐθαύμασαν
περὶ τῶν λαληθέν
των ὑπὸ τῶν ποι
μένων πρὸς αὐτούς
Μαριὰμ δὲ πάντα

συνετήρει τὰ ῥή
ματα ταῦτα συμ
βάλλουσα ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτῆς

Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποι
μένες δοξάζοντες
καὶ αἰνοῦντες τὸν
θν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤ
κουσαν καὶ εἶδον
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς
αὐτοὺς ἰδιοτρόπως
σὺν ἡμέραις ὀκτὼ
τοῦ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον καὶ ἐκλή
θη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰς τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ
συλληφθῆναι αὐ
τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ

Καὶ ὁτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡ
μέραι τοῦ καθαρι
σμοῦ αὐτῶν κατὰ
τὸν νόμον μωσέως.

τῇ δ΄ τοῦ παρόντος χρυσοῦ ὡρῶν ε΄

τῇ αὐτῇ βασιλειοῦ ὑπατείας δ΄. τοῦ δὲ παιδίου ἤγαγον

ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς

ἱεροσόλυμα· παράστη
σαι τῷ κῷ· καθὼς
γέγραπται· ἐν νόμῳ
κῦ· ὅτι πᾶν ἄρσεν· διά
νοῖγον μήτραν· ἅ
γιον τῷ κῷ κληθή
σεται· καὶ τοῦ δοῦναι
θυσίαν κατὰ τὸ εἰρη
μένον· ἐν νόμῳ κῦ·
ζεύγος τρυγόνων·
ἢ δύο νεοσσοὺς περι
στερῶν·

Ἀπολυτίκιον τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦχος δ'.

Ἀγαλλιάσθω ἐπὶ σοὶ ἡ νύμφη τῶν ἀοράτων ἡμῶν βασιλέως, καὶ ἡ πύλη τῆς ἀνατολῆς ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐν τῇ ἀγκάλῃ τοῦ πατρὸς ὑπάρχων ὁ Λόγος, καὶ τῇ ἀγκάλῃ τῆς μητρὸς ὁρώμενος· ἐν τῷ ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος, καὶ ὡς Θεὸς ἐπιγνωσθήσεται τοῖς ἔθνεσιν· ἀγαλλιάσθω ἐπὶ σοὶ ἡ νύμφη τῶν ἀοράτων ἡμῶν βασιλέως, καὶ ἡ πύλη τῆς ἀνατολῆς ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐν τῇ ἀγκάλῃ τοῦ πατρὸς ὑπάρχων ὁ Λόγος, καὶ τῇ ἀγκάλῃ τῆς μητρὸς ὁρώμενος· ἐν τῷ ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος, καὶ ὡς Θεὸς ἐπιγνωσθήσεται τοῖς ἔθνεσιν· δόξα τῇ ἐπιφανείσῃ σοι· δόξα τῇ καταξιωσάσῃ σε· δόξα τῇ εὐδοκησάσῃ ἐπὶ σοί· δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός· δόξα σοι· δόξα σοι· δόξα σοι

ἼΩΣΕΝΦ· ΚΑΙΗΜΕΙΣ ΠΑΝ
ΤΕΣ ΕΘΑΥΜΑΖΟΝΤΕΣ
ΕΠΙΤΟΙΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ
ΠΕΡΙΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΛΟ
ΓΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΣΥΜΕ
ΩΝ· ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΠΡΟΣ
ΜΑΡΙΑΜ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ
ΑΥΤΟΥ· ἼΔΟΥ ΟΥΤΟΣ
ΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΠΤΩΣΙΝ
ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΠΟΛ
ΛΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΣΗΜΕΙΟΝ ΑΝΤΙΛΕ
ΓΟΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ ΣΟΥ
ΔΕ ΑΥΤΗΣ ΤΗΝ ΨΥ
ΧΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ
ΡΟΜΦΑΙΑ· ὅΠΩΣ ΑΝ
ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΩΣΙΝ
ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ
ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ ✣

ϛ̅ δ̅ ΚΑΙ ΗΝ ΑΝΝΑ ΠΡΟΦΗ
ΤΙΣ· ΘΥΓΑΤΗΡ ΦΑ
ΝΟΥΗΛ· ΕΚ ΦΥΛΗΣ Α
ΣΗΡ· ΑΥΤΗ ΠΡΟΒΕΒΗ
ΚΥΙΑ· ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΠΟΛ

ΛΑΙΣ ΖΗΣΑΣΑ ΕΤΗ ΜΕ
ΤΑ ΑΝΔΡΟΣ· ΕΠΤΑ Α
ΠΟ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΕΙΑΣ
ΑΥΤΗΣ· ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΧΕΙ
ΡΑ· ΩΣΕΙ ΕΤΩΝ ΟΓΔΟΗ
ΚΟΝΤΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ✣
ΝΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΟ ΑΠΟ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ· ΝΗΣΤΕΙΑΙΣ
ΚΑΙ ΔΕΗΣΕΣΙ ΛΑΤΡΕΥ
ΟΥΣΑ· ΝΥΚΤΑ ΚΑΙ Η
ΜΕΡΑΝ ✣ ΚΑΙ ΑΥΤΗ·
ΑΥΤΗ ΤΗ ὨΡΑ ΕΠΙΣΤΑ
ΣΑ· ΑΝΘΩΜΟΛΟΓΕΙ
ΤΟ ΤΩ ΚΩ· ΚΑΙ ΕΛΑΛΕΙ
ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ· ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ
ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΕΝΟΙΣ· ΛΥ
ΤΡΩΣΙΝ ΕΝ ΙΛΗΜ ✣ ΚΑΙ
ΩΣ ΕΤΕΛΕΣΑΝ ΑΠΑΝΤΑ·
ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ
ΤΟΥ ΚΥ· ΥΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΕΙ
ΣΤΗΝ ΓΑΛΙΛΑΙΑΝ· ΕΙ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΑΥΤΩΝ
ΝΑΖΑΡΕΘ ✣ ΤΟΔΕ ΕΠΑΙ
ΔΙΟΝΗΥΣΑΝΕΒΗΣΑΝ

ΑΡ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

κραταιούτοπῆνἰσπλη
ρούμενονσοφίας
καὶχάριστοῦπῆνε
πάντων· καὶεἰπο
ρεύοντοοἱγονεῖςἀν
τῶν· κατὲτοσεἰσῆε
ρουσαλημ· τῇεὸρ
τῇτῶνπάσχα· καὶ
ὁτεἐγένετοἐτῶνη
δώδεκα· ἀναβάν
τωναὐτῶνεἰσῆε
ροσόλυμα· κατὰτὸ
ἔθοστῆςἑορτῆς· καὶ
τελειωσάντωνἡμὰς
ἡμέρας· ἐντῷὑπο
στρέφειναὐτοὺς·
ὑπεμείνενἸσὸπαῖς
ἐνἹλημ· καὶοὐκέ
γνωῖῶσηφ· καὶἡ
μῆραὐτοῦ· νομί
σαντεσδεαὐτὸν·
ἐντῇσυνοδίᾳεἶναι·
ἦλθονἡμέρασὸδὸν·
καὶἐζήτουναὐτὸν

ἐντοῖςσυγγενεῦσιν
τοῖςγνωστοῖς·
καὶμὴεὑρόντεσαὐτὸν·
ὑπέστρεψανεἰςἹλημ·
ζητοῦντεσαὐτόν·
καὶἐγένετομεθ᾽ ἡ
μέραστρεῖς· εὗρον
αὐτὸνἐντῷἱερῷ·
καθεζόμενονἐν
μέσῳτῶνδιδασκά
λωνκαὶἀκούοντα
αὐτῶν· καὶἐπερω
τῶνταὐτούς·
ἐξίσταντοδὲπαν
τες· οἱἀκούοντεσαὐ
τοῦ· ἐπὶτῇσυνέσει·
καὶταῖςἀποκρίσεσιν
αὐτοῦ· καὶἰδόντες
αὐτὸν· ἐξεπλάγη
σαν· καὶπροςαὐτὸν
ἡμῆραὐτοῦεἶπεν·
τέκνον· τίἐποίη
σαςἡμῖνοὕτως· ἰ
δοὺοῖπρουκαγῶ·

ὁ δυνώμενοι ἐζ η
τοῦ μένε + καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτοὺς + τί ὅτι
ἐζητεῖτε με + οὐκ οἴ
δειτε· ὅτι ἐν τοῖς τοῦ
πρός μου· δεῖ εἶναι με
καὶ αὐτοῖ· οὐ συνή
καν τὸ ῥῆμα· ὃ ἐλά
λησεν αὐτοῖς + καὶ
κατέβη μετ αὐτῶν·
καὶ ἦλθεν εἰς ναζα
ρέθ· καὶ ἦν ὑποτασ
σόμενος αὐτοῖς + ἡ
δε μήτηρ αὐτοῦ· διε
τήρει πάντα τὰ ῥή
ματα· ἐν τῇ καρδι
α αὐτῆς + καὶ ἡ σο
φία καὶ ἡ
λικία καὶ χάριτι·
παρ· ὡ καὶ ἀνοῖς
νέτει δὲ πεντεκαι
δεκάτῳ τῆς ἡγεμο
νίας τιβερίου καίσα
ρος ἡγεμονεύοντος

ποντίου πιλάτου τῆς
ἰουδαίας· καὶ τετραρ
χοῦντος τῆς γαλι
λαίας ἡρῴδου· φι
λίππου δὲ τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτοῦ τετραρ
χοῦντος· τῆς ἰτου
ραίας καὶ τραχωνί
τιδος χώρας· καὶ λυ
σανίου τῆς ἀβιλινῆς
τετραρχοῦντος· ἐ
πὶ ἀρχιερέως ἄννα
καὶ καϊάφα· ἐγένετο
ῥῆμα θ͞υ ἐπὶ ἰωάν
νην· τὸν ζαχαρίου
υἱὸν· ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον τοῦ
ἰορδάνου· κηρύσ
σων βάπτισμα με
τανοίας· εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· ὡς τέ
γραπται ἐν βίβλῳ
λόγων· ἡσαΐου τοῦ

ἅγιος

Μάτθαιος ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ διήγησις

ἀ ϐ γ δ

προφητου λεγον
τος· φωνη βοωντος
εν τη ερημω ετοι
μασατε· την οδον
κυ· ευθειας ποιειτε.
τας τριβους αυτου
πασα φαραγξ πλη
ρωθησεται· και παν
ορος και βουνος ταπει
νωθησεται και εσ
ται τα σκολια· εις ευ
θειαν και αι τραχει
αι εις οδους λειας·
και οψεται πασα σαρξ·
το σωτηριον του θυ
λεγεν ουν τοις εκπο
ρευομενοις οχλοις·
βαπτισθηναι υπ αυ
του γεννηματα
εχιδνων· τις υπε
δειξεν υμιν φυγειν·
αποτης μελλουσης
οργης ποιησατε ουν·
καρπον αξιον της

μετανοιας· και μη
αρξησθε λεγειν εν
αυτοις πρα εχομεν
τον αβρααμ λεγω
γαρ υμιν οτι δυ
ναται ο θς εκ των
λιθων τουτων· εγ
ειραι τεκνα τω αβρα
αμ· ηδη δε και η αξι
νη· προς την ριζαν
των δενδρων κει
ται παν ουν δεν
δρον· μη ποιουν καρ
πον καλον· εκκοπτε
ται· και εις πυρ βαλλεται
και επηρωτων αυτον
οι οχλοι λεγοντες·
τι ουν ποιησωμεν
αποκριθεις δε· λεγει
αυτοις ο εχων δυο
χιτωνας· μεταδο
τω τω μη εχοντι
και ο εχων βρωματα·
ομοιως ποιειτω

Πλὴν ὁ δὲ καὶ τελώνην αι
καπτισθῆναι· καὶ
εἰπὸν πρὸς αὐτὸν δι
δάσκαλε· τί ποιήσω
μεν ὁ δὲ· εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς· μηδὲν πλέ
ον· παρατοδιατε
ταγμένον ὑμῖν πρᾶς
σετε· ἐπηρώτων
δὲ αὐτὸν καὶ στρα
τευόμενοι λέγον
τες· καὶ ἡμεῖς· τί
ποιήσωμεν· καὶ εἶ
πεν πρὸς αὐτοὺς· μη
δένα διασείσητε·
μηδὲ συκοφαντή
σητε· καὶ ἀρκεῖσθε
τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν·

Προσδοκῶντος δὲ
τοῦ λαοῦ· καὶ διαλο
γιζομένων πάν
των ἐν ταῖς καρδι
αις αὐτῶν περὶ τοῦ
Ἰωάννου· μήποτε

αὐτὸς εἶη ὁ χς ἀπεκρι
νατο οὖν Ἰωάννης ἅπα
σι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑ
μᾶς· ἔρχεται δὲ· οὗ
σχυροτέρος μου· οὗ
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύ
ψας· λῦσαι τὸν ἱμᾶν
τα· τῶν ὑποδημα
των αὐτοῦ· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει· ἐν
πνι ἁγίῳ καὶ πυρί·
οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χει
ρὶ αὐτοῦ· καὶ διακα
θαριεῖ τὴν ἅλωνα
αὐτοῦ· καὶ συνάξει
τὸν σῖτον· εἰς τὴν
ἀποθήκην αὐτοῦ·
τὸ δὲ ἄχυρον κατα
καύσει· πυρὶ ἀσβέστῳ·
πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν·
εὐηγγελίζετο τὸν
λαόν· ὁ δὲ ἡρῴδης

τηκϋαϛϐ
τῶκαιρῶ
ἱρωδ,ηϛ
τετραρχ
ἐλεγχομέ
νουϋπατό
ϊωάννου
περὶπρω

τηϛτϐ
τῶκαιρῶ
ἡρῴδου τοῦ
τετράρχου
τῶν περὶ
ἔτη τριάκοντα
ἄρχοντος

πετράρχης ἔλεγ
χόμενος ὑπ' αὐτοῦ
περὶ πρωδιάδος τῆς
γυναικὸς τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ
πάντων ὧν ἐποίη
σεν πονηρῶν ὁ ἡρῴ
δης, προσέθηκεν
καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν
καὶ κατέκλεισεν
τὸν ἰωάννην ἐν
φυλακῇ + ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆ
ναι ἅπαντα τὸν λα
ὸν καὶ ἰησοῦ βαπτισθέν
τος καὶ προσευχο
μένου ἀνεῳχθῆ
ναι τὸν οὐρανὸν + καὶ
καταβῆναι τὸ ἅγιον σωματι
κῷ εἴδει ὡσεὶ περι
στερὰν ἐπ' αὐτόν +
καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ
γενέσθαι λέγουσαν·

σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπη
τός, ἐν σοὶ εὐδόκησα ϗ τῇ τῆϛ
καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ
ἐτῶν τριάκοντα ὢν
ἀρχόμενος ὢν ὡς ἐ
νομίζετο υἱὸς ἰωσὴφ +
τοῦ ἡλεὶ
τοῦ ματθὰθ πάθ
τοῦ λευεὶ
τοῦ μελχεὶ
τοῦ ἰαννᾶ
τοῦ ἰωσὴφ
τοῦ ματταθίου
τοῦ ἀμὼς +
τοῦ ναούμ
τοῦ ἐσλεὶ
τοῦ ναγγαὶ
τοῦ μαάθ
τοῦ ματταθίου
τοῦ σεμεεὶ
τοῦ ἰωσὴφ
τοῦ ἰούδα
τοῦ ἰωάννα +
τοῦ ῥησᾶ

τοῦ ζοροβάβελ·
τοῦ σαλαθιήλ
τοῦ νηρεί
τοῦ μελχεί·
τοῦ ἀδδεί·
τοῦ κωσάμ
τοῦ ελμωδάμ·
τοῦ ηρ·
τοῦ ἰωσή
τοῦ ἐλιέζερ
τοῦ ἰωρεὶμ +
τοῦ ματθάτ +
τοῦ λευΐ·
τοῦ συμεών·
τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰωσήφ
τοῦ ἰωνάν·
τοῦ ἐλιακεὶμ +
τοῦ μελεά·
τοῦ μαϊνάν
τοῦ ματταθά·
τοῦ ναθάν
τοῦ δαυΐδ
τοῦ ἰεσσαί·

τοῦ ἰωβήδ
τοῦ βοὸς ζ +
τοῦ σαλμών
τοῦ ναασσών
τοῦ ἀμιναδάμ ε
τοῦ ἀράμ·
τοῦ ἰωράμ·
τοῦ ἐσρώμ·
τοῦ φαρές
τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰακώβ
τοῦ ἰσαάκ·
τοῦ ἀβραάμ +
τοῦ θαρά
τοῦ ναχώρ
τοῦ σερούχ
τοῦ ῥαγαύ
τοῦ φαλέγ
τοῦ ἔβερ
τοῦ σαλά·
τοῦ καϊνάν
τοῦ ἀρφαξάδ
τοῦ σημ
τοῦ νωε·

ϛ τὸν λάμεκ + ὁ διάβολος + εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
τὸν μαθουσάλα θ̄υ· εἶπε τῷ λιθῳ
τὸν ἐνὼχ τούτῳ· ἵνα γένηται
τὸν ἰάρεδ· ἄρτος + καὶ ἀπεκρί
τὸν μαλελεὴλ θη· οἷς πρόσωπον λέ
τὸν καϊνάν· γων + γέγραπται·
τὸν ἐνὼς· ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μό
ζτὸν σὴθ ζ· νῳ ζήσεται ἄνος· ἀλ
τὸν ἀδάμ· λὲ πὶ παντὶ ῥήματι
τὸν θ̄υ + τοῦ + καὶ ἀναγαγὼν
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς
ὄρος ὑψηλὸν· ἔδειξεν
αὐτῷ πάσας τὰς βα
σιλείας τῆς οἰκουμέ
νης· ἐν στιγμῇ χρό
νου + καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ διάβολος + σοὶ δώ
σω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν·
καὶ τὴν δόξαν αὐ
τῶν· ὅτι ἐμοὶ παρα
δέδοται + καὶ ᾧ ἐὰ
ἂν θέλω· δίδωμι
αὐτήν + σὺ οὖν

ΙΣΔΕΠΝΣΑΓΙΟΥΠΝΣ
ΡΗΣ· ΥΠΕΣΤΡΕΦΕΝΑ
ΠΟΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ·
ΚΑΙΗΓΕΤΟΕΝΤΩΠΝΙ
ΕΙΣΤΗΝΕΡΗΜΟΝ· Η̄ ϑ̄ γ̄ δ̄
ΜΕΡΑΣΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝ
ΤΑ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΣ
ΥΠΟΤΟΥΔΙΑΒΟΛΟΥ +
ιε̄ ε̄ ΚΑΙΟΥΚΕΦΑΓΕΝΟΥΔΕΝ·
ΕΝΤΑΙΣΗΜΕΡΑΙΣΕΚΕΙ
ΝΑΙΣ + ΚΑΙΣΥΝΤΕΛΕ
ΣΘΕΙΣΩΝ ΑΥΤΩΝ·
ΠΡΟΣΤΕ ΡΟΝΕΠΕΙΝΑ
ΣΕΝΣ ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΩ

προσκυνήσησεἐνώπι
όνμου· ἔσταισόυπά
σα+καὶἀποκριθεὶς· ὁῖς
εἶπενἀυτῶ+οῖς· ὑ
παγεὀπίσωμουσατα
νᾶ+γέγραπταί· Προ
σκυνήσειςκῦτὸνθῦ
σου· καὶαὐτῶμόνῳ
λατρεύσεις+καὶἦλθ
γενἀυτῶνεἰςἸλὴμ ερος6λυ
καὶἔστησενἀυτὸν ΜΑ
ἐπὶτὸπτερύγιον
τοῦἱεροῦ· καὶεἶπεν
αὐτῶ+εἰυἱὸςεἶτοῦ
θῦ· βάλεσεαὐτὸν·
ἐντεῦθενκάτω+
γέγραπταιγὰρ· ὅτι
τοῖςἀγγέλοιςαὐτοῦ
ἐντελεῖταιπερὶσοῦ·
τοῦδιαφυλάξαι σε·
καὶὅτιἐπὶχειρῶν
ἀροῦσίνσε· μήποτε
προσκόψῃςπρὸςλίθον
τὸνπόδαςσου+καὶ

ἀποκριθειςεἶπενἀυ
τῶοῖς+ὅτιεἴρηται·
οὐκἐκπειράσειςκῦ
τὸνθῦσου+καὶτελε
σάςπάνταπει
ρασμὸνδιάβολος·
ἀπέστηἀπ᾽αὐτοῦ·
ἄχρικαιροῦ+ καὶ
ὑπέστρεψενοῖς· ἐντὶ
δυνάμειτοῦπνς
εἰςτὴνγαλιλαίαν+
καὶφήμηἐξῆλθεν·
καθολῆςτῆςπερι
χώρουπερὶαὐτοῦ·
καὶαὐτοςἐδίδασκεν
ἐνταῖςσυναγωγαῖς
αὐτῶν· δοξαζομε
νοςὑποπάντων
καὶἦλθενεἰςτὴννα
ζαρὲθ· οὗἦντεθραμ
μένος+καὶεἰςἦλθεν
κατὰτὸεἰωθὸςαὐ
τῶ· ἐντῇἡμέρατῶ
σαββάτωνεἰςτὴν

ἕτερα
τῆεπτὰβ
ᾗ
Πρὸεπτεμ· α
τοῦΣεπτεμ·
μὴκαιρῶ· μὴ
θενοῖςεἰςτὴν
ναζαρὲθ·

συναγωγην· καὶ ἁ
νέστη ἀναγνῶναι
καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον· Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου· καὶ ἀ
ναπτύξας τὸ βιβλί
ον· εὗρεν τὸν τόπον·
οὗ ἦν γεγραμμένον·
Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἵ
νεκεν· ἔχρισέν με·
εὐαγγελίσασθαι πτω
χοῖς· ἀπέσταλκέν
με· ἰάσασθαι τοὺς
συντετριμμένους
τὴν καρδίαν· κη
ρύξαι· αἰχμαλώτοις
ἄφεσιν· καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖ
λαι τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει· κηρύξαι
ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν·
Καὶ πτύξας τὸ βιβλί
ον· ἀποδοὺς τῷ
ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν·

καὶ πάντων ἐν τῇ
συναγωγῇ ὀφθαλ
μοὶ ἦσαν ἀτενίζον
τες αὐτῷ· ἤρξα
το δὲ λέγειν πρὸς αὐ
τούς· ὅτι σήμερον
πεπλήρωται ἡ γρα
φὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠ
σὶν ὑμῶν·
καὶ πάντες ἐμαρτύ
ρουν αὐτῷ· καὶ ἐθαύ
μαζον· ἐπὶ τοῖς λό
γοις τῆς χάριτος·
τοῖς ἐκπορευομένοις·
ἐκ τοῦ στόματος αὐ
τοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐ
χ οὗτός ἐστιν· ὁ υἱὸς
Ἰωσήφ·
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
πάντως ἐρεῖτέ μοι·
τὴν παραβολὴν τα
τὴν· ἰατρέ· θεράπ
ευσον σεαυτόν· ὅ
σα ἠκούσαμεν· γενο

καὶ ἐν τῇ πατρίδι σου·

τὴν παραβολὴν ταύτην ἔλεγεν· ὅτι ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν· τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια· προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ· πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά· καὶ λέγει· οὐ μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον· ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου·

τῇ παρασκευῇ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνθίμου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πάντων ἐρειτέμοι

τῇ παρασκευῇ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνθίμου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πάντων ἐρειτέμοι

μενα ἐν τῇ καπερ
ναούμ· ποίησον καὶ
ὧδε ἐν τῇ πατρίδι
σου + εἶπεν δὲ + ἀμὴν
λέγω ὑμῖν + ὅτι οὐ
δεὶς προφήτης δε
κτός ἐστιν· ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ +
ἐπ ἀληθείᾳ δὲ λέ
γω ὑμῖν + πολλαὶ
χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἡλιοὺ ἐν
τῷ ἸΗΛ· ὅτε ἐκλεί
σθη οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη
τρία καὶ μῆνας ἕξ +
ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας· ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν + καὶ πρὸς
οὐδεμίαν αὐτῶν·
ἐπέμφθη ἸΗΛΙΑΣ·
εἰ μὴ εἰς σάρεφθα
τῆς Σιδῶνος· πρὸς
γυναῖκα χήραν +
καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν

ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προ
φήτου· ἐν τῷ ΙΗΛ·
καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
ἐκαθαρίσθη· εἰ μὴ
νεεμὰν ὁ σύρος + καὶ
ἐπλήσθησαν πάν
τες θυμοῦ· ἐν τῇ
συναγωγῇ· ἀκού
οντες ταῦτα + καὶ
ἀναστάντες· ἐξέβα
λον αὐτὸν· ἐξω τῆς
πόλεως· καὶ ἤγαγον
αὐτὸν· ἕως ὀφρύος
τοῦ ὄρους· ἐφ οὗ
πόλις αὐτῶν ᾠκο
δόμητο· εἰς τὸ κα
τακρημνίσαι αὐ
τὸν + αὐτὸς δὲ διὰ
μέσου· αὐτῶν· ἐπορεύετο
καὶ κατῆλθεν εἰς κα
περναοὺμ· πόλιν
τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἦν διδάσκων αὐ

τοῦ σὺν ἐν τοῖς σὰββασι
κδ΄ κ Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ
λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν
κε΄ η τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος·
ἔχων πνεῦμα δαιμονί
ου ἀκαθάρτου· καὶ
ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα· τί
ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Να
ζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε
τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ·
Καὶ ἐπετίμησεν αὐ
τῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων φιμώ
θητι· καὶ ἔξελθε ἐξ
αὐτοῦ· καὶ ῥίψαν
αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον· ἐξῆλ
θεν ἐξ αὐτοῦ· μηδὲν
βλάψαν αὐτόν· καὶ
ἐγένετο θάμβος ἐπὶ
πάντας· καὶ συνε λά

λουν πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· τίς ὁ λόγος
οὗτος· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
καὶ δυνάμει ἐπιτάσ
σει τοῖς ἀκαθάρτοις
πνεύμασι· καὶ ἐξέρ
χονται· καὶ ἐξεπο
ρεύετο ἦχος περὶ αὐ
τοῦ· εἰς πάντα τόπον
τῆς περιχώρου
ἈΝΑΣΤΑΣ Δ ἐκ τῆς συ
ναγωγῆς Ἰησοῦ· ἦλ
θεν εἰς τὴν οἰκίαν
Σίμωνος πενθερὰ
δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν
συνεχομένη πυρε
τῷ μεγάλῳ· καὶ ἐρω
τησαν αὐτὸν περὶ
αὐτῆς· καὶ ἐπιστὰς
ἐπάνω αὐτῆς· ἐπε
τίμησεν τῷ πυρε
τῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐ
τὴν παραχρῆμα
ΔΕ ἈΝΑΣΤΑΣ Δ· Δ῾ ΝΚΟ

ΗΕΙΑΥΤΟΙΣ + ΔΥΝΗΘΗ
ΤΟΣΔΕΤΟΥΘΕΙΛΙΟΥ· ΠΑΝ
ΤΕΣΟΣΟΥΣΕΙΧΟΝΑΣ + ΕΝΟΥΣΗ
ΤΑΣΝΟΣΟΙΣΠΟΙΚΙΛΑΙΣ·
ΗΓΑΓΟΝΑΥΤΟΥΣΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝ + ΔΕΕΝΙΕΚΑΣΤΩ
ΑΥΤΩΝ· ΤΑΣΧΕΙΡΑΣΕ
ΠΙΘΕΙΣ· ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕΝ
ΑΥΤΟΥΣ + ΕΞΗΡΧΕΤΟ
ΔΕ· ΚΑΙΔΑΙΜΟΝΙΑΠΟ
ΠΟΛΛΩΝ· ΚΡΑΖΟΝΤΑ
ΚΑΙΛΕΓΟΝΤΑ + ΟΤΙΣΥΕΙ
ΘΕΟΥ· ΟΥΚΕΠΕΤΙΜΩΝ· ΟΥΚΕΙΑ
ΑΥΤΑΛΑΛΕΙΝ· ΟΤΙΗ
ΔΕΙΣΑΝΤΟΝΧΝ· ΑΥ
ΤΟΝΕΙΝΑΙ + ΓΕΝΟΜΕ
ΝΗΣΔΕΗΜΕΡΑΣ· ΕΞΕΛ
ΘΩΝΔΕΠΟΡΕΥΘΗΣΕΙΣ
ΕΡΗΜΟΝΤΟΠΟΝ + ΚΑΙ
ΟΙΟΧΛΟΙ· ΕΠΕΖΗΤΟΥΝ
ΑΥΤΟΝ· ΚΑΙΗΛΘΟΝ
ΕΩΣΑΥΤΟΥ· ΚΑΙΚΑ
ΤΕΙΧΟΝΑΥΤΟΥ· ΤΟΥ

ΜΗΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙΑΠΑΝ
ΤΩΝ + ΔΕΕΙΠΕΝΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΥΣ + ΕΤΙΚΑΙΤΑΙΣ
ΕΤΕΡΑΙΣΠΟΛΕΣΙΝ· ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΣΑΣΘΑΙΜΕΔΕΙ·
ΤΗΝΒΑΣΙΛΕΙΑΝΤΟΥ
ΘΥ + ΟΤΙΕΙΣΤΟΥΤΟΑΠΕ
ΣΤΑΛΜΑΙ + ΚΑΙΗΝΗΚΗ
ΡΥΣΣΩΝΕΝΤΑΙΣΣΥΝΑ
ΓΩΓΑΙΣΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣ
ΓΕΝΕΤΟΔΕΕΝΤΩΤΟΠ
ΟΧΛΟΝΕΠΙΚΕΙΣΘΑΙΑΥ
ΤΩ· ΤΟΥΑΚΟΥΕΙΝΤΟΝ
ΛΟΓΟΝΤΟΥΘΥ· ΚΑΙ
ΑΥΤΟΣΗΝΕΣΤΩΣΠΑΡΑ
ΤΗΝΛΙΜΝΗΝΓΕΝΝΗ
ΣΑΡΕΤ· ΚΑΙΕΙΔΕΝΔΥ
ΟΠΛΟΙΑ· ΕΣΤΩΤΑΠΑΡΑ
ΤΗΝΛΙΜΝΗΝ + ΕΙΔΕΑ
ΛΙΕΙΣΑΠΟΚΑΝΤΕΣΑΠΑΥ
ΤΩΝ· ΑΠΕΠΛΥΝΑΝ
ΤΑΔΙΚΤΥΑ + ΕΜΒΑΣ
ΔΕΕΙΣΕΝΤΩΝΠΛΟΙΩΝ·
ΗΝΤΟΥΣΙΜΩΝΟΣ·

ΗΡΩΤΗΣΕΝ ΑΥΤΟΝ·
ΑΠΟΤΗΣΓΗΣΕΠΑΝΑ
ΓΑΓΕΙΝΟΛΙΓΟΝ+ΚΑΙ
ΚΑΘΙΣΑΣ·ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ
ΕΙΣΤΟΥΠΛΟΙΟΥΤΟΥΣΟ
ΧΛΟΥΣ+ΩΣΔΕΕΠΑΥ
ΣΑΤΟΛΑΛΩΝ·ΕΙΠΕΝΠΡΟΣ
ΤΟΝΣΙΜΩΝΑ+ΕΠΑΝΑ
ΓΑΓΕΕΙΣΤΟΒΑΘΟΣ·ΚΑΙ
ΧΑΛΑΣΑΤΕΤΑΔΙΣΤΥ
ΑΥΤΩΝΕΙΣΑΓΡΑΝ+
ΚΑΙΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΟΣΙ
ΜΩΝ·ΕΙΠΕΝΑΥΤΩ+
ΕΠΙΣΤΑΤΑ·ΔΙΟΛΗΣ
ΤΗΝΝΥΚΤΟΣΚΟΠΙΑ
ΣΑΝΤΕΣ·ΟΥΔΕΝΕΛΑ
ΒΟΜΕΝ+ΕΠΙΔΕΤΩΡΗ
ΜΑΤΙΣΟΥ·ΧΑΛΑΣΩΤΟ
ΔΙΚΤΥΟΝ+ΚΑΙΤΟΥ
ΤΟΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣ·ΣΥ
ΝΕΚΛΕΙΣΑΝΠΛΗΘΟΣ
ΙΧΘΥΩΝΠΟΛΥ+ΔΙ
ΕΡΡΗΓΝΥΤΟΔΕ·ΤΟΔΙ
ΚΤΥΟΝΑΥΤΩΝ+ΚΑΙ

ΚΑΤΕΝΕΥΣΑΝΤΟΙΣΜΕ
ΤΟΧΟΙΣ·ΤΟΙΣΕΝΤΩΕ
ΤΕΡΩΠΛΟΙΩ·ΤΟΥΕΛ
ΘΟΝΤΑΣΣΥΛΛΑΒΕΣΘΑΙ
ΑΥΤΟΙΣ+ΚΑΙΗΛΘΟΝ·
ΚΑΙΕΠΛΗΣΑΝΑΜΦΟ
ΤΕΡΑΠΛΟΙΑ·ΩΣΤΕ
ΒΥΘΙΖΕΣΘΑΙΑΥΤΑ+
ΣΙΜΩΝΙΔΩΝΑΕΣΙΜΩΝΠΕ
ΤΡΟΣ·ΠΡΟΣΕΠΕΣΕΤΟΙΣ
ΓΟΝΑΣΙΤΟΥΙΥ+ΛΕΓΩΝ·
ΕΞΕΛΘΕΕΝΕΜΟΥ·ΟΤΙ
ΑΝΗΡΑΜΑΡΤΩΛΟΣΕΙ
ΜΙΚΡΟ+ΤΟΑΜΒΟΣΓΑΡ·
ΠΕΡΙΕΣΧΕΝΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΣΥΝ
ΑΥΤΩΙ·ΕΠΙΤΗΑΓΡΑ
ΤΩΝΙΧΘΥΩΝ·ΗΣΥ
ΧΑΖΟΝ+ΟΜΟΙΩΣΔΕ
ΚΑΙΙΑΚΩΒΟΝΚΑΙΙΩ
ΑΝΝΗΝ·ΥΙΟΥΣΖΕΒΕ
ΔΑΙΟΥ·ΟΙΗΣΑΝΣΚΟΙ
ΝΩΝΟΙΤΩΣΙΜΩΝΙ+
ΚΑΙΕΙΠΕΝΠΡΟΣΤΟΝΣΙ

ΚΒ

ΜΩΝΑΔΟΣ ΜΗΦΟΚΟΥ
ΑΠΟΤΟΥΝΥΝ ΑΠΟΥΣ
ΕΣΗΣ ΩΤΡΩΙΝΗ ΚΑΙΚΑ
ΤΑΓΑΓΟΝΤΕΣΤΑΠΛΟΙ
ΑΕΠΙΤΗΝΗΓΗΝ ΑΦΕΝ
ΤΕΣΑΠΑΝΤΑ ΗΚΟΛΟΥ
ΘΗΣΑΥΤΩΝ ΚΑΙ
ΓΕΝΕΤΟΕΝΤΩΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΝΕΝΗΜΙΑΤΩΝ
ΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΙΔΟΥ
ΑΝΗΡ ΠΛΗΡΗΣΕΠΡΑΣ
ΚΑΙΔΩΝΤΟΝΙΔ
ΠΕΣΩΝΕΠΙΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΕΔΕΗΘΗΑΥΤΟΥ ΛΕ
ΓΩΝ ΚΕ ΕΑΝ ΘΕΛΗΣ
ΔΥΝΑΣΑΙΜΕΚΑΘΑ
ΡΙΣΑΙ ΚΑΙΕΙΚΤΕΙΝΑΣ
ΤΗΝΧΕΙΡΑ ΗΨΑΤΟ
ΑΥΤΟΥΕΙΠΩΝ ΘΕ
ΛΩΚΑΘΑΡΙΣΘΗΤΙ
ΚΑΙΕΥΘΕΩΣΗΛΕΠΡΑ
ΑΠΗΛΘΕΝΑΠΑΥΤΟΥ
ΚΑΤΑΥΤΟΣΠΑΡΗΓΓΕΙ
ΛΕΝΑΥΤΩ ΜΗΔΕΝΙ

ΕΙΠΕΙΝ ΑΛΛΑΑΠΕΛΘΩΝ
ΔΕΙΞΟΝΣΕΑΥΤΟΝΤΩ
ΙΕΡΕΙ ΚΑΙΠΡΟΣΕΝΕΓΚΕ
ΠΕΡΙΤΟΥΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ
ΣΟΥ ΚΑΘΩΣΠΡΟΣΕΤΑ
ΞΕΜΩΣΗΣ ΕΙΣΜΑΡΤΥ
ΡΙΟΝΑΥΤΟΙΣ ΔΙΗΡΧΕ
ΤΟΔΕΛΟΓΟΣΜΑΛΛΟΝΠΕ
ΡΙΑΥΤΟΥ ΚΑΙΣΥΝΗΡ
ΧΟΝΤΟΟΧΛΟΙΠΟΛΛΟΙ
ΑΚΟΥΕΙΝΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΡΑΠΕΥΕΣΘΑΙΥΠΑΥ
ΤΟΥΑΠΟΤΩΝΑΣΘΕΝΕΙ
ΩΝΑΥΤΩΝ ΑΥΤΟΣ
ΔΕΗΝΥΠΟΧΩΡΩΝΕΙΝ
ΤΑΙΣΕΡΗΜΟΙΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ
ΑΙΕΓΕΝΕΤΟΕΝΗΜΙΑΤΩ
ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙΑΥΤΟΣ
ΗΝΔΙΔΑΣΚΩΝΙΚΑΙ
ΗΣΑΝΙΚΑΘΗΜΕΝΟΙΦΑ
ΡΙΣΑΙΟΠΙΚΑΙΝΟΜΟΔΙ
ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΟΙΗΣΑΝΕΛΗ
ΛΥΘΟΤΕΣ ΕΙΣΠΑΣΗΣ

ΙΚ ΛΓ Κ ΑΡ

Ε Τ Ι Α

ΔΑ Κ

ΔΕ Κ

ΔΣ Κ

ΑΡ

Κ

ΤΗ ΤΩ ΚΕ ΚΑΙ ΡΩ ΝΙΝΟΙΣ ΕΝ ΜΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Α Κ

ΤΗ ΤΩ ΚΑΙ ΡΩ ΝΙΝΑ ΔΑΣΚΩ ΟΙΣ ΙΚΑΙΗΣΑΝ ΙΚΑΘΗΜΑΣΘ

κωμης της γαλιλαι
ας· και ιουδαιας και
ιλημ· και δυναμις
κυ ην εις το ιαϲθαι αυτους +
ιγ και ιδου ανδρες φερον
επι κλινης ανθρωπον
ος ην παραλελυμενος +
και εζητουν αυτον
εισενεγκειν· και ουχ
ηυρισκον ποιας αυτον +
και μη ευροντες ποι
ας εισενεγκωσιν αυ
τω δια τον οχλον·
αναβαντες επι το δω
μα· δια των κερα
μων· κατεβιβασαν
τον συν τω κλινι
διδιον εις το μεσον· εμ
προσθεν του ιυ + και
ιδων την πιστιν
αυτων· ειπεν αυτω +
ανε· αφεωνται σοι αι
αμαρτιαι σου + και ηρ
ξαντο διαλογιζεσθαι·

οι γραμματεις και οι
φαρισαιοι λεγοντες +
τις εστιν ουτος· ος λα
λει βλασφημιας + τις
δυναται αφιεναι
αμαρτιας· ει μη μονος
ο θς + επιγνους δε ο ιϲ
τους διαλογισμους
αυτων· αποκριθεις·
ειπεν προς αυτους +
τι διαλογιζεσθε· εν
ταις καρδιαις υμων +
τι εστιν ευκοπωτε
ρον + ειπειν· αφεον
ται σοι αι αμαρτιαι·
ειπειν· εγειρε και περι
πατει + ινα δε ειδη
τε· οτι εξουσιαν εχει·
ουτος αν ου· επιτης
γης αφιεναι αμαρ
τιας· ειπεν τω παρα
λυτικω + σοι λεγω +
εγειρε· και αρας τον κλι
νιδιον σου· πορευου

εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ
παραχρῆμα ἀνέστας
ἐνώπιον αὐτῶν·
ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὕτως οὐδέποτε εἴδομεν παράδοξον σήμερον.
καὶ πάλιν ἐξῆλθε παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ παράγων εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ.
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;
καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
καὶ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι συνήθως καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων

ΙΑ ΛΗ Κ
ΧΑΡ
ΙΒ ΛΘ Κ
ΧΑΡ
ΙΓ Μ Λ
ΟΑ ΟΒ ΚΑ ΚΒ
ΙΔ Μ Λ
ΟΒ ΚΓ

ωη· οἱ δὲ εἶ· ἔστιν ὃν
εἶπεν καὶ πηνοῦσιν· ὁ
δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
μὴ δύνασθε τοὺς
υἱοὺς τοῦ νυμφῶ
νος ἐν ὧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστί ·
ποιῆσαι νηστεύειν·
ἐλεύσονται δὲ ἡμέ
ραι· ὅταν ἀπ' ἀπ' αὐ
τῶν ὁ νυμφί
ος καὶ τότε νηστεύ
σουσιν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· ἔλε
γεν δὲ καὶ παραβο
λὴν πρὸς αὐτούς· ὅ
τι οὐδεὶς ἐπίβλη
μα ἱματίου καινοῦ
ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱματί
ῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή
γε καὶ τὸ καινὸν
σχίζει· καὶ τῷ πα
λαιῷ οὐ συμφω
νεῖ τὸ ἀπ' αὐτοῦ καινό·

καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
νέον· εἰς ἀσκοὺς παλαι
οὺς· εἰ δὲ μήγε ῥήξει
οἶνος νέος ἀσκοὺς καὶ
αὐτὸς ἐκχυθήσε
ται· καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο
λοῦνται· ἀλλὰ οἶνον
νέον· εἰς ἀσκοὺς καινοὺς καὶ
ἀμφότεροι συντηρ
οῦνται· καὶ οὐδεὶς πίνων
παλαιὸν· εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ·
ὁ παλαιὸς χρηστότε
ρός ἐστιν· ἐγένετο δὲ ἐν σαββά
τῳ δευτεροπρώτῳ
διαπορεύεσθαι αὐ
τὸν διὰ τῶν σπορί
μων· καὶ ἔτιλλον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς
στάχυας καὶ ἤσθιον
τῶν χόντες ταῖς χερ
σὶν αὐτῶν τινες δὲ

ΜΑΡ

ΚΑ ΡΙΑ ΚΒ

τῶν φαρισαίων· εἰ
πον αὐτοῖς· τί ποιεῖ
τε· οὐκ ἔξεστι ποι
εἶν ἐν τοῖς σάββασι +
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς· +
εἶπεν πρὸς αὐτούς·
οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνω
τε· ὃ ἐποίησε δ· ἀδ· ὅτε
πεῖνας ἐνὰ αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄν
τες· ὡς εἰσῆλθεν εἰ
στὸν οἶκον τοῦ θυ
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔλαβε καὶ
ἔφαγεν· καὶ ἔδωκε
καὶ τοῖς μετ' αὐ
τοῦ· οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν
αὐτῷ φαγεῖν εἰ μὴ
μόνους τοὺς ἱερεῖς
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς +
ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου + ψ

ιε μβ κ

Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέ
ρῳ σαββάτῳ εἰσελ

θεῖν αὐτὸν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ δι
δάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά +
παρετηροῦντο δὲ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι· εἰ ἐν τῷ
σαββάτῳ θεραπεύ
σει αὐτὸν· ἵνα εὕρω
σὶ κατηγορίαν αὐτοῦ +
αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς
διαλογισμοὺς αὐ
τῶν + καὶ εἶπεν τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν
μὴν ἔχοντι τὴν
χεῖρα + ἔγειρε· καὶ στῆ
θι εἰς τὸ μέσον + ὁ δὲ
ἀναστὰς ἔστη + εἶπεν
οὖν πρὸς αὐτούς +
ἐπερωτήσω ὑμᾶς·
τί ἔξεστι τοῖς σάββα
σιν + ἀγαθοποιῆσαι
ἢ κακοποιῆσαι + ψυ

χηνεωσαι ηαποκτει
ναι καιπορισασθαι
μενοσπαντασαυτους
εἰπωναυτωεκτει
νοντηνχειρασου
ὁδεεποιησεν καιἀ
πεκατεστασηηχειρ
αὐτου· υγιης· ὡσή
ἀλλη· αὐτειδεεπλή
σθησανανοιας· καὶ
διελαλουνπροσαλλή
λουσλεγοντες· τίἀν
ποιησειαντωῖν
γενητοδεεντοῖς
μαθηταῖς· ἐ
χηλθενειστοὸροσους
προσευξασθαι καὶ
ηὑρισκανγυμνους
ωνεῖντηπροσευχή
τουτου καιὁτεεγέ
νετοηημερα προσε
φωνησεντουσμα
θητασαυτου καὶ
εκλεξαμενοσαπ'αν

τωνηδωδεκαὁυς
καιἀποστολουςωνο
μασεν· σιμωνα ὸν
καιωνομασενπετρο·
καιἀνδρεαντονα
δελφοναυτου· ια
κωβον· καιἸωαννην
φιλιππον· καιβαρθο
λομαιον· ματθαιον·
καιθωμαν· Ἰακωβο
βοντοντουἀλφαιου·
καιτιμωνατονκα
λουμενονζηλωτη
ἸουδανἸακωβου·
καιἸουδανἸσκαριω
τηνὃσκαιἐγενετο·
προδοτης· τετε
καικαταβασμετ'αὐ
τωνεστηεπιτοπου
πεδεινου· καιὄχλος
μαθητωναυτου·
καιπληθοσπολυτου
λαου· ἀποπασηςτης
ἸουδαιαςκαιἸλημ·

ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΟΥ ΤΗΣ
ΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΝΟΣ ΟΤΙ
ΗΛΕΗΣΟΝΤΑΙ ΚΕΥΣΑΙΑΝ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΦΗ ΗΝΑΙ Α
ΠΟΤΩΝΝΙΣΘΗΝΑΥΤΩ
ΚΑΙ ΕΙΟΧΛΟΥΜΕΝΟΙ Α
ΠΟΠΗΘΗΝΑΙΚΑΦΑΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΦΑΡΠΕΥΟΝΤΟ
ΚΑΙ ΠΑΣΟΟΧΛΟΣ ΕΖΗΤΕΙ
ΑΠΤΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΥ ΟΤΙ
ΤΙΔΥΝΑΜΙΣ ΠΑΡ ΑΥ
ΤΟΥ ΕΞΗΡΧΕΤΟ ΚΑΙ ΙΑ
ΤΟ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ
ΜΣ Β ΕΠΑΡΑΣ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛ
ΜΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΜΑΘΗΤΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΛΕ
ΜΖ Β ΓΕΝ ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΤΩ
ΧΟΙ ΟΤΙ ΥΜΕΤΕΡΑ ΕΣΤΙΝ
ΗΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ
ΜΗ Ε ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΙΝΟΝΤΕΣ
ΤΕΣ ΝΥΝ ΟΤΙ ΧΟΡΤΑΣΘΗ
ΣΕΣΘΕ ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ
ΜΕ Ε ΚΛΑΙΟΝΤΕΣ ΝΥΝ ΟΤΙ
ΓΕΛΑΣΕΤΕ ΜΑΚΑΡΙΟΙ

ΕΣΤΕ ΠΑΝΤΕΣ ΜΙΣΗΣΟΙ
ΣΙΝ ΥΜΑΣ ΟΤΑΝ ΑΦΟΡΙΣΩΣΙΝ ΥΜΑΣ
ΚΑΙ ΟΝΕΙΔΙΣΩΣΙΝ ΤΟ ΟΝΟ
ΜΑ ΥΜΩΝ ΩΣ ΠΟΝΗ
ΡΟΝ ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΧΑΡΗΤΕ ΕΝΕΚΕΝ
ΗΣ ΤΗΣΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΣΚΙΡ
ΤΗΣΑΤΕ ΙΔΟΥ ΓΑΡ Ο
ΜΙΣΘΟΣ ΥΜΩΝ ΠΟ
ΛΥΣ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ ΓΑΡ ΕΠΟΙ
ΟΥΝ ΤΟΙΣ ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ
ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ
ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ
ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΟΤΙ ΑΠΕΧΕ
ΤΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ
ΥΜΩΝ ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ
ΟΙ ΕΜΠΕΠΛΗΣΜΕΝΟΙ
ΤΙ ΠΕΙΝΑΣΕΤΕ ΟΥ
ΑΙ ΥΜΙΝ ΟΙ ΓΕΛΩΝΤΕΣ
ΝΥΝ ΟΤΙ ΠΕΝΘΗΣΕΤΕ
ΚΑΙ ΚΛΑΥΣΕΤΕ

ΤΗ Δ ΠΑΡΑΣΚ Β

ΕΙΠΕ ΝΟΕΣ ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥ

ΝΑ
ΝΒ
ΝΓ
ΝΔ
ΝΕ

ΟΥΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑΛΩΣ ΥΜΑΣ ΛΕΓΩΣΙΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ· ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ ΓΑΡ ΕΠΟΙΟΥΝ ΤΟΙΣ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΑΙΣ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΕΙΣ ΑΥΤΩΝ· ΑΛΛΑ ΥΜΙΝ ΛΕΓΩ ΤΟΙΣ ΑΚΟΥΟΥΣΙΝ· ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΥΜΩΝ· ΚΑΛΩΣ ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟΙΣ ΜΙΣΟΥΣΙΝ ΥΜΑΣ· ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΩΜΕΝΟΥΣ ΥΜΑΣ· ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΩΝ ΥΜΑΣ·

ΝΓ
Κ

Τῷ ΤΥΠΤΟΝΤΙ ΣΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΙΑΓΟΝΑ· ΠΑΡΕΧΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ· ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΙΡΟΝΤΟΣ ΣΟΥ ΤΟ ΙΜΑΤΙΟΝ· ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΙΤΩΝΑ ΜΗ ΚΩΛΥΣΗΣ· ΠΑΝΤΙ ΔΕ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ ΣΕ ΔΟΥ· ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΙ

ΝΔ
Κ

ΡΟΝΤΟΣ ΤΑ ΣΑ· ΜΗ ΑΠΑΙΤΕΙ· ΤΕΤΒ Γ

ΑΙ ΚΑΘΩΣ ΘΕΛΕΤΕ· ΙΝΑ ΠΟΙΩΣΙΝ ΥΜΙΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ· ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΠΟΙΕΙΤΕ ΑΥΤΟΙΣ ΟΜΟΙΩΣ·

ΝΕ
Κ

ΑΙ ΕΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΩΝΤΑΣ ΥΜΑΣ· ΠΟΙΑ ΥΜΙΝ ΧΑΡΙΣ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΩΝΤΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΓΑΠΩΣΙΝ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΑΓΑΘΟΠΟΙΗΤΕ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΠΟΙΟΥΝΤΑΣ ΥΜΑΣ· ΠΟΙΑ ΥΜΙΝ ΧΑΡΙΣ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΙΟΥΣΙΝ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΔΑΝΕΙΖΗΤΕ· ΠΑΡ ΩΝ ΕΛΠΙΖΕΤΕ ΑΠΟΛΑΒΕΙΝ· ΠΟΙΑ ΥΜΙΝ ΧΑΡΙΣ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙΣ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙΣ ΔΑΝΕΙΖΟΥΣΙΝ· ΙΝΑ Α

πολάκωσιτάϊσα πλὴν
ἀγαπᾶτετὸυσἐχθροὺς
ὑμῶν καὶἀγαθοποιεῖτε
καὶδανείζετε
μηδὲνἀπελπίζον
τες καὶἔσταιὁμισθὸς
ὑμῶνπολὺς καὶ
ἔσεσθεὑιοὶὑψίστου
ὅτιαὐτὸςχρηστός
ἐστιν ἐπὶτοὺςἀχα
ρίστουςκαὶπονηροὺς
γίνεσθεοὖνοἰκτίρ
μονες καθὼςκαὶ
ὁπατὴρὑμῶν οἰκτίρ
μωνἐστίν
καὶμὴκρίνε καὶοὐ
μὴκρι θῆτε μὴκα
τα δικάζετε καὶοὐ
μὴκατα δικασθῆ
τε ἀπολύετεκαὶ
πολυθήσεσθε δί
δοτε καὶδοθήσεται
ὑμῖν μέτρονκα
λὸνπεπιεσμένονκαὶ
σεσαλευμένον καὶ
ὑπερεκχυνόμενον
δώσουσινεἰςτὸν
κολπονὑμῶν τῷ
γὰραὐτῷμέτρῳ ᾧ
μετρεῖτε ἀντιμε
τρηθήσεταιὑμῖν
εἶπενδὲπαραβολὴν
αὐτοῖς μήτιδύνα
ταιτυφλὸς τυφλὸν
ὁδηγεῖν οὐχὶἀμφο
τεροὶεἰςβόθυνον
πεσοῦνται οὐκἔστι
μαθητὴς ὑπὲρτὸν
διδάσκαλονἑαυτοῦ
κατηρτισμένοςδὲ
πᾶςἔσται ὡςὁδιδά
σκαλοςαὐτοῦ τίδε
βλέπειςτὸκάρφος τὸ
ἐντῷὀφθαλμῷτοῦ
ἀδελφοῦσου τὴν
δὲδοκὸντὴνἐντῷ
ἰδίῳὀφθαλμῷοὐ
κατανοεῖς ἢπῶςδύ

ε ιη ζ

ε ιθ η

ε κ θ

ε κα ι

ε κβ ια

κυρ κ καὶμὴκρίνετε καὶοὐ μὴ κριθῆτε.

ΝΑCΑΙΛΕΓΕΙΝΤΩΑΔΕΛ
ΦΩCΟΥ+ΑΔΕΛΦΕ·Α
ΦΕCΕΚΒΑΛΩΤΟΚΑΡ
ΦΟCΤΟΕΝΤΩΟΦΘΑΛ
ΜΩCΟΥ·ΣΑΥΤΟCΤΗΝ
ΕΝΤΩΟΦΘΑΛΜΩCΟΥ
ΔΟΚΟΝΟΥΚΛΕΠΩΝ+
ΥΠΟΚΡΙΤΑ·ΕΚΒΑΛΕ
ΠΡΩΤΟΝΤΗΝΔΟΚΟΝ
ΕΚΤΟΥΟΦΘΑΛΜΟΥ
COΥ·ΚΑΙΤΟΤΕΔΙΑΒΛΕ
ΨΕΙCΕΚΒΑΛΕΙΝΤΟΚΑΡ
ΦΟCΤΟΕΝΤΩΟΦΘΑΛ
ΜΟΥΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥCΟΥ+
ΟΥΓΑΡΕCΤΙΔΕΝΔΡΟΝ
ΚΑΛΟΝ·ΠΟΙΟΥΝΚΑΡ
ΠΟΝCΑΠΡΟΝ·ΟΥΔΕ
ΔΕΝΔΡΟΝCΑΠΡΟΝ·
ΠΟΙΟΥΝΚΑΡΠΟΝΚΑ
ΛΟΝ+ΕΚΑCΤΟΝΓΑΡ
ΔΕΝΔΡΟΝΕΚΤΟΥΪΔΙ
ΟΥΚΑΡΠΟΥΓΙΝΩCΚΕ
ΤΑΙ+ΟΥΓΑΡΕΞΑΙΚΑΝ
ΦΩΝΗCΥΛΑΒΕΤΟΥCΤΟΥΚΑ·

ΖΟΥΔΕΒΕΚΒΑΤΟΥΖΠΡΥ
ΓΩCΙCΤΑΦΥΛΗΝ+
ΑΓΑΘΟCΑΝΘΡΩΠΟC·ΕΚΤΟΥ
ΑΓΑΘΟΥΤΗCΑΥΡΟΥ·
ΤΗCΚΑΡΔΙΑCΑΥΤΟΥ·
ΠΡΟΦΕΡΕΙΤΟΑΓΑΘΟΝ+
ΚΑΙΟΠΟΝΗΡΟCΑΝΘΡ·
ΕΚΤΟΥΠΟΝΗΡΟΥΘΗ
CΑΥΡΟΥΤΗCΚΑΡΔΙΑC
ΑΥΤΟΥ·ΠΡΟΦΕΡΕΙΤΟ
ΠΟΝΗΡΟΝ+ΕΚΓΑΡΤΟΥ
ΠΕΡΙCCΕΥΜΑΤΟCΤΗC
ΚΑΡΔΙΑC·ΛΑΛΕΙΤΟCΤΟ
ΜΑΑΥΤΟΥ·

ΤΙΔΕΜΕΚΑΛΕΙΤΕΚΥΚΕ·
ΖΚΑΙΟΥΠΟΙΕΙΤΕΖΛΕΓΩ+
ΠΑCΟΕΡΧΟΜΕΝΟCΠΡΟCΜΕ·
ΚΑΙΑΚΟΥΩΝΜΟΥΤΟC
ΛΟΓΟΥC·ΚΑΙΠΟΙΩΝΑΥ
ΤΟΥC·ΥΠΟΔΕΙΞΩΥ
ΜΙΝ·ΤΙΝΙΕCΤΙΝΟ
ΜΟΙΟC+ΟΜΟΙΟCΕCΤΙΝ
ΑΝΘΖΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΙ
ΟΙΚΙΑΝ+ΟCΕCΚΑΤΕΝ·

καὶ ἑκατοντάρνην καὶ
ἑκατόμνην ἐμέλιον·
ἐπὶ τὴν πέτραν
πλὴν μυρὰς δὲ γενο
μένης προσέρρηξεν
ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν
ἐκείνην· καὶ οὐκ ἴσχυ
σεν σαλεῦσαι αὐτήν·
τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν·
ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποι
ήσας ὅμοιός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου· ἣ
προσέρρηξεν ὁ ποτα
μός· καὶ εὐθέως συνέπε
σεν· καὶ ἐγένετο τὸ
ῥῆγμα τῆς οἰκίας
ἐκείνης μεγα τὲ τὰ δ
πᾶσα δὲ πλήρωσιν
πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα εἰς τὰς ἀκοὰς
τοῦ λαοῦ εἰς πλῆθος

εἰς καπερναούμ· ἑκα
τοντάρχου δέ τινος
δοῦλος κακῶς εἶχεν·
ἤμελλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰ·
ἀπέστειλεν πρὸς αὐ
τὸν πρεσβυτέρους
τῶν Ἰουδαίων ἐρω
τῶν αὐτὸν ὅπως
ἐλθὼν διασώσει
τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
οἱ δὲ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν Ἰ· παρεκά
λουν αὐτὸν· σπου
δαίως ἔχοντες ὅτι
ἄξιός ἐστιν· ᾧ παρέ
ξῃ τοῦτο· ἀγαπᾷ
γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν
καὶ τὴν συναγωγὴν
αὐτὸς ᾠκοδόμησεν
ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰ· ἐπορεύ
ετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη
δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν

ΑΠΕΧΟΝΤΟΣΑΠΟΤΗΣ
ΟΙΚΙΑΣ·ΕΠΕΜΨΕΝΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝΘΕΚΑΤΟΝΤΑΡ
ΧΟΣΦΙΛΟΥΣ·ΛΕΓΩΝ
ΑΥΤΩΙΚΕ·ΜΗΣΚΥΛ
ΛΟΥ·ΟΥΓΑΡΕΙΜΙΪΚΑ
ΝΟΣ·ΪΝΑΜΟΥΥΠΟΤΗΝ
ΣΤΕΓΗΝΕΙΣΕΛΘΗΣ
ΔΙΟ·ΟΥΔΕΕΜΑΥΤΟΝ
ΗΞΙΩΣΑ·ΠΡΟΣΣΕΕΛΘΕΙΝ
ΑΛΛΕΙΠΕΛΟΓΩ·ΚΑΙΪ
ΑΘΗΣΕΤΑΙΟΠΑΙΣΜΟΥ
ΚΑΙΓΑΡΕΓΩ·ΑΝΘΡΩΠΟΣΕΙΜΙ
ΥΠΟΕΞΟΥΣΙΑΝΤΑΣΣΟ
ΜΕΝΟΣ·ΕΧΩΝ ΥΠΕ
ΜΑΥΤΟΝΣΤΡΑΤΙΩ
ΤΑΣ ΚΑΙΛΕΓΩΤΟΥ
ΤΩΠΟΡΕΥΘΗΤΙ·ΚΑΙ
ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ·ΚΑΙΑΛΛΩ
ΕΡΧΟΝ·ΚΑΙΕΡΧΕΤΑΙ·
ΚΑΙΤΩΔΟΥΛΩΜΟΥ·
ΠΟΙΗΣΟΝΤΟΥΤΟΚΑΙ
ΠΟΙΕΙ·ΑΚΟΥΣΑΣΔΕΤΑΥ
ΤΑΘΪΣ·ΕΘΑΥΜΑΣΕΝ

ΑΥΤΟΝ·ΚΑΙΣΤΡΑΦΕΙΣ
ΤΩΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΙ
ΑΥΤΩΟΧΛΩΕΙΠΕΝ
ΛΕΓΩΥΜΙΝ·ΟΥΔΕΕΝ
ΤΩΝΙΔΙΩΤΩΝΑΥΤΗΝ
ΠΙΣΤΙΝΕΥΡΟΝ·ΚΑΙΥ
ΠΟΣΤΡΕΦΑΝΤΕΣΟΙΠΕΜ
ΦΘΕΝΤΕΣΕΙΣΤΟΝΟΙ
ΚΟΝ·ΕΥΡΟΝΤΟΝΑΣΘΕ
ΝΟΥΝΤΑ·ΔΟΥΛΟΝ·
ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΑ
ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟΕΝΤΗΕΞΗΣ
ΕΠΟΡΕΥΕΤΟΕΙΣΠΟΛΙΝ
ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝΝΑΪΝ
ΚΑΙΣΥΝΕΠΟΡΕΥΟΝΤΟ
ΑΥΤΩΟΙΜΑΘΗΤΑΙ
ΑΥΤΟΥ·ΙΚΑΝΟΙ·ΚΑΙ
ΟΧΛΟΣΠΟΛΥΣ·ΩΣΔΕΗΓ
ΓΙΣΕΤΗΠΥΛΗΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣ·ΚΑΙΙΔΟΥΕΞΕΚΟ
ΜΙΖΕΤΟΤΕΘΝΗΚΩΣ·
ΥΣΜΟΝΟΓΕΝΗΣΤΗ
ΜΗΤΡΙΑΥΤΟΥ·ΚΑΙΑΥ
ΤΗΧΗΡΑ·ΚΑΙΟΧΛΟΣ

ΙΣ ΙΓ
ΤΩΙΚΑΙΡΩ·ΕΠΟ
ΡΕΥΕΤΟΕΙΣΠΟ
ΛΙΝΚΑΛ

τῆς πόλεως· ἱκανος
συναυτῇ καὶ ἰδων
αὐτην οἰκτ· ἐσπλαγ
χνίσθη ἐπ αὐτῇ·
καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ
κλαῖε· καὶ προσελθων·
ἥψατο τῆς σοροῦ·
οἱ δε βαστάζοντες
ἔστησαν· καὶ εἶπεν·
νεανίσκε σοὶ λέγω·
ἐγέρθητι· καὶ ἀνε
κάθισεν ὁ νεκρός·
καὶ ἤρξατο λαλεῖν·
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλα
βεν δὲ φόβος πάντας·
καὶ ἐδόξαζον τὸν
θν λέγοντες· ὅτι
προφήτης μέγας·
ἐγήγερται ἐν ἡμῖν·
καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο·
ὁ θς τὸν λαὸν αὐτοῦ·
εἰς ἀγαθὸν καὶ ἐξῆλ
θεν ὁ λόγος οὗτος·

ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ·
περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐν
πάσῃ τῇ περιχώρῳ
καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάν
νῃ ὁ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· περὶ πάντων
τούτων· καὶ προσ
καλεσάμενος δύο τι
νὰς τῶν μαθητῶν αὐ
τοῦ ὁ ἰωάννης·
ἔπεμψε πρὸς τὸν κν
λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχό
μενος· ἢ ἄλλον προσ
δοκῶμεν· παραγε
νόμενοι δὲ πρὸς αὐ
τὸν οἱ ἄνδρες εἶπον·
ἰωάννης ὁ βαπτι
στὴς ἀπέσταλκεν
ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος· ἢ
ἄλλον προσδοκῶμεν·
ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ·
ἐθεράπευσεν πολλοὺς
ἀπὸ νόσων καὶ μα

τ τετ δε
ἐν τῷ καιρῷ
ἐξῆλθεν ὁ
λόγος οὗτος·
ἐν ὅλῃ τῇ

στίγων καὶ πηγὴν
μάτων ποτηρίων
καὶ τυφλοῖς πολλοῖς
ἐχαρίσατο βλέπειν
καὶ ἀποκρι θεὶς οἷς εἶ
πεν αὐτοῖς πορευθέν
τες ἀπάγγειλατε
ωαννη ἃ εἴδετε καὶ
ἠκούσατε ὅτι τυ
φλοὶ ἀναβλέπουσιν
χωλοὶ περιπατοῦσιν
λεπροὶ καθαρίζον
ται κωφοὶ ἀκούου
σι νεκροὶ ἐγείρον ται
πτωχοὶ εὐαγγελί
ζονται καὶ μακά
ριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ
σκανδαλισθῇ ἐν ἐ
μοί ἀπελθόν
τῶν δὲ τῶν ἀγγέλων τοῦ
ωάννου ἤρξατο λέ
γειν πρὸς τοὺς ὄχλους
περὶ ἰωάννου ἐξε
λήλυθατε εἰς τὴν

ἔρημον θεάσασθαι
κάλαμον ὑπὸ ἀνε
μουσαλευόμενον
ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν
ἄνθρωπον ἐν μαλα
κοῖς ἱματίοις ἐκφι
εσμένον ἰδοὺ οἱ ἐν
ματισμῷ ἐνδεδε
κὼς καὶ τρυφὴν ὑπάρχον
τες ἐν τοῖς βασιλείοις
εἰσὶν ἀλλὰ τί ἐξῆλθα
λῦ θατε ἰδεῖν προ
φήτην ναὶ λέγω
ὑμῖν καὶ περισσότε
ρον προφήτου οὗτός
ἐστιν περὶ οὗ γέγρα
πται ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο
στέλλω τὸν ἄγγελόν
μου πρὸ προσώπου σου
ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν
σου λέγω γὰρ ὑμῖν
μείζων ἐν γεννη
τοῖς γυναικῶν ἴω

μαθητ

ΑΝΗΛΘΕΝ ΓΑΡ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΝ ΟΔΩ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΥ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΑΥΤΩ ΟΙ ΤΕΛΩΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΡΝΑΙ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΙΔΟΝΤΕΣ ΟΥΔΕ ΜΕΤΕΜΕΛΗΘΗΤΕ ΥΣΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΙΣΤΕΥΣΑΙ ΑΥΤΩ

ΗΚΟΥΣΑΤΕ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΑΛΛΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΗΝ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ ΟΣΤΙΣ ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΦΡΑΓΜΟΝ ΑΥΤΩ ΠΕΡΙΕΘΗΚΕΝ ΚΑΙ ΩΡΥΞΕΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΛΗΝΟΝ ΚΑΙ ΩΚΟΔΟΜΗΣΕΝ ΠΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΔΕΤΟ ΑΥΤΟΝ ΓΕΩΡΓΟΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΔΗΜΗΣΕΝ ΟΤΕ ΔΕ ΕΓΓΙΣΕΝ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΛΑΒΕΙΝ ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΟΝ ΜΕΝ ΕΔΕΡΑΝ ΟΝ ΔΕ ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ ΟΝ ΔΕ ΕΛΙΘΟΒΟΛΗΣΑΝ ΠΑΛΙΝ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΑΛΛΟΥΣ ΠΛΕΙΟΝΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙΣ ΩΣΑΥΤΩΣ ΥΣΤΕΡΟΝ ΔΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΛΕΓΩΝ ΕΝΤΡΑΠΗΣΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΜΟΥ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΔΙΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕ ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΛΕΓΟΝ ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕ ΑΠΟΚΤΕΙΝΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΣΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΕΞΕΒΑΛΟΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ ΤΙΝΙ ΟΥΝ ΠΟΙΗΣΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ ΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΣΕΙ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΚΑΚΟΥΣ ΚΑΚΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΑΛΛΟΙΣ ΓΕΩΡΓΟΙΣ ΟΙΤΙΝΕΣ ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΩ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΟΙΣ Ο ΙΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΝΕΓΝΩΤΕ ΕΝ ΤΑΙΣ ΓΡΑΦΑΙΣ ΛΙΘΟΝ ΟΝ ΑΠΕΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΕΣ ΟΥΤΟΣ ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΓΩΝΙΑΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥΤΟ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ ΗΜΩΝ ΔΙΟ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΑΦΑΙΡΕΘΗΣΕΤΑΙ ΑΦ ΥΜΩΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΕΘΝΕΙ ΠΟΙΟΥΝΤΙ ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΟΣΤΙΣ ΠΕΣΩΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΛΙΘΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣΕΤΑΙ ΕΦ ΟΝ ΔΕ ΑΝ ΠΕΣΗ ΛΙΚΜΗΣΕΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΤΑΣ ΠΑΡΑΒΟΛΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓΝΩΣΑΝ ΟΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΚΡΑΤΗΣΑΙ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΤΟΝ ΟΧΛΟΝ ΕΠΕΙ ΩΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΧΟΝ

ΑΝΗΛΘΕΝ ΓΑΡ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΝ ΟΔΩ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΥ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΑΥΤΩ ΟΙ ΤΕΛΩΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΡΝΑΙ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΙΔΟΝΤΕΣ ΟΥΔΕ ΜΕΤΕΜΕΛΗΘΗΤΕ ΥΣΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΙΣΤΕΥΣΑΙ ΑΥΤΩ

ΗΚΟΥΣΑΤΕ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΑΛΛΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΗΝ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ ΟΣΤΙΣ ΕΦΥΤΕΥΣΕΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΦΡΑΓΜΟΝ ΑΥΤΩ ΠΕΡΙΕΘΗΚΕΝ ΚΑΙ ΩΡΥΞΕΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΛΗΝΟΝ ΚΑΙ ΩΚΟΔΟΜΗΣΕΝ ΠΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΔΕΤΟ ΑΥΤΟΝ ΓΕΩΡΓΟΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΔΗΜΗΣΕΝ ΟΤΕ ΔΕ ΕΓΓΙΣΕΝ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΛΑΒΕΙΝ ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΟΝ ΜΕΝ ΕΔΕΡΑΝ ΟΝ ΔΕ ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ ΟΝ ΔΕ ΕΛΙΘΟΒΟΛΗΣΑΝ ΠΑΛΙΝ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΑΛΛΟΥΣ ΠΛΕΙΟΝΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙΣ ΩΣΑΥΤΩΣ ΥΣΤΕΡΟΝ ΔΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΛΕΓΩΝ ΕΝΤΡΑΠΗΣΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΜΟΥ ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΔΙΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕ ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΛΕΓΟΝ ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕ ΑΠΟΚΤΕΙΝΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΣΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΕΞΕΒΑΛΟΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ ΤΙΝΙ ΟΥΝ ΠΟΙΗΣΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ ΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΣΕΙ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΚΑΚΟΥΣ ΚΑΚΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΑΛΛΟΙΣ ΓΕΩΡΓΟΙΣ ΟΙΤΙΝΕΣ ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΩ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΟΙΣ Ο ΙΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΝΕΓΝΩΤΕ ΕΝ ΤΑΙΣ ΓΡΑΦΑΙΣ ΛΙΘΟΝ ΟΝ ΑΠΕΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΝΤΕΣ ΟΥΤΟΣ ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΗΝ ΓΩΝΙΑΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥΤΟ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ ΗΜΩΝ ΔΙΟ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΑΦΑΙΡΕΘΗΣΕΤΑΙ ΑΦ ΥΜΩΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΕΘΝΕΙ ΠΟΙΟΥΝΤΙ ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΟΣΤΙΣ ΠΕΣΩΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΛΙΘΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣΕΤΑΙ ΕΦ ΟΝ ΔΕ ΑΝ ΠΕΣΗ ΛΙΚΜΗΣΕΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΤΑΣ ΠΑΡΑΒΟΛΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓΝΩΣΑΝ ΟΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΚΡΑΤΗΣΑΙ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΤΟΝ ΟΧΛΟΝ ΕΠΕΙ ΩΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΧΟΝ

ἡ τις ἁμαρτωλὸς
καὶ ἐπιγινώσκει ὅτι
ἁνάκειται ἐν τῇ οἰ
κίᾳ τοῦ φαρισαίου·
κομίσασα ἀλάβαστρον
μύρου· καὶ στᾶσα
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
τοῦ· ὀπίσω κλαίου
σα· ἤρξατο βρέχειν
τοὺς πόδας αὐτοῦ
τοῖς δάκρυσι· καὶ
ταῖς θριξὶ τῆς κε
φαλῆς αὐτῆς ἐξέ
μασσε· καὶ κατεφί
λει τοὺς πόδας αὐ
τοῦ· καὶ ἤλειφεν
τῷ μύρῳ· ἰδὼν
δὲ ὁ φαρισαῖος· ὁ κα
λέσας αὐτὸν· εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ λέγων·
οὗτος εἰ ἦν προφή
της· ἐγίνωσκεν ἂν·
τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυ
νὴ· ἥτις ἅπτεται

ἀντὶ οὗ τι ἁμαρτω
λός ἐστιν· καὶ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν
πρὸς αὐτὸν σίμων·
ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ
δὲ φησίν· διδάσκα
λε· εἰπέ· δύο χρεοφει
λέται ἦσαν δανεισ τῇ
τινί· ὁ εἷς ὠφείλεν·
δηνάρια πεντακό
σια· ὁ δὲ ἕτερος πεν
τήκοντα· μὴ ἐχόν
των δὲ αὐτῶν ἀπο
δοῦναι· ἀμφοτέ
ροις ἐχαρίσατο· τίς
οὖν αὐτῶν εἰπέ·
πλεῖον αὐτὸν ἀγα
πήσει· ἀποκριθεὶς
δὲ σίμων εἶπεν·
ὑπολαμβάνω· ὅτι
ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσα
το· ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τῷ· ὀρθῶς ἔκρινας·
καὶ στραφεὶς πρὸς

τὴν γυναῖκα τῶν
σίμωνι ἐφ ἡ βλέ
πεις ταύτην τὴν
γυναῖκα εἰσῆλθόν
σου εἰς τὴν οἰκίαν·
ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πό
δας μου οὐκ ἔδωκας
σὺ δὲ ταύτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέν
μου τοὺς πόδας·
καὶ ταῖς θριξὶν τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς ἐ
ξέμαξεν· φίλημα
μου οὐκ ἔδωκας· αὕ
τη δὲ ἀφ ἧς εἰσῆλ
θον· οὐ διέλειπεν
καταφιλοῦσά μου
τοὺς πόδας· ἔλαι
ῳ τὴν κεφαλήν
μου οὐκ ἤλειψας·
αὕτη δὲ μύρῳ ἤ
λειψέν μου τοὺς πό
δας· οὗ χάριν λέγω
σοι· ἀφέωνται αἱ ἁ
μαρτίαι αὐτῆς αἱ
πολλαὶ ὅτι ἠγάπη
σεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλί
γον ἀφίεται ὀλίγον
ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ
τῇ ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι· καὶ
ἤρξαντο οἱ συνα
νακείμενοι λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτος
ἐστιν· ὃς καὶ ἁμαρ
τίας ἀφίησιν· εἶ
πεν δὲ πρὸς τὴν γυ
ναῖκα· ἡ πίστις σου
σέσωκέν σε· πορεύου
εἰς εἰρήνην· τῇ κβ

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθ ἑξῆς· καὶ αὐτὸς διώ
δευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κη
ρύσσων καὶ εὐαγγε
λιζόμενος τὴν βα
σιλείαν τοῦ θυ καὶ
οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ

ἡ τετάρτη ἐκ τῶν ἀποστίχων καὶ ἐπορεύετο κατὰ πόλιν καὶ κώμην

καὶ γυναῖκές τινες
αἳ ἦσαν τεθεραπευ
μέναι ἀπὸ πνευμάτων πο
νηρῶν καὶ ἀσθενει
ῶν· Μαρία ἡ καλου
μένη Μαγδαληνή·
ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑ
πτὰ ἐξεληλύθει·
καὶ Ἰωάννα γυνὴ
Χουζᾶ ἐπιτρόπου
Ἡρῴδου· καὶ Σωσάν
να· καὶ ἕτεραι πολλαί·
αἵτινες διηκό
νουν αὐτῷ· ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐταῖς·

Συνιόντος δὲ ὄχλου
πολλοῦ· καὶ τῶν κα
τὰ πόλιν ἐπιπορευο
μένων πρὸς αὐτὸν·
εἶπεν διὰ παραβολῆς·
ἐξῆλθεν ὁ σπείρων·
τοῦ σπεῖραι τὸν σπό
ρον αὐτοῦ· καὶ ἐν
τῷ σπείρειν αὐτόν·

ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν· καὶ κατε
πατήθη· καὶ τὰ πετει
νὰ τοῦ οὐρανοῦ· κατέ
φαγεν αὐτό· καὶ ἕτε
ρον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ φυὲν
ἐξηράνθη· διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ἰκμάδα·
καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν
μέσῳ τῶν ἀκανθῶν·
καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀ
κανθαι· ἀπέπνιξαν
αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπε
σεν εἰς τὴν γῆν τὴν
ἀγαθὴν· καὶ φυὲν
ἐποίησε καρπὸν ἑκα
τονταπλασίονα·
ταῦτα λέγων ἐφώ
νει· ὁ ἔχων ὦτα ἀ
κούειν ἀκουέτω·

Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
λέγοντες· τίς εἴη ἡ

παραβολὴν αὐτὴν ὁ
εἶπεν ὑμῖν δὲ
δοταὶ γνῶναι τὰ
μυστήρια τῆς βα
λείας τοῦ θυ τοῖς
δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς
ἵνα βλέποντες μὴ
βλέπωσι καὶ ἀκού
οντες μὴ συνιῶσιν
ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παρα
βολή ὁ σπόρος ἐστὶν
ὁ λόγος τοῦ θυ οἱ δὲ
παρ᾽ τὴν ὁδὸν εἰσὶν
οἱ ἀκούσαντες εἶτα
ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἴρει τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας αὐ
τῶν ἵνα μὴ πιστεύ
σαντες σωθῶσιν οἱ
δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας
οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι
μετὰ χαρᾶς δέχον
ται τὸν λόγον καὶ
οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν

σὺν οἱ πρὸς καιρὸν
πιστεύουσι καὶ ἐν
καιρῷ πειρασμοῦ ἀ
φίστανται τὸ δὲ εἰς
τὰς ἀκάνθας πεσόν
οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκού
σαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου καὶ ἡδο
νῶν τοῦ βίου πορευ
όμενοι συμπνίγον
ται καὶ οὐ τελε σφο
ροῦσιν τὸ δὲ ἐν τῇ
καλῇ γῇ οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ κα
λῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκού
σαντες τὸν λόγον
κατέχουσι καὶ καρ
ποφοροῦσιν ἐν ὑπο
μονῇ ταῦτα λέγων
ἐφώνει ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω
οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας

εἶπεν δὲ
οὐδεὶς λύχνον
ἅψας καλύπ
τει αὐτὸν σκεύ
ει ἢ ὑποκάτω κλί

27

ΝΗΣΤΙΦΗΣΙΝ ΑΛΛΕ
ΠΙΤΗΝΛΥΧΝΙΑΝΕΠΙ
ΤΙΘΗΣΙΝ ΙΝΑΟΙΕΙΣ
ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ
ΠΟΣΙΤΟΦΩΣ ΟΥΓΑΡ
ΕΣΤΙΚΡΥΠΤΟΝ ΟΟΥ
ΦΑΝΕΡΟΝΓΕΝΗΣΕΤΑΙ
ΟΥΔΕΑΠΟΚΡΥΦΟΝΟ
ΥΚΓΝΩΣΘΗΣΕΤΑΙ
ΚΑΙΕΙΣΦΑΝΕΡΟΝΕΛ
ΘΕΙΝ ΚΛΕΠΤΕΟΥΣΙΝ
ΠΩΣΑΙΚΟΥΣΕΤΕ ΟΣΓΑΡ
ΕΑΝΕΧΗ ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ
ΑΥΤΩΝ ΚΑΙΟΣΕΑΝ
ΜΗΕΧΕΙ ΚΑΙΟΔΟΚΕΙ
ΕΧΕΙΝ ΑΡΘΗΣΕΤΑΙ
ΑΠΑΥΤΟΥ ΠΑΡΕΓΕ
ΝΟΝΤΟΔΕΠΡΟΣΑΥΤΟΝ·
ΗΜΙΝΡΙΚΑΙΟΙΑΔΕΛ
ΦΟΙΑΥΤΟΥ ΚΑΙΟΥ
ΚΗΔΥΝΑΜΙΝΤΟΣΥΝ
ΤΥΧΕΙΝΑΥΤΩΝΔΙΑ
ΤΟΝΟΧΛΟΝ ΚΑΙΑΠΗΓ
ΓΕΛΗΑΥΤΩΛΕΓΟΝ

ΤΩΝ ΗΜΩΝΡΟΥ ΚΑΙ
ΟΙΑΔΕΛΦΟΙΣΟΥ ΕΣΤΗ
ΚΑΣΙΝΕΞΩ ΙΔΕΙΝΣΕ
ΦΕΛΟΝΤΕΣ ΟΔΕΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΙΣ ΕΙΠΕΝΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΥΣ ΜΗΡΜΟΥ
ΚΑΤΑΔΕΛΦΟΙΜΟΥ ΟΥ
ΤΟΙΕΙΣΙΝ ΟΙΤΟΝΛΟ
ΓΟΝΤΟΥ ΘΥΑΚΟΥΟΝ
ΤΕΣ ΚΑΙΠΟΙΟΥΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΝ ΓΕΝΕΤΟΔΕΕΝΜΙΑΤΩΝ
ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΤΑΥΤΟΣ
ΑΝΕΒΗΕΙΣΤΟΠΛΟΙΟΝ
ΚΑΙΟΙΠΛΑΘΗΤΑΙΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙΕΙΠΕΝΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΥΣ ΔΙΕΛΘΩΝ
ΜΕΝΕΙΣΤΟΠΕΡΑΝΤΗΣ
ΛΙΜΝΗΣ ΚΑΙΑΝΗ
ΧΘΗΣΑΝ ΠΛΕΟΝΤΩ
ΔΕΑΥΤΩΝΗ ΑΦΥ
ΠΝΙΣΕΝ ΚΑΙΚΑΤΕ
ΒΗΛΑΙΛΑΤΡΑΝΕΜΟΥ
ΕΙΣΤΗΝΛΙΜΝΗΝ·

καὶ συνεπλήρουντο
καὶ ἐκινδύνευον +
προσελθόντες δὲ διη
γείραν αὐτὸν λε
γοντες ἐπιστάτα ἐ
πιστάτα ἀπολλύμε
θα ὁ δὲ ἐγερθεὶς
ἐπετίμησεν τῷ ἀ
νέμῳ καὶ τῷ κλυ
δωνι τοῦ ὕδατος
καὶ ἐπαύσαντο καὶ
ἐγένετο γαλήνη ἐι +
πεν δὲ αὐτοῖς + ποῦ
ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν +
φοβηθέντες δὲ ἐθαύ
μασαν λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους + τίς
ἄρα οὗτός ἐστιν ὅ
τι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕ
δατι καὶ ὑπακού
ουσιν αὐτῷ τετ ϛ
Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γα

δαρηνῶν ἣ ἐστὶ
πέραν τῆς Γαλιλαί
ας ἐξελθόντι δὲ αὐ
τῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑ
πήντησεν αὐτῷ
ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλε
ως ὃς εἶχεν δαιμόνι
α ἐκ χρόνων ἱκανῶν +
καὶ ἱματιον οὐκ ἐνε
διδύσκετο καὶ ἐν
οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλ
λ ἐν τοῖς μνήμασιν +
δν ἰδὼν δὲ τὸν Ἰν καὶ
ἀνακραξας προσέπε
σεν αὐτῷ + καὶ φω
νήσας μεγάλῃ εἶπεν +
τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰυ υε
τοῦ θυ τοῦ ὑψίστου
δέομαί σου
μή με βασανί
σῃς + παρήγγειλεν
γὰρ τῷ πνι τῷ ἀκα
θάρτῳ ἐξελθεῖν
ἀπὸ τοῦ ἀνθρ + πολ

ιϛ ς
τῶν καὶ ῥω ἐλθόν
τι τὴν χώραν τῶν γαδ ς

λοῖς γὰρ χρόνοις· σὺν
ΗΜΙΝ ΠΑΙΚΕΙ ΑΥΤΟΝ
ΚΑΙ ΕΔΕΣΜΕΙΤΟ ΑΛΥ
CECI· ΚΑΙ ΠΕΔΑΙC ΦΥ
ΛΑCCOΜΕΝΟC ΚΑΙ ΔΙ
ΑΡΡΗCCωΝΤΑ ΔΕCΜΑ·
ΗΛΑΥΝΕΤΟ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΔΑΙΜΟΝΟC ΕΙC ΤΑCΕ
ΡΗΜΟΥC ΕΠΗΡώΤΗ
CEN ΔΕ ΑΥΤΟΝ ΟΤΙC ΛΕ
ΓωΝ ΤΙC ΟΙ ΕCΤΙΝ Ο
ΝΟΜΑ ΟΔΕ ΕΦΗ ΠΕΝ
Λ ΕΓΕωΝ· ΟΤΙ ΔΑΙΜΟΝΙ
ΑΠΟΛΛΑ· ΕΙC ΗΛΘΕΝ ΕΙC
ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΚΑ
ΛΕΙ ΑΥΤΟΝ· ΙΝΑ ΜΗ Ε
ΠΙΤΑΧΗ ΑΥΤΟΙC· ΕΙC
ΤΗΝ ΑΒΥCCΟΝ ΑΠΕΛ
ΘΕΙΝ ΗΝ ΔΕ ΕΚΕΙ· Α
ΓΕΛΗ ΧΟΙΡωΝ ΙΚΑΝΩ
ΒΟCΚΟΜΕΝωΝ ΕΝΕΠ
ΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΚΑΛΟΥ
ΑΥΤΟΝ· ΙΝΑ ΕΠΙΤΡΕ
ΨΗ ΑΥΤΟΙC· ΕΙC ΕΚΕΙ

ΝΟΥCΕΙC ΕΛΘΕΙΝ· ΚΑΙ
ΕΠΕΤΡΕΨΕΝ ΑΥΤΟΙC
ΕΞΕΛΘΟΝΤΑ ΔΕ ΤΑ ΔΑΙ
ΒΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡ·
ΕΙC ΗΛΘΟΝ ΕΙC ΤΟΥC ΧΟΙ
ΡΟΥC· ΚΑΙ ΩΡΜΗCΕΝ
ΗΓΕΛΗ· ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΚΡΗΜΝΟΥ ΕΙC ΤΗΝ ΛΙ
ΜΝΗΝ ΚΑΙ ΑΠΕΠΝΙΓΗ·
ΙΔΟΝΤΕC ΔΕ ΟΙ ΒΟCΚΟΝ
ΤΕC ΤΟ ΓΕΓΟΝΟC ΕΝΗΜΕΝΟΝ·
ΕΦΥΓΟΝ· ΚΑΙ ΑΠΗΓΓΕΙ
ΛΑΝ ΕΙC ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ
ΚΑΙ ΕΙC ΤΟΥC ΑΓΡΟΥC· Ε
ΞΗΛΘΟΝ ΔΕ ΙΔΕΙΝ ΤΟ
ΓΕΓΟΝΟC· ΚΑΙ ΗΛΘΟΝ
ΠΡΟC ΤΟΝ ΙΝ· ΚΑΙ ΕΥΡΟΝ
ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΑΝΟΝ·
ΑΦ ΟΥ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ
ΕΞΕΛΗΛΥΘΕΙ· ΙΜΑΤΙ
CΜΕΝΟΝ· ΚΑΙ CωΦΡΟ
ΝΟΥΝΤΑ· ΠΑΡΑ ΤΟΥC
ΠΟΔΑC ΤΟΥ ΙΥ ΚΑΙ ΕΦΟ
ΒΗΘΗCΑΝ

Ἀπηγγειλαν δὲ αὐτοῖς·
καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος
ἐν αὐτοῖς ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
πονηρῷ δαιμονίου καὶ ἀνέκραξεν
λέγων· τί ἡμῖν καὶ σοί Ἰησοῦ
Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς;
οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.
καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
λέγων· φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ
αὐτοῦ. καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο
θάμβος ἐπὶ πάντας καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος
οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει
ἐπιτάσσει τοῖς πνεύμασι τοῖς
πονηροῖς καὶ ἐξέρχονται; καὶ
ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς
πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος.
πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν
συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ
ἐδεήθησαν αὐτοῦ περὶ αὐτῆς.
καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς
ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ καὶ
ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ
ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.
δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου πάντες
ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις
ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς
αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν
τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν
αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ λέγοντα
ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ
ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν,
ὅτι ἤδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν
εἶναι.

γενομένου δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον·
καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτὸν
καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ
κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ
πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ
εἶπεν πρὸς αὐτούς ὅτι καὶ
ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί
με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,
ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάλην.
καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς
συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ὄχλον
ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ ἀκούειν
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς
ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην
Γεννησαρέτ· καὶ εἶδεν δύο
πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην·
οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ'
αὐτῶν ἔπλυνον τὰ δίκτυα.
ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων,
ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν
ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον ἀπὸ τῆς
γῆς· καὶ καθίσας ἐκ τοῦ πλοίου
ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους.
ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν,
εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα·
ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ
χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων
εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης
νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν
ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί
σου χαλάσω τὸ δίκτυον.
καὶ τοῦτο ποιήσαντες
συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος
πολύ, διερήσσετο δὲ τὸ δίκτυον
αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ
πλοίῳ τοῦ ἐλθόντες συλλαβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν
ἀμφότερα τὰ πλοῖα ὥστε
βυθίζεσθαι αὐτά.

Κεφ. ιε'
Ἰησοῦ καὶ ἀνάστασις τῶν καὶ ἀνάστασις τοῦ παραλυτικοῦ

κε πε κ

κς ιη

κς ιθ

κς κ

κς κα

κς κβ

κς κγ

κς κδ

κς κε

κς κς

κς κζ

κς κη

δεικα· ητισϊατροϊς
προσαναλωσασα· ὁ
λοιτὸνκίον· οὐκϊ·
σχυσενὑπόυδενὸς
θεραπευθῆναι
προσελθοῦσαὄπισθεν·
ἡψατοτοῦκρασπε
δου· τοῦϊματιον
αὐτοῦ καὶπαραχρή
μα· ἐστηἡρύσις· τοῦ
αἵματοσαὐτῆς καὶ
εἶπενοἵς τίσὁἅψα
μένοσμου ὰρνου
μένωνδ,ἐπάντων·
εἶπενὁπέτροσκαὶοἱ
μετ᾽αὐτοῦ ἐπιστά
τα· διὸχλοισυνέχου
σίσεκαὶἀπόθλίβου
σι· καὶλέγεις· τίσὸ
ἅψάμενόσμου ὁδ,ε
ἴσεἶπεν ἡψατόμο
τίς ἐγωγὰρἔγνων·
δ,ύναμιν ἐξελθοῦ
σανἀπ᾽ἐμοῦ ἴδοῦ

σαδ,ἐηγυνὴὅτιὸν
κέλαθεν· τρέμου
σαἦλθεν καὶπρὸς
πεσοῦσαὐτῶ· δι
ἣναἰτίανἡψατοῦ
τοῦ· ἀπήγγειλεν
αὐτῶ· ἐνώπιον
παντὸςτοῦλαοῦ·
καὶὡσϊάθηπαραχρή
μα ὁδ,εῖς· εἶπενἀυ
τῆ θάρσει θυγά
τερ ἡπίστισσουσε
σωκεν πορευου
εἰςεἰρήνην ἐτιαὐ
τοῦλαλοῦντος· ἔρ
χεταίτισπαρατοῦ
ἀρχισυναγώγου·
λέγωναὐτῶ ὅτι
τέθνηκενἡθυγά
τηρσου μηκύλ
λετονδ,ιδ,άσκαλο
ὁδεῖσακούσας· ἀπε
κριθηαὐτῶ λέγων·
μὴφοβοῦ· μόνον

πίστευε καὶ σωθήσεσθε καὶ
ἐλθὼν δεῖ στὴν οἰκίαν σου κὰ
φίκε νὰ ἐλθεῖν οὐδένα εἰμὴ πέτρον·
καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκωβον καὶ τὸν
πρατῆ σπαίδος καὶ τὴν μίαν ἡμέραν ἐκλαιον
δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν
δὲ εἶπεν μὴ κλαί
ετε· οὐ κ ἀπέθανεν
τοκοράσιον ἀλλὰ κα
θεύδει καὶ κατε
γέλων αὐτόν· εἰδό
τες ὅτι ἀπέθανεν
αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν
ἔξω πάντας· καὶ κρα
τήσας τὴς χειρὸς αὐ
τῆς· ἐφώνησε λέγων
η παῖς· ἔγειρου· καὶ
ἐπέστρεψεν τὸ πνα
αὐτῆς· καὶ ἀνέστη

παραχρῆμα· καὶ δι
έταξεν αὐτῇ· δοθῆ
ναι φαγεῖν καὶ ἐ
ξέστησαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς ὁ δὲ παρήγ
γειλεν αὐτοῖς· μη
δενὶ εἰπεῖν· τὸ γε
γονός·

ὑγ καλεσάμενος δὲ
τοὺς δώδεκα· ἔδω
κεν αὐτοῖς δύνα
μιν καὶ ἐξουσίαν
ἐπὶ πάντα τὰ δαιμό
νια· καὶ νόσους θερα
πεύειν καὶ ἀπέστει
λεν αὐτοὺς· κηρύς
σειν τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· καὶ ἰᾶσθαι
τοὺς ἀσθενοῦντας
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν
ὁδόν μήτε ῥάβδον·
μήτε πήραν· μη
τε ἄρτον· μήτε ἀρ

ⲕⲍ
τῶν καιρῶν υτ
καὶ δὲ ⲓⲉ τῶν ⲓⲃ
ἀποστόλων· ἐ
λειτουργ

γυριον· μητε ἀνα
δυοχιτωνας ἐχειν
καὶ εἰς ἣν δ' ἂν οἰκί
αν εἰσέλθητε ἐκεῖ
μένετε· καὶ ἐκεῖθεν
ἐξέρχεσθε καὶ ὅσοι
ἂν μὴ δέχωνται
ὑμᾶς ἐξερχόμενοι
ἀπο τῆς πόλεως ἐκεί
νης· καὶ τὸν κονι
ορτὸν ἀπο τῶν πο
δῶν ὑμῶν ἀπο τί
νάζατε εἰς μαρτύ
ριον ἐπ' αὐτούς
ἐξερχόμενοι δὲ δι
ήρχοντο κατὰ τὰς κώ
μας εὐαγγελιζόμε
νοι· καὶ θεραπεύ
οντες πανταχοῦ·
ἦ κουσεν δὲ ἡρῴδης
ὁ τετράρχης τὰ γινό
μενα ὑπ' αὐτοῦ πᾶν
τα· καὶ διηπόρει δι
ὰ τὸ λέγεσθαι ὑπο τι

νων· ὅτι Ἰωάννης
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν
ὑπο τινων δὲ ὅτι
Ἠλίας ἐφάνη· ἄλ
λων δὲ ὅτι προφή
της· εἰς τῶν ἀρχαί
ων ἀνέστη καὶ εἶ
πεν ἡρῴδης Ἰωάν
νην ἐγὼ ἀπεκεφά
λισα τίς δέ ἐστιν οὗ
τος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκού
ω τοιαῦτα καὶ ἐζή
τει ἰδεῖν αὐτόν
καὶ ὑποστρέψαντες οἱ
ἀπόστολοι διηγήσαν
το αὐτῷ ὅσα ἐποίη
σαν καὶ παραλαβὼν
αὐτοὺς ὑπεχώρησεν
κατ' ἰδίαν εἰς τόπον
ἔρημον· πόλεως κα
λουμένης Βηθσαϊδά
ὄχλοι γνόντες·
ἠκολούθησαν αὐτῷ
καὶ δεξάμενος αὐτοὺς·

ΕΛΑΛΕΙΑΥΤΟΙΣ· ΠΑΡΕ
ΡΙΤΗΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣΤΟΥ
ΘΥ ΚΑΙΤΟΥΣΧΡΕΙΑΝ
ΕΧΟΝΤΑΣ· ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΙΑΤΟ· ΗΔΕΗΜΕΡΑΙΡ ΕΤΕ
ΧΑΤΟΚΛΙΝΕΙΝ
ΚΗ ΣΤ Α ΠΡΟΣΕΛΘΟΝΤΕΣΔΕΟΙΔΩ
ΔΕΚΑ ΕΙΠΟΝΑΥΤΩ
ΑΠΟΛΥΣΟΝΤΟΝΟΧΛΟΝ·
ΙΝΑΑΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΙΣ
ΤΑΣΚΥΚΛΩΚΩΜΑΣ·
ΚΑΙΤΟΥΣΑΓΡΟΥΣ· ΚΑ
ΤΑΛΥΣΩΣΙ ΚΑΙΕΥΡΩ
ΣΙΝΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΝ· Ο
ΤΙΩΔΕΕΝΕΡΗΜΩ·
ΤΟΠΩΕΣΜΕΝ ΕΙΠΕΝ
Δ, ΕΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣ Δ,Ο
ΤΕΑΥΤΟΙΣ· ΥΜΕΙΣΦΑ
ΓΕΙΝ ΟΙΔΕΕΙΠΟΝ ΟΥ
ΚΕΙΣΙΝΗΜΙΝΠΛΕΙ
ΟΥΣ· ΗΠΕΝΤΕΑΡΤΟΙ·
ΚΑΙΙΧΘΥΑΣΔΥΟ ΕΙ
ΜΗΤΙΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ
ΗΜΕΙΣ· ΑΓΟΡΑΣΩΜΕΝ

ΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΝΛΑ
ΟΝΤΟΥΤΟΝΒΡΩΜΑ
ΤΑ ΗΣΑΝΓΑΡ ΩΣΕΙΠ·
Α΄ΝΔΡΕΣΠΕΝΤΑΚΙΣ
ΧΙΛΙΟΙ ΕΙΠΕΝΔΕΠΡΟΣ
ΤΟΥΣΜΑΘΗΤΑΣΑΥ
ΤΟΥ· ΚΑΤΑΚΛΙΝΑ
ΤΕΑΥΤΟΥΣΚΛΙΣΙΑΣ
Α΄ΝΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ·
ΚΑΙΕΠΟΙΗΣΑΝΟΥΤΩΣ
ΚΑΙΑΝΕΚΛΙΝΑΝΑΠΑΝ
ΤΑΣ ΛΑΒΩΝΔΕΤΟΥΣ
ΠΕΝΤΕΑΡΤΟΥΣ· ΚΑΙ
ΤΟΥΣΔΥΟΪΧΘΥΑΣ·
ΑΝΑΒΛΕΨΑΣΕΙΣΤΟΝ
ΟΥΝΟΝ· ΕΥΛΟΓΗΣΕΝ
ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙΚΑΤΕ
ΚΛΑΣΕΝ ΚΑΙΕΔΙΔΟΥ
ΤΟΙΣΜΑΘΗΤΑΙΣ·
ΠΑΡΑΤΙΘΕΝΑΙΤΩ
ΟΧΛΩ ΚΑΙΕΦΑΓΟΝ·
ΚΑΙΕΧΟΡΤΑΣΘΗΣΑΝ
ΠΑΝΤΕΣ· ΚΑΙΗΡΘΗ
ΤΟΠΕΡΙΣΣΕΥΣΑΝΑΥΤΟΙΣ

τῇ παρασκ
ϛ΄ δ΄ εβ΄
τῶ καιρῶ
προσελθόν
τες τῶν
εἰδώδε
κα΄

κλασμάτων· δ, ὧν
δεκακὼ φῆνοι
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ
ναι αὐτὸν προσεύχο
μενον κατὰ μόνας·
συνῆσαν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· ἐτῆ παραις·

καὶ ἐπηρώτησεν αὐ
τοὺς λέγων τίνα
με λέγουσιν οἱ ὄχλοι
εἶναι· οἱ δὲ ἀποκρι
θέντες εἶπον αὐ
τῷ λέγοντες ὅτι Ἰω
άννην τὸν βαπτι
στήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ ὅτι προφή
της τῶν ἀρχαίων
ἀνέστη· εἶπεν δὲ αὐ
τοῖς ὑμεῖς δὲ τί
να με λέγετε εἶναι·
ἀποκριθεὶς δὲ Πέ
τρος εἶπεν τὸν χν
τοῦ θυ· ὁ δὲ ἐπιτι
μήσας αὐτοῖς πα
ρήγγειλεν μηδενὶ

λέγειν τοῦτο εἰπὼν
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρ πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασθῆ
ναι ἀπὸ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ ἀρχιερέ
ων καὶ γραμματέ
ων καὶ ἀποκτα
νθῆναι καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι· ἑτ τὰ

λεγε δὲ πρὸς πάντας
εἴ τις θέλει ἐλθεῖν
ὀπίσω μου ἀπαρνη
σάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ
τοῦ καθ ἡμέραν·
καὶ ἀκολουθείτω μοι·
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι·
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς
δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνε
κεν ἐμοῦ· οὗτος σώ
σει αὐτήν· τί γὰρ

ἡ τ β τῷ ἑβ
τῷ καιρῷ
ἐπηρώτη
σεν οἱς τοὺς
μαθητὰς
αὐτοῦ λέ
γων τί
να
ἡ τ τ τῷ ἑβ
ιϛ
κ σεπτεμ ιϛ
τάρ πάντα
λόντες·
εἰμενοκς
εἴτις θέλει

ὡφελείται ἀνθρωπος·
κερδήσας τὸν κόσμον
ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπο
λέσας ἢ ζημιωθείς·
ὁ σταυρὸς μου παίσχυνη
θῇ καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους· τοῦ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παισχυνθήσεται·
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ
πρς· καὶ τῶν ἁγίων
ἀγγέλων λέγω
ὑμῖν ἀληθῶς
ὅτι εἰσί τινες τῶν
ὧδε ἑστώτων οἵ
οὐ μὴ γεύσωνται
θανάτου· ἕως ἂν
ἴδωσι τὴν βασιλεί
αν τοῦ θυ· ϛ ιγ ιε
γένετο δὲ μετὰ τοὺς
λόγους τούτους ὡς
ἡμέρας ὀκτώ· καὶ
παραλαβὼν πέτρον·

καὶ ἰάκωβον· καὶ ἰ
ωάννην· ἀνέβη εἰ
στὸ ὄρος προσεύξασθαι
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
προσεύχεσθαι αὐτὸν
τὸ εἶδος τοῦ προσώ
που αὐτοῦ· ἕτερον·
καὶ ἱμάτισμὸς αὐ
τοῦ λευκὸς ἐξαστρά
πτων καὶ ἰδοὺ ἄν
δρες δύο· συνελάλουν
αὐτῷ· οἵτινες ἦσαν
Μωσῆς καὶ Ἠλίας
οἱ ὀφθέντες αὐτῶν
ἐν δόξῃ καὶ ἔλεγον
τὴν ἔξοδον αὐτοῦ·
ἣν ἤμελλεν πλη
ροῦν ἐν Ἰλήμ ὁ δὲ
πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐ
τῷ· ἦσαν βεβαρη
μένοι ὕπνῳ διὰ
γρηγορήσαντες δὲ·
εἶδον τὴν δόξαν αὐ
τοῦ· καὶ τοὺς δύο

πρ ἀπ ἐβ κε
ις
κα αὐτοῦ ς
τῆς ὀρ τῆς μετα
μορφώσεως·
τῷ καιρῷ παρα
λαμβάνει
ὁ ις τοὺς πέτρο.

ἄνδρας τοὺς συνες
τῶτας αὐτῶ καὶ
ἐγένετο ἐντῷ διά
χωρίζεσθαι αὐτοὺς
ἀπ' αὐτοῦ εἶπε νόπε
τροσπρὸς τὸν ἸΝ ἐπι
στατα καλόν ἐστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι
ποιήσωμεν σκηνὰς
τρεῖς μίαν σοὶ καὶ
μίαν μωσεῖ καὶ μί
αν ἠλία μὴ εἰδὼς
ὃ λέγει πάντα δὲ
αὐτοῦ λέγοντος ἐ
γένετο νεφέλη καὶ
ἐπεσκίασεν αὐτούς
ἐφοβήθησαν δὲ ἐν
τῷ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν νεφέλην καὶ
φωνὴ ἐγε
νετο ἐκ τῆς νεφέ
λης καὶ φωνὴ ἐγε
νετο λέγουσα οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός
ἐν ᾧ εὐδόκησα αὐτοῦ

ἀκούετε καὶ ἐντῷ
γενέσθαι τὴν φω
νὴν εὑρέθη Ἰησοῦ
νος καὶ αὐτοὶ ἐσί
γησαν καὶ οὐδενὶ
πήγειλαν ἐν ἐκεί
ναις ταῖς ἡμέραις
οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν τῆς Δ
τε δὲ τῇ ἐπιού
σῃ ἡμέρᾳ κατελ
θόντων αὐτῶν ἀ
πὸ τοῦ ὄρους συνήν
τησεν αὐτῷ ὄχλος
πολὺς καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνε
βόησε λέγων διδά
σκαλε δέομαί σου
ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν
υἱόν μου ὅτι μονογε
νὴς ἐστί μοι καὶ
ἰδοὺ πνεῦμα λαμβά
νει αὐτὸν καὶ ἐξαί
φνης κράζει καὶ σπα
ράσσει αὐτὸν μετὰ

ΚΘ ΡΟΛ ΣΛ

ΑΦΡΟΝ· ΚΑΙΜΟΓΙΣΑ
ΠΟΧΩΡΕΙΑΠΑΝΤΟΝ·
ΣΥΝΤΡΙΚΟΝΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΔΕΝΗΘΗΝΤΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝΣΟΥ·ΙΝΑ
ΕΝΕΚΑΛΩΣΙΝΑΥΤΟ
ΚΑΙΟΥΚΙΣΧΥΣΗ·Η
ΣΑΝ ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣΔΕ
ΕΙΠΕΝ· ΩΓΕΝΕΑ
ΑΠΙΣΤΟΣΚΑΙΔΙΕΣΤΡΑΜ
ΜΕΝΗ ΕΩΣΠΟΤΕΕΣΟ
ΜΑΙΠΡΟΣΥΜΑΣ· ΚΑΙ
ΑΝΕΞΟΜΑΙΥΜΩΝ
ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΟΝΥΙΟΝ
ΣΟΥΩΔΕ ΕΠΙΔΕΠΡΟ
ΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝΑΥΤΟΥ·
ΕΡΡΗΞΕΝΑΥΤΟΝΤΟ
ΔΑΙΜΟΝΙΟΝΚΑΙΣΥ
ΝΕΣΠΑΡΑΞΕΝ ΕΠΕΤΙ
ΜΗΣΕΔΕΟΥΣ· ΤΩΝΠΝΙ
ΤΩΝΑΚΑΘΑΡΤΩ·
ΚΑΙΛΑΣΑΤΟΤΟΝΠΑΙ
Δ Α· ΚΑΙΑΠΕΔΩΚΕΝ
ΑΥΤΟΝΤΩΠΡΙΑΥΤΟΥ

ΧΑΡ

ΕΞΕΠΛΗΣΣΟΝΤΟΔΕΠΑΝ
ΤΕΣ· ΕΠΙΤΗΜΕΓΑΛΙ
ΟΤΗΤΙΤΟΥΘΥ
ΠΑΝΤΩΝΔΕΘΑΥΜΑ
ΖΟΝΤΩΝΕΠΙΠΑΣΙΝ
ΟΙΣΕΠΟΙΗΣΕΝΟΥΣ· ΕΙ
ΠΕΝΠΡΟΣΤΟΥΣΜΑΘΗ
ΤΑΣΑΥΤΟΥ· ΘΕΣΘΕΝ
ΜΕΙΣΕΙΣΤΑΩΤΑΥΜΑ.
ΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣΤΟΥΤΟΥΣ
ΟΓΑΡΥΣΤΟΥΑΝΟΥ·
ΜΕΛΛΕΙΠΑΡΑΔΙΔΟΣΘΑΙ·
ΕΙΣΧΕΙΡΑΣΑΝΩΝ ΟΙ
ΔΕΗΓΝΟΟΥΝ ΤΟΡΗ
ΜΑΤΟΥΤΟ ΚΑΙΗΝ
ΠΑΡΑΚΕΚΑΛΥΜΜΕ
ΝΟΝΥΠΑΥΤΩΝ· ΙΝΑ
ΜΗΑΙΣΘΗΝΤΑΙΑΥ
ΤΟ ΚΑΙΕΦΟΚΟΥΝ
ΤΟ ΕΠΕΡΩΤΗΣΑΙΑΥ
ΤΟΝ· ΠΕΡΙΤΟΥΡΗΜΑ
ΤΟΣΤΟΥΤΟΥ +
ΕΓΕΝΕΤΟΔΕΔΙΑΛΟΓΙΣ
ΜΟΣΕΝΑΥΤΟΙΣΤΟΤΙΣ

ΡΚΑ Κ

ΡΚΒ Β

ΛΒ

ΡΚΒ Β

Εἰπὲ δὲ ἡμῖν τί ἔλαυσεν κατὰ σοῦ.

ἀνεῖη· μείζωναν
τῶν ὁδεῖς· ἴδωμεν
τὸνδιαλογισμὸν
τῆςκαρδίαςαὐτῶν·
ἐπιλαβόμενοςπαι
δίου· ἔστησεναὐτὸ
παρεαυτῷ καὶεἶ
πεναὐτοῖς ὅςεὰν
δεξηταιτοῦτοτὸ
παιδίονἐπὶτῷὀνό
ματίμου· ἐμὲδέ
χεται καὶὅςεὰν·
ἐμὲδεξηται· δέ
χεται τὸναποστεί
λαντάμε ὁγὰρμι
κρότεροςἐνπᾶσιν
ὑμῖνὑπάρχων·
οὗτοςἔσταιμέγας

ἈποκριθεὶςδὲὁἸωάν
νηςεἶπεν ἐπιστά
τα· εἰδομεντινα
ἐπὶτῷὀνόματίσου·
ἐνκαλλοντᾶδαι
μόνια· καὶἐκωλύ

σαμεναὐτὸν· ὅτι
οὐκἀκολουθεῖμε
θἡμῶν κατεῖπεν
προςαὐτὸνοἵς μὴ
κωλύετεαὐτὸν
ὃςγὰροὐκἔστικατ᾽ ὑ
μῶν· ὑπερὑμῶν
ἐστιν ἐγένετοδὲ·
ἐντῷσυμπληροῦ
σθαιτὰςἡμέραςτῆς
ἀναλήμψεωςαὐτοῦ·
καὶαὐτὸςτὸπρόσω
πονἐστήρι
ξεν· τοῦπορεύεσθαι
εἰςἸερουσαλὴμ καὶἀπέ
στειλενἀγγέλους
προπροσώπουαὐτοῦ·
καὶπορευθέντες
εἰςκώμηνσαμαρειτῶν
ὡςτεἑτοιμάσαιαὐ
τῷ καὶοὐκἐδέξαν
τοαὐτὸν· ὅτιτὸ
προσωποναὐτοῦἦν·

ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝΕΙΣΙΛΙΜ
ΔΟΝΤΕΣΔΕΟΙΜΑΘΗ
ΤΑΙΑΥΤΟΥ·ΙΑΚΩΒΟΣ
ΚΑΙΙΩΑΝΝΗΣ·ΕΙΠΟΝ·
ΚΕ·ΘΕΛΕΙΣΕΙΠΩΜΕΝ·
ΠΥΡΙΚΑΤΑΒΗΝΑΙΑ
ΠΟΤΟΥΟΥΝΟΥ·ΚΑΙΑ
ΝΑΛΩΣΑΙΑΥΤΟΥΣ·ΩΣ
ΚΑΙΗΛΙΑΣΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΣΤΡΑΦΕΙΣΔΕ·ΕΠΕΤΙ
ΜΗΣΕΝΑΥΤΟΙΣΚΑΙ
ΕΙΠΕΝ·ΟΥΚΟΙΔΑΤΕ
ΟΙΟΥΠΝΕΥΜΑΣΕΣΤΕΥΜΕΙΣ
ΟΓΑΡΥΣΤΟΥΑΝΟΥ
ΚΗΛΘΕΝΨΥΧΑΣΑΙ
ΩΝΑΠΟΛΕΣΑΙ·ΑΛΛΑ
ΣΩΣΑΙ·ΚΑΙΕΠΟΡΕΥΟΝ
ΤΟΝΕΙΣΕΤΕΡΑΝΚΩΜΗΝ
ΓΕΝΕΤΟΔΕΠΟΡΕΥΟ
ΜΕΝΩΝΑΥΤΩΝΕΝ
ΤΗΟΔΩΕΙΠΕΝΤΙΣ
ΠΡΟΣΑΥΤΟΝ·ΑΚΟΛΟΥ
ΘΗΣΟΝΟΠΟΥΑΝΑ
ΠΕΡΧΗΚΕ·ΚΑΙΕΙΠΕΝ

ΑΥΤΩΙΟΙΣ ΔΙΑΛΩΠΕ
ΚΕΣ·ΦΩΛΕΟΥΣΕΕΧΟΥΣΙ·
ΚΑΙΤΑΠΕΤΕΙΝΑΤΟΥ
ΟΥΝΟΥΚΑΤΑΣΚΗΝΩ
ΣΕΙΣ ΟΔΕΥΣΤΟΥΑΝΟΥ·
ΟΥΚΕΧΕΙΠΟΥΤΗΝΙΚΕ
ΦΑΛΗΝΙΚΛΙΝΕΙ ΕΙΠΕΝ
ΔΕΠΡΟΣΕΤΕΡΟΝ ΑΚΟ
ΛΟΥΘΕΙΜΟΙ·ΟΔΕΕΙΠΕΝ
ΚΕ·ΕΠΙΤΡΕΨΟΝΜΟΙΑ
ΠΕΛΘΟΝΤΙΠΡΩΤΟΝ·
ΦΑΨΑΙΤΟΝΠΡΑΜΟΥ
ΕΙΠΕΝΔΕΑΥΤΩΙΟΙΣ Α
ΦΕΣΤΟΥΣΝΕΚΡΟΥΣ·
ΘΑΨΑΙΤΟΥΣΕΑΥΤΩΝ
ΝΕΚΡΟΥΣ ΣΥΔΕΑΠΕΛ
ΘΩΝ·ΔΙΑΓΓΕΛΛΕ
ΤΗΝΒΑΣΙΛΕΙΑΝΤΟΥ
ΘΥ ΕΙΠΕΝΔΕΚΑΙΕΤΕ
ΡΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΝ
ΣΟΙΚΕ ΠΡΩΤΟΝΔΕ·
ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΜΟΙ·ΑΠΟ
ΤΑΞΑΣΘΕΤΟΙΣΕΙΣΤΟΝ
ΟΙΚΟΝΜΟΥ ΕΙΠΕΝ

ΑΓ ΡΕ ε

ΡΣ ι

ΤΩΝΚΑΙΡΩΝΕΓΕ
ΝΕΤΟΠΟΡΕΥΟ
ΜΕΝΟΥΤΟΥΤΟ·
ΕΙΠΕΝΤΙΣΤΗ

293

δεῖσπροσάγτὸν οὐ
δεῖσεἐπικαλῶντὴν
χεῖραὐτοῦἐπάρο
τρον· καὶκλέπωνεἰς
ταῶισω· εὔφετος
ἐστιν· ἐιστὴνκασιλεί
αντοῦφῦ
ετᾶδ ετᾶυτα· ἀνεδει
ξενοῖς καὶἑτέρουσεκ
δομικοντᾶδυο·
καὶἀπέστειλενἀῦ
τοὺς· ἀναδυο· πρὸ
προσώπουαὐτοῦ·
εἰσπᾶσανπόλινκαὶ
τόπον· οὗἦμελλεν
αὐτὸςἔρχεσθαι·
ἔλεγενοῦνπροσαὐτοὺς
ὁμὲνθερισμὸςπολύς·
οἱδὲἐργᾶταιὀλίγοι·
δεήθητεοὖντοῦ
κῦτοῦθερισμοῦ·
ὅπωςἂνεἰςκᾶληἐργᾶ
τᾶςεἰςτὸνθερισμὸν
αὐτοῦ ὑπᾶγετε·

ἴδοὐἐγῶ· ἀποστέλ
λωὑμᾶς· ὡςπρόβα
τᾶἐνμέσῳλύκων·
μὴβαστᾶζετεβαλλᾶν
τιον· μὴτὴπήρᾶν·
μὴτεὑποδήματᾶ·
καὶμηδένᾶκατᾶ
τὴνὁδὸνᾶσπᾶσησθε·
οὗδ εἰςὴνδ ἂνεἰσέλ
ᾶνητε πρῶ
τον· λέγετεεἰρή
νητῷοἴκῳτούτῳ·
καὶἐᾶνἦἐκεῖὑἱὸςεἰρή
νης· ἐπᾶναπᾶύσε
ταιἐπᾶὐτὸνἡεἰρή
νηὑμῶν· εἰδὲ
μήγε ἐφ ὑμᾶςἀνα
καμῖφθεῖ· ἐνᾶὐτῇδὲ
τῇοἰκίᾳμένετε·
ἐσθίοντεςκαὶπίνοντες
τᾶπᾶρᾶὐτῶν·
ἄξιοςγᾶρὁἐργᾶτης
τοῦμισθοῦᾶὐτοῦ
ἐστιν· μὴμετᾶβᾶ

ἡτρίαρτ
τῆ ιε
ὑπὲρτῆς ἁ
γίᾶςβαβύ
λᾶκαὶτῶν
τῶνκυρίω/ᾶ
πρ[illegible]ων
οὗἐὰνἐὰν
ἐὰνἐὰν
προπρεσ
πευ
ζ

νετεεἐχόικίαςεἰςοἰκι
ριγ΄ αν + καιεἰςἡνἀνπο
λινεἰσερχησθε· καὶ
δεχονταιὑμᾶς· ἐσοῖ
ετε· τὰπαρατιθέμε
ναὑμῖν· καὶθερα
πεύετε τοὺςἐνὰ
τῆἀσθενεῖς· καὶλέ
γετεαὐτοῖς ἤγγι
κενἐφ ὑμᾶς· ἡβασι
λειατοῦθ̅υ̅ +
ριδ΄ καιεἰςἣνδ΄ἀνπόλιν
εἰσερχησθε· καὶμὴ
δεχωνταιὑμᾶς· ἐ
ξελθόντεςεἰςτὰςπλα
τειαςαὐτῆς· εἶπα
τε· καὶτὸνκονιόρ
τὸνἐκτοῦκολλη θέν
ταἡμῖνεἰςτὴνὑπό
κρισινὑμῶν· εἰςτοὺς
πόδαςἡμῶν· ἀπο.
μασσόμεθαὑμῖν
πλὴν· τοῦτογινώ
σκετε ὅτιἤγγικεν

ἐφ ὑμᾶς· ἡβασιλεία
τοῦθ̅υ̅ λέγω ὑμῖν
μὴν ὅτιἀνεκτότερον
ἔσται
ριε΄ ἡπόλειἐκείνη +
οὐαὶσοιχοραζεῖν· οὐαί
σοιβηθσαϊδά· ὅτι
εἰἐντύρωκαὶσιδῶ
νιἐγένοντοαἱδυνά
μειαἱγενόμεναι
ἐνὑμῖν· πάλαιἂνἐν
σάκκῳκαὶσποδῷ
κα θῆμεναιμετ
ανοήσαν + πλὴντύ
ρῳκαὶσιδῶνιἀνε
κτότερονἔσται· ἐν
τῇκρίσει· ὑμῖν +
καὶσὺκαπερναοὺμ·
μὴἕωςτοῦοὐ̅νοὐ̅ψ̅θ̅ῃ
θῆσα· ὅτιᾅδουκα
ταβιβασθήσῃ + ὁ τὴν ρις΄ ἀκούωνὑμῶν· ἐ
μοῦἀκούει· καὶὁἀθε

ριη΄ ριθ΄ κ ρκ΄ ρκα΄ ρκβ΄ ρκγ΄ ρκδ΄ ρκε΄

Ποίησονκρίσιν
τοῦἀρ̅χ̅α̅γ̅ε̅λ̅ου̅
εἰπὲνοἵστοις
ἑαυτῶν ὁἀκούων
ὑμῶνεμοῦ

τῶν ὑμᾶς ἐμεᾶθε
τεί ἐδεεμεᾶθετῶ·
ᾶφετεἰτονἀποστει
λαντάμε ὑπέστρε
ψανδεοιεβδομή
κοντα μετα χαρᾶς
λέγοντες κε· καὶ
τὰ δαιμόνια ὑπο
τάσσεται ἡμῖν· ἐν
τῷ ὀνόματί σου +
εἶπεν δὲ αὐτοῖς ε·θ·ε
ὡρουν τον σατανᾶν·
ὡς ἀστραπὴν ἐκ
τοῦ οὐ νοῦ πεσόντα +
δοὺ δίδωμι ὑμῖν·
τὴν ἐξουσίαν τοῦ
πατεῖν ἐπάνω ὄφε
ων καὶ σκορπίων·
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τοῦ ἐχθρ̄ +
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσει πλὴν·
ἐν τούτῳ μὴ χαί
ρετε· ὅτι τὰ πνᾶτα

ὑμῖν ὑποτάσσεται +
χαίρετε δὲ ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑμῶν ἐ
γράφη ἐν τοῖς οὐρα
νοῖς + ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ· ἠγαλλιάσατο
τῷ πνῖ ἁγίῳ καὶ εἶπεν +
ἐξομολογοῦμέσοι πέρ +
κε τοῦ οὐ νοῦ καὶ τῆς
γῆς + ὅτι ἀπέκρυψας
ταῦτα· ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν + καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις + ναὶ ὁ πρ̄
ὅτι οὕτω ἐγένετο
εὐδοκία ἔμπροσθέν σου
Παντα μοι παρεδόθη
ὑπο τοῦ πρός μου + καὶ
οὐδεὶς γινώσκει τίς
ἐστιν ὁ ῡς· εἰ μὴ ὁ πρ̄
καὶ τίς ἐστιν ὁ πρ̄
εἰ μὴ ὁ ῡς + καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ὁ ῡς ἀποκα
λύψαι + καὶ στραφεὶς

ρκζ ε
ρκη ε
ρκθ ε

α Ι
Εἶπεν οὖν κς
τοῖς ἀγγέλοις
Ἰδοὺ δίδω μι ὑμῖν.
ἐξουσίαν
Εἶπεν οὖν κς
τοῖς ἑαυτοῦ +
παντα μοι

προς τον σκληρυντας ημας.
και ειπεν παραβολην ταυτην
μακαριοι οι οφθαλμοι
οι βλεποντες α
βλεπετε λεγω γαρ
υμιν οτι πολλοι
προφηται και βασι
λεις ηθελησαν ιδειν.
α υμεις βλεπετε,
και ουκ ειδον και α
κουσαι α ακουετε.
και ουκ ηκουσαν
και ιδου νομικος τις
ανεστη εκπειρα
ζων αυτον και λε
γων διδασκαλε
τι ποιησας ζω
ην αιωνιον κληρο
νομησω ο δε ειπεν
προς αυτον εν τω
νομω τι γεγραπται
πως αναγινωσκεις
ο δε αποκριθεις ειπεν
αγαπησεις κυριον τον

ας πτο φαρισαιον του δε νομ

του νομικου δε θελοντος
δικαιουν εαυτον
ανεστη και ειπεν
και εξηλθεν ιησους
εις δαμασκον και
τον πλησιον σου ως
εαυτον ειπεν δε
αυτω ορθως απε
κριθης τουτο
ποιει και ζησει
ο δε θελων δικαι
ουν εαυτον ειπεν
προς τον ιν και τις
εστιν μου πλησιον
υπολαβων δε ειπεν
τις κατεβαινεν α
πο ιερ εις ιερι χω.
και λησταις περιεπε
σεν οι και εκδυσαν
τες αυτον και πλη
γας επιθεντες α
πηλθον αφεντες

ιν τω και ειπεν παραβολην προς τους παρα πεποιθοτας εφ εαυτοις οτι ειμι δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους

2/28

ΗΜΙΦΑΝΗΤΥΓΧΑ
ΝΟΝΤΑ ΚΑΤΑΣΥΡΙΑ
ΡΙΑΝΑΔ ΕΡΕΥΝΗΤΙΣ
ΚΑΤΕΚΛΙΘΗΝΕΝΤΗ
ΟΔΩΕΚΑΘΗΜΕΝΟΣΚΑΙ
ΔΙΝΑΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΗΝ
ΠΑΡΑΛΑΒΕΙΝ ΟΜΟΙ
ΩΣΔΕΚΑΙΛΕΥΙΤΗΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΤΑ
ΤΟΝΤΟΠΟΝ ΕΛΘΩΝ
ΚΑΙΙΔΩΝΑΝΤΙΠΑ
ΡΗΛΘΕΝ ΣΑΜΑΡΕΙ
ΤΗΣΔΕΤΙΣΟΔΕΥΩΝ
ΗΛΘΕΝΚΑΤΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΙΔΩΝΑΥΤΟΝΕ
ΣΠΛΑΓΧΝΙΣΘΗ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ΚΑΤΕ
ΔΗΣΕΤΑΤΡΑΥΜΑ
ΤΑΥΤΟΥ ΕΠΙΧΕΩΝ
ΕΛΑΙΟΝΚΑΙΟΙΝΟΝ Ε
ΠΙΚΙΚΑΣΑΣΔΕΑΥΤΟΝ
ΕΠΙΤΟΙΔΙΟΝΚΤΗΝΟΣ
ΗΓΑΓΕΝΑΥΤΟΝΕΙΣ
ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙΕΠΕ

ΜΕΛΗΘΗΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΕΠΙΤΗΝΑΥΡΙΟΝ
ΕΞΕΛΘΩΝ ΕΚΒΑΛΩΝ
ΔΥΟΔΗΝΑΡΙΑΕΔΩ
ΚΕΤΩΠΑΝΔΟΧΕΙ
ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΩ Ε
ΠΙΜΕΛΗΘΗΤΙΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙΟΤΙΑΝΠΡΟΣ
ΔΑΠΑΝΗΣΗΣ ΕΓΩ
ΕΝΤΩΕΠΑΝΕΡΧΕΣΘΑΙ
ΜΕΑΠΟΔΩΣΩΣΟΙ ΤΙΣ
ΟΥΝΤΟΥΤΩΝΤΩΝ
ΤΡΙΩΝ ΔΟΚΕΙΣΟΙΔΟ
ΚΕΙΣΟΙΓΕΓΟΝΕΝΑΙ
ΤΟΥΕΜΠΕΣΟΝΤΟΣΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΑΣ ΟΔΕΕΙ
ΠΕΝ ΟΠΟΙΗΣΑΣΤΟΕΛΕ
ΟΣΙΝΕΤΑΥΤΟΥ ΕΙΠΕΝ
ΟΥΝΑΥΤΟΙΣΟΙΣ ΠΟ
ΡΕΥΟΥΚΑΙΣΥΠΟΙΕΙ
ΟΜΟΙΩΣ
ΓΕΝΕΤΟΔΕΕΝΤΩΠΟ
ΡΕΥΕΣΘΑΙΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΑΥΤΟΣΕΙΣΗΛΘΕΝ

ιγ septembr. ἡ εἰς Γενεσὲτ τοῦ τὰ γιασφ κου? τωι καὶ ρ εἰσηλ θεν οἱ εἰς κω

εἰς κώμην τινά, καὶ γυ-
νὴ δέ τις ὀνόματι
Μάρθα ὑπεδέξατο
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς· καὶ τῇδε παρα-
καλοῦμεν
νηστείαν ἡσυχαίαν παρα
σχεῖν ἑαυτοῖς· παρὰ
τοῦτο γὰρ ἀσύντακτον·
ἡ δὲ σπουδαία περὶ πολ
λὴν διακονίαν ἐσπούδα-
σεν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν κε·
οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀ-
δελφή μου μό-
νην με κατέλειπεν
διακονεῖν εἰπὲ οὖν
αὐτῇ· ἵνα μοι συναν-
τιλάβηται ἀποκρι-
θεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ
ὁ κς· Μάρθα Μάρθα·
μεριμνᾶς καὶ τυρ-
βάζῃ περὶ πολλά·

ἡ δὲ ἐστὶν χρεία
Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν
μερίδα ἐξελέξατο·
ἥτις οὐκ ἀφαιρεθή-
σεται αὐτῆς· καὶ
γίνεται ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
κατά τόπον προσευ-
χόμενον· ὡς ἐπαύσα-
το· εἶπέν τις τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς αὐτόν· κε· δί-
δαξον ἡμᾶς προσεύ-
χεσθαι· καθὼς καὶ
Ἰωάννης ἐδίδαξεν
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· εἶπεν δὲ αὐτοῖς
ὅταν προσεύχεσθε·
λέγετε· πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγι
ασθήτω τὸ ὄνομα
σου· ἐλθέτω ἡ βα-
σιλεία σου· γενη-
θήτω
τὸ θέλημά σου·

πρώτη ἑβδ. τῶν καιρ. εἰς τὸ κατὰ μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀδιάλειπτον

μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει ὅτι τὸ σκότος ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἔγραψα ὑμῖν τεκνία ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ γράφω ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν γέγραφα ὑμῖν παιδία ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα γέγραφα ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γέγραφα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα

ρκα

τῇ δ' τοῦ ἑβ ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν

καὶ ἐὰν εἴπῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σκότει ἐστὶν καὶ ἐν σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει ὅτι τὸ σκότος ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἔγραψα ὑμῖν τεκνία ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ γράφω ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν γέγραφα ὑμῖν παιδία ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα γέγραφα ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γέγραφα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα

ΘΗΓΕΙΑΝΟΙΓΗΣΕΤΑΙ ΤΑΝΕΞΕΖΑΝΤΩΝ ΕΙ
ΤΗΝΑΛΕΞΙΟΜΠΡΑ ΠΟΥ ΕΝΕΒΑΛΕΖΕΒΟΥΛ
ΑΙΤΙΣΕΛΟΥΣΑΝΤΟΝ· ΤΩΝΑΡΧΟΝΤΙΤΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤ Δ,ΑΙΠΛΟΗΜΑΤΩΝ· ΕΚΒΑΛ
ΣΕΙΑΝΤΩΝΩΝΚΑΙΪΧΘΥ ΛΕΙΤΟΔ,ΑΙΜΟΝΙΑ Ο
ΚΑΠΗΛΙΤΙΩΝΟΣ· Ο Δ,ΕΔΑΙΜΟΝΙΣΜ ΦΙΛΟΠΑΡ
ΦΙΛΕΠΙΔ,ΩΣΕΙΑΝΤΟ ΠΩΣΔ,ΥΝΗΤΑΙΤΑΓΑ
ΗΜΑΣΑΝΤΑΙΤΗΣΕΜΩ ΜΑΣ· ΣΑΤΑΝΑΝΕΙΣΚΑΛ
ΟΝ· ΔΑΜΕΠΙΔ,ΩΣΕΙΑΝ ΛΕΙΝ· ΕΥΕΡΟΙΔ,ΕΜΕΙ
Τ ΩΝΣΑΒΒΑΤΙΩΝ ΕΙΟΥΣΙΝ ΡΑΖΟΝΤΕΣ· ΟΙΕΛΕΙΟΙ
ΥΜΕΙΣΠΟΙΕΙΤΕΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΠΑΡΑΥΤΟΥΕΠΕΧΗ
ΟΙΔ,ΑΤΕΔ,ΕΔΙΔ,ΑΓΑΘΑ ΤΟΥΝΕΧΟΥΣΙΝ ΑΥ
Δ,ΙΔ,ΟΝΑΠΕΡΕΙΣΤΕΙΚΝΟΙΣ ΤΟΣΔ,ΕΙΔ,ΩΣΑΥΤΩΝΕΙ
ΥΜΩΝ· ΠΟΣΩΜΑΛ ΤΑΔ,ΙΑΠΟΝΗΜΑΤΑ·
ΛΑΝΑΠΕΡΙΕΧΟΥΣΗΝ· ΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙΣ ΠΑΣΑ
Δ,ΩΣΕΙΝΑΥΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΕΦΕΑΥΤΗΝ
ΑΙΤΟΥΣΙΝΑΥΤΟΝ ΜΕΡΙΣΘΕΙΣΑ· ΕΡΗΜΟΝ
ΚΑΙΗΝΕΙΣΚΑΛΑΜΩΝΔ,ΑΙ ΤΕ· ΚΑΙΟΙΚΟΣΕΠΟΙΚΟΝ
ΜΟΝΙΟΝΚΑΙΑΥΤΟΝΕΙΙΙ ΠΙΠΤΕΙ ΕΙΔ,ΕΙΚΑΙΟΣΑ
ΚΩΦΟΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΤΑΝΑΣΕΦΑΥΤΟΥΔ,Ι
Δ,ΙΤΙΝΑΔ,ΑΙΜΟΝΙΟΛΕ ΕΜΕΡΙΣΘΗ· ΠΩΣΕΣΤΑ
ΞΕΛΘΟΝΤΟΣ· ΕΛΑΛΗ ΘΗΣΕΤΑΙΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΣΕΝΟΙΚΩΦΟΣΚΑΙΕΙΣ ΑΛΛΩΝΔ,ΙΑΜΕΡΙΣΘΕΙΣΑ·
ΦΑΥΜΑΣΑΝΟΙΙΧΘΥΟΙ ΕΝΕΒΑΛΕΒΟΥΛΕΙΚΑΛ

ΤΕΤΑΡΤΗΣΕΚ ΤΩΙΚΑΙΡΩ ΠΝΟΗΣ· ΕΙΚ ΚΑΛΑΜΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΟ

Τ παραδισ
τῆς ϐκ
ϑεηγορικο
ῥημοσθε
νους

λεηνμετα δαιμονιω
εἰδεεπωμενβεελζε
κουλοισκαλαωτα
δαιμονιων
μωυ
λοιπον
αὐτοι κριται υμων
εσονται εισ βενδα
κπ γν μτ ψεικαλ
λωταδαικιονια·
ἀραεφ τοασεμεφ ὑ
μασηκασιλειατον
θυ ὁτανἰσχυρος·
κατωπλισμενος
φυλασσειτηνεαυ
τουαυλην· ενειρη
νηεστιταυπαρχον
ταυτουεπανδε
ὁϊσχυροτεροσαυτου·
επελθωνηνικησειλαν
τον· τηνπανοπλι
αναυτουαιρειεφϊε
πεποιθεισκατακλασιν
λαυτουδιαδιδω

ΑΡ

σιν αμηνυμετ
μον· κατεμουσι
καιομηουκατ
μετεμουσικορωνιζει

ὁταντριασαφορον
πηε
ανοω α ιερεμιαι
αναγραφητοιων·
ζητουναναπαυσιν
καιουχευρισκει
τει υποστρεψωει
στονοικονμουοθεν
εξηλθον καιελθον
ευρισκει εσαρωμε
νονκαικεκοσμημε
νον τοτεπορευεται·
καιπαραλαμβανει
επταἕτερα πνατα·
πονηροτεραεαυτου·
καιεισελθοντα κα
τοικειεκει· καιγι
νεται τα εσχατα του
νεκεινου χει
ρονατων πρωτων

ΡΛε

ΑΡ

ΙΣ

2

ΝΙΝΕΥΙΤΑΙΣ·ΟΥΤΩΣ
ΕΣΤΑΙΤΟΙΣΓΕΝΕΑΝΤΑΥΤΗΝ·
ΤΗΝΓΕΝΕΑΝΤΑΥΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΟΤΟΥ·Ε
ΓΕΡΘΗΣΕΤΑΙΤΗ
ΚΡΙΣΕΙΜΕΤΑΤΩΝ
ΑΝΔΡΩΝΤΗΣΓΕΝΕΑΣ
ΑΥΤΗΣΚΑΙΚΑΤΑ
ΚΡΙΝΕΙΑΥΤΗΝ·ΟΤΙ
ΜΕΤΕΝΟΗΣΑΝ
ΤΟΚΗΡΥΓΜΑ
ΙΩΝΑ·ΚΑΙΠΛΕΙΟΝ
ΜΟΝΟΣΩΔΕ·ΑΝΔΡΕΣ
ΝΙΝΕΥΙΤΑΙ·ΑΝΑΣΤΗ
ΣΟΝΤΑΙΕΝΤΗΚΡΙΣΕΙ·
ΜΕΤΑΤΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΤΗΣΓΕΝΕΑΣΤΑΥΤΗΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΙΣΡΙΝΟΥΣΙΝ
ΑΥΤΗΝ·ΟΤΙΜΕΤΕΝΟ
ΗΣΑΝΕΙΣΤΟΚΗΡΥΓΜΑ
ΙΩΝΑ·ΚΑΙΠΛΕΙ
ΟΝΕΙΩΝΑΔΕ·ΟΥΔΕΙΣ
ΡΛΓ Δ·ΕΛΥΧΗΣΕΝΑΤΑΣ·ΕΙΣ

ΜΑ ΡΛΒ Δ·ΕΥΧΑΜΗΝΕΠΑΦΡΟΙΖΩ
ΜΕΝΩΝ·ΗΡΞΑΤΟΛΕ
ΓΕΙΝ·ΗΓΕΝΕΑΥΤΗ
ΠΟΝΗΡΑΕΣΤΙΝ·ΕΝ
ΜΕΙΟΝΕΠΙΤΗΤΕΙ·
ΚΑΙΕΝΜΕΙΟΝΟΥΔΕ
ΦΗΣΕΤΑΙΑΥΤΗ·ΕΙ
ΚΑΙΤΟΣΟΝΜΕΙΟΝ·ΙΩ
ΝΑΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΚΑΘΩΣΓΑΡΕΓΕΝΕΤΟ
ΙΩΝΑΤΟΙΣΝΙΝΕΥΙΤΑΙΣ

ΗΤΒ ΤΖΕΒ
ΤΩΝΚΑΙΡ.Ε
ΠΑΡΟΙΖΩ
ΜΕΝΩΝ
ΤΩΝΟΧΛΩ
ΗΡΞΑΤΟΥ
ΚΑΤΕΙΝ·

κρυπτὴν τιφθησιν
οὐδὲ ὑποτον μόδι
ον ἀλλ' ἐπι τὴν λυ
χνίαν ἵνα οἱ εἰσπο
ρευόμενοι τὸ φῶς
βλέπωσιν ὁ λύχνος τοῦ σώμα
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλ
μός σου ἁπλοῦς ἡ
πλοῦς ἦ καὶ ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινὸν
ἔσται ἐπὰν δὲ πο
νηρὸς ᾖ καὶ τὸ σῶμά
σου σκοτεινὸν ἔσται
σκόπει οὖν μὴ τὸ
φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος
ἐστίν εἰ οὖν τὸ σῶ
μά σου ὅλον φωτει
νὸν μὴ ἔχων μέ
ρος τι σκοτεινὸν ἔ
σται φωτεινὸν ὅλον
ὡς ὅταν ὁ λύχνος
τῇ ἀστραπῇ φωτί

ζησι ἐν δὲ τῷ λαλῆ
σαι ἐρωτᾷ αὐτὸν
φαρισαῖος τις ὅπως
ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ
εἰσελθὼν δὲ ἀνέπε
σεν ὁ δὲ φαρισαῖος ἰ
δὼν ἐθαύμασεν
ὅτι οὐ πρῶτον ἐβά
πτισθη πρὸ τοῦ ἀ
ρίστου εἶπεν δὲ ὁ κύ
ριος πρὸς αὐτόν νῦν
ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ
ἔξω τοῦ ποτη
ρίου καὶ τοῦ πίνα
κος καθαρίζετε
τὸ δὲ ἔσω ὑμῶν
γέμει ἁρπαγῆς καὶ
πονηρίας ἄφρονες
οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξω
θεν καὶ τὸ ἔσωθεν
ἐποίησεν πλὴν
τὰ ἐνόντα δότε ἐ
λεημοσύνην καὶ
ἰδοὺ πάντα καθα

ραν μὴ ἐστιν ἀλ
λὰ ναὶ ναὶ μὴ τοῖς φαρι
σαίοις· ὅτι ἀποδέκα
τοῦτε τὸ ἡδύοσμον·
καὶ τὸ πήγανον καὶ
πᾶν λάχανον· καὶ
παρέρχεσθε τὴν κρί
σιν· καὶ τὴν ἀγάπην
τοῦ θῦ· ταῦτα δὲ
ἔδει ποιῆσαι· κἀκεῖ
να μὴ ἀφεῖναι
οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρι
σαίοις· ὅτι ἀγαπᾶτε
τὴν πρωτοκαθε
δριαν ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς· καὶ τοὺς ἀ
σπασμοὺς ἐν ταῖς ἀ
γοραῖς οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι ἐστὲ ὡς τάφοι
μεματαὰδηλα· καὶ
οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦν
τες ἐπάνω οὐκ οἴδα

ΚΑΙΝ

ΜΓ ΡΛΘ ε

Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν
νομικῶν λέγει
τῷ διδασκάλε·
ταῦτα λέγων καὶ
ἡμᾶς ὑβρίζεις ὁ
δὲ εἶπεν καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς οὐαὶ
ὅτι φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία δυ
βαστακτα· καὶ αὐ
τοὶ ἑνὶ τῶν δακτύ
λων ὑμῶν· οὐ προσ
ψαύετε τοῖς φορτί
οις οὐαὶ ὑμῖν· ὅ
τι οἰκοδομεῖτε τὰ
μνημεῖα τῶν προ
φητῶν· οἱ δὲ πρε
σβύται ὑμῶν ἀπέκτειναν
αὐτούς ἄρα μαρ
τυρεῖτε καὶ συνευ
δοκεῖτε τοῖς ἔργοις
τῶν πατέρων ὑμῶν
ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀ
πέκτειναν αὐτούς·

ΡΑΣ ε

ΜΓ ΡΛΘ ε

ΡΝΖ ε

ΡΜ

ΓΡΛΜ ε

ΡΑΤΖΕΚ θεμενοις. ζ ψιτουσραν ἀντιφωνον ἀποδουναι

ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖ
τε ἑαυτοὺς τῇ ἁγιωτάτῃ πί-
στει ὑμῶν καὶ προσευχόμε-
νοι ἐν πνεύματι ἁγίῳ τηρή-
σατε ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ
προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ζωὴν αἰώνιον· καὶ οὓς μὲν
ζητοῦσιν διακρινόμενοι σώ-
ζετε ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες
οὓς δὲ ἐν φόβῳ ἐλεᾶτε μι-
σοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἐσπιλωμένον χιτῶνα· τῷ δὲ
δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπτώ-
τους καὶ στῆσαι κατενώπιον
τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν
ἀγαλλιάσει μόνῳ θεῷ σωτῆρι
ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλω-
σύνη κράτος καὶ ἐξουσία
πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ
νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας ἀμήν· εἰς ζητηθή-

σεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης· ἐγερθεὶς δὲ ὁ
κύριος τῷ πνεύματι τῆς
ἀληθείας τοὺς μὲν ἀντι-
λέγοντας καὶ ἀντιτασσο-
μένους τῇ ἀληθείᾳ καὶ
ἀπειθοῦντας τῇ πίστει
ἐλέγχει ἐν τῇ ἀποκα-
λύψει τοῦ κόσμου ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης·
ἀποτρίμματος ἀ
βελτίου δικαίου· ἢ
ωστρίμματος ζα
χαρίου· τοῦ ἀπολο
μένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου· καὶ
τοῦ οἴκου· καὶ
τοῦ ἀπὸ
ὑμῶν· εἰς ζητηθή-

σεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης· ἐγερθεὶς δὲ ὁ
κύριος τῷ πνεύματι τῆς
ἀληθείας τοὺς μὲν ἀντι-
λέγοντας καὶ ἀντιτασσο-
μένους τῇ ἀληθείᾳ καὶ
ἀπειθοῦντας τῇ πίστει
ἐλέγχει ἐν τῇ ἀποκα-
λύψει τοῦ κόσμου ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης·
ἀποστόματος ἀ
βελτίου δικαίου· ἢ
ωστόματος ζα
χαρίου· τοῦ ἀπολο
μένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου· καὶ
τοῦ οἴκου· καὶ
τοῦ ἀπὸ
ὑμῶν· εἰς ζητηθή-

στε κατα πατειν αλ
ληλους· ηξατολε
γειν· προστουσμα
φητασαυτον πρω
τον προσεχετε απο
των φαρισαιων·
ητις εστιν υποκρισις
υδεν δε συγκεκα
λυμμενον εστιν·
ο ου κα αποκαλυφθη
σεται· και κρυπτον
ο ου γνωσθησεται
αν φωνησαντα
σκοτια ειπατε· εν
τω φωτι ακουσθη
σεται και ο προς το
ους ελαλησατε εν τοις
ταμειοις κηρυχθη
σεται επι των δωμ
των λεγω δε
υμιν τοις φιλοις μ
μη φοβηθητε α
πο των αποκτει

ντων το σωμα·
και μετα ταυτα μη
εχοντων περισσοτε
ρον τι ποιησαι υπο
δειξω δε υμιν τι
να φοβηθητε φο
βηθητε τον απο κτει
ναι εξουσιαν
εχοντα εμβα
λειν εις την γεενναν
ναι λεγω υμιν τον
τον φοβηθητε
ουχι πεντε στρουθοι
απωλειται· ασσαρι
ωνδυο και εν εξ αυ
των ουκ εστιν επι
λελησμενον· ενω
πιον του θυ αλλα
και αι τριχες της κε
φαλης υμων πα
σαι ηριθμημεναι
εισιν μη ουν φοβεισθε
πολλων στρουθι
ων διαφερετε

μεῖς λέγωμεν ἐν ταύτῃ τῇ ἀσεβεῖ ὁμολογήσει ἐνέκειντο ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ ἑστῶτες καὶ ὁ τελώνης ἐστὼς ἀπὸ μακρόθεν οὐκ ἐτόλμα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρανόν ἀλλὰ ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων ὁ θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ ὁ δὲ φαρισαῖος ἑστὼς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο ὁ θεός εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἅρπαγες ἄδικοι μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι καὶ πᾶσα ἀπὸ λόγου πονηροῦ ἀπέχεται ἡ ψυχή μου καὶ πᾶσα ἀπὸ πονηρᾶς πράξεως μισῶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ πᾶσαν ἀνομίαν ἐκβάλλω ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου καὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν πονηρὰν ἀποστρέφομαι καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν ἐξομολογοῦμαι τῷ θεῷ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἐν ἐμοὶ ἀναγγέλλω καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐξηγοῦμαι καὶ πᾶσαν ἐντολὴν θεοῦ ἐκπληρῶσαι σπουδάζω καὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ἐκκόπτω

ἀνουτινοσπλησίον
ἐν φορησεμὴ χώρα
καὶ διελογίζετο ἐν ἑ
αὐτῷ λέγων· τί
ποιήσω· ὅτι οὐκ ἔχω
ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου καὶ
εἶπεν· τοῦτο ποιή
σω κατελῶ μου
τὰς ἀποθήκας· καὶ
μείζονας οἰκοδομή
σω καὶ συνάξω ἐκεῖ
πάντα τὰ γενήμα
τα μου καὶ τὰ ἀγαθά μου
καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου ψυ
χή· ἔχεις πολλὰ ἀγα
θὰ κείμενα εἰς ἔτη
πολλά· ἀνάπαυου·
φάγε· πίε· εὐφραίνου·
εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θς
ἄφρον ταύτῃ τῇ
νυκτὶ τὴν ψυ
χήν σου ἀπαιτοῦσιν

ἀπόσον ἀδεήτοιμα
σας τίνι ἔσται ὃν
οὖν τρόπον θησαυρίζω
ἑαυτῷ· καὶ μὴ εἰς θεὸν πλου
τῶν εἰς δὲ τὸν θν πρὸς
τοῦτο καὶ ἡ παρα
τοῦ διαπόντου
μίνα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
μὴ ἀτενὴς ψυχὴν
μὴν· τί φάγητε·
μηδὲ τῷ σώματι τί
ἐνδύσησθε ἡ
γὰρ ψυχὴ πλεῖόν
ἐστι τῆς τροφῆς·
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐν
δύματος κατανο
ήσατε τοὺς κόρακας
ὅτι οὐ σπείρουσιν·
οὐ θερίζουσιν· οἷς
οὐκ ἔστι ταμεῖον·
οὐδὲ ἀποθήκη καὶ
ὁ θς τρέφει αὐτούς
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πε

παραβ
τῆς ἐπὶ
ἑαυτῷ πλου
τῶν εἰς δὲ
διαπόντο
λέγων φη

τεινῶν τὶς δεῖξῃ
μῶν μεῖζον ἦν
δύνατα προσθεῖναι
πίστιν ἡλικιανὰν
τοῦ πάχυνθέντος
[illegible]
λοιπῶν μερίμνα
τε κατανοήσατε τὰ
κρίνα· πῶς αὐξάνει
οὐ κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι
οὐδὲ Σολομὼν ἐν πά
σῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ·
περιεβάλετο ὡς ἓν
τούτων εἰδέτω
χόρτον σήμερον ὄν
ἀγρῶ ὄντα καὶ αὔρι
ον εἰς κλίβανον βλη
θόμενον· ὁ θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν· πό
σῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλι
γόπιστοι· καὶ ὑμεῖς
μὴ ζητεῖτε· τί φά

ιδ
εἰρήνην κὴ φόβου τὸ μικρόν

γνα
μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν τί φάγητε· μηδὲ τῷ
σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε·
οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα
τοῦ ἐνδύματος· ἐμβλέψα
τε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ
ρανοῦ· ὅτι οὐ σπείρουσιν
οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνά
γουσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλ
λον διαφέρετε αὐτῶν·
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα· καὶ περὶ ἐνδύματος τί
μεριμνᾶτε· καταμάθετε
τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς
αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ
Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς
ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν
χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμε
ρον ὄντα καὶ αὔριον εἰς
κλίβανον βαλλόμενον ὁ
θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν
πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλι
γόπιστοι· καὶ ὑμεῖς
μὴ ζητεῖτε· τί φά
γητε ἢ τί πίητε· καὶ
μὴ μετεωρίζεσθε·
ταῦτα γὰρ πάντα τὰ
ἔθνη ἐπιζητοῦσιν·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὅτι χρῄζετε τούτων
πάντων· ζητεῖτε δὲ τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ
καὶ ταύτα προστεθήσεται
ὑμῖν· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν
ποίμνιον· ὅτι εὐδό
κησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν· πωλήσα
τε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν
καὶ δότε ἐλεημο
σύνην· ποιήσα
τε ἑαυτοῖς βαλλάν
τια μὴ παλαιούμε
να· θησαυρὸν ἀνε
κλιπῆ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ὅπου κλέπτης

ουκ εγγιζει ουδε κης
διαφθειρει + οπου
γαρ εστιν ο θησαυρος
υμων εκει και η καρ
δια υμων εσται +
ρηδ α στωσαν υμων αι οσφυες
περιεζωσμεναι +
και οι λυχνοι καιο
μενοι και υμεις
ομοιοι ανθρωποις προσδε
χομενοις τον κυριον
αυτων ποτε αναλυ
ση εκ των γαμων
ινα ελθοντος και
κρουσαντος ευθε
ως ανοιξωσιν αυτω +
ρηε μακαριοι οι δουλοι εκει
νοι ους ελθων ο κς
ευρησει γρηγορουν
τας + αμην λεγω υ
μιν οτι περιζωσε
ται και ανακλινει
αυτους και παρελ
θων διακονησει

και εαν ελθη
εν τη δευτερα
φυλακη και εν τη
τριτη φυλακη ελ
θη και ευρη ουτως +
μακαριοι εισιν οι
δουλοι εκεινοι
ρης β τοδε γινωσκετε ο
τι ει ηδει ο οικο δε
ποτης ποια ωρα ο
κλεπτης ερχεται +
εγρηγορησεν αν και
ουκ αν αφηκεν δι
ορυγηναι τον οικον
αυτου + και υμεις γι
νεσθε ετοιμοι ο
τι η ωρα ου δοκειτε
ου γαρ αν ερχεται +
ρης γ ειπεν δε αυτω ο πετρος
κε προς ημας την
παραβολην ταυτην
λεγεις η και προς πα
ντας + ειπεν δε ο κς
τις αρα εστιν ο πιστος

τ β τ ηεβ
ειπεν ο κς +
τις αρα εστ

οἰκονόμος καὶ φρόνι
μος + ὃν κατέστησεν
ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπεί
ας αὐτοῦ· τοῦ διδό
ναι ἐν καιρῷ τοσι
τομέτριον + μακά
ριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος +
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ·
εὑρήσει ποιοῦντα
οὕτως + ἀληθῶς λέ
γω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ πᾶ
σι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ· καταστή
σει αὐτόν + ἐὰν δὲ
εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτοῦ· χρονί
ζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν +
καὶ ἄρξηται τύπτειν·
τοὺς παῖδας καὶ τὰς
παιδίσκας· ἐσθίειν
τε καὶ πίνειν καὶ με
θύσκεσθαι· ἥξει ὁ
κύριος τοῦ δούλου ἐκεί

νου· ἐν ἡμέρᾳ οὗ
προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥ
ρᾳ οὐ γινώσκει +
καὶ διχοτομήσει αὐ
τὸν καὶ τὸ μέρος αὐ
τοῦ μετὰ τῶν
πίστων θήσει +
ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος·
ὁ γνοὺς τὸ θέλημα·
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ
μὴ ἑτοιμάσας· μη
δὲ ποιήσας πρὸς τὸ
θέλημα αὐτοῦ· δα
ρήσεται πολλάς + ὁ δὲ
μὴ γνούς· ποιήσας
δὲ ἄξια πληγῶν· δα
ρήσεται ὀλίγας + παν
τὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ·
πολὺ ζητηθήσε
ται παρ' αὐτοῦ + καὶ
ᾧ παρέθεντο πολύ·
περισσότερον αἰτή
σουσιν αὐτόν· ϛ τκ η

πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ

τὴν γὴν καὶ τὸ ἓν λω. εἰ δὲ δὴ καὶ ἐν φθη· βαπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι καὶ πῶς οὐ μὴ ἔχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ δο κεῖ τε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοὺ ναι ἐν τῇ γῇ οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλὰ διαμερισμὸν ἔσον ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν· πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ· διαμεμερισμένοι τρισὶ ἐπὶ δυσὶν· καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν διαμερισθήσεται πὴρ ἐπὶ υἱῷ· καὶ υἱὸς ἐπὶ πρὶ μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐ τῆς· καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν

ρξα αὐτῆς ἐλέγεν δε καὶ τοῖς ὄχλοις ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν· εὐθέ ως λέγετε· ὄμβρος ἔρ χεται· καὶ γίνεται οὕτως καὶ ὅταν νό τον πνέοντα· λέγε τε ὅτι καύσων ἔσται καὶ γίνεται· ὑποκρι ταί· πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ ου νοῦ· οἶδατε δοκιμά ζειν τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον· πῶς οὐ δο κιμάζετε τίδε

ρξβ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρι νετε τὸ δίκαιον· ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου· ἐπ' ἄρ χοντα ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ μήποτε

κατασύρησε πρὸς τὸν
κριτὴν καὶ ὁ κρι
τὴς ἐξ παραδώτω
πράκτορι καὶ ὑπρά
κτωρ εἰς κάλησε εἰς φυ
λακήν· λέγω σοι οὐ
μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν
ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον
λεπτὸν ἀποδῷς·

ΜΖ ΡΞΤ 1 Παρὼν δέ τινες ἐν αὐ
τῷ τῷ καιρῷ, ἀπαγ
γέλλοντες αὐτῷ πε
ρὶ τῶν Γαλιλαίων.
ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος
ἔμιξε μετὰ τῶν θυ
σιῶν αὐτῶν +
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς
εἶπε ναὐτοῖς + δοκεῖ
τε· ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗ
τοι ἁμαρτωλοὶ πα
ρὰ πάντας τοὺς Γαλι
λαίους ἐγένοντο + ὅ
τι τοιαῦτα πεπόν
θασιν οὐχὶ λέγω σοι·

μὴν ἀλλὰ ἐὰν μὴ με
τανοήσητε· πάντως
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε +
ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκαι
ὀκτὼ, ἐφ οὓς ἔπεσεν
ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλω
ὰμ καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς, δοκεῖτε +
ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται
ἐγένοντο παρὰ πάν
τας τοὺς ἀνθρώ
πους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Ἰερ + οὐχὶ λέγω σοι
μὴν ἀλλὰ ἐὰν μὴ με
τανοήσητε· πάντες
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε +

ΡΞΑ 1 Ἔλεγε δὲ ταύτην
τὴν παραβολήν·
συκῆν εἶχέν τις ἐν
τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ
πεφυτευμένην
καὶ ἦλθε ζητῶν
καρπὸν ἐν αὐτῇ·
καὶ οὐχ ηὗρεν ἔλεγεν

δὲ πρὸς τὸν ἄμπελουρ
γόν· ἴδου τρία ἔτη
ἔρχομαι ζητῶν
καρπὸν ἐν τῇ συκῇ
ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑ
ρίσκω· ἔκκοψον αὐ
τήν· ἵνα τί καὶ τὴν
γῆν καταργεῖ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ κε· ἄφες αὐ
τὴν, καὶ τοῦτο τὸ
ἔτος· ἕως σκάψω κύ
κλῳ περὶ αὐτὴν, καὶ
βάλω κόπρια· κἂν
μὲν ποιήσῃ καρπὸν
εἰδεμήγε· εἰς τὸ μέλ
λον ἐκκόψεις αὐτήν·

ιλη Ἦν δὲ διδάσκων ἐν
μιᾷ τῶν συναγω
γῶν ἐν τοῖς σάββασι
καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν
πνεῦμα ἔχουσα ἀσθε
νείας· ἐτῶν δέκα καὶ ὀ
κτὼ· καὶ ἦν συγκύ

πτουσα· καὶ μὴ δυ
ναμένη ἀνακύψαι
εἰς τὸ παντελές· ἰ
δὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰς·
προσεφώνησεν· καὶ
εἶπεν αὐτῇ γύναι·
ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθε
νείας σου· καὶ ἐπέθη
κεν αὐτῇ τὰς χεῖρας
καὶ παραχρῆμα ἀνορ
θώθη· καὶ ἐδόξα
ζεν τὸν θν ἀπο κρι
θεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνά
γωγος· ἀγανακτῶν· ὁ
τι τῷ σαββάτῳ ἐθε
ράπευσεν ὁ Ἰς· ἔλεγεν
τῷ ὄχλῳ ἓξ ἡμέ
ραι εἰσὶν· ἐν αἷς δεῖ
ἐργάζεσθαι ἐν τα
ὐταις οὖν ἐρχόμενοι·
θεραπεύεσθε· καὶ
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ
βάτου ἀπεκρίθη
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰς· καὶ εἶ

πεν

ιχ τ
γῶν σαββά
των διδά
σκων ἦν·

205

Δ΄ ιβ΄
Εἰπεν οὖν
τὴν παρα
βολὴν ταύ
την ὁμοία ἐστὶ
βασιλεία τοῦ
θεοῦ οἰκοδε
σπότῃ
ἀνθρώπῳ

ὑποκριταί· ἕκαστος
ὑμῶν τῷ σαββάτῳ
οὐ λύει τὸν βοῦν αὐ
τοῦ· ἢ τὸν ὄνον ἀπο
τῆς φάτνης· καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει
ταύτην δὲ θυγα
τέρα ἀβραὰμ οὖσαν·
ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς·
ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη· οὐκ ἔδει λυθῆ
ναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
τούτου· τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου· καὶ
ταῦτα λέγοντος αὐ
τοῦ· κατῃσχύνοντο
πάντες· οἱ ἀντι
κείμενοι αὐτῷ
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐχαί
ρεν· ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐν
δόξοις· τοῖς γινο
μένοις ὑπ' αὐτοῦ
Ἔλεγεν δὲ τίνι ὁμοί
ἐστὶν ἡ βασιλεία

τούτων· καὶ τίνι
ὁμοιώσω αὐτήν·
ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σι
νάπεως ὃν λαβὼν
ἄνος ἔβαλεν εἰς κῆ
πον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔ
ξησεν καὶ ἐγένετο
εἰς δένδρον μέγα·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐνοῦ· κατεσκήνω
σεν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ· Πάλιν εἶπεν
τίνι ὁμοιώσω τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ
ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ
ἣν λαβοῦσα γυνὴ·
ἔκρυψεν εἰς ἀλεύ
ρου· σάτα τρία· ἕως
οὗ ἐζυμώθη ὅλον
Καὶ διεπορεύετο κατα
πολεις καὶ κώμας δι
δάσκων· καὶ πορεί
αν ποιούμενος εἰς
ἱλημ εἶπεν δέ τις

κε· εἰ ὀλιγοι οἱ σωζόμε
νοι ὁδε· εἶπεν προς
αὐτους ἀγωνιζες
θε εἰσελθειν· διατι
στενης πυλης ὁτι
πολλοι λεγω ὑμιν·
ζητησουσιν εἰσελ
θειν καὶ οὐκ ἰσχυ
σουσιν ἀφ' οὗ ἂν ἐ ρο α
γερθη ὁ οἰκοδεσπο
της καὶ ἀποκλεισῃ
τὴν θυραν καὶ ἀρ
ξησθε ἔξω ἑστανα ι
καὶ κρουειν τὴν
θυραν λεγοντες·
κε κε· ἀνοιξον ἡμιν·
καὶ ἀποκριθεὶς ἐρει
ὑμιν· οὐκ οἶδα ὑ
μας· ποθεν ἐστε·
τοτε ἀρξησθε λεγειν·
ἐφαγομεν ἐνωπι
ον σου καὶ ἐπιομεν·
καὶ ἐν ταις πλατει
αις ἡμων ἐδιδαξας

καὶ ἐρει λεγω ὑμιν
οὐκ οἶδα ὑμας· πο
θεν ἐστε ἀποχωρει
τε ἀπ' ἐμου· παντες
ἐργαται ἀδι
κιας ἐκει ἔσται ὁκλα
θμος· καὶ ὁ βρυγμος
τῶν ὀδοντων
ὅταν ὀψησθε ἀβρα ρο κ ε
αμ καὶ ἰσαακ καὶ ια
κωβ· καὶ παντας
τους προφητας· ἐν
τῃ βασιλειᾳ
του θυ
ὑμας δε ἐκβαλλο
μενους ἔξω καὶ ἡ
ξουσιν· ἀπο ἀνατο
λων καὶ δυσμων·
καὶ βορρα καὶ νοτου·
καὶ ἀνακλιθησον
ται· ἐν τῃ βασιλει
α του θυ
καὶ ἰδου εἰσιν ἔσχατοι· ρο κ ε
οἱ ἔσονται πρωτοι·
καὶ εἰσιν πρωτοι· οἱ

ψ 204

εσονται εσχατοι
η παυτη τη ημερα
προσηλθον τινες
φαρισαιοι λεγοντες
αυτω εξελθε και
πορευου εντευθεν
οτι ηρωδης θελει σε
αποκτειναι οδευε
πενταυτοις πορευ
θεντες ειπατε τη
αλωπεκι ταυτη
ιδου εκβαλλω δαι
μονια και ιασεις επι
τελω σημερον και
αυριον και τη τρι
τη τελειουμαι
παην δειμε σημε
ρον και αυριον και
τη εχομενη πορευ
εσθαι οτι ουκενδε
χεται προφητην
απολεσθαι εξω ιλημ
ιλημ ιλημ η αποκτει
νουσα τους προφη

και εγενετο εν τω ει
σελθειν αυτον εις
οικον τινος των
αρχοντων των
φαρισαιων σαββα
τω φαγειν αρτον
και αυτοι ησαν πα
ρατηρουμενοι αυ
τον

και ιδου ανθρωπος τις υδρωπικος ην εμπροσθεν αυτου και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι οι δε ησυχασαν επιλαβομενος δε ιασατο αυτον και απελυσεν αυτον προς αυτους και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ πεσειται και ουκ ευθεως αναβησεται αυτον τη ημερα του σαββατου και ουκ ισχυσαν αντιπεν προς ταυτα προς αυτον

και ελεγεν προς τους κεκλημενους παραβολην εφ εχων προσεχειν πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο μη προσκλιθητε εις τους πρωτοκλισιους μηποτε ενδοξοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον εσχατον τοπον καταλαμβανειν αλλ οταν κληθης πορευθεις ανακλιθηναι τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι φιλε προσανα βηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται

ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα οταν δε δοχην ποιης καλει πτωχους αναπειρους χωλους τυφλους και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων

ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα εφη αυτω μακαριος ος φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου ο δε εφη αυτω ανθρωπος τις εποιει δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν και ηρξαντο απο μιας παντες παραιτεισθαι ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω ανανκην εξελθων ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον και ετερος ειπεν ζευγη βοων επριαμην πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν και παραγενομενος ο δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ο επεταξας και ετι τοπος εστιν και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη μου ο οικος λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου

ειπεν δε τις προς αυτον κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλεισει την θυραν και αρξησθε εξω εστανειν και την θυραν κρουειν και λεγειν κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλατειαις ημων εδιδαξας και ερει λεγω υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες εργαται αδικιας οπου εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου εαυτους δε εκβαλλομενους εξω και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι

εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιων λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι οδευε πενταυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επι τελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιλημ ιλημ η αποκτεινουσα τους προφητας

ιλημ ιλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις τα εαυτης νοσσια υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυ

και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον

ιβ Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν
ὑδρωπικὸς ἔμπρο
σθεν αὐτοῦ καὶ ἀ
ποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
πρὸς τοὺς νομικοὺς
καὶ φαρισαίους λέ
γων· εἰ ἔξεστι τῷ
σαββάτῳ θεραπεύ
ειν· οἱ δὲ ἡσύχασαν
Καὶ ἐπιλαβόμενος· ἰά
σατο αὐτὸν καὶ ἀπέ
λυσεν καὶ ἀποκρι
θεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶ
πεν· τίνος ὑμῶν
υἱὸς· ἢ βοῦς· εἰς φρέαρ
ἐμπεσεῖται· καὶ οὐ
κ ἐν θέως ἀναστάσει
αὐτὸν· ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ τοῦ σαββάτου
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν
τα ποκριθῆναι
πρὸς ταῦτα

ρα βολὴν ἐπέχων
πῶς τὰς πρωτοκλισί
ας ἐξελέγοντο· λέγω
πρὸς αὐτοὺς ὅταν
κληθῇς ὑπό τινος
εἰς γάμους· μὴ κατα
κλιθῇς εἰς τὴν πρω
τοκλισίαν μήπο
τε ἐντιμότερός σου
ᾖ κεκλημένος ὑπ᾽
αὐτοῦ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ
καὶ αὐτὸν καλέσας·
ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ
τόπον· καὶ τότε ἄρ
ξῃ μετὰ αἰσχύνης·
τὸν ἔσχατον τόπον
κατέχειν· ἀλλ᾽ ὅταν
κληθῇς· πορευθεὶς·
ἀνάπεσαι εἰς τὸν ἔ
σχατον τόπον· ἵνα
ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκλη
κώς σε· εἴπῃ σοι φί
λε προσανάβηθι ἀνώ
τερον· τότε ἔσται

σημ ρον ι Λέγων δὲ πρὸς τοὺς
κεκλημένους πα

26

σοι δόξα· ἐνώπιον
τῶν συναναπαυομέ
ρρ̄ο̄ θ̄ νων σοι ὅτι πᾶσα ὁ
ὑπομένων τὰ
πεινὰ θεραπεύσεται·
καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυ
τὸν ὑψωθήσεται
ρρ̄ῑ Καὶ λέγει δὲ καὶ τῷ κε
καλοῦντι αὐτόν
ὅταν ποιῇς ἄριστον·
ἢ δεῖπνον· μὴ φω
νεῖ τοὺς φίλους σου·
μηδὲ τοὺς ἀδελ
φούς σου μηδὲ τοὺς
συγγενεῖς σου· μὴ
δὲ γείτονας πλουσί
ους· μήποτε καὶ αὐ
τοὶ σέ ἀντικαλέσω
σι καὶ γένηται σοι
ἀνταπόδομα· ἀλ
λ' ὅταν ποιῇς δοχὴν· κάλει πτω
χούς ἀναπήρους·
χωλούς· τυφλούς·

καὶ μακάριος ἔσῃ·
τι οὐκ ἔχουσιν ἀν
ταποδοῦναί σοι
ἀνταποδοθήσεται
γάρ σοι ἐν τῇ ἀνα
στάσει τῶν δικαί
ων ἀκούσας δέ τις
τῶν συναναπει
μένων ταῦτα· εἶ
πεν αὐτῷ μακά
ριος· ὃς φάγεται ἄ
ριστον ἐν τῇ βασι
ρρ̄ῑ ᾱ λείᾳ τοῦ θ̄ῡ ἕ τ̄ῃ̄ η̄
δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄν
τις ἐποίησε δεῖπνον
μέγα· καὶ ἐκάλεσε
πολλούς καὶ ἀπέστει
λε τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου·
εἰπεῖν τοῖς κεκλη
μένοις ἔρχεσθε
ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι
πάντα καὶ ἤρξαν
τοῦ παραι

κ̄ῳ̄ ῑ̄ᾱ εἰπενοῖς τὴν παραβ
ολὴν τοῦ τυφλοῦ ε
ποίησε.

τρῳ̄ κε καὶ ᾱ εἰπενοῖς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀνθρώπου ε ποίησε.

τεῖς φ· ἅπαντες
ὁ πρῶτος εἶπεν ἀντῶ
ἀγρὸν ἠγόρασα· καὶ
ἔχω ἀναγκην· ἐξελ
θεῖν καὶ ἰδεῖν αὐ
τὸν ἐρωτῶσε· ἔχε
με παρητημένον
καὶ ἕτερος εἶπεν
ζεύγη βοῶν· ἠγό
ρασα πεντε· καὶ πο
ρεύομαι δοκιμά
σαι αὐτά ἐρωτῶσε·
ἔχε με παρητημέ
νον καὶ ἕτερος εἶ
πεν γυναῖκα ἔγη
μα· καὶ διατοῦτο
οὐ δύναμαι ἐλθεῖν
καὶ παραγενόμενος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· ἀ
πήγγειλε τῶ κῶ ἀν
τοῦτα τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδε
σπότης εἶπεν τῶ
δούλω αὐτοῦ ἔξελ

θε ταχέως εἰς τὰς
πλατείας· καὶ ῥῦ
μας πόλεως· καὶ
τοὺς πτωχοὺς· καὶ
ἀναπήρους· καὶ τυ
φλοὺς· καὶ χωλοὺς·
εἰσάγαγε ὧδε καὶ
εἶπεν ὁ δοῦλος κε·
γένονεν ὡς ἐπέτα
ξας καὶ ἔτι τόπος ἐ
στὶν καὶ εἶπεν ὁ κς
πρὸς τὸν δοῦλον
ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς
καὶ φραγμοὺς· καὶ
ἀνάγκασον εἰσελθεῖν·
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός
μου λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀν
δρῶν ἐκείνων τῶ
κεκλημένων γεύ
σεταί μου τοῦ δεί
πνου

ρπϛ Συνεπορεύοντο δὲ

ΑΥΤΩ. ΟΧΛΟΙ ΠΟΛΛΟΙ·
ΚΑΙ ΣΤΡΑΦΕΙΣ, ΕΙΠΕΝ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙ ΤΙΣ
ΕΡΧΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΜΕ, ΚΑΙ
ΟΥ ΜΙΣΕΙ ΤΟΝ ΠΡΑΑΥ
ΤΟΥ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΡΑ·
ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ·
ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ, ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ, ΚΑΙ
ΤΑΣ ΑΔΕΛΦΑΣ· ΕΤΙ
ΔΕ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ
ΨΥΧΗΝ· ΟΥΔΥΝΑ
ΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΟΥ ΜΑΘΗ ΤΗΣ::

ΤΙΣ ΓΑΡ ΕΞ ΥΜΩΝ, ΘΕ
ΛΩΝ ΠΥΡΓΟΝ ΟΙΚΟΔΟ
ΜΗΣΑΙ· ΟΥΧΙ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΑΘΙΣΑΣ ΨΗΦΙΖΕΙ
ΤΗΝ ΔΑΠΑΝΗΝ· ΕΙΕ
ΧΕΙ ΤΑ ΕΙΣ ΑΠΑΡΤΙΣΜΟ·
ΙΝΑ ΜΗ ΠΟΤΕ ΘΕΝΤΟΣ
ΑΥΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΝ·
ΚΑΙ ΜΗ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΑΙ· ΠΑΝΤΕΣ
ΟΙ ΘΕΩΡΟΥΝΤΕΣ· ΑΡ

ΞΩΝΤΑΙ ΕΜΠΑΙΖΕΙΝ
ΑΥΤΩ ΛΕΓΟΝΤΕΣ· Ο
ΤΙ ΟΥΤΟΣ Ο ΑΝΘΡ ΩΠΟΣ· ΗΡ
ΞΑΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙΝ·
ΚΑΙ ΟΥΚ ΙΣΧΥΣΕΝ ΕΚΤΕ
ΛΕΣΑΙ ΗΤΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ·
ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ· ΣΥΜ
ΒΑΛΕΙΝ ΕΤΕΡΩ ΒΑΣΙ
ΛΕΙ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ, ΟΥ
ΧΙ ΚΑΘΙΣΑΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ, ΕΙ ΔΥΝΑ
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ, ΕΝ ΔΕΚΑ
ΧΙΛΙΑΣΙΝ ΑΠΑΝΤΗΣΑΙ·
ΤΩ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙΧΙ
ΛΙΑΔΩΝ· ΕΡΧΟΜΕΝΩ
ΕΠ ΑΥΤΟΝ ΔΙΔΕΜΕΝ·
ΕΤΙ ΠΟΡΡΩ ΑΥΤΟΥ ΟΝ
ΤΟΣ· ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ ΑΠΟ
ΣΤΕΙΛΑΣ ΕΡΩΤΑ ΤΑ
ΠΡΟΣ ΕΙΡΗΝΗΝ·

ΟΥΤΩΣ ΟΥΝ ΠΑΣ ΕΞ
ΥΜΩΝ· ΟΣΟΥΚ ΑΠΟΤΑΣ
ΣΕΤΑΙ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΥΠΑΡ
ΧΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ, ΟΥ

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕ Ϛ Ψ Η ΕΒ
ΕΙΠΕΝ ΟΤΙ ΕΙ ΤΙΣ ΕΡΧΕ

ΜΟΙ ΤΙΣ ΟΥ ΒΑΣΤΑ
ΣΕΙ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΕΑΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΑΙ
ΠΙΣΩ ΜΟΥ ΟΥ ΔΥ
ΝΑΤΑΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΑΘΗ
ΤΗΣ:-

ΔΥΝΑΤΑΙΜΟΥΕΙΝΑΙ
ΜΑΘΗΤΗΣ ΚΑΛΟΝ
ΤΟΑΛΑΣ ΕΑΝΔΕΤΟΑ
ΛΑΣΜΩΡΑΝΘΗ ΕΝ
ΤΙΝΙΑΡΤΥΘΗΣΕΤΑΙ
ΟΥΤΕΕΙΣΤΗΝ ΟΥΤΕ
ΕΙΣΚΟΠΡΙΑΝ ΕΥΤΕ
ΤΑΝΕΣΤΙΝ ΕΞΩΒΑ
ΛΟΥΣΙΝΑΥΤΟ ΟΕΧΩΝ
ΩΤΑ ΑΚΟΥΕΙΝ Α
ΚΟΥΕΤΩ · ϯ παραβ

ΡΠΘ Η ΣΑΝΔΕΑΥΤΩΕΓΓΙΖΟΝ
ΤΕΣ ΠΑΝΤΕΣΟΙΤΕΛΩ
ΝΑΙΚΑΙΟΙΑΜΑΡΤΩ
ΛΟΙ ΑΚΟΥΕΙΝΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΔΕΓΟΓΓΥΖΟΝ
ΟΙΦΑΡΙΣΑΙΟΙΚΑΙΟΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ ΟΤΙΟΥΤΟΣΑΜΑΡ
ΤΩΛΟΥΣΠΡΟΣΔΕΧΕ
ΤΑΙ ΚΑΙΣΥΝΕΣΘΙΕΙ
ΝS ΑΥΤΟΙΣ ΕΙΠΕΝΔΕ
ΡΠΖ Π ΡΟΣΑΥΤΟΥΣΤΗΝΠΑ
ΡΑΒΟΛΗΝΤΑΥΤΗΝ

ΛΕΓΩΝ · ΤΙΣΑΝΘΡΩ
ΠΩΝ · ΕΧΩΝ ΕΚΑΤΟΝ
ΠΡΟΒΑΤΑ · ΚΑΙΑΠΟΛΕ
ΣΑΣΕΝΕΞΑΥΤΩΝ · ΟΥ
ΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙΤΑΕΝΕ
ΝΗΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΕΝ
ΤΗΕΡΗΜΩ · ΚΑΙΠΟ
ΡΕΥΕΤΑΙΕΠΙΤΟΑΠΟ
ΛΩΛΟΣ ΕΩΣΟΥΕΥΡΗΑΥ
ΤΟ ΚΑΙΕΥΡΩΝ · ΕΠΙ
ΤΙΘΗΣΙΝΕΠΙΤΟΥΣ
ΩΜΟΥΣΕΑΥΤΟΥ · ΧΑΙ
ΡΩΝ · ΚΑΙΕΛΘΩΝΕΙ
ΣΤΟΝΟΙΚΟΝ ΣΥΓΚΑ
ΛΕΙΤΟΥΣΦΙΛΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΓΕΙΤΟΝΑΣ · ΛΕ
ΓΩΝΑΥΤΟΙΣ ΣΥΓΧΑ
ΡΗΤΕΜΟΙ · ΟΤΙΕΥΡΟΝ
ΤΟΠΡΟΒΑΤΟΝΜΟΥΤΟ
ΑΠΟΛΩΛΟΣ · ΛΕΓΩΥ
ΜΙΝ ΟΤΙΟΥΤΩΣΧΑ
ΡΑΕΣΤΑΙΕΝΤΩΟΥΝΩ
ΕΠΙΕΝΙΑΜΑΡΤΩΛΩ
ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΙ · Η

ΤΡΙΤΟΕΒ
ΕΙΠΕΝΟΣ
ΤΗΝΠΑΡΑΒ
ΤΙΣΑΝΟΣ

ΕΠΙΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΝ
ΝΕΑΔΙΚΑΙΟΙΣ·ΟΙΤΙΝΕΣ
ΟΥΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝ
ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ
ρπη Η ΤΙΣ ΓΥΝΗ ΔΡΑΧΜΑΣ·
ΕΧΟΥΣΑ ΔΕΚΑ ΕΑΝ
ΑΠΟΛΕΣΗ ΔΡΑΧΜΗΝ
ΜΙΑΝ·ΟΥΧΙ ΑΠΤΕΙ
ΛΥΧΝΟΝ ΚΑΙ ΣΑΡΟΙ
ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ·ΚΑΙ ΖΗ
ΤΕΙ ΕΠΙΜΕΛΩΣ·ΕΩΣ
ΟΤΟΥ ΕΥΡΗ ΚΑΙ ΕΥΡΟΥ
ΣΑ·ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΑΣ
ΦΙΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΕΙ
ΤΟΝΑΣ ΛΕΓΟΥΣΑ·ΣΥΓ
ΧΑΡΗΤΕ ΜΟΙ·ΟΤΙ ΕΥ
ΡΟΝ ΤΗΝ ΔΡΑΧΜΗΝ
ρπο ΗΝ ΑΠΩΛΕΣΑ ΟΥΤΩΣ
ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΧΑΡΑ
ΓΙΝΕΤΑΙ·ΕΝΩΠΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΟΥ
ρνζ ΘΥ·ΕΠΙ ΕΝΙ ΑΜΑΡΤΩ
ΛΩ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΙ· ρτε
ΕΙΠΕΝ ΔΕ·ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΙΧΕΝ ΔΥΟ ΥΙΟΥΣ·ΚΑΙ
ΕΙΠΕΝ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΑΥ
ΤΩΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΠΑΤΕΡ·
ΔΟΣ ΜΟΙ ΤΟ ΕΠΙΒΑΛ
ΛΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΟΥΣΙ
ΑΣ ΚΑΙ ΔΙΕΙΛΕΝ ΑΥ
ΤΟΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΚΑΙ
ΜΕΤΟΥ ΠΟΛΛΑΣ ΗΜΕ
ΡΑΣ·ΣΥΝΑΓΑΓΩΝ ΑΠ
ΑΝΤΑ·Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ
ΥΣ·ΑΠΕΔΗΜΗΣΕΝ
ΕΙΣ ΧΩΡΑΝ ΜΑΚΡΑΝ·
ΚΑΙ ΕΚΕΙ ΔΙΕΣΚΟΡΠΙΣΕ
ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΝ ΑΥΤΟΥ·
ΖΩΝ ΑΣΩΤΩΣ ΔΑΠΑ
ΝΗΣΑΝΤΟΣ ΔΕ ΑΥΤΟΥ
ΠΑΝΤΑ·ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΙ
ΜΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ·ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΕΚΕΙΝΗΝ·
ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ·ΗΡΞΑΤΟ
ΤΟΥΣΤΕΡΕΙΣΘΑΙ
ΚΑΙ ΠΟΡΕΥΘΕΙΣ·ΕΚΟΛ
ΛΗΘΗ ΕΝΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙ
ΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ Ε

ΑΣΩΤΙΝ·
ΟΝΗΘΟΚΕΤ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΣ
ΤΙΣΕΙΧΕΝΑΥΤΟ·

κεῖνης· καὶ ἐπειλ
† εναύτοῦ εἰς τοὺς
ἀγροὺς αὐτοῦ· κόσκει
χείρους καὶ ἐπε φύ
μει γε μήσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ· ἀ
πὸ τῶν κεράτίων·
ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι·
καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
αὐτῷ εἰς ἑαυτὸν
δὲ ἐλθὼν εἶπεν·
πόσοι μίσθιοι τοῦ
πρς μου περισσεύον
σιν ἄρτων· ἐγὼ δὲ
λιμῷ ἀπόλλυμαι
ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πρᾶμόν
καὶ ἐρῶ αὐτῷ πὲρ·
ἡμαρτον εἰς τὸν
οὐ νὸν· καὶ ἐνώπι
όν σου καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξ ιος· κλη θῆ
ναι υἱός σου πίη
σόν με ὡς ἑνὸς τῶν

μισθίων σου καὶ
ἀναστὰς ἦλθεν
πρὸς τὸν πρᾶ αὐτοῦ
ἔτι δὲ αὐτοῦ· μα
κρὰν ἀπέχοντος·
εἶδεν αὐτὸν ὁ πὴρ
αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγ
χνίσθη καὶ δρα
μὼν· ἐπέπεσεν ἐπὶ
τὸν τράχηλον
αὐτοῦ· καὶ κατεφί
λησεν αὐτόν· εἶ
πεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς
πὲρ· ἡμαρτον εἰς τὸ
οὐ νόν· καὶ ἐνώπι
όν σου καὶ οὐκέτι εἰ
μὶ ἄξ ιος· κλη θῆ
ναι υἱός σου· εἶπεν δὲ
ὁ πὴρ· πρὸς τοὺς δού
λους αὐτοῦ ἐξενέγ
κατε τὴν στολὴν
τὴν πρώτην· καὶ
ἐνδύσατε αὐτόν
καὶ δότε δακτύλι
ον·

εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ·
καὶ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας καὶ
ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευ
τὸν· θύσατε· καὶ
φαγόντες εὐφρα
νθῶμεν ὅτι οὗτος
ὁ υἱός μου· νεκρὸς ἦν
καὶ ἀνέζησεν· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑ
ρέθη καὶ ἤρξαν
τοεὐφραίνεσθαι
Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρε
σβύτερος ἐν ἀγρῷ
καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγ
γισεν τῇ οἰκίᾳ· ἤ
κουσεν συμφω νί
ας καὶ χορῶν καὶ
προσκαλεσάμενος ἕ
να τῶν παίδων·
ἐπυνθάνετο· τί
εἴη ταῦτα ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀ

δελφός σου ἥκει
καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου,
τὸν μόσχον τὸν σι
τευτόν, ὅτι ὑγιαί
νοντα αὐτὸν ἀπέ
λαβεν· ὠργίσθη
δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν
εἰσελθεῖν ὁ οὖν πατὴρ
αὐτοῦ ἐξελθὼν·
παρεκάλει αὐτόν
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν τῷ πατρὶ ἴδου
τοσαῦτα ἔτη δουλεύ
ω σοι· καὶ οὐδέποτε
ἐντολήν σου παρῆλ
θον καὶ ἐμοὶ οὐ
δέποτε ἔδωκας ἐρί
φον· ἵνα μετὰ τῶν
φίλων μου εὐφρα
νθῶ ὅτε δὲ ὁ υἱός σου
οὗτος ὁ καταφ λ
γών σου τὸν βίον
μετὰ πορνῶν ἦλ
θεν ἔθυσας αὐτῷ.

τὸν μοσχοντὸν σι
τοῦτον ὃδὲ εἶπεν
αὐτῷ τέκνον σὺ
πάντοτε μετ ἐμοῦ
εἶ καὶ πάντα τὰ ἐ
μὰ ἐστιν ἐυφραν
θῆναι δὲ καὶ χα
ρῆναι ἔδει ὅτι ὁ ἀδελ
φός σου οὗτος νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησεν
καὶ ἀπολωλὸς ἦν
καὶ εὑρέθη

ιβ λεγει δε και προς τους
μαθητας αὐτου
ἄνθρωπος ἦν πλούσιος
ὃς εἶχεν οἰκονόμον
καὶ οὗτος διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορ
πίζων τὰ ὑπάρχον
τα αὐτοῦ καὶ φω
νήσας αὐτὸν εἶπεν
αὐτῷ τί τοῦτο ἀ
κούω περὶ σοῦ ἀπό
δος τὸν λόγον τῆς

οἰκονομίας σου οὐ
γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰ
κονομεῖν εἶπεν
δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκο
νόμος τί ποιήσω·
ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ
ται τὴν οἰκονομί
αν ἀπ ἐμοῦ σκάπτειν
οὐκ ἰσχύω ἐπαιτεῖν
αἰσχύνομαι ἔγνων
τί ποιήσω ἵνα ὅταν
μετασταθῶ τῆς
οἰκονομίας δέξων
ται με εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν καὶ προσκα
λεσάμενος ἕνα ἕκα
στον τῶν χρεοφει
λετῶν τοῦ κυ αὐ
τοῦ ἔλεγεν τῷ πρώ
τῳ πόσον ὀφείλεις
τῷ κυρίῳ μου ὁ δὲ εἶ
πεν ἑκατὸν βάτους
ἐλαίου καὶ εἶπεν αὐ
τῷ δέξαι σου τὸ

ιβ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀνοστίου

259

ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕΞΗΣ ΤΑΧΕΩΣ ΓΡΑΨΟΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ + Ε΄ ΕΙΤΑ ΕΤΕΡΩΕΙΠΕΝ ΣΥΔΕ ΠΟΣΟΝ ΟΦΕΙΛΕΙΣ ΟΔΕ ΕΕΙΠΕΝ ΕΚΑΤΟΝ ΚΟΡΟΥΣΣΙΤΟΥ + ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ ΔΕΞΑΙ ΣΟΥ ΓΡΑΜΜΑ· ΚΑΙ ΓΡΑΨΟΝ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ + ΚΑΙ ΕΠΗΝΕΣΕΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ ΤΗΣ ΑΔΙΚΙΑΣ· ΟΤΙ ΦΡΟΝΙΜΩΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ + ΟΤΙ ΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ· ΦΡΟΝΙΜΩΤΕΡΟΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ· ΕΙΣΙΝ ΤΗΝ ΓΕΝΕΑΝ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΕΙΣΙΝ + ΚΑΓΩ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ· ΠΟΙΗΣΑΤΕ ΕΑΥΤΟΙΣ ΦΙΛΟΥΣ ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΜΩΝΑ ΤΗΣ ΑΔΙΚΙΑΣ + ΙΝΑ ΟΤΑΝ ΕΚΛΕΙ

ΠΗΤΕ ΔΕΞΩΝΤΑΙ ΥΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΙΩΝΙΟΥΣ ΟΥΣΚΗΝΑΣ· + ΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩ· ΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΛΩ ΠΙΣΤΟΣ ΕΣΤΙΝ + ΚΑΙ Ο ΕΝ ΜΑΛΙΣΤΩ ΑΔΙΚΟΣ· ΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΛΩ ΑΔΙΚΟΣ ΕΣΤΙΝ + ΕΙ ΟΥΝ ΕΝ ΤΩ ΑΔΙΚΩ ΜΑΜΩΝΑ ΠΙΣΤΟΙ ΟΥΚ ΕΓΕΝΕΣΘΕ· ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΤΙΣ ΥΜΙΝ ΠΙΣΤΕΥΣΕΙ + ΚΑΙ Ε ΕΝ ΤΩ ΑΛΛΟΤΡΙΩ ΠΙΣΤΟΙ ΟΥΚ ΕΓΕΝΕΣΘΕ· ΤΟ ΥΜΕΤΕΡΟΝ ΤΙΣ ΥΜΙΝ ΔΩΣΕΙ + ΟΥΔΕΙΣ ΟΙΚΕΤΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΔΥΣΙΝ ΚΥΡΙΟΙΣ ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΗΓΑΡ· ΤΟΝ ΕΝΑ ΜΙΣΗΣΕΙ· ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ ΑΓΑΠΗΣΕΙ· Η ΕΝΟΣ ΑΝΘΕΞΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ

ΕΤΕΡΟΥΚΑΤΑΦΡΟΝΗ
CEI ΟΥΔΥΝΑCΘΕΩ
ΔΟΥΛΕΥΕΙΝΚΑΙΜΑ
ΡΤΩΝΑ ΗΚΟΥΟΗ
ΔΕΤΑΥΤΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΙΟΙΦΑΡΙCΑΙΟΙ·ΦΙ
ΛΑΡΓΥΡΟΙΥΠΑΡΧΟΝ
ΤΕC·ΚΑΙΕΞΕΜΥΚΤΗ
ΡΙΖΟΝΑΥΤΟΝ ΚΑΙΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΟΙC ΥΜΕΙC
ΕCΤΕΟΙΔΙΚΑΙΟΥΝΤΕC
ΕΑΥΤΟΥC·ΕΝΩΠΙΟΝ
ΤΩΝΑΝΩΝ ΟΔΕΦC·
ΓΙΝΩCΚΕΙΤΑCΚΑΡ
ΔΙΑCΥΜΩΝ ΟΤΙΤΟ
ΕΝΑΝΟΙCΥ ΗΛΟΝ·
ΒΔΕΛΥΓΜΑ·ΕΝΩ
ΠΙΟΝΤΟΥΘΥΕCΤΙΝ
ΟΝΟΙΛΟCΚΑΙΟΙΠΡΟΦΗ
ΤΑΙ·ΕΩCΙΩΑΝΝΟΥ·
ΑΠΟΤΟΤΕ·ΗΒΑCΙΛΕΙ
ΑΤΟΥΘΥΕΥΑΓΓΕΛΙ
ΖΕΤΑΙ·ΚΑΙΠΑCΕΙC
ΑΥΤΗΝΒΙΑΖΕΤΑΙ·

ΓΥΝΑΙΚΟΠΩΤΕΡΟΝΔΕΕCΤΙ
ΤΟΝΟΥΝΟΝΚΑΙΤΗΝ
ΓΗΝΠΑΡΕΛΘΕΙΝ·Η
ΤΟΥΝΟΜΟΥΜΙΑΝΚΕ
ΡΑΙΑΝΠΕCΕΙΝ ΠΑC
ΑΠΟΛΥΩΝΤΗΝΓΥ
ΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥ·ΚΑΙ
ΓΑΜΩΝΕΤΕΡΑΝ·ΜΟΙ
ΧΑΤΑΙ·ΚΑΙΠΑCΟΑΠΟ
ΛΕΛΥΜΕΝΗΝΑΠΟΑΗ
ΔΡΟCΓΑΜΩΝ·ΜΟΙΧΕΥΕΙ
ΝΟCΔΕΤΙC ΗΝΠΛΟΥ
CΙΟC·ΚΑΙΕΝΕΔΙΔΥCΚΕ
ΤΟΠΟΡΦΥΡΑΝΚΑΙΒΥC
CON·ΕΥΦΡΑΙΝΟΜΕΝΟC
ΚΑΘ·ΗΜΕΡΑΝΛΑΜ
ΠΡΩC ΠΤΩΧΟCΔΕΤΙC
ΗΝ·ΟΝΟΜΑΤΙΛΑΖΑ
ΡΟC·ΟCΕΒΕΒΛΗΤΟΠΡΟC
ΤΟΝΠΥΛΩΝΑΑΥΤΟΥ
ΗΛΚΩΜΕΝΟC·ΚΑΙ
ΕΠΙΘΥΜΩΝΗΧΟΡΤΑ
CΘΗΝΑΙΑΠΟΤΩΝ
ΨΙΧΙΩΝΤΩΝΗΠΙΠΤ

ΚΕ Θ
ΕΙΠΕΝΟΙCΕ
ΤΗΝΠΑΡΑ
ΚΛΗΤΟΝ
ΑΝΟCΤΙΕ·
ΗΝΠΛΟΥ.

26ε

των· απο της πετρα·
ης στουπλουσιου
Α λλα και οικυνες ερχο
μενοι· απελειχον
τα ελκη αυτου εγε
νετο δε· αποφανεις
τον πτωχον· και α
πενεχθηναι αυτον
υποτων αγγελων·
εις τον κολπον αβρα
αμ απεφανεδε
και ο πλουσιος και εται
φη και εν τω αδη·
επαρας του σοφθαλ
μους αυτου· υπαρ
χων εν βασανοις· ορα
τον αβρααμ απο μα
κροθεν· και λαζα
ρον εν τοις κολποις
αυτου και αυτος
φωνησας ειπεν
Π ατερ αβρααμ· ελεησον με·
και πεμψον λαζα
ρον· ινα βαψη το α

κρον του δακτυ
λου αυτου υδατος
και καταψυξη την
γλωσσαν μου· οτι οδυ
νωμαι εν τη φλο
γι ταυτη ειπεν δε
αβρααμ τεκνον·
μνησθητι οτι απε
λαβες συ τα αγαθα
σου εν τη ζωη σου·
και λαζαρος ομοιως
τα κακα νυν δε·
ωδε παρακαλειται·
συ δε οδυνασαι
Και επι πασι τουτοις
μεταξυ ημων και
υμων· χασμα με
γα εστηρικται· ο
πως οι θελοντες δι
αβηναι εντευθεν προς
υμας μη δυνων
ται· μηδε οι εκειθεν
προς ημας διαπερω
σιν ειπεν δε ερω

τῶνοὖνσεπερ· ἵνα
πέμψησεαὐτὸν· εἰ
στὸνοἶκοντοῦπρς
μου· ἔχωγὰρπέν
τεἀδελφοὺς· ὅπως
διαμαρτύρηται
αὐτοῖς· ἵναμὴκαὶ
αὐτοὶἔλθωσιν· εἰ
στὸντόποντοῦτον
τῆςβάσάνου λέγει
αὐτῷἈβραὰμ ἔχου
σινμωσέακαὶτοὺς
προφήτας ἀκουσά
τωσανἀὐτῶν· ὁ
δὲεἶπεν οὐχίπερ
Ἀκραὰμ ἀλλ᾽ἐάντις·
ἀπὸνεκρῶνπορευθῇ
πρὸςαὐτοὺςμετα
νοήσουσιν εἶπεν
δὲαὐτῷ εἰμὴμωσέ
ωςκαὶτῶνπροφή
τῶνοὐκἀκούουσιν·
οὐδὲἐάντισἐκνε
κρῶν· ἀναστῇ·

πεισθήσονται
ρϙζ ⁊ εἰπεν δὲπρὸςτοὺςμα
θητὰςαὐτοῦ· ἀνέν
δεκτόνἐστιτοῦμὴ
ἐλθεῖνταςκανδα
λαὐτοῖς δὲδι᾽οὗἔρ
χεται· λυσιτελεῖαὐ
τῷ· εἰμύλοςὀνικὸς
περίκειταιπερὶτὸν
τράχηλοναὐτοῦ·
καὶἔρριπταιεἰςτὴν
θάλασσαν· ἢἵνακα
λαίσηἑνὶτῶνμι
κρῶντούτων
ρος ἐχεταὐτοῖς
ἐὰνδὲἁμάρτηεἰς
σὲὁἀδελφόσου· ἐπι
τίμησοναὐτῷ
καὶἐὰνμετανοήσῃ
ρϙθ κ ἄφεςαὐτῷ καὶἑ
ἀνεπτάκιςτῆςἡ
μέρας ἁμάρτηεἰςσὲ·
καὶἑπτάκιςτῆςἡ
μέρας ἐπιστρέψῃ

α ιε
εἰπενοἱκε
χετεἑαυτοῖ
ἐανδεἁμαρ

285

λεγω νι μετανοῶ·
ἀφίσει σαυτῷ καὶ
ἐὶ πονοι ἀπόστολοι
τῶι κῶ προσθεσὶ
μὶν πίστιν εἶπεν
ὁ δὲ ικς ἐὰν ἔχητε
πίστιν ὡς κόκκον
σινάπεως· ἐλέγετε
ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ· ἐκριζώθητι
καὶ φυτεύθητι
ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν· τίς δὲ ἐξ ὑ
μῶν δοῦλον ἔχων
ἀροτριῶντα· ἢ ποι
μαίνοντα· ὃς εἰσελ
θόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ
ἐρεῖ εὐθέως· παρελ
θὼν ἀνάπεσαι· ἀλλ
οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἕ
τοιμασον τί δειπνή
σω· καὶ περιζωσά
μενος διακόνει μοι·

ἕως ἂν φάγω καὶ
πίω· καὶ μετὰ ταῦ
τα φάγεσαι καὶ πίε
σαι σύ μὴ χάριν ἔχει
τῷ δούλῳ ἐκείνῳ
ὅτι ἐποίησε τὰ δια
ταχθέντα οὐ δο
κῶ· οὕτως καὶ ὑ
μεῖς ὅταν ποιήσητε
πάντα τὰ διατα
χθέντα ὑμῖν· λέ
γετε· ὅτι δοῦλοι ἀ
χρεῖοι ἐσμεν· ὅτι ὃ
ὀφείλομεν· ποιῆσαι·
πεποιήκαμεν

κ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πο
ρεύεσθαι αὐτὸν εἰς
Ἰερ. καὶ αὐτὸς διὰ
διερχόμενος διὰ μέ
σου Σαμαρείας καὶ Γα
λιλαίας
κα καὶ εἰσερχομένου αὐ
τοῦ εἴς τινα κώμην
ἀπήντησαν αὐτῷ·

δεκαλεπροὶἀνδρες
ὀἐστησαν πορρω
θεν καιἀυτὸὶἤραν
φωνὴν λεγοντες·
ἸΥ ἐπιστατα ἐλεη
σονἡμας καὶἤδων·
εἰπεναὐτοῖς πορευ
θέντες ἐπιδειξα
τεἑαυτοὺς τοῖς ἱε
ρεῦσι καὶἐγενετο·
ἐντῷ ὑπαγειναὐ
τοὺς ἐκαθαρίσθη
σαν εἷς δεἐξ αὐτῶν·
ἰδὼν ὅτι ἰᾶθη ὑ
πέστρεψεν μετὰ
φωνῆς μεγάλης·
δοξάζωντὸν θν̄
καὶἐπεσενἐπὶπρόσω
πον παρὰτοὺς πο
δας αὐτοῦ ἐυχαρι
στῶν αὐτῷ καὶ
αὐτὸς ἦνσαμαρεί
της ἀποκριθεὶς δὲ
ὁἸς εἶπεν· οὐχὶοἱ

δεκαἐκαθαρίσθη
σαν οἱ δεἐννεαποῦ
οὐχἑυρέθησανὑπο
στρέψαντες δοῦ
ναιδόξαντῷ θ̄ῳ·
εἰμὴὁἀλλογενὴς οὗ
τος καὶἐἰπενἀυτῷ
ἀναστασπορεύου·
ἡπίστησόν σεσω
κέν σε ἐπερώτη
θεὶς δὲ ὑπὸτῶν φα
ρισαίων πότε ἔρχε
ται ἡβασιλειατοῦ
θ̄υ ἀπεκρίθη αὐ
τοῖς καὶεἶπεν οὐ
κἔρχεται ἡβασιλεί
α τοῦ θ̄υ μετὰπα
ρατηρήσεως· οὐδὲ
ἐροῦσιν ἴδοὺ ὧδε·
ἢἴδοὺ ἐκεῖ ἴδοὺ γὰρ
ἡβασιλειατοῦ θ̄υ
ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν
εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς ἐλεύσον

πδ θ εβ τῶν καιρ ἐπε ρωτησεῖς ὑπὸ τῶν φα

ταῖς ἡμέραις τοῦ
νυτοῦανοῦ ἡσφη
ον ἐπινον ἐγάμουν
ἐξεγαμίζοντο ἄ
χρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλ
θεν νωε εἰς τὴν κι
βωτὸν καὶ ἦλθεν
ὁ κατακλυσμὸς καὶ
ἀπόλεσεν ἅπαντας
ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένε
το ἐν ταῖς ἡμέραις
λωτ ἤσθιον ἔπι
νον ἠγόραζον ἐπω
λουν ἐφύτευον
ὠκοδόμουν ἣ δὲ
ἡμέρα ἐξῆλθεν λωτ
ἀπὸ σοδόμων ἔβρε
ξεν εἰ ὀνικὰ πῦρ
ἀπὸ νοῦ καὶ ἀπω
λεσεν ἅπαντας
κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ
ἡμέρα οὗ τοῦ ἀνοῦ
ἀποκαλύπτεται

ταῖς ἡμέραις τοῦ
νυτοῦανοῦ ἡσφη
ον ἐπινον ἐγάμουν
ἐξεγαμίζοντο ἄ
χρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλ
θεν νωε εἰς τὴν κι
βωτὸν καὶ ἦλθεν
ὁ κατακλυσμὸς καὶ
ἀπόλεσεν ἅπαντας
ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένε
το ἐν ταῖς ἡμέραις
λωτ ἤσθιον ἔπι
νον ἠγόραζον ἐπω
λουν ἐφύτευον
ὠκοδόμουν ἣ δὲ
ἡμέρα ἐξῆλθεν λωτ
ἀπὸ σοδόμων ἔβρε
ξεν εἰ ὀνικὰ πῦρ
ἀπὸ νοῦ καὶ ἀπω
λεσεν ἅπαντας
κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ
ἡμέρα οὗ τοῦ ἀνοῦ
ἀποκαλύπτεται

τὴν ἡμέραν ἐκείνην

τὴν ἡμέραν ἐκείνην

τὴν ἡμέραν ἐκείνην

ὁσὲσταιἐπὶτοὐδώ
ματος· καὶγὰρἐκὲν
ηὰντοὺἐντηῖοἰκί
α· ἐὰνμὴεἰσελθὼν
τῶἀρχαίωὐτὰ κλὶ
τὼἀγρῶ· ὁμοί
ωςκαὶἐπιστρεφὰ
τωεἰςτὰὀπίσω
μνημονεύετετῆς
γυναικὸςλώτ· ὃσὲ
ἀνζητήσητὴν
ψυχὴναὐτοῦσώ
σαι· ἀπωλέσειαὐτὴν
καὶὃσεὰνἀπολέσῃ
αὐτὴν· ζωογονή
σειαὐτὴν λέγω ὑ
μῖν ταύτῃτῇνυ
κτὶδυοὲσονταιἐπὶ
κλίνηςμιᾶς· εἷςπα
ραλημφθήσεται· καὶ
ὁἕτεροςἀφεθήσεται
δυοὲσονταιἀλήθου
σαιἐπὶτὸαὐτὸ μὶ
ἀπαραλημφθήσεται·

καὶἡἑτέραἀφεθή
σεται καὶἀποκριθέν
τες· λέγουσιναὐτῷ
πούῖε ὰδὲεῖπενὰν
τοῖς ὁπὕτοςὼμα·
εἰςἰερυσαλὴμ καὶ
ταιοἱἀπόστολοι· ἔλεγεν
δὲπαραβολὴνἀὐτοῖς·
πρὸςτὸδεῖνπάντο
τεπροσεύχεσθαιἀὐ
τοὺς· καὶμὴἐκκα
κεῖνλέγων·

ΙΣ Κρίτήςτίςἦν· ἔντι
νιπόλει· τὸνθ̄νμὴ
φοβούμενος· καὶ
ἄνθρμὴἐντρεπόμε
νος χήραδὲἦν· ἐν
τῇπόλειἐκείνῃ·
καὶἤρχετοπρὸςἀὐ
τὸν λέγουσα· ἔκδί
κησόνμεἀπὸτοὐἀν
τιδίκουμου καὶ
οὐκἤθελενἐπίχρό
νον μετὰδὲταὐτα·

A. ĪS
ἔἶπενὸὲκ· τ̄πα
ραβ̂ὴ ιρίτη
τίςἦνἐντιν

εἶπε νεμὲ αὐτῷ εἰ
καὶ τὸν θν̄ὸν οὐ φοβοῦ
μαι· καὶ διὰ τὸ νῦν κε̄ν
τρέπομαι· διὰ γε τὸ
παρέχειν μοι κόπον·
τὴν χήραν ταύτην·
ἐκδίκησόν μου τὴν·
ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρ
χομένη ὑπωπιάζῃ
με εἶπεν δὲ ὁ κς̄ ἀ
κούσατε τῆς κρίτης
τῆς ἀδικίας λέγει
δὲ ὁ θ̄ς̄· οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν
τῶν ἐκλεκτῶν
αὐτοῦ· τῶν βοών
των πρὸς αὐτὸν ἡ
μέρας καὶ νυκτός·
καὶ μακροθυμῶν
ἐπ' αὐτοῖς λέγω
ὑμῖν· ὅτι ποιήσει·
τὴν ἐκδίκησιν·
αὐτῶν ἐν τάχει
πλὴν ὁ υ̱ς̄ τοῦ ἀν̄ου

ἐλθὼν· ἆρα εὑρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς
γῆς εἶπεν δὲ καὶ
πρός τινας· τοὺς πε
ποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς·
ὅτι εἰσὶν δίκαιοι·
καὶ ἐξουθενοῦντες
τοὺς λοιποὺς· τὴν
παραβολὴν ταύτην
ἀνέβησαν·
εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξα
σθαι ὁ εἷς φαρισαῖος·
καὶ ὁ ἕτερος τελώνης
ὁ φαρισαῖος σταθεὶς·
πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα
προσηύχετο ὁ θ̄ς̄ εὐ
χαριστῶ σοι· ὅτι οὐκ
εἰμὶ· ὡς οἱ λοιποὶ
τῶν ἀνθρώπων ἅρ
παγες· ἄδικοι· μοι
χοὶ· ἢ καὶ ὡς οὗτος
ὁ τελώνης νηστεύω
δὶς τοῦ σαββάτου
ἀποδεκατῶ πάντα·

ιθ τὸ τελώνου καὶ τοῦ φαρισ
εἶπεν οἰκεῖον τὴν παραβ̄ὴν ταύ
την ἀνοι ἀνέβησαν

ὁσαικτῶνται καὶ ὁ
τελώνης μακρόθεν
ἑστὼς οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν
ἐπᾶραι ἀλλ' ἔτυπτεν.
εἰς τοσοῦτον ὀφείλων
λέγων ὁ θεὸς ἱλάσθη
τί μοι τῶν ἁμαρτω
λῶν λέγωμεν
κατεκνοῦτο δεδι
καιωμένος· εἰς τὸν
εἰκόνα τοῦ· ἦν γὰρ
ἐκεῖνος ὃ τὴν πᾶσαν
φωνὴν ἑαυτὸν ταπει
νώσεται· ὁ δὲ
ταπεινῶν ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται
Προσέφερον δὲ αὐτῷ
καὶ τὰ κρέφη, ἵνα
αὐτῶν ἅπτηται·
ἰδόντες δὲ οἱ μα θη
ταὶ αὐτοῦ· ἐπετί
μησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ

ἰς προσκαλεσάμενος
αὐτὰ εἶπεν· ἄφε
τε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με, καὶ μὴ κω
λύετε αὐτά· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θῦ
λέγω ὑμῖν· ὃς
ἐὰν μὴ δέξηται
τὴν βασιλείαν τοῦ
θῦ ὡς παιδίον· οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν·
καὶ ἐπηρώτησέ τις
αὐτὸν ἄρχοντα λέγων
διδάσκαλε ἀγαθέ
τί ποιήσας ζωὴν
αἰώνιον κληρονο
μήσω εἶπεν δὲ αὐ
τῷ ἰς τί με λέγεις
ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγα
θὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θς
τὰς ἐντολὰς οἶδας
μὴ μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ κλέ

τησυνπτενδομαρ
τυρησειστιματον
πρασονκαιτηνμρα
ὁδεεἶπεν ταῦτανᾶν
τα·εφυλαξαμην
εκνεοτητοσμου
ακουσασδεταυτα
οἱς·εἶπεναυτω ε
τιενσοιλειπει πᾶν
ταοσαεχεις·πωλη
σον·καιδοςπτωχοῖς·
καιεξεις·θησαυρον
ενουνῶ·καιδευ
ροακολουθει μοι
ὁδεακουσαστᾶυτα·
περιλυποσεγενετο·
ἦνγαρπλουσιοσφό
δρα ἦδωνδεαυ
τονοἳς·περιλυπον
γενομενον·εἶπεν·
πωσδυσκολοσοιτα
χρηματαεχοντες·
εἰσελευσονται εἰστη
βασιλειαντωνουνων

ευκοπωτερονγαρε
στι·καμηλον·δια
τρυπηματοςραφιδος
διελθειν·ηπλουσι
ον·εἰστηνβασιλει
αντου·θυ·εἰσελθειν
εἶπονδεοιακουσαν
τες καιτισδυνα
ται σωθηναι ὁδε
εἶπεν τααδυνα
τα παραανοις·δυνα
τα εστιπαρατω θω
εἶπενδεπετρος·ι
δουημεισαφηκα
μενπαντα·καιη
κολουθησαμενσοι
ὁδεεἶπεναυτοις·α
μηνλεγωυμιν
οτιουδειεστιν·
ὃσαφηκενοικιαν·
ηγονεις·ηαδελφους·
ηγυναικα·ητεκνα·
ηαγρους·ενεκεντης βασιλει
αστου·θυ·ὃσουμη

παρασυ κ
ενεκοστοις
αυμα·αμην·
λεγωυμιν·

λαβιπολαπλασιονα
εντωωκαιρωτουτω·
καιεντωαιωνιτω
ερχομενω·ζωην
αιωνιον παραλα
βωνδετουςαδωδε
κα·εἰπενπροσαυτους
ἰδουανακαινομεν
εἰσἰεροσολυμακαι
τελεσθησεταιπαν
τατογεγραμμε
να· διατωνπρο
φητωντωυ
τουανου παραδο
θησεταιγαρτοις
εθνεσι·καιεμπαι
χθησεται·καιυ
βρισθησεται·και
εμπτυσθησεται·
καιμαστιγωσαν
τες·αποκτενουσιν
αυτον καιτηημε
ρατητριτηαναστη
σεται ·|· καιαυτοι·

ξδ
σκδ.
κ

ουδεντουτωνσυ
νηκαν καιηντορη
ματουτο·καικρυμ
μενοναπ αυτων.
καιουκεγινοσκον
τα λεγομενα· ε τ παρ ο
γενετοδεεντωεγ
γιζεινααυτονεισἰε
ριχω·τυφλοστις·
εικαθητοπαρατην
οδονπροσαιτων·
ακουσασδεοχλουδια
πορευομενου·επυν
θανετο·τιανειη
τουτο απηγγειλαν
δεαυτω οτιιησους
ναζωραιοςπαρερχεται
καιεβοησεγγων
ιυυεδαδ·ελεησον
με καιοιπροαγον
τες·επετιμωναυ
τω·ἵνασιωπησῃ
αυτοςδε·πολλω
μαλλονεκραζε

σκβ
β

σκγ
ι

λέγων· ὕε δ, ᾱ δ, ἐ
λέησόν με σταθεὶς
δεοῖς· εἰκέλευσεν αὐ
τὸν ἀχθῆναι πρὸς
αὐτόν ἐγγίσαντος
δ ἑαυτόν· ἐπηρώτη
σεν αὐτὸν λέγων·
τί σοι θ ἐλεί σποιήσω
ὁ δ εἶπεν κε· ἵνα
ἀναβλέψω καὶ οἱς·
εἶπεν αὐτῷ ἀνά
βλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέν σε καὶ
παραχρῆμα ἀνέβλε
ψεν· καὶ ἠκολού
θει αὐτῷ· δοξά
ζων τὸν θ ν καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν· ἔ
δωκεν αἶνον τῷ θ ῷ·
καὶ εἰσελθὼν οἷς· δι
ἤρχετο εἰς τὴν ἱερι
χώ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ὀνόματι καλούμε
νος ζακχαῖος· καὶ

ἀρχ
σκε
ι

ἀυτὸς ἦν ἀρχιτελω
νης· καὶ οὗτος ἦν
πλούσιος καὶ ἐζή
τει ἰδεῖν τὸν Ἰν
τίς ἐστιν· καὶ οὐκ
ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄ
χλου· ὅτι τῇ ἡλικί
ᾳ μικρὸς ἦν καὶ προ
δραμὼν ἔμπροσθεν·
ἀνέβη ἐπὶ συκόμο
ραίαν· ἵνα ἴδῃ αὐ
τὸν· ὅτι ἐκείνης ἦ
μελλε διέρχεσθαι
καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον· ἀναβλέψας
οἷς· εἶδεν αὐτὸν·
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν
ζακχαῖε σπεῦσας κα
τάβηθι σήμερον
γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου·
δεῖ με μεῖναι καὶ
σπεύσας κατέβη·
καὶ ὑπεδέξατο αὐ
τὸν χαίρων καὶ ἰδ

ξς π τουπορε φεντιλαβεινταυτωναλλων
ξζ ε π τωνλαβοντωνταξιναι :

δοντεσαυτοναπαν
τες· διεγογγυζονλε
γοντες οτιπαραλα
μαρτωλωανδρι·
εισηλθενκαταλυ
σαι σταθεισδεζακ
χαιος· ειπενπροστον
ιν ιδουταημισιν
τωνυπαρχοντω
μουκε· διδωμι
τοιςπτωχοις και
ειτινοστι· εςυκο
φαντησα· αποδι
δωμιτετραπλουν
ειπενδεπροσαυτον
οις οτισημερον
σρια· τωοικωτου
τωετενετο· καθο
τικαιαυτος· υςα
βρααμεστιν ηλ
φ· ενγαρηλθετουσω
ζησαι· καισωσαι·
τοαπολωλος
ακουωντωνδεαν

τωνταυτα· προσ
θεις· ειπενπαραβο
λην· διατοεγγυς
αυτονειναιειςιλημ.
καιδοκεινομιζους.
οτιπαραχρημαμελ
λειηβασιλειατουθυ
αναφαινεσθαι
ειπενουν· ανοστις
ευγενης· επορευθη
εις χωραν μακραν.
λαβεινεαυτωβασι
λειαν καιυποστρε
ψαι καλεσασδεδε
καδουλουςεαυτου·
εδωκεναυτοις δε
καμινας· καιειπεν
προσαυτους πρα
γματευσασθε· εως
ερχομαι οδεπολι
ταιαυτου· εμισουν
αυτον· καιαπεστει
λαν πρεσβειαν· οπι
σωαυτου λεγοντες·

ὀνοφελομενοὑτον
βασιλεῦσαιεφίλιας·
καιἑτέρηετοέντῶ
λαβεῖναὐτὸντὴν
βασιλείαν·καιεἶπε
φωνηφήναιαὐ
τῶτοὺςδούλους
τούτους, οἷςἔδω
κετὸἀργύριον ἵνα
γνῶτίς·τίδιεπρα
γματεύσατο παρε
γένετοδὲ·ὁπρῶτος
λέγων κε·ἥμνᾶς
συνπροσείργάσατο·
δεκαμνᾶς καιεἶ
πεναὐτῶ εὖδοὺ
λεάγαθε·ὅτιεἰνέλα
χίστωπιστοςἐγένου·
ἴσθιεξουσίανἔχων·
ἐπάνωδεκαπόλεω
Καὶἦλθενὁδεύτερος
λέγων κε·ἥμνᾶς
σουἐποίησεπέντε
μνᾶς εἶπενδὲκαὶ

τούτῳ καὶσύ·γί
νουἐπάνωπέντε
πόλεων καὶἑτέρος
ἦλθελέγων κε·ἴ
δουἡμνᾶσσου·ἣν
εἶχονἀποκειμένην
ἐνσουδαρίῳ·ἐφο
βούμηνγάρσεὅτι
ἄνοσαὐστηρὸςεἶ·αἴ
ρεισὸοὐκέθηκας·
καὶθερίζεις οὐκέ
σπειρας λέγειαὐτῶ
ἐκτοὑστοματόςσου
κρινῶσε πονηρὲ
δοῦλε·ἤδεις·ὅτιέ
γὼἄνοσαὐστηρόςεἰ
μι·αἴρωνοὐκέθη
κα· καὶθερίζων
οὐκέσπειρα καιδι
ὰτίοὐκέδωκάςτὸ
ἀργύριόνμουἐπὶτρά
πεζαν· καὶἐγὼελ
θὼν σὺντόκῳἂν
ἐπραξάμηνἂν καὶ

τοῖς παρεστῶσιν εἰ
πεν ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ
τὴν μνᾶν καὶ δό
τε τοῦτας δέκα μνᾶς
ἔχοντι καὶ εἶπον
αὐτῷ κε· ἔχει δέκα
μνᾶς λέγω γὰρ ὑ
μῖν ὅτι παντὶ τῷ
ἔχοντι δοθήσεται
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχον
τος· καὶ ὃ ἔχει ἀρθή
σεται ἀπ' αὐτοῦ

Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου
τούτους τοὺς μὴ
θελήσαντας με βα
σιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς
ἀγάγετε ὧδε· καὶ
κατασφάξατε ἔμ
προσθεν μου καὶ
εἰπὼν ταῦτα· ἐπο
ρεύετο ἔμπροσθεν,
ἀνα βαίνων εἰς Ἱερο
σόλυμα· καὶ ἐγένε
το ὡς ἤγγισεν εἰς βη

φαγὴ καὶ ἐφάνη
ἀνὴρ πόρτικα
λούμενον ἐλαίων·
ἀπέστειλε δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἰπών· ὑπάγετε εἰ
ς τὴν κατέναντι
κώμην· ἐν ᾗ εἰσπο
ρευόμενοι· εὑρήσε
τε πῶλον δεδεμέ
νον· ἐφ' ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων πώποτε κά
θισεν· λύσαντες αὐ
τὸν ἀγάγετε· καὶ
ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ
διατί λύετε· οὕτως
ἐρεῖτε αὐτῷ· ὅτι ὁ
κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει·

Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπε
σταλμένοι· εὗρον
καθὼς εἶπεν αὐτοῖς
λύοντων δὲ αὐτῶν
τὸν πῶλον· εἶπον
οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς

αὐτούς· τίλυετε
τὸν πῶλον· διδέει
ποι· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ
χρείαν ἔχει καὶ ἡ
γαγον αὐτὸν πρὸς
τὸν ἰν· καὶ ἐπιῤῥι
ψαντες ἑαυτῶν
τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν
πῶλον· ἐπεκίκα
σαν τὸν ἰν· πορευ
ομένου δὲ αὐτοῦ·
ὑπεστρωννυον
τὰ ἱμάτια αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ· ἐγγί
ζοντος δὲ αὐτοῦ πρὸς
τὴν κατάβασιν τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν·
ἤρξαντο ἅπαν τὸ
πλῆθος τῶν μα
θητῶν· χαίρον
τες αἰνεῖν τὸν θν
φωνῇ μεγάλῃ·
περὶ πασῶν ὧν εἶ
δον δυνάμεων·

λέγοντες· εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμενος
βασιλεὺς· ἐν ὀνόμα
τι κυ· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ· καὶ δόξα ἐν
ὑψίστοις· καί τι
νες τῶν φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου· εἶπον
πρὸς αὐτόν· διδά
σκαλε· ἐπιτίμησον
τοῖς μαθηταῖς σου
καὶ ἀποκριθεὶς· εἶ
πεν αὐτοῖς λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἐὰν οὗ
τοι σιωπήσωσιν· οἱ
λίθοι κεκράξωσι
ται· καὶ ὡς εἶπεν
σεν· ἰδὼν τὴν πό
λιν· ἔκλαυσεν ἐπ' αὐ
τῇ λέγων· ὅτι εἰ
ἔγνως καὶ σὺ· καὶ
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
ταύτῃ· τὰ πρὸς εἰ
ρήνην σου· νῦν δὲ

ἐκρύκηἀπὸὀφθαλ
μῶνσου· ὁτιἡζου
σινἡμεραιἐπισὲ καὶ
περικαλοῦσινοἱεχοροί
σουχάραικάσοι καὶ
περικυκλῶσουσίν
σε· καὶσυνέζουσίν
σεπάντοθεν καὶ
ἐδαφιοῦσίνσε· καὶ
τατέκνασουένσοί·
καὶοὐκἀφήσουσινἐν
σοιλίθονἐπὶλίθῳ·
ἀντὶὧν οὐκέγνως
τὸνκαιρὸντῆσἐπι
σκοπῆσού· καὶεἰ
σελθὼνεἰστὸἱερὸν·
ἤρξατοἐκκάλλειν·
τοὺσπωλοῦντας
ἐναὐτῷκαὶἀγορά
ζοντας· λέγωναὐ
τοῖς γέγραπται·
ὁτιὁοἶκόσμου· οἶκος
προσευχῆςἐστιν· ὑ
μεῖςδεαὐτὸνἐποι
ησατε σπηλαιῶνλη
στῶν καινήδι
δάσκωντοῖςἀθ· ἡ
μέρανἐντῷἱερῷ
οἱδὲἀρχιερεῖς καὶοἱ
γραμματεῖς· ἐζη
τουναὐτὸνἀπολέ
σαι· καὶοἱπρῶτοιτοῦ
λαοῦ καὶοὐχέυρισ
κον· τοτίποιήσω
σιν· ὅλοσγὰρἀπας·
ἐζεκρέματοαὐτοῦ
ἀκούειν

καὶἐγένετοἐνμιᾶ
τῶνἡμερῶνἐκεί
νων· διδάσκοντοσ
αὐτοῦτοῦλαοῦἐν
τῷἱερῷκαὶεὐαγ
γελιζομένου· ἐπέ
στησανοἱἀρχιερεῖς
καὶοἱγραμματεῖς·
σὺντοῖςπρεσβύτε
ροις· καὶἔἰπονπρὸς
αὐτόν λέγοντες·

πτ κατὰ λκ
πρωι καιρῷ
διδασκοντοσ
τοῦτοῦτῶν
ἡμερῶν

εἰπεν ἡμῖν. ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς
ἢ τίς ἐστιν ὁ δοὺς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύ
την ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπεν πρὸς αὐτούς
ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ
λόγον ἕνα. καὶ εἴπα
τέ μοι τὸ βάπτισ
μα Ἰωάννου. ἐξ οὐ
ρανοῦ ἦν. ἢ ἐξ ἀνθρώ
ων οἱ δὲ συνελογίσαντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγον
τες ὅτι ἐὰν εἴπω
μεν ἐξ οὐρανοῦ. ἐρεῖ.
διὰ τί οὖν οὐκ ἐπι
στεύσατε αὐτῷ ἐ
ὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων. πᾶς ὁ λαὸς
καταλιθάσει ἡμᾶς
πεπεισμένως γάρ ἐ
στιν Ἰωάννην προ
φήτην εἶναι καὶ
ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰη

ἀ ἐναι πόθεν ὁ δεῖς
εἶπεν αὐτοῖς οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν. ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταύτα.
ποιῶ ἡ χ τ ἡ ρ ζ ατο δὲ
πρὸς τὸν λαὸν λέγειν
τὴν παραβολὴν ταύ
την· ἄνθρωπος ἐφύτευ
σεν ἀμπελῶνα· καὶ
ἐξέδοτο αὐτὸν γε
ωργοῖς· καὶ ἀπεδή
μησε χρόνους ἱκα
νούς καὶ ἐν καιρῷ
ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς δοῦλον.
ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ
τοῦ ἀμπελῶνος.
δῶσουσιν αὐτῷ
οἱ δὲ γεωργοὶ. δεί
ραντες αὐτὸν. ἐξα
πέστειλαν κενόν
καὶ προσθεῖναι πέμ
ψαι. ἕτερον δοῦλον
οἱ δὲ κἀκεῖνον δεί

ραντεσκαὶἁτιμά
σαντες·ἐχ̣αρέστει
λανικενὸν καὶπροσέ
φετοπεμπταιτρί
τον· οἱδὲκαὶτοὺ
τοντραυματίσαν
τες·ἐχ̣ὲκαλον·εἰ
πενδ̣ὲοἰκ̣ε̄τ̣ούᾱμ
πελῶνος·τίποιή
σω πέμπτωτονῦ̄ν
μουτὸνἀγαπητὸν
ἴσωστούτονἴδ̣ον
τες ἐντραπήσον
ται· ἴδ̣όντεσδ̣ὲ
οἱγεωργοὶ·δ̣ιελο
γίζ̣οντοπρὸςἑαυ
τοὺς λέγοντες·
οὗτόςἐστινὁκλη
ρονόμος ἀποκτεί
νωμενἀυτὸν·
ἵναἡμῶν γένη
ταιἡκληρονομία
Καὶἐκβαλόντεσαὐ
τὸνἐξ̣ω̣τοῦᾱμπε

λῶνος·ἀπέκτεινᾱ·
τίοὖνποιήσειἀν
τοῖς·οἰκ̄τ̄ούᾱμπε
λῶνος ἐλεύσεται
καὶἀπολέσειτοὺς
γεωργοὺςτούτους
καὶδ̣ώσειτὸνᾱμ
πελῶναἄλλοις ἃ
κούσαντεσδ̣ὲεἶπον·
μηγένοιτο· ὁδ̣ὲθεὸ
κλέψασαὐτοῖς·εἰ
πεν·τίοὖνἐστὶν
τὸγεγραμμένον
τοῦτο λίθονὃν ψ
πζ
ἀπεδοκίμασανοἱοἰ
κοδομοῦντες·οὗ
τοσἐγενήθηεἰσκε
φαλὴνγωνίας πᾶς
ὁπεσὼνἐπ̓ἐκεῖνον
τὸνλίθον·συνθλᾱ
σθήσεται·ἐφ̓ὸνδ̣ᾶν
πέσῃ·λικμήσειαὐτόν·
καὶἔλεγενπαραβολὴν
ταύτηνπρὸςαὐτοὺς
γραμματεῖςκαὶἀρχιε

289

ρεῖς· ἐπιβάλειν ἐπ᾽ αὐ
τὸν τὰς χεῖρας· ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ
ἐφοβήθησαν τὸν
λαόν· ἔγνωσαν γὰρ·
ὅτι πρὸς αὐτοὺς· τὴν
παραβολὴν ταύ
την εἶπεν· καὶ πα
ρατηρήσαντες· ἀπε
στειλαν ἐγκαθε
τους ὑποκρινομέ
νους ἑαυτοὺς· δι
καίους εἶναι· ἵνα ἐπι
λάβωνται αὐτοῦ
λόγου· εἰς τὸ παρα
δοῦναι αὐτὸν· τῇ
ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξου
σίᾳ τοῦ ἡγεμόνος
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ
τὸν λέγοντες· δι
δάσκαλε· οἴδαμεν
ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
διδάσκεις· καὶ οὐ
λαμβάνεις πρόσω

ΟΑ
Σ ΜΓ
Β

πον· ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείᾳ
ἀστὴν ὁδὸν τοῦ θῦ
διδάσκεις ἔξεστιν
ἡμῖν· καίσαρι φό
ρον δοῦναι ἢ οὔ
κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν·
εἶπεν πρὸς αὐτούς
τί με πειράζετε
δείξατέ μοι δηνά
ριον· τίνος ἔχει εἰκό
να καὶ ἐπιγραφήν
ἀποκριθέντες δὲ·
εἶπον· καίσαρος· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς ἀπόδο
τε τοίνυν· τὰ καί
σαρος καίσαρι· καὶ τὰ
τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· ✠ ψ παρ. Γ
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπι
λαβέσθαι αὐτοῦ ῥή
ματος ἐναντίον
τοῦ λαοῦ· καὶ θαυ
μάσαντες ἐπὶ τῇ ἀ
ποκρίσει αὐτοῦ· ἐσι
γησαν·

οβ προσελθόντες δὲ τινὲς τῶν Σαδδουκαίων οἳ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα καὶ ἀπέθανον ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίζονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν· οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν

εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ἢ τίς σοί ἐστιν ἡ ἐξουσία ταύτην ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ· διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων φοβούμεθα τὸν λαόν· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· οὐκ οἴδαμεν πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανούς. καὶ τῷ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον ἵνα ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν κενόν. καὶ προσέθετο ἕτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· τοῦτον ἐντραπήσονται. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτος ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν ἐστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν. καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν Καίσαρι φόρους δοῦναι ἢ οὔ; κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε; ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; ἀποκριθέντες δὲ εἶπαν· Καίσαρος. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἄρα οὖν ἀποδότε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ῥῆμα ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν. προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα καὶ ἀπέθανον· ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ υἱοί εἰσιν τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει τὸν κύριον· ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν ἐπερωτᾶν. αὐτὸς δὲ πρὸς αὐτοὺς λέγει· πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν υἱὸν Δαυὶδ εἶναι; καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Δαυὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ· καὶ πῶς αὐτοῦ υἱός ἐστιν; ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

εἰπὲ ἡμῖν ... προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμμα

οδ. πρὸ τῆς ἀδ. ὁλ. ϡ οδ. ια

οε. πρὸ τῆς ἐνιαυτ. ὁλ. ιμ ϡ οε. νζ μϛ

κἰαὶ τῶν χηρῶν
καὶ προφάσει μακρὰ
προσεύχονται οὗτοι
λήψονται περισσό-
τερον κρίμα ἀνα
Βλέψασθε ἰδεν τοὺς
βάλλοντας τὰ δῶ-
ρα αὐτῶν εἰς τὸ γα
ζοφυλάκιον πλοῦ
σιους· ἰδεν δε τινα
χήραν πενιχρὰν
βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτὰ· καὶ εἶπεν
ἀληθῶς λέγω ὑμῖν
ὅτι ἡ χήρα αὕτη πλεῖον πά-
των ἔβαλεν ἅπαν
τες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα
τοῦτο δὲ αὐτη δε·
ἐκ τοῦ ὑστερήματος
αὐτῆς ἅπαντα τὸν
βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν

τε τις

ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὃς
χωνώτα· αἰκούειν· ἀκουέτω

Καὶ τινων λεγόντων
περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λί
θοις καλοῖς καὶ ἀνα
θήμασι κεκόσμη
ται· εἶπεν· ταῦτα
ἃ θεωρεῖτε· ἐλεύσον
ται ἡμέραι· ἐν αἷς οὐ
κ ἀφεθήσεται λίθος
ἐπὶ λίθῳ· ὃς οὐ κατα
λυθήσεται ἐπη
ρώτησαν δὲ αὐτὸν λέ
γοντες· διδάσκαλε
πότε οὖν ταῦτα ἔσται
καὶ τί τὸ σημεῖον ὅ
ταν μέλλη ταῦτα
γίνεσθαι ὁ δὲ εἶπεν
βλέπετε μὴ πλανη
θῆτε πολλοὶ γὰρ ἐ
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνό
ματί μου λέγοντες
ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ὁ
καιρὸς ἤγγικεν μὴ
οὖν πορευθῆτε ὀπί
σω αὐτῶν ὅταν δὲ

α πρὸς κρί
σιν ἔσεσθε
βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε.

κοῦσιν τοὺς πολεμοῦντας καὶ ἀκαταστασίας· μὴ πτοηθῶμεν δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον ἀλλ' οὐκέτι τὸ τέλος τότε ἔσται σημεῖα· ἀλλ' ὠδῖνες ταῦτα δὲ λέγει ἑαυτοῖς ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ ἔσται δὲ ταῦτα πάντων πρὸ τούτων δὲ πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας

ΝΑΣ ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣν οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ὑμῶν δὲ πάντων καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κε φαλῆς ὑμῶν οὐ

ΣΗΜ Κ

ΕΙΣΙΣ ΣΗΜ ΙΣΕΣΘΑΙ ΣΗΜΕΙΑ

ΣΗΜ Α

ΣΗΜ

μηἀπόλητται ἐν
τῇὑπομονῇὑμῶν·
κτησασθετὰςψ
χὰςὑμῶν· ὅταν
Δεῖδητεκυκλούμε
νηνὑποστρατοπέ
δωντὴνἸλὴμ·
τοτεγνῶτεὅτιἤγ
γικενἡἐρήμωσις
αὐτῆς· τοτεοἱἐν
τῇἸουδαίαφευγέτω
σανεἰςτὰὄρη· καὶοἱ
ἐνμέσῳαὐτῆς· ἐκ
χωρείτωσαν· καὶ
οἱἐντοῖςχώραισμὴ
εἰσερχέσθωσανεἰς
αὐτήν· ὅτιἡμέραι
ἐκδικήσεωςαὗταί
εἰσιν· τοῦπλησθῆ
ναιπάνταταγρ
γραμμένα· οὐαὶ
δὲταῖςἐνγαστρὶ
χούσαιςκαὶταῖςθη
λαζούσαιςἐνἐκείναις

τοῖςἡμέραις· ἔσται
γὰρἀνάγκημεγά
ληἐπὶτῆςγῆςκαὶ
ὀργὴτῷλαῷτούτῳ
τῷ· καὶπεσοῦνται
στόματιμαχαίρας
καὶαἰχμαλωτι
σθήσονταιεἰςπάν
τατὰἔθνη· καὶ
Ἰλὴμέσταιπατου
μένηὑπὸἐθνῶν.
ἄχριπλησθῶσιν
καιροὶἐθνῶν

καὶἔσταισημεῖαἐν
ἡλίῳκαὶσελήνῃ
καὶἄστροις· καὶἐπὶ
τῆςγῆςσυνοχὴ
ἐθνῶνἐναπορίᾳ
χοὺςθαλάσσης καὶ
σάλου· ἀποψύχον
τωναὐτῶν· ἀπὸ
φόβουκαὶπροσδοκί
αςτῶνἐπερχομέ
νωντῇοἰκουμένῃ

ἐἰπενοίεθ
ποίεῖνὅτανἥξει
τὸτέλος

αἰτὰρ δυνάμεθ' ἵστῶ
θῦμῶν σάλευφθήσον
ται· καὶ τότε σῴζον
ται τὸν ὕμνον τοῦ ἀνῶ
ἐρχόμενον ἐν ὀνόμα
τι κυρίου· εὐλογοῦ
μεν ὑμᾶς ἐκ οἴκου
κυρίου· θεὸς κύριος
καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν
συστήσασθε ἑορτὴν
ἐν τοῖς πυκάζουσιν
τὸ θυσιαστήριον
ὅτι θεός μου εἶ σύ
καὶ ἐξομολογήσομαί
σοι θεός μου εἶ σύ
καὶ ὑψώσω σε ἐξο
μολογήσομαί σοι
ὅτι ἐπήκουσάς μου
καὶ ἐγένου μοι εἰς
σωτηρίαν λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες
οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας
παρὰ κυρίου ἐγένε
το αὕτη ἐστὶν ἡ
ἡμέρα ἣν ἐποίησεν
ὁ κύριος ἀγαλλι
ασώμεθα καὶ εὐφρα
νθῶμεν ἐν αὐτῇ
ὦ κύριε σῶσον δὴ
ὦ κύριε εὐόδωσον δὴ
εὐλογημένος ὁ ἐρχό
μενος ἐν ὀνόματι
κυρίου εὐλογήσα
μεν ὑμᾶς ἐκ οἴκου
κυρίου

ΝΟΙ· ΪΝΑ ΚΑΤΑΞΙΩΘΗ
ΤΕΘΙΚΦΥΓΕΙΝ ΠΑΝ
ΤΑΤΑΥΤΑ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΑΓΙΝΕΣΘΑΙ· ΚΑΙ ΣΤΑ
ΘΗΝΑΙ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ
ΤΟΥ ΥΥ ΤΟΥ ΑΝΟΥ

ΗΝΔΕ ΤΑΣΗΜΕΡΑΣ ΕΝ
ΤΩΪΕΡΩΔΙΔΑΣΚΩΝ
ΤΑΣΔΕΝΥΚΤΑΣ ΕΞΗΡ
ΧΟΜΕΝΟΣ ΗΥΛΙΖΕΤΟ
ΕΙΣΤΟΟΡΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΥΜΕ
ΝΟΝ ΕΛΑΙΩΝ· ΚΑΙ ΠΑΣ
ΟΛΑΟΣΟΡΘΡΙΖΕΝ ΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΩΪΕΡΩΙ Α
ΚΟΥΕΙΝ ΑΥΤΟΥ·

ΗΓΓΙΖΕΝ ΔΕ Η ΕΟΡΤΗ
ΤΩΝ ΑΖΥΜΩΝ ΗΤΙΣ
ΚΛΗΤΟΥΜΕΝΗ ΠΑΣΧΑ· ΚΑΙ
ΕΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΤΟ ΠΩΣ ΑΝΕΛΩΣΙΝ ΑΥ
ΤΟΝ· ΕΦΟΒΟΥΝΤΟ
ΓΑΡ ΤΟΝ ΛΑΟΝ· ΕΙΣΗΛ
ΘΕΝ ΔΕ ΣΑΤΑΝΑΣ ΕΙΣ

ΙΟΥΔΑΝ ΤΟΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥ
ΜΕΝΟΝ ΪΣΚΑΡΙΩΤΗΝ·
ΟΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ
ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ· ΚΑΙ
ΑΠΕΛΘΩΝ ΣΥΝΕΛΑΛΗ
ΣΕ ΝΤΟΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΙΝ
ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΣ· ΤΟ
ΠΩΣ ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΔΩ
ΑΥΤΟΙΣ· ΚΑΙ ΕΧΑΡΗΣΑΝ·
ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΕΘΗΤΟ ΑΥ
ΤΩ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΔΟΥΝΑΙ
ΚΑΙ ΕΞΩΜΟΛΟΓΗΣΕΝ·
ΚΑΙ ΕΖΗΤΕΙ ΕΥΚΑΙΡΙ
ΑΝ· ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ
ΑΥΤΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΤΕΡ
ΟΧΛΟΥ· ΗΛΘΕΝ ΔΕ Η
ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΖΥΜΩΝ·
ΕΝ Η ΕΔΕΙ ΘΥΕΣΘΑΙ ΤΟ
ΠΑΣΧΑ· ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΕΙ
ΛΕΝ ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΙ ΪΩΑΝ
ΗΝ ΕΙΠΩΝ· ΠΟΡΕΥ
ΘΕΝΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΣΑΤΕ
ΗΜΙΝ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΪΝΑ
ΦΑΓΩΜΕΝ· ΟΙ ΔΕ ΕΙΠΟ

αὐτῶν· πόν φ ἐλεισε
τοιμάσωμεν· ὁδὲ
εἶπεν αὐτοῖς· ἴδ ὃν
εἰσελθόντων ὑμῶν
εἰς τὴν πόλιν, συ
ναντήσει ὑμῖν ἄνος κε
κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολου
θήσατε αὐτῷ εἰς τὴν
οἰκίαν ὅπου ἐὰν εἰσπο
ρεύηται· καὶ ἐρεῖτε
τῷ οἰκοδεσπότη
τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν
μου φάγω· κἀκεῖ
νος ὑμῖν δείξει ἀ
ναγαιον μέγα ἐστρω
μένον· ἐκεῖ ἑτοιμά
σατε· ἀπελθόντες
δὲ εὗρον κατὰ τὸ εἰ
ρηκεν αὐτοῖς· καὶ

ἡτοίμασαν τὸ πάσχα·
καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥ
ρα· ἀνέπεσε καὶ οἱ
δώδεκα ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ· καὶ εἶ
πεν πρὸς αὐτούς· ἐπι
θυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φα
γεῖν μεθ ὑμῶν πρὸ
τοῦ με παθεῖν
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ φά
γω ἐξ αὐτοῦ· ἕως ὅ
του πληρωθῇ ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ θυ·
καὶ δεξάμενος πο
τήριον· εὐχαριστή
σας εἶπεν· λάβετε
τοῦτο· καὶ διαμε
ρίσατε εἰς ἑαυτούς·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅ
τι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ
νῦν ἀπὸ τοῦ γενή
ματος τῆς ἀμπέλου

εως ότου η βασιλεια
του θεου ελθη και
Λαβων αρτον ευχαρι
στησας εκλασεν και
εδωκεν αυτοις λε
γων· τουτο εστιν
το σωμα μου το υπερ
υμων διδομενον·
τουτο ποιειτε εις την
εμην αναμνησιν·
ωσαυτως και το ποτη
ριον μετα το δειπνη
σαι λεγων· τουτο
το ποτηριον· η καινη
διαθηκη εν τω
αιματι μου· το υπερ
υμων εκχυνο
μενον· πλην ιδου
η χειρ του παραδι
δοντος με μετ' εμου
επι της τραπε
ζης· και ο μεν υιος του
ανου πορευεται κα
τα το ωρισμενον·

πλην ουαι τω ανω
εκεινω δι ου παραδι
δοται· και αυτοι
ηρξαντο συζητειν
προς εαυτους· το τις
αρα εστιν εξ αυτων ο
τουτο μελλων πρασ
σειν· εγενετο δε
και φιλονεικια εν αυ
τοις· το τις αυτων
δοκει ειναι μειζων·
ο δε ειπεν αυτοις·
οι βασιλεις των εθνων
κυριευουσιν αυτων·
και οι εξουσιαζον
τες αυτων· ευερ
γεται καλουνται·
υμεις δε ου χουτως
αλλ ο μειζων εν
υμιν· γενεσθω ως
ο νεωτερος· και ο η
γουμενος· ως ο δια
κονων· τις γαρ
μειζων· ο ανακει

284

μενος· ἡ διακονῶν·
ὁ νυχθὰναπκείμενος·
ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ
ὑμῶν ὡς ὁ διακο
COA νῶν· ὑμεῖς δὲ ἐ
στε οἱ διαμεμενη
κότες μετ ἐμοῦ ἐν
τοῖς πειρασμοῖς μου·
κἀγὼ διατίθεμαι
ὑμῖν· καθὼς δι
ἐτέθετό μοι ὁ πήρ μου
βασιλείαν ἵνα ἔσθι
ητε καὶ πίνητε ἐπὶ
τῆς τραπέζης μου
ἐν τῇ βασιλείᾳ μου·
COB καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρό
νων κρίνοντες
τας δώδεκα φυ
λὰς τοῦ ἸΗΛ· εἶπεν
OH δὲ ὁ ΚΣ· Σίμων Σί
COΓ μων· ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
ἐξῃτήσατο ὑμᾶς
τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν
σῖτον· ἐγὼ δὲ δέ

ἡτοι μὴ περισσόν· ἵνα
μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις
σου· καὶ σύ ποτε ἐπὶ
στρέψας στήριξον
τοὺς ἀδελφούς σου·
COE ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κε
μετὰ σοῦ, ἕτοιμός
εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν
καὶ εἰς θάνατον πο
ρεύεσθαι· ὁ δὲ εἶπεν·
λέγω σοι Πέτρε· οὐ
μὴ φωνήσει σήμε
ρον ἀλέκτωρ, ἕως σοῦ
τρὶς ἀπαρνήσῃ εἰδέ
COS ναι με· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστει
λα ὑμᾶς ἄτερ βαλλα
τίου καὶ πήρας καὶ ὑ
ποδημάτων· μή
τινος ὑστερήσατε;
οἱ δὲ εἶπον· οὐθενός
εἶπεν οὖν αὐτοῖς·
ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλ
λάντιον ἀράτω·

ὁμοίως καὶ πήραν·
καὶ ὁ μὴ ἔχων πω-
λησάτω τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ καὶ ἀγορασά-
τω μάχαιραν λέ-
γω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔ-
τι τοῦτο τὸ γεγραμ-
μένον δεῖ τελεσθῆ-
ναι ἐν ἐμοί· τό καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλογί-
σθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ
ἐμοῦ τέλος ἔχει·
ὁ δὲ εἶπον· κε· ἴδ, οὗ
μάχαιραι ὧδ, ε, δύο·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἱ
κανόν ἐστιν· καὶ
ἐξελθὼν ἐπορεύθη
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠ
κολούθησαν δὲ αὐ
τῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· γενόμενος
δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου·
εἶπεν αὐτοῖς προσεύ

χεσθε μὴ εἰσελθεῖν
εἰς πειρασμόν· καὶ
αὐτὸς ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου
βολήν· καὶ θεὶς τὰ
γόνατα προσηύχετο λέ
γων· πάτερ εἰ βούλει πα
ρενεγκαι τὸ ποτήρι
ον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ·
πλὴν μὴ τὸ θέλημά
μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέ
σθω· ὤφθη δὲ αὐ
τῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρα
νοῦ ἐνισχύων αὐτόν·
καὶ γενόμενος ἐν ἀ
γωνίᾳ ἐκτενέστε
ρον προσηύχετο· ἐ
γένετο δὲ ἱδρὼς αὐ
τοῦ ὡσεὶ θρόμβοι
αἵματος καταβαί
νοντες ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς· ἐλθὼν
πρὸς τοὺς μαθητάς·

ἑύρενἀύτὸὺς κοιμω
μένους ἀπὸτῆς λύ
πης· καὶ εἶπεν ἀὐτοῖς·
τί καθεύδετε· ἀνά
στάντες προσεύχε
σθε ἵνα μὴ εἰσέλθη
τε εἰς πειρασμόν·
ἔτι ἀὐτοῦ λαλοῦν
τος· ἰδοὺ ὄχλος καὶ
ὁ λεγόμενος ἰούδας εἷς
ἐκ τῶν δώδεκα προ
ἤρχετο ἀὐτοὺς· καὶ
ἤγγισεν τῷ Ἰῡ φι
λῆσαι ἀὐτόν· ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν ἀὐτῷ· Ἰού
δα· φιλήματι τὸ
ὐἱὸν τοῦ ἀνθρώ
που παρα
δίδως· ἰδόντες δὲ
οἱ περὶ ἀὐτὸν τὸ ἐσό
μενον· εἶπον ἀὐτῷ·
κύριε εἰ πατάξομεν ἐν
μαχαίρᾳ· καὶ ἐπά
ταξεν εἷς τις ἐξ ἀὐ
τῶν τὸν δοῦλον

τοῦ ἀρχιερέως· καὶ
ἀφεῖλεν ἀὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ἐᾶτε ἕως τούτου·
καὶ ἁψάμενος τοῦ
ὠτίου ἀὐτοῦ· ἴασα
το ἀὐτόν· εἶπεν
δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πα
ραγενομένους ἐπ' ἀὐ
τὸν ἀρχιερεῖς καὶ
στρατηγοὺς τοῦ ἱε
ροῦ καὶ πρεσβυτέρους·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλ
θετε μετὰ μαχαι
ρῶν καὶ ξύλων·
καθ' ἡμέραν ὄντος
μου μεθ' ὑμῶν ἐν
τῷ ἱερῷ· οὐκ ἐξετεί
νατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐ
μέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν
ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ
ἐξουσία τοῦ σκότους·
συλλαβόντες δὲ ἀὐ

τὸν ἡγούμενον καὶ εἰ
σὶν ἀγωνείστην οἱ
κίαν τοῦ ἀρχιερέως·
ΙΙ cga A ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει
μακρόθεν· ἀ
φ᾽ ἑαυτῶν δὲ πύρ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς·
καὶ συγκαθισάντων
αὐτῶν· ἐκάθητο
ὁ πέτρος ἐν μέσῳ αὐ
τῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐ
τὸν παιδίσκη τις
κατήμενον πρὸς τὸ
φῶς· καὶ ἀτενίσα
σα αὐτῷ εἶπεν· καὶ
οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν·
ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων·
γύναι· οὐκ οἶδα αὐ
ΙΙ ccc b a τόν· καὶ μετὰ βρα
χύ· ἕτερος ἰδὼν
αὐτὸν· ἔφη· καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ πέ
τρος ἔφη· ἄνθρωπε
οὐκ εἰμί· καὶ διαστάσης

ὡσεὶ ὥρας μιᾶς· ἄλ
λος τις διϊσχυρίζετο
λέγων· ἐπ᾽ ἀληθείᾳ
ἀς καὶ οὗτος μετ᾽ αὐ
τοῦ ἦν καὶ γὰρ γαλι
λαῖός ἐστιν· εἶπεν
δὲ ὁ πέτρος· ἄνθρω
κοῖδα λέγεις· καὶ
παραχρῆμα ἐτίλα
λοῦντος τοῦ πέτρου·
ἐφώνησεν ἀλέκτωρ·
ΙΙ ccc b καὶ ἐστράφεις ὁ κς· ἐνέ
κλεφεν τῷ πέτρῳ·
καὶ ὑπεμνήσθη ὁ
πέτρος τοῦ λόγου
τοῦ κυ· ὡς εἶπεν αὐ
τῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτο
ρα φωνῆσαι σήμε
ρον· ἀπαρνήσῃ με
τρίς· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς·
ΙΙ cca A καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέ
χοντες αὐτὸν· ἐνέ
παιζον αὐτῷ δέροντες·

καὶ περικαλύψαν
τες αὐτὸν· ἐπηρώ
των λέγοντες· τίς
ἐστιν ὁ παίσας σε· καὶ
ἕτερα πολλὰ βλασφη
μοῦντες ἔλεγον εἰς
αὐτὸν Καὶ ὡς ἐγέ
νετο ἡμέρα· συνη
χθη τὸ πρεσβυτέρι
ον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς
τε καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ συνέδριον αὐ
τῶν λέγοντες· εἰ σὺ
εἶ ὁ χς· εἰπὲ ἡμῖν·
εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐὰν
ὑμῖν εἴπω· οὐ μὴ
πιστεύσητε· ἐὰν δὲ
καὶ ἐρωτήσω· οὐ μὴ
ἀποκριθῆτέ μοι ἢ
ἀπολύσητε· ἀπὸ
τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου κα
θήμε
νος ἐκ δεξιῶν τῆς

δυνάμεως τοῦ θυ·
εἶπον δὲ πάντες· σὺ
οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ;
ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη·
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ
εἰμι· οἱ δὲ εἶπον·
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτυρίας· αὐτοὶ
γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ
τοῦ στόματος αὐτοῦ·
καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ
πλῆθος αὐτῶν· ἤ
γαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν
πιλάτον· ἤρξαν
το δὲ κατηγορεῖν
αὐτοῦ λέγοντες·
τοῦτον εὕρομεν δι
αστρέφοντα τὸ ἔθ
νος ἡμῶν· καὶ κω
λύοντα καίσαρι φό
ρους διδόναι· λέγον
τα ἑαυτὸν χν βασι
λέα εἶναι· ὁ δὲ πιλά
τος ἐπηρώτησεν αὐ

τὸν λέγων· συὲϊοκα
σιλεὺς τῶν ϊουδαι
ων· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῶ ἔφη· συλέγεις·
ιβ ὁ δὲ πιλᾶτος εἶπεν πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
τοὺς ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν
τῶ ἀνῶτούτω·
ιγ ὁ δὲ ἐπίσχυον λέγον
τες· ὅτι ἀνασείει τὸ
λαὸν· διδάσκων
καθ ὅλης τῆς ϊου
δαίας ἀρξάμενος ἀ
πὸ τῆς γαλιλαίας ἕ
ως ὧδε· πιλᾶτος
δὲ ἀκούσας γαλιλαί
αν· ἐπηρώτησεν
εἰ ὁ ἄνος γαλιλαῖός ἐ
στιν· καὶ ἐπιγνοὺς
ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας
ἡρῶδού ἐστιν· ἀνέ
πεμψεν αὐτὸν πρὸς
ἩΡΩΔΗΝ ὄντα καὶ

αὐτὸν ἐν ἰερουσολύ
μοις ἐν ταύταις ταῖς
ἡμέραις· ὁ δὲ ἡρῴ
δης ἰδὼν τὸν ἰν̄.
ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ
ἐξ ἱκανῶν
χρόνων ἰδεῖν αὐτό·
διὰ τὸ ἀκούειν περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέν
τι σημεῖον ἰδεῖν
ὑπ αὐτοῦ γινόμενο·
ιδ ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν
ἐν λόγοις ἱκανοῖς·
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπε
ιε κρίνατο αὐτῶ· ἐ
στείκει γὰρ δι ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς· ἐν τῶ ὧς
κατηγοροῦντες αὐ
τοῦ· ἐξουθενήσας
ιζ δὲ αὐτὸν ὁ ἡρῴδης σὺν
τοῖς στρατεύμασιν
αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας·
περιβαλὼν αὐτὸν

ἐσθ' ἡ ταλαμπρὰν·
ἀνέπεμψαν αὐτὸν
πιλάτῳ· ἐγένοντο
δὲ φίλοι ὁ τε πιλᾶτος
καὶ ὁ ἡρῴδης ἐν αὐ
τῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλ
λήλων· προὺπῆρ
χον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὢν
τες πρὸς ἑαυτούς·
πιτ ζ ο Πιλᾶτος δὲ συγκαλε
σάμενος τοὺς ἀρχι
ερεῖς καὶ τοὺς ἄρχον
τας καὶ τὸν λαὸν εἶ
πεν πρὸς αὐτούς·
Προσήνεγκατέ μοι
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον·
ὡς ἀποστρέφοντα
τὸν λαὸν· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
ἀνακρίνας, οὐδὲν
εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τού
τῳ αἴτιον ὧν κα
τηγορεῖτε κατ' αὐ
πιτ η α τοῦ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴ

δης· ἀνέπεμψεν
γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς·
καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον
θανάτου ἐστὶν
πεπραγμένον αὐτῷ·
Παιδεύσας οὖν αὐτὸν
πιτ θ β ἀπολύσω· ἀνάγκην
δὲ εἶχεν ἀπολύειν
αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν
πιτ ι α α ἕνα ἀνείκραζαν δὲ
πανπληθεὶ λέγον
τες· ἆρον τοῦτον, ἄ
πολυσον δὲ ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν, ὅστις ἦν δι
ὰ στάσιν τινὰ γε νο
μένην ἐν τῇ πόλει
καὶ φόνον βεβλη
μένος εἰς φυλακήν·
πιτ ι α α Πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος
προσεφώνησεν θέ
λων ἀπολῦσαι τὸν
Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώνουν
λέγοντες· σταύρω
σον σταύρωσον αὐτόν·

τιβ ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς
αὐτούς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν οὗτος·
οὐδὲν αἴτιον θ̄ν
τοῦ θ̄ανάτου εὗρον ἐν
παιδεύσας οὖν αὐ-
τὸν ἀπολύσω· οἱ δὲ
τιγ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις αἰτούμε-
νοι αὐτὸν σταυρω-
θ̄ῆναι· καὶ κατὶ
σχυον αἱ φωναὶ αὐ-
τῶν καὶ τῶν ἀρ-
τιδ χιερέων· ὁ δὲ Πιλᾶ
τος ἐπέκρινεν γε
νέσθαι τὸ αἴτημα
αὐτῶν· ἀπέλυσεν
δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ
στάσιν καὶ φόνον
βεβλημένον εἰς τὴν
φυλακὴν ὃν ἠτοῦν-
το· τὸν δὲ Ἰ̄ν παρέ
δωκεν τῷ θ̄ελή
ματι αὐτῶν·

τιε κ αἰῶσαν ἡ γωνίαν
τὸν ἐπιλαβόμενοι.
σιμωνόστινος κυ
ρηναῖος ἐρχόμενον
ἀπ' ἀγροῦ· ἐπέθηκαν
τιs αὐτῷ τὸν σταυρὸν
φέρειν ὄπισθεν τοῦ
Ἰ̄υ· ἠκολούθει δὲ
αὐτῷ πολὺ πλῆθος
τοῦ λαοῦ καὶ γυναι
κῶν· αἵτινες καὶ ἐκόπτον
το καὶ ἐθρήνουν αὐ
τόν· στραφεὶς δὲ
πρὸς αὐτὰς οἷς εἶπεν·
θ̄υγατέρες Ἰ̄ερ̄ουσ̄λ̄ημ·
μὴ κλαίετέ με πλὴν
ἐφ' ἑαυτὰς κλαί
ετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρ
χονται ἡμέραι· ἐν
αἷς ἐροῦσιν· μακά
ριαι αἱ στεῖραι· καὶ
κοιλίαι· αἳ οὐκ ἔγέν
νησαν· καὶ μαστοὶ·

οἱ οὐκ ἐφήλασαν·
τότε ἄρχονται λέγειν
τοῖς ὄρεσιν· πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς
κρημνοῖς· κάλυψατε
ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ
ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν· ἐν τῷ ξηρῷ
τί γένηται·

τιζ Ἦ τον τοδε καὶ ἕτεροι
δύο κακοῦργοι συν
ἀνῃρέθησαν·

τιη καὶ ὅτε ἀπήλθον ἐπὶ
τὸν τόπον τὸν κα
λούμενον κρανίον·
ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐ
τὸν· καὶ τοὺς κα
κούργους· ὃν μὲν ἐκ
δεξιῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀ
ριστερῶν· ὁ δὲ Ἰη̄ς̄ ἔλε
γεν πρὸς αὐτούς·

τκα ὄντα ροἰδασί τινοι
ὄνσιν· διαμερίζό
μενοι δὲ τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ· ἐβάλοντο κλη
τκβ ρον· καὶ εἱστήκει ὁ
λαὸς θεωρῶν· ἐξε
μυκτήριζον δὲ καὶ
οἱ ἄρχοντες σὺν αὐ
τοῖς λέγοντες· ἄλλους
ἔσωσεν σωσάτω ἑ
αὐτόν· εἰ οὗτός ἐστι
ὁ χριστὸς τοῦ θ̄ῦ ἐκλεκτός·
τκγ ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ στρατιῶται
προσερχόμενοι καὶ ὄ
ξος προσφέροντες αὐ
τῷ καὶ λέγοντες·
εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων· σῶσον σε
τκδ αὐτὸν· ἦν δὲ καὶ
ἐπιγραφὴ γεγραμ
μένη ἐπ' αὐτῷ·
γράμμασιν ἑλληνι
κοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς
καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτος
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
τκσε Ἰουδαίων· εἷς δὲ
ἀρ τῆς μεγά
παραισ.

Β

τῶν κρεμασθέντων
κακούργων· εἶλα
σφὶ μετ' αὐτοῦ λέγω·
εἰς γεέννα πῦρ καὶ ἡμεῖς
τοῦ καὶ ἡμᾶς· ἀπο
κρι θεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐ
πετίμα αὐτῷ λέγω·
οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θν·
ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρί
ματι εἶ· καὶ ἡμεῖς
μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
πολαμβάνομεν·
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄ
τοπον ἔπραξεν· καὶ
ἔλεγεν τῷ Ἰυ· μνή
σθητί μου κε· ὅταν ἔλ
θῃς ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐ
τῷ ὁ Ἰς· ἀμὴν λέγω
σοι· σήμερον μετ' ἐ
μοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παρα
δείσῳ· ἦν δὲ ὡσεὶ
ὥρα ἕκτη· καὶ σκο

τος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν ἕως ὥρας
ἐνάτης· καὶ ἐσκο
τίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχί
σθη τὸ καταπέτας
μα τοῦ ναοῦ μέσον·
καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ εἶπεν·
πάτερ εἰς χεῖράς σου πάρα
τίθεμαι τὸ πνᾶμόν μου·
καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐ
ξέπνευσεν· ἰδὼν
δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον· ἐδο
ξασεν τὸν θν λέγω·
ὄντως ὁ ἄνος οὗτος
δίκαιος ἦν· καὶ πᾶν
τες οἱ συμπαραγενό
μενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην·
θεωροῦντες τὰ γε
νόμενα· τύπτον
τες ἑαυτῶν τὰς στή
θας· ἀνέστρεφον·

ΕΙΣΤΗΝΕΙΣΑΝΔΕΠΑΝ
ΤΕΣΘΙΓΗΝΩΣΤΟΙΑΥΤΟ
ΜΑΚΡΟΘΕΝ· ΚΑΙΓΥ
ΝΑΙΚΕΣΑΙΣΥΝΑΚΟΛΟΥ
ΘΗΣΑΣΑΙΑΥΤΩΙΑΠΟ
ΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣΟΡΩ
ΣΑΙΤΑΥΤΑ· ΚΑΙΙΔΟΥ
ΑΝΗΡΟΝΟΜΑΤΙΙΩ
ΣΗΦΚΟΥΛΟΥΤΗΣΥ
ΠΑΡΧΟΝ· ΑΝΗΡΑΓΑ
ΘΟΣΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣ· ΟΥ
ΤΟΣΟΥΚΗΝΕΥΤΙΚΑ
ΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΣΤΗ
ΚΟΥΛΗΚΑΙΤΗΝΠΡΑ
ΞΕΙΑΥΤΩΝΑΠΟΔΙ
ΜΑΘΑΙΑΣΠΟΛΕΩΣ
ΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ·
ΩΣΚΑΙΑΥΤΟΣΠΡΟΣΕ
ΔΕΧΕΤΟΤΗΝΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΝΤΟΥΘΥ· ΟΥ
ΤΟΣΠΡΟΣΕΛΘΩΝΤΩ
ΠΙΛΑΤΩΗΤΗΣΑΤΟ
ΤΟΣΩΜΑΤΟΥΙΝ·
ΚΑΙΚΑΘΕΛΩΝΑΥΤΟ·

ΕΝΕΤΥΛΙΞΕΝΑΥΤΟ
ΣΙΝΔΟΝΙ· ΚΑΙΕΘΗ
ΚΕΝΑΥΤΟΕΝΜΝΗΜΑ
ΤΙΛΑΞΕΥΤΩΙΟΥΟΙΚΗ
ΟΥΔΕΙΣΟΥΔΕΠΩΚΕΙ
ΜΕΝΟΣ· ΚΑΙΗΜΕ
ΡΑΝΗΝΠΑΡΑΣΚΕΥΗ·
ΣΑΒΒΑΤΟΝΑΠΕΦΩ
ΣΕΝ· ΚΑΤΑΤΟΝΟΜΟ
ΘΗΣΑΣΑΙΔΕΓΥΝΑΙ
ΚΕΣΑΙΤΙΝΕΣΗΚΟΛΟ
ΝΘΗΣΑΝΤΟΥ
ΤΟΥΣΕΚΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙ
ΑΣ, ΕΘΕΑΣΑΝΤΟΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΩΣ
ΕΤΕΘΗΤΟΣΩΜΑΑΥ
ΤΟΥ· ΥΠΟΣΤΡΕΨΑ
ΣΑΙΔΕ, ΗΤΟΙΜΑΣΑΝ
ΑΡΩΜΑΤΑΚΑΙΜΥ
ΡΑ· ΚΑΙΤΟΜΕΝΣΑΒ
ΒΑΤΟΝΗΣΥΧΑΣΑΝΚΑ
ΤΑΤΗΝΕΝΤΟΛΗΝ·
ΗΔΕΜΙΑΤΩΝΣΑΒ
ΒΑΤΩΝ· ΟΡΘΟΡΟΥΒΑ

ΕΙΣΤΗΝΕΙΣΑΝΔΕΠΑΝ — ΕΝΕΤΥΛΙΞΕΝΑΥΤΟ
ΤΕΣΘΙΓΗΝΩΣΤΟΙΑΥΤΟ — ΣΙΝΔΟΝΙ· ΚΑΙΕΘΗ
ΜΑΚΡΟΘΕΝ· ΚΑΙΓΥ — ΚΕΝΑΥΤΟΕΝΜΝΗΜΑ
ΝΑΙΚΕΣΑΙΣΥΝΑΚΟΛΟΥ — ΤΙΛΑΞΕΥΤΩΙΟΥΟΙΚΗ
ΘΗΣΑΣΑΙΑΥΤΩΙΑΠΟ — ΟΥΔΕΙΣΟΥΔΕΠΩΚΕΙ
ΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣΟΡΩ — ΜΕΝΟΣ· ΚΑΙΗΜΕ
ΣΑΙΤΑΥΤΑ· ΚΑΙΙΔΟΥ — ΡΑΝΗΝΠΑΡΑΣΚΕΥΗ·
ΑΝΗΡΟΝΟΜΑΤΙΙΩ — ΣΑΒΒΑΤΟΝΑΠΕΦΩ
ΣΗΦΚΟΥΛΟΥΤΗΣΥ — ΣΕΝ· ΚΑΤΑΤΟΝΟΜΟ
ΠΑΡΧΟΝ· ΑΝΗΡΑΓΑ — ΘΗΣΑΣΑΙΔΕΓΥΝΑΙ
ΘΟΣΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣ· ΟΥ — ΚΕΣΑΙΤΙΝΕΣΗΚΟΛΟ
ΤΟΣΟΥΚΗΝΕΥΤΙΚΑ — ΝΘΗΣΑΝΤΟΥ
ΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΣΤΗ — ΤΟΥΣΕΚΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙ
ΚΟΥΛΗΚΑΙΤΗΝΠΡΑ — ΑΣ, ΕΘΕΑΣΑΝΤΟΤΟ
ΞΕΙΑΥΤΩΝΑΠΟΔΙ — ΜΝΗΜΕΙΟΝΚΑΙΩΣ
ΜΑΘΑΙΑΣΠΟΛΕΩΣ — ΕΤΕΘΗΤΟΣΩΜΑΑΥ
ΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ· — ΤΟΥ· ΥΠΟΣΤΡΕΨΑ
ΩΣΚΑΙΑΥΤΟΣΠΡΟΣΕ — ΣΑΙΔΕ, ΗΤΟΙΜΑΣΑΝ
ΔΕΧΕΤΟΤΗΝΒΑΣΙ — ΑΡΩΜΑΤΑΚΑΙΜΥ
ΛΕΙΑΝΤΟΥΘΥ· ΟΥ — ΡΑ· ΚΑΙΤΟΜΕΝΣΑΒ
ΤΟΣΠΡΟΣΕΛΘΩΝΤΩ — ΒΑΤΟΝΗΣΥΧΑΣΑΝΚΑ
ΠΙΛΑΤΩΗΤΗΣΑΤΟ — ΤΑΤΗΝΕΝΤΟΛΗΝ·
ΤΟΣΩΜΑΤΟΥΙΝ· — ΗΔΕΜΙΑΤΩΝΣΑΒ
ΚΑΙΚΑΘΕΛΩΝΑΥΤΟ· — ΒΑΤΩΝ· ΟΡΘΟΡΟΥΒΑ

ΠΒ ΤΛΒ Α — ΠΓ ΤΛΓ Α — ΠΔ ΤΛΔ Α — ΠΕ ΤΛΕ Α — ΠΣ ΤΛΣ Α — ΠΖ ΤΛΖ Α

ΕΩ Α ΠΗΜΙΑΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩΝ ΟΡΘΟΡΟΥΒΑ ΕΩΣ ΘΩ

φέως· ἦλθον ἐπὶ τὸ
μνῆμα· φέρουσαι·
ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα
τα· καὶ τινες συνῆλθον
ταῖς ἐν τῷ δεῖπνον
λίθον· ἀποκεκυλισ
μένον ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· καὶ εἰσελθοῦ
σαι· οὐχ εὗρον τὸ σῶ
μα τοῦ κυ ἰυ· καὶ
ἐγένετο· ἐν τῷ δια
πορεῖσθαι αὐτὰς πε
ρὶ τούτου· καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες δύο· ἐπέστη
σαν αὐταῖς· ἐν ἐσθῆτι
σες ἀστραπτούσαις
ἔμφοβοι δὲ γενομέ
νων αὐτῶν· καὶ
κλινουσῶν τὸ πρόσω
πον εἰς τὴν γῆν· εἶ
πον πρὸς αὐτάς τί
ζητεῖτε τὸν ζῶν
τα μετὰ τῶν νεκρῶν
οὐκ ἔστιν ὧδε· ἀλλ

ἠγέρθη· μνήσθη
τε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν·
ἔτι ὢν ἐν τῇ γαλιλαί
ᾳ λέγων· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀν᾽ ὑ· πα
ραδοθῆναι· εἰς χεῖ
ρας ἀν᾽ ὡν ἁμαρτω
λῶν· καὶ σταυρω
θῆναι καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆ
ναι καὶ ἐμνήσθη
σαν τῶν ῥημάτων
αὐτοῦ καὶ ὑποστρέ
ψασαι ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· ἀπήγγειλαν
ταῦτα πάντα τοῖς
ἑνδεκα· καὶ πᾶσιν
τοῖς λοιποῖς ἦν δὲ
ἡ μαγδαληνὴ μα
ρία καὶ ἰωάννα· καὶ
μαρία ἰακώβου·
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ
ταῖς· ἔλεγον πρὸς
τοὺς ἀποστόλους ταῦ
τα

κ

καὶ ἐφάνησαν ἐνῶ
πιον αὐτῶν· ὡς εἰλή
ρος· τὰ ῥήματα αὐ
τῶν καὶ ἠπίστουν αὐ τοῖς
διὰ πέτρος ἀναστὰς·
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνη
μεῖον καὶ παρακύ
ψας· βλέπει τὰ ὀθό
νια κείμενα μόνα·
καὶ ἀπῆλθεν· πρὸς
ἑαυτὸν· θαυμάζων·
τὸ γεγονὸς· καὶ ἰδοὺ
δύο ἐξ αὐτῶν· ἦ
σαν πορευόμενοι· ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· εἰς
κώμην ἀπέχουσαν·
σταδίους ἑξήκοντα
τὰ ἀπὸ ἰλήμ· ἣ ὄνο
μα ἐμμαούς· καὶ
αὐτοὶ· ὡμίλουν
πρὸς ἀλλήλους· περὶ
πάντων τῶν συμ
βεβηκότων τού
των· καὶ ἐγένετο·

ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
καὶ συζητεῖν· καὶ
αὐτὸς ὁ ἰς ἐγγίσας· συ
νεπορεύετο αὐτοῖς·
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ
τῶν· ἐκρατοῦντο·
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν· εἶπεν δὲ πρὸς
αὐτούς τίνες οἱ λό
γοι οὗτοι· οὓς ἀντι
βάλλετε πρὸς ἀλλή
λους περιπατοῦντες·
καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί·

πα λ ποκριθεὶς δὲ εἷς ὀνόματι κλεόπας· εἶ
πεν πρὸς αὐτόν· σὺ
μόνος παροικεῖς ἰλήμ·
καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γε
νόμενα ἐν αὐτῇ·
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ
ταις· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς ποῖα· οἱ δὲ εἶ
πον αὐτῷ τὰ περὶ
ἰησοῦ ναζωραίου·

ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προ
φήτης δυνατὸς
ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ
ἐναντίον τοῦ θῦ
καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ
ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν
εἰς κρίμα θανάτου
καὶ ἐσταύρωσαν αὐ
τὸν ἡμεῖς δὲ ἐλπί
ζομεν ὅτι αὐτός ἐ
στιν ὁ μέλλων λυ
τροῦσθαι τὸν Ἰσ
ἀλλὰ γε σὺν πᾶσιν
τούτοις τρίτην
ταύτην ἡμέραν
ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ
ταῦτα ἐγένετο ἀλ
λὰ καὶ γυναῖκες τι
νες ἐξ ἡμῶν ἐξέστη
σαν ἡμᾶς γενόμε
ναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ
μνημεῖον καὶ μὴ

εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐ
τοῦ ἦλθον λέγου
σαι καὶ ὀπτασίαν ἀγ
γέλων ἑωρακέναι
οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆ
καί τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ
τὸ μνημεῖον καὶ
εὗρον οὕτως καθὼς
καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον
καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρ
δίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλη
σαν οἱ προφῆται οὐ
χὶ ταῦτα ἔδει πα
θεῖν τὸν χν καὶ εἰ
σελθεῖν εἰς τὴν δό
ξαν αὐτοῦ καὶ ἀρξά
μενος ἀπὸ μωσέως
καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν προφητῶν.

διήρμήνευσενἀυ
τοῖςενπᾶσαιςταῖςγρα
φαῖςταπερὶἀυτοῦ+
καὶἤρξαντοῦ
καὶἤρξανεἰστὴν
κωμὴν·ὑπορεύ
οντο+καὶἀυτὸς·
προσεποιεῖτοπορρω
τέρωπορεύεσθαι·
καὶπαρεβιάζοντο
ἀυτὸν λέγοντες+
μεῖνονμεθ᾽ἡμῶν·
ὅτιπρὸςεσπέρανέστι·
καὶκεκλικενἤδημε
ρα καὶεἰσῆλθεν τοῦ
μεῖναισὺνἀυτοῖς+
καὶἐγένετο·ἐντῷ
κατακλιθῆναιαὐ
τὸνμετἀυτῶν+
λαβὼντὸνἄρτον
εὐλόγησεν· καὶκλά
σας ἐπεδίδουἀυτοῖς+

ἀυτῶνδε·διῆνοί
χθησανοἱὀφθαλμοὶ·
καὶἐπεγνωσανἀυ

τὸν καὶἀυτὸς·ἀ
φαντοςἐγένετοἀ
πἀυτῶν+καὶεἶπον
πρὸςἀλλήλους οὐχι
ἡκαρδιἀἡμῶνκαὶ
ὁμενἤνἐνἡμῖν·
ὡςἐλἀλἐιἡμῖνἐν
τῇὁδῷκαὶὡςδιἠ
νοιγενἡμῖνταςγρα
φάς·καὶἀναστἀν
τες·ἀυτῇτῇὥρᾳ+
ὑπέστρεψανεἰςἸΛΗΜ
καὶεὗρονσυνηθροις
μένουςτοὺςἑνδε
καὶκαὶτοὺςσὺνἀυ
τοῖς λέγοντας·ὅτι
ἠγέρθηὁκὺριοςτῶς·
καὶὤφθησίμωνι
καὶἀυτοῖς·ἐξηγοῦν
τοτἀἐντῇὁδῷ·
καὶὡςἐγνώσθηἀυ
τοῖς·ἐντῇκλάσει·
τοὐἄρτου·
ἀυτἀδεἀυτῶνλα

ψ ἔτησανα
λημψίωνται
ἀυλέγεται
καὶεως ς
τῶικαιρῷ
ἀναστάσ
ἰβεἰσηελερ
εστινεπλη
σωτῶνπλά
ἀυτοῦ·καὶ
λέγειἀυτοῖς
εἰρήνηὑμῖν

λόγων τῶν αὐτοῦ σὺ
εἶ ὁ ἐστηκὼς μεσῶν
τῶν καὶ λέγει αὐτοῖς
εἰρήνη ὑμῖν πτο
ηθέντες δὲ καὶ ἐν
φόβοι γενόμενοι·
ἐδόκουν πνα θε
ωρεῖν καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς τί τεταραγ
μένοι ἐστὲ καὶ διὰ
τί διαλογισμοὶ ἀνα
βαίνουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν ἴ
δετε τὰς χεῖράς μου·
καὶ τοὺς πόδας μου·
ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι
ψηλαφήσατέ με καὶ
ἴδετε ὅτι πνα σάρ
κα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει·
καθὼς ἐμὲ θεω
ρεῖτε ἔχοντα καὶ
τοῦτο εἰπὼν ἐπέ
δειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας

τμα Ἔτι δὲ ἀπιστούντων
αὐτῶν ἀπὸ τῆς χα
ρᾶς καὶ θαυμαζόν
των εἶπεν αὐτοῖς
ἔχετέ τι βρῶσιμον
ἐνθάδε οἱ δὲ ἐπέδω
καν αὐτῷ ἰχθύος
ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀ
πὸ μελισσίου κηρίου
καὶ λαβὼν ἐνώπι
ον αὐτῶν ἔφαγεν
εἶπεν δὲ αὐτοῖς
τμβ ι οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλά
λησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι
ὢν σὺν ὑμῖν ὅτι
δεῖ πληρωθῆναι
πάντα τὰ γεγραμ
μένα ἐν τῷ νόμῳ
μωσέως καὶ προφή
ταις καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ τότε δι
ήνοιξεν αὐτῶν τὸ
νοῦν τοῦ συνιέναι
τὰς γραφάς καὶ εἶπε
αὐτοῖς

ὅτι οὕτως γέγραπται
καὶ οὕτως ἔδει παθεῖ
τὸν χν καὶ ἀναστῆ
ναι ἐκ νεκρῶν τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ
κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ με
τάνοιαν καὶ ἄφε
σιν ἁμαρτιῶν εἰς
πάντα τὰ ἔθνη
ἀρξάμενον ἀπὸ ιλημ
ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυ
ρες τούτων καὶ ιδ
ὀὐ ἐγὼ ἀποστέλ
λω τὴν ἐπαγγελί
αν τοῦ πρς μου ἐφ ὑ
μᾶς ὑμεῖς δὲ κατή
σατε ἐν τῇ πόλει ιλημ
ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕψους
ἐξῆγαγεν δὲ αὐτοὺς
ἔξω ἕως εἰς βηθανί
αν καὶ ἐπάρας τὰς
χεῖρας αὐτοῦ εὐλό

γησεν αὐτοὺς καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εὐ
λογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς
διέστη ἀπ αὐτῶν
καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸ
οὐρανόν καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες
αὐτὸν ὑπέστρεψαν
εἰς ιλημ μετὰ χα
ρᾶς μεγάλης καὶ ἦ
σαν διὰ παντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ αἰνοῦν
τες καὶ εὐλογοῦντες
τὸν θν
ἀ μήν ∴

† ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΪΟΥΑΝΝΙΝΕΥΑΓ
† ΓΕΛΙΟΥ †

α Π τῶν ἑπτὰ ἀναμνήσεων
β Π τῶν ἑπτὰ ἀναφέντων εἰς
τὸν ἱερὸν :
γ Π Νικοδήμου :
δ Π περὶ καθαρισμοῦ χήτησις :
ε Π τῆς Σαμαρείτιδος :
ς Π τοῦ βασιλικοῦ :
ζ Π τοῦ λεπροῦ ἐχόντος εἰς
τὴν ἀσθένειαν :
η Π τῶν ἓξ ἄρτων καὶ τῶν
δύο ἰχθύων :
θ Π τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου :
ι Π τῆς συρο φοινίκισσης ;
ια Π τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ :
ιβ Π Λαζάρου
ιγ Π τῆς ἁλειψάσης τὸν κύριον
ιδ Π τοῦ ἰωνὲ εἰπόντος Ἰούδας :
ιε Π τοῦ ὄνου :
ις Π τῶν προσελθόντων Ἕλλην :

ιζ Π τοῦ νιπτῆρος :
ιη Π τοῦ παραλυτικοῦ
ιθ Π τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος
τοῦ τοῦ κυ :

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΝΑΡΧΗΝΗΝΟΛΟΓΟΣ
ΚΑΙΟΛΟΓΟΣΗΝΠΡΟΣΤΟΝ
ΚΑΙΘΕΟΣΗΝΟΛΟΓΟΣ
ΟΥΤΟΣΗΝΕΝΑΡΧΗΙ
ΠΡΟΣΤΟΝΘΝ ΠΑΝ
ΤΑΔΙΑΥΤΟΥΕΓΕΝΕ
ΤΟ ΚΑΙΧΩΡΙΣΑΥΤΟΥ
ΕΓΕΝΕΤΟΟΥΔΕΕΝ ΟΓΕ
ΓΟΝΕΝ ΕΝΑΥΤΩ
ΖΩΗΗΝΚΑΙΗΖΩΗ
ΗΝΤΟΦΩΣΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙΤΟΦΩΣ
ΕΝΤΗΣΚΟΤΙΑΦΑΙ
ΝΕΙΚΑΙΗΣΚΟΤΙΑΑΥ
ΤΟΥΟΥΚΑΤΕΛΑΒΕΝ

Α Α ΙΔ
Ε Ζ S
Γ Α ΙΔ

ΕΓΕΝΕΤΟΑΝΘΡΩΠΟΣΑΠΕΣΤΑΛ
ΜΕΝΟΣΠΑΡΑΘΥΟΥΘΥ
ΜΑΑΥΤΩΙΩΑΝΝΗΣ
ΟΥΤΟΣΗΛΘΕΝΕΙΣΜΑΡ
ΤΥΡΙΑΝΙΝΑΜΑΡΤΥ
ΡΗΣΗΠΕΡΙΤΟΥΦΩΤΟΣ
ΙΝΑΠΑΝΤΕΣΠΙΣΤΕΥ
ΣΩΣΙΔΙΑΥΤΟΥ·ΟΥ
ΚΗΝΕΚΕΙΝΟΣΤΟΦΩΣ
ΑΛΛΙΝΑΜΑΡΤΥΡΗΣΗ
ΠΕΡΙΤΟΥΦΩΤΟΣ
ΗΝΤΟΦΩΣΤΟΑΛΗ
ΘΙΝΟΝ·ΟΦΩΤΙΖΕΙ·ΠΑΝ
ΤΑΑΝΘΡΩΠΟΝΕΡΧΟΜΕΝΟΝ
ΕΙΣΤΟΝΚΟΣΜΟΝ·ΕΝ
ΤΩΚΟΣΜΩΙΗΝ·ΚΑΙ
ΟΚΟΣΜΟΣΔΙΑΥΤΟΥΕ
ΓΕΝΕΤΟ·ΚΑΙΟΚΟΣΜΟΣ
ΑΥΤΟΝΟΥΚΕΓΝΩ
ΕΙΣΤΑΪΔΙΑΗΛΘΕΝ·Κ
ΑΙΟΙΔΙΑΥΤΟΥΟΥΠΑ
ΡΕΛΑΒΟΝ·ΟΣΟΙΔΕΕΛΑ
ΒΟΝΑΥΤΟΝ·ΕΔΩΚΕΝ
ΑΥΤΟΙΣΕΞΟΥΣΙΑΝ

τέκνα θ̄υ γενέσθαι
τοῖς πιστεύουσιν εἰ
ς τὸ ὄνομα αὐτοῦ οἳ
οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐ
δὲ ἐκ θελήματος σαρ
κὸς οὐδὲ ἐκ θελήμα
τος ἀνδρὸς ἀλλ ἐκ
θ̄υ ἐγεννήθησαν +
Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένε
το καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασά
μεθα τὴν δόξαν αὐ
τοῦ δόξαν ὡς μο
νογενοῦς παρὰ πρ̄ς
πλήρης χάριτος καὶ
ἀληθείας + Ἰωάννης
Μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ
καὶ κέκραγε λέγων +
οὗτος ἦν ὃν εἶπον
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμε
νος ἔμπροσθέν μου
γέγονεν ὅτι πρώ
τός μου ἦν + καὶ ἐκ
τοῦ πληρώματος

αὐτοῦ ἡμεῖς πάν
τες ἐλάβομεν καὶ
χάριν ἀντὶ χάριτος +
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω
σέως ἐδόθη ἡ χάρις
καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ
Ἰ̄υ Χ̄υ ἐγένετο :
Θ̄ν οὐδεὶς ἑώρακεν πώ
ποτε μονογενὴς
υ̱ς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλ
πον τοῦ πρ̄ς ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο καὶ αὕ
τη ἐστὶν ἡ μαρτυρί
α τοῦ Ἰωάννου ὅτε
ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐξ Ἰεροσολύμων
ἱερεῖς καὶ Λευίτας
ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐ
τὸν σὺ τίς εἶ καὶ ὡ
μολόγησεν καὶ οὐκ ἠρ
νήσατο καὶ ὡμολό
γησεν ὅτι οὐκ εἰ
μὶ ἐγὼ ὁ Χ̄ς καὶ ἠρώ
τησαν αὐτὸν τίνι

ΗΛΙΑΣΕΙΣΝ ΚΑΙΛΕΓΕΙ·
ΟΥΚΕΓΩΕΙΜΙ· ΟΠΡΟΦΗΤΗΣ
ΕΙΣΥ ΚΑΙΑΠΕΚΡΙΘΗ·
ΟΥ· ΕΙΠΟΝΟΥΝΑΥΤΩ
ΤΙΣΕΙ· ΙΝΑΑΝΑΚΡΙΣΙΝ
ΔΩΜΕΝ· ΤΟΙΣΠΕΜΨΑ
ΣΙΝΗΜΑΣ· ΤΙΛΕΓΕΙΣΠΕ
ΡΙΣΕΑΥΤΟΥ· ΕΦΗ·ΕΓΩ·
ΦΩΝΗΒΟΩΝΤΟΣΕΝ
ΤΗΕΡΗΜΩ· ΕΥΘΥΝΑ
ΤΕ·ΤΗΝΟΔΟΝΚΥ· ΚΑ
ΘΩΣΕΙΠΕΝΗΣΑΪΑΣΟΠΡΟ
ΦΗΤΗΣ· ΚΑΙΟΙΑΠΕ
ΣΤΑΛΜΕΝΟΙ· ΗΣΑΝΕΚ
ΤΩΝΦΑΡΙΣΑΙΩΝ Η·
ΡΩΤΗΣΑΝΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙΕΙΠΟΝΑΥΤΩ ΤΙ
ΟΥΝΒΑΠΤΙΖΕΙΣ· ΕΙΣΥ
ΟΥΚΕΙΟΧΣ· ΟΥΤΕΗΛΙΑΣ·
ΟΥΤΕΟΠΡΟΦΗΤΗΣ·
ΑΠΕΚΡΙΘΗΑΥΤΟΙΣΟΥΩ
ΑΝΝΗΣΛΕΓΩΝ ΕΓΩ
ΒΑΠΤΙΖΩΕΝΥΔΑΤΙ
ΜΕΣΟΣΔΕΥΜΩΝ·ΕΣΤΗ

ΚΕΝ· ΟΝΥΜΕΙΣΟΥΚΟΙ
ΔΑΤΕ·ΑΥΤΟΣΕΣΤΙΝΟ
ΟΠΙΣΩΜΟΥΕΡΧΟΜΕΝΟΣ·
ΟΣΕΜΠΡΟΣΘΕΝΜΟΥΓΕ
ΓΟΝΕΝ· ΟΥΞΕΓΩΟΥΚΕΙ
ΜΙΑΞΙΟΣ· ΙΝΑΛΥΣΩΑΥ
ΤΟΥΤΟΝΙΜΑΝΤΑΤΟΥ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΣ·
ΙΓ Τ ΑΥΤΑ·ΕΝΚΗΘΑΝΙΑΙΣ
ΓΕΝΕΤΟ· ΠΕΡΑΝΤΟΥΙ
ΟΡΔΑΝΟΥ· ΟΠΟΥΗΝ·
ΙΩΑΝΗΣΒΑΠΤΙΖΩ· ΙΔ ΙΕ
ΗΕΠΑΥΡΙΟΝΒΛΕΠΕΙΤΟΝ
ΙΝ· ΕΡΧΟΜΕΝΟΝΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΛΕΓΟΝΤΑ
ΟΑΜΝΟΣΤΟΥΘΥ, ΟΑΙ
ΡΩΝΤΗΝΑΜΑΡΤΙΑΝ
ΤΟΥΚΟΣΜΟΥ· ΟΥΤΟΣ
ΙΔ Χ ΕΣΤΙΝ· ΠΕΡΙΟΥΕΓΩΕΙΠΟ
ΟΠΙΣΩΜΟΥΕΡΧΕΤΑΙΑ
ΝΗΡ· ΟΣΕΜΠΡΟΣΘΕΝΜΟΥ
ΓΕΓΟΝΕΝ· ΟΤΙΠΡΩΤΟΣ
ΜΟΥΗΝ ΚΑΓΩΟΥΚ
ΗΔΕΙΝΑΥΤΟΝ ΑΛΛΙ

ΤΗΕΠΑΥΡΙΟΝ
ΤΩΙΚΑΙ· ΒΛΟ
ΠΕΙΟΥΤΟΝ
ΝΙΣΤΟΝ
3

ΝΑΦΑΝΕΡΩΘΗΤΩ
ΙΝΛΔΙΑΤΟΥΤΟΗΛ
ΘΟΝΕΓΩΕΝΤΩΥΔΑ
ΤΙΒΑΠΤΙΖΩΝΗΚΑΙ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΕΝΟΪΩΑΝ
ΝΗΣΛΕΓΩΝΟΤΙΤΕ
ΘΕΑΜΑΙΤΟΠΝΑΚΑ
ΤΑΒΑΙΝΟΝΩΣΕΙΠΕ
ΡΙΣΤΕΡΑΝΕΞΟΥΝΟΝ
ΚΑΙΕΜΕΙΝΕΝΕΠΑΥΤΟ
ΚΑΓΩΟΥΚΗΔΕΙΝΑ
ΤΟΝ ΑΛΛΟΠΕΜΨΑΣ
ΜΕΒΑΠΤΙΖΕΙΝΕΝΥ
ΔΑΤΙΕΚΕΙΝΟΣΜΟΙ
ΕΙΠΕΝ ΕΦΟΝΑΝΪΔΗΣ
ΤΟΠΝΑ·ΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝ
ΚΑΙΜΕΝΟΝΕΠΑΥΤΟΝ
ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΝΟΒΑΠΤΙ
ΖΩΝ·ΕΝΠΝΙΑΓΙΩ
ΚΑΓΩΕΩΡΑΚΑΚΑΙΜΕ
ΜΑΡΤΥΡΗΚΑ ΟΤΙΟΥ
ΤΟΣΕΣΤΙΝ·ΟΥΣΤΟΥΘΥ:
ΗΕΠΑΥΡΙΟΝΠΑΛΙΝ
ΕΙΣΤΗΚΕΙΟΪΩΑΝΗΣ·

ΚΑΙΕΚΤΩΝΜΑΘΗ
ΤΩΝΑΥΤΟΥΔΥΟ
ΚΑΙΕΜΒΛΕΨΑΣΤΩΙΙ
ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΙΛΕ
ΓΕΙ·ΪΔΕΟΑΜΝΟΣΤΟΥ
ΘΥ ΚΑΙΗΚΟΥΣΑΝΑΥ
ΤΟΥ·ΟΙΔΥΟΜΑΘΗ
ΤΑΙΛΑΛΟΥΝΤΟΣ·ΚΑΙ
ΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝΤΩ
ΙΥ ΣΤΡΑΦΕΙΣΟΪΣ·ΚΑΙ
ΘΕΑΣΑΜΕΝΟΣΑΥΤΟΥΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΑΣ
ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙΣ ΤΙΖΗ
ΤΕΙΤΕ ΟΙΔΕ·ΕΙΠΟΝΑΥ
ΤΩ ΡΑΒΒΙ·ΟΛΕΓΕΤΑΙ
ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΝΔΙ
ΔΑΣΚΑΛΕ·ΠΟΥΜΕΝΕΙΣ
ΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙΣ ΕΡΧΕΣ
ΘΕ·ΚΑΙΪΔΕΤΕ ΗΛΘΟΝ·
ΚΑΙΕΪΔΟΝΠΟΥΜΕ
ΝΕΙ·ΚΑΙΠΑΡΑΥΤΩ
ΕΜΕΙΝΑΝ·ΤΗΝΗΜΕ
ΡΑΝΕΚΕΙΝΗΝ·ΩΡΑ
ΗΝΩΣΕΔΕΚΑΤΗ ΗΝ

ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σί-
μωνος πέτρου· εἷς
ἐκ τῶν δύο τῶν ἀ-
κουσάντων παρὰ ἰ-
ωάννου· καὶ ἀκολου-
θήσαντῶ αὐτῶ·
εὑρίσκει οὗτος πρῶ-
τον τὸν ἀδελφὸν
τὸν ἴδιον σίμωνα·
καὶ λέγει αὐτῶ· ἐν
ρήκαμεν τὸν μεσί-
αν· ὅ ἐστιμε θ ερμη
νευόμενον χς· καὶ
ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
τὸν ἰν ἐμβλέψας
αὐτῶ οἷς εἶπεν· σὺ
εἶ σίμων· ὁ υἱὸς ἰωνᾶ·
σὺ κλη θ ήσῃ κηφᾶς
ὅ ἑρμηνεύεται πέτρος ἀρχὴ τῆς ἀνδρέου
ἡ ἐπαύριον· ἠθέλη
σεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν
γαλιλαίαν· καὶ εὑ
ρίσκει φίλιππον καὶ
λέγει αὐτῶ ἀκολού

θει μοι· ἦν δὲ ὁ φί
λιππος ἀπὸ κη θ σαϊ
δᾶ· ἐκ τῆς πόλεως
ἀνδρέου καὶ πέτρου·
εὑρίσκει φίλιππος
τὸν ναθαναὴλ· καὶ
λέγει αὐτῶ ὃν ἔγρα
ψεν μωσῆς ἐν τῶ νό
μω καὶ οἱ προφῆται
εὑρήκαμεν· τὸν
υἱὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ
ναζαρὲθ· καὶ εἶπεν
αὐτῶ ναθαναὴλ
ἐκ ναζαρὲθ· δύνα
ται τι ἀγα θ ὸν εἶναι
λέγει αὐτῶ φίλιπ
πος ἔρχου καὶ ἴδε·
εἶδεν ὁ ἰς τὸν να-
θαναὴλ· ἐρχόμενον
πρὸς αὐτὸν· καὶ λέγει
περὶ αὐτοῦ ἴδε ἀ
λη θ ῶς ἰσραηλίτης·
ἐν ῷ δόλος οὐκ ἔστι
λέγει αὐτῶ ναθα-
ηλ

ἀπὸ ἀνδρέου

ΤΗΕΚΤΗΣΕΒΔ
ΨΦΙΚΑΙΡΓΑ
ΜΟΣΕΤΡΕΝΕ
ΤΡΟΕΝ
5

Α

ΚΑΙΤΗΤΡΙΤΗΗΜΕΡΑΓΑΜΟΣ
ΕΓΕΝΕΤΟΕΝΚΑΝΑ
ΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣ·ΚΑΙ
ΗΝΗΜΗΡΤΟΥΙΥΕΚΕΙ
ΕΚΛΗΘΗΔΕΚΑΙΟΙΣ
ΚΑΙΟΙΜΑΘΗΤΑΙΑΥ
ΤΟΥΕΙΣΤΟΝΓΑΜΟΝ
ΚΑΙΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΟΣΟΙ
ΝΟΥΛΕΓΕΙΗΜΗΡΤΟΥ
ΙΥΠΡΟΣΑΥΤΟΝ ΟΙΝΟΝ
ΟΥΚΕΧΟΥΣΙΝ ΛΕΓΕΙΑΥ
ΤΗΟΙΣ ΤΙΕΜΟΙΚΑΙ
ΣΟΙΓΥΝΑΙ ΟΥΠΩΗΚΕΙ
ΗΩΡΑΜΟΥ ΛΕΓΕΙΗ
ΜΗΡΑΥΤΟΥΤΟΙΣΔΙΑ
ΚΟΝΟΙΣ ΟΤΙΑΝΛΕΓΕΙ
ΥΜΙΝ· ΠΟΙΗΣΑΤΕ·Η
ΣΑΝΔΕΒΕΙΚΕΙΥΔΡΙΑΙΛΙ
ΦΙΝΑΙΕΞΚΕΙΜΕΝΑΙ
ΚΑΤΑΤΟΝΙΚΑΘΑΡΙΣ
ΜΟΝΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ·
ΧΩΡΟΥΣΑΙΑΝΑΜΕΤΡΗ
ΤΑΣΔΥΟ·Η ΤΡΕΙΣ ΛΕ
ΓΕΙΑΥΤΟΙΣΟΙΣ ΓΕΜΙ

Α

ΠΟΘΕΝΜΕΓΙΝΩΣΚΕΙΣ
ΑΠΕΚΡΙΘΗΙΣ·ΚΑΙΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΩ ΠΡΟΤΟΥ
ΣΕΦΙΛΙΠΠΟΝΦΩΝΗ
ΣΑΙ·ΟΝΤΑΥΠΟΤΗΝΣΥ
ΚΗΝΕΙΔΟΝΣΕΑΠΕΚΡΙ
ΘΗΝΑΦΑΝΑΗΛ·ΚΑΙ
ΛΕΓΕΙΑΥΤΩ ΡΑΒΒΙ·
ΣΥΕΙ·ΥΣΤΟΥΘΝ ΣΥ
ΕΙΒΑΣΙΛΕΥΣΤΟΥΙΗΛ
ΑΠΕΚΡΙΘΗΣ·ΚΑΙΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΩ ΟΤΙΕΙΠΟΝ
ΣΟΙ·ΕΙΔΟΝΣΕΥΠΟΚΑ
ΤΩΤΗΣΣΥΚΗΣΠΙΣΤΕΥ
ΕΙΣ ΜΕΙΖΩΝΤΟΥΤΩΝ
ΟΨΗ ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΩ
ΑΜΗΝΑΜΗΝ·ΛΕΓΩ
ΥΜΙΝ ΑΠΑΡΤΙ·ΟΨΕ
ΣΘΕΤΟΝΟΥΝΟΝΑΝΕ
ΩΓΟΤΑ· ΚΑΙΤΟΥΣΑΓ
ΓΕΛΟΥΣΤΟΥΘΝ·ΑΝΑ
ΒΑΙΝΟΝΤΑΣΚΑΙΚΑ
ΤΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ·ΕΠΙ
ΤΟΝΥΝ·ΤΟΥΑΝΟΥ: ετ ιϛ

σατεταςΥδριασΥδα
τος καιεγεμισανΑΥ
τας·εωσΑνω καιλε
γειΑΥτοις ΑΝΤΛΗ
σατενΥΝ· καιφερε
τετωΑΡΧΙΤΡΙΚΛΙΝΩ
καιΗΝΕΓΚΑΝ·ωςδε
εγευσατοοΑΡΧΙΤΡΙΚΛΙ
νος·τοΥδωροΙΝΟΝ
γεγεννημενον·και
ογκΗδ,ειπο·φ·ενεστιν·
οιδ,εδ,ιακονοιΗδ,ει
σαν·οιΗΝΤΛΗΚΟΤΕς
τοΥδωρ·φωνειτον
νυμφιονΑΡΧΙΤΡΙ
κλινος·καιλεγειΑΥ
τω ΠΑΣΑΗΝος· πρω
τον·τονκαλονοΙΝΟΝ
τιθ·δεσι καιοταΝΗΜΕ
φυσ·ωσι·τοτετον
ελασσω ςΥΤΕΤΗΡΗ
κας·τονκαλενοΙΝΟΝ·
εωςαρτι ταΥΤΗΝ
εποΙΗΣΕτΗΝΑΡΧΗΝ

τωΝΗΜΕΙωΝΟΙΣ·
ενικανατΗςγαλιλαι
ας καιεφανερωσεΤΗ
δοξανΑΥτοΥ·καιε
πιστευσαν·εισΑΥτον·
οιμα·φ·ητΑΙΑΥτοΥ·
ετΑΤΑΥτα·κατεβΗ
εισκαπερναοΥμ ΑΥ
τοςκαιΗΜΗΡΑΥτοΥ·
καιοιΑδελφοιΑΥτοΥ·
καιοιμα·φ·ητΑΙΑΥ
τοΥ·καιεκειεμειναν·
ογπολλαςΗμερας
καιεγγυςΗΝτοπασχα
τωΝΙΟΥδαιωΝ·και
ανεβΗΟΙΣεισιεροσολυμα·
καιεΥρενεΝτωΙΕρω·
τοΥςπωλοΥΝτας βοας
καιπροβατα·καιτε
ριστερας·καιτοΥςκερ
ματιστας καφΗμε
νους καιποιΗσας φρα
γελλιονεκςχοινιων·
παντας εξεβαλενεκ

τΗΝΠΑΡΑΣΚ
ΤΑΙΑΙΣΗ
τωΣΑΙ ΙΗ
ΦΕΝΟΥΣ ΕΙΣ
ΙΚΑΠΕΡ-

τοῦ ἱεροῦ πατεῖ προ
βα· καὶ τοὺς κολλυβιστὰς καὶ
τὰς τραπέζας κα
τέστρεψεν καὶ τοῖς
τὰς περιστερὰς πω
λοῦσιν εἶπεν ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν
μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκο
τοῦ πρς μου οἶκον
ιβ΄ ἐμπορείου ἐμνή
σθησαν δὲ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ὅτι
γέγραμμένον ἐστὶν
ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κατα φάγεταί με
ιγ΄ α΄ ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον
αὐτῷ τί σημεῖον
δεικνύεις ἡμῖν ὅ
τι ταῦτα ποιεῖς
ιδ΄ α΄ ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπε
αὐτοῖς λύσατε τὸν

ναὸν τοῦτον· καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐ
γερῶ αὐτὸν εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ τεσσεράκοντα
καὶ ἓξ ἔτεσιν· ᾠκο
δομήθη ὁ ναὸς οὗ
τος· καὶ σὺ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐγερεῖς αὐ
τόν ἐκεῖνος δὲ ἔλε
γεν· περὶ τοῦ ναοῦ
τοῦ σώματος αὐτοῦ
ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ
νεκρῶν· ἐμνήσθη
σαν οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· ὅτι τοῦτο ἔλε
γεν καὶ ἐπίστευσαν
τῇ γραφῇ καὶ τῷ λγ΄
ᾧ εἶπεν· ὡς· δὲ ἦν ἐν τ π χ ρα σ
ἐν τοῖς ἱεροσολύ
μοις ἐν τῷ πάσχας
ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄ
νομα αὐτοῦ· θεω

ρούντες τὰ σημεῖα
ἃ ποιεῖ· αὐτὸς δὲ οὐκ
οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν
τὸν αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐ-
τὸν γινώσκειν πάν-
τας· καὶ ὅτι οὐ χρείαν
εἶχεν· ἵνα τις μαρ-
τυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθ·
αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε·
τί ἦν ἐν τῷ ἀν-
θ ρώπῳ· ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκ τῶν
φαρισαίων· νικόδη-
μος ὄνομα αὐτῷ· ἄρ-
χων τῶν ἰουδαίων +
οὗτος ἦλθεν πρὸς τὸν
ἰ ησοῦν νυκτὸς· καὶ εἶπεν
αὐτῷ + ῥαββί· οἴδα-
μεν· ὅτι ἀπὸ θ̃ῦ ἐλή-
λυθας διδάσκαλος +
οὐδεὶς γὰρ ταῦτα
τὰ σημεῖα· δύνα-
ται ποιεῖν· ἃ σὺ ποιεῖς·
ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θ̃ὸς μετ' αὐ-
τοῦ + ἀπεκρίθη ἰ̃ς·

καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω σοι
ἐὰν μή τις γεννηθῇ
ἄνωθεν· οὐ δύνα-
ται ἰδεῖν· τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θ̃ῦ + λέ-
γει πρὸς αὐτὸν νικό-
δημος· πῶς δύνα-
ται ἄνθρωπος γεννηθῆ-
ναι· γέρων ὢν μὴ
δύναται εἰς τὴν κοι-
λίαν τῆς μ̃τρὸς αὐτοῦ·
δεύτερον εἰσελθεῖν
καὶ γεννηθῆναι +
ἀπεκρίθη ἰ̃ς· καὶ εἶπε̃
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι ἐὰν μή τις
γεννηθῇ· ἐξ ὕδα-
τος καὶ π̃ν̃τος· οὐ δύνα-
ται εἰσελθεῖν· εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θ̃ῦ +
τὸ γεγεννημένον ἐκ
τῆς σαρκὸς· σάρξ ἐστι·
καὶ τὸ γεγεννημέ-

τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ε΄

ΗΜΩΝΕΚΤΟΥΠΝΟΣ·ΠΝΑ
ΕΣΤΙ ΚΑΙΦΑΥΜΑΣΙΣ
ΟΤΙΕΙΠΟΝΣΟΙ·Δ,ΕΙΥΜΑΣ
ΓΕΝΝΗΘΗΝΑΙΑΝΩ
Θ·ΕΝ+ΤΟΠΝΑ·ΟΠΟΥΘΕ
ΛΕΙΠΕΙ·ΚΑΙΤΗΝ
ΦΩΝΗΝΑΥΤΟΥΑΚΟΥ
ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΚΟΙΔ,ΑΣΠΟ
Φ·ΕΝΕΡΧΕΤΑΙ·ΚΑΙΠΟΥ
ΥΠΑΓΕΙ+ΟΥΤΩΣΕΣΤΙΝ·
ΠΑΣΟΓΕΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ
ΕΚΤΟΥΠΝΣ+ΑΠΕΚΡΙ
Θ·ΗΝΙΚΟΔΗΜΟΣ·Ι
ΕΙΠΕΝΑΥΤΩ ΠΩΣ
Δ,ΥΝΑΤΑΙΤΑΥΤΑΓΕ
ΝΕΣΘΑΙ+ΑΠΕΚΡΙΘΗ
ΙΣ·ΚΑΙΕΙΠΕΝΑΥΤΩ
ΣΥΕΙΟΔΙΔ,ΑΣΚΑΛΟΣΤΟ
ΙΗΛ·ΚΑΙΤΑΥΤΑΟΥΓΙ
ΝΩΣΚΕΙΣ+ΑΜΗΝΑ
ΜΗΝΛΕΓΩΣΟΙ·ΟΤΙ
ΟΟΙΔΑΜΕΝ·ΛΑΛΟΥΜΕ·
ΚΑΙΟΕΩΡΑΚΑΜΕΝ·ΜΑΡ
ΤΥΡΟΥΜΕΝ·ΚΑΙΤΗΝ

ΜΑΡΤΥΡΙΑΝΗΜΩΝ
ΟΥΛΑΜΒΑΝΕΤΕ+ΕΙΤΑ
ΕΠΙΓΕΙΑΕΙΠΟΝΗΥΜΙΝ
ΚΑΙΟΥΠΙΣΤΕΥΕΤΕ·ΠΩΣ
ΕΑΝΕΙΠΩΥΜΙΝΤΑΕ
ΠΟΥΡΑΝΙΑΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕ
ΑΙ ΟΥΔ,ΕΙΣΑΝΑΒΕΒΗ
ΚΕΝΕΙΣΤΟΝΟΥΝΟΝ·ΕΙ
ΜΗΟΕΚΤΟΥΟΥΝΟΥΚΑ
ΤΑΒΑΣ·ΟΥΣΤΟΥΑΝΟΥ·
ΟΥΝΕΝΤΩΟΥΝΩ+ΚΑΙ
ΚΑΘΩΣΜΩΣΗΣ·ΥΨΩ
ΣΕΤΟΝΟΦΙΝΕΝΤΗΕΡΗ
ΜΩ+ΟΥΤΩΣΥΨΩΘΗ
ΝΑΙΔ,ΕΙ·ΤΟΝΥΝΤΟΥ
ΑΝΟΥ+ΙΝΑΠΑΣΟΠΙΣΤΕΥ
ΩΝΕΙΣΑΥΤΟΝΜΗΑΠΩ
ΛΗΤΑΙ·ΑΛΛΕΧΕΙ·ΖΩ
ΗΝ·ΑΙΩΝΙΟΝ+
ΟΥΤΩΣΓΑΡ ΗΓΑΠΗΣΕΝ
Ο·Θ·ΤΟΝΚΟΣΜΟΝ·ΩΣ
ΤΟΝΥΝΑΥΤΟΥΤΟΝ
ΜΟΝΟΓΕΝΗ·Ε,ΔΩΚΕΝ·
ΙΝΑΠΑΣΟΠΙΣΤΕΥΩΝ

ΙΣ προσψ
Συνηθως ου
αρεσανα
κεφη

ΤΗΝΤΕΒΕ
Συνηθως
τοισε ου
τωσηγα
πησε

εἰς αὐτὸν μὴ ἀπωλη
ται· ἀλλ' ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· οὐ γὰρ ἀπε
στειλεν ὁ θς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμο·
ἵνα κρίνη τὸν κόσμον
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσ
μος δι' αὐτοῦ· ὁ πι
στεύων εἰς αὐτὸν
οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ
πιστεύων ἤδη κέ
κριται ὅτι μὴ πε πί
στευκεν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θυ αὕτη δέ
στιν ἡ κρίσις ὅτι τὸ
φῶς ἐλήλυθεν εἰ
ς τὸν κόσμον καὶ
ἠγάπησαν οἱ ἄν
θρωποι μᾶλλον τὸ σκότος
ἤ τὸ φῶς ἦν γὰρ
πονηρὰ αὐτῶν τὰ
ἔργα· πᾶς γὰρ ὁ φαῦ
λα πράσσων μισεῖ

τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχε
ται πρὸς τὸ φῶς ἵνα
μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔρ
γα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν
τὴν ἀλήθειαν ἔρχε
ται πρὸς τὸ φῶς ἵνα
φανερωθῇ αὐτοῦ
τὰ ἔργα ὅτι ἐν θῷ ἐ
στὶν εἰργασμένα
Μετὰ ταῦτα ἦλθεν
ὁ ις καὶ οἱ μα
θηταὶ αὐ
τοῦ εἰς τὴν ἰουδαί
αν γῆν καὶ ἐκεῖ διέ
τριβε μετ' αὐτῶν
καὶ ἐβάπτιζεν ἦν
δὲ καὶ ἰωάννης βα
πτίζων ἐν αἰνὼν
ἐγγὺς τοῦ σαλείμ· ὅ
τι ὕδατα πολλὰ ἦν
ἐκεῖ· καὶ παρεγίνον
το καὶ ἐβαπτίζοντο
οὐ γὰρ ἦν βεβλη
μένος εἰς φυλακὴν
ὁ ἰωάννης

ἐγένετο οὖν ζήτη
σις ἐκ τῶν μαθητῶν
Ἰωάννου μετὰ Ἰου
δαίου περὶ καθαρι
σμοῦ καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν Ἰωάννην καὶ εἶ
πον αὐτῷ ῥαββί,
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέ
ραν τοῦ Ἰορδάνου,
ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας,
ἴδε οὗτος βαπτίζει
καὶ πάντες ἔρχονται
πρὸς αὐτόν. ἀπεκρί
θη Ἰωάννης καὶ εἶ
πεν οὐ δύναται ἄν
θρωπος λαμβάνειν οὐδὲν
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον
αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

ιη α

Αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυ
ρεῖτε, ὅτι εἶπον οὐκ
εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς ἀλλ᾽ ὅτι
ἀπεσταλμένος εἰ
μι ἔμπροσθεν ἐκεί
νου. ὁ ἔχων τὴν

ιθ α

νύμφην, νυμφί
ος ἐστὶν ὁ δὲ φίλος
τοῦ νυμφίου, ὁ δὲ
στηκὼς καὶ ἀκούων
αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει
διὰ τὴν φωνὴν
τοῦ νυμφίου. αὕ
τη οὖν ἡ χαρὰ ἐμὴ
πεπλήρωται. ἐκεῖ
νον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐ
στίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς,
ἐκ τῆς γῆς ἐστιν,
καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ.
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχό
μενος, ἐπάνω πάν
των ἐστὶν καὶ ὃ
ὁρᾷ καὶ ἤκουσε
τοῦτο μαρτυρεῖ,
καὶ τὴν μαρτυρί
αν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει. ὁ λαμβάνει

αὐτοῦ τὴν μαρτυ-
ρίαν ἐσφράγισεν ὅτι
ὁ θς ἀληθὴς ἐστιν
ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θς
τὰ ῥήματα τοῦ θυ
λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέ-
τρου δίδωσιν ὁ
πὴρ τὸν υἱὸν καὶ πάντα
δέδωκεν εἰς τὴν χεῖ
ρα αὐτοῦ· ὁ πιστεύ-
ων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει
ζωὴν αἰώνιον· ὁ
δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ·
οὐκ ὄψεται τὴν ζω-
ὴν ἀλλ' ὀργὴ τοῦ
θυ μένει ἐπ' αὐτόν·
ὡς οὖν ἔγνω ὁ κς· ὅ
τι ἤκουσαν οἱ φαρι
σαῖοι· ὅτι ΙΣ πλείονας
μαθητὰς ποιεῖ· καὶ
βαπτίζει· ἢ Ἰωάν-
νης· καίτοιγε οὐκ
αὐτὸς ἐβάπτιζεν·

ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν
καὶ ἀπῆλθεν πά-
λιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν
ἀνῆδ, εἰδ, ἑαυτὸν δι
ἔρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας·
ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας λεγο
μένην συχὰρ· πλη
σίον τοῦ χωρίου· οὗ
ἔδωκεν Ἰακὼβ· Ἰω
σὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ
ἦν δὲ ἐκεῖ· πηγὴ τοῦ
Ἰακὼβ ὁ οὖν Ἰησοῦς κε-
κοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοι
πορίας· ἐκαθέζετο οὕτω
ς ἐπὶ τῇ πηγῇ·
ὥρα ἦν ὡς ἑκτη
ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας· ἀντλῆσαι
ὕδωρ λέγει αὐτῇ
Ἰς δός μοι πιεῖν· οἱ
γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἀπεληλύθεισαν εἰς

στὴν πόλιν· ἵνα τρο
φὰς ἀγοράσωσιν λέ
γει οὖν αὐτῷ· ἦγυ
νὴ οὐκ ἔστι μαρείτης
Πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν πα
ρ' ἐμοῦ αἰτεῖς·
οὐ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σα
μαρείταις ἀπεκρί
θη ἰης· καὶ εἶπεν αὐτῇ
εἰ ἤδεις τὴν δωρε
ὰν τοῦ θυ· καὶ τίς ἐσ
τὶν ὁ λέγων σοι· δός
μοι πεῖν· σὺ ἂν· ἢ
τησας αὐτὸν· καὶ ἔ
δωκεν ἂν σοι· ὕδωρ
ζῶν λέγει αὐτῷ ἡ
γυνή κε· οὔτε ἂν
τλημα ἔχεις· καὶ τὸ
φρέαρ ἐστὶ βα θύ
πο θεν οὖν ἔχεις· τὸ
ὕδωρ τὸ ζῶν μὴ
σὺ μείζων εἶ τοῦ πρς

ἡμῶν ἀβραάμ· ὃς
ἔδωκεν ἡμῖν τὸ
φρέαρ καὶ αὐτὸς· ἐξ
αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ τὰ
θρέμματα αὐτοῦ
ἀπεκρίθη ἰης· καὶ εἶ
πεν αὐτῇ πᾶς ὁ πί
νων ἐκ τοῦ ὕδατος τού
του· διψήσει πάλιν
ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδα
τος· οὗ ἐγὼ δώσω αὐ
τῷ· οὐ μὴ διψήσει
εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ
τὸ ὕδωρ· ὃ δώσω αὐ
τῷ· γενήσεται
ἐν αὐτῷ· πηγὴ ὕδα
τος ἁλλομένου· εἰς
ζωὴν αἰώνιον λέ
γει πρὸς αὐτὸν ἡ γυ
νή κε· δός μοι τοῦ
το τὸ ὕδωρ· ἵνα μὴ
διψῶ· μηδ' ἔρχο
μαι ἐνθάδε ἀντλεῖ

λεγειαὐτηῖῖς ὑπαγε·
φωνησοντοῦνἀνδρα
σου· καὶεἰ·θ·εἐν·φ·αδε
ἀπεκρι·θ·ησανγυναῖκ
εἶπεν οὐκἔχωἀν
δρα λέγειαὐτῇῖῖς
καλῶσεἶπας· ὅτιἀν
δραοὐκἔχω πέντε
γὰρἄνδρασἐσχες καὶ
νῦνὃνἔχεις· οὐκέσ
τινσουἀνηρ τοῦ
τοἀλη·θ·ἐσεἴρηκας
λέγειαὐτῷγυνή
κε· φ·εωρῶ·ὅτιπρο
φήτησεῖς σὺ πρσκ
μῶν·ἐντῷὄρειτούτ
τωπροσεκυνησαν
καὶὑμεῖςλέγετε·ὅ
τιἐνἹεροσολύμοισἐ
στὶνὁτόπος· ὅπου
δεῖπροσκυνεῖν λέ
γειαὐτῇῖῖς γυναι·
πίστευσόνμοι· ὅτι
ἔρχεταιὥρα·ὅτεοὔ

τεἐντῷὄρειτούτῳ
οὔτεἐνἹεροσολύμοις
προσκυνήσετετῷ
πρ̄ι ὑμεῖςπροσκυ
νεῖτε·ὃοὐκοἴδατε
ημεῖςπροσκυνοῦ
μεν·ὃοἴδαμεν· ὅ
τισ̄ρια ἐκτῶνἸου
δαίωνἐστὶν ἀλλ
ἔρχεταιὥρα·καὶνῦ
ἐστιν·ὅτεοἱἀλη·θ·ι
νοὶπροσκυνηταὶ
προσκυνήσουσιτῷ
πρ̄ι·ἐνπν̄ικαὶἀλη
θ·εία καὶγαρὸπ̄ρ·
τοιούτουςζητεῖ·
τοῦςπροσκυνοῦν
τασαὐτὸν πν̄αῖῖ
καὶτοῦςπροσκυνοῦν
τασαὐτὸν·ἐνπν̄ι
καὶἀλη·θ·εία· δεῖ
προσκυνεῖν λέγει
αὐτῷγυνή οἶδα
ὅτιμεσσίαςἔρχεται·

ὀλεγόμενος χς ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγ
γελεῖ ἡμῖν πάντα
λέγει αὐτῇ οἷς ἐγὼ
εἰμι λαλῶν σοι καὶ
ἐπὶ τούτῳ ἤλθον
ὅτι μαθητὰι αὐτοῦ·
καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
μετὰ γυναικὸς ἐλά
λει οὐδεὶς μέντοι
εἶπεν· τί ζητεῖς· ἢ
τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς
ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑ
δρίαν αὐτῆς ἡ γυ
νὴ· καὶ ἀπῆλθεν εἰ
ς τὴν πόλιν· καὶ λέ
γει τοῖς ἀνθρώ
ποις δεῦτε ἴδετε ἄν
θρωπον· ὃς εἶ
πέν μοι πάντα· ὅσα
ἐποίησα μήτι οὗτός
ἐστιν ὁ χς ἐξῆλθον
ἐκ τῆς πόλεως· καὶ
ἤρχοντο πρὸς αὐτόν
ἐν δὲ τῷ μεταξύ·

ἠρώτων αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ λέγον
τες· ῥαββὶ· φάγε· ὁδὲ·
εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ
βρῶσιν ἔχω φαγεῖν·
ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
ἔλεγον οὖν οἱ μα
θηταὶ πρὸς ἀλλήλους
μή τις ἤνεγκεν αὐ
τῷ φαγεῖν λέγει
αὐτοῖς ὁ ις ἐμὸν βρῶ
μά ἐστιν· ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τοῦ πέμ
ψαντός με· καὶ τε
λειῶσω αὐτοῦ τὸ ἔρ
γον οὐχ ὑμεῖς λέγε
τε· ὅτι ἔτι τετράμη
νός ἐστι· καὶ ὁ θερι
σμὸς
μου ἔρχεται ἴδου·
λέγω ὑμῖν ἐπάρα
τε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν· καὶ θεάσα
σθε χώρας· ὅτι λευ
καί εἰσι πρὸς θερισμὸ

ἡδη καὶ ὁ φερίζων·
μισθὸν λαμβάνει·
καὶ συνάγει καρπὸν·
εἰς ζωὴν αἰώνιον
ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁ
μοῦ χαίρη καὶ ὁ φε
ρίζων ἐν τούτῳ
τῷ λόγῳ ἐστὶν ὁ ἄ
λλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ
ἄλλος ὁ φερίζων ἐ
γὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
φερίζειν ὃ οὐχ ὑ
μεῖς κεκοπιάκατε
ἄλλοι κεκοπιάκασι
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κό
πον αὐτῶν εἰσελη
λύθατε εἰκὰ ἐτῆς
πολέως ἐκείνης πολ
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ
τὸν τῶν σαμαρει
τῶν διὰ τὸν λόγον
τῆς γυναικὸς μαρ
τυρούσης ὅτι εἶπεν

πάντα ὅσα ἐποί
ησά μοι συνήλθον
πρὸς αὐτὸν οἱ σα
ρεῖται πρώτων ἀν
τὸν μεῖναι παρ᾽ αὐ
τοῖς καὶ ἔμεινεν ἐ
κεῖ δύο ἡμέρας καὶ
πολλῷ πλείους ἐπι
στευσαν διὰ τὸν λό
γον αὐτοῦ τῇ τε
γυναικὶ ἔλεγον ὅ
τι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύ
ομεν αὐτοὶ γὰρ
κηκόαμεν καὶ οἴδα
μεν ὅτι οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου ὁ χς μετὰ τὰ δύο.
δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐ
ξῆλθεν ἐκεῖθεν·
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
γαλιλαίαν· αὐτὸς
γὰρ ὁ ἰς ἐμαρτύρησεν.
ὅτι προφήτης ἐν τῇ

ΪΔΙΑΠΑΤΡΙΔΙΤΙΜΗΝ
ΟΥΚΕΧΕΙ· ΟΤΕΟΥΝΗΛ
ΘΕΝΕΙΣΤΗΝΓΑΛΙΛΑΙ
ΑΝ·ΕΔΕΞΑΝΤΟΑΥΤΟΝ
ΟΙΓΑΛΙΛΑΙΟΙ·ΠΑΝΤΑ
ΕΩΡΑΚΟΤΕΣΑΕΠΟΙΗ
CΕΝΕΝΪΕΡΟCΟΛΥΜΟΙC·
ΕΝΤΗΕΟΡΤΗ·ΚΑΙΑΥ
ΤΟΙΓΑΡΗΛΘΟΝΕΙCΤΗ
ΕΟΡΤΗΝ· ΗΛΘΕΝΟΥΝ
ΠΑΛΙΝΟΪC·ΕΙCΤΗΝΙΚΑ
ΝΑΤΗCΓΑΛΙΛΑΙΑC·
ΟΠΟΥΕΠΟΙΗCΕΤΩΥ
ΔΩΡΟΪΝΟΝ·
ΑΙΝΗΝ ΤCΒΑCΙΛΕΙΚΟC·
ΟΥΟΥCΗCΘΕΝΕΙΕΝΙΚΑ
ΠΕΡΝΑΟΥΜ ΟΥΤΟCΑ
ΚΟΥCΑC·ΟΤΙΪCΗΚΕΙ
ΕΙΚΤΗCΪΟΥΔΑΙΑCΕΙC
ΤΗΝΓΑΛΙΛΑΙΑΝ·Α
ΠΗΛΘΕΠΡΟCΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙΗΡΩΤΑΑΥΤΟΝ
ΪΝΑΚΑΤΑΒΗ·ΚΑΪΪΑ
CΗΤΑΙΑΥΤΟΥΤΟΝΥΝ

ΗΜΕΛΛΕΓΑΡΑΠΟΟΝΗ
CΚΕΙΝ ΕΪΠΕΝΟΥΝΟΪC
ΠΡΟCΑΥΤΟΝ ΕΑΝΜΗ
CΗΜΕΙΑΚΑΙΤΕΡΑΤΑΪ
ΔΗΤΕ· ΟΥΜΗΠΙCΤΕΥ
CΗΤΕ ΛΕΓΕΙΠΡΟCΑΥ
ΤΟΝΟΒΑCΙΛΕΙΚΟC ΚΕ·
ΚΑΤΑΒΗΦΙΠΡΙΝΑΠΟ
ΘΑΝΕΙΝΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
ΜΟΥ ΛΕΓΕΙΑΥΤΩΟ
ΪC ΠΟΡΕΥΟΥ·ΟΥΪCCΟΥΖΗ
ΚΑΙΕΠΙCΤΕΥCΕΝΟΛΟC
ΤΩΛΟΓΩ·ΩΕΪΠΕΝ
ΑΥΤΩΟΪCΚΑΙΕΠΟΡΕΥ
ΕΤΟ ΗΔΗΔΕΑΥΤΟΥ
ΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝΤΟC·ΟΙ
ΔΟΥΛΟΙΑΥΤΟΥ·ΑΠΗΝ
ΤΗCΑΝΑΥΤΩ·ΚΑΙ
ΑΠΗΓΓΕΙΛΑΝΛΕΓΟΝ
ΤΕC ΟΤΙΟΠΑΪCCΟΥΖΗ
ΠΟΙΦΕΤΟΟΥΝΗΠΑΡΑΥ
ΤΩΝΤΗΝΩΡΑΝ·ΕΝ
ΗΚΟΜΦΟΤΕΡΟΝΕCΧΕΝ·
ΚΑΙΕΙΠΟΝΑΥΤΩ Ο

τιχ·θ·ες ὐρανε ̓βδο
μην· ἀφῆκεν αὐ
τον ὁ πυρετός· ἐγνω
οὖν ὁ Ἰ̄ς· ὅτι ἐν ἐκει
νη τῆ ὥρᾳ· ἐν ἧ ἐἶπε ̓
αὐτῶ οἷς· ὅτι ὐἱὸς σου
ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν
αὐτὸς· καὶ ἡ οἰκία αὐ
τοῦ ὅλη· τοῦτο πά
λιν δεύτερον σημεῖ
ον ἐποίησεν ὁ Ἰ̄ς· ἐλθών·
ἐκ τῆς Ἰ̄ουδαίας· εἰ
ς τὴν Γαλιλαίαν·

Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορ
τὴ τῶν Ἰ̄ουδαίων·
καὶ ἀνέβη ὁ Ἰ̄ς εἰς Ἰ̄ερο
σόλυμα ἔστι δὲ ἐν
τοῖς Ἰ̄εροσολύμοις ἐ
πὶ τῆ προβατικῆ·
κολυμβήθρα ἡ ἐπι
λεγομένη ἑβραϊστὶ
βηθεσδὰ πέντε στο
ὰς ἔχουσα ἐν ταύταις·
κατέκειτο πλῆθος

πολὺ τῶν ἀσθενούν
των τυφλῶν·
χωλῶν· ξηρῶν· ἐκ
δεχομένων τὴν
τοῦ ὕδατος κίνησιν·

Ἄγγελος γὰρ κατὰ και
ρὸν· κατέβαινεν ἐν
τῆ κολυμβήθρα·
καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕ
δωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμ
βὰς· μετὰ τὴν τα
ραχὴν τοῦ ὕδατος·
ὑγιὴς ἐγίνετο· ὧδή
ποτε κατεῖχε τόνο
σήματι· ἦν δέ τις
ἄνθρωπος ἐκεῖ· τριάκον
τα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔ
χων ἐν τῆ ἀσθενείᾳ·
τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰ̄ς κατα
κείμενον· καὶ γνοὺς·
ὅτι πολὺν ἤδη χρό
νον ἔχει· λέγει αὐτῶ
θέλεις ὑγιὴς γενέ
σθαι· ἀπεκρίθη αὐ

πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν.
καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη οὐ δύναται στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐδεὶς δύναται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν βλασφημήσωσιν. ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. καὶ ἔρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῷ πλοίῳ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν ὃς ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε. ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὸ πετρῶδες σπειρόμενοι οἵτινες ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ. οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. ὃς γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὃς οὐκ ἔχει καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον εἶτα στάχυν εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. καὶ ἔλεγεν πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν. ὡς κόκκῳ σινάπεως ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότερος ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν. χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα. καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων. καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα. καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσσῃ σιώπα πεφίμωσο. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί δειλοί ἐστε οὕτως πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν. καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ. καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ οὐδὲ ἁλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσιν δεδέσθαι καὶ διεσπακέναι τὰς ἁλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἰσχύει δαμάσαι. καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὁρκίζω σε τὸν θεόν μὴ με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν τί σοι ὄνομά ἐστιν καὶ λέγει αὐτῷ λεγιὼν ὄνομά μοι ὅτι πολλοί ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ὡσεὶ δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστιν τὸ γεγονὸς τὸ πεποιηκός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ πάντες ἐθαύμαζον. καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνόματι Ἰάειρος καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι ἐὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ κἂν θίγω σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων. καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταί αὐτοῦ βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο. καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θυγάτηρ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ θεωρεῖ θόρυβον κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλούς. καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε. τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον κείμενον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ ταλιθα κουμ ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειρε. καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν. καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πόθεν τούτῳ ταῦτα καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον μὴ πήραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὅσοι ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης εἶπεν ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην οὗτος ἠγέρθη. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὅ τι ἐὰν α�τήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς τί αἰτήσωμαι. ἡ δὲ εἶπεν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή. ἀπόλυσον αὐτούς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς πόσους ἔχετε ἄρτους ὑπάγετε καὶ ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσιν πέντε καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλιθῆναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα εἶναι καὶ ἀνέκραξαν. πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. καὶ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς θαρσεῖτε ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον. οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται καὶ ὅσοι ἂν ἥψαντο αὐτοῦ διεσώθησαν. καὶ συνέρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν τουτέστιν ἀνίπτοις ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους ἐμέμψαντο. οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡ

κοντὸνἸΝοπΐουδ,αἰ
οἱκαὶἐζ,ητουνἀυτὸν
ἀποκτεἰναι+ὁτιτὰ
τἀεποιειἐνσαββατω+
ὁδ,εἴπεκρἰνατοἀυτοῖς
Ἴρμου·ἑωςἀρτιἐργα
ζεται·καγωἐργαζο
μαι+δ,ιατοὑτοοὐν
μᾶλλον·ἐζ,ήτουν
ἀυτὸνοἱΙΙουδ,αῖοι
ἀ
ποκτεἰναι+ὅτιοὐ
μονονἔλυεντοσαβ
βατον·ἀλλακαὶπρ̃α
Ἴδιονἔλεγεντὸνθ̃ν+
Ἴσονἑαυτὸνποιῶν
τῷθ̃ῳ+ἀπεκρίνα
τοὐνοἷς·καὶεἶπεν
αὐτοῖς·ἀμὴνἀμὴν·
λεγωὑμῖν·οὐδ,ὑ
ναταἰὸυςποιεῖνἀ
φ̓ἑαὐτοῦοὐδ,ενὲ
ἀνἐμὲβλεψητὸν
πρ̃αποιοῦντα·ἀγ̃ὰρ
ἀνἐκεῖνοςποιῆ·τἀυ
τ̓ακαὶὑς·ὁμοίως
ποιεῖ+ὁγ̃ὰρπ̃ὴρ·φι
λεῖτὸνυ̱ὸν·καὶπαν
τ̓ἃδ,εἰκνυσινἀυτῷ·
ἀ̓ὐτὸςποιεῖ·καὶμεῖ
ζωνατούτων·δ,εῖ
ξεἰαὐτῷἔργα·ἵνα
ὑμεῖς+θ̓αυμάζητε+
ὥσπεργ̃ὰρὁπ̃ὴρ·ἐγεῖ
ρειτουὺςνεκρουὺς·καὶ
ζωοποιεῖ·οὕτωςκαὶ
ὁυ̱ὸς·οὓς+θ̓έλειζ,ῴο
ποιεῖ+οὐδ,ἐγ̃ὰρὁπ̃ὴρ
κρίνειοὐδ,ένα·ἀλλὰ
τ̓ὴνκρίσινπᾶσαν·
δ,έδ,ωκεντῷυ̱ῷ
ἵναπάντες·τιμῶ
σιντὸνυ̱ὸν·κα+θ̓ὼς
τιμῶσιντὸνπ̃ρα+
ὁμὴτιμῶντὸνυ̱ὸν
οὐτιμᾶτὸνπ̃ρα·+
τὸνπέμψανταἀυτόν
ΜΗΝ ΑΜΗΝ·ΛΕΓΩ
ὑμῖν·ὅτιὁτὸνλό

τῆἁγ̃ιαΚ̃ε
Ὑπερθέσεις·ιβ̃
τ̓ῆἁγ̃ιαπεν̃τ̃ε
ἀπ̃ὸρθρου·
ἑωςἀρ̃.

γονη μου ἀκούσωσιν
καὶ πιστεύσωσιν τῷ
πέμψαντί με· ἔχει
ζωὴν αἰώνιον καὶ
εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται·
ἀλλὰ μεταβέβηκεν·
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωὴν ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ἔρχεται ὥρα· καὶ
νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ
ἀκούσουσιν τῆς
φωνῆς τοῦ υἱοῦ
τοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαν
τες ζήσονται ὡς
περ γὰρ ὁ πὴρ· ἔχει ζωὴν
ἐν ἑαυτῷ· οὕτω
καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν καὶ τῷ
υἱῷ· ζωὴν ἔχειν ἐν
ἑαυτῷ καὶ ἐξουσίαν
ἔδωκεν αὐτῷ·
καὶ κρίσιν ποιεῖν
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν·
μὴ θαυμάζετε τοῦτο

τὸ ὅτι ἔρχεται ὥρα·
ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς
μνημείοις ἀκούσουσιν
τῆς φωνῆς αὐ
τοῦ καὶ ἐκπορεύσον
ται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποι
ήσαντες εἰς ἀνάστα
σιν ζωῆς οἱ δὲ τὰ
φαῦλα πράξαντες
εἰς ἀνάστασιν κρίσε
ως οὐ δύναμαι ἐγὼ
ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέ
ν ὡς ἀκούω κρίνω·
καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
δικαία ἐστίν ὅτι οὐ
ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θε
λημα τοῦ πέμψαν
τός με πρς· ἐὰν ἐγὼ
μαρτυρῶ περὶ ἐμαυ
τοῦ· ἡ μαρτυρία μου
οὐκ ἔστιν ἀληθής
ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ
ρῶν περὶ ἐμοῦ καὶ

διὰ τοῦτο ἀληθὴς ἐστὶ
ἡ μαρτυρία ἡ ἡμῶν μαρ
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὃ
μὲν ἀπέσταλκα τε
πρὸς ἰωάννην καὶ
μεμαρτύρηκεν τῇ
ἀληθείᾳ ἐγὼ δὲ οὐ
παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρ
τυρίαν λαμβάνω
ἀλλὰ ταῦτα λέγω
ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε
ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαί
νων ὑμεῖς δὲ ἠθε
λήσατε ἀγαλλιαθῆ
ναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ
φωτὶ αὐτοῦ ἐγὼ
δὲ ἔχω τὴν μαρτυ
ρίαν μείζω τοῦ
ἰωάννου τὰ γὰρ
ἔργα ἃ ἔδωκέν μοι
ὁ πήρ ἵνα τελειώσω
αὐτὰ αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυ

ρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πήρ
με ἀπέσταλκεν καὶ
ὁ πέμψας με πήρ ἀν
τὸ σε μεμαρτύρηκεν
περὶ ἐμοῦ οὔτε φω
μδ΄ νὴν αὐτοῦ ἀκηκόα
τε πώποτε οὔτε εἶ
δος αὐτοῦ ἑωράκατε
καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
με΄ οὐκ ἔχετε μένοντα
ἐν ὑμῖν ὅτι ὃν ἀπε
στειλεν ἐκεῖνος τού
τῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύ
ετε ἐρευνᾶτε τὰς
γραφὰς ὅτι ὑμεῖς
δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζωὴν αἰώνιον ἔχειν
καὶ ἐκεῖναί εἰσιν
αἱ μαρτυροῦσαι περὶ
ἐμοῦ καὶ οὐ θέλε
τε ἐλθεῖν πρός με ἵ
να ζωὴν ἔχητε
δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμ
βάνω ἀλλὰ ἔγνω

ΙΚΑΥΜΑΣ·ΟΤΙΤΗΝΗΔ
ΓΑΠΗΝΤΟΥΘΥ·ΟΥ
ΚΕΧΕΤΑΙΕΝΕΑΥΤΟΙΣ
ΕΓΩΕΛΗΛΥΘΑ·ΕΝΤΩ
ΟΝΟΜΑΤΙΤΟΥΠΡΟΣΩ·
ΚΑΙΟΥΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
ΜΕ ΕΑΝΑΛΛΟΣΕΛΘΗ·
ΕΝΤΩΟΝΟΜΑΤΙΤΩ
ΙΔΙΩ·ΕΚΕΙΝΟΝΛΗ
ΨΕΣΘΕ ΠΩΣΔΥΝΑ
ΣΘΕΥΜΕΙΣΠΙΣΤΕΥΣΑΙ·
ΔΟΞΑΝΠΑΡΑΤΟΥΜΟ
ΝΟΥΘΥ ΖΗΤΕΙΤΕ ΜΗΔ
ΚΕΔΤΕ·ΟΤΙΕΓΩΚΑ
ΤΗΓΟΡΗΣΩΥΜΩΝ
ΠΡΟΣΤΟΝΠΡΑ ΕΣΤΙΝ
ΟΚΑΤΗΓΟΡΟΣΥΜΩΝ
ΜΩΣΗΣ·ΕΙΣΟΝΥΜΕΙΣ
ΗΛΠΙΚΑΤΕ ΕΙΓΑΡ
ΕΠΙΣΤΕΥΕΤΕΜΩΣΗ
ΕΠΙΣΤΕΥΕΤΕΑΝΕΜΟΙ

ΠΕΡΙΓΑΡΕΜΟΥ·ΕΚΕΙ
ΝΟΣΕΓΡΑΨΕΝ ΕΙΔΕΤΟΙΣ
ΕΚΕΙΝΟΥΓΡΑΜΜΑΣΙΝ
ΟΥΠΙΣΤΕΥΕΤΕ·ΠΩΣ
ΤΟΙΣΕΜΟΙΣΡΗΜΑΣΙΝ
ΠΙΣΤΕΥΣΕΤΕ†ΜΕΤΑ
ΜΣ Α ΤΑΥΤΑ·ΑΠΗΛΘΕΝΕΙΣ·
ΠΕΡΑΝΤΗΣΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣΤΗΣ
ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ†ΚΑΙΗ
ΚΟΛΟΥΘΕΙΑΥΤΩΙΟΧΛΟΣ
ΠΟΛΥΣ†ΟΤΙΕΘΕΩΡΟΥΝΑ
ΤΟΥΤΑΣΗΜΕΙΑ·ΑΕΠΟΙ
ΕΙΕΠΙΤΩΝΑΣΘΕΝΟΥ
ΙΓ ΜΥ Γ ΤΩΝ †ΑΝΗΛΘΕΝ
ΔΕΕΙΣΤΟΟΡΟΣΟΥΣΚΑΙΕ
ΚΕΙΕΙΣΑΘΗΤΩΜΕΤΑ
ΤΩΝΜΑΘΗΤΩΝΑΥ
ΙΔ ΜΗ Α ΤΟΥ† ΗΝΔΕΕΓΓΥΣ
ΙΔ Η ΤΟΠΑΣΧΑΗΕΟΡΤΗΤΩ
ΜΟ Α ΙΟΥΔΑΙΩΝ·†
ΠΑΡΑΣΟΥΝΤΟΥΣΟΦΟΑΛ
ΜΟΥΣΟΥΣ·ΚΑΙΘΕΑΣΑ
ΜΕΝΟΣ·ΟΤΙΠΟΛΛΟΥΣΟ

ΤΗΝΑΤΕΕΚ
ΤΩΝΚΑΙΕΠΑ
ΡΑΣΟΥΣΤΟΥΣ
ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ

χλοσέρχεται πρὸς αὐ
τὸν λέγει πρόσ τον
φίλιππον πόθεν
ἀγοράσωμεν ἄρτους·
ἵνα φάγωσιν οὗτοι
τοῦτο δὲ ἔλεγεν πει
ράζων αὐτόν αὐ
τὸς γὰρ ἤδει τί ἦν
μέλλεν ποιεῖν ἀπε
κρίθη αὐτῷ φίλιπ
πος διακοσίων δηνα
ρίων ἄρτοι οὐκ ἀρ
κοῦσιν αὐτοῖς ἵνα
ἕκαστος αὐτῶν βρα
χύ τι λάβη λέγει
αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ ἀν
δρέας ὁ ἀδελφὸς σί
μωνος πέτρου ἔ
στιν παιδάριον ὧδε
ὃς ἔχει πέντε ἄρ
τους κριθίνους
καὶ δύο ὀψάρια ἀλ
λὰ ταῦτα τί ἐστιν

εἰς τοσούτους εἶπεν
δὲ οἷς ποιήσατε τοὺς
ἀνοῦς ἀναπεσεῖν
ἦν δὲ χόρτος πολὺς
ἐν τῷ τόπῳ ἀνέπε
σαν οἱ ἄνδρες τῶν
ἀριθμὸν ὡσεὶ πεν
τακισχίλιοι ἔλαβεν
δὲ τοὺς ἄρτους οἷς
καὶ εὐχαριστήσας
διέδωκεν τοῖς μα
θηταῖς οἱ δὲ μαθη
ταὶ τοῖς ἀνακειμέ
νοις ὁμοίως δὲ καὶ
ἀπὸ τῶν ὀψαρίων
ὅσον ἤθελον ὡς δὲ
ἐνεπλήσθησαν λέ
γει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ συναγάγε
τε τὰ περισσεύσαν
τα κλάσματα ἵνα
μὴ τι ἀπόλητε
συνήγαγον οὖν καὶ
ἐγέμισαν δώδεκα

κωφίνουςικλασμά
των·εικτωνπέντε
άρτωντωνκριθί
νων·άεπερίσσευσεν
τοίςβεβρωκόσιν +
ιουναποιῖδ,ονπερσο
έποίησενσημείον
οῖς·έλεγον·ότιούτος
έστινάληθωςοπρο
φήτης·οείςτονκο
σμονέρχόμενος +
ίσούνγνόυς·ότιμέλ
λουσινέρχεσθεκαι
άρπάζειναύτον·
ἵναποιήσωσινάυτον
βασιλέα·ἀνεχωρη
σενείςτοόρος·αὐτος
μόνος + ὡςδεόψίας
έγένετο·κατεβη
σανοίμαθηταίαύ
τούέπιτηνθάλας
σαν + καιέμβάντες
είςτοπλοίονήρχον
τοπεράντηςθαλάς

σηςείςκαπερναούμ +
καὶσκοτίαἤδηέγε
γόνει·καὶοὐκέληλύ
θειπροςαὐτοὺςὁῖς +
ήτεθάλασσα·ἀνέμου
μεγάλουπνέοντος
διηγείρετο + έλλα
κοτεσούν·ὡςστα
δίουςεἰκοσιπέντε·
ήτριάκοντα·θεω
ροῦσιντονιν·περι
πατοῦνταἐπιτης
θαλάσσης·καιέγγυς
τοῦπλοίγινόμενον
καιἐφοβήθησαν +
όδε·λέγειαὐτοῖς + έ
γώείμιμηφοβεῖσθε +
θελονοὖνλαβεῖν
αὐτὸνείςτοπλοῖον +
καιεὐθέοςτοπλοῖον·
έγένετοἐπιτῆςγῆς·
είςηνὑπηγον + τή
παρίον·ὄοχλοςἐστη
κωςπεράντηςθαλ

ΝΑ ΙΟΥ

ΚΒ

λασσης· ἴδωμεν ὅτι
πλοιάριον ἄλλο οὐχ
κἦν εἰ μὴ ἓν· καὶ
ἐκεῖνο εἰσεβήσαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλ
θεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ οὐδὲ εἰς τὸ πλοι
άριον ἄλλα μόνοι
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπῆλθον ἄλλα δὲ
ἦλθον πλοιάρια ἐκ
τιβεριάδος ἐγγὺς
τοῦ τόπου ὅπου ἔφα
γον τὸν ἄρτον εὐχα
ριστήσαντος τοῦ κυ
τεοῦ ὄχλος
ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκεῖ
οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐνέβησαν οὖν
τὰ εἰς τὰ πλοῖα καὶ
ἦλθον εἰς καπέρνα
οὐμ· ζητοῦντες τὸ
ν ἸΝ· καὶ εὑρόντες αὐ

τὸν πέραν τῆς θα
λάσσης εἶπον αὐτῷ
ῥαββί· πότε ὧδε γε
γονας· ἀπεκρίθη αὐ
τοῖς καὶ εἶπεν· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ζητεῖτέ με·
οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖ
α· ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε
ἐκ τῶν ἄρτων καὶ
ἐχορτάσθητε·
ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυ
μένην ἀλλὰ τὴν
βρῶσιν τὴν μένου
σαν εἰς ζωὴν αἰῶ
νιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦ
τον γὰρ ὁ πὴρ ἐσφρά
γισεν ὁ θεός· εἶπον οὖν

πρὸς αὐτὸν τί ποι
ῶμεν ἵνα ἐργάζω
μεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
ἀπεκρίθη ὁ Ἰς καὶ εἶπε

αὐτοῖς τοῦτό ἐστιν
τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵ
να πιστεύσητε εἰ
ς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖ
νος ✚ εἶπον οὖν αὐ
τῷ τί οὖν ποιεῖς σὺ
σημεῖον ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιστεύσωμέν σοι ✚ τί ἐργάζῃ
οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μα
νᾶ ἐφαγον ἐν τῇ ἐρή
μῳ καθώς ἐστιν γε
γραμμένον ἄρ
τον ἐκ τοῦ οὐ
νοῦ ἔδω
κεν αὐτοῖς φα
γεῖν ✚ εἶπεν οὖν αὐ
τοῖς ὁ ἸΗΣ ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ✚ οὐ μω
σῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐνοῦ ἀλλ ὁ πατήρ μου
δίδωσιν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ νοῦ
τὸν ἀλη✚θινόν ✚

ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θ̄ῡ ἐ
στιν ὁ καταβαίνων
ἐκ τοῦ οὐνοῦ καὶ
ζωὴν διδοὺς τῷ
κόσμῳ ✚ εἶπον οὖν
πρὸς αὐτόν κύριε
τότε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τοῦτον ✚ εἶ
πεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἸΗΣ
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς ὁ ἐρχόμενος
πρός με οὐ μὴ πεινά
σῃ καὶ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψή
σῃ πώποτε ✚ ἀλλ εἶ
πον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με καὶ οὐ
πιστεύετε ✚ πᾶν ὃ
δίδωσίν μοι ὁ πήρ
πρὸς ἐμὲ ἥξει καὶ
τὸν ἐρχόμενον πρὸς
με οὐ μὴ ἐκβάλω
ἔξω ✚ ὅτι κατα βέβη
κα ἐκ τοῦ οὐνοῦ οὐ

χ ἵνα ποιῶ τὸ φελη
ματοῦ ἵμον· ἀλλὰ τὸ
φελήματός μου πέμ
φαντός με +
οὗτος δέ ἐστιν τὸ φέ
λημά τοῦ πέμψαν
τός με πρς· ἵνα πᾶς
ὁ θεωρῶν τὸν υἱν·
καὶ πιστεύων εἰς αὐ
τὸν· ἔχει ζωὴν αἰ
ώνιον· καὶ ἀναστή
σω αὐτὸν ἐγώ· τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ +
ἐστὶν γεγραμμένον
ἐν τοῖς προφήταις·
καὶ ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θυ· +
πᾶς οὖν ὁ ἀκούων πα
ρὰ τοῦ πρς καὶ μαθὼν
ἔρχεται πρός με +
οὐχ ὅτι τὸν πρα τίς ε
ώρακεν· εἰ μὴ ὁ ὢν
παρὰ τοῦ θυ· οὗτος
ἑώρακεν τὸν πρα
μὴ ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιο

ὁ ιγ

βίκα + ἀπεκρίθη
οὖν ὁ ἰς· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· μὴ γογγύζετε
μεταλλήλων οὐ
δεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με· ἐὰν μὴ ὁ πὴρ
ὁ πέμψας με· ἑλκύ
σῃ αὐτὸν· καὶ ἐγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν·
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ +
ἔστιν γεγραμμένον
ἐν τοῖς προφήταις·
καὶ ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θυ· +
πᾶς οὖν ὁ ἀκούων πα
ρὰ τοῦ πρς καὶ μαθὼν
ἔρχεται πρός με +
οὐχ ὅτι τὸν πρα τίς ε
ώρακεν· εἰ μὴ ὁ ὢν
παρὰ τοῦ θυ· οὗτος
ἑώρακεν τὸν πρα
μὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὁ πιστεύων εἰς
ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιο

τρὶς ἐφεξῆς
ἐν ἀνθρώποις τῇ
ἐλπίδι τοῦτο
φάναι

παρασις τρεβ
ιγ ηχοις· ιη
ε ετωσι
ο αρτος
της ζω

ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ + ΟΙ ΠΡΕΣΒΥΜΩΝ·
ΕΦΑΓΟΝ ΤΟ ΜΑΝΝΑ
ΑΝΤΕΡΩΝ ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ Α
ΠΕΘΑΝΟΝ + ΟΥΤΟΣ ΕΣΤ
ΤΙΝ Ο ΑΡΤΟΣ· ΟΣ ΕΑΝ
ΟΥΝΟΥ ΚΑΤΑΒΑΙΝΩΝ
ΙΝΑ ΤΙΣ ΕΞ ΑΥΤΟΥ· ΦΑ
ΓΗ ΚΑΙ ΜΗ ΑΠΟΘΑΝΗ +
Α ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΑΡΤΟΣ Ο ΖΩΝ·
ΟΣ ΕΑΝ ΤΙΣ ΦΑΓΗ
ΕΚ ΤΟΥ ΟΥΝΟΥ ΝΟΥ ΚΑΤΑ
ΒΑΣ + ΕΑΝ ΤΙΣ ΦΑΓΗ·
ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ·
ΖΗΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩ
ΝΑ + ΚΑΙ Ο ΑΡΤΟΣ ΔΕ·
ΟΝ ΕΓΩ ΔΩΣΩ· ΗΣΑΡΞ
ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ· ΗΝ ΕΓΩ
ΔΩΣΩ· ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ ΖΩΗΣ + ΕΜΑ
Χ ΟΝΤΟΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗ
ΛΟΥΣ ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ + ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΑΙ
ΟΥΤΟΣ ΗΜΙΝ ΔΟΥΝΑΙ·
ΤΗΝ ΣΑΡΚΑ ΦΑΓΕΙΝ +

ΕΙΠΕΝ ΟΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣ
ΑΜΗΝ ΑΜΗΝ· ΛΕΓΩ
ΥΜΙΝ + ΕΑΝ ΜΗ ΦΑ
ΓΗΤΕ ΤΗΝ ΣΑΡΚΑ·
ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩ· ΚΑΙ
ΠΙΗΤΕ ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΑΙ
ΜΑ· ΟΥΚ ΕΧΕΤΕ ΖΩΗΝ
ΕΝ ΕΑΥΤΟΙΣ + Ο ΤΡΩΓΩΝ
ΜΟΥ ΤΗΝ ΣΑΡΚΑ· ΚΑΙ
ΠΙΝΩΝ ΜΟΥ ΤΟ ΑΙΜΑ·
ΕΧΕΙ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ +
ΚΑΙ ΕΓΩ ΑΝΑΣΤΗΣΩ
ΑΥΤΟΝ· ΕΝ ΤΗ ΕΣΧΑ
ΤΗ ΗΜΕΡΑ + ΗΓΑΡ ΣΑΡΞ
ΜΟΥ ΑΛΗΘΩΣ ΕΣΤΙΝ
ΒΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ
ΜΟΥ ΑΛΗΘΩΣ ΕΣΤΙΝ
ΠΟΣΙΣ +
ΤΡΩΓΩΝ ΜΟΥ ΤΗΝ
ΣΑΡΚΑ· ΚΑΙ ΠΙΝΩΝ
ΜΟΥ ΤΟ ΑΙΜΑ· ΕΝ ΕΜΟΙ
ΜΕΝΗ· ΚΑΓΩ ΕΝ ΑΥΤΩ +
ΚΑΘΩΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ
ΜΕ Ο ΖΩΝ ΠΗΡ· ΚΑΓΩ·

ζῶ διὰ τὸν πρα καὶ
ὀτρώγων με· κἀκεῖ
νος ζήσεται δι ἐμέ
οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ ἐκ τοῦ οὐ νοῦ κατα
βὰς οὐκ καθὼς ἔφα
γον τὸ μάννα οἱ πρε
σ μωνὶ καὶ ἀπέθα
νον ὁ τρώγων τὸν
τον τὸν ἄρτον ζή
σεται εἰς τὸν αἰῶνα
ταῦτα εἶπεν ἐν
ναγωγῇ διδάσκων
ἐν καπερναούμ
Πολλοὶ οὖν ἀκούσαν
τες ἐκ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ εἶπον
σκληρός ἐστιν οὗτος
ὁ λόγος τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν εἰ
δὼς δὲ ὁ ἰς ἐν ἑαυτῷ
ὅτι γογγύζουσιν
περὶ τούτου οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ εἶ

πεν αὐτοῖς τοῦτο
ὑμᾶς σκανδαλίζει
ἐὰν οὖν θεωρῆτε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ· α
ναβαίνοντα ὅπου
ἦν τὸ πρότερον τὸ
πνεῦμά ἐστιν τὸ ζῳοποι
οὖν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠ
φελεῖ οὐδέν τὰ ῥή
ματα ἃ ἐγὼ λελάλη
κα ὑμῖν· πνεῦμά ἐστι καὶ
ζωή ἐστιν ἀλλ εἰσὶν
ἐξ ὑμῶν τινες· οἱ
οὐ πιστεύουσιν ἦ
δει γὰρ ἐξ ἀρχῆς οἵ
τινες εἰσὶν οἱ μὴ πι
στεύοντες· καὶ τίς
ἐστιν ὁ παραδώ σων
αὐτὸν· καὶ ἔλεγεν
Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖ·
ὅτι οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με ἐὰν
μὴ ᾖ δεδομένον αὐ
τῷ ἐκ τοῦ πρός μου

εἰς τοῦτον· πολλοὶ ἀ
πήλθον τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀ
πίσω· καὶ οὐκέτι
μετ' αὐτοῦ περιεπά
τουν εἶπεν οὖν οἷς
τοῖς δώδεκα μη
καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑ
πάγειν ἀπεκρίθη
οὖν αὐτῷ σίμων
πετρος κε· προσ τί
να ἀπελευσόμεθα
ρήματα ζωῆς αἰω
νίου ἔχεις καὶ ἡμεῖς
πεπιστεύκαμεν
καὶ ἐγνώκαμεν·
ὅτι σὺ εἶ ὁ χς· ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ τοῦ ζῶντος: ϛτ ε:

ὁε
ι Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώ
δεκα ἐξελεξάμην,
καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς δι
ἄβολός ἐστιν· ἔλεγε
δὲ τὸν ἸΟΥΔΑΝ σίμω

νος ἸΣΚΑΡΙΩΤΗΝ·
οὗτος γὰρ ἤμελλεν
αὐτὸν παραδιδό
ναι· εἷς ὢν ἐκ τῶν
δώδεκα·

Καὶ περιεπάτει οὐκ ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθε
λεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
περιπατεῖν· ὅτι ἐ
ζήτουν αὐτὸν οἱ
Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι
Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων ἡ
σκηνοπηγία εἶ
πον οὖν πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
μετάβηθι ἐντεῦ
θεν, καὶ ὑπαγε εἰ
στὴν Ἰουδαίαν, ἵ
να καὶ οἱ μαθηταί
σου θεωρήσουσιν
τὰ ἔργα σου· ἃ ποιεῖς
οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ

τί ποιεῖ· καὶ ζητεῖ
αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ
εἶναι εἰ τὰ αὐτὰ ποι
εῖς· φανέρωσον σεαυ
τὸν τῷ κόσμῳ· οὐ
δὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐ
τοῦ· ἐπίστευον εἰς αὐ
τόν· τὸν λεγεῖ οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς· οὐ
πω πάρεστιν ὁ δὲ
καιρὸς ὁ ὑμέτερος·
πάντοτέ ἐστιν ἕτοι
μος· οὐ δύναται ὁ κό
σμος μισεῖν ὑμᾶς
ἐμὲ δὲ μισεῖ· ὅτι ἐγὼ
μαρτυρῶ περὶ αὐ
τοῦ· ὅτι τὰ ἔργα αὐ
τοῦ πονηρά ἐστιν·
ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην
ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω
εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ
την ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐ
μὸς οὔπω πεπλήρω

ται ταῦτα δὲ εἰπὼν
αὐτοῖς· ἐμεινεν ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ ὡς δὲ
ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ
τοῦ· τότε καὶ αὐ
τὸς ἀνέβη εἰς τὴν
ἑορτὴν· οὐ φανερῶς
ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ
Οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἐζή
τουν αὐτὸν ἐν τῇ
ἑορτῇ καὶ ἔλεγον
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος
καὶ γογγυσμὸς πολ
ὺς περὶ αὐτοῦ· ἦν
ἐν τοῖς ὄχλοις ὁ μὲν
ἔλεγον ὅτι ἀγαθός
ἐστιν ἄλλοι ἔλεγον
οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν
ὄχλον οὐδεὶς μέν
τοι παρρησίᾳ ἐλάλη
περὶ αὐτοῦ· διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰουδαίων·

ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μέσης
οὔσης ἀνέβη ὁ ἰς

τρίτη κυρ
τῆς ἑορτῆς
σούσης

ϲτοΐεϸονικαὶἐδιδας
κων καὶἐϕαυμα
ζανοἱΐουδαῖοι λε
γοντες· πῶϲοὗτος
γραμματαὸἶδεν
μὴμεμαϑηκὼϲ
Α ἀπεκρίϑη οὖνἈὐτοῖϲ
ὁἸϵ καὶἐἶπεν ἐμὴ
διδαχὴ· οὐκέϲτιν
ἐμὴ· ἀλλὰτοῦπεμ
ψαντόϲμε ἐάντιϲ
ϑέλη· τὸϑέλημαἈὐ
τοῦποιεῖν· γνώϲε
ταιπερὶτῆϲδιδα
χῆϲ πότερον· ἐκτοῦ
θ῾ϵ῾οῦ ἐϲτὶν· ἢἐγὼ ἀ
πἐμαὐτοῦλαλῶ
Ο ἀφἑαὐτοῦλαλῶν·
τὴνδόξαντὴνἸδί
ανζητεῖ ὁδὲζητῶν
τὴνδόξαν· τοῦπεμ
ψαντοϲαὐτόν· οὗ
τοϲἀλη῾θ῾ὴϲἐϲτὶν·
καὶἀδικίαἐναὐτῷ

οὐκέϲτιν ὑμῶνὁ
δὲδωκενὑμῖντὸ
νόμον καὶοὐδεὶϲ
ἐξὑμῶνποιεῖτὸν
νόμον τίμεζητεῖ
τεἀποκτεῖναι ἀπε
κρίϑη ὁὄχλοϲκαὶεἶ
πεν δαιμόνιονἔχειϲ
τίϲϲεζητεῖἀποκτεῖ
ναι ἀπεκρίθηϲαν·
καὶεἶπεναὐτοῖϲ ἓν
ἔργονἐποίηϲα· καὶπᾶ
τεϲ῾θ῾αυμάζετε διὰ
τοῦτομωϲῆϲ δέ
δωκενὑμῖντὴν
περιτομὴν οὐχ ὅτι
ἐκτοῦμωϲέωϲἐϲτὶν
ἀλλ᾽ἐκτῶνπρώτων·
καὶἐνϲαββ᾽ατῷπερι
τέμνετε ἄνθ᾽ρωπον εἰ
περιτομὴνλαμβά
νει ἀνθ᾽ρώπουϲαββά
τῳ· ἵναμὴλυθῇ ὁ
νόμοϲμωϲέωϲ· ἐ

μοιχολάτε· ὅτι ὅλον
ἄνον· ὑγιῆ ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ μη
κρίνετε κατ' ὄψιν
ἀλλὰ τὴν δικαίαν
κρίσιν κρίνατε ἔλε
γον οὖν τινες ἐκ τῶν
Ἱεροσολυμιτῶν
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν
ζητοῦσιν ἀποκτεῖ
ναι καὶ ἴδε· παρρη
σίᾳ λαλεῖ· καὶ οὐδὲν
αὐτῷ λέγουσιν μή
ποτε ἀληθῶς ἔγνω
σαν· οἱ ἄρχοντες· ὅ
τι οὗτός ἐστιν ἀλη
θῶς ὁ χς ἀλλὰ τοῦν
τον οἴδαμεν· πό
θεν ἐστίν ὁ δὲ χς ὅ
ταν ἔρχηται· οὐδεὶς
γινώσκει· πόθεν
ἐστίν ἐκραύγασεν οὖν
ἐν τῷ ἱερῷ· διδά
σκων καὶ λέγων

καμὲ οἴδατε· καὶ οἶ
δατε· καὶ
δ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ
ελήλυθα· ἀλλ' ἔστι
ν ἀληθινὸς ὁ πέμψας
με· ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴ
δατε ἐγὼ οἶδα αὐ
τόν· ὅτι παρ' αὐτοῦ
εἰμὶ· κἀκεῖνός με ἀ
πέστειλεν ἐζήτουν
οὖν αὐτὸν πιάσαι·
καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα·
ὅτι οὐπω ἐληλύθει·
ἡ ὥρα αὐτοῦ· πολλοὶ
δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου
ἐπίστευσαν εἰς αὐτό·
καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ χς
ὅταν ἔλθῃ μὴ τι
πλείονα τούτων ση
μεῖα ποιήσει· ὧν
οὗτος ἐποίησεν· ἤ
κουσαν οἱ φαρισαῖ
οι τοῦ ὄχλου γογγύ

ζωντοσπερὶαὐτῶν
πάντα· καὶἀπέστρει
λανὑπηρέτασοιφαρι
σαιοικαὶοιἀρχιερεῖς
ἵναπιάσωσινἀυτὸν
εἶπενοὖνοἷς· ἔτιμι
κρὸνχρόνονμεθ᾽ὑ
μῶνεἰμι,καὶὑπά
γωπρὸςτὸνπεμ
ψάνταμε· ζητή
σετέμεκαὶοὐχεὑ
ρήσετε· καὶὅπουεἰ
μὶἐγὼ· ὑμεῖςοὐδύ
νασθελθεῖν· εἶ
πονοὖνοἱἸουδαῖοι
πρὸςἑαυτούς· ποῦ
οὗτοσμέλλειπορεύ
εσθαι,ὅτιἡμεῖςοὐ
χεὑρήσωμεναὐ
τὸν· μὴεἰςτὴνδι
ασπορὰντῶνἙλλή
νωνμέλλειπορεύ
εσθαικαὶδιδάσκειν
τοὺςἙλληνας· τίς
ἐστινοὗτοςὁλόγος
ὃνεἶπεν· ζητήσε
τέμεκαὶοὐχεὑρή
σετε· καὶὅπουεἰμὶ
ἐγὼ· ὑμεῖςοὐδύ
νασθελθεῖν· εἶπε
δὲτῇἐσχάτῃἡμέρᾳ·
τῇμεγάλῃτῆςἑορ
τῆς· εἱστήκειδὲ
καὶἐκραύγασενλέγων·
ἐάντιςδιψᾷ· ἐρχέ
σθωπρόςμεκαὶπινέ
τωὁπιστεύωνεἰς
ἐμέ· καθὼςεἶπεν
ἡγραφή· ποταμοὶ
ἐκτῆςκοιλίαςαὐτοῦ
ῥεύσουσινὕδατος
ζῶντος· τοῦτοδὲ
εἶπεν· περὶτοῦπνς
οὗἔμελλονλαμβά
νεινοἱπιστεύοντες
εἰςαὐτόν· οὔπω
γὰρἦνπνᾶγιον
ὅτιἸυ· οὐδέπωἐδο

πβ ζ ΧΑΣΤΟ· Η + ΠΟΛΛΟΙΟΥΝ
ΕΙΚΤΟΥΟΧΛΟΥ· ΑΚΟΥ
ΣΑΝΤΕΣΤΩΝΛΟΓΩΝ·
ΕΛΕΓΟΝ· ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΝ
ΑΛΗ·Θ· ΩΣΟΠΡΟΦΗΤΗΣ +
ΑΛΛΟΙΕΛΕΓΟΝ ΜΗ
πγ ζ ΓΑΡΕΚΤΗΣΓΑΛΙΛΑΙΑΣ·
ΟΧΣΕΡΧΕΤΑΙ + ΟΥΧΙΗ
ΓΡΑΦΗΕΙΠΕΝΟΤΙΕΚ
ΤΟΥΣΠΕΡΜΑΤΟΣΔΑΔ·
ΚΑΙΑΠΟΚΗ·Θ· ΛΕΕΜ
ΤΗΣΚΩΜΗΣ· ΟΠΟΥ
ΗΝΔΑΔ· ΟΧΣΕΡΧΕΤΑΙ +
πδ ι ζ ΣΧΙΣΜΑΟΥΝΕΝΤΩΟ
ΧΛΩ· ΕΓΕΝΕΤΟΔΙΑΥ
πε ΤΟΝ + ΤΙΝΕΣΔΕΙΝ·Θ·Ε
ΛΟΝΕΞΑΥΤΩΝ· ΠΙΑ
ΣΑΙΑΥΤΟΝ + ΑΛΛΟΥΔΕΙΣ
ΕΠΕΒΑΛΕΝΕΠΑΥΤΟΝ
ΤΑΣΧΕΙΡΑΣ + ΗΛ·Θ·ΟΝ
ΟΥΝΟΙΥΠΗΡΕΤΑΙ·
πς ι ΠΡΟΣΤΟΥΣΑΡΧΙΕΡΕΙΣΚΑΙ
ΦΑΡΙΣΑΙΟΥΣ· ΚΑΙΕΙΠΟ
ΑΥΤΟΙΣΕΚΕΙΝΟΙ ΔΙΑ

ΤΙΟΥΚΗΓΑΓΕΤΕΑΥ
ΤΟΝ ΑΠΕΚΡΙ·Θ·ΗΣΑΝ
ΟΙΥΠΗΡΕΤΑΙ ΟΥΔ·ΠΟ
ΤΕΟΥΤΩΣΕΛΑΛΗΣΕΝ
ΑΝΟΣ· ΩΣΟΥΤΟΣΟΑΝΟΣ
ΑΠΕΚΡΙ·Θ·ΗΣΑΝΟΥΝΑΥ
ΤΟΙΣΟΙΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΜΗ
ΚΑΙΥΜΕΙΣΠΕΠΛΑΝΗ
Σ·Φ·Ε ΜΗΤΙΣΕΚΤΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΩΝΕΠΙΣΤΕΥ
ΣΕΝΕΙΣΑΥΤΟΝ· Η ΕΚ
ΤΩΝΦΑΡΙΣΑΙΩΝ
ΑΛΛΟΟΧΛΟΣΟΥΤΟΣ· Ο
ΜΗΓΙΝΩΣΚΟΝΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ ΕΠΙΚΑΤΑΡΑ
ΤΟΙΕΙΣΙΝ ΛΕΓΕΙΝΟΤΙ
ΔΗΜΟΣΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣ·
ΟΕΛ·Θ·ΩΝΝΥΚΤΟΣ
ΠΡΟΣΑΥΤΟΝ· ΕΙΣΩΝ
ΕΞΑΥΤΩΝ ΜΗΟΝΟ
ΜΟΣΗΜΩΝΚΡΙΝΕΙ
ΤΟΝΑΝΟΝ· ΕΑΝΜΗ
ΑΚΟΥΣΗΠΑΡΑΥΤΟΥ
ΠΡΟΤΕΡΟΝ· ΚΑΙΓΝΩ

τι ποιεῖ ἀπεκρίθη
σαν, καὶ εἶπον αὐτῷ
μη καὶ σὺ εκτης γα
λιλαίας εἶ ἐρεύνησον·
καὶ ἴδε· ὅτι προφή
της ἐκ τῆς γαλιλαί
ας οὐκ ἐγείρεται
Καὶ ἐπορεύθησαν ἕκα
στος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· ἰησοῦς δὲ ἐπορεύ
θη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλ
αιῶν· ὄρθρου δὲ πα
λιν παρεγένετο εἰς
τὸ ἱερόν· καὶ πᾶς ὁ λα
ὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν·
καὶ καθίσας ἐδί
δασκεν αὐτούς·
ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι γυ
ναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ
κατειλημμένην·
καὶ στήσαντες αὐ
τὴν ἐν μέσῳ, λέγουσ
ιν αὐτῷ· διδάσκα

λε· ἥτις νῦν ἀπὸ τῆ
λείπεται ἐπ' αὐτοφό
ρῳ μοιχευομένη·
ἐν δὲ τῷ νόμῳ μω
σῆς ἐνετείλα
το τὰς τοιαύτας λι
θάζειν· σὺ οὖν τί
λέγεις περὶ αὐτῆς·
ὁ δὲ ἰς κατῳκυφας·
τῷ δακτύλῳ κατέ
γραφεν εἰς τὴν γῆν·
ὡς δὲ ἐπέμενον ἐπε
ρωτῶντες αὐτόν·
ἀνέκυψεν καὶ εἶπε·
ὁ ἀναμάρτητος ὑ
μῶν· πρῶτος βά
λετω ἐπ' αὐτὴν τὸν
λίθον· καὶ πάλιν
κατῳκυφας· ἔγρα
φεν ἐπὶ τὴν γῆν·
οἱ δὲ ἀκούσαντες· εἷς
καθ' εἷς ἀνεχωρίζ.
ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων· καὶ

κατελείφθημονος
ὄτς· καὶηγυνὴεἶπε
σωσῦσα· ἀνακύψας
δὲὈΣ· εἶπεναὐτῇ·
γύναι· ποῦεἰσιν·
οὐδεἷςκατέκρινεν·
ἤδεἶπεν· οὐδεὶς·
κε· εἶπενδὲὈΣ· οὐ
δὲἐγὼκατακρί
νω· πορεύου· καὶἀ
πὸτοῦνῦν· μηκέ
τιἁμάρτανε· τοῦ
τοδὲεἶπαν· πειρά
ζοντεσαὐτὸν· ἵνα
ἔχωσικατηγορίαν
καταὐτοῦ· πάλιν
οὖναὐτοῖςὈΣ· ἐλά
λησενλέγων
γώεἰμιτὸφῶστοῦ
κόσμου ὁἀκολουθῶν
ἐμοὶ· οὐμὴπερίπα
τήσειἐντῇσκοτία·
ἀλλέξει· τὸφῶς·
τῆςζωῆς· εἶπονδὴ
αὐτῶοἱφαρισαῖοι
σὺπερισεαὐτοῦμαρ
τυρεῖς ἡμαρτυρία
σου· οὐκέστινἀλη
θὴς· ἀπεκρίθη ἸΣ·
καὶεἶπεναὐτοῖς
καὶἐὰνἐγὼμαρτυρῶ
περιἐμαυτοῦ· ἀλη
θὴς ἐστινἡμαρτυ
ρίαμου· ὅτιοἶδα πο
θενῆλθον· καὶποῦ
ὑπάγω· ὑμεῖς· κα
τὰτὴνσαρκακρίνε
τε ἐγὼ· οὐκρίνω
οὐδένα καὶἐὰνκρί
νωδὲἐγὼ· ἡκρίσις
ἡέμὴἀληθὴς ἐστιν·
ὅτιμόνοσοὐκεἰμι
ἀλλ᾽ἐγὼκαὶὁπεμ
ψάσμεπὴρ· καὶἐν
τῷνόμῳδὲτῷ
μετέρῳγέγραπται·
ὅτιδύοἀνθρώπωνἡμαρ
τυρίαἀληθὴς ἐστιν·

τιὲτ ἀ ἓ
εἰπενοὖν
τουςεληλυ
θυιαυτοῖς
ἐγώειμιτο
φῶστου

ἐγὼ εἰμὶ ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ·
ὁ πέμψας με Πρ
ἐλεγον οὖν αὐτῷ
ποῦ ἐστιν ὁ Πρ σου
ἀπεκρίθη Ις οὔτε
με οἴδατε· οὔτε τὸν
Πρα μου εἰ ἐμὲ ἤδειτε
τε· καὶ τὸν Πρα μου
ἤδειτε ἂν ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐλάλη
σε νὸς Ις· ἐν τῷ γαζο
φυλακίῳ διδάσκ ων
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐ
δεὶς ἐπίασε αὐτὸν·
ὅτι οὐ πω ἐληλυθει
ἡ ὥρα αὐτοῦ· εἶπεν
οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ
Ις ἐγὼ ὑπάγω· καὶ
ζητήσετέ με· καὶ
ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθαι ὅ
που ἐγὼ ὑπάγω ὑ

μεῖς οὐ δύνασθε ἐλ
θεῖν ἔλεγον οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι μήτι ἀ
ποκτενεῖ ἑαυτὸν·
ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω· ὑμεῖς οὐ δύ
νασθε ἐλθεῖν καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς ὑμεῖς·
ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ
ἐγὼ· ἐκ τῶν ἄνω
εἰμὶ ὑμεῖς· ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστὲ
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου εἶ
πον οὖν ὑμῖν· ὅτι
ἀποθανεῖσθε ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις ὑ
μῶν ἐὰν γὰρ μὴ
πιστεύσητε ὅτι ἐγώ
εἰμὶ· ἀποθανεῖσθε
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν ἔλεγον οὖν
αὐτῷ σὺ τίς εἶ· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς τὴν

ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ
ὑμῖν· πολλὰ ἔχω περὶ
ὑμῶν λαλεῖν καὶ
κρίνειν ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με ἀληθής ἐστιν·
κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ'
αὐτοῦ ταῦτα λέγω
εἰς τὸν κόσμον· οὐ
κ ἔγνωσαν ὅτι τὸν
πρα αὐτοῖς ἔλεγεν
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς
ὅταν ὑψώσητε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου,
τότε γνώσεσθε ὅτι
ἐγώ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ ποιῶ οὐδέν· ἀλ-
λὰ καθὼς ἐδίδαξέν
με ὁ πήρ μου, ταῦ-
τα λαλῶ καὶ ὁ πέμ-
ψας με μετ' ἐμοῦ ἐ-
στὶν· οὐκ ἀφῆκέν
με μόνον ὁ πήρ, ὅτι
ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ
ποιῶ πάντοτε ταῦ-

τα αὐτοῦ λαλοῦν-
τος πολλοὶ ἐπίστευ-
σαν εἰς αὐτόν· ἔ πτ ἀρ
λεγε οὖν πρὸς τοὺς
πεπιστευκότας αὐ-
τῷ ἰουδαίους· ἐὰν
ὑμεῖς μείνητε ἐν
τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
ἀληθῶς μαθηταί
μου ἐστὲ· καὶ γνώ-
σεσθε τὴν ἀλή θει-
αν καὶ ἡ ἀλή θεια ἐλεύ-
θερώσει ὑμᾶς· ἀπε
κρίθησαν αὐτῷ
Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν
καὶ οὐδενὶ δεδού-
λευκαμεν πώποτε
πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐ-
λεύθεροι γενήσεσθε
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰς ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς
ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ
τίαν, δοῦλός ἐστιν

τησαμαρτιας οδε
δουλος ουμενηεν
τηοικιαεισ τοναιω
να ουσμενειεισ τον
αιωνα εανουνους
υμασελευσεροισει
οντωσελευσεροτε
σεσθε οιδαοτισπερ
μαακβρααμεστε
αλλαζητειτεμεα
ποκτειναι, οτιολο
γοσεεμοσ ουχωρειεν
υμιν εγωοεορακα
παρατωπριμουλα
λω καιυμεισουν
οεορακατεπαρατω
πριυμωνποιειτε
λ πεκριθησαν και
ειπονατω οπηρ
ημωναβρααμεστι
λεγειαυτοισοις ει
τεκνατουαβρααμ
ητε, ταεργατουα
βρααμεποιειτεαν

νυνδε, ζητειτεμε
αποκτειναι, ανον
οστηναληφειανυ
μινλελαληκα, ην
ηκουσαπαρατου θυ
τουτοαβρααμουκε
ποιησεν υμειςποι
ειτε, τααεργατουπρσ
υμων ειπονουν
αυτω ημειςεκπορ
νειασουγεγεννημε
θα εναπραεχομεν
τονθν ειπενουν
αυτοισοις,
ιοθσπηρυμωνην
ηγαπατεανεμε ε
γωγαρεκτουθυ, ε
χηλθονικαιηκω; ουδ
εγαραπεμαυτου
εαλλυθα, αλλεκει
νοσμεαπεστειλεν
διατιτηνλαλιαν
τηνεμηνουγινω
σκετε, οτιουδυνα

τηκτεεβ
ειπενοκσ π
τελιαυ πιαυ
του εισθσπηρ
υμωνην

τὰ ῥήματα τοῦ θ̄ῡ
ἀκούει διὰ τοῦτο ὑ̄μεῖς
μεῖς οὐκ ἀκούετε.
ὅτι ἐκ τοῦ θ̄ῡ οὐκ ἐ
στε ἀπεκρίθησαν
οὖν οἱ Ἰ̈ουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ οὐκα
λῶς λέγομεν ἡμεῖς.
ὅτι σαμαρείτης εἶ σὺ.
καὶ δαιμόνιον ἔχεις
ἀπεκρίθη Ἰ̄ς̄ ἐγὼ
δαιμόνιον οὐκ ἔχω
ἀλλὰ τιμῶ τὸν πῡ̄ρ̄α
μου, καὶ ὑμεῖς ἀτι
μάζετέ με ἐγὼ δὲ
οὐ ζητῶ τὴν δόξαν
μου ἔστιν ὁ ζητῶν
καὶ κρίνων
μὴν ἀμὴν, λέγω
ὑμῖν ἐάν τίς τὸν
λόγον τὸν ἐμὸν τη
ρήσει θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσει εἰς τὸ
αἰῶνα εἶπον οὖν

τῆ γ̄ τῆς ἕβδ
ὄπερ οἱ κς τῆ
τελη ἡμῶν
ἀμαρτ ἐάν
τις τηρ

αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι
νῦν ἐγνώκαμεν·
ὅτι δαιμόνιον ἔχεις·
Ἀβραὰμ ἀπέθανεν
καὶ οἱ προφῆται·
καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις
τὸν λόγον μου τήρησει· οὐ μὴ γεύσηται
θανάτου εἰς τὸν
αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων
ζωῆς εἶ τοῦ πατρός ἡμῶν
Ἀβραάμ· ὅστις ἀπέ-
θανεν καὶ οἱ προφῆ-
ται ἀπέθανον· τί
σεαυτὸν· συ ποιεῖς·
λ ἀπεκρίθη Ἰς· ἐάν ἐγω
δοξάζω ἐμαυτόν·
ἡ δόξα μου οὐδέν ἐ-
στιν· ἔστιν ὁ πήρ
μου ὁ δοξάζων με·
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι
θς ἡμῶν ἐστιν·
καὶ οὐκ ἐγνώκατε
αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα

αὐτὸν καὶ ἐὰν εἴπω
ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν·
ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν
ψεύστης· ἀλλ οἶδα
αὐτὸν· καὶ τὸν λό-
γον αὐτοῦ τηρῶ· Ἀ
βραὰμ ὁ πήρ ὑμῶν
ἠγαλλιάσατο· ἵνα
δῇ τὴν ἡμέραν τὴν
ἐμὴν καὶ εἶδεν καὶ
ἐχάρη· εἶπον οὖν οἱ
οὐδαῖοι πρὸς αὐτόν
Π εντηκοντα ἔτη οὐ
πω ἔχεις· καὶ Ἀβρα
ὰμ ἑώρακας· εἶπεν αὐ
τοῖς Ἰς ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· πρὶν Ἀ
βραὰμ γενέσθαι ἐγὼ
εἰμί· ἦραν οὖν λίθους
ἵνα βάλωσιν ἐπ αὐ
τὸν Ἰς δὲ ἐκρύβη·
καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
ἱεροῦ διελθὼν δι
ὰ μέσου αὐτῶν· καὶ

τρωτ καὶ παραγωνὸς εἰδενδιο

Τ αὐτα εἰπων ἐπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔλεγον οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαίτων ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ

Ι παρήγενοντως καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ῥαββί τίς ἥμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ φῶς εἰμι τοῦ κόσμου

τῶν ἐστιν ἐκεῖνος ὃ
λεγθήτι ἐγὼ εἰμι
λεγόνου ἡ ἁυτῶ
πῶς ἠνεῴχθησαν
σου τοῦ φθαλμοί ἀ
πεκρίθη ἐκεῖνος καὶ
εἶπεν ἀνος λεγόμε
νος ἰς πηλὸν ἐποίη
σεν καὶ ἐπέχρισέν
μου τοὺς φθαλμοὺς
καὶ εἶπέν μοι ὕπα
γε εἰς τὴν κολυμβή
θραν τοῦ σιλωὰμ
καὶ νίψαι ἀπελθὼν
δὲ καὶ νιψάμενος ἀ
νέβλεψα εἶπον οὖν
αὐτῶ ποῦ ἐστιν ἐ
κεῖνος λέγει οὐκ οἶ
δα ἀπῆγον σιν αὐτὸν
πρὸς τοὺς φαρισαίους
τὸν ποτὲ τυφλὸν
ἦν δὲ σάββατον ὅ
τε τὸν πηλὸν ἐποί
ησε ὁ ἰς καὶ ἀνέω

ξε ναὐτοῦ τοὺς φθαλ
μοὺς πάλιν οὖν
ἠρώτων αὐτὸν καὶ
οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀ
νέβλεψεν ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς πηλὸν
ἐπέθηκεν μου ἐπὶ
τοὺς φθαλμοὺς
καὶ ἐνιψάμην καὶ
βλέπω ἔλεγον οὖν
ἐκ τῶν φαρισαίων
οὗτος σὰνος οὐκ ἔς
τιν παρὰ τοῦ θῦ
ὅτι τὸ σάββατον οὐ
τηρεῖ ἄλλοι ἔλεγον
πῶς δύναται ἀνὸς
ἁμαρτωλὸς τοι
αῦτα σημεῖα ποιεῖν
καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐ
τοῖς λέγουσιν τῶν
φῶ πάλιν σύ
τί λέγεις περὶ αὐτοῦ
ὅτι ἠνέῳξέν σου τοὺς
ὀφθαλμούς ὁ δὲ

εἶπεν ὅτι προφή
της ἐστιν· οὐκ εἰπὶ
στεῦσαν οὐ νοῦν
δ, λλὰ περὶ αὐτοῦ
ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ
ἀνέβλεψεν· ἐωσότ͞ε
ἐφώνησαν τοὺς γο
νεῖς αὐτοῦ τοὺ ἀνα
βλέψαντος καὶ ἠ
ρώτησαν αὐτοὺς
λέγοντες· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς
λέγετε, ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη πῶς οὖ͞ν
ἀρτι βλέπει· ἀπεκρι
θησαν δὲ αὐτοῖς οἱ
γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶ
πον· οἴδαμεν ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεν
νήθη πῶς δὲ νῦν
βλέπει· οὐκ οἴδαμε͞ν
ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς

ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν·
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει
αὐτὸν ἐρωτήσατε·
αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ
λαλήσει· ταῦτα εἶ
πον οἱ γονεῖς αὐτοῦ·
ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς
Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ
συνετέθειντο οἱ Ἰου
δαῖοι· ὅτι ἐάν τις
αὐτὸν ὁμολογή
σῃ χ͞ν, ἀποσυνάγω
γος γένηται· διὰ
τοῦτο οἱ γονεῖς αὐ
τοῦ εἶπον· ὅτι ἡλι
κίαν ἔχει· αὐτὸν ἐ
ρωτήσατε· ἐφώ
νησαν οὖν ἐκ δευτέ
ρου τὸν ἄνθρωπον· ὃς ἦν
τυφλὸς· καὶ εἶπον
αὐτῷ δόξαν δὸς τῷ θ͞ῳ· ἡμεῖς οἴδα
μεν· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗ
τος ἁμαρτωλός ἐ

2 Jm

ϵϲτιν ἀπεκρί θη
οὐ νὴ ἐκεῖνος καὶ εἶ
πεν ἐι ἁμαρτωλὸς
ἐϲτιν· οὐκ οἶδα· ἓν
οἶδα· ὅτι τυφλὸς
ὢν ἀρτι βλέπω +
εἶπον δὲ αὐτῷ πάλι
τί ἐποίησέν σοι πῶς
ἤνοιξέν σου τοὺς
ὀφθαλμούς ἀπε
κρίθη αὐτοῖς εἶ
πον ὑμῖν ἤδη καὶ
οὐκ ἠκούσατε· τί
πάλιν θέλετε ἀκού
ειν + μὴ καὶ ὑμεῖς
θέλετε αὐτοῦ μα
θηταὶ γενέϲθαι
εἰ δὲ ὁρίσαν αὐτὸν
καὶ εἶπον σὺ εἶ μα
θητὴς ἐκείνου
ἡμεῖς δὲ τοῦ μω
σέως ἐσμὲν μα θη
ταί + ἡμεῖς οἴδαμε·
ὅτι μωσῇ λελάλη

κεν ὁ θς τοῦτον
δὲ οὐκ οἴδαμεν πό
θεν ἐϲτίν ἀπεκρί
θη ὁ ἄν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ἐν τούτῳ
τῷ θαυμαστόν ἐ
στιν ὅτι ὑμεῖς οὐ
κ οἴδατε πόθεν
ἐϲτιν καὶ ἀνέῳξέν
μου τοὺς ὀφθαλ
μούς + οἴδαμεν δὲ·
ὅτι ἁμαρτωλῶν
ὁ θς οὐκ ἀκούει ἀλλ
ἐάν τις θοσεβὴς
καὶ τὸ θλημα αὐ
τοῦ ποιῇ τοῦτου
ἀκούει + ἐκ τοῦ αἰῶ
νος οὐκ ἠκούσθη·
ὅτι ἠνοίξέν τις ὀ
φθαλμοὺς τυφλοῦ
γεγενημένου + εἰ
μὴ ἦν οὗτος παρὰ
θῦ οὐκ ἠδύνατο
ποιεῖν οὐδέν ἀπε

κρι·θ·ησαν· καὶ εἶπο
αὐτῶν ἡμαρτι
αις συγγενηθ·ησό
λος· καὶ συδιδασκεις
ἡμᾶς καὶ ἐξεβαλον
αὐτον ἐξω ·θ·ικον
σενοῖς· ὅτι ἐξεβαλον
αὐτον ἐξω ·θ· καὶ εὗ
ρων αὐτον εἶπεν
αὐτῷ σὺ πιστευεις·
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ·θ·υ ·θ·υ
ἀπεκρι·θ·η ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐ
στιν κε· ἵνα πιστευ
σω εἰς αὐτον ·θ· εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ ις καὶ ἑω
ρακας αὐτον· καὶ ὁ
λαλῶν μετας οὗ· ἐ
κεῖνος ἐστιν ·θ· δὲ ἔ
φη πιστευω κε·
καὶ προσεκυνησεν·
αὐτῷ ·θ· καὶ εἶπεν ὁ ις εἰς κρίμα
ἐγω εἰς τὸν κοσμον

τοῦτον ἵνα ·θ· ὁι μὴ βλεποντες βλε
πωσιν· καὶ οἱ βλεποντες τε τυφλοὶ γενων
ται ·θ· καὶ ἤκουσαν
ἐκ τῶν φαρισαίων
ταῦτα· οἱ ὄντες με
ταυτοῦ· καὶ εἶπον
αὐτῷ ·θ· μὴ καὶ ἡ
μεῖς τυφλοί ἐσμεν ·θ·
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ις εἰ
τυφλοὶ ἦτε· οὐκ
ἂν εἴχετε ἁμαρ
τίαν ·θ· νῦν δὲ λέ
γετε ὅτι βλεπομεν
ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν
μένει ·θ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν
ὁ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θ·υρας εἰ
στὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων· ἀλλὰ
ἀναβαίνων ἀλλαχό
θεν· ἐκεῖνος κλέ

ἡ μ μαϊωις ἀπ ἀρ βασιλεκω
στρα καὶ ἐλεγεν
εἶπεν οὖν πρὸς
τοὺς ἐληλυθότας
ὁ μὴ εἰσερχο

τὴν θύραν τῆς
εἶπεν οὖν πρὸς
τοὺς ἐληλυθότας
ὁ μὴ εἰσερχο

πτησέστιν καὶ λη
στης ὁδ, εἰσερχόμε
νος διατῆς φύρας·
ποιμήν ἐστιν τῶν
προβάτων τούτ-
ῳ φυρωρὸς ἀνοίγει
καὶ τὰ πρόβατα τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκού
ει· καὶ τὰ ἴδια πρόβα
τα καλεῖ κατ' ὄνομα·
καὶ ἐξάγει αὐτά
καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρό
βατα ἐκβάλει· ἔμ
προσθεν αὐτῶν πο
ρεύεται καὶ τὰ πρό
βατα αὐτῷ ἀκο
λουθεῖ· ὅτι οἴδασιν
τὴν φωνὴν αὐτοῦ
ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ
ἀκολουθήσωσιν·
ἀλλὰ φεύξονται ἀπ'
αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴ
δασι τῶν ἀλλοτρί
ων τὴν φωνήν

ταύτην τὴν παροι
μίαν· εἶπεν αὐτοῖς
οἷς ἐκείνοις δοῦκε
γνῶσαι τίνα ἦν·
ἐλάλει αὐτοῖς ἐπ
εὐθύνην πάλιν αὐτοῖς
οἷς ἀμὴν ἀμήν·
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ
εἰμὶ θύρα τῶν
προβάτων πάντες
ὅσοι ἦλθον κλέπται
εἰσὶν καὶ λῃσταί
ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐ
τῶν τὰ πρόβατα
ἐγώ εἰμὶ θύρα δι' ἐ
μοῦ ἐάν τις εἰσέλθη·
σωθήσεται καὶ εἰσε
λεύσεται καὶ ἐξελεύ
σεται καὶ νομὴν
εὑρήσει· ὁ κλέπτης·
οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵ
να κλέψῃ καὶ θύσῃ
καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ ἦλ
θον ἵνα ζωὴν ἔχω

σὶν καὶ περισσὸν ἔχω
σὶν ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμήν
ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς· τὴν ψυχήν
αὐτοῦ τίθησιν ὑ
πὲρ τῶν προβάτων
ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ
οὐκ ὢν ποιμὴν· οὗ
οὐκ εἰσὶν τὰ πρόβατα
ἴδια· θεωρεῖ τὸν λύ
κον ἐρχόμενον· καὶ
ἀφίησιν τὰ πρόβα
τα καὶ φεύγει καὶ
ὁ λύκος· ἁρπάζει αὐ
τὰ· καὶ σκορπίζει τὰ
πρόβατα ὅτι μισθω
τός ἐστι· καὶ οὐ
μέλει αὐτῷ περὶ
τῶν προβάτων
ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς καὶ γινώσκω
τά μα· καὶ γινώ
σκομαί ὑπὸ τῶν ἐ

κλῶν καθὼς γινώ
σκει με ὁ πὴρ· κἀγὼ
γινώσκω τὸν πὴρα
καὶ τὴν ψυχήν μου
τίθημι ὑπὲρ τῶν προ
βάτων καὶ ἄλλα
ἔκτησα ταύ
της κἀκεῖνα δεῖ
ἀγαγεῖν· καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσ
σιν· καὶ γενήσεται
μία ποίμνη εἷς ποιμ· τέτας
ἰατοῦτο με ὁ πὴρ με
ἀγαπᾷ· ὅτι ἐγὼ τί
θημι τὴν ψυχήν
μου· ἵνα πάλιν λάβω
αὐτὴν οὐδεὶς αἴρει
αὐτὴν ἀπ ἐμοῦ ἀλλ
ἐγὼ τίθημι αὐτὴ
ἀπ ἐμαυτοῦ ἐξουσί
αν ἔχω θεῖναι αὐ
τὴν· καὶ ἐξουσίαν ἔ
χω πάλιν λαβεῖν αὐ
τήν

τὴ παρασκ ιβ
εἰς νίκης φῶτε
λαμψ φῶς δια
τοῦτο ὁ πὴρ με
ἀγαπᾷ

ταυτηνταυτηνεντο
λην· ελαβονπαραυτο
υπρεσμου σχισματουν
παλινεγενετοφθη
τοιςιουδαιοις· δια
τουτολογουστουτοις
ελεγονδε· πολλοιε
ξαυτων δαιμο
νιονεχεικαιμαι
νεται· τιαυτουα
κουετε· αλλοιελε
γον παντατηρη
ματα· ουκεστιν
δαιμονιζομενου
μηδαιμονιονδυ
νηται· τυφλων
οφθαλμουςανοιξειν
γενετοδετατεργκαι
νιαενιεροσολυμοις·
καιχειμωνηνη
καιπεριεπατειτοις
εντωιερω· ενττη
στοαςολομωντος
εκυκλωσανουναν
τουιουδαιοι· και
ελεγοναυτω εως
ποτετηνψυχηνη
μωναιρεις· ειςυ
ειοςε· ειπεημινπαρ
ρησια απεκριθη
αυτοιςο ιης ειπον
μιν· καιουπιστευ
ετε· τα εργα α εγω
ποιω· εντωονοματι
τιτουπρεσμου·ταυ
τα μαρτυρειπερι
εμου αλλυμειςου
πιστευετε ουγαρ
εστεεκτωνπροβα
τωντωνεμων
απροβατατατεμα·
της φωνηςμουα
κουειμουκαγωγινω
σκωαυτακαιακο
λουθουσινμοι· κα
γωζωηναιωνιον· δωσω
καιουμηαπολω
ται

ΤΡΙΚΑΙΝΙΑ
ΚΑΙΡ. ΕΡΕ
ΚΟΤΑΕΡ
ΚΑΙΝΙΑ

ΠΡΩΙΑΣΘΗ
ΜΑΝΟΥΗΛ.
ΑΠΡΟΒΑΤΑ
ΤΑΕΜΑ·
ε

ΠΕΤΡΑΡ
ΤΙΕ

Καλοσβιτοων

αυτοις

παιδίστὸναἰῶνα·
καὶἀνχαρπαστὶς
ἀντὰἁγίαςχειρός
μου· ὅπῦρμοῦ· ὃςἐὰν
κενηοἰ· μείζων
πάντωνἐστὶνκαὶ
οὐδεὶςδύναταιἁρ
πάζειν· ἐκτῆςχει
ροστοῦπρὸςμου· ἐγω
καὶὁπῦρἐνέγκαμεν·
βαστάσανοὖνπάλιν
λίθουςοἵῦδαῖοι·
καὶἐλίθασανἑαυτῶν·
ἀπεκρίθηαὐτοῖςὁῦς
πολλὰκαλὰἔργαἐδὶ
ξάμηνἐκτοῦπρὸς
μου· διὰποῖοναὐτῶν
ἔργονἐμὲλιθάζετε·
ἀπεκρίθησαναὐτῷ
οἱῦδαῖοι· περὶκα
λοῦἔργουοὐλιθάζο
μένσε· ἀλλὰπερὶβλα
σφημίας· καὶὅτισὺ
ἄνθρωπος· ποιεῖςσεαὐ

τὸν· ἐπῆλθεν· ὁ
ἀπεκρίθη
αὐτοῖςοὐκ ἔστι
γεγραμμένονἐν
τῷνόμῳὑμῶν
ἐγωεἶπονθεοὶἐστε
εἰἐκείνουςεἶπεν
θεοὺς· πρὸςοὺςὁλό
γοστοῦθεοῦἐγένε
το· καὶοὐδύναται
λυθῆναιγραφή·
ὃνὁπῆρἡγίασενκαὶ
ἀπέστειλενεἰςτὸν
κόσμον· ὑμεῖςλέγε
τεὅτιβλασφημεῖς
ὅτιεἶπονὑἱὸςτοῦθεοῦ
εἰμὶ· εἰοὐ ποιῶτα
ἔργατοῦπρός μου·
μὴπιστεύετέμοι·
εἰδὲποιῶ· κἂνἐ
μοὶμὴπιστεύητε·
τοῖςἔργοιςμουπι
στεύσατε· ἵναγνῶ
τεκαὶπιστεύσητε·
ὅτιἐνἐμοὶὁπῆρ·

καὶ ὡς ἑαυτῶ ϛ΄ ϛ΄ ϛ΄

ΙΙΝΤΟΠΩ ΔΥΟΙΝΜΕ
ΦΑΣ ΕΠΕΙΤΡΑΜΕΥΤΑΙ
ΤΟ ΛΕΓΕΙΤΟΙΣΜΑΘΗ
ΤΑΙΣ ΑΓΩΜΕΝΕΙΣΤΗ
ΙΟΥΔΑΙΑΝΠΑΛΙΝ ΛΕ
ΓΟΥΣΙΝΑΥΤΩΙΟΙΜΑ
ΘΗΤΑΙ ΡΑΒΒΙ·ΝΥΝ
ΕΖΗΤΟΥΝΣΕΛΙΘΑΣΑΙ
ΣΕΙΟΥΔΑΙΟΙ·ΚΑΙΠΑ
ΛΙΝΥΠΑΓΕΙΣΕΚΕΙ Α
ΠΕΚΡΙΘΗΣ ΟΥΧΙ
ΔΩΔΕΚΑΩΡΑΙΕΙΣΙΝ
ΤΗΣΗΜΕΡΑΣ ΕΑΝΤΙΣ
ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΕΝΤΗΙ
ΜΕΡΑ·ΟΥΠΡΟΣΚΟΠΤΕΙ·
ΟΤΙΤΟΦΩΣΤΟΥΚΟΣ
ΜΟΥΤΟΥΤΟΥΚΛΕΠΤΕΙ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΠΕΡΙΠΑΤΗ
ΣΕΝΤΗΝΥΚΤΙ·ΠΡΟ
ΣΚΟΠΤΕΙ·ΟΤΙΤΟΦΩΣ
ΟΥΚΕΣΤΙΝΕΝΑΥΤΩ
ΤΑΥΤΑΕΙΠΕΝ· ΚΑΙ
ΜΕΤΑΤΟΥΤΟ ΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΟΙΣ ΛΑΖΑΡΟΣΟΦΙ

ΛΟΣΗΜΩΝΚΕΚΟΙΜΗ
ΤΑΙ ΑΛΛΑΠΟΡΕΥΟΜΑΙ·
ΙΝΑΕΞΥΠΝΙΣΩΑΥΤΟ
ΕΙΠΟΝΟΥΝΟΙΜΑΘΗ
ΤΑΙΑΥΤΟΥ ΚΕ·ΕΙΚΕ
ΚΟΙΜΗΘΗΣΟΝΤΑΙΣΩΘΗΣΕ
ΤΑΙ ΕΙΡΗΚΟΙΔΕΟΙΣ·
ΠΕΡΙΤΟΥΘΑΝΑΤΟΥΑΥ
ΤΟΥ ΕΚΕΙΝΟΙΔΕΕΔΟ
ΞΑΝ ΟΤΙΠΕΡΙΤΗΣΚΟΙ
ΜΗΣΕΩΣΤΟΥΥΥΠΝΟΥ
ΛΕΓΕΙ ΤΟΤΕΟΥΝΕΙ
ΠΕΝΑΥΤΟΙΣΟΙΣΠΑΡΡΗ
ΣΙΑ ΛΑΖΑΡΟΣΑΠΕΘΑ
ΝΕΝ ΚΑΙΧΑΙΡΩΔΙΥ
ΜΑΣ·ΙΝΑΠΙΣΤΕΥΣΗ
ΤΕ·ΟΤΙΟΥΚΗΜΗΝΕ
ΚΕΙ ΑΛΛΑΑΓΩΜΕΝ
ΠΡΟΣΑΥΤΟΝ ΕΙΠΟΝ
ΟΥΝΘΩΜΑΣ·ΟΛΕΓΟ
ΜΕΝΟΣΔΙΔΥΜΟΣΤΟΙΣ
ΣΥΜΜΑΘΗΤΑΙΣ Α
ΓΩΜΕΝΚΑΙΗΜΕΙΣ·
ΙΝΑΑΠΟΘΑΝΩΜΕΝ

ταύτου ἐλθωὼν
οὐ νοεῖς· εὑρεναυτὸ·
τεσσαρασὶ ἡμέρασι
δηέχοντα ἐνιτῶν
μνημείω· ἢ ἦδὲ
ηβηθανία· ἐγγυς
τῶν ἱεροσολύμων·
ὡσ ἀπο στάδιοι νδε
κατέντε καὶ πολ
λοὶ ἐκ τῶν ἰουδαι
ων ἐληλύθησαν·
πρὸς τὰς μάρθαν·
καὶ μαριαν· ἵνα πα
ραμυθήσωνται
αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτῶν ἡ οὖν
μάρθα· ὡσ ἠκουσεν
ὁτι ἰησοῦς ἔρχεται· ὑπὴ
ντησεν αὐτῷ μα
ριὰ δὲ· ἐν τῷ οἴκῳ ἐ
καθέζετο εἶπεν
οὖν μάρθα πρὸς τὸν
ἰν κε· εἰ ἦς ὧδε· ὁ
ἀδελφός μου· οὐ

κὰν ἐτέθνηκει·
ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα·
ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσει
τὸν θν· δώσει σοὶ
ὁ θς λέγει αὐτῇ ὁ ἰς
ἀναστήσεται ὁ ἀδελ
φός σου λέγει αὐτῷ
μάρθα· οἶδα ὅτι ἀ
ναστήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει· ἐν τῇ ἐ
σχάτῃ ἡμέρᾳ εἶπεν
αὐτῇ ὁ ἰς ἐγώ εἰμι
ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζω-
ἡ ὁ πιστεύων εἰσ
ἐμὲ· κὰν ἀποθάνη
ζήσεται καὶ πᾶς ὁ
ζῶν· καὶ πιστεύων
εἰσ ἐμὲ· οὐ μὴ ἀποθ
άνῃ εἰσ τὸν αἰῶνα
πιστεύεις τοῦτο λέ
γει αὐτῷ ναὶ κε
ἐγὼ πεπίστευκα· ὁ
τι σὺ εἶ ὁ χσ· ὁ υἱσ τοῦ
θυ· ὁ εἰσ τὸν κόσμον

ερχόμενος καὶ τὰν
τραεῖποῦσα· ἀπήλθεν·
καὶ ἐφώνησεν Μαρί
ἀντὶ ἀδελφὴν
ἀυτῆς λάθραι εἰποῦ
σα ὁ διδάσκαλος πά
ρεστι καὶ φωνεῖ σε
κεῖνη ὡς ἤκουσεν·
ἐγείρεται ταχύ· καὶ
ἐρχεται πρὸς αὐτόν·
οὔπω δὲ ἐλήλυθει εἰ
ς τὴν κώμην
ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήντησεν
αὐτῷ ἡ Μάρθα οἱ
οὖν Ἰουδαῖοι· οἱ ὄν
τες μετ' αὐτῆς ἐν
τῇ οἰκίᾳ· καὶ παρα
μυθούμενοι αὐ
τὴν· ἰδόντες τὴν
Μαρίαν· ὅτι ταχέ
ως ἀνέστη καὶ ἐξῆ
λθεν ἠκολούθησαν
αὐτῇ λέγοντες·

ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ
μνημεῖον· ἵνα κλαύ
σῃ ἐκεῖ· Μαρί
α· ὡς δὲ ἦλθεν ὅπου
ἦν Ἰησοῦς· ἰδοῦσα αὐτὸν·
ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς
πόδας· λέγουσα αὐ
τῷ Κε· εἰ ἦς ὧδε·
οὐκ ἂν ἀπέθανεν
μου ὁ ἀδελφός· Ἰς
οὖν· ὡς εἶδεν αὐτὴν
κλαίουσαν· καὶ τοὺς
συνελθόντας αὐ
τῇ Ἰουδαίους κλαί
οντας· ἐνεβρίμη
σατο τῷ πνεύ· καὶ ἐ
ταράξεν ἑαυτὸν
καὶ εἶπεν ποῦ τε
θείκατε αὐτόν
λ εἶπον αὐτῷ Κε·
ἔρχου καὶ ἴδε· ἔδα
κρυσιν οἱ ἔλεγον
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι ἴδε
πῶς ἐφίλει αὐτόν

Γ ινεσθεἐξαὐτῶνεἷ
πον οὐκἠδύνατο
οὗτος·θἀνοἰξαστοὺς
ὀφθαλμοὺστοῦτυ
φλοῦ·ποιῆσαι·ἵνα
καὶοὗτοςμὴἀποθά
νῃ ἸΟΥΝΗΠΑΛΙΝἐμ
βριμώμενοςἐνἐαυ
τῷ·ἔρχεταιεἰςτο
μνημεῖον ἦνδε
σπήλαιον καὶλίθος
ἐπέκειτοἐπαὐτῷ
ΛέγειἸΣ ἈΡΑΤΕΤΟΝ
ΛΙΘΟΝ ΛΕΓΕΙΑΥΤΩ
ΗΔΕΛΦΑΝΤΟΥΤΕ
ΦΗΝΙΚΟΓΟΣΜΑΡΘΑ
ΚΕ·ΗΔΗΟΖΕΙ ΤΕΤΑΡ
ΤΑΙΟΣΓΑΡΕΣΤΙΝ ΛΕ
ΓΕΙΑΥΤΗΙΣ ΟΥΚΕΙ
ΠΟΝΣΟΙ·ΕΤΙΕΑΝΠΙ
ΣΤΕΥΣΗΣ·ΟΨΗΤΗΝ
ΔΟΞΑΝΤΟΥΘΥ Η
ΡΑΝΟΥΝΤΟΝΗΛΙΘΟΝ·
ΟΥΗΝ ΟΤΕΘΝΗΚΩΣ

ΚΕΙΜΕΝΟΣ ΟΔΕΙΣ·Η
ΡΕΝΤΟΥΣΟΦΘΑΛΜΟΥΣ
ΑΝΩΚΑΙΕΙΠΕΝ ΠΡΟ·
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣΟΙ·ΟΤΙΗ
ΚΟΥΣΑΣΜΟΥ ΕΓΝΩΣΑ
ΗΔΕΙΝ ΟΤΙΠΑΝΤΟ
ΤΕΜΟΥΑΚΟΥΕΙΣ ΑΛΛΑ
ΔΙΑΤΟΝΟΧΛΟΝΤΟΝ
ΠΕΡΙΕΣΤΩΤΑ·ΕΙΠΟΝ·
ΙΝΑΠΙΣΤΕΥΣΩΣΙΝ·
ΟΤΙΣΥΜΕΑΠΕΣΤΕΙΛΑΣ
ΚΑΙΤΑΥΤΑΕΙΠΩΝ·
ΦΩΝΗΜΕΓΑΛΗΙ
ΚΡΑΥΑΣΕΝ ΛΑΖΑΡΕ·
ΔΕΥΡΟΕΞΩ ΚΑΙΕΞΗΛ
ΘΕΝΟΤΕΘΝΗΚΩΣ·
ΔΕΔΕΜΕΝΟΣΤΟΥΣΠΟ
ΔΑΣ·ΚΑΙΤΑΣΧΕΙΡΑΣ
ΚΕΙΡΙΑΙΣ·ΚΑΙΗΟΨΙΣ
ΑΥΤΟΥ·ΣΟΥΔΑΡΙΩ
ΠΕΡΙΕΔΕΔΕΤΟ ΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΟΙΣΟΙΣ ΛΥΣΑΤΕ
ΑΥΤΟΝ·ΚΑΙΑΦΕΤΕ
ΥΠΑΓΕΙΝ ΠΟΛΛΟΙΟΥΝ

ἐκ τῶν Ἰουδαίων·
οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν· καὶ θεασά
μενοι ἃ ἐποίησεν Ἰς·
ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ·ἐν τῷ·
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἀπῆλθον πρὸς τοὺς
φαρισαίους καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν Ἰς
υνηγαγον οὖν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖ
οι συνέδριον καὶ ἔλε
γον· τί ποιοῦμεν·
ὅτι οὗτος ὁ ἄνος πολ
λὰ ποιεῖ σημεῖα ἐ
ἀνάφωμεν αὐτὸν
οὕτως· πάντες πι
στεύσουσιν εἰς αὐτὸ
καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥω
μαῖοι· καὶ ἀροῦσιν ἡ
μῶν· καὶ τὸν τόπον
καὶ τὸ ἔθνος εἷς δὲ
τις ἐξ αὐτῶν Καϊά
φας ἀρχιερεὺς ὢν·

τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκεί
νου· εἶπεν αὐτοῖς
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐ
δὲν οὐδὲ διαλογί
ζεσθε· ὅτι συμφέ
ρει ὑμῖν· ἵνα εἷς ἄν
θρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ· καὶ μὴ ὅλον
τὸ ἔθνος ἀπόληται
τοῦτο δὲ· ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐκ εἶπεν ἀλλὰ ἀρ
χιερεὺς ὢν τοῦ ἐνι
αυτοῦ ἐκείνου· προ
φήτευσεν· ὅτι ἔμελ
λεν Ἰς ἀποθνήσκειν
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ
οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθ
νους μόνον· ἀλλ'
ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ
θυ τὰ διεσκορπισ
μένα· συνάγαγη
εἰς ἓν· ἀπ' ἐκείνης οὖν
τῆς ἡμέρας· συνε
βούλευσαντο· ἵνα

τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν φαρισαίων συνέδριον

ΑΠΟΚΤΕΙΝΩΣΙΝΑΥ
ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΣ· ΟΥΚΕ
ΤΙΠΑΡΡΗΣΙΑΠΕΡΙΕΠΑ
ΤΕΙΕΝΤΟΙΣΙΟΥΔΑΙΟΙΣ
ΑΛΛΑΑΠΗΛΘΕΝΕΚΕΙ
ΘΕΝΕΙΣΤΗΝΧΩΡΑΝ·
ΕΓΓΥΣΤΗΣΕΡΗΜΟΥ·
ΕΙΣΕΦΡΑΙΜΛΕΓΟΜΕ
ΝΗΝΠΟΛΙΝ· ΚΑΚΕΙ
ΔΙΕΤΡΙΒΕΝ· ΜΕΤΑ
ΤΩΝΜΑΘΗΤΩΝ
ΑΥΤΟΥ: ΗΝΔΕΕΓ
ΓΥΣΤΟΠΑΣΧΑΤΩΝΙΟ
ΥΔΑΙΩΝ· ΚΑΙΑΝΕ
ΒΗΣΑΝΠΟΛΛΟΙΕΙΣΙΕ
ΡΟΣΟΛΥΜΑΕΙΣΤΗΝ
ΧΩΡΑΣΠΡΟΤΟΥΠΑ
ΣΧΑΙΝΑΑΓΝΙΣΩΣΙΝ
ΑΥΤΟΥΣ· ΕΖΗΤΟΥΝ
ΟΥΝΤΟΝΙΗΝΚΑΙΕΛΕ
ΓΟΝΤΕΣΕΝΤΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΣΤΗ
ΚΟΤΕΣ· ΤΙΔΟΚΕΙ
ΜΗΝ· ΟΤΙΟΥΜΗΛ

ΘΗΕΙΣΤΗΝΕΟΡΤΗΝ;
ΑΠΕΔΩΚΕΙΣΑΝΔΕΟΙΑΡ
ΧΙΕΡΕΙΣΚΑΙΟΙΦΑΡΙΣΑΙ
ΟΙΕΝΤΟΛΑΣ· ΙΝΑΕΑΝ
ΤΙΣΓΝΩΠΟΥΕΣΤΙΝ·
ΜΗΝΥΣΗΟΠΩΣΠΙΑ
ΣΩΣΙΝΑΥΤΟΝ· ΟΥΝΙΣ·
ΡΟΕΞΗΜΕΡΩΝΤΟΥ
ΠΑΣΧΑ· ΗΛΘΕΝΕΙΣΚΗ
ΘΑΝΙΑΝ· ΟΠΟΥΗΝ
ΛΑΖΑΡΟΣΟΤΕΘΗΝ
ΚΩΣ· ΟΝΗΓΕΙΡΕΝΕΚ
ΝΕΚΡΩΝ ΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΥΝΑΥΤΩ· ΔΕΙΠΝΟΝ
ΕΚΕΙ· ΚΑΙΗΜΑΡΘΑ
ΔΙΗΚΟΝΕΙ ΟΔΕΛΑΖΑ
ΡΟΣ· ΕΙΣΗΝ· ΤΩΝΑΝΑ
ΚΕΙΜΕΝΩΝΣΥΝΑΥ
ΤΩ ΙΟΥΝΗΜΑΡΙΑ·
ΛΑΒΟΥΣΑΛΙΤΡΑΝΗΥ
ΡΟΥ· ΝΑΡΔΟΥΠΙΣΤΙ
ΚΗΣΠΟΛΥΤΙΜΟΥ·
ΗΛΙΦΕΝΤΟΥΣΠΟΔΑΣ
ΤΟΥΙΥ· ΚΑΙΕΞΕΜΑ

ΤΩΝΚΑΙΩΝ
ΡΟΕΞΗΜΕΡΩ
ΤΟΥΠΑΣΧΑ
5

ΓΥΣΤΟΠΑΣΧΑΤΩΝΙΟ
5
ΥΔΑΙΩΝ· ΚΑΙΑΝΕ
ΒΗΣΑΝΠΟΛΛΟΙΕΙΣΙΕ
ΡΟΣΟΛΥΜΑΕΙΣΤΗΝ
ΧΩΡΑΣΠΡΟΤΟΥΠΑ
ΣΧΑΙΝΑΑΓΝΙΣΩΣΙΝ
ΑΥΤΟΥΣ· ΕΖΗΤΟΥΝ
ΟΥΝΤΟΝΙΗΝΚΑΙΕΛΕ
ΓΟΝΤΕΣΕΝΤΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΣΤΗ
ΚΟΤΕΣ· ΤΙΔΟΚΕΙ
ΜΗΝ· ΟΤΙΟΥΜΗΛ

ζηντοὺσπόδασάν
τού, παίσθ·ριζῆνέ
αὐτῆς ἠδεοἰκία,
ἐπλησθ·η·ἐκτῆς
ὀσμῆςτούμύρου
λεγειούνεἰςἐκτῶν
μαθ·ητῶνἀυτού,
ἰούδασσίμωνοσ ἰ
σκαριώτης, ὁμέλ
λωναὐτὸνπαραδι
δόναι διατίτού
τοτὸμύρον, οὐκέ
πρᾶθ·ητριακοσίω
δηναρίων, καὶἐ
δόθ·ηπτωχοῖς ἦ
πενδ,ἐτοῦτο· οὐχ
ὅτιπερὶτῶνπτω
χῶνἐμέλεναὐτῷ
ἀλλ'ὅτικλέπτησἦν·
καὶτὸγλωσσόκομο
εἶχεν· καὶτὰβαλ
λόμενααἐβάσταζεν
ἔιπενοὖνὁἰς ἄφες
αὐτὴνεἰςτὴνη

μέραντοὐενή τα
φιασμόυμου, τε
τήρηκενἀυτό
τουςπτωχοὺςγάρ·
πάντοτεἐχετεμε
θ·ἑαυτῶν ἐμὲδε
οὐπάντοτεἐχετε
γνωοὖνὁχλοσπο
λὺςἐκτῶνἰουδαί
ων, ὅτιἐκεῖἐστιν·
κᾶϊ̈ἀφθ·ον, οὐδιὰ
τὸνἰ̈ησοῦν·ἀλλ
ἵνακαὶτὸνλαζ
ρονἴδωσιν, ὃνἤγει
ρενἐκνεκρῶν ἐ
βουλεύσαντοοὖν
οἱἀρχἰερεῖς·ἵνακ
τὸνλαζαρονἀπο
κτείνωσιν ὅτι
πολλοὶδιἀυτὸν·
ὑπῆγοντῶνἰ̈ου
δαίων·καὶἐπίστευ
ονεἰςτὸνἰ̈ν τὴε
πάῤῥιον·ὀχλοσπολυς

ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν
ὀρτὴν ἀκούσαντες
ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα ἔλαβον
τὰ βαΐα τῶν φοινί
κων καὶ ἐξῆλθον
εἰς ὑπάντησιν αὐ
τῷ καὶ ἔκραζον
ὡσαννά εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ βα
σιλεὺς τοῦ ἰσ
ὑρωνδ βοῖ σόναριον
ἐκάθισεν ἐπ αὐτῶ
καθὼς ἐστὶν γε
γραμμένον μὴ
φοβοῦ θυγατερσι
ὼν ἰδοὺ ὁ βασιλεύς
σου ἔρχεται καθή
μενος ἐπὶ πῶλον
ὄνου ταῦτα δὲ οὐ
κ ἔγνωσαν οἱ μα θη
ταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶ
τον ἀλλ ὅτε ἐδοξά

στη ἡ πρὸς τῶν ἑλλήνων

στη ἡ πρὸς τὸ τὸ εἰρη
σθαι ἡ
μᾶς ὅτι ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος
ὁ ὢν μετ αὐτοῦ ὅτε
τὸν λάζαρον ἐφω
νησεν ἐκ τοῦ μνη
μείου καὶ ἤγειρεν
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
διὰ τοῦτο καὶ ὑπή
ντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος
ὅτι ἤκουσαν τοῦτο
αὐτὸν πεποιηκέ
ναι τὸ σημεῖον ✠ οἱ φα
ρισαῖοι εἶπον
πρὸς ἑαυτούς θε ω
ρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφε
λεῖτε οὐδέν ἴδε ὁ κό
σμος ὀπίσω αὐτοῦ
ἀπῆλθεν ✠ ἦσαν
δέ τινες ἕλληνες ἐκ
τῶν ἀναβαινόντω

ΐνα προσκυνήσωσι
ἐν τῇ ἑορτῇ οὗτοι
οὓς προσήλυτους λέ
γουσι τοὺς ἀπὸ τῆς
σαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας
ὡς καὶ πρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες·
κε· θέλομεν τὸν
ἰησοῦν ἐρχεται
φίλιππος· καὶ λέγει
τῷ ἀνδρέᾳ καὶ πά
λιν ἀνδρέας καὶ φί
λιππος· λέγουσιν
τῷ ιω οδε ιϛ· ἀπε
κρίνατο αὐτοῖς λέ
γων ἐλήλυθεν
ὥρα ἵνα δοξασθῇ
ὁ υς τοῦ ἀν ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς τὴν
γῆν ἀποθάνῃ αὐ
τὸς μόνος μένει ἐ
ὰν δὲ ἀποθάνῃ πο

ρα ὁ φίλωνι τὴν ψχὴν
αὐτοῦ ἀπολέσει αὐ
τὴν καὶ ὁ μισῶν
τὴν ψχὴν αὐτοῦ·
ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ
τῳ εἰς ζωὴν αἰώνι
ον φυλάξει αὐτήν
ἐὰν ἐμοί τις διακο
νῇ ἐμοὶ ἀκολουθείτω
καὶ οπου εἰμὶ
ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διά
κονος ὁ ἐμὸς ἔσται
καὶ ἐάν τις ἐμοὶ δι
ακονήσῃ τοῦτον·
τοῦ πρ· νῦν ἡ ψ
χή μου τετάρακται
καὶ τί εἴπω· πέρσω
σον με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης ἀλλὰ διὰ
τοῦτο ἦλθον εἰς
τὴν ὥραν ταύτην
πέρ δόξασόν σου τὸ ὄνο
μα ἦλθεν οὖν φω

τεκτονυῶν
καὶ θαυμαζας καὶ πα
λιν διαζας ὁ υἱὸς
χλος θεστρικως καὶ
ἀκουσας ἐλεγεν
βροντην γεγονεναι
ἀλλοι ἐλεγον ἀγγε
λος αὐτῶ λελαλη
κεν ἀπεκριθησαν
καὶ εἰπεν οὐδιε μὲ
ἡ φωνη αὕτη γε
γονεν ἀλλα δι ὑμας
Νυν κρισις ἐστιν τοῦ
κοσμου τουτου
νυν ὁ ἀρχων τοῦ
κοσμου τουτου
ἐκβληθησεται ἐ
γω καγω ἐαν ὑψω
θω ἐκ της γης
πανταςελκυσω
πρὸς ἐμαυτον τοῦ
το δε ἐλεγεν· σημαι
νων ποιω θανα
τω ἤμελλεν ἀπο

θνησκειν ἀπεκρι
θη αὐτῶ ὁ ὄχλος ἡ
μεις ἠκουσαμεν ἐκ
του νομου· ὁτι ὁ χρ
ιστος μενει εἰς τον αἰω
να καὶ πως συ λε
γεις· ὁτι δει ὑψω
θηναι τον υἱον
του τοῦ ἀνου τις ἐστι
ὁυτος· ὁυς του ἀνου
εἰπεν οὐν αὐτοις ὁτι
ἐτι μικρον χρονον
το φως ἐν ὑμιν
ἐστιν περιπατει
τε· ἑως το φως ἐχε
τε· ἵνα μη σκοτι
α ὑμας καταλαβη
καὶ ὁ περιπατων
ἐν τη σκοτια· οὐ
κ οἶδεν ποὺ ὑπαγει
πιστευετε εἰς το φως·
ἵνα υἱοὶ φωτος·
γενησθε ταῦτα

γ ΑΥΤΑΕΛΑΛΗCΕΝΠΕΡΙ
ΚΑΙΑΠΕΛΘΩΝ Ε
ΚΡΥΒΗΑΠΑΥΤΩΝΗ
ΤΟCΑΥΤΑΔΕΑΥΤΟΥ
CΗΜΕΙΑΠΕΠΟΙΗΚΟ
ΤΟCΕΜΠΡΟCΘΕΝΑΥ
ΤΩΝΟΥΚΕΠΙCΤΕΥ
ΟΝΕΙCΑΥΤΟΝΙΝΑ
ΛΟΓΟCΘΗCΑΪΟΥΤΟΥ
ΠΡΟΦΗΤΟΥΠΛΗΡΩ
ΘΗΟΝΕΙΠΕΝΚΕ
ΤΙCΕΠΙCΤΕΥCΕΝΤΗ
ΑΚΟΗΗΜΩΝΗΚΑΙ
ΒΡΑΧΙΩΝΙΚΥΤΙ
ΝΙΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ
ΔΙΑΤΟΥΤΟΟΥΚΗΔΥ
ΝΑΝΤΟΠΙCΤΕΥΕΙΝ
ΟΤΙΠΑΛΙΝΕΙΠΕΝΗ
CΑΪΑC ΤΕΤΥΦΛΩ
ΚΕΝΑΥΤΩΝΤΟΥC
ΟΦΘΑΛΜΟΥC ΚΑΙ
ΠΕΠΩΡΩΚΕΝΑΥ
ΤΩΝΤΗΝΚΑΡΔΙ
ΑΝ ΪΝΑΜΗΠΤΑΣΙ

CΙΝΤΟΪCΟΦΟΚΛΕΟ
ΚΑΙΗΘΟΙCΩCΙΝΗΤΑΙ
ΚΑΡΔΙΑ· ΚΑΙΕΠΙCΤΡΕ
ΨΩCΙΝΗ ΚΑΠΑCΟΜΑΙ
ΑΥΤΟΥC ΤΑΥΤΑΕΙ
ΕΝΗCΑΪΑC· ΟΤΙΪΔΕΝ
ΤΗΝΔΟΞΑΝΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΕΛΑΛΗCΕΝΠΕΡΙ
ΑΥΤΟΥ ΟΜΩCΜΕΝ
ΤΟΙΚΑΙΕΚΤΩΝΑΡ
ΧΟΝΤΩΝ· ΠΟΛΛΟΙΕ
ΠΙCΤΕΥCΑΝΕΙCΑΥΤΟΝ
ΑΛΛΑΔΙΑΤΟΥC ΦΑΡΙ
CΑΙΟΥC· ΟΥΧΩΜΟΛΟ
ΓΟΥΝ· ΪΝΑΜΗΝΑΠΟ
CΥΝΑΓΩΓΟΙΓΕΝΩΝ
ΤΑΙ ΗΓΑΠΗCΑΝΓΑΡ
ΤΗΝΔΟΞΑΝΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝΜΑΛΛΟΝ· Η
ΠΕΡΤΗΝΔΟΞΑΝΤΟΥ
ΘΥ ΪCΔΕΕΚΡΑΞΕΝ
ΚΑΙΕΙΠΕΝ ΟΠΙCΤΕΥ
ΩΝΕΙCΕΜΕ· ΟΥΠΙCΤΕΥ
ΕΙΕΙCΕΜΕ· ΑΛΛΕΙCΤΟ

ΡΙΒ

ΑΠΑΝΤΑΤΑΜΕ ΚΑΙ
ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΕΜΕ ΘΕ
ΩΡΕΙΤΟΝΠΕΜΠΤΑΝ
ΤΑΜΕ ΕΤΩΝ ΦΩΣΕΙΣ
ΤΟΝΚΟΣΜΟΝΕΛΑΛΗ
ΣΑ· ΙΝΑΠΑΣΟΠΙΣΤΕΥ
ΘΗΣΕΙΣΕΜΕ· ΕΝΤΗ
ΣΚΟΤΙΑΜΗΜΕΙΝΗ
ΚΑΙΕΝΤΙΣΜΟΥΑΚΟΥ
ΣΗΤΩΝΡΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙΜΗΠΙΣΤΕΥΣΗ·
ΕΓΩΟΥΚΡΙΝΩΑΥΤΟ
ΟΥΓΑΡΗΛΘΟΝΙΝΑ
ΚΡΙΝΩΤΟΝΚΟΣΜΟΝ·
ΑΛΛΙΝΑΣΩΣΩΤΟΝ
ΚΟΣΜΟΝ· ΔΑΦΕΤΕΩΣ
ΕΜΕΚΑΙΜΗΛΑΜΒΑ
ΝΗΤΑΡΗΜΑΤΑ
ΜΟΥ· ΕΧΕΙΤΟΝΚΡΙ
ΝΟΝΤΑΑΥΤΟΝ· ΟΛΟ
ΓΟΣΟΝΕΛΑΛΗΣΑΕΚΕΙ
ΝΟΣΚΡΙΝΕΙΑΥΤΟΝ
ΕΝΤΗΕΣΧΑΤΗΗΜΕ
ΡΑ ΟΤΙΕΓΩΕΞΕΜΑΥ

ΤΟΥΓΑΡΟΥΚΕΛΑΛΗΣΑ·
ΑΛΛΟΠΕΜΨΑΣΑΜΕΝΟΣ
ΑΥΤΟΣΜΟΙΕΝΤΟΛΗΝ
Α, ΕΔ, ΩΚΕΝΤΙΕΙΠΩ
ΚΑΙΤΙΛΑΛΗΣΩ· ΚΑΙ
ΟΙΔΑ· ΟΤΙΗΕΝΤΟΛΗ
ΑΥΤΟΥΖΩΗΑΙΩΝΙ
ΟΕΣΤΙΝ· ΑΦΥΝΕΓΩ
ΛΑΛΩΚΑΘΩΣΕΙΡΗ
ΚΕΝΜΟΙΟΠΗΡΟΥΤΩΣ
ΛΑΛΩ· ΠΡΟΔΕΤΗΣ
ΕΟΡΤΗΣΤΟΥΠΑΣΧΑ·
ΕΙΔΩΣΟΙΣΟΤΙΗΛΘΕΝ
ΑΥΤΟΥΗΩΡΑ· ΙΝΑ
ΜΕΤΑΒΗΕΚΤΟΥΚΟ
ΜΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΟΣ
ΤΟΝΠΡΑ· ΑΓΑΠΗ
ΣΑΤΟΥΣΙΔΙΟΥΣΤΟΥΣ
ΕΝΤΩΚΟΣΜΩΕΙΣΤΕ
ΛΟΣΗΓΑΠΗΣΕΝΑΥΤΟΣ·
ΚΑΙΔΕΙΠΝΟΥΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΥΤΟΥΔΙΑΒΟΛΟΥ
ΗΔΕΝΕΒΛΗΚΟΤΟΣ
ΕΙΣΤΗΝΚΑΡΔΙΑΝ

ΐνα παραδῶ αὐτὸν
Ἰούδας Σίμωνος
Σκαριώτου.
ιδ ὡς οὖς ὁ τρώγων
μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα
ριε α ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός
με παραδώσει. καὶ
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει. καθὼς γέγραπται περὶ
αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται.
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ
οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος. καὶ λαβὼν
ἄρτον εὐλογήσας
ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ εἶπεν
λάβετε φάγετε
τοῦτό μού ἐστι τὸ
σῶμα. καὶ λαβὼν
ποτήριον εὐχαριστήσας
ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης
τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον
εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.
λέγω δὲ ὑμῖν
οὐ μὴ πίω ἀπ'
ἄρτι ἐκ τούτου
τοῦ γενήματος
τῆς ἀμπέλου
ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης ὅταν
αὐτὸ πίνω
μεθ' ὑμῶν
καινὸν ἐν τῇ
βασιλείᾳ
τοῦ πατρός
μου καὶ
ὑμνήσαντες
ἐξῆλθον
εἰς τὸ
ὄρος τῶν
ἐλαιῶν.
τότε λέγει
αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς πάντες
ὑμεῖς
σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ
γέγραπται
γάρ πατάξω
τὸν ποιμένα
καὶ διασκορπισθήσονται
τὰ πρόβατα
τῆς ποίμνης
μετὰ δὲ τὸ
ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς
εἰς τὴν
Γαλιλαίαν
ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Πέτρος
εἶπεν αὐτῷ
εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται
ἐν σοί
ἐγὼ οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι
ἔφη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς ὅτι
ἐγὼ σοὶ
λέγω ὅτι
σὺ σήμερον
ταύτῃ τῇ
νυκτὶ πρὶν
ἀλέκτορα
φωνῆσαι
τρὶς ἀπαρνήσῃ
με ὁ δὲ
περισσοτέρως
ἐλάλει
μᾶλλον
ἐὰν δέῃ
με συναποθανεῖν
σοι οὐ μή
σε ἀπαρνήσομαι
ὡσαύτως
δὲ καὶ
πάντες
ἔλεγον
τότε
λέγει
αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς
καθίσατε
αὐτοῦ
ἕως
ἀπελθὼν
προσεύξωμαι
ἐκεῖ
παραλαβὼν
τὸν Πέτρον
καὶ τοὺς
δύο υἱοὺς
Ζεβεδαίου
ἤρξατο
λυπεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν
τότε λέγει
αὐτοῖς
περίλυπός
ἐστιν ἡ
ψυχή μου
ἕως θανάτου
μείνατε
ὧδε καὶ
γρηγορεῖτε
μετ' ἐμοῦ
καὶ προελθὼν
μικρὸν
ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ
προσευχόμενος
καὶ λέγων
πάτερ μου
εἰ δυνατόν
ἐστιν
παρελθέτω
ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον
τοῦτο
πλὴν οὐχ
ὡς ἐγὼ
θέλω
ἀλλ' ὡς
σύ
καὶ ἔρχεται
πρὸς τοὺς
μαθητὰς
καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς
καθεύδοντας
καὶ λέγει
τῷ Πέτρῳ
οὕτως οὐκ
ἰσχύσατε
μίαν ὥραν
μετ' ἐμοῦ
γρηγορῆσαι
γρηγορεῖτε
καὶ
προσεύχεσθε
ἵνα μὴ
ἔλθητε
εἰς
πειρασμόν
τὸ μὲν
πνεῦμα
πρόθυμον
ἡ δὲ
σὰρξ
ἀσθενής
πάλιν
ἐκ δευτέρου
ἀπελθὼν
προσηύξατο
λέγων
πάτερ μου
εἰ οὐ
δύναται
τοῦτο
τὸ ποτήριον
παρελθεῖν
ἐὰν μὴ
αὐτὸ
πίω
γενηθήτω
τὸ θέλημά
σου
καὶ ἐλθὼν
πάλιν
εὗρεν
αὐτοὺς
καθεύδοντας
ἦσαν γὰρ
αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοὶ
βεβαρημένοι
καὶ
ἀποκριθέντες
οὐκ
ἤδεισαν
τί
αὐτῷ
λαλήσωσιν
καὶ
ἀφεὶς
αὐτοὺς
πάλιν
ἀπελθὼν
προσηύξατο
τὸ τρίτον
τὸν αὐτὸν
λόγον
εἰπών
τότε
ἔρχεται
πρὸς τοὺς
μαθητὰς
καὶ λέγει
αὐτοῖς
καθεύδετε
τὸ λοιπὸν
καὶ
ἀναπαύεσθε
ἰδοὺ
ἤγγικεν
ἡ ὥρα
καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου
παραδίδοται
εἰς χεῖρας
ἁμαρτωλῶν
ἐγείρεσθε
ἄγωμεν
ἰδοὺ
ἤγγικεν
ὁ παραδιδούς
με
πάντες
δὲ
εἰπόντες

τον παραδιδουν
ταλαντον απ αυτου
τοειπεν ουχι παν
τες καθαροι εστε
τρουνενι πεντουτο
πο δασαυτων και
ελαβεν ταϊματια
αυτου ανα πεσων
παλιν ειπεν αυτοις
γινωσκετε τι πε
ποιηκα υμιν ·
μεις φωνειτε με
οκς και ο διδασκα
λος και καλως λε
γετε ειμι γαρ
ου νεγω νιψα
μων τους πο δας
οκς και ο διδασκα
λος και υμεις ο
φιλει εαλλη λων
νιπτειν τους πο
δας υπο δειγμα
γαρ εδωκα υμιν
ινα καθως εγω

ποιησα υμιν και
υμεις ποιειτε αμ
ην αμην λεγω υ
μιν ουκ εστιν δου
λος μειζων του
κυ αυτου ουδε απο
στολος μειζων του
πεμψαντος αυτον
ει ταυτα οιδατε
μακαριοι εστε εαν
ποιειτε αυτα :
υπερ παντων υ
μων λεγω ουκ εγω οι
δα τινας εξελε
μην αλλ ινα γρα
φη πληρωθη ο
τρωγων μετ εμου
τον αρτον επηρεν
επ εμε τον πτερ
να αυτου απ αρ
τι λεγω υμιν προ
του γενεσθε ινα
ταν γενηται πιστευ
ητε οτι εγω ειμι

ρκς α Λ μηνα μηνλεγω ν
μιν · ολαμβανωη
αντιναπεκ ϕωε
μελαμβανει · οδ ε
μελαμβανωνλαμ
βανειτονπεμ ϕαν
ρκα α ταμε · ταυταει
πωηοϊσεταραχθη
τωπνικαιεμαρτυ
ρησενκαιειπεν · α
μηνα μηνλεγω
υμιν · οτιειςεξ υ
μωνπαραδωσειμε ·
ρκβ α Λ εγουσινειςαλλη
λουσοιμα ϕητ αι ·
απορουμενοιπερι
τινοσλεγει ηνδ ε
ρκγ α Λ ακειμενοσειςεκ
των μα ϕητων
ανακειμενωνκολ
πωτουιυωηνηγαπα
οις · νευειουν τον
τωσιμωνπετρος
πυθεσθαιτισαν

ειηπερι ουλεγει · επι
πεσωηουνεκεινος
ουτωσεπιστρεψας
τουμιωνδωσω
αυτω · καιεμβα
ρκδ ψ αστουμιωνλαμ
βανειτονδιδωσιν
ιουδασιμωνοσκα
ριωτου · καιμετα
τουμιωντουτεει
σηλθενεισεκεινον
οσατανας · λεγειουν
ρκε α αυτωοις · οποιειις
ποιησονταχιον ·
τουτοδουδεισε
γνωτωναναγκει
μενωνπροστιει
πεναυτω · τινες
γαρεδοκουνεπει
τουγλωσσοκομουν

ειχεν

ΧΕΝΪΟΥΔΑΣΟΥΤΙΛΕΓΕΙ
ΑΥΤΩΙΟΙΣ·ΑΓΟΡΑΣΟΝ
ΩΝΗΧΡΕΙΑΝΕΧΟΜΕΝ
ΕΙΣΤΗΝΕΟΡΤΗΝΗΤΟΙΣ
ΠΤΩΧΟΙΣΪΝΑΤΙΔΩ·
ΛΑΒΩΝΗΫΝΕΓΚΕΝ
ΟΝΕΚΕΙΝΟΣΕΞΗΛΘΕΝ
ΕΥΘΕΩΣ·ΗΝΔΕΝΥΞ
ΟΤΕΕΞΗΛΘΕΝ·ΛΕΓΕΙΟΙΣ·

ΝΥΝΕΔΟΞΑΣΘΗΟΥΣΤΟ
ΑΝΟΥ·ΚΑΙΘΕΔΟΞΑΣ
ΘΗΕΝΑΥΤΩΘΕΙΟΣ
ΕΔΟΞΑΣΘΗΕΝΑΥΤΩ·
ΚΑΙΘΕΔΟΞΑΣΕΙΑΥ
ΤΟΝΕΝΕΑΥΤΩ·ΚΑΙ
ΕΥΘΥΣΔΟΞΑΣΕΙΑΥ
ΤΟΝΤΕΚΝΙΑ·ΕΤΙ
ΜΙΚΡΟΝΗΜΕΘΥΜΩΝ
ΕΙΜΙ·ΖΗΤΗΣΕΤΕΜΕ
ΚΑΙΚΑΘΩΣΕΙΠΟΝ
ΤΟΙΣΪΟΥΔΑΙΟΙΣ·ΟΤΙ
ΟΠΟΥΕΓΩΥΠΑΓΩ·
ΥΜΕΙΣΟΥΔΥΝΑΣΘΕ
ΕΛΘΕΙΝ·ΚΑΙΥΜΙΝ

ΛΕΓΩΑΡΤΙΗΝΕΝΤΟ
ΛΗΝΚΑΙΝΗΝ·ΔΙΔ
ΜΙΝΥΜΙΝ·ΙΝΑΑΓΑ
ΠΑΤΕΑΛΛΗΛΟΥΣ·ΚΑ
ΘΩΣΗΓΑΠΗΣΑΥΜΑΣ
ΚΑΙΥΜΕΙΣ·ΑΓΑΠΑ
ΤΕΑΛΛΗΛΟΥΣ·ΕΝ
ΤΟΥΤΩΓΝΩΣΟΝΤΑΙ
ΠΑΝΤΕΣ·ΟΤΙΕΜΟΙΜΑ
ΘΗΤΑΙΕΣΤΕ·ΕΑΝΑ
ΓΑΠΗΝΕΧΗΤΕΕΝΑΛ
ΛΗΛΟΙΣ·ΛΕΓΕΙΑΥΤΩ
ΣΙΜΩΝΠΕΤΡΟΣ·ΚΕ·
ΠΟΥΥΠΑΓΕΙΣ·ΑΠΕ
ΚΡΙΘΗΑΥΤΩΙΟΣ
ΠΟΥΥΠΑΓΩ·ΟΥΔΥ
ΝΑΣΑΙΜΟΙΝΥΝΑΚΟ
ΛΟΥΘΗΣΑΙΥΣΤΕΡΟΝ
ΔΕΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙΣΜΟΙ·
ΛΕΓΕΙΑΥΤΩΠΕΤΡΟΣ·
ΚΕ·ΔΙΑΤΙΟΥΔΥΝΑ
ΜΑΙΣΟΙΑΚΟΛΟΥΘΗ
ΣΑΙΑΡΤΙΤΗΝΨΥ
ΧΗΝΜΟΥΥΠΕΡΣΟΥ

τοῦ ἡσυχάσαι ἀπεκρίθη
οἷς ἔστιν τὴν ψυχὴν
σου ὑπερέμου σθαι ἡσυχίς
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι ὅτι μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσει ἕως σοῦ ἀ
παρνησείμε τρεῖς
πάρασσε σθαι ὑμῶν
ἡ καρδία πιστεύ
εται εἰς τὸν θν καὶ
εἰς ἐμὲ πιστεύε τε
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρς
μου μοναὶ πολλαί
εἰσιν εἰ δὲ μὴ εἶ
πον ἂν ὑμῖν ὅτι πο
ρεύομαι ἑτοιμάσαι
τόπον ὑμῖν καὶ
ἐὰν πορευθῶ ἑτοι
μάσαι ὑμῖν τόπον
πάλιν ἔρχομαι καὶ
παραλήμψομαι ὑμᾶς
πρὸς ἐμαυτόν ἵ
να ὅπου εἰμὶ ἐγὼ
καὶ ὑμεῖς ἦτε καὶ

ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἶ
δατε καὶ τὴν ὁδὸν οἴ
δατε καὶ λέγει αὐτῷ
θω μᾶς κύριε οὐκ οἴδα
μεν ποῦ ὑπάγεις
καὶ πῶς δυνάμε θα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς ἐγω
εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλή
θεια καὶ ἡ ζωή οὐ
δεὶς ἔρχεται πρὸς τὸ
πρα εἰ μὴ δι ἐμοῦ
εἰ ἐγνώκειτέ με
καὶ τὸν πρα μου ἐγνώ
κειτε ἂν καὶ ἀπ ἄρ
τι γινώσκετε αὐ
τὸν καὶ ἑόρακατε
αὐτὸν λέγει αὐτῷ
φίλιππος κύ δει
ξον ἡμῖν τὸν πρα
καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰς τοσού
τον χρόνον μεθ ὑ
μῶν εἰμι καὶ οὐκ

κεγνωκασιμεφιλη
με ὅτεωρακωσεμε·
εωρακεντονπρα
κασινωσουλεγεις·
ειζωντηνπιστον
πραγματευσησεις·
ὅτιεργωεντωπρι·
καιοπηρενεμοιεστι
αρνιματα·λεγωυμιν·
λωυμιν·απεμαν
τουουλαλω + ὁδε
πηρενεμοιμενω·
αυτοσποιητααεργα
πιστευετεμοι·ὅτι
εγωεντωπρι·καιο
πηρενεμοι+ειδε
μη·διαταεργααυ
τα·πιστευετεμοι+
Αμηναμην·λεγω
υμιν+οπιστευω
εισεμε·ταεργα·α
εγωποιω·καικει
νοςποιησει+καιμει
ζονατουτων·ποι

ησειοπτιεγωπρος
τονπρακλησορευ
οντωι καιοτιανα
γνησητε·ενεγωμο
ματιμουκρουστο
ποιησω+ηναδοξα
σθωποπηρενταωω+
ανεγναγνησητε·
ενεγωομολογιτω·
εγωτουτοποιησω+
εαναγαπατεμε·
τασεντολαστασε
μαστηρησατε·
καιεγωερωτησω
τονπρα·καιαλλον
παρακλητονδωσ
ειυμιν·ηναμενη
με·υμωνειστον
αιωνα+τοπνατης
αληθειας·ὁκοσμος·
ουδυνατααικειν·
οτιουθεωρειαυτο·
ουδεγινωσκειαυ
τοτυμειςδεγινω

τ τ παρ

σκεταυτῷ· ὁτηπα
ρυμῖνμενει καῖ
ενυμῖνεσταιοὐκα
φησωυμασορφανδε
ερχομαιπροσυμᾶς
ετιμικρονκαιὁ
κοσμοσμε· ὁυκετι
θεωρειτυμειςδε
θεωρειτεμε· ὁτι
εγωζῶκαιυμειῖς
ζησεσθεενεκει
νηντῆνημερα· υ
μειςγνωσεσθε· ὁ
τιεγωεντῷπρῖ
μου· καιυμειςεν
μοῖ· καιεγωεν
μῖν· ὲχωντας
εντολασμουκαι
τηρῶναυτας· ὲ
κεῖνοσεστινὁαγα
πῶνμε· ὁδεαγα
πῶνμε· ἀγαπηθη
σεταιὑποτοῦπρε
μου· καιεγωαγα

πησωαυτον· και
εμφανισωαυτῶν
εμαυτῷ· λεγειαυ
ωϊουδαοὐχοϊσκα
ριωτης· κε· καιτι
γεγονεν· οτιημῖν
μελλεισεμφανι
ζεινσεαυτονκαιον
χιτωκοσμω· απε
κρῖθη· οῖς· καιειπε
αυτῶ· εαντισαγα
πᾶμε· τονλογον
μουτηρησει· καιὁ
πᾶρμου· ἀγαπησει
αυτον· καιπροσαν
τονελευσομεθα·
καιμονηνπαραν
τῶποιησωμεν·
μηαγαπῶνμε·
τουςλογουςμουοὐ
τηρεῖ· καιὁλογος·
ὁνακουετεοὐκε
στινεμοςαλλατοῦ
πεμψαντοςμεπρς·

ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μενων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα· καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν· εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτε με ἐχάρητε ἄν· ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν· καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου μουάρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πήρ· οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε ἀγωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρ

πον φερον· κα· ερει
αυτο· ϊνακαρπον
πλιονα φερη· η δη
υμεις κα· αροι εστε
δια τον λογον ζον λε
λαλη κα υμιν· μει
νατε εν εμοι· κα γω
εν υμιν· κα· ως το
κλημα· ου δυνα τε
καρπον φερειαφ ε
αυτου· εαν μη μει
νη εν τη αμπελω·
ουτως ουδε υμεις
εαν μη εν εμοι μη
νητε· εγω ειμι η
αμπελος υμεις τα
κλημα τα· ο μεν
εν εμοι· κα γω εν
αυτω· ουτως φερει
καρπον πολυν· ο
τι χωρις εμου· ου
δυνασ· ε ποιειν ου
δεν εαν μη τις μει
νη εν εμοι· εβλη θη
εξω ως το κλημα·
και εξηρανθη· και
συναγουσιν αυτα·
και εις το πυρ βαλου
σι και καιε ται· εαν
μεινητε εν εμοι·
και τα ρηματα μου
εν υμιν μεινη· ο ε
αν θελητε αιτη
σασθε· και γενησε ται
υμιν· εν τουτω ε
δοξασθη ο πατηρ μου
ϊνα καρπον πολυν
φερητε· και γενη
σθε εμοι μαθηται·
καθως ηγαπησεν με
ο πηρ· κα γω ηγαπη
σα υμας· μεινατε
εν τη αγαπη τη εμη·
εαν τας εντολας μου
τηρησητε· μενει
τε εν τη αγαπη μου·
καθως εγω τας εν
τολας του πρς μου

τετηρηκα· καιμε
ηνωαυτοῦ ενεντηα
γαπηι τεαυτεαλλη
λουσκαθωσηγα
πησαυμαςτμεῖ
ζοηαυτησαγα
πην· ουδειςεχει·
ἵναπιστηνψυχη
αὐτοῦτεθῆ·υπερτων
φιλωναὐτοῦ·
υμεῖςφιλοιμουεστε·
ἐανποιητεὅσαἐγω
ἐνετελλομαιυμῖν·
ουκετιυμαςλεγω
δουλουςοτιοδου
λος· ουκοιδενοτιποι
ειαυτουοικοδυμας

δεδικαφιλους·
οτιπαντα· ἀνικου
σαπαρατουπρεσβου·
εγνωρισαυμῖν·
ουχυμεῖςμεεξελε
ξασθεαλλεγωεξε
λεξαμηνυμας·
καιεθηκαυμας·
ἵναυμεῖςυπαγη
τε·καικαρπονφε
ρητε·καιοκαρπος
υμωνμενηι·ἵνα
οτιἀναιτησηιτε
τονπρα·ἐντωονο
ματιμουδωειυμῖν·
ἀυταἐντελλομαι
υμῖν·ἵναἀγαπα
τεαλληλουσ·ειοκο
σμοσυμαςμισει·γι
νωσκετε·οτιεμε
πρωτονυμωνμε
μισηκενειειστου
κοσμουητε·οκο
σμοσἂντοἴδιον

φιλεκτιδεικ
κοσμουνικεστε
αλλαιγωεξελεξαμη
ύμαςεκτουκοσμου
διατουτομισεί
μαςοκοσμοσμιση
μονευετετουλογο
ουεγωείπονυμιν
ουκεστινδουλος
μειζωντουκυριου
τουτειεμεδιωξα
καιυμαςδιωξουσ
ινκαιτονλογον
μουτηρησαν καί
τονυμετεροντη
ρησουσινάλλατα
ΤΑΠΑΝΤΑΠΟΙΗΣΟΥ
σινυμινδιατοο
νομαμουότιού
κοιδασιτονπεμψα
νταμεθειλιηλθον
καιελαλησαυτοις
αμαρτιανουκειχ
ονηνυνδεπρο

φασινουκεχουσιν
περιτησαμαρτι
ασαυτωνηκεισ
ωσηνκαιτονπρα
μουμισεικαιτηρ
γαμηεποιησαμαν
τοις·δουδειςαλλος
πεποιηκενταμαρ
τιανουκειχον
νυνδεκαιεορακασιν
καιμεμισηκασιν
καιεμεκαιτονπρα
μουαλλιναπλη
ρωθωσινολογοσογεγραμ
μενοσενταωνομω
αυτων οτιεμισησ
ανμεδωρεαν
ταν δεαφ ημωπαρα
κλητος ονεγωειμι
τωυμινπαρατου
προ πατησαλη
θειας οπαρατου
πρεσκπορευεται
εκεινοσμαρτυρη

σεπτεμβριεικλου + καιν
ομοιως εμαρτυ
ρικητω υπατιαπαρχης
μυτεμουεστανταν
θαλελαληκαυμιν
ιναμηεκκανδαλι
σθητεταποσυναγω
γουσποιησουσινυμας +
αλλερχεταιωραινα
πασαποκτεινασυ
μασδοξηλατρειαν·
προσφερειντωθεω +
καιταυταποιησου
σιν· οτιουκεγνω
σανταπατερατουδε
μεταλλατατουταλε
λαληκαυμιν· ινα
οταναελθηηωρα·
μνημονευητε
αυτωνοτιεγωειπ
ονυμιν + ταυτα
δευμινεξαρχησου
κειπον· οτιμεθυ
μωνημμην + ην

δευπαγωπροσωπον
πεμψανταμε·
καιουδειςεξυμων
ερωταμε· που
παγεις + αλλοτιγα
θαλελαληκαυμιν
ημυπη· πεπληρω
κενυμωντηνη
καρδιαν + αλλεγω
τηναληθειανη
γωυμιν + συμ
φερειυμιν· ινα
γωαπελθω + ηαν
γαρεγωμηαπελ
θω· οπαρακλητος
ουκελευσεταιπρος
υμας + εανδεπο
ρευθω· πεμψω
αυτονπροσυμας +
καιελθωνεκεινος
ελεγξειτονκοσμον
περιαμαρτιαςκαι
περιδικαιοσυνης
καιπερικρισεως +

περιαμαρτιασειν·
οτιουπιστευουσιν
εισεμε+περιδικαι
οσυνησαξ· οτιπρος
τονπραμουυπαγω
καιουκετιθεωρει
τεμε+περιδεκρι
σεως· οτιοαρχων
τουκοσμουτουτου
κεκριται+ετιπολ
λαεχωλεγεινυμι·
αλλουδυνασθαι
βασταζειναρτι+
τανδεελθειεικει
νος· τοπνατησα
ληθειαςοδηγησει
υμαςειςπασαν·
τηναληθειαν+ ρμη γ
ουγαρλαλησειαφε
αυτου· αλλοσαλη
σει·
καιταερχομενα
ναγγελειυμιν+
κεσοιεμεδοξασει·

οτιεκτουεμουλη
ψεταικαιαναγγε
λειυμιν+
λαμβανειεκτου
εμουκαιαναγγε
λειυμιν+
μικρον· καιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιοψε
σθεμε· οτιυπαγω
προστονπρα+ρμθ α
ειπον· οτιεκτο
υεμουλαμβανει
καιαναγγελειυμιν+
μικρον· καιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·
μικρονκαιουθε
ωρειτεμε· καιπα
λινμικρονκαιο
ψεσθεμε· καιοτι
υπαγωπροστονπρα+
γειπονουνεκτωνμα
θητων αυτου προς
αλληλουςτιεστι
τουτοολεγειημιν·

μικρὸν οὐκοἶδα
μὴντιλαλεῖ ἐγκω
σὺνηῖν· ὅτιηὐφελή
σαιτονερωτᾶη·
καὶεἶπεναὐτοῖς
περὶτούτουζητεῖ
τεμεταλλήλων·
ὅτιεἶπον· μικρὸν
καὶοὐθεωρεῖτέμε·
καὶπάλινμικρὸν
καὶὄψεσθέμε· ἀ
μὴνἀμὴν· λέγω
ὑμῖν ὅτικλαύσε
τε· καὶθρηνήσε
τεὑμεῖς· ὁδὲκό
σμοςχαρήσεται·
ὑμεῖςδὲλυπηθή
σεσθε ἀλλὰλύπη
ὑμῶν· εἰςχαρὰν
γενήσεται ἡγυ
νὴὅταντίκτη·
λύπηνἔχει· ὅτι
ἦλθενἡὥρααὐ
τῆς ὅτανδὲτέκη

ηνἐστὸπαιδίον·
οὐκέτιμνημονεύ
ειτῆςθλίψεως· δι
ὰτὴνχαρὰν· ὅτι
ἐγεννήθηἄνθρω
πονεἰςτὸνκόσμον· καὶ
ὑμεῖςοὖν· νῦν
μὲνλύπηνἔχετε·
πάλινδὲὄψομαιὑ
μᾶς· καὶχαρήσεται
ὑμῶνἡκαρδία
καὶτὴνχαρὰνὑμῶν
οὐδεὶςαἴρειἀφ' ὑ
μῶν· καὶἐνἐκεί
νητῇἡμέρᾳ· ἐμὲ
οὐκἐρωτήσετεοὐδὲ
μὴνἀμὴν· λέγω
ὑμῖν· ὅτιὅσανἂν
αἰτήσητετὸν
πατέραἐντῷὀνόμα
τίμου· δώσειὑ
μῖν· ἕωςἄρτι· οὐ
κἠτήσατεοὐδὲν
ἐντῷὀνόματίμου·

λυφ·αεἰστὸνκοσμὸ
πάλινἀφνιμῖτον
κόσμον·καὶπορεύ
ομαιπρὸςτὸνπρα
λέγουσινἑαυτοῖ
μα·φ·ητ·αἱαὐτοῦ
ἴδ,ενῦνπαρρησια
λαλεῖς·καὶπαροι
μίανοὐδεμίαν
λέγεις νῦνοἴδ,α
μεν·ὅτιοἶδ,ασπαν
τα καὶοὐχρείαν
ἔχεις·ἵνατίςσεἐρω
τᾷ ἐντοῦτῳπι
στεύομεν·ὅτιἀπὸ
θ·υ·ἐξῆλφες ἀ
πεκρίθ·ησαναὐτοῖςὁΐς

ρνε Ἀρτιπιστεύετε ἴ
δουἔρχεταιὥρα·
καὶνῦνἐλήλυθεν·
ἵναςκορπισθ·ητε
ἕκαστοςεἰςτὰἴδια
καὶἐμὲμόνονἀφῆ
τε καὶοὐκείμὶμό
νος·

ρνδ Ἀἰτεῖτεκαὶλήμ
ψεσθε ἵναἡχαρὰὑμῶν
ἦπεπληρωμένη·
ταῦταἐνπαροιμί
αιςλελάληκαὐτοῖς
ἀλλ᾽ἔρχεταιὥρα·
ὅτεοὐκέτιἐνπαροι
μίαιςλαλήσωὑμῖν·
ἀλλὰπαρρησίαπερὶ
τοῦπρὸςἀπαγγελῶ
ὑμῖν ἐνἐκείνη
τῇἡμέρᾳ·ἐντῷ
ὀνόματίμουαἰτῆ
σεσθ·ε·καὶοὐλέγω
ὑμῖν·ὅτιἐγὼἐρω
τήσωτὸνπρ̄ὰπερὶ
ὑμῶν αὐτὸςγὰρ
ὁπ̄ρφιλεῖὑμᾶς·
ὅτιὑμεῖςἐμὲπεφι
λήκατεκαὶπεπι
στεύκατε·ὅτιἐγὼ
παρὰτοῦθ·ῦἐξῆλ
θον ἐξῆλθονπα
ρὰτοῦπρ̄ὸς·καὶἐλή

ὅτι ὁ πῆρ μέτεμόν
ἐστιν ταῦτα λελα
ληκα ὑμῖν· ἵνα ἐν
ἐμοὶ εἰρήνην ἔχη
τε· ἐν τῷ κόσμῳ·
θλῖψιν ἔχετε· ἀλ
λὰ θαρσεῖτε· ἐγὼ
νενίκηκα τὸν κό
σμον ¶ ταῦτα ἐλά
λησεν Ἰησοῦς· καὶ ἐπὶ
ρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ εἶπεν :

¶ πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥ
ρα δόξασον σοῦ τὸν
υἱόν· ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξου
σίαν πάσης σαρκός·
ἵνα πᾶν ὃ δέδω
κας αὐτῷ δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰ
ώνιον αὕτη δέ
στιν ἡ αἰώνιος ζω

ἡ ἵνα γινώσκωσίν
σε τὸν μόνον ἀλη
θινὸν θεὸν καὶ ὃν
ἀπέστειλας Ἰησοῦν
Χριστόν· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς τὸ ἔργον ἐτέλει
ωσα ὃ δέδωκάς μοι
ἵνα ποιήσω καὶ νῦν
δόξασόν με σύ πάτερ
παρὰ σεαυτῷ τῇ
δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ
τοῦ τὸν κόσμον εἶ
ναι παρά σοι ἐφα
νέρωσά σου τὸ ὄνο
μα τοῖς ἀνθρώποις οὓς
δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ
κόσμου· σοὶ ἦσαν
κἀμοὶ αὐτοὺς δέ
δωκας· καὶ τὸν λό
γον σου τετηρήκα
σιν νῦν ἔγνωκαν·
ὅτι πάντα ὅσα δέ
δωκάς μοι παρὰ
σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ

ρηματαἀδεδωκάς
μοιδεδωκαἀυτοῖς
καιἀυτοιἐλαβον·
καιἐγνωσανἀληθῶς
ὁτιπαρασοῦἐξῆλθον·
καιἐπιστευσανὁτι
σύμεἀπέστειλας.
Ἐγωπερὶἀυτῶνἐρω
τῶ· οὐπερὶτοῦκο
σμουἐρωτῶ· ἀλλα
περὶὧνδεδωκάς
μοιὁτισοιεἰσὶν καὶ
τἀἐμὰπάντα· σά
ἐστὶν· καὶτασάἐμά·
καὶδεδοξασμαιἐν
αὐτοῖς καὶοὐκέτι
εἰμὶἐντῶκοσμῳ
καὶοὗτοιἐντῶκο
σμῳεἰσὶν· καὶἐγῳ
προσἐρχομαι πἔρ
ἁγιε· τηρησονἀυ
τοὺςἐντῶὀνόμα
τίσου· ὧῦδεδωκάσμοι
ἵναὦσινἓν καθως

καὶημεῖς ὁτἐνὶμὴ
μετἀυτῶνἐντῶ
κοσμῳ· ἐγωἐτὴ
ρουναὐτοὺς· ἐντῶ
ὀνοματίσου ὁυςδε
δωκάσμοιἐφυλα
ξα· καὶοὐδεὶςἐξἀυ
τῶναπωλετο· εἰ
μὴὁῦἱὸςτηςἀπωλεί
ας· ἵναἡγραφὴπλη
ρωθῆ· νῦνδε· προς
σἐρχομαι καὶταῦ
ταλαλῶἐντῳκο
σμῳ· ἵναἐχωσὶν
τὴνχαρὰντὴνἐ
μὴν· πεπληρωμε
νὴνἐναὐτοῖς·

Ἐγωδεδωκαἀυτοῖς
τὸνλὸγονσου καὶ
ὁκόσμος· ἐμίσησεν
αὐτοὺς· ὁτιοὐκεἰ
σὶνἐκτοῦκόσμου
καθωςἐγω· ἐκτοῦ
κόσμουοὐκεἰμὶ

ου κέρωτῶ· ἵνα ἁ
ρπασθῶ ἐκτοῦ
κόσμου· ἀλλ ἵνα τη
ρηθῶ ἐκτοῦ
πονηροῦ ἐκτοῦ
κόσμου οὐκ εἰσὶν
καθὼς ἐγὼ ἐκτοῦ
κόσμου οὐκ εἰμὶ
Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου ὁ
λόγος ὁ σὸς ἀλήθει
ἐστιν
καθὼς ἐμὲ ἀπέστει
λας εἰς τὸν κόσμον
κἀγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς τὸν κό
σμον καὶ ὑπὲρ αὐ
τῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτόν· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ὦσιν ἡγια
σμένοι ἐν ἀληθείᾳ
Οὐ περὶ τούτων δὲ
ἐρωτῶ μόνον· ἀλ
λὰ καὶ περὶ τῶν πι

στευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμὲ ἵνα πάντες
ἓν ὦσιν· καθὼς σὺ
πάτερ ἐν ἐμοὶ· κἀγὼ
ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν
ἵνα ὁ κόσμος πιστεύ
σῃ ὅτι σύ με ἀπε
στειλας· καὶ ἐγὼ
τὴν δόξαν ἣν δε
δωκάς μοι δέδω
κα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς
ἓν ἐσμεν ἐγὼ ἐν αὐ
τοῖς· καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ
ἵνα ὦσιν τετελειω
μένοι εἰς ἓν καὶ ἵνα
γινώσκῃ ὁ κόσμος
ὅτι σύ με ἀπέστειλας
καὶ ἠγάπησας αὐ
τοὺς· καθὼς ἐμὲ
ἠγάπησας πρὸ· ὁὺς
δέδωκάς μοι θέλω

ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνων καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς

ρνζ 1

ρνα Γ

ρνη Α

ρνθ 1

ρνς Α

ἀνταρίπωνοῖς· ἐ
ζήλωσεν οὖν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
περὶ αὐτοῦ χειμάρ
ρου τῶν κέδρων·
ὅπου ἦν κῆπος· εἰς

ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὸν Ἰ δεῖδ ἐκαὶ ῑ
οὐδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν τόπον·
ὅτι πολλάκις συνῆ
χθη καὶ οἷς εἶπε
τὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὁ ὑς̔ Ἰούδας·
λαβὼν τὴν σπεῖ
ραν καὶ ἐκ τῶν ἀρ
χιερέων καὶ φαρι
σαίων ὑπηρέτας
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπά
δων καὶ ὅπλων Ἰ̅ς̅
οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐ
τὸν ἐξῆλθεν εἶ
πεν αὐτοῖς τίνα
ζητεῖτε ἀπεκρί
θησαν αὐτῷ Ἰ̅ν̅
τὸν Ναζωραῖον λέ
γει αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅ ἐγώ

ρνη Α

ρνθ 1

Β τῶν ΠΑ
τρόπων
ἐξηλθεν
αὐτοῖς
ὁ αὐτος

εἰμὶ· εἰστήκει δὲ καὶ
Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν μετ' αὐτῶν
ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ
τι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλ
θον εἰς τὰ ὀπίσω·
καὶ ἔπεσον χαμαί
πάλιν οὖν αὐτοὺς
ἐπηρώτησεν τί
ναζητεῖτε οἱ δὲ εἶ ρζα α
πον Ἰησοῦν τὸν ναζω
ραῖον ἀπεκρίθη
Ἰς εἶπον ὑμῖν ὅτι ρζβ α
ἐγώ εἰμι εἰ οὖν ἐ
μὲ ζητεῖτε· ἄφε
τε τούτους ὑπάγει·
ἵνα πληρωθῇ ὁ λό
γος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς ρζγ ι
δέδωκάς μοι οὐ
κ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα σίμων
οὖν πέτρος ἔχων
μάχαιραν εἵλκυσεν ρζα α
αὐτήν καὶ ἔπεσεν

τὸν τοῦ ἀρχιερέως
δοῦλον καὶ ἀπέκο
ψεν αὐτοῦ τὸ ὠτί
ον τὸ δεξιόν ἦν
δὲ ὄνομα τῷ δού
λῳ μάλχος εἶπεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ πέτρῳ
βάλε τὴν μάχαιραν
εἰς τὴν θήκην
τὸ ποτήριον ὃ δέδω
κέν μοι ὁ πατήρ οὐ
μὴ πίω αὐτό ἡ
οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλί
αρχος καὶ οἱ ὑπηρέ
ται τῶν Ἰουδαίων
συνέλαβον τὸν Ἰν
καὶ ἔδησαν αὐτόν
καὶ ἀπήγαγον αὐ
τὸν πρὸς Ἄνναν πρῶ
τον ἦν γὰρ πενθε
ρὸς τοῦ καϊάφα ὃς
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου
ἦν δὲ καϊάφας ὁ συμ

βουλεύσασθοῖς ἰουδαίοις· ὅτις συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ οὐ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόλληται. τοῦτο δὲ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶπεν ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν. ἀπὸ οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. ὁ οὖν ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν οὖν τὸν ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν. δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ ὅπως πιάσωσιν αὐτόν. ἰησοῦς οὖν πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς βηθανίαν ὅπου ἦν λάζαρος ὁ τεθνηκὼς ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἰησοῦς. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ καὶ ἡ μάρθα διηκόνει ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. ἡ οὖν μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτης ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς. εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἄφες αὐτήν ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτὸ τοῦτο. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστιν καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ λάζαρον ἀποκτείνωσιν ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ἰησοῦν. τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον ὡσαννά εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ. εὑρὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό καθὼς ἐστιν γεγραμμένον μὴ φοβοῦ θυγάτηρ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκότα τὸ σημεῖον. οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦσαν δέ τινες ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον φιλίππῳ τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν λέγοντες κύριε θέλομεν τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται φίλιππος καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ ἔρχεται ἀνδρέας καὶ φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ ἰησοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ αὐτὸς μόνος μένει ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτον εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθείτω καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται καὶ τί εἴπω πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι ἄλλοι ἔλεγον ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστιν περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν ἵνα ὁ λόγος ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν ὅτι πάλιν εἶπεν ἡσαΐας τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ. εἰστήκεισαν δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἵνα ἀνάπαυσιν ἀπὸ τῶν ὁδοιπορικῶν λάβωσιν. ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων ἡ καλουμένη σκηνοπηγία. ἐπορεύθησαν δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ πρωῒ πάλιν παρεγένετο καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. ἐν δὲ τῷ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ εἱστήκει ὁ ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν λέγων ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον ὅτι ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης οὗτος ἐστὶν ὁ χριστός ἄλλοι ἔλεγον μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται. οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαυὶδ καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν δαυὶδ ὁ χριστὸς ἔρχεται. σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἐκεῖνοι διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν. ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε. μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων. ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν. λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ καὶ γνῷ τί ποιεῖ. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ. ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη. ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν μωσῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν σὺ οὖν τί λέγεις περὶ αὐτῆς. τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν μὴ προσποιούμενος. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω ἐπ' αὐτῇ. καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων καὶ κατελείφθη μόνος ὁ ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα. ἀνακύψας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ γύναι ποῦ εἰσιν οἱ κατήγοροί σου οὐδείς σε κατέκρινεν. ἡ δὲ εἶπεν οὐδείς κύριε. εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἰησοῦς οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε. πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς λέγων ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω ἐγὼ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου. ἀπεκρίθη ἰησοῦς οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου εἰ ἐμὲ ἤδειτε καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδειτε. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν ὅτι λέγει ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ σὺ τίς εἶ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστιν κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατὴρ ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν οὐκ ἀφῆκέν με μόνον ὁ πατήρ ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἔλεγεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ ἰουδαίους ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταί μού ἐστε καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν σπέρμα ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα ἀβραάμ ἐστε ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἃ ἐγὼ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ ἀβραὰμ πατὴρ ἡμῶν ἐστιν. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ ἀβραὰμ ἐστε τὰ ἔργα τοῦ ἀβραὰμ ποιεῖτε. νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ. τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον οὖν αὐτῷ ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω οὐ πιστεύετέ μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας εἰ ἀλήθειαν λέγω διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι. ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρίτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις. ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται καὶ σὺ λέγεις ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραὰμ ὃς ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον τίνα σεαυτὸν ποιεῖς. ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτόν ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστιν καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν ἔσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης. ἀλλὰ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ ἀβραὰμ ἑώρακας. εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρῆγεν οὕτως. καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ῥαββί τίς ἥμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ. ἀπεκρίθη ἰησοῦς οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωάμ ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν ἔλεγον οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἄλλοι ἔλεγον οὐχί ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ πῶς ἠνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέν μοι ὅτι ὕπαγε εἰς τὸν σιλωὰμ καὶ νίψαι. ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. καὶ εἶπαν αὐτῷ ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος. λέγει οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν τὸν ποτε τυφλὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἡμέρᾳ ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν. καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν

κρυπτῶ· ἐλάλησα
ρκα οὐδέν· ἵνα τί με ἐρω
τᾷς ἐπερώτησον
τοὺς ἀκηκοότας·
τί ἐλάλησα αὐτοῖς
ἴδε οὗτοι οἴδασιν·
ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦ
ρκβ τα δὲ αὐτοῦ εἰπόν
τος· εἷς τῶν ὑπηρε
τῶν παρεστηκώς·
ἐδόκει ῥάπισμα
τῶι ἰησοῦ εἰπών· οὕ
τως ἀποκρίνει τῷ
ρκγ ἀρχιερεῖ ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἰ κακῶς
ἐλάλησα· μαρτύ
ρησον περὶ τοῦ κα
κοῦ εἰ δὲ καλῶς·
τί με δέρεις ἀπέ
ρκδ στειλεν οὖν αὐτὸν ὁ ἅν
νας δεδεμένον·
πρὸς καϊάφαν τὸν
ρκε ἀρχιερέα· ἦν δὲ σι
μων πέτρος· ἑστὼς

καὶ θερμαινόμε
νος εἷπον οὖν
τῶν μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶ ἠρνήσατο
οὐκ εἰμί· λέ
γει εἷς ἐκ τῶν δού
λων τοῦ ἀρχιερέως·
συγγενὴς ὢν οὗ
πέκοψεν πέτρος
τὸ οὖς οὐκ ἐγώ
σε εἶδον· ἐν τῷ κή
πῳ μετ' αὐτοῦ πά
λιν οὖν· ἠρνήσα
το ὁ πέτρος· καὶ ἐν
θέως ἀλέκτωρ ἐ
φώνησεν·
ρκζ ἄγουσιν τὸν ἰν· ἀπὸ
τοῦ καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον· ἦν
δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ·
ρκη οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον· ἵνα

μὴ μιανῶ φῶσιν· ἀλ
λ' ἵνα φάγω σιν· τὸ
πάσχα; ἐξῆλθεν οὖν
ὁ πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς·
καὶ ἔφη τίνα κα
τηγορίαν φέρετε
κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
τούτου ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ
εἰ μὴ ἦν οὗτος κα κο
ποιὸς οὐκ ἂν σοι πα
ρεδώκαμεν αὐτόν
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς· καὶ
κατὰ τὸν νόμον ὑ
μῶν κρίνατε αὐ
τόν εἶπον οὖν αὐ
τῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡ
μῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐδέ
να· ἵνα ὁ λόγος τοῦ
πληρωθῇ ὃν εἶ
πεν σημαίνων

ποίῳ θανάτῳ ἤ
μελλεν ἀπο θνή
σκειν εἰσῆλθεν οὖν
εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν ὁ πιλᾶτος·
καὶ ἐφώνησεν τὸν
ἸΝ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων ἀπεκρί
θη ὁ Ἰς ἀφ' ἑαυτοῦ
σὺ τοῦτο λέγεις ἢ
ἄλλοι σοί εἶπεν περὶ
ἐμοῦ ἀπεκρίθη
ὁ πιλᾶτος μήτι
ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι
τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς παρέ
δοκάν σέ μοι τί
ἐποίησας ἀπεκρί
θη Ἰς ἡ βασιλείαν
ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ κόσμου τούτου
τοῦ ἐκτοῦ κό
σμου τούτου ἦν·

ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐν τούτῳ
ὁ οὖν πιλᾶτος εἶπεν αὐτῷ
οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ ἀπε
κρίθη ὁ ἰησοῦς σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς εἰμι
ἐγὼ ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον
ἵνα μαρτυρήσω τῇ
ἀληθείᾳ πᾶς ὁ ὢν
ἐκ τῆς ἀληθείας
ἀκούει μου τῆς φω
νῆς λέγει αὐτῷ ὁ
πιλᾶτος τί ἐστιν
ἀλήθεια καὶ τοῦτο
εἰπὼν πάλιν ἐξῆλ

τοῦ ἐν προστοῦ ἰουδαί
ους καὶ λέγει αὐτοῖς
ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτί
ἀν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ
ἔστιν δὲ συνήθεια
ὑμῖν ἵνα ἕνα σοι
ἀπολύσω ἐν τῷ πάσ
χα βούλεσθε οὖν
ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαί
ων ἐκραύασαν οὖν
πάλιν πάντες λέγον
τες μὴ τοῦτον
ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν
ἦν δὲ βαραββᾶς λη
στὴς προτοῦ πο λάτος ἐλάβετο ὁ
ἰησοῦς καὶ ἐμαστίγω
σεν καὶ οἱ στρατιῶ
ται πλέξαντες στε
φάνον ἐξ ἀκάνθων
ἐπέθηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ καὶ ἱ
μάτιον πορφύρουν

περιέβαλον αὐτὸν
καὶ ἔλεγον χαῖρε
βασιλεῦ τῶν Ἰου
δαίων καὶ ἐδίδου
αὐτῷ ῥαπίσματα
ρπς Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν
ἔξω ὁ Πιλάτος καὶ
λέγει αὐτοῖς Ἴδε ἄ
γω ὑμῖν αὐτὸν ἐ
ξω· ἵνα γνῶτε ὅ
τι ἐν αὐτῷ οὐδεμί
αν αἰτίαν εὑρίσκω
ρπζ Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω·
φορῶν τὸν ἀκάν
θινον στέφανον
καὶ τὸ πορφυροῦν
ἱμάτιον· καὶ λέγει
αὐτοῖς Ἴδε ὁ ἄν
θρωπος
ρτη Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπη
ρέται ἐκραύασαν
λέγοντες σταύρωσο·
Σταύρωσον αὐτὸν
λέγει αὐτοῖς Πιλά

τος λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς καὶ σταυρώ
σατε ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑ
ρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτί
ρς αν· ἀπεκρίθη
ρς α Ἰ αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ ἡμεῖς νόμον ἔχο
μεν, καὶ κατὰ τὸν
νόμον ἡμῶν ὀ
φείλει ἀποθανεῖν·
ρς β ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐ
α ποίησεν ὅτε οὖν
ἤκουσεν Πιλάτος
τοῦτον τὸν λόγον
μᾶλλον ἐφοβήθη·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν· ὁ Πιλα
καὶ λέγει τῷ Ἰ
πρὸς αὐτὸν εἰς· καὶ οὐκ
ἀπόκρισιν οὐκ ἔδω
κεν αὐτῷ λέγει
ρς γ Ὁ οὖν αὐτῷ Πιλάτος·
α ἐμοὶ οὐ λαλεῖς οὐκ
οἶδας ὅτι ἐξουσί

ΑΝΕΧΩΣΤΑΥΡΩΣΑΙ
ΣΕ· ΚΑΙΕΞΟΥΣΙΑΝΕ
ΧΩΑΠΟΛΥΣΑΙΣΕ ΑΠΕ
ΚΡΙΘΗΣΑΝ ΟΥΚΕΪΧΕΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΟΥΔΕΜΙ
ΑΝΚΑΤΕΜΟΥ·ΕΙΜΗ
ΗΝΔΟΙΔΕΔΟΜΕΝΟΝ
ΑΝΩΘΕΝ·ΔΙΑΤΟΥ
ΤΟΝΠΑΡΑΔΙΔΟΥΣΜΕ
ΣΟΙ·ΜΕΙΖΟΝΑΜΑΡ
ΤΙΑΝΕΧΕΙ ΕΚΤΟΥ
ΤΟΥ·ΠΙΛΑΤΟΣΕΖΗ
ΤΕΙ·ΑΥΤΟΝΑΠΟΛΥ
ΣΑΙ ΟΙΔΕΪΟΥΔΑΙΟΙ·
ΕΚΡΑΥΑΖΟΝΛΕΓΟΝ
ΤΕΣ ΕΑΝΤΟΥΤΟΝ
ΑΠΟΛΥΣΗΣ·ΟΥΚΕΪ
ΦΙΛΟΣΤΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΠΑΣΟΒΑΣΙΛΕΑΠΟΙΩΝ
ΕΑΥΤΟΝ·ΑΝΤΙΛΕΓΕΙ
ΤΩΚΑΙΣΑΡΕΙ ΟΟΥΝ
ΠΙΛΑΤΟΣ·ΑΚΟΥΣΑΣ
ΤΩΝΛΟΓΩΝΤΟΥΤΩΝ·
ΗΓΑΓΕΝΕΞΩΤΟΝ

ΙΗ·ΚΑΙΕΚΑΘΗΣΕΝ
ΕΠΙΤΟΥΒΗΜΑΤΟΣ·
ΕΙΣΤΟΠΟΝΛΕΓΟΜΕΝΟ
ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟΝ·Ε
ΒΡΑΪΣΤΙΔ,ΕΓΑΒΒΑΘΑ
ΗΝΔΕΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΟΥΠΑΣΧΑ ΩΡΑΗΝ
ΩΣΕΙΕΚΤΗ ΚΑΙΛΕ
ΓΕΙΤΟΙΣΪΟΥΔΑΙΟΙΣ
ΪΔ,ΕΘΒΑΣΙΛΕΥΣΥΜΩ
ΟΙΔ,ΕΕΚΡΑΥΓΑΣΑΝ
ΑΡΟΝΑΡΟΝΣΤΑΥΡΩ
ΣΟΝΑΥΤΟΝ ΛΕΓΕΙ
ΡΞΔ Α ΑΥΤΟΙΣΟΠΙΛΑΤΟΣ
ΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΥΜΩΝ
ΣΤΑΥΡΩΣΩ ΑΠΕΚΡΙ
ΘΗΣΑΝΟΙΑΡΧΙΕΡΕΙΣ
ΟΥΚΕΧΟΜΕΝΒΑΣΙΛΕ
ΑΕΙΜΗΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΡΞΕ Α ΤΟΤΕΟΥΝΗΠΑΡΕΔΩΚΕ
ΑΥΤΟΝΑΥΤΟΙΣ·Ϊ
ΝΑΣΤΑΥΡΩΘΗ;
ΡΞΖ Α ΟΙΔΕΠΑΡΑΛΑΒΟΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΝ·ΑΠΗΓΑΓΟΝ

ΕΙΣΤΑΥΡΩΘΗΣΕΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΝΕΒΡΑΪΣΤΙ
ΓΡΑΜΜΑΣΙΝΕΛΛΗ
ΝΙΣΤΙΡΩΜΑΪΣΤΙ
ΚΑΙΕΛΛΗΝΙΚΟΙΣ
ΗΝΗΝΕΓΡΑΨΕΝΟ
ΠΙΛΑΤΟΣΙΗΣΟΥΣ
ΟΝΑΖΩΡΑΙΟΣΟΒΑ
ΣΙΛΕΥΣΤΩΝΙΟΥΔΑΙ
ΩΝΤΟΥΤΟΝΟΥΝ
ΤΟΛΛΟΙΤΩΝΙΟΥΔΑΙ
ΩΝΤΟΥΤΟΤΟΤΟΠΟ
ΕΓΓΥΣΗΤΟΥΠΟΛΕ
ΟΥΤΟΠΟΣΗΝΔΕ

ΕΣΤΑΥΡΩΘΗΣΕΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΓΡΑΜΜΑ
ΝΟΝΕΒΡΑΪΣΤΙΕΛ
ΛΗΝΙΣΤΙΡΩΜΑΪΣΤΙ
ΕΛΕΓΟΝΟΥΝΤΩΠΙ
ΛΑΤΩΙΑΡΧΙΕΡΕΙΣ
ΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ
ΜΗΓΡΑΦΕΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ
ΑΛΛΟΤΙΕΚΕΙΝΟΣΕΪ
ΠΕΝΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙΜΙ
ΤΩΝΙΟΥΔΑΙΩΝ
ΑΠΕΚΡΙΘΗΟΠΙΛΑΤΟΣ
ΟΓΕΓΡΑΦΑΓΕΓΡΑ
ΦΑ·ΟΙΟΥΝΣΤΡΑΤΙ
ΩΤΑΙ·ΟΤΕΣΤΑΥ
ΡΩΣΑΝΤΟΝΙΝ·ΕΛΑ
ΒΟΝΤΑΪΜΑΤΙΑΑΥ
ΤΟΥ·ΚΑΙΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΤΕΣΣΕΡΑΜΕΡΗ·ΕΚΑ
ΣΤΩΣΤΡΑΤΙΩΤΗ
ΜΕΡΕΣΙΑΙΤΟΙΣΧΙ
ΤΩΝΑ·ΗΝΔΕΧΙ
ΤΩΝΑΡΑΦΟΡΙΚΤΩΝ

ΙΗΣ ΧΣ
ΕΙΣΤΗ
ΚΕΦΑΛ
ΛΖ

ΑΝΩΦΕΝΥΦΑΝΤΕ
ΔΙΟΛΟΥ·ΕΙΠΟΝΟΥΝ
ΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣ·ΜΗ
ΣΧΙΣΩΜΕΝΑΥΤΟΝ·
ΑΛΛΑΛΑΧΟΜΕΝΠΕΡΙ
ΑΥΤΟΥΤΙΝΟΣΕΣΤΑΙ
ΪΝΑΝΑΓΡΑΦΗΠΛΗΡΩ
ΘΗΝΛΕΓΟΥΣΑ·ΔΙΕ
ΜΕΡΙΣΑΝΤΟΤΑΪΜΑ
ΤΙΑΜΟΥΕΑΥΤΟΙΣ·
ΚΑΙΕΠΙΤΟΝΪΜΑΤΙΣ
ΜΟΝΜΟΥΕΒΑΛΟΝ
ΚΛΗΡΟΝ·ΟΥΜΕΝΟΥΝ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙΤΑΥ
ΤΑΕΠΟΙΗΣΑΝ·
ΙΣΤΗΚΕΙΣΑΝΔΕΠΑ
ΡΑΤΩΣΤΡΩΤΟΥΙΟΥ·
ΗΜΩΝΑΥΤΟΥ·ΚΑΙ
ΑΔΕΛΦΗΤΗΣΜΩΣ
ΑΥΤΟΥ·ΜΑΡΙΑΝ
ΤΟΥΚΛΩΠΑ·ΚΑΙ
ΜΑΡΙΑΝΗΝΤΗΝΔΑ
ΛΗΛΗΝ·ΚΥΡΙΟΝ·ΪΔΙΟΝ
ΤΗΝΜΗΤΕΡΑ·ΚΑΙΤΗΝ

ΜΑΘΕΤΗΤΗΝΠΕΡΙ
ΤΑ·ΘΕΙΑ·ΛΟΓΙΑ
ΤΗΝΠΑΡΘΕΝΙΑΝ
ΚΑΙ·ΪΔΙΟΥΣΟΥΣ·ΕΙ
ΠΑ·ΛΕΓΕΙΤΩΜΑΘΗΤΗ
ΤΗ·ΪΔΙΟΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΚΑΙΑΠΕΚΕΙΝΗΣΤΗΣ
ΩΡΑΣ·ΕΛΑΒΕΤΟΜΑΘΗ
ΤΗΣΑΥΤΗΝΕΙΣΤΑΪ
ΔΙΑ·Ν·ΜΕΤΑΤΟΥΤΟ·
ΒΙΣΪΔΩΣ·ΟΤΙΠΑΝΤΑ
ΗΔΥΝΗΘΗΣΕΤΑΙ·ΘΕΡΙΔ·
ΪΝΑΠΛΗΡΩΘΗ·ΗΓΡΑ
ΦΗ·ΛΕΓΟΥΣΑ·ΔΙΑΤΙ
ΣΚΕΥΟΣΟΥΝΗ·ΕΚΕΙΤΟ
ΟΧΟΥΣΜΕΣΤΟΝ·ΟΙΔΕ
ΠΑΝΣΑΝΤΕΣΣΠΟΓΓΟΝ
ΟΖΟΥΣ·ΚΑΙΨΕΣΜΙΝΩ
ΘΕΝΤΕΣ·ΠΡΟΣΗ
ΝΕΓΚΑΝΑΥΤΩΑΥΤΩ
ΣΤΟΜΑΤΙ·ΟΠΕΟΛΗ
ΕΛΑΚΕΝΤΟΟΖΟΣ·
ΕΙΤΕΝ·ΤΕΤΡΑΡΤΗ
ΚΑΙΚΛΙΝΑΣΤΗΝΚΕΦ
ΛΗΝ

ΣΥΝΑΞΙΣ ΘΕΟΥ

ΜΙΚΕΙΤΟΠΙΝΑ
ΙΟΥΔΑΙΟΙΙΝΑ
ΥΜΕΙΣΕΙΝΕΠΙΤΟΥ
ΤΡΑΣΜΑΤΑ
ΕΙΤΩΣΑΒΒΑΤΩΝ·Ε
ΝΕΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝΗΝ·
ΕΚΕΙΝΟΥΤΟΥΣΑΒΒΑ
ΤΟΥ·ΠΡΩΤΗΣΑΝ
ΤΟΝΠΙΛΑΤΟΝ·ΙΝΑ
ΚΑΤΑΒΑΣΩΣΙΝΑΥ
ΤΟΥΣΚΕΛΗΚΑΙ
ΑΡΤΩΣΙΝ ΗΛΘΟΝ
ΟΥΝΟΙΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΥΜΕΝΠΡΩΤΟΝ
ΚΑΤΕΒΑΣΑΝΤΑΣΚΕΛΗ
ΚΑΙΤΟΥΑΛΛΟΥ ΤΟΥ
ΣΥΣΤΑΥΡΩΘΕΝΤΟΣ
ΑΥΤΩ ΕΠΙΔΕΤΟΝ
ΛΕΒΑΘΟΝΤΕΣ·ΩΣΙ
Α·ΟΝΑΥΤΟΝ·ΗΔΗ
ΤΕΘΝΗΚΟΤΑ·ΟΥΚΑ
ΤΕΒΑΣΑΝΑΥΤΟΥΤΑ
ΣΚΕΥΗ ΑΛΛΕΙΣΤΟΝ
ΕΙΣΚΕΙΝΩΝΤΩΝ·ΛΟΓ

ΗΛΘΟΝΤΟΥΤΟΝΗΝΠΛΕΥ
ΡΑΝΕΝΥΧΘΗ ΚΑΙΕΝ
ΘΕΩΣ·ΕΞΗΛΘΕΝ ΑΙ
ΜΑΚΑΙΥΔΩΡ ΚΑΙ
ΘΕΩΡΑΙΣΩΣΙΜΕΤΑΡ
ΤΥΡΙΚΕΝ·ΚΑΙΑΛΗ
ΘΕΙΝΗΑΥΤΟΥΕΣΤΙΝ
ΗΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΙΚΕΙ
ΝΟΣΟΙΔ,ΕΝ·ΟΤΙΑΛΗ
ΘΗΛΕΓΕΙ·ΙΝΑΥΜΕΙΣ
ΠΙΣΤΕΥΣΗΤΕ ΕΓΕΝΕ
ΤΟΓΑΡΤΑΥΤΑ·ΙΝΑ
ΗΓΡΑΦΗΠΛΗΡΩΘΗ
ΟΣΤΟΥΝ·ΟΥΣΥΝΤΡΙ
ΒΗΣΕΤΑΙΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΠΑΛΙΝΕΤΕΡΑΓΡΑΦΗ
ΛΕΓΕΙ ΟΨΟΝΤΑΙ·
ΕΙΣΟΝ·ΕΞΕΚΕΝΤΗΣΑΝ
ΕΤΑΤΑΥΤΑ·ΗΡΩΤΗ
ΣΕΝΤΟΝΠΙΛΑΤΟΝΗ
ΩΣΗΦΘΑΠΟΛΙΜΑΘΑΙ
ΑΣ·ΩΝΗΛΘΕΝΤΗΣ
ΤΟΥΙΥ·ΚΕΚΡΥΜΜΕ
ΝΟΣΔΕΔΙΑΤΟΝΦΟΒΟ

ΙΗ
CS
Α

ΙΑΤΠΑ
ΤΡΙΑΡΧΩΝ
ΗΡΩΤΗΘΕΝ
ΤΟΝΠΙΛΑΤΟ
ΙΩΣΗΦΘΑ
ΠΟΛΙΜ

τῶν ἁγίων
ναὸν τοῦ καὶ ἐν τῷ τρεῖς ἐν
ὁ πιλᾶτος ἐλθὼν
ὅτι καὶ τῶν
μαθητῶν

Ἡ λυθεὶς δὲ καὶ νιπτὴρ
μος δὲ λυθὼν νιπτῆρος
τὸν νιπτῆρα τοῦτο
πρῶτον φέρων
μίγμα σμύρνης
καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας
ἑκατὸν ἕλαιον
οὖν ἐστὶν ὡς μάτων
καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ποιοῦσιν τὰ ἅγια
τα φιάζειν ἵνα
δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὁ
που ἐσταυρώθη
κηπος καὶ ἐν τῷ
κήπῳ μνημεῖον

καὶ ἐν
πῶς οὖν δὲ ἐστὶν
εἰς ἐν ὄνομα
παράκλητον
ἵνα δίδωσιν ὀστέ
γυσὶν τοῖς
ὃν ἐν τῷ κλάσαι τοῦ
ἡ δὲ μία τῶν σαβ
βάτων μαρία
μαγδαληνὴ ἐρχε
ται πρωΐ σκοτίας
ἔτι οὔσης εἰς τὸ
μνῆμα καὶ βλέπει
τὸν λίθον ἠρμέ
νον ἐκ τοῦ μνημείου τρέ
χει οὖν καὶ
ἔρχεται πρὸς σίμω
να πέτρον καὶ
ἄλλον τὸν ὃν ἐφίλει
καὶ λέγει αὐτοῖς
Ἡ ραντὸν νεκρῶν
μνημείου καὶ
οὐδαμοῦ ποτε

κατὰ τὴν ἐξῆς
φησὶν ὁ πέτρος ὡς
ἄλλος μαθητής·
καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ
μνημεῖον· ἔτρε
χον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ
καὶ ὁ ἄλλος μα θητὴς
προέδραμεν τάχι
ον τοῦ πέτρου· καὶ
ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ πα
ρακύψας· βλέπει κεῖ
μενα τὰ ὀθόνια· οὐ
μέντοι εἰσῆλθεν·
ἔρχεται οὖν σίμων
πέτρος ἀκολουθῶν
αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθό
νια κείμενα· καὶ
τὸ σουδάριον· ὃ ἦν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐ
τοῦ· οὐ μετὰ τῶν
ὀθονίων κειμένον·

τυλιγμένον εἰς ἕνα
τόπον· τότε οὖν εἰσῆλ
θεν καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς ὁ ἐλθὼν
πρῶτος εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ εἶδεν καὶ
ἐπίστευσεν· οὐδέ
πω γὰρ ᾔδεισαν
τὴν γραφὴν ὅτι
δεῖ αὐτὸν ἐκ νε
κρῶν ἀναστῆναι·
ἀπῆλθον οὖν πάλι·
πρὸς ἑαυτούς· οἱ
μαθηταί·

ΣΙΑ
Μ
ΑΡΙΑΔΕ ΕΙΣΤΗΚΕΙ ΠΡΟΣ
ΤΩΙ ΜΝΗΜΕΙΩΙ·
ΚΛΑΙΟΥΣΑ ΔΕ ΩΣ
ΟΥΝ ΕΚΛΑΙΕΝ· ΠΑΡΕ
ΚΥΨΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗ
ΜΕΙΟΝ· ΚΑΙ ΘΕΩΡΕΙ
ΔΥΟ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΕΝ ΛΕΥ
ΚΟΙΣ ΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΥΣ·
ΕΝΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΚΕΦΑΛΗ·

καὶ ἐν ἀπροστόκοις τῆς
σὴν· ὅπου ἐκεῖ τὸ τῶ
σώματός σου· καὶ λε
γουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι·
γύναι τί κλαίεις λε
γει αὐτοῖς ὅτι ἦραν
τὸν κύριόν μου· καὶ οὐ
κ οἶδα ποῦ ἔθηκαν
αὐτὸν καὶ ταῦτα
εἰποῦσα ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θε
ωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα·
καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐ
στιν· λέγει αὐτῇ
ὁ Ἰησοῦς γύναι τί κλαί
εις τίνα ζητεῖς· ἐ
κείνη δοκοῦσα ὅτι
ὁ κηπουρός ἐστιν·
λέγει αὐτῷ κύριε
εἰ σὺ ἐβάστασας αὐ
τὸν· εἰπέ μοι· ποῦ
ἔθηκας αὐτὸν· κά
γὼ αὐτὸν ἀρῶ· λε
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία·

στραφεῖσα ἐκείνη·
λέγει αὐτῷ ῥαββο
νι ὃ λέγεται διδά
σκαλε· λέγει αὐτῇ
ὁ Ἰησοῦς μή μου ἅπτου·
οὔπω γὰρ ἀνέβην
πρὸς τὸν πατέρα μου
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς
ἀδελφούς μου καὶ εἰ
πὲ αὐτοῖς· ἀναβαί
νω πρὸς τὸν πατέρα μου·
καὶ πατέρα ὑμῶν· καὶ
θεόν μου καὶ θεὸν ὑ
μῶν· ἔρχεται Μα
ριὰμ ἡ Μαγδαληνή·
ἀπαγγέλουσα τοῖς
μαθηταῖς ὅτι ἑω
ρακε τὸν κύριον· καὶ
ταῦτα εἶπεν αὐτῇ
ψευδοῦ μὲν ἀστὴν
μέραν ἐκείνην· τὴν
μίαν τῶν σαββάτων·
καὶ τῶν θυρῶν κε
κλεισμένων· ὅπου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΥ Ο
ΨΕΥΔΟΝΥΜΦΙΟΥ
ΤΗΝ ΜΕΡΑΝ
ΕΚΕΙΝΗΝ

ΗCΑΝΟΙΜΑΦΗΤΑΙCΥ
ΗΝΗΓΜΕΝΟΙ·ΔΙΑΤΟΝ
ΦΟΒΟΝΤΩΝΙΟΥΔΑΙ
ΩΝ·ΗΛΦΕΝΟΙC·ΚΑΙ
ΕCΤΗΝΕΙCΤΟΜΕCΟΝ·
ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙCΤΕΙ
ΡΗΝΗΝΥΜΙΝ+ΚΑΙΤΟ
ΤΟΕΙΠΩΝ·ΕΔΕΙΞΕΝ
ΑΥΤΟΙCΤΑCΧΕΙΡΑC
ΚΑΙΤΗΝΠΛΕΥΡΑΝ
ΑΥΤΟΥ+ΕΧΑΡΗCΑΝ
ΟΥΝΟΙΜΑΦΗΤΑΙ·
ΙΔΟΝΤΕCΤΟΝΙΚΗ+
CΙΠΕΝΟΥΝΑΥΤΟΙCΟΙC
ΠΑΛΙΝ+ΕΙΡΗΝΗΝΥ
ΜΙΝ+ΚΑΘΩCΑΠΕ
CΤΑΛΚΕΝΜΕΘΗΜΩ
ΚΑΓΩ·ΠΕΜΠΩ
ΜΑC+ΚΑΙΤΟΥΤΟΕΙ
ΠΩΝ·ΕΝΕΦΥCΗCΕΝ·
ΚΑΙΛΕΓΕΙΑΥΤΟΙC+
ΛΑΒΕΤΕΠΝΑΑΓΙΟΝ+
ΑΝΤΙΝΩΝΑΝΑΦΗΤΕ
ΤΑΙΑΜΑΡΤΙΑC·ΑΦΙ

ΕΝΤΑΙΑΥΤΟΙC+ΑΝΤΙ
ΗΩΝΚΡΑΤΗΤΕΙΚΕ
ΚΡΑΤΗΝΤΑΙ+ΦΩ
CΙΣ Α ΜΑCΔΕΕΙCΕΚΤΩΝΔΩ
ΔΕΚΑ·ΟΛΕΓΟΜΕΝΟC
ΔΙΔΥΜΟC·ΟΥΚΗΝ
ΜΕΤΑΥΤΩΝ·ΟΤΕΗΛ
ΘΕΝΟΙC+ΕΛΕΓΟΝΟΥΝ
ΑΥΤΩ·ΟΙΑΛΛΟΙΜΑΘΗ
ΤΑΙ+ΕΩΡΑΚΑΜΕΝΤΟ
ΚΝ+ΟΔΕ·ΕΙΠΕΝΑΥ
ΤΟΙC+ΕΑΝΙΔΩCΙΝ
ΕΝΤΑΙCΧΕΡCΙΝΑΥΤΟ
ΤΟΝΤΥΠΟΝΤΩΝΗ
ΛΩΝ·ΚΑΙΒΑΛΩΤΟΝ
ΔΑΚΤΥΛΟΝΜΟΥ·ΕΙ
CΤΟΝΤΥΠΟΝΤΩΝ
ΗΛΩΝ·ΚΑΙΒΑΛΩΤΗ
ΧΕΙΡΑΜΟΥΕΙCΤΗΝ
ΠΛΕΥΡΑΝΑΥΤΟΥ·
ΟΥΜΗΠΙCΤΕΥCΩ+
CΙΑ ΚΑΙΜΕΘΗΜΕΡΑCΟΚΤΩ
ΠΑΛΙΝΗCΑΝΕCΩΟΙΜΑ
ΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥ·ΚΑΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ Γ

ΚΑΙΡ ΕΦΑΝΕ
ΤΟΙΣ ΜΑΘΗ
ΤΑΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΘΑΛΑΣ ΤΗΣ
ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

ΣΙΘ
Ι

ΘΩΜΑΣ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΩΙ ΟΚΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΟΘΕΟΣ ΜΟΥ ΛΕΓΕΙΑΥ
ΤΩΙ ΟΤΙ ΕΩΡΑ
ΚΑΣ ΜΕ ΠΕΠΙΣΤΕΥΚΑΣ
ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΜΗ
ΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥ
ΣΑΝΤΕΣ ΠΟΛΛΑΠΛΗ
ΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΗΜΕΙ

ΣΙΘ

Μ

ΑΠΟΙΗΣΕΝ ΟΙΣ ΕΝΩ
ΠΙΟΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩ
ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΕΝ
ΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΟΥΤΩ
ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΙΝΑ ΠΙΣΤΕΥΣΗΤΕ ΟΤΙ
ΙΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΧΣ Ο ΥΣ
ΤΟΥ Θ Υ ΚΑΙ ΙΝΑ ΠΙ
ΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΖΩΗΝ
ΕΧΗΤΕ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟ
ΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ
ΕΤΑΤΑΥΤΑ ΕΦΑΝΕ
ΡΩΣΕΝ ΕΑΥΤΟΝ ΠΑ
ΛΙΝ ΤΟΙΣ ΜΑΘΗΤΑΙΣ
ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ Θ Α
ΛΑΣΣΗΣ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙ
ΑΔΟΣ ΕΦΑΝΕΡΩΣΕΝ
ΔΕ ΟΥΤΩΣ ΗΣΑΝ ΟΜΟΥ
ΣΙΜΩΝ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ
ΘΩΜΑΣ Ο ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ
ΔΙΔΥΜΟΣ ΚΑΙ ΝΑ
ΘΑΝΑΗΛ Ο ΑΠΟ ΚΑΝΑ
ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ ΚΑΙ

οἱ τοῦ ζεβεδαίου
καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
δύο ἀπὸ λέγει αὐτοῖς
σίμων πέτρος ὑπά
γω ἁλιεύειν λέγου
σιν αὐτῷ ἐρχόμε
θα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι
ζήλωσον καὶ ἐνέβη
σαν εἰς τὸ πλοῖον εὐ
θὺς καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ νυκτὶ ἐπίασαν
οὐδέν πρωΐας δὲ
γενομένης
ἔστη ὁ ἰησοῦς ἐπὶ τὸν αἰγι
αλὸν οὐ μέντοι ἤ
δεισαν οἱ μαθηταὶ
ὅτι ἰησοῦς ἐστιν λέγει
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς παι
δία μή τι προσφα
γιόν ἔχετε ἀπεκρι
θησαν αὐτῷ οὔ
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς
βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ

μέρη τοῦ πλοίου τὸ
δίκτυον καὶ εὑρή
σετε ἔβαλον οὖν
καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἕλ
κυσαι ἴσχυσαν ἀπὸ
τοῦ πλήθους τῶν
ἰχθύων λέγει οὖν
ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
ὃν ἠγάπα ὁ ἰς τῷ πέ
τρῳ ὁ κύριός ἐστιν σι
μων οὖν πέτρος
ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός
ἐστι τὸν ἐπενδύτην
διέζωσατο ἦν γὰρ
γυμνὸς καὶ ἔβαλεν
ἑαυτὸν εἰς τὴν θά
λασσαν οἱ δὲ ἄλλοι
μαθηταὶ τῷ πλοί
αρίῳ ἦλθον οὐ γὰρ
ἦσαν μακρὰν ἀπὸ
τῆς γῆς ἀλλὰ ὡσὰ
πὸ πηχῶν διακοσί
ων συρόντες τὸ
δίκτυον τῶν ἰχθύ
ων

ω συναπεβησαν εις τη
γην κλεπουσιναν
θρακιαν κειμενην
και ο αριον επικει
μενον και αρτον +
λεγει αυτοις ο ις + ενεγ
κατε απο των ο ψω
ριων ων επιασατε
νυν + ανεβησεν σι μω
πετρος και ειλκυσεν
το δικτυον επι της
γης μεστον ιχθυ
ων μεγαλων εκα
τον πεντηκοντα
τριων + και τοσου
των οντων ουκε
σχισ + η το δικτυ
ον + λεγει αυτοις ο ις +
δευτε αριστησατε + ουδεις
των μαθητων
εξεταζε αυτον συ
τις ει ειδοτες οτι
ο κς εστιν + ερχεται

ουν οις και λαμβα
νει τον αρτον και
διδωσιν αυτοις +
και το ο αριον ομοι
ως + τουτο ηδη τρι
τον εφανερω θη ι
ο ις τοις μαθηταις
αυτου εγερθεις
εκ νεκρων
το υ μη ριστησαν
λεγει τω σιμωνι
πετρω ο ις σιμων
ιωνα αγαπας με
πλειον τουτων
λεγει αυτω ναικε
συοιδας οτι φιλω σε
λεγει αυτω βοσκε τα
αρνια μου + λεγει
των · παλιν δευτε
ρον σιμων ιωνα
αγαπας με + λεγει αυ
τω ναικε συοιδας
οτι φιλω σε λεγει
αυτω ποιμαινε τα

προβατα μου
λεγει αυτω το τριτον
σιμων ιωαννου φιλεις
με ελυπηθη πετρος
οτι ειπεν αυτω το
τριτον φιλεις με +
και ειπεν αυτω κε
συ παντα οιδας συ
γινωσκεις οτι φιλω
σε + λεγει αυτω ο ις
βοσκε τα προβατα μου +
αμην αμην λεγω
σοι + οτε ης νεωτερος
εζωννυες σεαυτον
και περιεπατεις ο
που ηθελες + οταν
δε γηρασης εκτε
νεις τας χειρας σου
και αλλος σε ζωσει
και οισει οπου ου
θελεις τουτο δε ειπεν
σημαινων ποιω
θανατω δοξασει
τον θν και τουτο

ειπων λεγει αυτω
ακολουθει μοι επι
στραφεις δε ο πετρος
βλεπει τον μαθ
την ον ηγαπα ο ις
ακολουθουντα +
ος και ανεπεσεν εν
τω δειπνω επι το
στηθος αυτου και
ειπεν κε τις εστιν
ο παραδιδους σε +
τουτον ιδων ο πετρος
λεγει τω ιω κε ου
τος δε τι λεγει αυ
τω ο ις εαν αυτον
θελω μενειν εως
ερχομαι τι προς σε
συ ακολουθει μοι +
ξηλθεν ουν ο λογος
ουτος εις τους αδελ
φους οτι ο μα θη
της εκεινος ουκ
αποθνησκει και ου
κ ειπεν αυτω ο ις οτι

ΟΥΚΑΠΟΦΗΝΗΣΕΙ
ΑΛΛΕΑΝΑΥΤΟΝΟΕ
ΛΑΜΒΑΝΗΝ·ΕΩΣΕΡ
ΧΟΜΕΝΠΡΟΣΣΕ
ΟΥΤΟΣΕΣΤΙΝΟΜΑΘΗ
ΤΗΣ·ΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ·ΚΑΙ
ΓΡΑΨΑΣΤΑΥΤΑ
ΚΑΙΟΙΔΑΜΕΝ·ΟΤΙ
ΑΛΗΘΗΣΕΣΤΙΝΗ
ΜΑΡΤΥΡΙΑΑΥΤΟΥ
ΕΣΤΙΝΔΕΚΑΙΑΛΛΑ
ΠΟΛΛΑ·ΟΣΑΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΟΙΣ ΑΝΤΙΝΑΕΑΝΓΡΑ
ΦΗΤΕΚΑΘΕΝ·ΟΥ
ΔΕΑΥΤΟΝΟΙΜΑΙΤΟ
ΚΟΣΜΟΝΧΩΡΗΣΑΙ
ΤΑΓΡΑΦΟΜΕ
ΝΑ·ΒΙΒΛΙΑ
+ Α ΜΗΝ +

BIBLIOTHECA REGIA

Note.
pour le MS. 48.

A rapporter au IXème Siecle.
ou plutot au Xème.

Codex iste erat olim illustrissimi Abbatis de Camps, qui eum ipse Ludo-
-vico Magno obtulit, ad usum Bibliothecæ Regiæ.

Continet quatuor Evangelia.

Character uncialis nonum quidem Sæculum præfert. Verùm hoc scribendi genus in libris ad Chori, Liturgiæ, et Officii divini usum destinatis, etiam decimo et undecimo Sæculo usurpabatur, ut in plerisque Italiæ Bibliothecis observaverat Cl. D. Bernard de Montf. Hic autem liber ad usum Ecclesiæ descriptus fuit; ut ex notis interlinearibus nūnio depictis deprehenditur, quæ ad cantum et inflexiones vocum depingi solebant. Et cum variæ lectiones primâ, ut videtur, manu exaratæ, uno ductu et continuatis literis descriptæ, decimi Sæculi notam præferant, hinc petenda æstimatur Codicis ætas.

Variæ lectiones supra memoratæ habentur in Codice, f°. 106, et Segq. f°. 117 et Segq. f°. 121, etc.

Præmittitur distributio Evangeliorum per annum.

Hinc sequitur Eusebii monitum in canones Evangeliorum.

Postea ejusdem Eusebii Canones, sive Concordantiæ Evangeliorum.

Hippolyti Chronologia Evangeliorum.

Deinde quatuor Evangelia cum notis ad Canones remittentibus.

Observandum est in hoc Codice, ut in plerisque aliis Græcis vetustioribus, in Generationibus Matthæi, Joachim interponi Josiam inter et Jechoniam, hoc pacto: Ἰωβίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωαχείμ· Ἰωαχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Joachim verò in Vulgatâ nostrâ non comparet.

Præit Evangelio Lucæ (perinde atque initio Marci et Joannis), ejusdem Lucæ Schema imperitæ manus, ubi transversa legitur inscriptio Ruthenica sive Moscovitica longè recentioris quàm Codex ætatis, quo innuitur in Moscovitarum manus devenisse Codicem: sub hæc autem ad Orientales Christianos transmeasse videtur, ex notis Arabicis, quæ subindè occurrunt.

Specimen obtulit prædictus D. Bern. de Montf. cujus tenor talis est. Palæogr. lib. III. Cap. VIII, pag. 260.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ, ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὼβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. κ. τ. λ.